

مجله ادبی-هنری شی
 کوردی-فارسی، سال دوم، شماره ۶، آبان ماه ۱۳۹۷

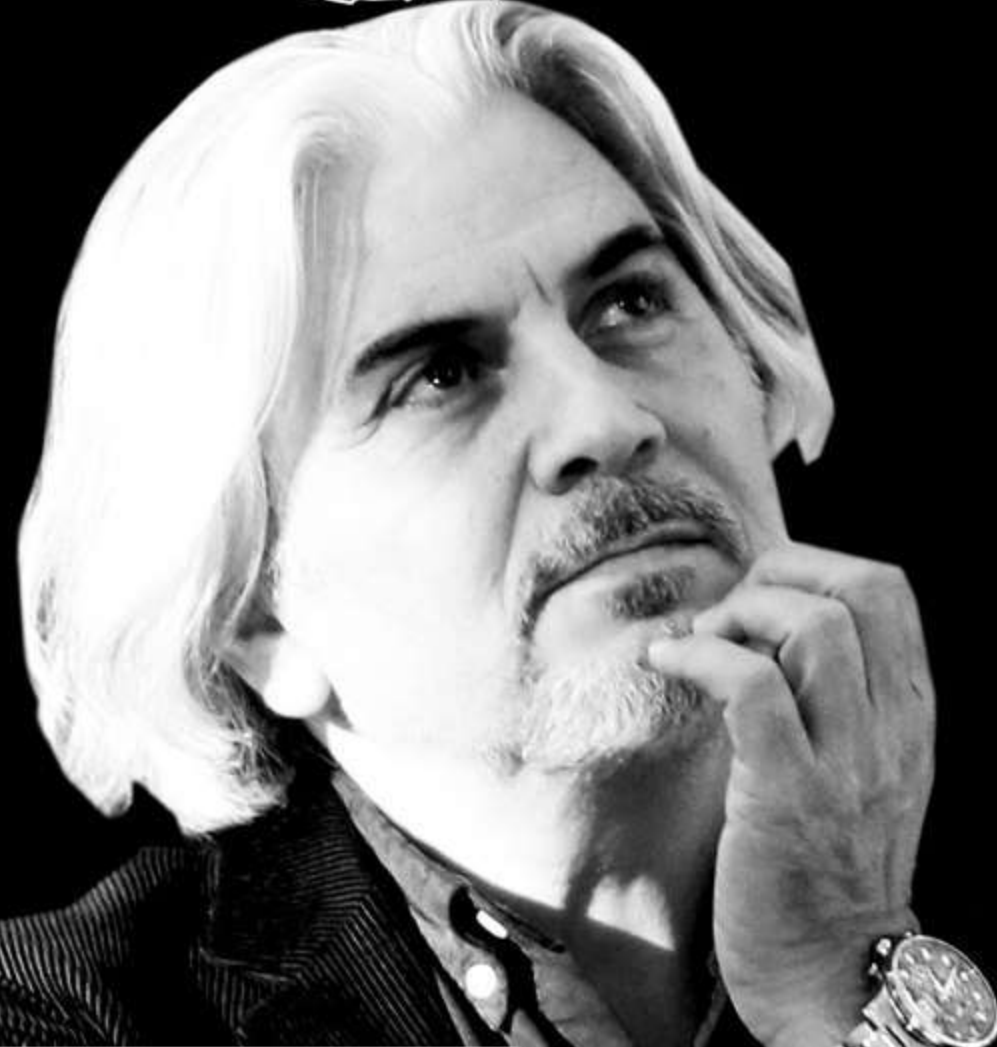
شی

کتابهای آلمدین-هنری

آرامی

سال ۱۳۹۸

ماقه مینی هاوری چیرو کئووس:
مریم قازی

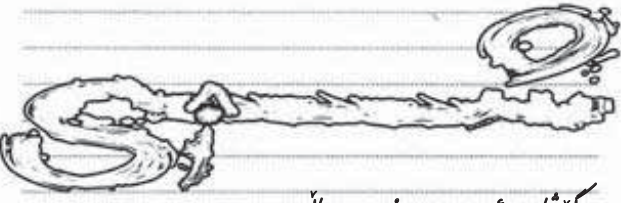
فرات جوری:

تلاش من این است که مردم فراموش شده را
 باز آفرینی و با روایت رویدادهای محلی، آنها
 را جهانی کنم

زنده یاد مریم قازی، فرات جهوهری، دینو بوتزاتی، علی باباجاهی، د. هاشم احمدزاده جلال مهلهکشا، فههاد شاکهلی، منصور یاقوتی، د. محمد رحیمیان، شهلا دباغی، محمد اوزتوچ، توسن رشید، د. علی ئولفتهتی، کاکشر اورمار، هندرین، رضا آمن، مورا جان، نیزامه ددین تاکورت، کیومرث بلده، نهبز سه مه د، د. ساسان مرادی، د. عبدالله امینی، سید اسلام دعاگو، شریف فلاح، نارژن ناری، غه مگین بۆلی، عادل قادری، هرس عباسی، هه لاله سۆهرابی، دیمهن سۆهرابی، محمه د جهواد جهلیلیان، سوهه یلا مه بهمی، زانکو یاری، ئالان بهری، نهرسلان جهله بی، جمال مشامی، تهیموور خه لیل جهلیل جهلیل، محمه د ئیسماعیل نژاد، هیمهن عه بدوللا پوور، سوران محمادی، علی مسته فا نه جمه دین، جهلال پوور حه سن، عبدالقادر نیازی، نارام پزشکیان، باران، بهختیار کهریمی، نارام فهتھی، شرمین صالحی، شالو عه بدوللا، ماشه ئلا مه بهمی، سارا سوئتانی

بحرمت حریم حزینہ (شی)

حرف اول: آنچه یک پدیده ادبی هنری را در طول زمان، در میان همقطاران، متمایز از همه خواهد کرد، شیوہهای حرکت آن پدیده است. چه بسا همه ما به خوبی به این مهم واقف شدہ ایم کہ جهان فزیکال مکشوف، تاکنون جہات بسیار نہ بی شمار ی را در معرض فہم مبسوط ما قرار دادہ است: راست، چپ، مستقیم، عقب، بالا، پایین، راست شمالی (شمال شرقی)، چپ جنوبی (جنوب غربی) و بہ موازات ہر حرکتی می توان، جہتی نو کشف و در اختیار -لااقل- فہم خویش قرار داد و بہ راحتی در معرض تغییرات سازماند «ہستن» در ہستی نو کشف و در اختیار قرار گرفت و بی ہیچ آسایشی، آن ہمہ آہنندہ مزخرف مردود را از بیکرہ پیر خزہهای پربار بشری زدود؛ و بدینسان است کہ جہات موازی جہان با جہات از پیش کشف شدہ تازہ ای، از نو کشف می شوند. این جہات موازی، نشان از آن دارد کہ انسان، همچنان جہتدار بہ این جہان گام نہادہ و ہر روز کہ بیشتر وارد بزمہای سنگین «بودن» می شود، بیشتر می فہمد کہ هنوز چہ جہات بی شماری کہ در انتظار این پدیدہ مابوس -انسان- ہستند کہ دمی از جہل غالباش فاصلہ بگیرد و سر در لایتناہی آن ہمہ تصور لابلالی نہادہ، بی ہیچ دستگیر بی دستی، در آن ساحت نامتقارن خطوط گام بگذارد؛ برای بی در جاماندگان آنجا -کہ در آن لحظہ اینجای ما خواهد بود- دستی تکان دہد و بر عبور خویش، تأملی کند کہ ہر چہ زودتر، ہر چہ بیشتر آن جہات بی در زمان کشفتر شوند و در کل بی کراتگی خویش، سرمستانہ در انتظار معبر واقع شدن، قرار گیرند. اکنون با این توضیح سادہ مبہم، می توان بہ جہات بی دریایان «شی» در حریم حزینہ اش پرداخت و شیفتگان کلمہ را ترغیب بہ عبور از این معبر بیدار کرد. آنچه موجب سرمستی پدیدہ «شی» در زمانہ خود و زمان آیندگان خواهد بود، چگونگی جنگ انداختن در خوردین خشن زبان است و چہ بسا ہر لحظہ این حقیقت تلخ را بہ عابران خود، یادآوری خواهد کرد کہ: برای دست یازیدن بہ مخمل بدنہ بی پیر کلمہ، بہ جنگی بی پایان با جنگجویان حریم زبان، نیاز است و ابزار است جنگ، تنہا شہود در بی توجہی است بہ ہر آنچه یافتن اش می خوانند و همان شیفتگی بی پایان جانہای بی در بستر است در ہوای «ہای ہای» کلمہ. چرا کہ نہ ہیچ یافتنی در کار خواهد بود و نہ ہیچ ہوایی بہ کمک بالندگی عابران خستہ از جہات، می شتابد! آہ! دستورہا، دستورہا دست بردار نیستند و ہر لحظہ نعرہ می کشند کہ: «شی» نہ مصدر است و نہ ماضی بعید و نہ حتی مستقبلی کہ بخواہد نوید لحظات بالیدن و رستن بدهد. «شی»، تنہا تجسمی آنی از «کلمہ» در مقطع بی رمقی از زمان است و بس. و ہمیشہ همان شکل مجسم «کلمہ» نیز باقی خواهد ماند. نیازی نیست در بدو شدن این کلمہ، این خوردین خشن را دست کم بگیریم و فکر کنیم کہ این نیز بگذرد! نہ، ہرگز! کہ «شی» بگذرد... این توی، یار ہموار کلمہ، کہ باید آمادہ عبور شوی از جہات بیدار «شی» کہ حالا دیگر ہر یک بہ تمامی یک گذر گاہند و ناخفتہ گان کلمہ شق را بہ جنگ می طلبد، جنگی جہت عبور و جہش در نقطہ پایان گذر گاہی کہ نقطہ پایانش نیست...

گوفاری ندرہ بی، ہونہری سالی (ووہمہ
 ۶ مارہی
 فہزہ لومہری ۲۷۸
 نرفی ناو ولات ۲۰۰۰۰ تمہن
 درہوہی ولات ۱۰ دولا

صاحب امتیاز و مدیر مسئول:

شب بومحمدیانہ

سر دبیر:

فریادونسہ

ہیئت تحریر بہ:

- سیداسلام دعاگو
- «دبیر فایل ویژه فرات جہوہری»
- شریف فلاح
- «دبیر فایل ویژه کرمانشان و فیلام»
- عبدالقادر نیازی «شعر»

با اشتراک:

مریمہ قازخ، فرات جہوہری، دینو بوتزاتخ، علاخ باباچالچہ، د. ہاشم تلخ حملہ دزادہ، جلال ملال کشا، فرہاد شاکرلخ، مہنسونور یاقووتلخ، د. صلحد رحیمیان، شہلا دصاغلخ، صلحد نوزونچ، توسن رشید، د. علاخ نولفتلخ، کاکشار نورصا، گلندرین رضا آمن، مورات جوان، نیزامدین ٹاکورت، کیووملرس بللحدہ، تلخ سلحد، د. علیدوللا، ٹہمینخ، رامان سوفاغ سائلخ، سید اسلام دعاگو، شریف فلاح، نارمن نارخ، فوزیل سولٹان بیگلخ، ژار گلہانفہرت، علمگین بولخ، عادل قادرخ، گلرہس علیاسخ، گللال سولہرابخ، دیمان سولہرابخ، صلحد جواد جلیلان، سولہلال ملہلملخ، زانکو یارخ، ٹالان یارخ، ٹارسالان چلہلخ، جمال مشمایخ، تہموور خلایل، خلایل جلیل، صلحد نیسماعیل خژاد، ہیمن علیدوللا پوور، سوران صلحد «سلفز»، جلال پوور خلہسان، سوران صلحد سورہ عبدالقادر نیازخ، نارام پزشکیان، باران بلختیار کریمخ، نارام فلتخ، شرمین سائلخ، شالو علیدوللا، ماشلال ملہلملخ، ساراسولٹانخ

دیزاینر: فریادونسہ

صفہ ۱۶ تا ۲۱

ونہ سہر نووسہر: ذقبس و بھنسہ نقیسار (۲)

مانفہ مینہ ہاورنہ جیروکنووس: خانوو مریمہ قاز (۷)
 تنیکہرانہ کہ لیمہ: رومار و نقیر (۲۸) فہلسفہ سبہ و حقیقہ
 سبہم (۳) مہ سعوود محمہ: ہزاراندیک لہ خاکہ حاجہ قادر
 کوبہ (۱) کاریکہ ربہ دہرووناسہ لہ سہر جیروک (۶) بیکہ و قوناعہ کانہ
 نعدہبہ کورد لہ کرمانسار و نیلام (۵۳) بھیقینہ دہقہ نعدہبہ و لیکدانہ وہ
 بھیقینہ رھ خنہبہ (۵۷) بوجہ مینتر کرچہ ناوتہ کردار نہ بھبت؟ (۶۰)

صفہ ۱۴ تا ۱۹

نہوسن کوبچکہ بہ (۶۹)

تننعر: فارسہ و کورد (۷۳)
 نارام: تناعیر بھرہ نغارام (۸۹)
 جیروک کورد (۱۰۷) دوسبہ نابہبت بہ دینو بوتزاتخ (۱۲۳)

صفہ ۱۲ تا ۱۴

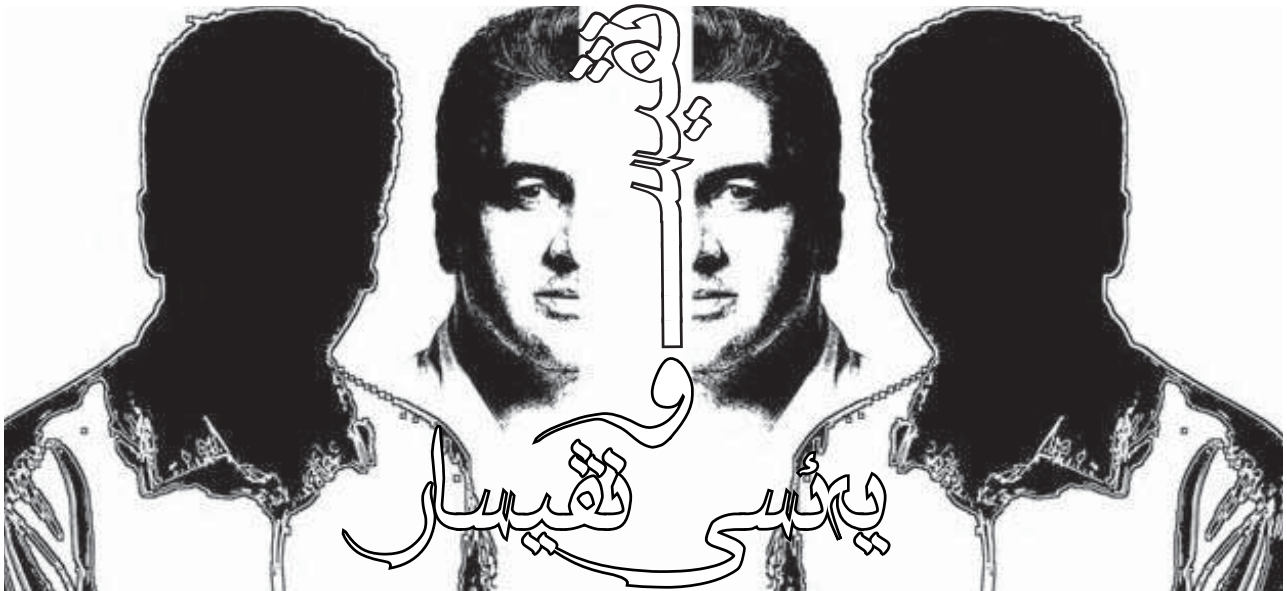
مہنتر نقیر

تناعیران خولاقینہر جیہانیکہ نوینر
 وت و ویر کوقار تنہ لہ کہل تناعیر جلال مہلہ کتا (۱۴۴)
 برسہ ناسنامہ لہ نیلام و کرمانسار
 و سوونزیک لہ کہل نووسہر و رھ خنہگر: عادل قادر (۱۵۲)
 تننعر کورد نہ سوونہر بر تننق زیار منہ
 و سوونزیک و گہرد تناعر ناسبا کورد: دوکنور علہ نوافہنہ (۱۵۷)
 کودہنآ و تنہ
 و سوونزیک لہ سہر کننہبہ نریر نہنبا لہ نرسہ لار چہلہبہ (۱۶۰)

صفہ ۱۳ تا ۱۶

نہ لاقہ پوہوندبہ نیوار دوو نہسل

دوسبہ نابہبت کوقار تنہ
 لہمہر نووسہر و وەر کتیر و رور نامہ وانہ ناسراو باکور
فرات جہوہری

فریاد ونسی (سار نووس)

دو اینییه ک له مهر سهره لډانی ناگادیمیای موزی:

شورشیک به ریگاوویه و ریگا نییه که بگه یهوه به منزله مهنده کانی سهر اوردمان. زریباریک له کفار قلشی لیوهوه دهستییده کات که بتوانی چی پیتی پیره لؤکی نهم سالانهی نیوزارمانه، رایمالیت و هزری کهفتارای نهودویو زمان، بگه ریئیتهوه بهرهمان: نوqm کردنی دوررگهی سهرگهردانی مروفی کورد، له بهحری مانادا، له بیرمودای بی مانادا...
پنیویسته ماموستا کان بیخویننهوه:

۱- هوگرانی زمان:

سهره تا پنیویسته به راشه کاوی رایگه یهنم که بزنان: من هوگری زمانم، چونکه زمان به هممو زامه کانی خو، خهریکه دهمژهنیت که زامارترم بکات. چونکه زامان، بی درمان کهوتوونه نهندامی مونزهویم و زهمانهتی چرکه یهک له ههلی دراو به هیچمان ناکات. جاری واشه زهمانه بهو هممو چه واشه کاربیانهی وا له خوینی کریستالییدا دهیبهستی، دهمخه له تینتی، ها! (هو ی ماموستا پانهکه، پنیویسته تو، نهری ریک تو پنیویسته بیزانی...)

۲- پیت وایه دهشی نهمه شورشیک شاره تبارانهی چینیه کان بی؟

نهها چهنیک لهسهره خو و بهسهرن، دنگ نهدن بو ویران کردنی نهم حهزه دهررونییهی وا له یهکبه یهکی وشه کانما، نوستووه، نا، بیداره... دهبی بهداخهوه بم بو فامی فشت! بو فاشیسته بچکوله کهی نیو زهینی فهشلت! چونکه تو وادیاره بروات به کهرامهتی زمان و هممو نهو نهاندازه بیدارانهی نییه که بنه مای مروف، دهرروخینن. تو هیشتا له چینیه چینیه مهلاشوت، نهمدیو نه کهوتووی تا بزانی چ سحریریک له دهر کهوتنی که لیمه دا، خو له هزری نادمیزاد، ماتاوه.

۳- کام چین؟ چینیه سهرمایه خواز؟

(جوان بیانجون نهم وشانه، خو من ههرگیز نهموتووه سهرمایه دارا!) سهرمایه خوازی ههرگیز حهزی له لایه نه کانی زمان نییه. (نهوان ههر نهوهنده بتوانن پاره کانیان بژمیرن و رۆشنیری پیوه بکه، بهسیانه. حهیف نهبی واز لهوان شانوی گالته جارانه یان بهینن، بهو هممووه

سهرانچیه سهرانهوه؟ نهو زمانه ی که چیتیر کهس پیی رازوه نییه و تنهنات به تابلوی دوو کانه کاندایه که له کوپوه، له که یهوه، کهس تاقتی زمانی نهمامه و لهوه زیاتر کهس کاتی بو هونهری زهمانیش نییه ئیتیر. بارت وتهنی: "مهرگی نهدهبیاتی مهزن" دهستییکردووه؟ نهو مژاره ی که تنهها بووهته نامرازیک بو فهخری دهستکورتانی وشه، تنهها بووهته نامرازیک بو رازاندنهوهی دیره دیرینه کان، یا خود بووهته هو ی گهشهی دروشم و به کار هینانی دهستهوشه ی رهنگاو رهنگی بی بنه ما؟

۴- چینیه عهوام؟

لیردها هممو ههلسوکهوته سحراری و شاعرانه کان، بزر دهبن: میوانییه گهوره که تان کوتایی پیهاتووه و چیتیر هیچ زمانبازییه که له نارادانه ماهه که هو ی شانازیتان بی. کوتاییخوزه کان و نهم پیکردنی کلیشه داسه پاره کان له لایهن فهرهنگی ور که سهرمایه خوازییهوه، ریشه دیرینه کانی زمانی لهبن دهر کیشاوه. **ههمیشه کهسیک هه به که لهو پهری باشووری شاره کاتانهوه هاوار دهکات:** "هو ی داگیر کهرانی جوانییه کانی زهمین، بکشینهوه" و ئیوهش خو شکور به گشتی ههموتان بیدارن و کی دهلی نوستوون؟ ئیوه تنهها خهونی ژیان - نیکی خوش - بردوونییهوه و ناتوانن لینی ههستن...)

۵- چینیه بهرهمهینهر؟

نهم چینیه، چیتیر به پیی پنیویست، هیچ زمانیکی تایبهت به نهقشی خو، هیزی خو و هونهری خو نییه و دهستهوستان له بهر باره گای نهعلاتاندا کهوتووه. بو یه تادیت، لیکچرانی پیوهندییه کان و هاورییه تیه کان، روو دهوات و چیتیر هیچ دهرهوستییهک به هه قالیتییهوه، ریزی نامینی. له شوینیک کاریگهر و له شوینیکی دیکه سهقهت... تنهنات لهویدا که دهبن کارناسانی جوړیکی جیاوازی دهق، خویندنهوه یهک لهسهر نهو دهقانه بکهن که رهنگه هاوهر زمانی نهو ریگه به نووسبییتیان، به بیانوی نهوه و "هه قالی و هاورییه"، بیدهنگییه کی کوشنده پیشه دهکن و دهقه کان له بی ناوبانگیدا دهرمن. (نیمه تنهها تیرینه کانی زهمینن و ههمیشهش بهوپهری سهرحه پولییهوه، ههمو شتیک دهزانین!)

۶- جا ره خنه یه کیش لهم وههمه گشتیخوازه:

سهرتا هممو دهزگایهک تیده کوشیت بو یه کیبهتی زمان، بو تیگیرانی لایه نیک به وشه که ههنیک پیی دهلین نهندیسه و ههنیکیش پییان مهعنایه. بهلام هاوار لهو رۆزه ی وا پیمان وا دهبی: نهم زمانه

ويكها تنهوه يه كي رههايە و چيتر دهره قه تي پيوانه كاني نايهين...
ئهوهش رووخاني هه موو شوڤشه كان و ئهوهش شوڤشي رووخان و
ئهوهش رووخاني رووخان!

دوو رگه ي سهر گهر داني مروڤ، له جي خوي ده مينيت هوه: دهق!
شادمان ي چينه كان، ديتو زياد تر پهر ده سيني: شايسته سالاري!
چيز؟ رهنه له نيوان دوو موكه عه بي خوڤيني دي جيتالدا، روويەك بدات...
سهر مهستي؟ ههر گيز، پيم وا نه بي!

به قا؟ هه نيك بوونه و هري موڤته لاي به ياني كه به ياني هيرؤ تور ته كاني
ژير دارو پهر دووي ئه و گشته ديواره لاره يان، به هه مند وهر نه ده گرت...
فهنا؟ شوڤش گيتراني زمان، كه ئيستاكه ئيتر كز و كه نه فت، له بهر
پيوازي زه ماندا، هه ئتوو تاو!

داها توو؟ هه نيك شه قى زه به لاج له لايه ن بهرە بي بهرە كانه وه كه
هه موومان به مواخيزي وشه ده زانن، داها توو؟ دوواني هه موو رابردوو...
ئاكاديمي ي موازي؟ كيكراوه نا جورى جهه له وله بير كراوه موازي بي ئاوه زي...

شوڤنگه و توواني وشه:

مهرجى يه كه م خوڤويستن، نا، خوڤويستى وشه يه. پيويسته
پيدا چوونه وه يه كه به سهر بارودوخى ناسيني وشه دا بكه ينه وه، پيش ئه وه ي
دهست به نووسيني بكه ين: وشه تهنيا ريگه و مافي هه ليزاردني ئيمه به
بو چيكر دني ئاكاديمي ياه كه كه بيهه وي بهر هه لستى ئاكاديمي ياي ناساي
ئيمروى كو مه لگه ي كوردى له ئه ده بي اتا دي بيه ته وه. ئه و كه ستيه دژوار نه ي
كه پيش ئه وه ي تاكي تي بن، كه سايه تين و دواي ئه وه ي رهددى زولا بوونه وه ي
وشه يان كرد، ههر وا ر هت- بو هه ميشه كه سايه تي ده ميننه وه، پيويسته
وشيار بيه نه بو دؤ خي ك كه بو نفيسارى كورد يان ساز كرد وه. كه وانه
دژوارن، چونكه چه ناي چه ن ساله واز يان له عه قليب ه تي موزه خره قى خو يان
نه هينا وه و به به ستي پيدا گري له سهر ئه وه هه موو زانسته ده كه ن كه
چيتر ناتواني هه لگري زانايي بيت و ناوشيارن، چونكه ههر گيز نه يانه ي هشت
به و فامه ئازيزه بگه ن كه "وشه" تهنيا ريگه ي دهر بازووني ئيمه يه له م
ته ريكه، له م ته نگه ژه سهر كو ته ره. ئه وان زانستى كي بي كه مو كو وري و بي
كه مايه سي له هزرى هيلاك يياندا شك ده يه ن كه مانه وه ي ئه و زانسته،
له وه زياتر، له سهر هه يه تي بيداري "وشه"، كار تي كه رى خرايى هه يه و تا
بيى - له وه زياتر - به رى ناوشيار و دژوارى لي ده كه وي ته وه. بهر هه يه كه
سالانتيكه به و به رى روودار ييه وه، ده سته ده سته دروست ده ين و هه مووشيان
ته نها يه كه عه قليب هت و روان گه ن. عه قليب هت يك كه ساله هاي ساله ده ستي
لينه درا وه و هه روا له جي خوي ماوه ته وه و روان گه يه كه خو شيان نازان
بو چى ههر گيز به رى نه سه ند وه و تهنيا خو يان به دليان بو وه. ههر گيز
نه يانويست وه بزانه پهره ي له و ياسا بي بنه مايانه كه خو يان له رووي
ته ممه لي و ته وه زه ليه وه دا ياننا وه و - له هه مووشى خراپ تر - دا يان سه پان دو وه
به سهر ئه ده بي ات و ئه دي باني دواي خو ياندا و ئه و زانسته موزه خره قه قى
ئيستاي كو مه لگه ي ئه ده بي ئيمه ي لي كه تو وه ته وه، زانستى ك بو وه كه
ته نيا يه كه قه ستي بو وه و ته واو؛ ئه و يه ش سوو كايه تي به هزرى "وشه" يه...

پيويسته پيش هه رشتى ك بزانه ي كه ئيمه ئه وه نده ش بهر پرس
نين له حه نداي زمان و ئه ده ب و كلتورى نه ته وه دا و پيويست ناكا
تا ئه و راده يه بو پاسا وه ينانه وه ي ئه وه ي وا دهره قه تي ده سته مو بوون به
ده ست زمانه وه نايه ين، بيخه ينه پا ي نه ته وه مه ته وه و شتى وا و ئه وه نده
به و به رى روودار ييه وه منه تي خزمه تكارى به زمان و ئه ده ب و كلتور وشته
به سهر نه ته وه دا بكه ين. ئه وه ي جي گه ي سهر نجه ئه و بسته كارانه يه كه بو

دلى خو مان - و تنه نته جار و بار يه بؤ ناوبانگ داخستن و ناسران - مان
كرد وه، كه چى ههر ئه وه نده نه خوڤن ديري نه وه، ياخود ئه و ريزه ي وا تنه نته
شيا و يشمان نيه ليمان بگيرى، ليمان نه گيرى، دانه گر ين بو بنچينه و
شوناس و هوويه تمان و چما ناتوانين بزانه ي كه شوناس له نيو هزرى
مروڤدا، ريك حاله تي ماكي هه يه و ئه وه خووخده ي ديري ني ماكه كه
هه ميشه جو ريك هه لسو كه وت ده كا كه تهنيا ده بي پني رابكه يت و خوشت
بو ي و بيراز نيت هه. ئه و رازاننده وه و پيرا گه يشته ش تهنيا له سو نگه ي
زمانه وه تي چيني ده كر يت و زمانيش تهنيا به ده سته مو بووني ده تواني
دا گيري بكه ي. ئه ري، پيوه ندي هه كي دوو لايه نه يه و ريك وه كه هه ناسه ي
زيان دي ته بهر چاوم: هيج هه ناسه يه ك نيه له زياني مروڤدا كه يه ك لايه نه
بيت، واته تهنيا جار يك بي ده يته دهر و ئيتر ته واو. ده بي جار يك بي به يته وه
نيو هه ناوت جا ده تواني بي ده يته وه و ئه مه ياسايه كي گه ليك هاكه زاييه. بو يه
ته نيا ريگه ي پهره نايه ي به زمان، ده سته مو بووني هه تي: ده سته مو ي زمان،
ده سته مو ي وشه... چونكه تهنيا كه ره سته ي نفيسار، زمان و كه ره سته ي
سهره كي زمانيش، وشه يه. ده بي به يلى سهره يك وشه دا گيرمان كا،
تا سهره يك بتوانين دا گيري كه ينه وه، كه ره تي ك ده سته مو ي زمان بين،
تا له هر شوڤن كدا زمان ها ته سهر ري نه مان، بو مان بوڤستيت و به مه يلى
خو مان ده سته مو مان بيت. بو تي رانايه ي ئه وه بل يم كه ئه و كه ره سته يه، به
پنجه وانه ي ههر كه ره سته يه كي دي كه ي ئه م دنيا يه، له گه لماندا مامه له ده كا ت.
ياخود با شتر وايه راستي بكه مه وه كه تهنيا ئه و كه ره سته يه كه ده خوازي
ده سته مو مان بكات و به مه يلى خو ي هه لمانسو و ر نيت، به مه يلى ئه و هزره
هه ميشه بيداره كه له نه ستي سهر كه شيدا، به ره و گشت گيري هه كي نا چاري
په ل ده كو تيت و هه مو وه و لي ئه وه يه كه مروڤ به و حاله ته بگه يه ن: گه لكو و
زه مزه مه ي ههر وشه يه كه به ههر بار ستايه كي زمان ييه وه - كوردى، عيبرى،
عه رهبى، قيبى - له ههر شوڤن كى دنيا، هه مان مه عنه ويه تي نو ستوو له و
وشه دا - له زمانه جو را و جو ره كاندا - بيدار بيت وه و بنيشي ته هزرى بيداري
نيو ديواره كاني ئه و نه سته كه قنارايه. له راستيدا تهنيا ئه ركي كه ره سته
ئه مه يه و ئه گه ر تا ئستا كه ره سته كاني دي كه ي دنيا، وا نه بوون و
وايان نه كرد وه، ئه وه به و هو يه بو وه كه هه ميشه ئه وان هه له بوون
و ئيمه، يان نه مانزاي وه كه هه لهن و هه له ده جو و لي نه وه له گه لمان، يا
زانيو مانه و گرين گيمان پي نه دا وه، چونكه و تو ومانه: تيلده، كه ره سته يه،
خو ئه ده ميزان نيه... كه ره سته كانيش هه ميشه كه دي وانه ئيمه و اين، خو يان
بو پيچه وانه بوون شل كرد وه و به بار يكدا كه و توون كه بارى ناساي ره و تي
مانه وه و دريژه دانمان له م گو ويرانه ي زه ميندا، نه بو وه. ئه گه ر ئيمه هه و لمان
نه ده دا كه ره سته كان ده سته مو بكه ين، ئه و هه موو سيمانه، ئه و هه موو خشت
و ناسنه، ئه و گشته په ر و قا ييشه، دروست نه ده بوون و ئيست زه مينى كي
ئا وه دان و زين دو ومان ده دا يه ده ست بهر هه كاني دو رو ژمان. به لام مه خابن له و
هه موو چليسيه ي ئيمه بو دا گير كردني زه مين و هه موو كه ره سته كاني...
زمان، به لام ههر گيز نه وه نده ناوشيار نيه به يلى ئيمه ئا و ده سته مو ي بكه ين
و دوا ييش به و به رى روودار ييه وه هاوار بكه ين ئيمه خزمه تمان پيكر دو وه،
نا... زمان يا خبييه، يا خيتر له ههر به زميكي ئه م جيه انه ي كه راده ستي مروڤ
كرا وه بو گه يان دن به بهر زاييه كاني حه يات. زمان پي كه اته يه كي ئه وه نده
سهر كه شه كه به هه موو بار يكدا و له ريگه ي فري كانسه كاني هه وه، دا واي
ئه وه مان لي ده كات كه به يلى ده سته مو بين. ئه وان ه ي وا له بن دهر گاي
زمان دانيش توون، ده زانن كه له ههر ئي پسي لو نى چر كه يه كدا، به ملو ين، يا
بو ئه وه ي بي ريزى نه ي به و ساحه ته پير وژه - به بي ژوما ر په يام نيري پر له
هه موو تايه ته م نه دي هه كاني خو ي دنيري كه بماندا ته وه به خو ي... رهنه
ئه م مو عا دله يه، گه ليك سهر سه ختانه خو ي ته سليمي فام ي فابيري كي ئيمه
بكات. بو يه وه كو و نمونه يه كي دي ريني هه زار جاره بي سترا و - كه به فشه

خۆمانین که بهری خۆمان گرتوو و بی ئەوی هه‌موو که‌هسته‌کانی زمان پیناسه بکه‌ین، به که‌لله‌وه، خۆمان هه‌لدێراوته نیو زه‌لکاوێکی ئەوه‌نده لیل و لیخن که هه‌رگیز ناتوانین بزانیین ئەوه ده‌ریاکه نییه، نا...

بچوو‌ترین فه‌نه‌کانی نفیسار:

ده‌مه‌وی له سه‌ره‌که‌یترین خالی نفیساره‌وه ده‌ستپێکه‌م: ئیدی‌تی یاخود ویرایشی ده‌ق! هه‌ر له‌م خاله‌وه ده‌توانین به‌و برۆ رووخینه‌ره بکه‌ین که ته‌نانه‌ت بچوو‌ترین ره‌هه‌ندی زمانیش لای ئی‌مه گرینگیی نییه. واته ئەو به‌شه له نفیسار که ده‌بی پیملی جوړیک زانستی دارژاو بیت که به پنی نۆمه جیهانییه‌کان، توانیویتی له ده‌ق و رینووسی ئی‌مه‌شدا جینگه بگری‌ت و بتوانی هاوکیشیه‌ک دروست بکات له نیوان رینووس و ریزمانی کوریدا. له‌راستیدا کاری ئیدی‌تۆری ده‌ق ئەوه نییه که هه‌له وشه‌یی بگری‌ت و وه‌کوو ماموستایه‌کی ئی‌ملا به‌سه‌ر ده‌قی نووسه‌ردا بکه‌ری‌ت که هه‌له‌کانی بۆ راست بکاته‌وه. نه‌وعیه‌تی تیگه‌یشتنی ئی‌مه له ئیدی‌تۆر، به‌گشتی هه‌له بووه و به‌ویه‌ری بی‌گیولییه‌وه به‌لاری‌دا برودوینی که هیش‌تاش نه‌مانتوانیوه ده‌رکی شیوازی نفیسار بکه‌ین. له وه‌لاتانی پشیکه‌وتووی دنیا، چونکه به‌ویه‌ری ریزه‌وه له زمان نزیک ده‌بنه‌وه و هه‌موو نووسه‌رانی ئەو زمانه ده‌زان مافی ئەوه‌یان نییه که بی‌ئیزی یاسا زمانیه‌کان، ته‌نانه‌ت ده‌ست بۆ خالی‌کیش به‌ین و هه‌ر ئەمه بووه‌ته هۆی ئەوه‌ی که له نیوان نووسه‌ر و کۆمه‌لگه‌دا، سه‌ره‌رای چه‌ندین پیشه‌ی جددیی وه‌کوو دیزاینی کتیب و چاپخانه و هه‌شانه‌خانه، پیشه‌یه‌کی هه‌ره جددیت‌ریش بیته ئاره‌وه به‌نیوی: ئیدی‌تینگ یا خوده‌له‌چنی که به‌ویه‌ری سه‌رسوورمانه‌وه، پله و پینگه‌ی ئەم پیشه‌یه له نیو ئەلقه‌ی پیشه‌کانی نیوان نووسه‌ر و خوینه‌ردا، بالاترین و به‌هه‌ندترین جوړی ئەو پیشانه‌یه. پنیوست ناکا زۆر به‌تیرامان و لێ‌وردبوونه‌وه ده‌ستبه‌که‌ین به‌خوینده‌وه‌ی میژووی ئیدی‌تی گه‌لانی جیهان له نیو دنیای نفیساردا. له چه‌ندپیری کورتدا ده‌توانین به‌و ئاکامه بکه‌ین که گرینگیی ئەو بواره‌ی دنیای هزر و ئەده‌بی ئەوان، تا چ راده‌یه‌ک بووه و ته‌نیا به‌لیبرسین له چه‌ن وه‌شانه‌خانه و ناوه‌ندی رۆژنامه‌وانی خو‌شمان بۆ بوونی ئەو پیشه‌یه له نیو ده‌سته‌ی نووسه‌رانیاندا، بۆمان ده‌رده‌که‌وت که گرینگیی ئی‌مه‌ش تا چ راده‌یه‌که. هه‌له‌یه‌که نکوولی له‌وه ناکرێ که رهنگه به هۆی نه‌بوونی باری ئابورییه‌کی به‌هیز -به‌تایبه‌ت له به‌شی رۆژه‌لات- بواری ئەوه‌مان بۆ نه‌رخسایێ که پینگه‌یه‌ک وه‌کوو ئیدی‌تۆر یاخود هه‌له‌چن، به‌ستافی کاریمان زیاد بکه‌ین، به‌لام له کۆتاییدا و گه‌لکۆو بلا‌بوونه‌وه‌ی باه‌ته‌کان، ده‌توانین راشه‌کاوانه به‌وه‌قناعه‌ته بکه‌ین که هیچ به‌رپرسیاری‌تییه‌ک بۆ لایه‌نی ئیدی‌ت و هه‌له‌چنی له نیوانماندا، نه‌بووه‌ و ئەوه‌نده تووشی هه‌له‌ی گه‌وره و زه‌به‌لالحی نفیسارین. ئیسته رهنگه زۆریک له‌و ناوه‌ندانه -که حاشاهه‌له‌گه‌ره له‌م دوا‌یینه‌دا، به‌ویه‌ری ده‌ره‌سته‌یه‌وه شانییان داوه‌ته ژێرباری جوانکاری و زیاتر رازانده‌وه‌ی په‌رتووک و بلا‌فۆکی کوردی- به‌ره‌له‌ستی ئەم روانگه سه‌ره‌کشه‌ی من ببنه‌وه. به‌لام له راستیدا من کیشه‌ی نفیساری کوردی ته‌نیا له بواری خاله‌بندی یاخود شیوه‌ی دانان و په‌چاوکردنی جینگه و پینگه‌ی خال و بۆر و جووتخالی نییه. ئەگه‌رچی نکوولی له‌و کاره‌ساته گه‌وره‌یه‌ش ناکرێ که به‌سه‌ر رینووسی ئیسته‌ی ئی‌مه‌دا هاتوووه و به‌یه‌کجاری، ده‌قی کوردیی کوردوه به‌زێلدانیکی زه‌به‌لالح که تا پتر زمانه‌ی به‌سه‌ردا تیده‌په‌ری‌ت، خوینه‌ری کورد -به‌تایبه‌ت خوینه‌رانی چالاک- له‌م شیوازه نازانستییه، زیاتر وه‌ره‌ز و ماندوو ده‌بن. ئەوه‌ی خه‌ریکه کاره‌ساتی راسته‌قینه به‌سه‌ر زمانه‌ی ئی‌مه‌دا، ده‌سه‌پینی‌ت شیوه‌ی سینتاکس یا رسته‌سازی و هه‌روه‌ها شیوازی سه‌رانسه‌ر هه‌له‌ی تایپۆلوژی یاخود نموونه‌سازییه له‌ زمانه‌ی کوریدا. واته هیش‌تا لای زۆریک له نووسه‌رانی ئی‌مه، هه‌مان تایپۆلوژی زمانه‌ی عه‌ره‌یی و فارسی و تورکی زاله به‌سه‌ر ئەو تایپۆلوژییه‌ی که هه‌زاران ساله به‌شیوه‌یه‌کی

ئیدعای تیگه‌یشتنمان کردوو، لئی، -ئاماژه به‌هه‌مان داستانی دلۆپ و به‌حری مه‌ولانا ده‌که‌م که چلۆن ده‌یسه‌لمینی هه‌مان تابه‌ته‌ندی که له به‌حرده‌یه‌یه، له دلۆپیشدا هه‌یه‌؛ بۆیه له‌به‌ر برنده‌وه‌ی تۆیه که ده‌باریت و زه‌حمه‌تی رینگه به‌خۆی ده‌دات. له راستیدا ئەوه به‌حره که ئەو زه‌حمه‌ته به‌خۆی ده‌دات و له رینگه‌ی دلۆپه‌وه، نازل ده‌بی که بیت و بتگه‌رینیته‌وه به‌ره‌م و خۆی و قازانجی ئەم گه‌رانه‌وه‌یه، پیش هه‌رشتیک بۆ به‌حر خۆی ده‌بی. ئیستا رهنگه بلایی به‌م فورموله‌ پێچاو‌لو‌وچه که جگه له نه‌گه‌ته‌یی "کران"، هیچ ده‌سه‌که‌وتیکی بۆ ئی‌مه نییه -و له کلتوری ئی‌مه‌شدا هه‌میشه "کران" عه‌یب بووه و عه‌یبیش به‌مانای نو‌قسانیکی سه‌رشۆرانه بووه-؛ چی به ئی‌مه ده‌گات؟ "به‌شداربوون له هزری وشه"! به‌شداربوون له‌و تابه‌ته‌ندییه تورتانه‌ی دلۆپ که هه‌مان تابه‌ته‌ندییه تووره‌کانیی ده‌ریان؛ به‌شداربوون له‌ چیژی بی‌برانه‌وه‌ی ده‌سته‌مۆبوونی زمان و هه‌رساتیک نواندنی شیوازی. ئی‌مه که هیش‌تا نازانین چۆن خۆمان به‌دینه‌ ده‌ست ئەم که‌ره‌سته‌یه، ده‌بی تا زوو و له‌مه‌ دره‌نگتر نه‌بووه، تاقیی بکه‌ینه‌وه و به‌هیلین بکری‌ین... ئەوه‌ی تا ئیستا داخی کردوو به‌دلی ده‌قی کوریدا، نه‌ک هه‌ر خراپ تیگه‌یشتن له‌ زمان، به‌له‌کوو تینه‌گه‌یشتنیش بووه له‌م پینگه‌هاته‌سه‌رته. ئەگه‌رچی ئەمه زۆریک له زانایانی ئەو ره‌وته ناگریته‌وه که وشیارانه خۆیان داوه‌ته ده‌ست ئەو هزره‌ بیداره و هیش‌توو‌یانه به‌ ده‌ست زمانه‌وه بکری‌ین. رهنگه هه‌ر ئەمه‌ش بووه‌ته هۆی ئەوه‌ی که زمانه‌ی کوردی، وه‌ک زۆریک له زمانه‌ی که‌ونه‌یانه‌کانی جیهان، هیش‌تا تیا‌نه‌جووه و هیش‌تاش به‌شی ئەوه‌نده هه‌ناسه‌ی له سییه‌ زامداره‌کانیدا پی‌ماوه بۆ مانه‌وه. زۆرت‌ری رووی ئەم خه‌سارناسیه‌ش له به‌ره‌کانی ئیسته‌یه. ئەوان به‌هه‌زار باردا له‌گه‌ل ئەو عه‌قلیه‌ته‌سه‌ر که‌شه که نه‌به‌هیش‌توووه پیم‌ل بن به‌کرانی که‌لیمه، زۆره‌بانیان گرتوووه و ئازانه سه‌رکه‌وتوون به‌سه‌ر ئەو چه‌قه‌سه‌ستوو‌یه پاساو‌هینه‌دا که هه‌رجاره‌ی به‌رهنگی‌ک خۆی پی‌نواندوون و له‌هه‌ر نواندنیکدا به‌ته‌رحیک گرتوونی. ئەوان چه‌نیک خه‌فه‌تیان له که‌لیمه‌ خواردوو، کاتی خۆی لێ‌بزر کردوون که خۆشه‌یست‌تر بکه‌ری‌ته‌وه بۆلایان. که‌چی به‌ره‌کانی ئی‌مه، به‌هۆی تووشبوونمان به‌ ده‌یان عه‌قلیه‌تی به‌رگریانه‌ی دیکه، هه‌رگیز نه‌مانتوانی ده‌ره‌قه‌تی خۆمان بی‌ین و بیده‌ینه‌ ده‌ست ئەوان هزر. به‌ناوی نیشتمانپه‌روه‌ری و وه‌لاتپه‌ریزییه‌وه، هیش‌تاش خه‌ریکی ده‌ور کردنه‌وه‌ی ئەو دروشمه نه‌گه‌تانه‌ین که تا ئەبه‌د سیبه‌ری شوومیان له‌سه‌ر زمان و ئەده‌بیاتمان ده‌مینێته‌وه. ده‌یان حاله‌تی به‌رته‌سکی نه‌زانانه‌مان له‌ زمان و ئەده‌بیات دروست کردوو و هه‌ر به‌ زمان لاسایی ئەو به‌ره‌مانه ده‌که‌ینه‌وه -هیش‌تا- که چه‌ندین ده‌یه و رهنگه سه‌ده‌ش پیش ئی‌مه، له زمانه‌کان و نه‌ته‌وه‌کانی دیکه‌دا، خولقاوون و ئەمه‌مان نیو ناوه‌ خزمه‌ت. هیش‌تاش پیمان وایه‌ مادام بزانیین کوردی بنووسین، ئیتر هه‌مووشتی‌ک ته‌واوه و له‌ژێر باری ئەو پرسه گه‌وره میژوو‌یه ده‌رچووین که ئایا توانیومانه‌ خزمه‌تی‌ک به‌ ئەده‌بیاتی نه‌ته‌وه‌که‌مان بکه‌ین؟ هه... له‌و گه‌یچه‌له‌ تووشی بووین. له‌و نه‌توانینه که ئەوکی گرتووین و هیش‌تاش پیمان وایه‌ ناهیلین. نا. ئەوه

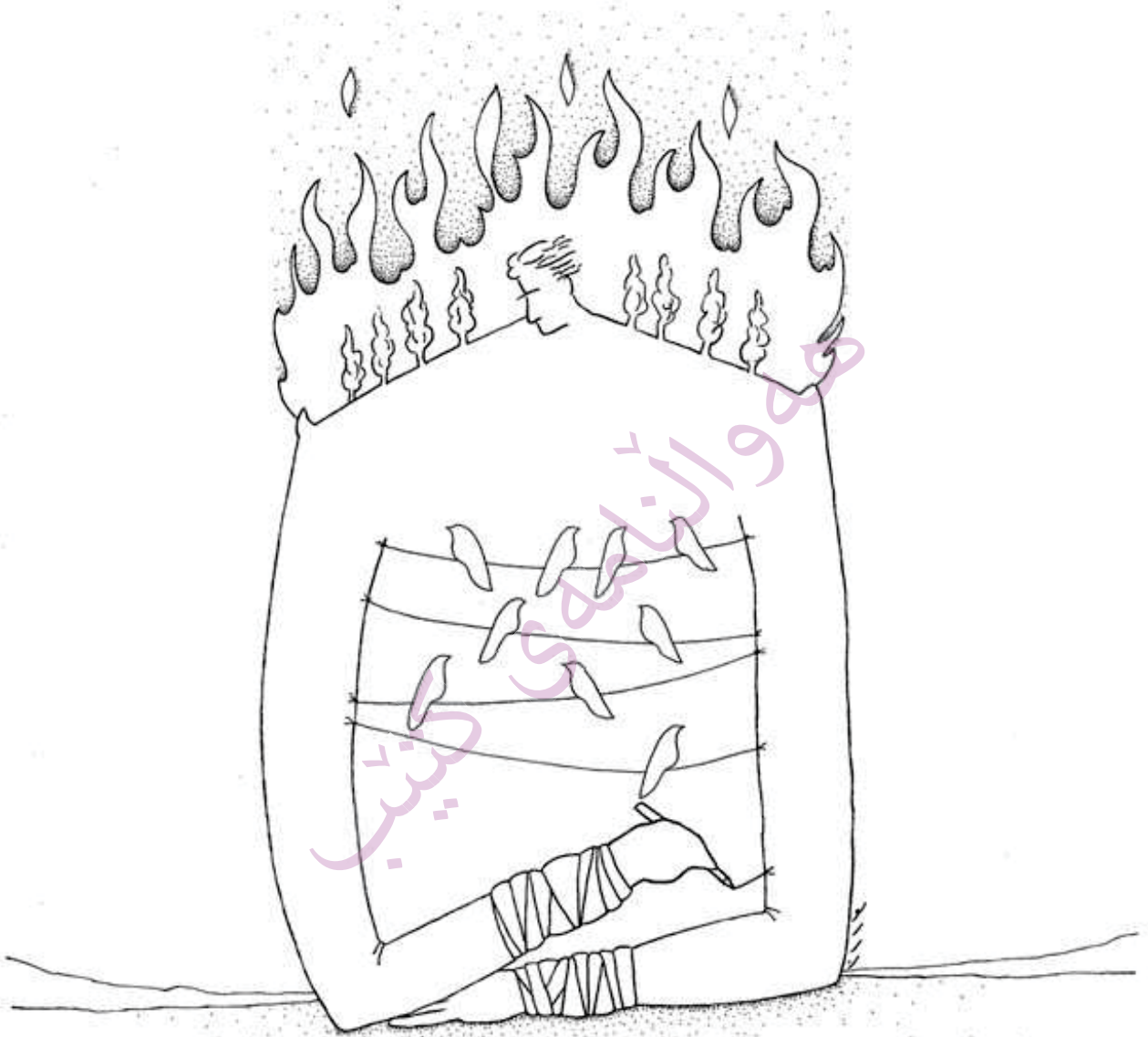
کوردیدا، هاتوونه ئاراوه و ههلی بوونیان پیدراوه. کۆی هه موو ئه و خه سارانه یه که ئه و بۆشاییه ی گه یاندوو ته ئاستیک که نایبینین بۆشاییه و پیمان وایه نا، ئه مه هه ر ئاسمانه که یه، جا شتی که له ئیمه شه وه و له خه لکی رۆژ و هه ساوه!

له کۆتاییدا دهمه وی ئامازه به وه بکه م که زمانه ی کوردی چ له بواری زانستی زمانه وانیه وه هه زاران سالی نووری، کار و خزمه تی پێویسته، چ له بواره جیاجیاکانی خالیه ندی و تایپۆلۆژی و سینتاکس و وشه سازی و زاراوه سازی و وه رگیران و کۆی ئه و پرۆسه مه زنه ی که ده بیته هۆی سازبوونی میکانیزمیک به نیوی زمان، زمانیک که ”ئۆپانیشاده کان“ و ”گاتا کان“ و ”هه ملیت“ و ”ئیلیاد و ئۆدیسسه“ و ”ئولیسز“ و ”برایانی کارامازوف“ و ”هه راوتوو ره یی“ و ”شه رواتستی“ و هه زاران شاکاری دیکه ی پێ ده خو لقی ندریت و ساتبه سات، درێژه به ئیمپراتوری خۆی له به سه ره هه موو که رسته و ئامراهه کانی ناوه وه و دهره وه ی مرؤف ده دات. که چی مه خابن له نیو ئیمه دا بووه ته هۆی ئه تک و سه ره شوهریمان و نالیین خۆمان له م میکانیزمه مه زنه تینا گه ین؛ نالیین مه له وایی ناخه کانی ئه م به حره بی به منام پێ نا کرئ، نالیین ناتوانین سه ره له نه یینی سووره گۆلی ناخی دهر به یینین؛ به ربوونه گیان خال و بۆر و جووتخال و خالپۆری بیچاره و وامان لێها تووه ته نیا بۆ ئه وه ی بلیین زۆر مو دیرنین و ناماده ی دروست کردنی به ره یه کی پانو پۆری جیاوازی جیه دیدترخواری سی له چواری بی نا کاری هه یچنه زانین و ئه ها چه نیک پێشه نگ و شتی واین و چه نیک ئه توانین گه یه ل ساز بکه ین؛ ده ست له هه موو بواریکی ئه م زمانه بیکه سه وه رده ده یین و ته نه انه ت له نیوان دوو پیتیشدا، خالیک ده کو تین و له رسته یه کدا که به وه پهری نه زانیه وه له پله مان ده تسی، له نیوان هه موو وشه کانی بۆر و خالپۆر و ته قه ل و هیل و شتی و داده نیین که له کووله که ی هه یچ عه تتاری کدا نییه و نابیته وه. ئه مه هه موو ئه و ئه ده بیاته بو که له ریگه ی ئیمه وه به شو ناسی ده ستریزیی کرایی ئینسانی کورد به خشر... ئه گه رچی دووان و لیور دبوونه وه له سه ره داننه یی ئه م خالانه، هه ر کام هه زاران کتیب و په رتوو کی پێویسته و ره نگه دووبه شی زۆریک له مانه ی که لیره دا با سکر، بگه رپته وه بۆ ده سه لاتی ره شکوژ کردنی هزری زمانیه ی له ئیسته و رابردووی ئیمه دا، به لام کاره ساته که له و ئه وه ده سته پیده کات که که سمان تا ئه و راده یه خۆمان به به رپرس نازانین له حه ندای ئه م زمانه دا، که به مانه وی له چی هه له ی گه وه ره و بچوو که، پاک ی بکه ینه وه و چی تر بواری دوو پات بوونه وه ی ئه و هه له گه وه ره گور چوو پرانه به هه یچ نووسه ر و شاعیر و وه رگیریک نه ده یین. هه ر ئه وه یه که به گشتی ئه رکی هه موو ستاف و ناوه ندیک ی کلتوو رییه که پێش هه رشتیک ی دیکه، گرینگی به زمان و به تابه ت به ئیدیت و هه له چنی له زمانه که پدا بدات و نه هیل ی که سانی نا شه رازا و ناپسپۆر، هه وساری ئه سپی یاخی و سه رکیشی زمان به ده سته وه بگرن که چی تر له وه زیاتر له ده ستمان دهر نه چی ت و زمانیک ی پر له هه له و زبلی نا چه ز و بۆگه ن، نه ده یینه ده ست به ره کانی دوا رۆژی خۆمان.

دریژیه ده بیت...

خۆرسک له هزری بیرمندی کورددا، گه شه ی کردووه. له وه نا چه تر شیوازی سینتاکس یا رسته سازییه کانی نووسه رانی ئیسته ی ئیمه یه که به داخه وه ته نیا له ده م جوو لاندن و دهر خستنی زاراوه کانیاندا ده توانن پیمان به سه لمینین کوردن. ئه گینا به دلنیا ییه وه هه یچ جیاوازییه کیان له گه ل را دیوی سنه نییه که خه ریکه له کاتی با سکردنی خه لکی سه نه دا، هاوار ده کا: مه ردم کورسان، مه درمی خه یلی خه یلی نه جیب، خه یلی خه یلی خه یلی خه یلی خه یلی خه یلی می هه مانه وا ز ته شریفیان هه س... ئه مه هه شتاش ئه وه پهری ئه و کاره ساته نییه که رویداو ه لیمان و ره نگه به ده یان و سه دان نووسه ر و بیرمندی کورد، له ئیسته دا له هه ول و تیکۆشانی بی و چاندا بن که بتوانن بریک له کیشی ئه م خه ساره گه وه ره یه و ئه م کاره ساته گور چوو پره که م بکه نه وه. به لام مه خابن، قورسایه ئه م زه ره میژوویه که تا هه نوو که شه هه ر درێژه ی هه بووه، له ئاستیکه یه که ره نگه به هه زاران بیرمهند و زانای لیهاتوو، ئه و به رده له و چاله قووله بی به نه دهر نه یاته وه. به لام ئه وه پهری کاره ساته که: ئه ری! ئه وه ی که به ته وای برشتی له ئه ده بیاتی ئیمه بریوه، ته نیا ئه و چه ن بواره به نه مایه ی سه ره وه نین که سیسته می بنجینه یی زمانه ی ئیمه یان، به ته وای شیواندوو و دنیایه ک هه له ی گه وه ره و بچوو کی ریژمانی و ریئووسیان، به سه ردا هه لچنیوین. به لکوو به گشتی کیشه که له وه دایه که نه بوونی ئیدیتینگ و هه له چنی وه کوو زانستیک ی بنجینه یی له کلتوو ری ئه ده بیماندا، بووه ته هۆی ئه وه که له بواری زمانه وانیه وه، گه شه و نه شه یه کی ئه و تو مان نه یچ. واته یه که م خالیک که له بواره دا گه لیک گرینگی و پێویسته پیداجوونه وه ی جددی له سه ر بکرئ، درێژداری و زیاده نووسی نووسه ران و بیرمندان ی ئیمه یه که ئه م با به ته به ئاستیک ی واز مه نوویه گه یاندووین که تازه خه ریکین ئه زموونی ئه زموونکرانی دۆراوی گه لانی دیکه ده که بنه وه، ئه ویش ته نیا به وه هۆیه که یه که م کورد رۆماننوسی که مه و دووه هه میش: کورد ئیدیتۆری هه ر نییه. کاتیک ئاگه داری ئه وه بن که له سه رده می هه مینگوه یدا، ئیدیتۆری ئه و چاپخانه ی که بریاری دابوو کتیه کانی هه مینگوه ی و فیتز جیرالد و فۆلف چاپ بکات، بی ئه وه ی خۆی به شه مزنی له ۵۰۰ لاپه ره ی رۆمانی ناسراوی ”پیره پیاو و زه ریای“ هه مینگوه ی، ۱۵۰ لاپه ره ی ده داته وه و باقیه که ی فریده داته زبڵانی ژوو ری ئافیسه که ی خۆی له چاپخانه و کاتج کار دانه وه ی ئه و کاره له هه مینگوه یدا ده زانین که چۆن هه لده چی ت و دهنه ری ئی به سه ری دا که ”من ئیستا یه ک له نووسه رانی ناسراوی جیهانم و تو مافی ئه وه ت نییه له گه ل شاکاره کانی من هه ل سوکو و تیک ی و له خو ت بنوینی“ و کاتیکیش کابرای ئیدیتۆر له وه لامی هه مینگوه یدا ده لی ”من سه ره تا خۆم و نه ته وه که مم خو ش ده وی و نامه وی می شکیان به و گشته درێژداری بیانه بچوینم و هه لی ئه وه یان لی بستینم که دهر فه تی بینینی جوانیه کانی رۆمانه که ی تو یان نه بی و دوا ی ئه وه ش تو م خو ش ده وی و دهمه وی لای خو ئنه رانت، ئه و جیه گه و پیگه یه ت بۆ ساز بکه م که بلین ئه م نووسه ر مرؤفیک ی زانا و به ریژه که ده خو از ی دهر فه تی ئه وه مان بۆ بره خسینی که می شکمان پشوویه ک بدات و له و کاتی ئه و پشووه دا ئیمه ش به ر له که سایه تیه کانی رۆمانه که ی و ئه و به سه ره اته تالۆ شیرینه به که ینه وه که تینا په راندوو“ و به م کاره دوو جار شیوه و ستایلی کاری خۆی بۆ هه مینگوه ی روون ده کاته وه و دوا ییش تیه ده گه یه نی که له گه ل فۆلفیش و فیتز جیرالدیش هه مان کاری کردوو و هه ردو کیان بۆ ناسرانی شاکاره کانیان و خو شو یستنیان له لایه ن کۆمه لگه وه، منه تباری ئه ون؛ ده توانین له نه یینی ئه و هه موو درێژداری یه ی نووسه ری کورد تیه گه یین. ئه مه بۆشاییه که که نه بوونی زانستی زمانه وانی و فی ر بوونی ته کنیکه کانی پێوه ندی مرؤ فابه تی به پیی هیما و ئیشاره ی جوانیناسانه و هه ره ها نه بوونی ئه و هه سته دیمو کراتیکه له کانگای هزری و هه ستماندا، بووه ته هۆی به رینتر بوونی چرکه به چرکه ی و هه ل لووشینی هه موو ئه و کاره گه وه ره و بچوو کانه ش له میژووی کورتی ئه ده ب و نفیساری

بۇ شەرىف باجوهر

دارستانەكان، پشەتيان بە پشەتى تۈۋە گەرمە.
بالئدەكان، ئاسمانيان، لە سنگى تۇدا ئەمنە.
كارتۇن و كارىكلما تۇر: سۇران كوردپوور

خوایم
لانه از ترانه خوانند
تو تنها
آواز بخوان

عده و نامه‌ی کتیب

کاورچه لکویات:

مدیام قانم

پوختیگ له ژبات و برهم و چالاکیی خاتوو مریم قازی

بئگومان، ئەم دیارییه، ئالە کوکە و بە هەموو هەستونەستمانەوه، ئاواتی ئەوەمان دەخواست: بریا خۆی خوینەری ئەم دۆسییه دەبوو، بەلام مەخابن مەرگ هەرگیز لە حەزە ناتەواوەکان و ئاواتە لەبن نەهاتووێکانی هیچکام لە ئیمە ناپرسیت و کاری خۆی دەکات.

کورتەیهک وه کوو ناساندن:

زیندووید، خاتوو "مریم قازی" یه کێک له نووسهراڤی دهرههستی کورد له باری چیرۆک و وهگێران و راقهی ئەدەبیدا بوو که له سالی ۱۹۶۳ له گهرهکی دادگای شاری مههاباد له رۆژههلاتی کوردستان و له بنهمالهی پیشه‌وای شههید "قازی محهمهد"، دیته دنیاوه. ههر له منداڵیهوه، به هۆی رێبازی پیشه‌وا و گربنگی دانی بنهماله که یان به کلتور و ئەدەبی کوردی، هۆگرێهه که به ئەدەبیات له مریه‌مدا دروست ده‌بیت که ههر ئهو هۆگری و حهزه له‌راده‌ده‌ره، ده‌بیتته هۆی ئەوهی که ماسته‌ری زمان و ئەدەبیاتی فارسی له زانکۆی مههاباد وه‌ربگرێ. هاوکات له‌گه‌ل ئهو ئەدەبدۆستی و نووسین، وه‌کوو یه‌کێک له ژنانی باری چالاکیی مه‌ده‌نی، له مه‌هاباد، بۆ هاوبه‌ره‌کانی خۆی ده‌بیتته پیشه‌نگێک و له ده‌یان رێکخراوه و نه‌هادی مه‌ده‌نیدا، ده‌ستیکێ کارای ده‌بی له دامه‌زران و په‌یره‌وکردنی پرۆگرام و نواندنێ چالاکێ له کۆمه‌لگه‌ی مه‌ده‌نیدا. ئەم بواره‌ی خاتوو قازی، ده‌بیتته هۆی ئەوه‌ی که سانیکی زۆر له کچان و کورانی لای مه‌هاباد، به هۆی متمانه‌یه‌ک که به که‌سایه‌تی به‌ریزبان ده‌یانبی، لینی کۆ بنه‌وه و بۆ درێژه‌دانی رێبازه‌که‌ی، پالپشتی بن. ناوی "مریم قازی" وه‌کوو که‌سایه‌تییه‌کی پیشه‌نگ له بوارگه‌ل جیاوازی کۆمه‌لایه‌تیدا، له سه‌رووی هه‌موو ناوه‌کانه‌وه دهره‌وشیتته‌وه: دانانی کۆر و بۆنه‌ی هه‌فتانه و مانگانه، بۆ خویندنه‌وه و لیکۆلینه‌وه‌ی کتیبه‌ ناسراوه‌کانی جیهان؛ ریکه‌ستنی بنکه‌یه‌ک بۆ پالپشتی کردن و -خۆی وته‌نی- داشداری له به‌ندکراوانی سیاسی کورد له به‌ندیخانه‌کانی تاران و شاره‌ گه‌وره‌کانی دیکه، که له لایه‌ن خوددی به‌ندکراوانه‌وه پیوه‌ندی له‌گه‌ل ده‌گیری و بۆ ئهو مه‌به‌سته‌ گرینگه، داوای پالپشتی لیده‌کری، که خۆی سازکردنی ئهو بنکه‌یه و خۆپیشاندانه‌کانی ئەندامانی، بۆ پالپشتی له مافه‌ ره‌واکانی به‌ندکراوانی سیاسی له‌سه‌ر شه‌قامه‌کانی مه‌هاباد و هه‌روه‌ها به‌ند بوونی ئاموزاکانیسی له‌و کاته‌دا، ده‌بیتته بیانویه‌ک بۆ ساواک که وه‌دووی مریه‌م بکه‌ویت و ناچار بیته له‌ گوند و دێهاته‌کانی دهوروبه‌ری

هه‌واڵیکێ کورت و تا بلێی دله‌ه‌ژین بو: "مریم قازی"، خاتوونی نییانی وشه و ره‌وايه‌ت، به‌جینی هیشیتین...

سالی ۱۳۹۶ له‌خولی یازده‌هه‌می فستیوالی چیرۆکی بانه، وێرای دیاری کردنی نوسه‌ه‌کانی گو‌قاری "شی"، وه‌عدی ته‌رخان کردنی دۆسییه‌یه‌کی تابه‌تمان له یه‌کێک له ژماره‌کانی شه‌یدا، پیندا و پر به‌دل پینشواری لیکردین. چهن رۆژیک دواي ئه‌وه له یه‌که‌مین پینوه‌ندیماندا، چهنده‌ها بابه‌تی گرانبایی بۆ ناردین و ئیمه‌ش وه‌عدمان دا له ژماره‌ی ۶ یا ۷ شه‌یدا، دۆسییه‌یه‌کی تیروته‌سه‌لی بۆ کار بکه‌ین. له رینگه‌ی هاوڕییه‌کی ئەدەبیمانەوه، زۆرمان هه‌ول دا دیمانیه‌کی له‌گه‌ل ساز بکه‌ین، به‌لام نه‌خۆشینه‌که‌ی وه‌ها بوو که زۆر جار مه‌جالی نه‌ده‌دا له‌سه‌ر بابه‌ته‌ ئەدەبیه‌کان، به‌ وردی و به‌ برشت بۆمان بدوی. ره‌نگه‌ که‌مه‌تر خه‌می له‌خۆشمانه‌وه بووبی که تا که‌سه‌ زنده‌نازیز و گه‌وره‌کانمان نه‌رۆن، قه‌دريان نازانین. به‌هه‌ر حال ئیمه‌ له‌ سه‌ر وه‌عه‌ده‌که‌ی خۆمان ماینه‌وه، به‌لام مەرگ له‌ رێی وه‌عه‌ده‌کانی ئیمه‌ ناوینستی... ئەم بابه‌تانه‌ی خاتوو مریه‌م قازی، ره‌نگه‌ زۆریان به‌ تابه‌ت له‌ فه‌زای مه‌جازیدا- بلاو بووینتنه‌وه و ئەوه‌ی راستی بی به‌ چهنده‌ هۆ، گرینگیمان به‌وه نه‌دا که بابه‌ته‌کان بلاوکراوه‌ بن یا نا. یه‌ک له‌وانه ئه‌وه بوو که ره‌نگه‌ زۆریک له‌و بابه‌تانه، ئهو جوهری که شه‌یاوه، نه‌گه‌یشتووته‌ ده‌ست خوینه‌راڤی به‌ره‌ی ئیمه‌رۆ و هیشتا زۆریکیان به‌ وردی نه‌خویندرا بینه‌وه و ئاوری جددییان لی نه‌دراوه‌ته‌وه. هۆیه‌کی دیکه‌ی ئه‌وه بوو که زۆریک له‌م چیرۆکانه‌ که له دنیاي چیرۆک‌نووسیدا به‌ شینواری "فله‌شفیکه‌شن" پیناسه‌ کراوه، له ئەدەبیاتی ئیمه‌دا، تا راده‌یه‌ک که‌مه و که‌میش نه‌بی، به‌و جوهره‌ وردییزیه‌وه نه‌گێردراوه‌ته‌وه. ئیمه‌ لیره‌دا هه‌ولمان داوه که له هه‌موو ئهو چیرۆکانه‌ که خاتوو مریه‌م قازی هه‌ناردی گو‌قاری "شی" کردبوو، بیخه‌ینه به‌رده‌ستی ئیوه. ئەگه‌رچی خاتوو قازی، زۆر بابه‌تی نایابی دیکه‌ی ناردبوو، که له‌وانه: چهن‌دین شیکاری له‌سه‌ر رۆمانیکێ "به‌ختیار عه‌لی" و رۆمانیکێ "عه‌تا نه‌هایی" بوون و یه‌کی دیکه‌ش که به‌راستی گه‌لیک گرینگه، تیۆری چیرۆک‌نووسینه‌ که به‌شیکێ وه‌رگیرانه و به‌شیکێ هه‌ره‌زۆریشی، دارشتنی به‌ریزبان و له‌م ژماره‌دا به‌هۆی نه‌بوونی جینگه‌ی گونجاوه‌وه - زۆر بوونی لاپه‌ره‌کانی ئهو شیکاری و تیۆریانه‌- نه‌مانتوانی چاپیان بکه‌ین. به‌لام پینوه‌ین له ژماره‌کانی داهاووی شه‌یدا، ئەوانیش بخه‌ینه به‌ر ده‌ست و دیدی ئیوه‌ی نازیز.

هلوى النامهى

مه‌هاباد، خوی‌ه‌شار ب‌دات؛ ده‌س‌ت‌پ‌ن‌ک‌ر‌د‌ن‌ه‌ه‌ به چ‌ل‌ا‌ک‌ی‌ی‌ه‌ ک‌ان له بواری نووسینی شان‌و‌نامه و چ‌ن‌ک‌ر‌د‌نی ر‌و‌ژ‌ن‌ا‌م‌ه‌ د‌ی‌و‌ا‌ر‌ی‌ی‌ ق‌و‌ت‌ا‌ب‌خ‌ا‌ن‌ه‌ به شی‌وه‌ی نه‌ی‌نی، ئە‌و‌ی‌ش له سه‌ر‌ده‌م‌ن‌ک‌دا که بویری ئە‌وه له که‌م که‌م‌س‌دا ده‌ب‌ی‌ن‌د‌ری بخ‌و‌از‌ی به چ‌ل‌ا‌ک‌ی‌ی‌ه‌ ئە‌ده‌ی، له خ‌ه‌می ر‌و‌و‌ن‌ا‌ک‌ی‌ب‌ی‌ری ها‌و‌ی‌و‌ل و ها‌و‌ر‌ی‌ی‌انی ق‌و‌ت‌ا‌ب‌خ‌ا‌ن‌ه‌ که‌ب‌دا بی؛ مان‌گ‌ر‌ت‌نی یه‌ک‌ش‌ه‌ه‌ له ق‌و‌ت‌ا‌ب‌خ‌ا‌ن‌ه‌ ب‌و پ‌ا‌ل‌پ‌ش‌تی و به‌ر‌گ‌ری له م‌ا‌ف‌ی ن‌ا‌ز‌ا‌د‌ی‌ی‌ه‌ ب‌ه‌ن‌د‌ک‌را‌و‌انی س‌ی‌ا‌س‌ی‌ که‌ ده‌ب‌ی‌ته ه‌و‌ی ئە‌وه خ‌ه‌ل‌کی ش‌اری مه‌هاباد بخ‌ر‌و‌ش‌ی‌ن و ب‌چ‌ن‌ه‌ ر‌ی‌زی مان‌گ‌ر‌ت‌و‌ا‌ندا که ئە‌م ب‌ز‌و‌ت‌ن‌ه‌و‌ه‌ی‌ش ده‌ب‌ی‌ته ه‌و‌ی ئە‌وه‌ی که‌ دوو ر‌و‌ژ د‌و‌ای ده‌س‌پ‌ن‌کی مان‌گ‌ر‌ت‌ن‌ه‌که و خ‌ر‌و‌ش‌انی خ‌ه‌ل‌ک، خ‌و‌ی‌ن‌د‌ک‌ارا‌نی ز‌ان‌ک‌و‌ی ت‌ارا‌ن‌ی‌ش به داش‌د‌اری و پ‌ش‌ت‌ی‌و‌انی له‌وان - له ک‌چ‌انی مان‌گ‌ر‌ت‌و‌وی مه‌هاباد که بوونه سه‌ر‌د‌ی‌ری ه‌ه‌موو ر‌و‌ژ‌ن‌ا‌م‌ه‌ک‌انی ئ‌یر‌ان- ده‌چ‌ن‌ه‌ ر‌ی‌زی مان‌گ‌ر‌ت‌و‌و‌انی مه‌هاباد و ئە‌ل‌ق‌ه‌ی ب‌ز‌و‌ت‌ن‌ه‌و‌ه‌که گ‌ه‌وره‌تر ده‌ب‌ی‌ته‌وه؛ ر‌ی‌ک‌خ‌س‌تی ک‌و‌م‌ی‌ته‌ی ئ‌ی‌م‌دا‌گ‌ه‌ر‌ی‌ی‌ ب‌و‌ د‌ه‌ر‌م‌انی ب‌ر‌ی‌ن‌د‌ارا‌ن و چ‌ا‌و‌ه‌د‌ی‌ری ل‌ی‌ق‌ه‌و‌ما‌وان له سه‌ر‌ده‌می ش‌و‌ر‌ش‌ی گ‌ه‌وره‌ی ئ‌یر‌ان‌دا و به ه‌و‌ی ده‌س‌پ‌ن‌کی شه‌ری نا‌و‌خ‌و‌ و ن‌ا‌ل‌و‌ز‌ی‌ی‌ ش‌ار و گ‌و‌ن‌ده‌ک‌انی نا‌و‌چ‌ه‌که و د‌ه‌ر‌م‌انی ز‌ی‌ا‌تر له ه‌ه‌زاران که‌سی ب‌ر‌ی‌ن‌د‌ار و ل‌ی‌ق‌ه‌و‌ما‌و؛ ما‌وه‌ی‌ه‌ک ه‌ه‌ل‌و‌ه‌د‌ای‌ی‌ و خ‌و‌ش‌ا‌ر‌د‌ن‌ه‌و‌ه‌ له ت‌ارا‌ن و له گ‌و‌ن‌ده‌ک‌انی ن‌ز‌ی‌ک مه‌هاباد و ما‌وه‌و‌د‌وا که ده‌گ‌ه‌ر‌ی‌ته‌وه، به نه‌ی‌نی در‌ی‌ژه به چ‌ل‌ا‌ک‌ی‌ی‌ه‌ ئە‌ده‌ب‌ی‌ه‌ی‌ه‌ ک‌انی د‌ه‌دات و یه‌که‌م ر‌و‌م‌انی به نی‌وی ”ز‌ی‌ان‌م‌ خ‌و‌ش‌ د‌ه‌وی ده‌گ‌ه‌ل ن‌ا‌ز‌ادی“ ده‌نو‌وس‌یت و بلا‌وی ده‌ک‌اته‌وه که ده‌ب‌ی‌ته ه‌و‌ی گ‌یر‌ان و ده‌س‌به‌سه‌ر بوونی. د‌و‌ای ئە‌وه که ز‌ی‌ن‌دان به‌ر ده‌بی، له س‌الی ۱۹۸۳ ز‌ه‌ما‌وه‌ند ده‌کات و چ‌وار سال د‌و‌ای ئە‌وه، له کات‌یک‌دا که دوو‌گیان ده‌بی، ب‌و ج‌اری‌کی د‌یک‌ه ده‌گ‌یر‌ی‌ته‌وه و ما‌وه‌ی‌ه‌ک ده‌ک‌ه‌و‌ی‌ته‌ ز‌ی‌ن‌دانی ته‌ر‌ب‌ر‌ز و له‌و‌ی‌ش‌ه‌و‌ه‌ ر‌ا‌ی‌ده‌گ‌و‌ی‌ز‌ن‌ه‌و‌ه‌ ر‌ی‌ن‌دانی مه‌هاباد که به ه‌و‌ی دوو‌گیان بوونی، ن‌ا‌ز‌اد ده‌ک‌ر‌یت و به‌ر‌ده‌وام ده‌ب‌ی‌ته‌وه له نو‌وس‌ین و خ‌و‌ی‌ن‌د‌ن‌ه‌و‌ی ئە‌ده‌بی؛ گ‌ه‌ل‌کوو د‌ام‌ه‌ز‌ر‌اند‌نی ئە‌ن‌ج‌و‌م‌ه‌نی ئە‌ده‌بی مه‌هاباد له ل‌ای‌ه‌ن ئە‌د‌ی‌ب‌انی وه‌ک ”ئه‌حم‌د‌ به‌ح‌ری“، ”سه‌ل‌ا‌ح‌ ن‌ا‌ش‌تی“ و... ده‌ب‌ی‌ته یه‌ک‌یک له ئە‌ند‌ام‌انی به‌ر‌ده‌وام‌ی ئە‌وه ئە‌ن‌ج‌و‌م‌ه‌نه و به‌ش‌د‌اری ه‌ه‌موو د‌ان‌ب‌ی‌ش‌ت‌ن‌ه‌کان ده‌کات و یه‌که‌م ئە‌ز‌م‌و‌ونی نو‌وس‌ین به ز‌مان‌ی ک‌ور‌دی، له‌م شو‌ی‌ن‌ه‌و‌ه‌ ده‌س‌پ‌ن‌ده‌کا؛ د‌ام‌ه‌ز‌ران وه‌کوو نو‌وس‌ه‌ر، له نا‌وه‌ندی ده‌نگ و ر‌ه‌نگ‌ی مه‌هاباد و پ‌اش ما‌وه‌ی‌ه‌ک ده‌ر‌چ‌و‌ونی له به‌شی ئە‌ده‌ب‌ی‌اتی فار‌سی‌ی‌ ز‌ان‌ک‌و‌ی مه‌هاباد که له‌و ز‌ان‌ک‌و‌یه یه‌که‌م‌ین گ‌و‌ف‌اری خ‌و‌ی‌ن‌د‌کاران به نی‌وی گ‌و‌ف‌اری ”ز‌انا“ وه‌ر‌ی‌ده‌خ‌ه‌ن. به‌لام د‌و‌ای چ‌ه‌ن ژ‌ما‌ره و به ه‌و‌ی گ‌ی‌ر‌و‌گ‌ر‌فته‌ک‌انی ئە‌وه سه‌ر‌ده‌مه، وه‌ک ز‌و‌ر‌ی‌نه‌ی ر‌و‌ژ‌ن‌ا‌مه و گ‌و‌ف‌اره ز‌ن‌ک‌و‌ی‌یه‌کان، ده‌ستی به‌سه‌ر‌دا ده‌گ‌یر‌ی. س‌الی ۱۹۹۶ ده‌س‌ت‌ده‌کا به نو‌وس‌ینی ک‌و‌مه‌له‌چ‌ی‌ر‌و‌ک‌ی‌کی ز‌نج‌یره‌یی به نی‌وی ”به‌سه‌ره‌اتی ژ‌ان“ له ۶۰ ئە‌ل‌ق‌ه‌دا و بلا‌بو‌ونه‌و‌ی له به‌شی چ‌ی‌ر‌و‌کی نا‌وه‌ندی ده‌نگ‌ی مه‌هاباد که به ه‌و‌ی به‌ر‌ب‌اس‌د‌انه‌و‌ی ک‌ی‌ش‌ه‌ک‌انی ژ‌انی ک‌و‌مه‌ل‌گ‌ه‌، ده‌ب‌ی‌ته ه‌و‌ی پ‌ن‌ش‌و‌ا‌ز‌ی‌ی‌ ب‌ی‌سه‌ر‌انی ئە‌وه نا‌وه‌نده و ر‌ه‌خ‌نه‌ی کار‌به‌ده‌ستان و ل‌ی‌پ‌ر‌س‌ی‌نه‌وه و سه‌ر‌ن‌ج‌ام ده‌ر‌کران له پ‌ی‌شه‌که‌ی؛ س‌الی ۱۹۹۷ د‌و‌ای ه‌ات‌نی خ‌اته‌می، ده‌ب‌ی‌ته ده‌ب‌یری ک‌ان‌و‌نی فار‌غ‌ول‌ته‌ح‌س‌ی‌لانی مه‌هاباد که ز‌ی‌ا‌تر له ۳۰۰۰ ئە‌ند‌ام‌ی کار‌ناس‌ی‌ی‌ ه‌ه‌بوو و ه‌ه‌ر له‌و سال‌ه‌دا به ها‌و‌کار‌ی‌ی‌ ”ناس‌ر‌ باب‌اخ‌انی“، ”ق‌اس‌م‌ موئه‌یه‌د‌ز‌اده“ و ”سه‌عد‌ ق‌ازی“، وه‌ک ده‌س‌ته‌ی د‌ام‌ه‌ز‌ر‌ی‌ن‌د‌ر‌انی ب‌ن‌که‌ی ئە‌ده‌بی مه‌هاباد، ده‌ست به کار ده‌که‌نه‌وه و ب‌و ما‌وه‌ی ۱۵ سال به‌ر‌ده‌وام وه‌ک به‌ر‌پ‌رس و ئە‌ند‌ام‌ی چ‌ال‌ا‌ک‌ی‌ی‌ ئە‌وه ب‌ن‌که‌یه، ده‌یان س‌ی‌م‌ین‌ار و د‌ان‌ب‌ی‌ش‌تن و ل‌ی‌ن‌ک‌و‌ل‌ی‌نه‌وه و چ‌ال‌ا‌ک‌ی‌ی‌ د‌یک‌ه، پ‌ی‌ک د‌ی‌ن‌ن. س‌الی ۲۰۰۳ له ل‌ای‌ه‌ن خ‌و‌ا‌ل‌ی‌خ‌و‌ش‌بوو ”ئه‌ند‌از‌یار ئە‌ده‌ب“ ب‌و به‌ش‌د‌اری له پ‌ن‌ک‌ه‌ی‌ن‌انی به‌ره‌ی یه‌ک‌گ‌ر‌ت‌و‌وی ک‌ور‌د، بان‌گ‌ه‌ی‌ش‌ت ده‌ک‌ر‌یت و له ه‌ه‌ل‌ب‌ز‌ار‌د‌ن‌ه‌ک‌انی ئە‌ند‌ام‌انی به‌ره‌، له نی‌وان ۱۵ ش‌اری ک‌ور‌د‌دا، ده‌نگ‌ی دو‌وه‌م ده‌ه‌ی‌ن‌ی‌ته‌وه و وه‌ک ئە‌ند‌ام‌ی ک‌و‌م‌ی‌ته‌ی نا‌وه‌ندی، چ‌ال‌ا‌ک‌انه له

د‌ان‌ب‌ی‌ش‌ت‌ن‌ه‌ک‌انی ئە‌م به‌ره‌یه له ش‌اری ت‌ارا‌ن، به‌ش‌د‌اری ده‌کات و وت‌ار و ل‌ی‌ن‌ک‌و‌ل‌ی‌نه‌وه‌ک‌انی له‌مه‌ر ک‌ی‌ش‌ه‌ی ک‌ور‌د و به ت‌ا‌ی‌به‌ت ک‌ی‌ش‌ه‌ک‌انی ژ‌انی ک‌ور‌د، پ‌ن‌ش‌ک‌ه‌ش ده‌کات و ه‌ه‌ر له‌و سال‌ه‌دا ل‌قی به‌ره‌ی یه‌ک‌گ‌ر‌ت‌و‌وی ژ‌انی ک‌ور‌د چ‌ال‌اک ده‌کا و به‌ر‌ده‌وام د‌ان‌ب‌ی‌ش‌ت‌ن‌ی‌ان ب‌و س‌از ده‌کا و به خ‌و‌ی‌ن‌د‌ن‌ه‌و‌ی م‌ی‌ژ‌و‌وی ک‌ور‌د و ر‌و‌ژ‌ن‌ا‌مه و... ه‌ان‌یان د‌ه‌دات و ده‌و‌ر‌ی‌کی باش‌ی ده‌بی له کرانه‌و‌ی چ‌او و گ‌و‌بی ژ‌ان و ه‌ه‌ر به‌م ه‌و‌یه له ل‌ای‌ه‌ن ب‌ن‌که‌ی ”ژ‌انی یار‌مه‌ت‌ی‌ده‌ری ن‌ی‌ش‌ت‌مان: ژ‌ین“، وه‌ک ئە‌ند‌ام و ته‌ب‌ی‌ژی ئە‌م ب‌ن‌که‌یه ه‌ه‌ل‌ده‌ب‌ز‌ی‌ر‌د‌یت، که د‌و‌ای ما‌وه‌ی‌ه‌ک چ‌ال‌ا‌ک‌ی‌ ده‌که‌و‌ی‌ته‌وه به‌ر ل‌ی‌پ‌ر‌س‌ی‌نه‌وه و به‌ش‌د‌ار‌بو‌ونی له‌و ب‌ن‌که‌یه‌دا ق‌ه‌ده‌غه ده‌ک‌ر‌یت؛ ئە‌ند‌ام‌ی‌ی‌ پ‌ن‌ک‌ه‌ی‌ن‌ه‌ر‌انی ب‌ن‌که‌ی ”ر‌و‌ونا‌ک“ ده‌گ‌ر‌ی‌ته ئە‌ست‌و که شو‌ینی چ‌ا‌وه‌د‌ی‌ری له ک‌چ‌انی بی‌ب‌نه‌مال‌ه و ک‌و‌ک‌ر‌د‌ن‌ه‌و‌ی ئە‌وه ک‌چ‌انه ده‌بی که بی‌ده‌ره‌تان و ب‌ی‌ک‌ه‌س‌و‌کار بوون و به ده‌یان ک‌ی‌ژی ک‌ور‌د، ته‌ن‌ان‌ه‌ت له ش‌اره‌ تور‌که‌ک‌ان‌ی‌ش، ک‌و ده‌ک‌اته‌وه و ر‌ا‌ی‌ان‌ده‌گ‌و‌ی‌ز‌ی‌ته مه‌هاباد؛ ما‌وه‌ی‌ه‌ک د‌و‌ای ئە‌وه و به د‌و‌ای ن‌ا‌ر‌اس‌ته‌ک‌ر‌د‌نی وت‌اری‌ک له سه‌ر ک‌ل‌گ‌و‌ی شه‌ه‌ید‌ان ق‌ازی مح‌مه‌د و سه‌ب‌ف ق‌ازی و سه‌د‌ر‌ول‌ئ‌ی‌س‌لام ده‌گ‌یر‌ی و د‌و‌ای ما‌وه‌ی‌ه‌ک به ۵ سال ز‌ی‌ن‌دانی ته‌ع‌لی‌قی و وه‌ر‌گ‌ر‌ت‌ن‌ه‌و‌ی م‌ا‌ف‌ی چ‌و‌ونه‌ده‌ری له ولات به شه‌رت‌ی ز‌ه‌مان‌ه‌ت ن‌ا‌ز‌اد ده‌بی؛ پ‌اش ما‌وه‌ی‌ه‌ک له ل‌ای‌ه‌ن ب‌ن‌که‌ی بار‌ی‌ز‌گ‌اری له ژ‌ی‌ن‌گ‌ه‌وه بان‌گ‌ه‌ی‌ش‌ت ده‌ک‌ر‌ی و له‌و به‌شه‌دا به خ‌و‌ی‌ن‌د‌ن‌ه‌و‌ی وت‌اره‌ک‌انی، ده‌و‌ر‌ی‌کی باش له بار‌ی‌ز‌گ‌اری له ژ‌ی‌ن‌گ‌ه‌دا ده‌گ‌یر‌ی، به‌لام به‌دا‌خ‌ه‌وه، پ‌اش ما‌وه‌ی‌ه‌ک له‌و‌ی‌ش‌ ده‌که‌و‌ی‌ته به‌ر ل‌ی‌پ‌ر‌س‌ی‌نه‌وه و بو‌ویی له‌و به‌شه‌ش‌دا ق‌ه‌ده‌غه ده‌ک‌ر‌ی؛ له س‌الی ۲۰۱۲ ب‌ن‌که‌ی ئە‌ده‌بی ب‌و ما‌وه‌ی‌ه‌ک ر‌اده‌گ‌رن و د‌و‌ای به‌ش‌د‌اری ئە‌وه له پ‌اش ۱۵ سال ه‌ه‌ل‌سو‌ور‌اند‌نی چ‌ال‌ا‌ک‌انه‌ی ئە‌وه ب‌ن‌که‌یه وه‌ک به‌ر‌پ‌رسی ق‌ه‌ده‌غه ده‌ک‌ن؛ ه‌ه‌ر له‌و سال‌ه‌دا له ل‌ای‌ه‌ن به‌شی فه‌ره‌ه‌نگ‌ی شو‌رای ش‌اری مه‌هاباد، وه‌ک ته‌ب‌ی‌ژ‌ بان‌گ‌ه‌ی‌ش‌ت ده‌ک‌ر‌ی و ده‌و‌ر‌ی‌کی باش له‌و به‌شه‌دا ب‌و ش‌ی‌ک‌ر‌د‌ن‌ه‌و‌ی گ‌ر‌فته‌کان و به‌د‌ی‌ک‌ر‌د‌نی ر‌ی‌ن‌گا چ‌اره‌کان ده‌گ‌یر‌ی. به داخ‌ه‌وه تو‌وش‌ی نه‌خ‌و‌شی ش‌ی‌ر‌پ‌ه‌نج‌ه‌ی خ‌و‌ی‌ن‌ ده‌ب‌یت و له ر‌و‌ژی دو‌وش‌ه‌مه ۱۴‌ای خ‌ه‌زه‌ل‌و‌ه‌ری ۱۳۹۷ خ‌ات‌وو ”مه‌ر‌ی‌م ق‌ازی“ ب‌و ه‌م‌ی‌شه‌ م‌ا‌ل‌ا‌و‌ایی له ئە‌ده‌ب‌ی‌ات و چ‌ال‌ا‌ک‌ی‌ی‌ ور‌ه‌به‌ر‌ز‌انه‌ی ب‌و ک‌و‌مه‌ل‌گ‌ه‌ی ک‌ور‌دی ک‌ر‌د‌و به‌ج‌ی‌ی‌ ه‌ی‌ش‌ت‌ی‌ن. ر‌و‌ح‌ی ش‌اد و ی‌ادی ب‌و ت‌ا‌ه‌ه‌ت‌ایه نه‌مه‌ر بی...

به‌ر‌ه‌مه‌ک‌انی نا‌و‌پ‌را‌و:

- ۱- ۱۱۵ وت‌ار که به ز‌و‌ری با‌س له ک‌و‌ی‌له‌ک‌ر‌د‌نی مر‌و‌ف به گ‌شت‌ی و ژ‌ن به ت‌ا‌ی‌به‌تی له ل‌ای‌ه‌ن ک‌و‌مه‌ل‌گ‌ه‌ و ده‌سه‌ل‌اته‌وه ده‌کات و خ‌و‌ی‌ن‌د‌ن‌ه‌و‌ی ت‌ی‌و‌ر‌ی‌ی‌انه و ش‌ی‌کار‌انه‌ی ک‌ت‌ی‌ب و ه‌ه‌روه‌ها با‌به‌ت‌گ‌ه‌لی بلا‌و ک‌را‌وه له گ‌و‌ف‌ار و ر‌و‌ژ‌ن‌ا‌مه ک‌ور‌دی و فار‌سی‌یه‌کان‌دا.
 - ۲- ک‌ت‌ی‌ب‌ی‌کی ک‌ور‌ته‌چ‌ی‌ر‌و‌ک له ژ‌ی‌ر نا‌و‌ن‌ی‌ش‌انی ”ه‌ان‌ته ژ‌و‌ور ق‌ه‌ده‌غه‌یه“ که به نا‌وی ”ر‌ود‌ م‌من‌وع“ وه‌ر‌گ‌یر‌د‌را‌وه‌ته سه‌ر ز‌مان‌ی فار‌سی‌ش.
 - ۳- ک‌ت‌ی‌به‌چ‌ی‌ر‌و‌کی ”ز‌ی‌نده به‌گ‌ور“ که ز‌ا‌ه‌ی‌ر ر‌و‌ژ‌به‌ی‌انی پ‌ن‌ش‌ه‌ک‌ی‌یه‌کی به‌ج‌ی‌ی‌ ب‌و نو‌وس‌ی‌وه و له نا‌وه‌ندی ن‌ا‌راس له ه‌ه‌ول‌ی‌ر چ‌اپ و په‌خ‌ش ک‌رای‌ه‌وه.
 - ۴- ر‌و‌م‌انی ن‌ام‌اده‌ب‌و‌چ‌اپ و بلا‌بو‌ونه‌و‌ی ”ز‌ی‌ان‌م‌ خ‌و‌ش‌ د‌ه‌وی ده‌گ‌ه‌ل ن‌ا‌ز‌ادی“
 - ۵- وه‌ر‌گ‌یر‌انی شان‌و‌نامه‌ی ”ش‌ی‌وه‌نی ج‌ه‌م“
 - ۶- وه‌ر‌گ‌یر‌انی ”ن‌ا‌ز‌ادی له نی‌وه شه‌و دا“
 - ۷- نو‌وس‌ینی چ‌ه‌ن‌د‌ین ف‌ی‌لم‌ن‌ام‌ه و ز‌ی‌ا‌تر له ۹۵ چ‌ی‌ر‌و‌کی ک‌ور‌ت و ده‌یان ش‌ی‌ع‌ر که به داخ‌ه‌وه به ه‌و‌ی نه‌بو‌ونی ه‌ه‌لی گ‌ون‌جا‌و، ز‌ی‌ا‌تر له ت‌و‌ره ک‌و‌مه‌ل‌ای‌ه‌ت‌ی‌به‌کان‌دا بلا‌و ک‌رای‌ه‌وه.
- ت‌ی‌ب‌ی‌نی: ب‌و نو‌وس‌ینی ئە‌م به‌شه له ژ‌بان و به‌ر‌ه‌مه‌ک‌انی خ‌ات‌وو مه‌ر‌ی‌م ق‌ازی له گ‌و‌ف‌اری ”ک‌و‌م‌اری ر‌و‌ژ“ که‌ل‌ک وه‌ر‌گ‌یر‌ا‌وه که له‌و‌ی‌دا با‌به‌ت‌ی‌ک له ژ‌ی‌ر نا‌وی ”مه‌ر‌ی‌م ق‌ازی چ‌ال‌ا‌ک‌وان ر‌و‌ش‌ن‌ب‌ی‌ر و ر‌ه‌خ‌نه‌گری ر‌و‌ژ‌ه‌ه‌لات“ وه‌ک د‌ی‌مان‌ه‌ی‌ه‌ک له ل‌ای‌ه‌ن ”ه‌ه‌وار خ‌ز‌ز‌اده“ ه‌وه چ‌اپ و بلا‌و بو‌وه‌ته‌وه.

چيروكەكان:

ئەو گىرانوۋە پىرلە مەرقانەنى لە تويى تۈرە كۆمەلە تىپى كاندال بىز بوون مەرىم قارى

دەنگم ھەلبىرى و وتم نا! ئەو رۆژە كە بۇ يەكەم جار درۆم نەكرد رۆژىك بوو ھەموو پىنىيان گوتەم درۆزن! و لەو رۆژەو پىم دەلەين درۆزن. بۇنىكى رووت بۇنى ژنم لىدى...

من لەسەر شانۆى بالماسكە نىم

من دەمامكى پىكەنىم، بەردەوام ئەسورپىم و پىدەكەنم، ئەسورپىم دەتريقىمەو، ئىشى من ئەوئە لەسەر ئەم شانۆيە بەم جل و بەرگە ناسك و رىنگاۋرەنگانەمەو، بەم داۋىنە كور تەمەو، بەم ئەندامە رىكويپىكەمەو، بەم ھەموو پەپولەيەى بە دەورەمدا ئەسورپىم، بەكەومە سەر پەنجەكانم و سەما بەكەم و پىكەنم. من ئاسكىكى سوو كەپىم... نا نا، بالندەم... يان نا رىك وە كوو ماسىيەكى خۇى داۋەتە دەس گەمەى شەپولەكان... دەسورپىم و پىدەكەنم. كەچى بىتوو ئەم دەمامكەم فرېدەم، دەكەونەبەر لافاۋى ھەلدېرى فرمىسكەكانم، ئىشى من گريانە، گريان بۇ خۆم، بۇ تۆ، بۇ ئەو، بۇ ئەوان... پىشەى من ھەنىسكە ھەنىسك لە بۇشايى جوانيەكاندايە... جوانى؟ دلنيا نىم ئىتر جوانى چيە؟ دلنيا نىم ئىتر ئىمە كىين، دلنيا نىم لەوئە كە گريانەكانم بۇ چيە و پىكەنىم بۇ كىيە؟ تۆ بلنى ئەو نىشانەيەكى بە سام نىيە لەوئە كە بە ھەموو شتىك راھاتووين؟

ئەو رۆژەى بۇنى ژنم لى ھات

(ئەو نوسراۋەيە پىشكەشەبە ھەموو ئەو ژانەى كە توانىيان بەرگى ھەزاران سالە لەخۇبان دادېن و تارىفىكى شىباۋى مروقى راستەقىنە بۇ خۇبان داربۇنەو)

ئەو رۆژە بۇنىكى سەير خۇشم لىدەھات، تازە بوو! بۇنىكى تەر و دەست لىنەدراو و نەناساۋ. تەننەت بۇخۇشم پىم سەير بوو! دەگەل ئەو كە بە تايبەت ژنەكان بە دېدۇنگى چاۋيان لىدەكردم و لەوانەشە بلېم برىكىشم لى دەترسان چونكە بۇنىكى ھەزاران سالەم لىنەدەھات، بۇنىكى تازە و ئەزمون نەكراو بوو. بۇنى ملدان و دلتنەنگى نەبوو بۇنى جەرگىك نەبوو كە ددانى بەسەردا گىراي! بۇنى دللىك بوو كە تازە لە سىنگىك ھاتبىتتە دەر و لە سەردەستم ھەروا تىرەى دەھات و پەرى ھەلدەۋىشت . دەگەل ئەو كە چەند پارچە كراپو، بەلام لە ھەموو كاتىك زىندووتر بوو! بۇ خۇم ئەرخەيان بووم، پىشتر شەوانە دەترسام، دەبوو دەگەل كەسىك نووستىبام. دەبوو كەسىك لەپەنا با. بەرۆژ دەبوو بىمزانىيا كى چۆنم چاۋ لىدەكا؟ دەبوو ئەرخەيان بووبام لە رەزامەندى ھەموو لايەكا، بەلام ئىستاچ فرېنىك بوو كە ھىچكام لەوانەم بەلاۋە گرېنگ نەبوو! ئەم بۇنە خۇشمە بۇنى فرېنى لىدەھات. بۇنى ئەو شوپنەنە لە ئاسمان كە كەم كەس دەستى پى رادەگەبىشت! نەختىكىش دەترسام لە زەوى دوور بىوومەو، بى ئەوئە لە فرۆكەيەكدا بىم، تەنيا دەبوو مەتەنەم بە بالەكانى خۇم كىردىا، بە ھاندانەكانى خۇم، بە بىر و باۋەرەكانى خۇم! ھىچ نىكاپەك يارىدەى نەدەدام، ھىچ دەستىك بۇم رانەدەوئەشا، ھەموو ئامازەيان بە ھەلدېرىك دەكرد كە لە ئاكلمى رۋانىنەكانم بوو، تەننەت ئەوانەى وەك خۇم ژن بوون نەباندەبىنىم، بەم روالەتە تازەو نەباندەبىنىم! نا، لەوئ بوو واژم لەوانىش ھىنا! نا، لەوئىش بوو لە تەنورەى رەزامەندكردنى ئەوانى دى رزگارېم ھات!

ئەوئە ئەوان بە ولاتى رەشەپاكانىيان دەزانى، بۇ من چلەپۇپەى ھەموو ئارەزوۋەكانم بوو، ئەم شوپنەى ئەوان بە قوولترىن و دوورترىن شوپنى جەھەندەمىيان دەزانى، بۇ من بەرزترىن سروود و دەست پى رانەگەشىتووترىن سووچى ئاسمان بوو. ئەو رۆژە رۆژىك بوو كە بە درۆ نەژيام، بە درۆ بەرەپىرى كەس نەچووم، بە دل گريان نەبوو بە لىو پىكەن، بە بىر رىق نەبوو بە زار خۇش وىستىن! روالەتى ژنىكى رەزامەندم بە خۇمەو نەگرت! ئەو بەرگە درۆيە كە شەوى بووكىنى دايانە دەستم تا لە دواى پىشكەش كىردنى كچىنى دەست لىنەدراوم، لەبەر خۇمى ھەلكىشم، فرېمدابوو و ھاۋىشتبوومە نىو ئاۋرى ھەموو ئەو نىگا زەندەچچووانەى تىم رامابوون. ئەو پىستە بۇنىكى دەسكردى لىدەھات، وەكوو بۇنى بۇقەكەى چىرۆكى كچى پادشا كە جادوۋگەرىكى فىلېباز لەبەرى ھەلكىشا! ئەو رۆژە، رووترووت بىوومەو، ھىچ شتىك نەشاردەو. رىك پىر بە ھەموو نىگاكان

به کاره سات، به هه‌لدێران، به تێداچوون، به به‌رده‌وام مردن و ژيانه‌وه، ژيانه‌وه و مردن...؟ من پێده‌که‌م به بۆنی عه‌تری شادبێه‌وه، ده‌گرم به بۆنی دافراوانی خه‌مه‌وه... به‌ده‌م سه‌مه‌وه ده‌گه‌مه سه‌ر سه‌نووڕیکی سه‌رمابردوو کيژۆله‌یه‌ک دانیشتووه و له‌ جێه‌وه به‌ستووبه‌تی. من به‌ ده‌وریدا ئه‌سه‌ووڕیم و پێده‌که‌م، یان ده‌گرم و ده‌تلیسه‌مه‌وه؟ ئه‌م کيژۆله‌یه‌ش وه‌ک من گه‌رۆلیکی نه‌حجمیوه، ئاواره‌ی هه‌رئێمی ژبان، سه‌رمایه‌ی پێ هه‌تله‌ کردوه و به‌ ودمی ته‌زۆوه له‌سه‌ر ئه‌م تاته‌به‌رده‌ به‌ رواله‌ت بوته‌ په‌یکه‌ره‌یه‌کی سه‌هۆل، وه‌کوو شووشه‌ روونه، ئا ئا وه‌کوو شووشه‌ روونه! من که‌ به‌ ده‌وریدا ده‌سه‌ووڕیم، ده‌ببینم که‌ له‌ ده‌روونیدا ئاگر پێژنیکی سه‌یره. به‌ ده‌یان فرۆکه‌ له‌ هه‌رئێمی ژووری ئه‌م کيژۆله‌وه‌ خه‌ریکی بۆمه‌بارانی هه‌ناوی ئه‌م کيژۆله‌یه‌ن، به‌ هه‌زاران چه‌کدار له‌ ناخی ئه‌ودا شه‌ڕانه، سه‌ر ده‌پرن.

چه‌ده‌ووکه‌ل هه‌موو ناخی ئه‌وی داگرتووه و به‌ ده‌یان شار له‌ ده‌روونیدا خاپوور کراون ته‌نانه‌ت شارۆچکه‌ی کایه‌کلیشه‌ی... من نازانم ئیتر به‌م ده‌مامکی شادبێه‌مه‌وه لێره‌ چه‌ ده‌گرم؟ ئه‌ری که‌سێک هه‌یه‌ پێم بلێ من پێده‌که‌م یان ده‌گرم؟ من ده‌مامکی ئێراوه و نازایه‌تیم، پێمخۆشه‌ و نیشان به‌ده‌م نه‌ترسم و ئه‌رخه‌یانم له‌ توانای بیویه‌تی خۆم. و نیشان به‌ده‌م به‌ هۆی ئه‌م نازایه‌تیه‌ هه‌ست به‌ هه‌یج هه‌ر شه‌یه‌ک ناکه‌م. هه‌یج شه‌تیکی خورپه‌م ناخاته‌ له‌ش و هه‌یج ده‌سه‌لاتیک ناتوانی ره‌خنه‌ بکاته‌ مێشک و ماف و خۆزگه‌کانی من. بۆخۆم ته‌ما ده‌گرم، بۆخۆم بپارێده‌دم، بۆخۆم ده‌ژیم، ئه‌سه‌ووڕیمه‌وه و له‌ سه‌ر شانۆی هه‌موو جیهاندا خول ده‌دم و به‌سه‌ر ئه‌م په‌نجه‌ ناسکانه‌مدا راست ده‌بمه‌وه و کتووڕ بāl ده‌گرم و به‌ویه‌ری فیزه‌وه به‌ ره‌نگی به‌شکووی بنه‌وشه‌وه به‌ بۆنی ژبانیه‌خشی ئێراوه‌هه‌ تا به‌رزترین په‌لی شانۆ ده‌فرم تا هه‌موو بزانی چهنده‌ مه‌زن و رازاوه‌م، ته‌واوی میژوو له‌سه‌ر ئه‌و قامکه‌نی من ده‌سه‌ووڕین، ته‌واوی کاتژمێره‌کانی جیهان به‌ ئیترێ من ده‌سه‌ووڕین، هه‌یج گوێبێک به‌ یی ئێراوه‌ی من شین نای و هه‌یج که‌س ناتوانی سه‌یری چاوه‌کانی من بکا ده‌نا هه‌موو ئه‌م ترسه‌یان ده‌دیت که‌ له‌ بیلبله‌ی چاوه‌کانمدا خۆیان چه‌شارداوه. من له‌و دیوی ده‌مامکه‌مه‌وه گه‌یژ و سه‌ر گه‌ردانم. کاتیک چاوه‌ ده‌گه‌رم ژورتر ده‌ترسیم، باوه‌رده‌ که‌ن له‌ پێش ئاوینه‌ش ناوێرم ده‌مامکه‌ که‌م لاده‌م؟ ترسیک مۆر که‌ئاسا له‌ ژورروه‌ ده‌مخوا، ئه‌و به‌و ترسه‌ی منه‌وه ده‌ژی، زاو و زنی ده‌کا. گه‌راکانی بزۆر و وردن، له‌ لووته‌را دێنه‌ ده‌ری و به‌ چاومدا هه‌لده‌گه‌رێنه‌وه ناو مێشکم. ده‌گه‌ل خورووی زه‌ینم وه‌کوو شه‌یتانم لیدی، واهه‌ست ده‌که‌م مێشکم بوته‌ رێبه‌ندانی به‌ هه‌زاران لیدوان و ورده‌ باسی جۆراوجۆر، وه‌کوو شه‌یتانم لیدی پێم‌وابی من نه‌ پالاهاتیکی مه‌زن، به‌لکه‌و رناودی ترسه‌نۆکم...؟ پێمخۆشه‌ به‌ ترساندنی ئه‌وانی دیکه‌ ترسی خۆم ده‌سته‌به‌ر که‌م. واهه‌ست ده‌که‌م هه‌موو شه‌ت دوژمنی منه، پێم‌وايه‌ که‌س منی خۆش ناوی، نێچیریکم هه‌زاران گوڕگ ده‌وره‌یان داوم. ره‌نگم ره‌شه و نازانم خه‌ون ده‌بینم یان وشیارم؟ نازانم ئه‌و مه‌تانه‌ راستن وا به‌ده‌وره‌مدا وێرای خۆم ده‌سه‌ووڕینه‌وه و هه‌ر کامیان گۆشه‌یه‌کی داوینیان گرتووم، یان ئه‌وان خه‌ون و من راستم؟ ئیتر له‌م سه‌رلێشه‌یواوییه‌مدا، له‌ زمانه‌ی ئه‌م هه‌مووه‌ ترسه‌مدا نازانم ئه‌م کیه‌یه‌یانم؛ ئه‌وی ئه‌وبه‌ری ده‌مامکه‌ که‌م یان ئه‌وی پشت ده‌مامکه‌ که‌م؟ ده‌گه‌ل هه‌موو ئه‌وانه‌شدا نازانم سه‌ره‌رای ئه‌م هه‌مووه‌ ئێراوه و نازایه‌تیه‌م، ده‌گه‌ل ئه‌و بۆگه‌نیوه‌مدا چه‌ که‌م که‌ هه‌موو شانۆی هه‌لگرتووه و ده‌ستی هه‌مووتانی یی له‌سه‌ر لووتتان داناهه‌؟ من ده‌مامکی راستیم، پێم‌وايه‌ بۆیه‌ که‌ر و لالیم. چه‌م هه‌یه‌ بیلیم؟ ئه‌وه‌ی له‌ پشت ئه‌م ده‌مامکه‌به‌ هه‌یجی بۆ نه‌هه‌یشتووم جگه‌ له‌ بێده‌نگی، من له‌ پشت ئه‌م ره‌نگه‌ ئاله‌وه‌ وها ده‌رۆده‌که‌م که‌ ئیتر هه‌یج که‌س ته‌نانه‌ت بۆخۆشم نازانم چه‌ راسته‌ و چه‌ درۆیه‌؟ سه‌ما ده‌که‌م و ده‌سه‌ووڕیمه‌وه، له‌و په‌ری به‌رز بوونه‌وم دا وها درۆ ده‌که‌م که‌س ناتوانی وه‌درۆم بخاته‌وه، کاتیک به‌ درۆ ده‌گرم هه‌موو دنیا ده‌گه‌لم ده‌گرم. ته‌واوی گۆله‌کانی دنیا ده‌گه‌لم هه‌لده‌په‌رووکیین. کاتیک به‌ درۆ پێده‌که‌م هه‌موو دنیا ده‌گه‌لم پێده‌که‌م. کاتیک به‌ درۆ ده‌لمێم خۆشم ده‌ویی ته‌واوی ئیشتکارۆکان بزرن، کاتیک به‌ درۆ چه‌په‌له‌ت بۆ لیده‌دم هه‌موو دنیا ده‌بێته‌ چه‌په‌له‌یزان، له‌ کاتیکدا من هه‌یجکات چاوم به‌ سه‌ر که‌وتنت هه‌لنه‌هاتووه، هه‌یجکات خۆشم نه‌ویستوی، به‌رده‌وام پێم‌وايه

تۆ بیه‌ندری من نابیه‌ستری. به‌رده‌وام پێم‌وايه‌ تۆ پێشکه‌وی، من دوا ده‌که‌وم. به‌رده‌وام، هه‌زاران بیانووم ریز کردووه که‌ لیت دوور که‌مه‌وه. ئه‌م و ئه‌تۆ ئیتر لیک ناگرێنه‌وه، هه‌موو وه‌کوو یه‌ک درۆ ده‌که‌ین؛ ئه‌وانه‌ی خه‌لاتت ده‌که‌ن، تۆ که‌ وه‌ری ده‌گری، من که‌ چه‌په‌له‌ت بۆ لیده‌دم و به‌ ده‌ورتدا ده‌سه‌ووڕیمه‌وه و گۆلبارانت ده‌که‌م، ئه‌وانه‌ی که‌ له‌و خواره‌را سه‌یرمان ده‌که‌ن... هه‌موو، هه‌موو، درۆ ده‌که‌ین تا زه‌ینی خۆیناوییمان چه‌شار بده‌ین، تا په‌نجه‌مۆره‌کانمان له‌سه‌ر ئه‌م هه‌مووه‌ تاوانه‌ی کردوومانه، بیانسپه‌نه‌وه، تا بۆ هه‌موو ئه‌و بۆچوونه‌ درۆیه‌ن که‌ جیهانمان یی کۆل کرد، به‌ ده‌یان پاساوی بیه‌ینه‌وه. هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ته‌واوی چه‌رۆکه‌کانم درۆ بوون، ته‌نانه‌ت ئه‌و خه‌یالی قه‌پالگرتنه‌م له‌ تاقانه‌ سیوه‌ که‌ی تۆ که‌ به‌ درۆ بووت هاویشتم... به‌ره‌به‌ره، شار به‌ شار، خه‌یال به‌ خه‌یال، ده‌سه‌ووڕین و سه‌ما ده‌که‌ین و درۆ ده‌که‌ین.

به‌م جیهانه‌ش رانه‌وستاین و ته‌نانه‌ت ئیستا جیهان به‌جیهانه‌ش درۆ ده‌که‌ین. هه‌موو ئه‌م جیهانه‌ ده‌سکرده‌ی به‌ درۆ بناغه‌مان دارشتوون... من درۆ نه‌که‌م ده‌مرم. له‌ راده‌ستیدا ده‌مرم، له‌ راستیدا هه‌لده‌په‌رووکییم، له‌ راستیدا کانیاه‌کانم هه‌لده‌چۆرین، له‌ راستیدا ئیشتکارۆکانی زه‌ینم، شه‌یره‌نجه‌یه‌ک ئه‌کووتینه‌ سه‌ر هه‌موو که‌ی له‌ش... له‌ بیرمه‌ له‌ زه‌نازه‌نای خه‌ونیکی پرمۆسیقاوه‌ هاتین دنیا بکه‌ینه‌ پرسیار، که‌چی کردمانه‌ درۆ و تاوان... ئیستا هه‌موو درۆین، درۆیه‌ک به‌ بۆنیکی ناوه‌وو... من ده‌مامکی مرۆفییکی ئه‌مینم، که‌چی درۆیکم ده‌ستم له‌ گیرفانی هه‌مووتان داوه... ریک ئه‌وه‌مه‌ی له‌سه‌ر خۆ ده‌خه‌یم په‌ناتان و سووکه‌ی لیتان لاده‌ده‌مه‌وه... له‌ په‌نا ئه‌م هه‌موو مه‌نالی و گه‌وره‌سالی و ده‌ستیان بۆ پارووه‌ناتیک راداوتووه، چه‌زم له‌ کۆکرده‌وه‌ی هه‌موو پێداویستییه‌کانی ئه‌وانه‌ هاوه‌رن بسووڕینه‌وه، وه‌کوو من سه‌ما بکه‌ن، وه‌رنه‌ سه‌یری ئه‌نباره‌کانم، سه‌رنج بده‌نه‌ ژماره‌حسییه‌کانم. ته‌نیا ته‌رخان کردنی یه‌کیک له‌و داهااته‌م به‌سه‌سه‌ بۆ خاشه‌بر کردنی ته‌واوی ئه‌و ده‌سته‌ برسیانه‌ی بۆ ته‌نیا یه‌ک بابۆله‌ درۆ کران... ئه‌وه‌نده‌ لاسه‌نگم، هه‌ست به‌ بالاده‌ستیکی سه‌یر ده‌که‌م. من ده‌مامکیکی دلۆقانه‌م به‌ بۆنی خودایه‌تیه‌وه... من ده‌مامکی عه‌شقم... هه‌یجکات حه‌ول مه‌ده‌ن ئه‌وه‌ی له‌ پشت ئه‌و ده‌مامکه‌وه هه‌یه‌ بیه‌ینن. ته‌نیا له‌ داوه‌مین بلووکیک که‌ له‌ کاتی سه‌نگساری تۆدا، هه‌ناسه‌تم پێ هه‌لبه‌ری؛ ئه‌وه‌ند سوور پزایه‌ سه‌ر ئه‌م شانۆ قیزه‌مونه‌ که‌ جگه‌ له‌ سوور، هه‌یج نابینی که‌ شه‌بۆلان ده‌لات و کاول ده‌کات و راده‌کا... من... من ده‌مامکی حه‌قیقه‌تم... له‌و دیوی ئه‌و ده‌مامکه‌وه، هه‌یج شه‌تیکی نابینن جگه‌ له‌ بۆشاییه‌کی پر هه‌را نه‌بی. جگه‌ له‌ تۆ که‌س له‌وی نه‌ماوه... من زۆر ده‌خولیمه‌وه و سه‌رم لێ شه‌یواوه. تۆ راستیه‌یه‌کانم پێ بلێ. ئه‌گه‌ر تۆش خه‌ون و خه‌یال نیی، پێم بلێ من حه‌قیقه‌تم یان خه‌ون...

شاریکی ون

رۆژیک له‌ رۆژان کچیک که‌ فیر بوو به‌یانان زوو له‌ خه‌وه‌ هه‌ستی، له‌ خه‌ودا مایه‌وه. که‌ وه‌خه‌به‌ر هاته‌وه‌ دیتی که‌س له‌ مانی نه‌ماوه. له‌ به‌ر خۆیه‌وه گوتی هه‌یج نیه‌ داخودا وه‌دوای کاریک که‌وتوون و هه‌ر ئیستا یه‌که‌ یه‌که‌ په‌یدا ده‌بنه‌وه. که‌چی هه‌رچی چاوه‌روان بوو که‌س نه‌هاته‌وه‌ مانی. ورده‌ ورده‌ دلکه‌وته‌ دایگرت و ناچار له‌ مال وه‌ده‌ر که‌وت تا بزانی ته‌ندامانی ماله‌که‌ی چیبیان به‌سه‌ر هاتووه‌؟ به‌لام له‌سه‌ر وه‌یرا که‌ بۆخۆشی هه‌یجکات تا ئه‌وراده‌یه‌ له‌ مال دوور نه‌که‌وتبووه، هه‌ر به‌ زۆوه‌ ئه‌ویش ون بوو... رۆبی رۆبی تا گه‌یشته‌ سه‌ری چوارپێتیک، چوارپێتیک که‌ به‌سه‌ر چوار شارپێگی گه‌وره‌دا لیک جیا ده‌بوونه‌وه. له‌وی پیرپێتیک دانیشتوو گولی ته‌نله‌سی ده‌فرۆشت. گوله‌کان به‌ ده‌ستییه‌وه ژاکابوون و که‌س لێنه‌ده‌پرسین. کچه‌ لێی چووه‌ پێش و گوتی: -دایه‌ گیان ئه‌ری تۆ ده‌ که‌ست نه‌دیوه‌ ئه‌ورۆ بیه‌ره‌ رۆبیه‌شتین؟ دایکیک و بابیک و هه‌شت مندال؟ پیرپێژن له‌ جوابدا گوتی:

—نا نەمدىتوون، بەلام ئەو پىرەپىاوەى لە سەر ئەو شەقامەرىيەى دىكە لە رووبەررووم دانىشتووە دىتوونى!!

كچەكە زۆرى پى سەير بوو و دىسان لىي پىرسى "كەلەبوو تۆش دىتووتن، دەنا چووزانى ئەو كابرە دىتوونى؟" بەلام ھەرچى راوہستا و پرسىيارەكەى دووپاتەكردەو پىرئژن جواى نەدايەو و سەرلە نوئ دەستى بۆ فرۇشتنى گولەكانى بەرەو رىبوارەكان راداشت. كچەكە پەريەو ئەو بەرى شەقام و خۇى گەياندە كن پىرەپىاوەكە كە لەسەر چوارپايەبەكى بچكۆلە دانىشتبوو. ھىندىكى كەرسەى پىنەكردنى كەوشى لەبەردەستى بوو بەلام كەس كارى پىي نەبوو. تەنيا كەوشەكانى خۇى داكەندبوو و خەرىكى چاك كەردنەويان بوو. كچەكە رووى تىكرد و گوتى: —ماندوو نەبى مامە گيان، ببوورە تۆ دوئى دە كەست نەديوە بىرەدا تىپەرپىيتن؟

دايكىك و بابىك و ھەشت مندال؟

كابرەى ئەو سەر ھەلبرئ گوتى:

—ئەمن نەمدىتوون، بەلام بىرەدا تىپەرپىون.

كچەكە دوای ماوہىەك بىدەنگى، پرسى:

—باشە دەى بۆ كوى چوون؟

كابرە لە سەرەخۇ گوتى نازانم، بەس دەزانم دەكەس بوون و بىرەدا رۇيشتن و منىش نەمدىتوون!

دىسان كچە پرسىيارى كرد: "ئەى ئەگەر نەندىتوون، چووزانى بىرەدا رۇيشتوون؟" بەلام كابرەجوابى ھەر نەداوہ بەردەوام خەرىكى كەوشەكانى خۇى بۆوہ... كچەكە دىسان رۇيشت و رۇيشت تا گەيشتە سەر چۆماوئىكى لىل و خورپن كە دوو كەس لەوى خەرىكى ماسى گرتن بوون! ھىندە زوو زوو قولپەكەيان شتى پئوہ دەلكا و دەرياندە كىشاوہ كە ھەرچى پرسىيارەكەى دووپاتە كەردەو جوابيان ھەر نەداوہ. لە جياتى ماسىش ھەر زىل و زال بوو كە پئوہ دەبوو... بەردەوام دەرۇيشت و دەبىرسى، كە چى بە وەلامى بى سەرەبەرە، تا دەھات زياتر سەرى لىدەشئو. شوو خەرىكبوو بە سەر دەستاندا دەھات و شەختە ترسىكى رىنيشتبوو. تەماى گرت بگەرپتەوہ مالى، كەچى تازە لىي حالى بوو

كە خۇشى ون بووہ. چاوى گىرا. لە دوورەوہ كوئىرە رووناكايىەكى

بىنى و بۆ لای چوو. كە گەيشتە دىتى مەلىك دوو كرمى

شەتاوى لە سەر ھىلانەكەى داناوہ و ھەلنىشتووہ. لە بن دارەكە

دانىشت و خۇى ماتدا كە بالندەكە لىي وەدەنگ ھات!

— كچى چاك ھەروا مىلى رىنگات گرتووہ بۆ كوى دەچى؟ دەزانى

چەن دوور كەوتوويەوہ؟

— نا، نازانم. تۆ مالى من پىدەزانى؟ تۆ بە جىگای بنەمالەكەم دەزانى؟

ئەوان دە كەس بوون، داىكىك و بابىك و ھەشت خوشك و برا...

— ئەوانم دىتوون و دەزانم كە... بەلام ئىستا بۆ خوت ونى. تۆ دەناسم

لە شارئىكى دوور دوورەوہ ھاتووى. من زۆر بە سەر شارى ئىوہدا

ھەلقرىوم. شارئىكى سەمەرەيە، لە پشت ھەر شتىكەوہ بۆشايىەك

ھەست پىدەكرى. كات و شۆبىنىكى دىارىكرەوى نىيە. ھەر رۆژە

يەكىكتان لە خەو ھەلدەستن و واھەست دەكەن ھەموو كەسوكارتان

ون بوون...

كچەكە نەبەيشت بالندەكە قسەكانى تەواو كاو گوتى:

— بەلام من بە راستى كەسوكارم ھەيە و ماوہىەكە لىم ونن. بەو ناونىشانە

زېره که کهی خوم که ټویش دس دهنزوی، دنا لهوانه یه بلیتمان وه گیر نه کهوی!
سه د ټوهندی دی سهرم لیشیوا، تنیا بو چهند وشه هر چوئیک بوو زارم
داچرا و پرسیم:
- بو کوی دهچین؟

حهک بو خوت به خیر بیتهوه تازه دهلیی بو کوی دهچین؟ مه گهر
قهرار نه بوو بچینه پیشانگای که رهسه کانی ماموستا هه ژار و هیمن؟
ئیدی نهمزانی چوژ راست بوومه وه و راست چوممه بهر ټاوانه که،
وهک شیتانم لی هات، ټوهی لهو بهری ټاوانه کهرا چاوی لیده کردم ههر
به راستی یهک دایه خانمی سهر سپی و به سالداچوو بووا تازه لیم حالی
بوو که بوچی هیندم پشت و لاق دیشا، ټمن کی بووم؟ یانی ټو خانمه
تارای کچمه گوره بووه و ټوهش میرد و مندالله که یه تی؟ ناخر کهنگی،
به کویدا؟ به لام ههرچیبهک بوو بیدهنگ بووم و تمام گرت هیچ نه لیم تا
بریکی دیم شت بوو روون بیتهوه، شکم لهو دا نه ما که به راستی ټمن یهک
دایه خانمی خوین شیرینی ټیسک سووک بووم، به لام ټوهه ههر بو جی
به جی نه ده بوو که بچینه پیشانگای که رهسه کانی ماموستا هه ژار و هیمن!

که له مال وهدر که وتین سواری ماشینیکی زور لوکس بووین و
ټو شه قامه پاک و خاوتنانه ی پییدا ده رویشتن به کهم جار بوو پییدا ده رویشتم!
گه یشتینه بهر ده رکی پیشانگایه کی زور به شکو، دوو کهس به یونیفورمیکی
یهک رهنگوه، کراواتیکی سووریان به سستوو و زور به ریزه وه خه لکیان بوو
وه ژورور که وتن رینونی ده کرد. کهس پهله ی نه ده کرد و کهس وه پتیش کهس
نه ده کهوت، هه موو هیمنایه تییان به روخساره وه دیار بوو! له پیش سالونه که دا
چهن دین به یکه ره کی گوره گوره له ماموستا هه ژار و هیمن ساز کرابوون که
له چوار دهوری پایه که یاندا هیندیک له شیعره کانیاان هه لقه ندرابوون و به گول
په ریزنیان بو ساز کرابوو! ټاونماکان جوانیی هه موو کانیاوه کانیاان له حه وشه که دا
به گالته گرتبوو و هیندیک توریست خه ریکی وینه هه لگرتنه وه بوون!

له سالون وه ژورور که وتین، کوره که ټیستا ئیدی نه وهی من بوو
دهستی گرتبووم، له پشت ویترنه کاندای زور به ریکوپیکی، هیندیک که رهسه
و نووسراوه و... لیوون و چهند خانم که به چهند زمان له سهر ټو که ره سانه
شیکرند هه یان به ریوه دهر، له نیو میوانه کان وا دههاتن و ده چوون:
- ټو کهواو و پاتوله ئی ماموستا هه ژاره له تمه منی چل و دوو سالییدا له
به ریدابوو و به هه شتا میلیون دولا له هه ولیره وه راگو یزراوه ته وه ئیره!
- ټو ده ست و خه ته، ئی خودی ماموستا هیمنه که شیعری ټاره ق و تینی نووسیوه ته وه!
ټهمهش به حه فتا و دوو میلیون دولا له سوله یمانیه وه راگو یزراوه ته وه ئیره!
- ټو و پیووسه ئی خودی ماموستا هه ژاره که به بیست و دوو میلیون دولا
له شاری که ره راگو یزراوه ته وه ئیره!

نه وه کهم رایوه شاندم:
- دایه خانم ټو پیووسه م بوو ده کری؟
- ټو و ده سره یه، ئی خودی ماموستا هیمنه که زور لیکن و چلمن بووه و
لووتی پی ټه سترپوه، ټو و لینگه که وشه کونه ئی خودی ماموستا هه ژاره که
به ماموستا هیمنی داداوه، ټو عه ینه که شکاوه، ئی خودی ماموستا هیمنه که
ماموستا هه ژاره به ټانقه ست پیی لیناوه و دوا ی ټوه ماموستا تووشی چاوتیسه
دی و قهت چاک نابیته وه.

ههر میکه شمان لی دیار بوو... ئیره زور سارده که مال... وهره بلوه شمان پییدا گره وه
که مال... ټالان سهرمایه تی که مال، ټمن سهرمامه... ټوانم بوو حالی نابی...
- کاکه به خاتری خودای ټوه یه کجار زوره له کوئی بیتم؟

...
- دهی باشه ټه دی ته زمینیکی شتیک؟ ټو ژن و مندالله؟
...
- کاکه... کاکه... کاکه گیان، که مال گیان...

ټوه ته ی کوچ هه یه، کوچ ټه کهم! ټوه ته ی گر هه یه، ده سوو ټیم! ټوه ته ی ټو هه یه،
ده خنکیم! ټوه ته ی تیغ هه یه، قوربانیم! ټوه ته ی خاک هه یه، دار هه یه، شاخ هه یه،
ټوارم...
- که مال دهنگت دناسمه وه که مال! که مال گیان... چیدی مه روه، مه گهری
ټالایشیم دیته وه که مال! ټه مسال ته ره ساله و داره ههر میکه وا وه بهر هه اتوه
مه پرسه! ههر میکان هه موو لاگوویکیان سوور هه لگه راوه هینده یان ټو تیتزه زیوه
ههر ده ستیان لییدن ده تلپسیته وه...

خویندنه وهی تیکه لکیشی دوو هه وال

له سهر جیگای خوم دانیشتبووم که کورنکی حهوت هه شت سالانه
لیم وه ژورور کهوت!
- دایه خانم ههر ساز نه بووی؟
دایه خانم؟ ده گل کیه تی؟ ټو کوره کیه؟ بریار بوو بو کوی ساز بم؟ لهو
دهمه شدا خانمیکی زور جوان و رازاوه هاته ژورور و رووی له کوره که کرد و گوتی:
- کوری من! نالیم دایه خانم ناتوانی وهک مه زوو ساز بی و پهله ی لیمه که؟
ټهی خودایه! ټوانه کین!
هیشتا له گیزه نی ټم پرسیارانه دا ههر ده سوورام که ټاغایه کی که له گه تی جوان
چاکیش وه ژورور کهوت!
- ټه دی نه روین؟ کوری من سازه و تارا خانمیش هه روه تر، ده مینیته وه خه سووه

دههول ژهني زماونه كه مړدبوو، نارديوپانه شوين دههول ژهني ئاوايي دراوسينيان، نه يويزابوو بيت، وتبووي رننگه ټه گهر بيم بمرم، بووك ده گريا و زاواش سټوه سووره كاني پيشيل ده كرد، دا يكي زاوا ده بگوت بي دههول ژهن ناوي ټهم زماونه بكرئ، بي دههول، زاوا زا و زبي نايي و بوو كه كه نايي به ټن، ټان نا يگرټ و منالي نايي... سه يري وشه ي "زاوا" ش بكه، له سر ديوارئ بنووسه زاوا، جا پسته كاني ليك جيا بكه روه، بهم چه شنه ي خواره وه:

(زاوا-ا) زاو ، ناو ، زوا ، زوي ، زي ، زا و زي...

پاشماوه ي چيروكي نه نكم:

... "مترسك" رووه دههوله كه روپشت، دههوله كه ي كرده سر شاني و ليدا، بالاو روومه تي هيند رمش بوو كه سيان نه يده بيني، تنها دهنكي دههوله كه بان ده بيس، هممويان ريزيان گرت، زاوا دهستي بووكي گرت و كهوته سر چوپي، مانگ به تاقي ئاسمانه وه هلپرووكا، هه تاو هه لهات، دههول ژهن (مترسك)، لاويكي بالا به رزي روومه ت سپي چاو گهش بوو، ناويان نا دههول ژهن، دلنيام باش تيگه يشتي مبه ستم لهو دپره ي سره تاي چيروكه كه م چي بوو، مبه ستم ټهم دپره يه: (كه سه يري وشه ي "داهوله" ده كه م هيچ ترسيك ناروا ته ناخمه وه، "داهوله" دههولم وه بيمر ده خا ته وه زماوند و هه له پره كئي)...

پاشماوه ي چيروكي نه نكم:

...رؤژيكيان ناو ئاوايي بوو به هه راو هوريا، وتيان پولي قالاو كه وتوونه ته ئاوايي و چي سټوه خوار دوويانه، ټان و پياوان شله ټان، وتيان بي سټوه عشق له م وولاته دهروات، كه س كه سي خوش ناوي، وتيان براكان و ئاموزاكان و... له حه ناي يهك دهنه هابيل و قابيل و يهك ده كوژن، به دواي چاره سر ټكدا گهران، وتيان دههول ژهن به ناو ولاندا بگه روي و دههول ليدا، بهلكوو قالاوه كان بترسن و برؤن، دههول ژهن وا يكر، بهلام قالاوه كان نه تعنيا نه ترسان رټزه يان زياد ترش بوو، دا يكي دههول ژهن وتي بو ټهو كاره پيو بستان به "مترسك" يكه، كه سيان نه يانده زاني "مترسك" چييه، ټنه وتي بو خوم ټهم شهو چييه جئي ده كه م، كه شهو داهات ټنهو كوره كه ي له كولاتا به ربي كه وتن، چي قالاو هه بوو قيرانديان: قار قار قار

كه هممو ټه و شره و برانه به ميليونها دولار ليتره و لهوي كر درابوونه و! نه مده زاني ده بي چ بكه م؟ هه رچي گوتيام له وانه بوو پيم بلين شيت بووه يان خه رفاوه، به لام له سره وه ي سالونه كه، ويته يهك گه وره كرابووه و له شيشه گيرابوو كه بي ئيختيار قيژاندم، خانمه كه له سره ټه ويته يه ده يگوت: ټه وه ويته ي دوا هه مين حه زي ماموستا هيمنه كه يه كچار زور به نرخه، وه كي ده زان شاعيران دلته رن و تا دوا هه مين هه ناسه به حوكمي كه له شير بوونيان، چاويان هه له دووي ټني جوانه، وه كي له ويته يه شدا ده بينن ماموستا زور به ئيشيا دهستي هاويشتو ته سر شاني ټهو خانمه جوانه و له وانه يه له زه ينيدا خه ريكي هه له بستي غه زه ليكي ټه ويندارانه بي و... ئيدي نه زماني چ ده كه م، به گوچانه كه م وه رگه رام به ره وه خانمه كه، خانمي ټبو ويته كه بوخوم بووم و له "گونه دي" ټهو ويته يه هه لگيرابووه... له وه هه راهه رايه دا له خه و راجه نيم!

له سر موبله كه ي هالي خه وم ليكه وتبوو و روژنامه ي هاوشاري هه روا به ده ستمه وه بوو، ټهو دوو هه والي به نا ته واوي خو يند بوومه وه، ته واوم كرد: - يه كيك له تابلوكاني "وهن گوگ" له پيشانگايه كي ئير له ند دزراوه كه نه وه د ميليون دولاري قيمه ت بووه!

- ده ست و خه تيكي "ئيرنيست هه مينگوي" له ئينگليس دوزراوه ته وه و نامر يكا به هه شتا و پينچ ميليون دولار رايگواز ته وه بو پيشانگاي خوي له واشينگتون!!

برپاره له م چيروكه دا "مترسك" ئي بترسي

پئي وتم چيروكي بنووسه و له و چيروكه دا "داهوله" يه ك بترسيته، زورم بير ليكرده وه، كه سه يري وشه ي داهوله ده كه م هيچ ترسيك ناروا ته ناخمه وه، داهوله، دههولم وه بيري ده خا ته وه و زماونم و هه له پره كئي، به لام مترسك، ترسيكي كوشنده ده خا ته ناخمه وه، لاپه ريه كي پور توو كواو بينه و له سره لاپه ره كه بنووسه "مترسك"، جا پسته كاني ليك بكه ره وه (م-ترس-ك) پيم وايه رهمزيكي ټه فسوونايي تيدا به وه كووبليي مرؤفيك له قوولايي ميژوو يه كي ترسناك وه يقير ټني: "من-ترس-كوشتم ي"، رننگه ټهو مروقه ټنيك بي، وانا دلنيام كه ټهو مروقه ټنيكه، چونكه ټن ټه قيژ ټني، سه يري وشه ي "قيژاندين" يش بكه، لاپه ريه كي پور توو كواو بينه و له سره لاپه ره كه بنووسه "قيژاندين" جا پسته كاني ليك بكه ره وه (ق-ي-ټ-ن-ن-ن)، ټان و ټن، پيم وايه رهمزيكي ټه فسوونايي تيا به، خه ويكم بير ديته وه، رننگه خه و نه ي، چيروكيكي ټه فسوونايي بي كه نه نكم بوي گيرومه ته وه، چيروكي نه نكم:

"شه ويك زهوي شيت ببوو، له جه ننگه ل دا گزه با ده يلووران د و ره شه با هه ليكرد بوو، زريكه يهك هه موو بالنده كاني له سره درمخته كان هه لفراندي، ټني ټان گرت بووي، مناله كه ي هاته دنيا وه، هه موو قالاوه كان قيرانديان و له چاو تر وو كانيك امر دن و كه وتنه سره زهوي، نهك هه ر زهوي ته ناهه ت هه موو دهر ياك انيش رهش دا گهران، ټنه كه "مترسك" يكي وه دنيا هينابوو، كه ميردي ټنه كه گه رايه وه، چاوه رواني كور يكي چاو گهش بوو، به دپتي "مترسك" ته كه شله ټا، ناو چاوه كاني گرژ كر ده وه و نه راندي، من ټهم "مترسك" هه م ناوي، ټنه و "مترسك" ته كه، سه ري خويان هه لگرت و بو شو ينيكي نا يار چوون، زوري نه خايان د بوله بولي وه گو ياندا هات، له دهنگه كه نزيك بوونه وه، زماونم بوو، بووك و زاوا كر دانيشت بوون، ټان قزي خويان دهرني،

ببوورن ناوی ئەم چیرۆکە لە رووداویکی نەخواراودا سەری تیدا چوو، ریک لە دەسپێکی راگرتنی دوو کات زۆمێر.

دەنگی پنی باران ترسیکی کوشەندەدی ریکستووم. لە بیرم نییە هیچکات تا ئەو رادەبە، وەها دەنگیکی بلاوین و بۆنیکێ تەر و پرخۆفم رینیشتی... ئەو دەرمانەیی خواروومە و لە دواى ئەودا نابێ تا دوو کاتزۆمێر جوولە بکەم، سەیر سەری پێهەلگرتووم... دانیشتووم بەلام هەر جارە بەرەو شوینیک غاردەم، دوور؟ نزیك؟ نازانم تەنیا ئەوەندە دەزانم لێرە نییە، ئەوەندى تێگەشتووم لە هەموو جیگایەکم و لەهەمان کاتیشدا لە هیچکۆش نییە. وادەزانم دانیشتووی شاری سەرمابردووی ئەو شازادەبەم کە کەس ناتوانی خۆشی بوو، ئەویش کەسی خۆشناوی. وادەزانم پیکەرەیک لە سەهۆلم کە توانای هیچ جوولەبەکم نییە، بەلام لە دەرووندا ئاگرپۆشینیکی کە رپی نییە دەرباز بێ و ئەم دژوازییە لە ناخ و هەناومدا خەریکە شتیم دەکا، کچەکم دەستم دەگری و دەلێ: - دایە گیان! لە دوو کاتزۆمێر هەر نیو کاتزۆمێر ماوە. ژانی زۆرە، دەزانم بەلام چارت چیه؟

دەزانی بە ژانە و بەلام چارەم نییە. ئەو کچە کە لە بەرەبەیانى روژیکى ساردى دواھەمین مانگی پاییزدا لە شەمەنەفەریکی نیوان خەون و ژانەکانمەو دەبەزێو، دەلێ چی؟ نیو کاتزۆمێری دیکە بپارە چ بێ، و چ شتیک بگۆرێ؟ بە پیکەرنیەو ئەوینەکەم لە پێش رادەگری: - چاو لە خۆت کە، هەر بۆخۆت باوەر دەکەى نەخۆش بێ؟!

چاوە ئەوینەکە دەکەم. ژانیکى ژەرەواى هەلم دەسوورپنێ کە تەنانتە لە چاوی ئاوینەکەش ون نابێ. کێژیکى رۆح سووکی هەژدە سالانە لەو دیوی ئاوینەکەو وەها هەلنەسوورێ کە هەر هۆشم ناداتی... لە تێو ئەو هات و هاوار و تەقە و رەبە و هەلات هەلاتەدا، هیچ ناگای لە خۆی نییە. کۆلە پشیتیکی دەرمان پێیە. دەستەکانی خۆیناوین و سەر و کاکۆلی لە بن کلاوکی مەرمزی پیاوانە بریک هاتۆتە دەری... لە شوستەى ئاوینەکە دەدەم، ئاوپێکم لێدەناتەو و بێ ئەوەی هیچ بلی لە زمانای ئەم کارەساتاندا ون دەبێ و بە دواى تەقینەوێهە کدا کتووێر ئاوینەکە چرژیک هەلنەگری و دەبیتە سەدان کۆت، چەن پارچەبەکی دەپەریتە سەر دەست و پەلم و برینیکى کەم هەلنەگرم... کەسیک خەریکە دەستم هەلنەبەستیتەو. دەقیزنیم: ئەو دەرمانەى لەو برینەکەمە زایە مەکە، غارە ئەو مندالەى هەلگەرەو... کچەکەم بە سەرسۆرمانەوێ چاوم لێدەکا، ئاوینەکە لادەبا، ئاخیک هەلنەکیشی و چاویکی دی لە کاتزۆمێر دەکا.

- پازدە روژ تێبەرێوێ کچم، پازدە روژ... ئەو لاقەى کە لە بن چۆکیبەو، تەنیا بە چەرمیکەو هەللاسرابوو، لە سەرەخۆ هەلمپساند و فریتمدا ئەو. هەموو حەول و هۆشم، راگرتنی خۆینی ئەو لاقە بوو کە ساحیبەکەى وەک کێچ خۆی هەلداویشت: -خۆلە مێش... خۆلە مێش...

-دوکتور گوتی ماوەیک وەلات بە رەنگی خۆلەمیشی دەبینی، نیگەرەن مەبە! کچەکەم بوو دیسان، سەریکی لێ رادەوێشیم و خۆلەمیشەکەى بە برینەکەیدا دەکەم و لە نیو نیوئەمەکەکاندا کە لە پێشدا دایکم بۆی ئامادە کردووم، یەکیان بە خەمەکەبەو دەردەکێشم و خێرا لە برینەکەى قايم دەکەم. لێم دەدات. بە مست و زلزان وەرگەرەوتە پشت و سەرم، وستم لەبەر نایا. دایکم کە تەواوی ئەو ماوەیە نانی دەکرد و دەپێننا بۆ تێمە تا دایبەشین، نانەکەى لە عەرزى دانا و دەستی کورەکەى گرت و کوتی کچەکەم کۆشت رۆلە وامەکە! ئەوى دایبەش هەر دەموەشینى، ئەوى دایبەش، ئەوى دواتریش خۆ بنەى نایا...

-دایە گیان دوو کاتزۆمێر تەواو بوو.

-تەواو بوو؟ دوو کاتزۆمێر لە سورانی عەقەبە کاندایە دەوام دووپاتە دەبیتەو و بنەى نایا!

دواى هەر هەموویان مردن و کەوتنە سەر خاک. وەلات رەش داگەرابوو. چەن خەلکی وەلاتە کە بە دزیبەو لە پشت پەنجەرەو، لە پەناى دیوارە کانەو سەیری ژنە و کورەکەیان دەکرد. کورەکە ئیستە "مترسک" بوو. هیند رەش بوو، نەدەهاتە بەر چاوە. چەن کەسیان شقار تەیان هەلکرد. بە دەبیتى "مترسک" بووانەو. بەیانى قاو کەوتە ناو وەلات کە ژنە و کورەکەى جندۆکەن. هەموو کەس لە قوولایی میژووێهەکی ترسناکەو دەقیژاند: کەسیک لە گەل ژنە بوو کە "من لینی ترسام و ئەو ترسە کوشتمى". دانیام باش تێگەشتى مەبەستم لەو دێرەى سەرەتای چیرۆکە کەم چى بوو. ئەو دێرەى کە: "مترسک" واتە -م-ترس-ک- "من-ترس-کوشتمى"

پاشماوێ چیرۆکی نەنکم:

...ژنە و کورەکەى بە بیستنى هەرا و هوریاکە، سەری خۆیان هەلگرت و بەرەو شوینیکى نادیار وەرپیکەوتن.

خوینەرى بەرپز چیرۆکی من و نەنکم تەواو. کەیفى خۆتە. گەر دەتەوی بە خویندنى ئەم چیرۆکە شاگەشکە بى ناوی چیرۆکە کە بنی "داهۆل". گەریش دەتەوی لە ناختەو ترس داتگری، ناوی بنی "مترسک" تا فارس وتەنى "بە تەتە، پتە بیافتی" بلیی (م-ترس-ک)، واتە: من، ترس کوشتمى.

لە روژی جیهانی مندالاندا

«روژین» ۵ سالی تەمەنە! دایکی سالیکی لە زیندانابە و هیشتا نازانی بابی لەسەر چی بەجی هیشتوون؟ ئەو نازانی تریاک و هیرۆیین چیه، بەلام دەیزانی کاتیک بەدەستی دایکی نەدەگەیشت لە تاوان شیت و هار دەبوو! ئەو تیناگا لە زیندان و تریاک و هیرۆیین و بەجی هیشتنی بابی کامییان خراپترن، بەلام تا دەکا، هەمووی هەر خراپە جاری واشە بە خۆی دەلێ: رەنگە هەموو ئەوانە خەتای ئەوێ کە مندالم و هیچ نازانم... «حومیرا» سى سالی تەمەنە، ئەو ناتوانی بیر لەشوینیکى تر بکاتەو، چونکە جارێ زۆر مندالە، جارێ وشە نانسى تا بزانی قەتل چیه و دایکی قاتلە یانی چی؟ ئەو ژنە شەرانیەى دەلێن لەسەر کاری خراپ گیراوه، چونکە دەنگی حومیرای گۆزانیبێژی پین خۆشە ناوی ئەوى ناوێ حومیرا و بەدەنگە ناخۆشەکەى، گۆزانیبەکانی دەلێتەو. ئەو مندالتر لەوێهە کە بتوانی وەلامى ئەم پرسیارەى دایکی بداتەو کە جار و بار رووی تێدەکا و دەلێ: من تاوانبارم تۆ چی رۆلە چارەڕەشەکەم کە هیشکات کەس لیت ناپرسی؟... «ئەسمەر» شەش سالی تەمەنە. ئەو نازانی بۆچی سەرەرای وەى کە بەشە چیشتی خۆی دەخوا، رۆژەدوای رۆژی لاوتر و رەنگ زەردترە؟ ئەو نازانی بۆچی هەرکات دەوربەرێبەکان و تەنانتە دایکیشی لینی توورە دەبێ، پینی دەلێن: «کرمن!» بەلام زۆر لەو کرمة وردانە دەترسی کە لە پیساییه کەیدا دەجوولێنەو و لەوانە یە هیلانەیان لە زگی ئەودا ساز کردبێ... «شۆرش» بابی زۆر خۆش دەوی، هەر چەند کە قەتە نەدیو. نیوژانای زۆر پین ناخۆشە، دەگەل ئەو کە هەمیشە لە نیو بیاندایە. جەفەنگی ئەو ژانەشى زۆر پین ناخۆشە کە جار و بار دەستی بۆ دینن. تا دەگری دایکی بەوێ ژیر دەکاتەو کە بابی دی لە دووی و دەبیاتەو بەلام نازانی ئەم بەلێنیبە شیرنەى دایکی بۆچی قەتە وەدی نایا؟ ئەوێش نازانی بۆچی تا بەودەلێن: «بیزوو» دایکی دەرهەلەبێ و دیکاتە شەر؟... ئەو روژە «روژین» و «حومیرا» و «ئەسمەر» و «شۆرش» لە سەر عەرزە سمیتە کە دانیشتوون و چاویان لە شووشەى تلویزیۆنە کە رامابوو کە لەسەرەوێ بەندەکە یاندا بۆیان هەلاواییون. ئەوان لەبەر چەقە چەق و هەرا هەرای ژنەکان و خەشەخش و بەرفەرەکی بەرنامە کە چاک حاللی نەدەبوون ئەم هەموو خۆشییەى مندالەکان لە ژیر ئەم عاسمانە شینە و پەرژینی پزدان و فش فشە و خۆردمەنى دا، لەبەر چیه؟ تەنیا ئەوەندەیان لە زمان و یۆزەرى دم بەپیکەنینی بەرنامە کە دەبیسستە: «ئەو روژە روژی جیهانی مندالانە»

راست دەبەلمەو و دەمەوئ برۆمە دەرى. باران دەبارى، باران پېشتەر بەردەوام شەيراي دەکردم. بەردىك لەسەرەخۆ، نەرمتر لە نەرمە ماچىكى قاچاغ، لە پىشتەوەر دەمەنگىوى...

هۆى كچى ماله قيت مەرۆ، دەعيت ناهىنى ئاورىكم لىدەبەو؟

دەگاتە سەرم و چەترەكەى رادەگرىتە سەرسەرم و شەلالى ئاوى

باران، پال بە خۆى و چەترەكەبەو دەنتىم...

بۇ نازانى من هيجكات بۇ باران چەترەكەى هەلئادەم؟

مەوداكەمان بە ماچىك پىر دەبۆو، كەچى وەك ئاسكىكى

سرى، خىرا خۆم لادەدم و باومش بە ئاسماندا دەكەم.

سەرمابە سەرم! نازانم بۆچى هەرچى بەلايە لە وەرزى سەرمادا دى. با

مىزگوتەكان راخەين، گەرم، ئەمن... دەست بە سەرمىزگوتەكاندا دەگرين.

هەموو شتىكى لىبە، ئەمن، گەرم، هەر بەكەى شەكەت و ماندوو لە لاىەك

راكشاو.

داياندەپۆشم. كەوش و گۆرەوى قورلوى و دراويان لە پى دادەكەنم.

نىنۆكم، لاقى بەكەيان دەرنى و پىستەكەى، بن نىنۆكم كىپ دەكا. بەلام ماندووتر

لەوەبە چاوى هەلبىرى... بۆنى مەنجەلىك نىسكىنە و هىرەلماسى و هىلكەى كولاو

بەسەر خەوى ئاراماندا دەكشى. نوستوون تاوايزان ئەوەى لە رىنگا و بان دىتوويان،

ئەو چەن هەزار كەسەى سەرم بىردى و هەر لە رىبە ناشتايان، تەنيا خەونىك بوو

و هىچى تر. بەلام مئالىكە دەزانى خەون نىبە. لەويزا كە داىكى لەوى ئەماو مەمكى

لە زارى نى. نا نا، هىچ شتىك خەون نەبوو. دەم لە مەمكى دەگىرى. چاوىك لە

دەوربەرم دەكەم و لەسەرەخۆ مەمكى دەردىنم. كچەكەم بە ئارامى دەلى. چاودايە

گىيان گەورە بووم، ئىدى مەمكى ناوى بەقوربان. ادوايەش بۆم لە كراسە كەم رۆدەكانەو.

ئەى هاوار، چىتر باران سىجراویم ناك! هەرچەندى هەورەكان دەگرىمىن،

بە چەپۆكان بە خۆمدا دەم... دلى من و تۆ هەلقراو. من و تۆ هەلەلەلەرزىن

و من نازانم بۆچى مىزگوتەكان راناخەن؟ بۆچى ئىتر دەگەل وەى كە

گەرم، ئىشكن، هەموو شتىكى لىبە، ئەمن نىبە؟ بۆچى ئىتر بۆنى نىسكىنە

و هىرەلماسى و هىلكەى كولاو بەسەر خەوى من و تۆ دا هەلئاكشى؟

قەمچى برووسكەكان، دادگرىتە سەرم پىشتى هەورەكان و باران بە گۆرم دەبارى.

ئىستا من و تۆ بە پىنى پەتى چ دەكەين؟ دەگەل ئەوەى كە زەوى وەخۆمان ناگرى

و ئاسمان رەپنچمان دەدا، چ بەكەين؟ كچەكەى من، كۆرەكەى تۆ، رەنگيان بىز كاو...

دایە گىيان ئارامت بى، هانى تۆ تەنيا بنووسەو، ئەووش ئەوى دىكە و ئەوانى

دىكەش...

رۆلە گىيان بۆ حالى نابن؟ ئەوانە كاراكتىر نىن، نا! كەسايەتى ناو چىرۆكەكان نىن،

ئەفسانە نىن، فەلسەفەكى ترسىنەرى سەمەرىبە كە نە من فامى دەكەم نە تۆ!

پىتان وايە من شىت بووم؟ پىتان وايە هۆلىكى دوور و درىژم كە بە مەوداى دوو

كاتزىمىر كەس ناويزى سەرم بە زوررە كەمدا بكا؟ بەسەم دەمانداو كەن، سەرم لە گىزەو

دى. وا هەست دەكەم تەواوى عەقرەبەكانى جىهان، بەردەوام لەسەر دوو كاتزىمىر

خول دەخۆنەو و من دەدۆز نەو... ئاى لەو دوو كاتزىمىر چۆنى سەرم لى شىواندووم...

بابەبەرىنە

سۇما لە پەنجەرەى ژوررەكەىرا، دەگەل تەوانەوى بابەبەرىنەكەى

لە حەوشەكەيان دەگرىا. ئەو شالگەردنەى كە باوكى لە مىلە هالاندبوو، لە مىلە

خۆى كەردەو و تا دەستى دەروپى دوورى هەلدا. بە قامكەكانى چەن جارى

بژارد بۆى جىبەجى نەبوو. ۱-۲-۳-۴-۵، ۱-۲-۳-۴-۵، دەيزانى دەبى بگاتە نۆ

بەلام نەيدەزانی چۆن؟ براكەى ئاوەلدانەى خۆى بوو. هەر دوک دەستى

بۆ كەردەو، ۱-۲-۳-۴-۵، بەلام بە قامكى وىش هەر پىنج دانەى بۆ بژىردا.

دەبى نۆ دانە بى نۆ! داىكم كوتى تا نۆ مانگى دىكە. دىسان بەهەردوكيان

بژاردیانەو بەلام بى فایده بوو هەر هەتا پىنج دەروىشتن.

چەن كەس بە پرتا و وژوور كەوتن. تەواوى مالىان سەروين

كرد. داىكيان رەنگى بىز كاوو و هەردوو كيانى بە خۆبەو نووساندبوو. سۇما لە

بن داوینى داىكىبەو دەبىژاردنەو: ۱-۲-۳-۴-۵ بەلام نەيدەزانی بۆ ئەزماردنى

ئەوانى دىكە دەبى چ بكا! ئەوان بە چەن كۆنە كىتیبەو هەروا ولاتيان سەرم و

بن دەكرد كە سۇما لە بن داوینى داىكى دەربەرى و دەستى يەكيانى گرت

و رايەشاندا نۆدانە نۆدانە جارى دىكەش نایىنبىبەو... دوايەش بە دەم

پىكەنەنەو غارىدایە حەسارى. كە چى بەرلەوى بگاتە دەرى سى چوار باى زۆر

توندى لىبۆو كە داىكى بى ئىختيار بە پىكەنەنەىكى بىدەنگ وەكۆل كەوت...

پىنم وایى هەمووتان دەتوان بۆى بچن كە چۆن بۆنىك بلاو بۆتەو، ئەگەر شانۆ با

كارىكى بۆ دەكرا...

ئەمنى هەموو شتازان

كەرەبى بەيانى لە مالى وەدەر كەوتم و لە سەرمای چوار پلە ژىر سەرفەو،

بەرەو تەورىز بە تاقى تەنى وەرىكەوتم. تاقولوق ئەو كەسانەى پىسەرەويان دەكرد، بە

تەنىشتەدا تىپەر دەبوون. وەلات هىشتا تەواو روناك نەبوو و كابرانى شارەوانى بە

حەوسەلە سەروچاوى داپۆشبوو و بە خەشەخش خەرىكى مالىنى شەقامەكان بوو.

بارانى شەوى رابردو لىرەولەوى جەغەتەى بەستبوو و چەن سەگى بەرەللاش لىرە و

لەوى لە برسان دەقرووزانەو. زۆر شتى دىكەم لەو بەيانىبەدا دىت، ئەویش تەنيا بەو

هۆبە كە تاكسى هەر نەهات. بۆنى دوو كەلىكى خۆش و تەزروپەكى سارد، لىبراوى

كردم رىك بچمە لای ئەو ئاورە خۆشەى كابرایەكى دەسفرۆش كە لە پەنا سىپە

مىوەكانى سازى كرىبوو. لە تەنىشت ئاورەكەى راوستام و چاوەروانى تاكسى مامەو.

بۆ كۆى دەچى؟

تاكسى گەيشتە سەرم و لە باتى هەموو جواپىك، دواى ئەوئە سواربووم

لە پشت شىشەكەرا بە دەست بايبايم لىكرد. قەت وانەبووم. دلە خور پەبەكى سەبر

داىگر تىبووم. قەت بۆخۆم بەتەنى نەهاتىبوومە تەورىز و تەنيا ئەوئەندەم دەزانى لە

تېرمىنالىش را دەبوو ئازانس بگرم و پىبى بچمەومەو بەردەرى مالى. دەگەل سواری

ئازانس بووم، وام هەست كرىدەم چاوانەى لە ئاوتنەكەداو كوو چاوى شۆفىر ئازانسىك

دەم دىت، دوو چاوى دىكە بوون. چاودزىبەنەو كەنم بى فایدهبوو. وەهاى لە گىر

خستىووم دەتگوت جگە لەو ئاوتنەبە و ئەو جوتە چاوە ناتانم هىچ شتىكى دىكە

بىنم. بۆنى هەواى پىس و دوو كەلى ماشىن و هات وهاوارى شاگرد شۆفىرەكان

كە بە چەن زمان هەراى موسافىريان دەكرد، هىشتا بەتەواوى نەبراو، دەرفتم

لە هەلئىنا و خۆم گەباندە ئەوبەرى ئاوتنەكە. كەچى ئاوتنەكەى دەگەل سوراند.

هەرە گىتسىنەن خانوم؟

لەباتى هەموو شتىك كوتم رابگرە دادەبەزم و دەستم بۆلاى گىرەى

دەر كەكە برد. كرتەبەك هات و هەر چوار دەر كە قفل بوون و لەدواى وىش پىبى بە

گاز ئۆه نا! لە ئاوتنەى پىش دەر كەى پىشەو، دوو ژنم دىت كە دىانەوىست بەر نەو

ئەوبەرى شەقام، بەلام رىگەيان پى نەدەدا! پىش ئەوئە چاوى لىبەكەم، لەسەر خۆ

كوتم ئاغا دەچمە مەرزداران، شەقامى سەتتار خان. سەرم دەگەل ئەو هەموو تابلۆ و

عینوان و پرپاگەندەنى دىكە كە لەسەر تەواوى پانىل و دیوار و دەر كەو پەنجەرەكانەو،

بە پەلە بە تەنىشتەدا تىپەر دەبوون و ئەو بۆن و هەوا سارد و وشكە، وەزان هاتبوو.

نىگای برسى و گورگەنەى ئەو شۆفىرەش بەردەوام دۆخەكەى قورستر كرىبوو.

كوتپەر بە فارسیبەكى زۆر نا رىك، دەستى كرىد بە هەر شە! پىبى گوتم كە

موسافىرىكى كوردى هەبوو بەم هۆبە كە نەبویستوو كرىنى زىادى بدالىدانىكى چاكى

لە شۆفىرەكە خوار دوه و دوايەش هەرچى پىبى بوو لىئەستاندوو! زانىم ئاوا نابى،

ئاوى گەر ووم قوت دا، كىفەكەم لەشانم دەرهینا و خۆم راست كرىدەو و گوتم كەوايوو

چەتەى جەنابت؟ زۆر بە مەتەنەو گوتى: "ئەمرۆ هەموو چەتەن خانم!"

دوو بارە لىم پرسى چۆن ئەو موسافىرە كوردە دەستى نەكردەو؟

بە تەوسەو گوتى: "كورد و دەسكردنەو؟ ئەویش لەشارى خۆمان؟ باوەر كە

پنم‌وابی و با شتر بوو کاریکتان کردبا بمهوه که سایه‌تیه کی ئاسایی که فرم به‌سره ئه‌دهبیات و چهک و چۆل و برین و ریگا و خهون و خولیاوه نه‌بی! بو و ده‌لی؟ کوپزا بهر له وهی چیرۆکه که ده‌سپیکری خوی و ده‌هنگ هات؟ هه‌لبه‌ت بو ئه‌و ئاساییه. ئه‌و که هیچ شتیکی ئاسایی نیه و کاریکی وای کردوه ئیتر کاره که له ده‌ستی خۆم بترازی، ده‌ترسم ئیستا که لیره‌یه هه‌رچی بینه‌وسم، هه‌و نه‌بی و خیرا و ده‌هنگ بی و ته‌واو و ده‌رۆم بخاته‌وه و ئه‌وسا هه‌رکات له سه‌ر چه‌قی میژووی ئه‌ده‌ب راهه‌ستام، ئامازه‌م پیدهن و به‌ فشه‌وه بلین ئه‌وه‌تا، ئه‌وه‌تا چیرۆکنه‌وه سه‌ر دۆزه‌که... ئیتر ئه‌وان هیچ نازانن، تا بزائن من ده‌بی به‌ راستی خه‌یانه‌ت به‌ نه‌ینی ئه‌وان و تۆش بکه‌م، تا به‌ ده‌قی خۆم وه‌فادار بمینه‌وه.

من ناتوانم، ناوێرم هیچ بنه‌وسم، هیچ! ئه‌وکاتی تۆ له سه‌ر قوولترین گوئی دنیا پناسه ده‌که‌ی من خه‌ریکی بژاردنی ئه‌ستیره‌کانی ئاسمان ده‌بم که یه‌که‌یه‌که‌ چاوم لی داده‌گرن و ده‌تریقینه‌وه. من خه‌ریکه به‌ دیار رسته‌یه‌که‌وه ژان دام ده‌گری و تۆش له‌ گوله‌به‌رۆژه‌کان، لینه‌چینه‌وه‌که‌ی که له‌ سیله‌ی چاوت ده‌گه‌رین و نایگر نه‌وه. تۆ هیچ کات له‌ شه‌قام و کۆلان په‌یاسه‌ ناکه‌یت و من کورته‌بالا ترم له‌وه‌ی که بتوانم سه‌ر له‌ هه‌وران هه‌لبه‌رم که به‌ درێژایی رنجکه‌ی پیش وینه‌کانت، ده‌گرمینن و ده‌بارین. من بریار نییه بمینه‌وه. دوو ئاسکه‌ کینوی لغاو ده‌که‌م و گوله‌ ئه‌تله‌سیه‌که‌ له‌به‌ر یه‌ک ده‌کیشه‌وه و به‌ شوین تۆدا ده‌فرم تا بگه‌مه ته‌شقی ئاسمان.

بوویه‌ته برووسکه و قه‌مچیان داده‌گژینییه سه‌ر هه‌رچی هه‌وری نه‌زۆکه. ئاوڕینگی جووله‌کانت ده‌ریاده‌ریا شه‌پول ساز ده‌کن و بۆنی ئاو، کتووهر سه‌ر له‌ خۆم و ئاسکه‌ کینویه‌کان ده‌شویینن و دیسان وا هه‌لده‌دیریم که تا چه‌ن چرکه‌یه‌ک ده‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که له‌ خه‌و راجه‌نیوم،

ناوێرم چاوم هه‌لبه‌نم. سه‌رمامه، له‌ به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌وه له‌سه‌ر موبله‌که راکشام. په‌توه‌که‌م له‌سه‌ر لاجوووه و په‌نجه‌ره‌که‌ش کراوه‌توه. نازانم ده‌گه‌ل تۆ چ بکه‌م، چۆنت و ده‌هنگ بینه‌م؟ دل‌م نایه‌ نا، دل‌م نایه، هه‌یچکات تۆ ناسپه‌رمه‌ ده‌س که‌س... ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر هه‌یچکات و ده‌هنگ نه‌یه‌یته‌وه و هه‌موو شه‌ویک به‌ هه‌زاران رۆحی سه‌رگه‌ردان، ده‌وره‌م دهن و تیم هه‌لبه‌یچن که "بو‌واز ناهینم؟" واز ناهینم، نا... چونکه تۆ خۆشت ناتوانی ده‌س له‌ من هه‌لبه‌گری و هه‌موو شاهیدی‌ن تا ئیستا له‌و رۆژه‌وه که پچه‌رچه‌ر له‌ ده‌ست منیان ده‌ره‌ینایت و بردیانیت و ناشتیانیت، هه‌شتا که‌س نه‌گه‌رابوو که تۆ خۆت گه‌یاندبۆه ئیره، هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و موبله‌ پانه‌ی تابه‌ت به‌ خۆته و پێی دوور و نزیکه منیشه. ئیستا له‌و رۆژه‌وه تۆ لیره‌یت و په‌رده‌کان دادراونه‌توه و که‌س ئه‌م بریاره‌ی من ناسه‌لمینه‌ی که هه‌یچکات مرده‌ زه‌فه‌ر به‌ دنیای من و تۆ نایا. ئه‌وان ئیتر بو‌ من و تۆ ئاسایی بوون که به‌رده‌وام دین و ده‌جن، ئه‌وره‌وش هاتن رێک له‌ کاترێم حه‌وتی به‌یانی له‌ کاتی رۆژه‌ه‌لات هه‌موو ده‌رک و په‌نجه‌ره‌کانیان کردۆته‌وه. پشه‌تر ده‌رکه‌ه‌یان داخسته‌وو و په‌رده‌کانیشیان دادبۆوه، ئه‌وان نازانن من و تۆ به‌رده‌وام له‌م ژوره‌ به‌جی ده‌مینین. ته‌نیا ده‌زانن بۆن دی. هه‌رچی له‌

له‌به‌رده‌ستم ده‌تگوت بیه‌چوووه پشه‌یله‌یه نه‌یده‌ویزا هاواریش بکا، شر و درم کرد و دوایه‌ش ئه‌وی له‌ گیرفانیدا بوو، درم هینا. پیم‌وابی پینسه‌ده‌هه‌زاریک ده‌بوو، قوربه‌سه‌ره دیاربوو قه‌تی بوول نه‌دیوه وای تاقه‌ت کردبوو و له‌چه‌ن ده‌سه‌ره‌ی شری هالاندیوو هه‌ر پیم سه‌ر بوو... گوتم: ئه‌دی بوخوی چی لیه‌ات؟ داشپۆده‌که‌ی کرده‌وه و کارتیکی شناسایی ده‌ره‌ینا و گوتی: "ئه‌وه‌تا کارته‌که‌ی، پیم‌وابی تۆپاندم، دوا‌ی ئه‌وه‌ی هه‌یجی گیانیم نه‌هیشت و تالانم کرد، جاله‌م کرده‌وه نیو دۆله‌که‌ی په‌نا تۆتووبان، دوایه‌ش که گه‌رامه‌وه تا چه‌ن رۆژان ده‌مدیت هه‌ر له‌ بنی دۆله‌که‌ مابوو... دوا‌ی سی رۆژان دیتم هینابوو یانه‌وه سه‌ری و ئامبولانسیکیش هاتبوو، خه‌لک هه‌ر که‌سه‌ی بریکی بوولی ورد به‌ که‌لاکه‌که‌ی داده‌ا، ئه‌منیش دابه‌زیم سه‌ت ته‌مه‌نییه‌کی شرم پیدادا...". گوتم: "جا که‌لاکه‌که‌یان برده‌ کوئی؟"

گوتی: "ئیره قه‌برستانیکی لیه‌یه، ئه‌وانه‌ی که‌س و کاربان نیه‌ یان نه‌ناسران، له‌وه‌ی ده‌یاننیزن، ئه‌من نیوم ناوه له‌حنه‌ت ئاوا!". پیش چاوم تاریک ببوو، له‌ ده‌روونه‌وه هه‌له‌چوووم و داده‌چوووم، ده‌ستم برده‌ نیو کیفه‌که‌م، ده‌مانچه‌یه‌ک و چه‌قۆیه‌کی گه‌وره‌ی تیدا بوو، بی یه‌ک و دوو چه‌قۆکه‌م ده‌رینا و تا ئه‌و بزانی چه‌چیه‌یه‌ ریک له‌ بن ملی را هه‌تا سه‌رشانیم دادری. وه‌ک مار، له‌خوی ده‌خوری و ده‌ستی به‌ برینه‌که‌ی گرتبوو و هاوکات تورمیزیکی توندی لیدا. ده‌ستم به‌سه‌ر دمیدا گرت و لپی چووومه پشه‌تر و هه‌روا به‌ نارامی گوتم: "ئه‌و به‌سته‌زمانه‌ بیه‌گومان که‌سی نه‌بووه که دوایه‌ هه‌ر لیبان نه‌پرسیوه‌توه، دهنه‌ چۆن ئاوا تیدا ده‌چوو؟"

چاوی وا ده‌ره‌په‌راندیوو که‌ده‌مگوت تازه‌ قه‌ت له‌ گلینه‌کانیدا جیی نایه‌توه. بو جاریکی دیکه چه‌قۆکه‌م به‌ هه‌موو هیزی خۆم به‌ زگیدا هینا، سمیله‌ زه‌ره‌کانی، په‌نجه

نه‌رمه‌که‌می ئازا ده‌دا که هه‌روا به‌سه‌ر دم و لوتیدا دامگرتبوو. خۆین چۆراوگه‌ی به‌سته‌بووه نیو لاقه‌کانی و وه‌ک کچه‌یک له‌به‌ر ده‌ستم هه‌لده‌به‌زییه‌وه. چه‌قۆکه‌م به‌ په‌نجه‌ره‌که‌دا فریدا ده‌ری و گیرفانه‌کانی گه‌رام. پینسه‌ده‌هه‌زار ته‌نیک له‌ ده‌سه‌ریه‌کی شردا و تاقه‌ت کرابوو ده‌تگوت قه‌تی بوول نه‌دیوه. ده‌رمه‌ینا و ده‌ری ماشینه‌که‌م کرده‌وه به‌ پینلاقه‌یه‌ک فریما ده‌ری.

دابه‌زیم و به‌ر له‌وه‌ی له‌ هه‌لدیره‌که‌را فرییده‌مه‌ خواری، ده‌مانچه‌که‌شم ده‌ره‌ینا و گوتم "نیگه‌ران مه‌به، ئامبولانس هه‌ر ده‌گاته سه‌رت..." دوایه‌ گوله‌یه‌کم له‌ ته‌پلی سه‌ری راکیشا... به‌و ته‌فه‌یه‌ کتوپر له‌ خه‌و راجه‌نیوم. خه‌ریکبوو و ده‌ره‌نگی ده‌که‌وتم. ئه‌ورۆ ده‌بوو بچه‌ ته‌وریز. ده‌نگی ئازیری ئامبولانس له‌ دووره‌وه ده‌هات...

ئه‌وان زوو دینه‌ خه‌ونی من و توه

من خۆم چیرۆکم و هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه ده‌گه‌ل ستاندارده‌کانی که‌سایه‌تیه‌کی راسته‌قینه‌ی ناو کۆمه‌لگه‌کاندا ریک نه‌که‌وتومه‌توه،

ژوره بوو بردپانه حساسی و شوران و وهبر تاوی حساسیان دان، که چی دیسان کس توی نهدیت که لهسه موبله پانه کهت راکشابوویت. تۆ گوتت "بهنییه کی نهدر کاومت هیه و واباشه من بیزانم". دهی باشه ئەو هه مووه ساله بیده نگییه بهس نیه؟ من بهدر لهو بهلنییه کی تۆ له مژبوو رهخنه م کردبووه نیو باله خانه کی زهینی تۆ و هه مووشتم خویندبووه. دواپهش به دهیان شیواز و فورمی جوړ به جوړ نووسیمهوه، بو توشم خویندبوونهوه. بهو نیونیشانه کی هه موو جاریک ده کهوتیه گریان و له باوه شم ده گرتی... هه موو جاریکیش ده تگوت "چهن جوانه! ده لئی له دلئی من دای!" دهی ده مگوت "نوره ته، توش شتییک بلئی... پیمخوشه له زاری خوت هه موو شتییک ببیسیمهوه. در که کی دیوه کهت داده خه نهوه، چرا که کی قهت هه لئا که نهوه و په رده کانیشیان داداوه تهوه و توش به ردهوام بیده نگیت و گویت بو دوا هه مین چیروکی من هه لئخستوه... نه وهندهش ده لئی "بهس نه بوو نه توش وه ک نهو جه نازانه که سایه تییه کی ئاسایی نه بوو، دهن من ئیستا به بی تۆ چم ده کرد؟" هه لیهت نه وهندهش نالئی، نهوه خو م که وه ک هه میسه دزه م کردووه ته باله خانه کی زهینت...

ئیمه هه موو یه ک مالین

ئو بانکه کانی خو ش نهدو بیست و نهوش شتیکی سه مه ره نه بوو. سه ری مانگ که داده هات، ده بو داهاته که کی بیزیریت و به شتیکی زوری بپشکه شی بانک بکات. به لام هه موو جاریک که قیستییک ته واو ده بوو، خیزانی داوا ی شتیکی تازه ی لیده کرد. نهو جار هه ده گه ل دوا هه مین قیستی دایه وه خیزانی دهستی پیکرد: ده بی ریسویزی ما هواره که مان بگوری ناغا گیان! چی؟ جا بو نهوه ی خو مان چیه تی خانم گیان! هه چی نییه، به لام نه گه نه بگوریت، تازه فیلمه کانی جیم نالینینه وه ناغا گیان! دهی جا با شتر عه زیم، له کول نهو فیلمه بیتامانهش ده بینه وه خانم گیان! چی؟ فیلمی بیتامی چی، به خودای بیتوو نه زانم ئومید گیان - به قوربانی بم چی به سه ر دیته وه، هه ر شیت ده بم، مال به بام و ده رو جیرانیش هه موو گور بویانه ته وه ناغا گیان! کابرا در هه لیبوو و نه راندى: - ئومید کییه خانم گیان! - شیت مه به! ئومید دوستی "دافنه" یه له فیلمی نهوینی به کری گیراودا. نازانی چهنده فیلمی چا که ناغا گیان! - نه من نهو کی بهر کی بهم پینا کری... شیت بووم ده گه ل قیست دانه وه، دنیا ش خراب بی، نایکرم خانم گیان!

ریسویز کردا و قیستیکی شهش مانگه کی دیکه که وه ته سه ر دهستی ناغا گیان. ته ما ی گرت تا کاریک بکا که به هه ر جوړیک بی نهو قیستانه له کول خوی بکاته وه و بیخاته نهستوی خه زووری. له بهر نهوه ئیوارئ که کس له مالئ نه بوو، له حه ما مئ سه ری پاک پاک تاشی و دواپهش بی نهوه ی خیزانی ئاگدار کاته وه سواری مینی بووس بوو و خودا نه بی کس نه یزانی چوو بو کوئ. ما وه یه ک به سه ر چوو و هه یج وه لات نه ما لئی نه گه رین، به لام هه ر ده تگوت بو ته دلئییک ئاو و له عه ززی پوچوو. لهو نیوه دا، خه زووری نیونیوه ده چوو و له هه ر چی بو مالئ پنیوست با، لهو په ری ده ست و دلئا وایی دا، ده یگری و بو کچ و نه وه کانی دادنا. سه ری مانگ انیش قیسته کانی بو تیده کرده وه.

له ولش را، زاوا که کی له ئاوا یه کی دوور ده ست، خوی به نه خوش و بی که سه و په نا ناساندبوو و دیو ئکیان دابوووه و هه ر که سه ش به خیری خوی، پاروو نه ئیکی بو ده برد. لهو ما وه یه دا، حه ولی ده دا که زور نه خوا و ته واو خوی کز کرد. دوا ی شهش مانگ که زانیی دوا هه مین قیستی درا وه ته وه، مالئا وایی له خه لکی دی کرد و کز و بزرا کو، گه راپه وه شاره که کی خوی. پش نه وه ی بچیته وه مالئ، له سه ر تاشخانه دووباره سه ری تاشییه وه و لاره مل، گه راپه وه مالئ. ته واوی خزم که کس و مال خه زووران و ده ر و جیران، تیی هالا ن. خه زووری رووی تیکرد و گوئی: - روله گیان، بو مان بگپه وه، بزانی چت به سه ر هات؟ بو کوی چووی؟ بو ئاوا

هه موو لایه کت بی خه بهر هه شته وه، کوری خو م؟ کابرا گوئی:

جا چت عه زز که مامه گیان، وه للاهی دلئ نه هات و له رووم هه لئه هات کهس ئاگدار که مه وه. تووشی نه خوشییه کی سه خت هاتم و بو داووده رمان یه کسه ر چوو مه نه خوشخانه ی شاریکی دیکه. لهوئ کهس نه یه دناسیم و له رووم هه لئه هات له سندوقی خیرات سه ده قه ی در مان و به رگرم. نهوه شهش مانگه در مان ده که م و نه مرؤ که، بریک چاکتر بوومه وه و به رپیان کردمه وه... هه موو شوکری خودایان به جی هینا. میوان لهو په ری ریزه وه، په زیرایی باشیان لیکرا و رویشتن و خه زووری مایه وه و ژن و منداله که ی. خه زووری لئی چوو پش و بریکی پوول له تووره که یه کدا بو وه بن سه ری نا. کابرا گوئی: - مامه گیان تۆ و ئیمانته لهوه زیاتر شه رمنده و روور هشی خو تم مه فرموو. ده زانم نهو شهش مانگه، هه موو زه حمه تی مال و مندالم که وتوووه ته نه ستوی جه نابت. دواپهش پری دایه دهستی خه زووری ماچ بکات.

خه زووری دهستی کشانده وه و گوئی:

- نهو قسانه چیه روله گیان. نه ری وه للا لهو ما وه یه دا بووینه وه یه ک مال، هه رچی بو خو مانم ده کری، بو ئیره شم ده کری و قیسته کانی شم هه مووی بو تیکردییه وه، شکور نه جاتیت هات. نهو پوول هه ش هه یج منه تی نییه و پاشما وه ی پوولی خانوو که کی خوته، بو م فرؤشتی و نهو کارانه م پراپه راند. تا سی مانگی دیکه ش ده توانی لیره بمینییه وه. ده گه ل کوری جیرانه که شمان که ره نیسی بانکه، قسه م کردووه و به لینی دا وه و امیکت بداتی. نهو بره پار هشی له سه ر دانئ و ئاپار تمانیکی بچکوله ی پیکره وه. کابرا زانی چ پهنیدیکی به سه ر خوی هینا وه، دوو چه پوکی به خوی دا و گوئی: - خانوو که ت لی فرؤشتم؟؟؟

- نهی روله گیان بوخوم تووکی سه رم قیسته، له چوار بانکان قه ر دارم، چم کردبا؟ خیزانی، چایه کی تازه ی له پیش دانان و گوئی:

- هه یج نه قه ما وه، نه ز قه ز! له مژبوو ده مو بیست داوات لی بکه م نهو خانوو به فرؤشی و ئاپار تمانیک بکری. مال نه سه رینی ره قیقیشم وایان کردووه. نهو مالانه مؤدیان نه ما وه ئیتر ناغا گیان!

کابرا نه یه زانی ده بی بلئی چی؟ هه روا له بهر خویه وه به ناله نال گوئی: - یانی ده بی بو چهن سالی دیکه ش دهس بکه مه وه به قیست دانه وه؟ نهی هه وا، به دهستی خو م چم کرد له خو م خانم گیان!

ئیدی گوئی له دوا هه مین و ته ی خه زووری نه بوو که به ره وه ی برا، گوئی: - گه ر دنم نازد که کورم! دوو قیستی خو شم لهو پوول ه ی تۆ دا وه ته وه، ئیسه للا هه بوو ده تده مه وه، دهن نهو مالی من و تۆ هیشتا بهش نه کرا وه!

«هه یج کهس ناویری»

نهوه ناوی کتیبیک بوو که ناوی نووسه ره که ی زور به لامه وه گرینگ نه بوو! نازانم بو، رهنگی له بهر هیندی رو داوی دیکه بی که به جوړیک پیوه ندی به کتیه که وه هه بوو، تا راده یه ک که ته نانه ت ناوهرؤکی کتیه کهش هه ر که وه ژیر کاریگه ری نه م رو داوانه. به چه شنیک که نهوئ روژئ دیسان دوا ی نهو هه مووه ساله که کتیه که م له نیو کونه روژنامه و ده ستنوسه کانی با مدا دوزییه وه، هه موو شته کانی نهو سه رده مه م وه بی هاته وه، جگه له ناوهرؤکی کتیه که وا بام چهن جارن له کانی خویندنه وه دا له کن مامه کانم ئامزه ی پیکردبوو. که دهستم دایه، برووسکه یه ک له راره وه تاریک و هه زارتوییه کانی زه نندا، بیره وه یه کانی زور دووری منی رووناک داگیرساند و گه راند مییه وه بو ۳۵ سال له مه وه بهر! دوو وینه ی ره شو سی بنه مال هیش، ئیتر ته واو یارمه تی نه م گه رانه وه بان پیدام. دایه خانم و با پیرم له حساسی له سه ر سه ندله ی دانیشتبوون و به دهیان نهوه و نه تیجه دهوره مان دابوون. چهن جاری پیداهاتمه وه تا خو م ناسییه وه، مندالکی ۹ سالانه ی سه ر قزنی خوین شیرین، به کراسیکی چیتی کونی گول ورد که داوینی

چين درابوو و ههتا خوار چۆكى دريژ و به شيوهى هونه پيشه هينديديه كانى ئەو سەردەمه، قامكى ئىشارەى دەستى راستم لە سەر كۆلمەم دانابوو. دەستى راستى باپيرم لەسەر گۆچانەكەى و دەستەكەى ديكەى لە سەر شانى من دانابوو. با ئەومش بلييم لەوسەردەمانەدا، تەنيا بە بۆنەبەكى تايبەت، وینەگرێكى حيرفەبييان دەهينا و وینە هەلەدەگیرانەوه. وەك ئىستا دووربين بۆ هەر كۆنوكە لەبەر يەك وەگەر نەدەخرا. لە پشت ئەم وینەبەش نووسرابوو: (ميوانداری نازادبوونی ئەحمەد و منتەقىم لە زیندانى قەسرى تاران: ۱۳۴۷/۷/۲) وینەكەى دیکە: گۆرانى بیژ و دەستە و دايبیره كەى بوو كە لە نيو ميوانه كان دانىشتبوون و خەرىكبوو گۆرانى دەگوت و بابم بە كۆت و شەلوار و كراواتىكى پانەوه، وێرای ميوانه كان لە تەنیشتيان دانىشتوو و لە پشت ئەم وینەبەش نووسرابوو: ماملی، كاكەره حمان، سەيد رحيم جەغفەرى، عزیز شاروخ، هاشم كەرىمى، ئەحمەد و منتەقىم و قاسم و جەغفەر... كە لە پشت ئەم وینەبەش هەر هەمان ريكەوت دانرابوو. هەر لەو رۆژانەدا بوو كە رۆژيەك بابم هاتەوه و بە پيى عادەتى هەميشەبى خۆى، دوو كتيبى كرىبوو. "هيج كەس ناوێرئ" ناوى يەكێك لە كتيبەكان و ئارمى CIA و وینەى پلينگيەك لە روبەرۆوى را، لە سەر زەمىنەبەكى سوور، روبەرگی كتيبەكە بوو. من ئەو سەردەمه نەمزانی بۆچى ناوى كتيبەكە ئەوه بوو بەلام ئەو شتەى سەرئى منى بۆ لای ئەو راکيشا، كيشەبەكى هاوبەش بوو كە لە نيوآن خۆم و ناوى كتيبەكەدا هەستەم پيكرديبوو. واتە منيش نەمدەوێرا چۆن بە بابم بلييم كە ۷ تەژديدم هيناوەتەوه! خويندەنەوهى كتيبەكە لەلايەن بابمەوه هاوكات دەگەل دلەراوكەى من دەچوو پيش و من چاوهروانى دەرفەتێك بووم كە بەهەر جۆرێك بێ رايگەينم و نەجاتيم بێ. رۆژيەك هەروا كە چاوم لە بابم بوو كە لە سەر دۆشەكەلەكەى پالى دابوو بە دوو سەنيرەوه و خەرىكى خويندەنەوه بوو، دەگەل دەستى بۆ چايەكەى برد لييم پرسی: -بابە! بۆ چى كەس ناوێرئ؟ -هەموو كەس دەبى بوێرئ، ترس بێ مانايە! -ئەى بۆچى وا نووسراوه؟ -ئەوه هيج نيبە، ئەز قەزا ئەوه كتيبەش هەر باسى ئەوه بە كە دەگەل هەموو هەر شەبەك كە بوى هەبە ئيتر كەس نەوێرئ، مرقفى ليهاوتوو دەرفەتى پيويست دەقواز يتهوه و كارى خۆى دەكا...

ميرزا دەست هەلناگرى بەخودا، هەر ئەوكچانە ماوه تووش بئ! دايمك بوو كە نامزەى بە هاتوچۆى بێ پرانەوهى ساواك و گيرانى مامم و ئاموزاكانم دەكرد و هيشتا ئارەقەى ميوانداری نازادبوونی مامەكانى لى وشك نەببۆوه: -هەستە كچم بەخوداى وا بە كەس ناوێرئ! بەلام لەو دەمه دا ئەو وتەبەى دايمك بۆ من بێ كەلك بوو، دەگەل بابم تيداوبوم و دەبوو منيش دەرفەتێك بقوازەمەوه... و هەر بە زۆوه بۆم هەلگەوت و ريك ئەودەمەى بابم و دايمك بارگە و بنەى سەفەرييان تيكەوه پيچايلوو و خەرىكبوو مائاواييان دەكرد و ئيمە لە روبەرۆويان ريكەكەمان بەستبوو و برار نەبوو هيجكاممان بەرن، بە پەله گوتم: -بابە ۷ تەژديدم هيناوەتەوه!

بابم بيدهنگ بوو و چاويكى لە دايمك كرد، مندالە كانى ديكەش كە ديتيان هەليتى و بابم لە هەل و مەر جيكا نيبە كە تووره بى، يە كودوو هەلياندا: -ئەمنيش ۲ دانە... -ئەمن ۳ دانە... -ئەمن هەر يە كدانه! برا چكۆلەكەم بوو كە پيدهچوو چاوهروانى خەلاتيشى هەبئ! -ئەمن تەژديدم نيبە و مەدەلم ۱۰ هاتوو تەوه!

سەر جەم ۱۴ تەژديدمان بۆ بژارد و يە كيشمان رەد ببۆوه! هەناسەبەكى ئاسوودەم هەلگيشا و ئيتر زۆرم بىر لەوه نەكردەوه

زودپەزەكەى مالى مريم خانم

روداووه كە ريك ئەو كاتە دەستى پيكر كە وەكوو رۆژان، دواى ئەوهى هەموو كارەكانى كرديبوو، واتە هەموو وەلات خاويىن ببۆوه و كولتيرەى گەرم وەر گيرابوو، سەماوەر قوڵتەى دەهات و بۆنى چاى تازه وەتاغەكەى پر كرديبوو؛ دەگەل پالى دايبەوه و بيىنى بە يەكەم چايەوه نا، دەستى دابووه كتيبەكەش و خەرىكبوو دەگەل بەركوتى بەيانى دەستى دەكرد بە خويندەنەوهى "بالندەكانى بەر با". بەلام دەگەل هەستانى دەنگى فسەى زودپەزەكەى، كە ئەويشى پيشتر

وہسەر نابوو، وەبیر رووداوی ئەو رۆژە کەوتەوہ کە جیرانە کەیان داوای زوودپەزە کە ی لیکردبوو... کتووێر بە بۆنی گوشتی سووتاو، لەم بێرەوہر بێرە پاست بۆو. کتیبە کە ی بە پەلە وەلا نا و زوودپەزە کە ی پر دایە و لە بن شیرە ی ئاو کە راکرت. داوی ئەوہ ی فسە ی لێبرا، وستی سەرە کە ی ھەلگرئ، بەلام ھەرچی کردی و کراندی نە کرابوہ. تەقەتەقی رێی رۆژیک دەرویشت. کچە کە ی لە دیوی خۆی ھاتە دەری و گوئی: -خۆ بێتوو ئەوسال لە کۆنکور دەرنەچم و لە تەقەتەق و شلپەشلپی بەیانانی تۆ، نەجاتیم نەیات، ھەر شیت دەبم!

کەچی ھۆشی دایکی ھەر لەسەر زوودپەزە کە بوو کە ئەوجار بە چەکوچ و پیچگوشتی خەریکی بوو. باجە ھاجەری جیرانیان ئەوجار لە دەرکە دا و بی ئەوہ ی راوہستی دەرکە ی لێبکەنەوہ نەرپاندی:

-ئە ی ھاوار مێشکی سەرمان چوو، بابە بۆخاتری خودای ئەو زوودپەزە ی فرێدە! بۆخۆم یەکی تازەت بۆ دەکرەمەو.

ئەو قسە ی مێردە کەشی وەبیر ھاتەوہ:

-زوود پەز ئامبیری ژنی تەنبەلی ئەورۆ!

دەرکە ی کردەوہ :

-لە باتی ئەو بۆلە بۆلە وەرە بزائە نایکە یەوہ!

-پە ککوو چەندەشم بۆنی گوشتی سووتاو پیناخۆشە.

ھەر چۆنیک بوو کردیانەوہ و شۆردرا و جینگایەکی نیسک تیدا وەسەرنا. ھەناسە یەکی ھەلکیشا، دەگەل دەستیدا یە چا ساردە کە ی، کتیبە کەشی ھیناوە پیچ خۆی: "بائندە کانی بەر با..."

بە بۆنی نیسکی سووتاو راست بۆو کە ھەموو ئاپار تمانی ھەلگر تبوو.

کتیبە کە ی بە پەلە وەلا نا و دەرک و پەنجەری کردەوہ، مالمە کە ی ھێچ لەو مالە نەدە چوو کە مێردە کە ی بە ئاواتی بوو و بە دەیان جار پیی گوتبوو کە چۆن بە بۆنی عەتری رۆن و پیواز و شۆرباوی دایکی کە لەسەر عەلادین ورد ورد دەگە یشتی، رۆژیان دەست پیئە کرد. تەنیا یە کجار جوابی مێردە کە ی دا بۆو و گوتبووی:

-بلیی دایکت قەت بیری لەو رۆژە کردیئەوہ لە مالیکدا چیشتی لینی کە دەرک

و بانە کە ی بیئە ئاپار تمانیک کە ھاوکات شازدە مالی تیدای و جیرانە کە ی بە

قەلمبازیک بگاتە کنی و لە خۆیان زیاتر گوئی لە سورت و خورتی مالی بی؟

مێردە کەشی پیی گوتبوو:

-لەوقسانە گەرئ مال ئاوەدان بۆخۆت عەلادینیک بکرە و ئەو زوودپەزە ی فرێدە،

خۆ لەبەر کتیب و رۆژنامە کرین ھۆشی مالیئ نیا!

پری دایە زوودپەزە کە و بردیە خورئ کە کاک رەحیمی کۆنەفرۆش،

ھەرای دە کرد و لە بەر پیی داینا، کاک رەحیم گوئی:

-بۆ دە یفرۆشی؟

-نەمەوئ.

-بۆ لەبەر چی؟

-ناکریتەوہ.

ھەر لەبەر ئەوہ کە نا کریتەوہ؟ دادە ی بزائم!

ئەویش ملی لەبەر ملی زوودپەزە کە ی نا و ھەر بە زۆو، تەقەتەق و ھات وھاواری باجە ھاجەر دەستی پیکردەوہ:

خودا لیت ھەلنە گرئ، مێشکی سەرمان چوو، ئەو زوودپەزە ی مریەم خانم

لیمان بۆتە تاوون و بەلا، ئەو وازی لێ ھیناوە، نۆبە ی تۆبە کاک رەحیم؟

چووئە سەرئ و تازە سەری نابۆو سەر کتیبە کە ی کە لە دەر کە یان دایەوہ ھەلبەت

کاک رەحیم چون نەیدە زانی کامە زەنگ مالی ئەوہ، ئەو زەنگە ی لێدایو کە ئی

ھەمووان بوو و ئیستا ھاوکات ھەموو مالە کان سەریان لە پەنجەرە ی ھینابووە دەری.

-پوولە کەم بۆ بێنەوہ خانم نا کریتەوہ!

-کۆرە دە نایەوئ نا فرئی دە خودات بە گژ داچی!

پوولە کە ی بە غاربان بۆ ھینا یەوہ خورئ و زوودپەزە کەشی لەوئ لە پەنا زبە کان دانا.

گەرپەوہ سەری، شۆ کرئکی خودای کردو دانیشتەوہ چایەکی گەرمی تیکردو دەستی

دایەوہ کتیبە کە ی کە بە دەنگی ئەو زەنگە ی ئی ھەموان بوو، راست بۆو. شازدە سەری دیکە سەریان ھینابووە دەری. زوودپەزە کە بە دەست کابرای زبلییەوہ بەرز کرابۆوہ:

-ئەوہ ئی کێبە تانە؟

یەکی لە نیو چاوانی راکیشا و کتیبە کە ی دانانە، باجە ھاجەر قیزانندی:

-چت بەوہ ی داوہ؟ فرێدراوہ ئیدی! نا کریتەوہ نا! مریەم خانم دەستی ھەلگر تبوو،

ئەو عالەمە دەست ھەلناگرئ!

ئە مریەم خانمە؟ بە خودای تا بۆی نە کەمەوہ دەس ھەلناگرم.

شەقە شەق دەستی پیکردەوہ تا خۆی گە یاندە خورئ کە نە ھیلی، دەرنگ

ببوو، باجە ھاجەر گە یشتبووہ خورئ و شەرە جنیو و قسە ی سووک

گە یشتە لیکراسان، ھەموو دە یانزانی نیوانی باجە ھاجەر و کابرای زبلی چەن

ناخۆشە. دەنگی ئاژیری ماشینی پولیس کە کاک قادری تەبەقە ی دوو

زەنگی بۆ لێدایوون، ھەموو وەلاتی بێدەنگ کرد. پۆلیسە کە پرسئ:

سج پاسە؟

-ئەو کابرایە لەباتی کاری خۆی بکاو زبە کە ی فرئی بدات، ملی لەبەر ملی ئەو زوودپەزە ی

ئاوہ و مێشکی سەری بردووین. بە خودای رەزایە تیشی نادەمی، ھێچ گیانی نە ھیشتوو.

ئاغای پولیس بە بی سیمە کە ی، خەریکیبوو راپۆرتی دەدا بە ناوہند:

-زوود پەزیکە نا کریتەوہ، ھەللائی لێ سازبووہ! بە لئی بە لئی بەسەر چاو.

دوایەش رووی لە باجە ھاجەر کرد و گوئی:

-ھەر لیرە رەزایەتی بدەیتی باشە دەنا دەستووہ ھەر دوکتان بەرم.

رەزایەتیان دا و پۆلیسە کان ھاتن برۆن یەکیان ئاوری دایەوہ و گوئی:

-جا باشە بۆ دەبی نە کریتەوہ؟

ئەویش ملی لەبەر ملی نا و بە کەلەچە کە ی، ھەولیدا بیکانەوہ،

کەچی کەلەچە کەش گیری کرد. ناچار زوودپەزە کە یان لە ماشین ھاویشت و

بە ئاژیر لێدان رویشتن. باجە ھاجەر قاقایەکی کیشا:

-ئەلحەملای زوودپەزە کە قۆلبەست کرا، وەلات ھەسایەوہ!

ھاتەوہ سەری بۆنی نیسکی کولاو و رۆن و پیواز ھەموو ولاتی پر

کردبوو، پالی لێ داوہ و دەستی دایەوہ کتیبە کە ی: "بائندە کانی بەر با."

ئەوان ھێچ رینگایەکی دیکە یان بۆنە ما بوو

ئەوان لە داوی بازار و ئەشکەنجە ی زۆر، یە کە یە کە ناوی

یە کتیریان درکاندبوو، بەلام ھێچ کامیان ناوی ھەسەنیان بەسەر زاردا

نە ھاتبوو. تەنیا لەم دوا یەدا نەبی، یەکیان خۆی نە گرتبوو و ئیستا

ھاو ریکە یان ھەسەنیش پیوہ ببوو و بە دوازدە سال زیندان تاوانبار کرابوو.

لە دیوئکی شەش لە شەشی نارئکی شیداردا، بە تاقە دە لاقە یەکی چکۆلەوہ

کە لە سەرەوہ ی دیوارە بلیندە کان، ھەلکەوتبوو و وە ھا یان نەردەرئز کردبوو

کە ئەو تیل درووانە وا، کە لاف کە لاف دەوری دیواری ھەسارە کە یان دا بوو،

بە حال دەببندران. لە داوی ئەو ھەمووہ یادگاری و جنیو و شیعەرە ی بە

نارئکی لەسەر دیوارە چلکنە کە نووسرابوون، تەنیا تەختە کۆنئیکی یە ک

بستی لێبوو کە برئیک بە وەسواسەوہ بزمارئز کرابوو و لەسەری نووسرابوو

قوبلە. ئەوان دەیان زانی چیان لێقەوماوہ و ئەگەر تا ئەو کاتی نیوی ئەویان

نەدرکانبوو، ھۆ کارئیکی زۆر گرئنگی ھەبوو. ھەسەن چلکی ناو قامکە

گەرە ی لاقی خاوین کردەوہ کە لە گۆرەو بیە دراوہ کە ی ھاتبوہ دەری:

-خەتای خۆ تانە، خەتای خۆ تانە! ھەموو تان من دەناسن، نە دەبوو

نیوم بئین!

وئکرانەر پاندیوا:

-بۆ بەخیری خۆمان بوو، بۆ پیمان خۆشبوو...؟

ھەسەن سەریکی راوہشانند و گوئی:

-دە یجا منیش پیم خۆش نییە و بەخیری خۆشم نیە...

هممويان هر چي ومبر دستيان هات له بالنجي چلكنهوه بگره تائه
جلانهي لهساكه كانياندا بوو، پيئندانداوئويش سئنگهري گرتبوو له ههمان كاتدانه پراندي:
_ ناگرا!

هر دوايه دواي ئه و ناگردانه دا دنگي چهن ره گبار به دووي به كدا
هات و هاوكات بوگه نيويكي هاوشيوه ي گاري خهردهل هممو سلوولي داگرت.
هممويان دهستيكيان به لوتياندا گرت و دهستيكي شييان به نيشانه ي رادهستي ههلينا.
قازي به سهبره وه دهبروانيه هممويان:
_ دلنيان له و شتانه ي له بهر گرنيامه كانوودا نووسيو تانه، پاشگهز نين؟ ئه وانه ده تواني
بو چهن سالي دي ليته تان رابگري!

له ديويكي ههشت له پازده ميتريدا كه چهن په نجره ي گه وري به ره و
حهوشه ده كرايه وه و قازي و دوو كه سي ديكه له ته نيشتي، له لاي سهري، له سهر
سهندلييه راحه تيبه كانيان پاليان دا بووه و له لاي خواريش بنه ماله ي زيندانيه كان
له زيتر چاوه ديوي چهن چه كدار، چاو به فرميسك چاوه رواني دواهه مين حوكمي
قازي بوو. هيچ زيندانيه كي ليته بوو تا له قسه كه ي خوي پاشگهز بيته وه...
دواروژ له دواي باريني به فريكي قورسي شهوي، له بهسته له كي چواري
ريهنندان، كاتزمير دوازده ي روژيكي گيراوي سپي ريزدا، له ديوي
كوترولي ته له يفوونه كان، هممو ليدوانه كاني بنه ماله كانيان بيست:
_ كوړه كان به دوازده سال زيندان شه رمه زار كران و حهسن تر كنيش، به هوي
بي تواني، هر له و مانگه دا نازاد ده كړي...

دانشتوانی شاری ئهرواح

له بيرته جاريك ليټ پرسيم خه لكي كوئي؟ گوتم دانشتووي
شاري ئهرواحم، چهنده به من پيكنه نيت، ده ي ئيستا ده لتي چي؟ له بيرته هيچ
روژيكمان، به بي سهبريني ئه و كوتره جوانانه ي چليكيان زه يتوون به دهمه وه
بوو، به سهر چووبي؟ له بيرته هيچ روژيكمان، به بي کرانه وي ئه تله سيبه
نه خوشه زرده كان دهستي پيكردي؟ بان ئه م کره رزيوانه ي له جهرگ و

هه ناومان جييان خوش کردوه؟ له بيرمه جاريك پيكنه وه، نه چهمان خوننده وه
كه له سهده ي پيشوودا هممو ئه وانه ي پيشيني کردبوو. ئه وده ميش هر پيي
پيكنه نيت و گوتم ئه و كابرايه شيت و ماخوليايه، ناتواني شتي چاك بلني!
ناخ... تو به خهوي شاري گوله سويسنه كانده دا، هه لگه رايټ و
هيچكات هاوشيني من نه بووي تا بزاني چون هيچ ته رازوويه ك نه بوو به ناميري
دادوه ري و له كاتي دائيسانی هممو چرا سووره كان، پنيان به گازه وه ناو و له
كاتي چرا سهوزه كان راهه ستان. كونده كان ئاوازي ويرانه كانيان ئه چرپيه وه و
هممو شهويك ته وای ئهرواحي ئه م بيتاوانانه ي قهت هيچ دهوريكيان له هيچ
شتيكدانه بوو، به سهر په رده كان و دار و ديواري شادا، ئه لره ينه وه تا خهوي هممو
تاوانباران به تالان بهرن. من زور ده گريم له كاتي وادا و زياتر ده گريم، كاتيک
ده بينم زور به ي ئه و سكالاجيپانه ئه و گولانه كه هيشتا به ته وای نه پشكوو توون.
من ئيستا دانشتووي شاري ئهرواحم، ئهري! خهوني ئه و فروكانه ي
هممو شهويك بيستانه كان به شين بووني جهانه كان وه بهردينن، هينده
دوو پاته بووه ته وه كه ئيتر خهون نين! باني نازانم ئه وانن دينه خهوني منوه
يان ئه منم ده چمه خهوي ئه وان، به لام ئه وه هيچ گرينگ نيه. گرينگ ئه وه به
ته نيا له يه كيک له خهونه كانمدا كه پازده شه ووروژي پيچوو، هه شت سه د
گوتم ناشت و هه زارانم ساريژ کرد. ئه توش له وي بووي، له بيرته گولله يه ك له
لاي راستي رانت، كوناو ديوي کردبووي، وا بو پليته كيشاني من راهه ستا بووي.
ده تگوت خهريكم ئه ندازه ي جلي بوو كينيټ پنده گرم. سهروپرچت به
شووليكي ته ري شيلان، هينده جوان هوئي بووه كه ده مگوت ئه وه شاكاري
تابلويه كي بي ويته يه كه كه لکه له ي كيبه ركي نييه. كوته كاغذ نيكت پييوو كه
له ودا رووداوي خهونه كاني من شه رمه زار كرابوو. ئه تو به ته وسه وه ده تگوت:
ته نيا شه رمه زارا ئه وانه ي خويان پي هه والييري ئاشتويه! من ئيتر عشق
ناناسم، جواني شك نابم، به م ئاژيرانه وه عاسيم كه بو ميوانداری فروكه كان
گويم ليده بي. تو باوه به من ناكه ي، من كه پر مه تر سترين قونلخي زيانم
تيه راندووه، ئه ويش كو تايي شه ر بوو. ئادي پر مه تر سي بوو چونكه له و روژه وه
ئيتر هيچكات نه زيام. له و روژه وه كه لاواوي به زني تويان ونجره ونجر ده کرد
و دا يكم له كوري دهرويشه كاندا، جهزبه ده يگرت، بو
تو بو براكهم، بو براكه ي ديكه م، بو من و ديسانيش
بو تو... ناگات ليته قسه ي ئه و كابرا شيتنه چون وه دي
هات؟ به شه ر ده بيته وه حشيترين بوونه و هري سه ر
زه وي؟ كارم به و كابرا شيتنه شه وه نه ما، چي له و پيريژنه
زياتر بوو كه به رووتي، به چله ي زستان، ده گه را و
به لاله په ته يي چيروكي كوژراني گوله به روژه كاني، به
هممو كولانه كاني شاري ئهرواحدا ده گيرا؟ نا، نا، تازه
مردوو يان زيندووي ئيمه هيچ جياوازيه كي نييه،
تو، ئادي تو! تو ته نيا ديارده ي جياوازي ئه م جيهانه
شيواوه ي مني كه نازانم له كويدا جيت بو بکه مه؟!

“خهوني منالاني دهريا”

دني، هممو روژيک دني...
له خوم ده گهريم، له و روژه وه كه تو منت دوزيوه ته وه،
هممو روژيک دن و هممو شهريک توروژيه يک ئه م
دوژينه وه و هممو شار له خه و راست ده كانه وه. هممو
روژيک ئه و وانه يه ي له ره كيكي مبه ليه وسيندا، داوتم،
ده ينووسمه وه و نا له م شويته نامويه دا، كتوو پر من ده بمه
كچي خهونه كاني ئاسمان و وانه كه ئه بيته دووپاته يي هممو
لاپه ره كاني دنيا! له گويمدا ده زرينگيته وه و ده زرينگيته وه.

شونى خەونى من و خەونى تۆش، كە وا ھەستمان بە كەمايەسيپك دە كرد، بە كەم دانائىك، بە كەم گرتنىك، بە كەم كردنەوہەك...

ھەموومان ون ببووين لە زەنازەنای ھات وھاوارىكى تىژتتپەردا. وەرياننەگرتين، ھەزار جار كوژراين و ھەموو خۇمان لە بىلبىلەى چاوى يەكتردا دەدیت كە بووينتە كىل و بەرد، يان ھەلوا سراوين... دايكەم دەيگوت شەر مەكەن، كەچى بە ھەزاران شىوہ شەرمان كرد. بەلام واش نەبوو كە ھەر كەس كوژرا، ئيتىر مردووہ! نا، ئەو نىيە خۇمان گەباندووہتە وەرزى ئىوہ. ئەو وەرزەى ئىمەى بەكەم دانا. خەتای من نيە و نازانم بۇ ئاوا گەيشتووہ ئىرە. بەم جەنازە جىماو و ونجربەونجەرم، تا سەر نەبرم و چنگ لە دلتان رۇ نەكەم و بين بە شادەمارتانەوہ نەئيم، تير نابم. من تازە لەو وەرزە تىبەريوم و بلاو بوومەتەوہ. جا پيت خۇشە پىم بلئى "زاسى"، دنا ئەو ھەر پىم بلين داعيش و ئا! خۇشەويستەم، لە كۆيى؟ من ئىستاش تۆم ھەر خۇش دەوى!

دەزانم لەم شوينە كە تەنووہەكان ئەيانسووراندم، بوو كە بچكۆلانەكەم، ھاوارى منى بەرز كەدەوہ. ھاوارىكى نەدر كاو كە لە دواى ئەوہوہ، خۇلبىلەى سەفەرىكى ئەبەدیت بۇ گەيشتن بەدەريا گر تەخۇو تۆش بووى بە كورى دەريا! تەنيا تۆبووى و بەردەوام تۆى... ديم، ھەموو رۆژىك، ھەموو مانگىك، ھەموو وەرزىك، ھەموو سالىك، ديم، دەبمە بەشپىك لە نىگای كىزۆلەپەك كە لە پەنا ھەموو رووبارەكانى دنيا ھەلكورماوہ. ئەو بەردەوام دووپاتەتى دەكاتەوہ و تۆش بەردەوام خۇت لە خەونەكانمدا رەسم دەكەيتەوہ. ئىستا ئىدى بەشپىك ماسىپە و بەشپىك تەعبير "خەونى منالانى دەريا"... بوو كەكەم لە شروولەبى ھاوارى خۇيدا جەجىمنى نيە و تەنيا كە ديمە سەر رووبار و مەمكەم لەنيو زارى دەئيم، خەو دايدەگرى... دى، ھەموو رۆژىك، ھەموو مانگىك، ھەموو وەرزىك بەدواى مندادى، باوہش بەرووبار دادەكەيت و ئەمجارەيان، تەنيا تۆدەزانى لەم شوينە، بۆتاهە تايەبە جىماوم...

وەرزى پىنجەم

چاوا لە چى دەكەى گەوجە؟
لەتۆ؟

برۆ، بىھووہ سەيرى من دەكەى! تۆ ھىچكات ناتوانى بوى بچى كە چ دەبىنى كەرەشيتى بەررەلا!

رپوت بووہتەوہ. وەرزى ھاوينە وابزانم، بەلام بۇچى ھىندگە ساردە؟ لەسەر ھەموو جىگە ناسكەكانى لەشى، كىل و بەردى قەبرى لىبوو، وەك لە ھەر كام لەم شوينانە كەسيكى ناشتتى، چاوم لە چاوى برى، كەچى لە ھەردوك چاويدا، دوو كىل و بەردى دىكەم دىت! ئەم نەكەنگى مردوو؟ دەستم بە تاتەبەردە پانەكەى سەر سىنگمدا كىشا. ھەستىكى نامۆ و سارد لە دەروونمدا چەكەرى دا و چاوم لە چاوى برىبەوہ. خەرىكبوو لە پەنا كىل و بەردەكەى خۆم، بە ھەزاران شكۆفە دەكرانەوہ. نەك ھەر كىل و بەردەكەى من، بە تەواوى گەى لەشيدا و ھەموو

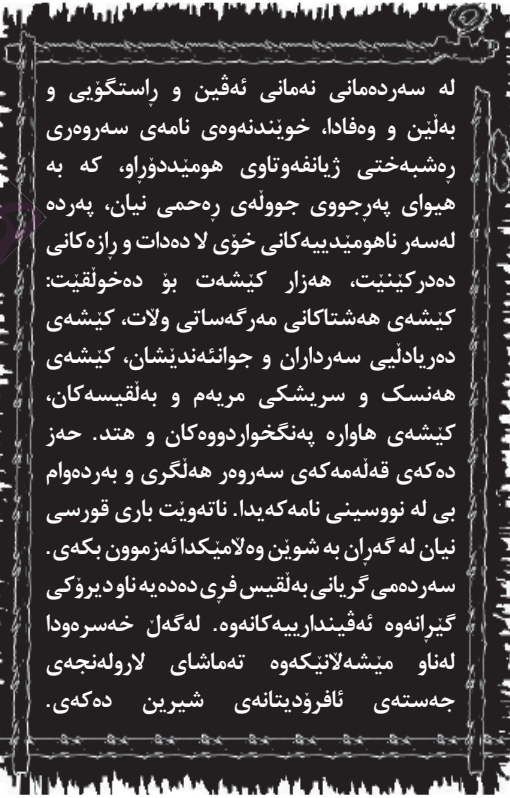
كىل و بەردەكانى دىكەشيدا، ھەر گول بوو، چەكەرى دەدا و بە بەژن و بالادا ھەلەگەر! لەبەر برووسكەى ھەتاو، دەدرەوشاپەوہ و منيش چىتر ھەستەم بە قورسايى تاتەبەردەكەى سەر سىنگم نەدەكرد. كتوپر ھەوا گۆزا، رىك لەو دەمەى خەرىكبوو پرسىارىكى لىبەكەم، زارى كردەوہ و تەپومزىكى سەير لە زارى ھاتەدەرى. دوا بەدواى ئەوہش، كلووكلوو بەفر دايدا، تەواوى گولەكان ھەلۆھەرىن و چەق و چۆ داىگرتم. لە ماوہەكى كورتدا ھەموو كەوتىنە ژىر بەفرىكى قورس و ئىتر و ھەا دەم كىپ بوو كە وىنەدەچوو تا تانەوہى بەفرەكان بتوانم ھىچ بلیمەوہ. وەرزى پىنجەم كە داھات، ھەول دەدەم خەونىكى خۇش ببىنم. چش لەوہى كە كەسيك ھەبى، بكرى وەلامى پرسىارىكى من بداتەوہ. رپوت بوومەتەوہ و ھەرچى بە پەنامدا تىدەپەرى، ناوئىرئى چاوا لە چاوم بىرپت، ئاخىر كى بى پىي خۇش بى، جەنازەى ھەلپەسىردراوى خوى ببىنى؟

وەرزى پىنجەم گەيشتووہ! ئەم وەرزە لە مئىز بوو دەستى ئىمەى پىرئەدەگەيشت. زۆر جار ھەولمان دا بگەينە ئەم شوين و وەرزە نەكرا. تىلدرووى سەر سنووہەكان ھەموو لاق و لەتەريان ھەل دەبرين، مینەكان دەيانتەقاندینەوہ، لە پشت مەخزنى ماشينە گەورەكان، كە دەيانشاردینەوہ، جارى وابوو سى رۆژمان زياتر پىدەچوو. زۆر بەشمان ئاوا دەخنكاين: لاقم لەسەر سنووہەكان، چاوم لە سىرە گرتەكان، دەستم لە ئەشكەنجەگاكان، مەمكەكانم لە شەرەكاندا و مېشكىشەم لە شىتخانەپەك بەجىما. تەننەت رۆحى من و چەن كەسى دىكە كە سواری كەشتى درۆزەنەكان دەبووين وا ھەميشە لە دوورونىكى وەرزى پىنجەمدا، دواى ئەوہى كچە جوانەكانيان داگير دەكرد، كەشتىبەكەيان دەخنكاند و ھىچكات نەدە گەيشتەنە ئەو وەرزە. ئەو وەرزە شوينى پشودانى بەكجارەكى ھەمووان بوو،

له ده ستجووه كهی، له پهری وردبینیدا، به مانگ و روژ ده ستنیشان ده کات و ده لیت "سی مانگ - نا - دوو مانگ و چوار روژ بوو که شوینییی ئوم ون کردبوو". بهمجوره خوینەر تام و چیژیکی تایبته لهم شیوه دربرینه وهرده گریت و ئاستی کارتیکه ری دوروونیهی دوا دیداری له سره کارای عاشق، زیاتر لا روون ده بیتهوه. جهبار جهمال غریب به یرانهوهیه کی شاعیرانهی سردهمی گریانی بهلقیس دریزه ده ری ئهم نهریتهیه. سردهمی گریانی بهلقیس رومانیکه که تیبیدا ئهدهب و ئهفین و نووسر و وهرگر و کهسایهتی، به یه کهوه تیکهه لکیش ده کرین و ئهفین له گیرانهوه دا ده شکوینت و لهو دیو سنووری تهمنهوه خوشهویستی ده بیته به مهرهمی سارژ که ری تمنیایی و تبهه لچوونهوهی چندان باره بو ژبان و چوکیدادانی نه هاهمه تیه کان. په خشانیهی سردهمی گریانی بهلقیس په خشانیکی شیعر نامیزه و نهمهش ئیتر بووه ته به شیکی جینه بووه له شیوازی نووسینی جهبار جهمال غریب. به لام ئهم شیوازه تایبه تهمندیه ک ده دات به دهقی گیرانهوه یی که سره رای ریئالیستیوونی، تونیکی حه ماسی به خو به وه ده گریت و نهمهش سره مرای ناهمگینبوون و له دم و دل خوشهاتن، تاراده به ک له گه ل کار کردی زمان له ژبانی روژانهی مروقه کاندای بیگانه یه. ئهم نامو ییه له هیندیک شویندا هینده له بهرگیکی بالا پو شانیهی خوازه ییداده خه ملیند ری ت که تو هه ست به خویندنه وهی غزه لی نالیانه و سالمیانه ده که ی. ئهمه له نیگای یه که مدا ناتوانی کیشه ساز بیت و بگره چیژیکی خه ستیش به خویندنه وه ده به خشیت. به لام که قسه دپته سره مالوایی رو مان له رو مانس و ههر به مجورمش که باس دپته سره دنیای ناووهی زه نی کارا کتیره کان و ژبانی پر له چه ره سه ری و رو به رو بوونه وه یان له گه ل هه زاران پرسه سردهمیانه، ئیتر لایه نی شیواز ناسییانه و ئاسوی چاو مروانی خوینەر به در دوتنگییه وه له هیندیک به شی ده قه که دروانیت و حه ز ناکات ئهم کراسه بکاته بهر ئهم جهسته یه. ده کری له سره ئه و جه شنه ئه فینه و هاوما نا بوونی له گه ل مهرگ زور قسه بگریت. یه ک له لایه نه گرنگه کانی دنیای رومانه کان ئه وه یه که مرو ف ده توانی به شیوه یه کی بهر فراوان له سره رو دا و کهسایه تیه کان بدویت و جیهانی رومانه که وه ک هیما یه ک بو ژبانی راسته قینه بی نییت و بی ترس و دلهر اوکی هه ولی شیگردنه وهی هه موو بواره کانی ژبانیان بدات. له ژبانی راسته قینه دا ئه سته مه مرو ف بتوانیت و بو ری ت و بو ی هه بیته ژبانی خه لکانی تر نا و به وردی هه لسه نگی نیته. ههروه ها ئه و زانیاریه هه مه لایه ن و چهنده ره هندیانه ی که مرو ف له سره کارا کتیره کانی رومانه کان هه یه تی له ژبانی راسته قینه دا هه رگیز ده سته نا که ون. هه ر له م روانگه یه وه ده کریت ئه فینی سهروه و نیان بگریته بنه مایه ک بو لیدوانی هه مه چه شنه له چه مکی ئه فین و په یوه ندی خوشه ویستی له کومه لگه ی ئه مرو ی کوردیدا. ئایا ئه فینی سهروه و نیان ئامزه به ک نییه به کو تایی ئه فینگه لی لهم چه شنه؟ گه لو نا کری گریانی له کو تایی نه ها تووی بهلقیس شیوه نیک بیت بو مهرگی ئه فینی مهرگ او؟ به و اتایه کی تر ئایا نا کریت بلینن ئهم گیرانه وه یه و به تایبته به شه حه ماسییه کانی، جاری کو تاییه اتنی ئه موون کردنی ئه مجوره ئه فینه بیت؟ په یوه ندی نیان و سهروه و هه لسه و کوه تی بنه ماله کان یان ماتریالیکی بیوینهن بو خسته بهر باسی په یوه ندی خوشه ویستی له کوردستان. ئهم رومانه به شیوه یه کی مه جازی درفه تیکی زپرینمان بو دره خسینیت که بوترین پرسیار گه لیک ئاراسته ی خو مان و کومه لگه که مان بکه ین که له هه لومهرجی ئاساییدا بو مان نالویت. بو نمونه ئیمه ده توانین سهر تاپای ئهم په یوه ندی به یه نه ژیر پرسیار و بلینن گه لو ئه گه ر ئهم خویندکارانه درفه تی به زانندی هیله سووره کانی کومه لایه تیبیان هه بوایه، تراژیدیای نهمانی سهروه و نیان رووی ده دا؟ ئیمه له رازی خوشه ویستی سهروه و نیان باش تینگه ین. نازانین، له دره مو ی ویستی گیره وه بو وینا کردنی ئه فینیکی ئا و قول، چ هه کار گه لیک ئا و کار یان کردو ته سه ر نیان که تا ئه و راده به سهروه ری خوش بویت؟ ئایا ئهمه تمنیا ویستی هه بوونی پیاویکه که دره به ست هی تو بیت و بو ت بمریت؟ باشه ئه گه ر سهروه دره تانی ئه وه ی نه بیته که بتوانیت بیته خوشه ویستی کچیکی تر، خو ئهم ئه فینه زور هه لقو لاوی ئیراده ی ئه و نییه. مرو ف ده توانی تیبیگات

شو خه مهرالیک که گرهوی چالاکی له هه موو کارمازیک بر دووه ته وه. له گه ل لیون له نا و دارستانیکی دره مو ی روویندا مادام بو قاری له ئامیز ده گری. له سه مای به ویقاری ئاننا کارینینا و فرۆنسکیدا هه مدیسان بیوه فاییه کی تر ئه زموون ده که ی و به خو ت ده لئی ئاخر فره نسه و رووسیای سه ده ی نۆزه هه م سه رده می وه یس و رامین و له یلا و مه جنوون نین تا ئه فینیکی رومانیکت پیشکه ش که ن. زه من گو راوه و ئیستا له سه ده ی بیسته مدا له زه ین و زمانه ی پیاویکی هه نا وره شدا خه ونی زیندو بوونه وه ده بی نری ت. هه ر ئه و تایبه تهمندییه سه رده میانه یه که ئیتر چاو مروانی رو مانس نا، به لکو چاو مروانی دره ری فرمیسیکی دایکه بهلقیست بو به دیاری دینیت. له نه بوونی هه سته کی ویکچوو له گه ل ئیما و ئاننا فلوپیر و تولستوی روژا واییدا په نا بو زینی ممی روژه لاتی ده به ی. که نا گریسییه وه په نا بو دولسینییای هه رگیز نه بیندراوی دوتکیخوتی له سنووره کانی دوو جه مسره که ی روژا و و روژه لات ده به ی. ده ته ویت له دنیای پاله وانی و جوامیری سو ارچا کانی سه ده کانی ناوهر استدا تو زی ک بوئی رو مانس بکه ی. ده ته ویت سه فره ی دنیایه ک بکه ی که کوره کانی ئیما و ئاننا هه تیو نه که ون و نه ئیما خو ی ژه هر خوار بکا و نه ئاننا خو ی باوینته بن قورسای شهمه نده فره یکه وه. ده ته ویت گو زا ره ی قیامه تی تاکبروایی و چاره ره شی مالبا ته بییه خته کان له نهمانی ئیما و ئانندا نه بی نی. نا ته ویت دلی بهر ده دردی مریه مه ره ش چی تر بهلقیس بگری نیته. نا ته ویت قه لاتی شاره که ت میوانداریکی مینهره یانی سلیمانیه ئازاده که ت نه بیته. تو که هه موو ئه وانته بویت و نه ویت، حه ز به گیرانه وه یه ک ده که ی که له و پهری جوانیناسیدا ناوهر وک و شیواز تیکدا بتوینیییه وه. پیشینه ی ئهم کاره له هه ر گیرانه وه یه کی سه رکه وتوودا ده بی نی. کاتیک مار کیز له ئه فین له سه رده می وه با دا زه منی کو تاییه اتنی خوشه ویستی فیرمینا دا زا و فلورینتینو ئاریزا به وه ساوسیکی زور ورده وه ده ستنیشان ده کات و ده لیت که ری که وتی ئه فینی ئه و دوو که سه ده گه ریته وه بو "په نجا و یه ک سال و نو مانگ و چوار روژ" بهر له ئیستا، بهر له هه ر شتیک سرنجی خوینەر بو به شیکی سه ره کی له کهسایه تیی فلورینتینو راده کیشیت. ئهمه، له راستیدا، زمانیکی شاعیرانه ی ناراسته وخو ی به هیزه بو گو زا ره کردن له گرنگی ئه فینی فلورینتینو به فیرمینا. ئه و شیوه دربرینه دیاریکراوه، به بی هیچ زیده روپی و زور بله ییه کی ئازار درانه، خوینەر له گرنگی ئهم ئه فینه بو فلورینتینو ئاگادار ده کاته وه. مار کیز ده تیوانی له وه سف و پیداه لگوتنی ئه و ئه فینه دا زوری له سه ر رو یبا، به لام نه تیوانی به ئه ندازه ی ئه و زه منه ده ستنیشانکراوه کار تیکه ری له سه ر خوینەر دانبا وایه. ئاخر کاری نووسه ری سه رکه وتو به پله ی یه که م نیشاندانه نه ک گو تن. ئهم زمانه شاعیرانه یه قولایی ناخی کهسایه تیی فلورینتینومان بو دره دخت و دروونی دره ددار و پر په زا ره ی ئه ومان نیشان ده دات که سه ره رای ئه و ماوه دوور و دریزه، تو زی فراموشی له سه ر ئه فینه که ی نه نیشتووه. سادق هیدایه تیش له بوومی کویردا هه ر هه مان تیکنیک ده کار دینیت و زه منی تیپه رو بو به سه ر دوا دیداری خوشه ویسته ونبوو و

ئەم دياردەيە راستە و قسەکردن لە حەز و سېكس بووئە تابوو. لەم رۆماندا نموونەيەکی زۆر جوانی حەز و خۆشەويستی دەبينن و دەبیسین کە دەکری کارکردی کۆمەلایەتییان زۆر بە ئەرئینی بشکێتەو و ئیتر کوران و کچانی کورد پێویست نەبی بۆ چێژوەرگرتن لە جوانی دەقیکی رۆمانیانەي مەیلەو ئیروئیک، تەنیا پەنایان بەرھەمگەلی وەک پیکەنین و فەرماوئشی میلان کۆندیرا بیت.

شوین و زەمەن

شوین و زەمەنی سەردەمی بەلقیس دەتوانی ھەلگری باسوخواستی زۆر چێژبەخش و فیڕکەرانیە بیت. سەردەمی گریانی بەلقیس رۆمانی شارە. رۆمان و شار پەيوەندییەکی نەچراویان بە بەکەو ھەيە. رۆمان لە شادا سەر ھەلئەدات و ئەگەر باسی گوندیش بکات بە نەفەسێکی شاریانەو دەدوئیت و وەک ئەو مرقە شارییە وایە کە سەردانی لادئ دەکات و شتەکان بە چاویلکەي شارووە دەبینیت. لە بەرھەمی زۆر رۆمانووسدا ئەم پەيوەندییە، دیمەنی شار و رۆحی کاراکتیرەکان تیکەلکیشی یەکتەر دەکات. جەیمس جۆیسی ئیرلەندی، چارلز دیکینزی ئینگلیسی، مۆندیانۆی فەرەنسی، پامۆکی تورکیایی، ئەحمەدەحمودی ئیرانی و نەجیب مەحفوزی میسری، نموونەي سەرکەوتووی تیکەلکیشانی کەسایەتی و شارن. لە رۆمانەکانی ئەم نوسەرانیەدا شەقامەکانی دابلین، مەنچێستەر، لەندەن، پاریس، ئیستامبول، ئەھواز و قاھیرە بە جوانی وینا دەکرین و خوینەر بە کۆلانەکانی ئەم شارانیەدا شوڕ دەبیتەو و چاو دەبرێتە دیمەنەکانی شار و مرقف

کە سەرورەر راست دەکات و دەیوئیت بەراستی بۆ نیان بمریت، بەلام خۆ نیان دەتوانی بزاردەي تری ھەبیت. ئەو جوانە، دەولەمەندە، خویندەوارە و کەسێکی سیاسی و ئایدۆلۆژیکیش نییە کە بە ئەنگیزەي باوەر و بێر سەرورەي خۆش بوئیت. کەسایەتی سەرورەر و رەوتی گەشە و پیشووەچوونی ئەو ھەمدیسان ھەلگری کۆمەلایک پرسیارە. ئیمە دەزانین ئەو دواي رۆداو ھەتکەرانەکەي سینەماکە تووشی چ تیکشکانیکی گەورە دیت. دەزانین ئەو زۆر ناخەزە و دەموچاویکی نارێک و پەر لە چالوچۆلی و کونجی ھەيە. دەزانین زۆر کتیب دەخوینیتەو و گوئەگەر ھەيە، ئەقینی نیان بۆ ئەو وەک رۆداوینی لەناکاو و وەک ئەوێ لوتۆی بۆ دەرچووئیت و دەستیکی عادیلانەي سروشتی یان لەوانەيە بانسروشتی قەرەبووی ھەموو نەھامەتیبەکانی بۆ بکاتەو. ئیمە ھەرگیز باش تیناگەين ئەو کارەساتەي بە منالی لە سینەماکەدا بەسەري ھات چەندە لە ژبانی ئیستایدا کاریگەرە و جگە لە ویناکردنی رەشی جیھان لە نامەکانیدا، نیشانەي تری بەرچاو لە کەسایەتی ئەو نابینن. باش تیناگەين بۆ لەگەل سەردار ھاورپیە و نازانین خاوەنی چ بیروباوەریکی سیاسی و کۆمەلایەتی و فەلسەفییە. لە خویندەنەوێ سەردەمی گریانی بەلقیسدا خوینەر ھیندیکجار ھەست بە ونبوونی سیمۆلەکان دەکات. ئەمە لە کاتیکدايە کە لە گێرانەوێ عاشقانەدا سیمۆلەکان دەبن بە بەشیکي بەرچاو لە پیکەتەي گێرانەوێ. کاتیک ئانا کارینا لە مۆسکۆرا دەگەریتەو لە شەمەندەفەرە کەدا خەریکی خویندەنەوێ کتیبیکە. کتیب لێردا دەتوانی سیمۆلیکی بەرچاو بیت لە ناساندنی ئانادا. خودی شەمەندەفەر و دەرکوتنی چەندین جارە لە زەینی ئەویدا خۆشکردنی زەمینەي بۆ دوا بریاری ئەو و خۆکوشتنەکەي و خۆھاویشتنە بەر شەمەندەفەرێکە لە مادام بوکاریشدا سروشت و رووتبوونەو ھاھا ھاوتەریب باس دەکرین کە بێوفايەکانی ملام بوکاری زۆر زەق دەبنەو و چاکتر خۆیان دەرەخەن. لە ئەقین لە سەردەمی وەبادا ئیتر کارکردی سیمۆلەکان دەکاتە لوتکە. بەلندە، گۆلی سوور و سپی و ئاو و وەبا وھا تیکەلاوی خۆشەويستی و ئەقینداری دەبن کە مرقف لە خویندەنەوێ سەر مەست دەبیت. ھەم فلۆرینتینۆ و ھەم فیرمینا لە کاتی عاشقبوونیاندا ھەست دەکریت کە تووشی نەخۆشی وەبا بوونە. مەرگ و ترس لە پیریوون بە بەردەوامی لە گوئی کاراکتیرەکاندا دەزبینگیتەو. ھەر لە سەرەتای رۆمانەکەدا ھاورپیەکی نزیکي دکتۆر ئورنیۆ بەر لەوێ تەمەنی بگاتە شێست سال، خۆی دەکوئیت. ھۆکاری خۆکوشتنەکەشي تەنیا و تەنیا ترس لە پیریوون بوو. مارکیز بەم کارەي، دەرگای کۆمەلایک باسی فەلسەفی و ھەستیناسانە لەسەر خوینەر دەکاتەو. ویکچووپیەکانی ئەم رۆمانە لەگەل ئەقین لە سەردەمی وەبادا، جوړیک لە تیکەلکیشانی نیواندەقیانە دەدات بە سەردەمی گریانی بەلقیس. مریەمە رەش و ترانزیتۆی دایکی فلۆرینتینۆ زۆر ویک دەچن. ئەگەر میردەکەي مریەم بەدەست پیاوانی رزبم کوژراو، ترانزیتۆ ھەرگیز میردی نەبوو و کوورەکەي ئەنجامی پەيوەندییەکی ئەو و دۆستە کوړیکی بوو کە ھەرگیز دان بە بابوونی خۆیدا نائیت و دواچار فلۆرینتینۆ بە ھەتیوی لەلای دایکی گەرە دەبیت. باس لە سېکس و دیمەنگەلي جووتبوون لەم رۆماندا زۆر رەچەشکینانەيە. بۆ نموونە کاتیک میدیا باسی ژوانیکی خۆی لەگەل سەردار بۆ پەریخان و نیان دەگێریتەو، گێرانەوێ کە تا ئاستیکی بەرزی جوانیناسانەي پەرھەست بەرز دەبیتەو و ریتمی لیدانی دلێ بەردەنگەکان دەگەینتە گوئی خوینەر و بەشداری گێرانەوێ کە دەکات. ئاماژە بە ھەستگەلي سیکسی، ھیندیکجار تەنانت لە سنووری پەيوەندییەکانی ژن و پیاو دەرەچیت و خۆ لە قەرەي چێژوەرگرتنی کچانیش لە بەکتر دەدات. بۆ نموونە پەریخان بە میدیا دەلێت کە ئەو لەگەل کچە بەسراویبەکە، ھەدیل، برادەریبەتی ھەيە و چێژ لیک وەر دەگرن و لێو و مەمکی یەکتەر دەگەزن. لە کۆمەلگەيەکی داخراوی وەک کۆمەلگەي کوردیدا ئەمە بویریکی زۆری دەوئیت و رەھەندیکی زۆر رینالیستیانە بە گێرانەوێ دەدات و تابووکان دەشکینیت. لە کولتوری فۆلکلۆریک و لادینانەي کوردیدا باسکردن لە لەش و لاری ژنان شتیکی زۆر ئاسایی بوو، بەلام لە سەردەمی نویدا ھەست دەکەي پێچەوانەي

کرا، جیاوازن. لیره ههست ده که ی دیارده نوپیه کان و مۆدیرنیزم نیشانە ی مەرگن و وئەگەر قەراره ناگاییه کیشت بدمنی ئەوه هه مان ئەو ناگاییه به که کانی خۆی هینگیل ناوی نا "ناگاییه ناشاد." رننگه رۆمانی کوردی هه تا ناساندنی وردی ژبانی شار مەودایه کی زۆری مابیت. ئەم کاره ی جەبار جەمال غەریب و رۆمانی لایرینتی جینانی حەسەنی مەتی هەنگاوی شیاوی سەرەتایی و رێخۆشکەرن بۆ ئەم نەر که. زەمەنیش لەم رۆمانەدا حەدیسە تایبەتی خۆی هەیه. دەیهی شێست دەیهی لەداکبۆونی کاراکتیره سەرەکیه کانی رۆمانه که به و دەیهی ههشتاش سەردەمی ئەقینداری و جموجۆلی کۆمەلایه تی و زانستیانه. دەیهی شێست وەک دەزاین دەیهی بیجمگرتنی کۆماری عیراقه و خەباتی کوردانیش هەر لەم دەیهی بەرپلاو دەبیتهوه و کار دەکاتە هەموو بواره کانی ژبانی سیاسی و کۆمەلایه تی کۆمەلگه ی کورد. دەیهی ههشتاش که هەم کارتیگه ری برپادەری لەسەر کۆمەلگه ی عیراق بەگشتی و کوردستان بەتایه تی هەیه. لەم گێرانه وه یه دا خوینەر بەراده ی پێویست ههست بە رەنگ و دەنگی زەمینە و بەستی نی سیاسی و کۆمەلایه تی ناکات. تۆ جگه له ناو بردنیکی جاروباره ی شیوعیه کان و خەباتیان بۆ یه کسانێ، نیشانه یه که له خەباتی کوردان بۆ رزگاری نابینی. مەحمودی بلوکی سەرور شیوعیه و لەم پێناوه دا سەری دەنیتهوه. سەرداری خویندکاریش که تەمەنیکی دوور و درێژی ژبان له ئوروپا ناتوانی سمیلە ستالینییه که ی پێ بتاشیت، هەر شیوعیه و کەسیک نییه له مەیدانی سیاسەتدا باس و خواستیکی له گەل بکات. لەرستیدا رووداوه گه لی رۆمان هه میشه له سەر بەستی نیکی دیاری کۆمەلایه تی و سیاسیدا جووله ده کهن. گێرانه وه ی رۆمانیانه وه ک نیگارنک وایه که سەرەرای چەند رەنگبۆونی، دوا جار رننگه کانی لەسەر زەمینە یه کی دیار خۆیان دەرده خن. ئیمه ههست به ئەوه ده که یه ن که خویندکاره کانی زانکو له فەزایه کی دیکتاتۆریانه دا دەژین و هه لسوکه وته کانیان له ژیر چاوه دێری وردی پیاوانی رۆمانییه. به لām فەزای ژینگه ی سیاسی خویندکاره کورده کان زۆر روون نییه. ئەمه کاتی زیاتر زه ق دەبیتهوه که خوینەری رۆمانه که غه بره کوردنیک بیت و راسته وخۆ رووداوه کان نه ییه نه وه سەر پێشه زەمینە ی سیاسی و کۆمەلایه تی ئەم که سایه تیانه. ئەمه بۆ جیلی تازه ی خوینەری کوردیش هه ر وایه و به شێوه یه کی ئوتوماتیکی ناتوانی فەزای شێسته کان و هه شتاکان له زهینی خۆیدا وینا بکات ئەگەر نیشانه و نامزە ی پێویست له ده قه که دا نه بن.

شوینیی جیندەر

لەم رۆمانەدا کەرەسە ی زۆر بۆ لیکدانە وه ی جیندەر یانە له کۆمەلگه ی کوردیدا هه به و پیکهاته ی پیاوسالارانه ی کۆمەلگه ی کوردی به تهواوی خۆی دەرده خات. هه لسه نگاندن و به راوردی رۆلی نیان و مەحمودی برای، مریه م و میرده که ی و هەر به مجۆره ش به لقیس و کەمالی میردی، ده توانیت یارمه تیده ری تبه گه یشتنی باشتری ئیمه له کار کردی نامووس و ژبایه تی و پیاوه تی له کۆمەلگه ی کوردیدا بیت. لەنیوان به لقیسی ئەم رۆمانه و بلقیسی رۆمانی به ناوبانگی مەحمودی دهوله تئابادی ئیرانی، که لیدەر دا زۆر ویکچووبی هەن. ئەگەر چی دوورودرێژی که لیدەر و سەردەم و شوین جۆرنیک له دایکایه تییه کی قارمانانه و پر له بویری ده دات به بلقیسی دایکی سی کور و کچیک، به لقیسی رۆمانه که ی جەبار جەمال غەریب که ئەویش هەر خواهنی کچیک به لām جوار کورە، هه لگه ری هیندیک تابه ته مندی هه اوبه شن. هەر دوو کیان ده سترۆیشتوو و ژنی به ده سته لاتی مالباتی خۆیان و تاراده یه ک قسه یان دەر وات، به لām ئەوه ی دوا جار رۆلی برپادەر له خیزان و کۆمەلگه دا ده بیتی، بهس پیاوه.

شیاوی نامه یی و لایه نی سیهه می په یوه ندی ئەقیندارانه

نامه نووسین و په یوه ندیگرتن له رینگه ی نامه وه پێشینه یه کی کۆنی له میژووی رۆماندا هه یه. سەردەمانیک جۆرنیک له رۆمان وه ک رۆمانی نامه یی ناوبانگی دەر کرد (Epistolary novel) و تیبیدا کاراکتیره کان له رینگه ی گۆرینه وه ی نامه وه بیر و بۆچونه کانی خۆیان دەر ده بری. یه ک له پێشه نگانگی زۆر ناسراوی

و بازاره کان و له خۆ نامۆبوونی (Alienation) مرۆفه کان ههست پنده کات. جەبار جەمال غەریب به م به ره مه می ههنگاویکی گرنگی بۆ ناساندنی ههنگاوی کاراکتیره کانی له سی شاری ههولیر، سلیمانی و بهغدادا هه لپناهه ته وه. ئیتر سه یداوای ههولیر و بازاری سلیمانی و کناره کانی دیجله له بهغدا بوونه ته به شیک جیا نه کراوه له ژبانی مرۆفه کانی سەردەمی گریانی به لقیس. شوین بووه ته به شیک له ناسنامه ی مرۆفه کانی ئەم رۆمانه و ئەسته مه به ی شوین وینا بکرین. دەر کهوتنی بهغدا وه ک ئەو شوینە ی که ئەقین و مەرگ به جووته قوت ده بنه وه، هه لگه ری هیما و هوکاری زۆره بۆ لیورده بوونه وه و تیرامان له قەدری تاکی کورد و هه لوه دا یی و دۆش دامووبی له شاریکدا که لەرستیدا شاری ئەو نییه. سەردار و نیان سەروره کان نازان بۆ ده بی هه لگه ری تراژیدای نامۆبی له کۆلانگه لیکدا بن که دوا جار هی ئەوان نییه و ته نانه ت له هۆتیه کانییدا نارامیان لی زهوت ده کریت و له به له مه کانی ناو بێشه زاره کانی دیجله شدا جیگایان نابیته وه. شوین لەم رۆماندا تابه ته مندییه کی سیمبۆلیکی به رچاوی هه یه و له نیوان سیگۆشه یه کدا، ههولیر، سلیمانی و بهغدا، له هاتوچۆدا یه. تۆ بلنی ژیرانه نه بیت جیاوازیه شاری و و رۆشنیری و کۆمەلایه تییه کانی ئەم دوو شاره که ته نانه ت ئیستاش دوا ی نیکه ی سی دەیه ده سه لاتی کوردیش، که می نه کردوو و بگره زیاتریش بووه، له به سه رهاتی دوو بنه ماله ی مەحمودی شیوعی و که مالی به زازدا نه بینن؟ لەرستیدا، هه ناسه ساردی مریه مه رهش و شکۆی تیکشکاو ی به لقیس په نجه ره یه که که له سەر دوو زه نییه تی جیاوازی مرۆفی کورد له جۆغرافیا یه کی نزیک، به لām به یه کتر نامۆدا، کراوه ته وه. گۆشه ی سیهه می سیگۆشه ی شوینیانه ی ئەم رۆمانه هه لگه ری ده یان گۆزاه ی میژووبی و ناسنامه یی و کۆمەلایه تییه. له لایه که وه گه نجانێ شاره کوردیه کان له بهغدا فیری زانست و زمان دهن و ویره ئەو شوینە یه که ده ولت نه ته وه ی عیراقی مه کی نه زانستییه که ی وه گەر خستوو و تیکۆکراتانی خۆی په روره ده کات. لیره میدیا و په ریخان و نیان و سەردار و سەرور ده بینن و ناسۆی زه نیان له قهواره ی شاره وه ده بیت به قهواره ی "ولات". به لām هەر لیره شدا یه که پیاوانی کورد هاو کرده و هاودهنگی پیاوانی ئەمینی عیراقی، پلانی کوشتنی کوران و کچانی ئەقینداری کورد ده کیشن و له ژبان بیه ربیان ده کهن. بهغدا ی زانست و میژووبی ده بیت به شوینی دبلکردن و مراندنی کچ و کوری کورد و هه لبه ت به هاو کاری و هاو یاری خۆدی کورد. فه رهنگی که ناره کانی دیجله و کوره ره شه لگه راره کانی به له مه کان و کرده وه شارییه کانی جه دۆی با پیره، له گه ل، تانکه، هه سدا ها، هه له ه، ئەه سه نه ما له عنه تبه ه، سه، هه، تندا ته تک

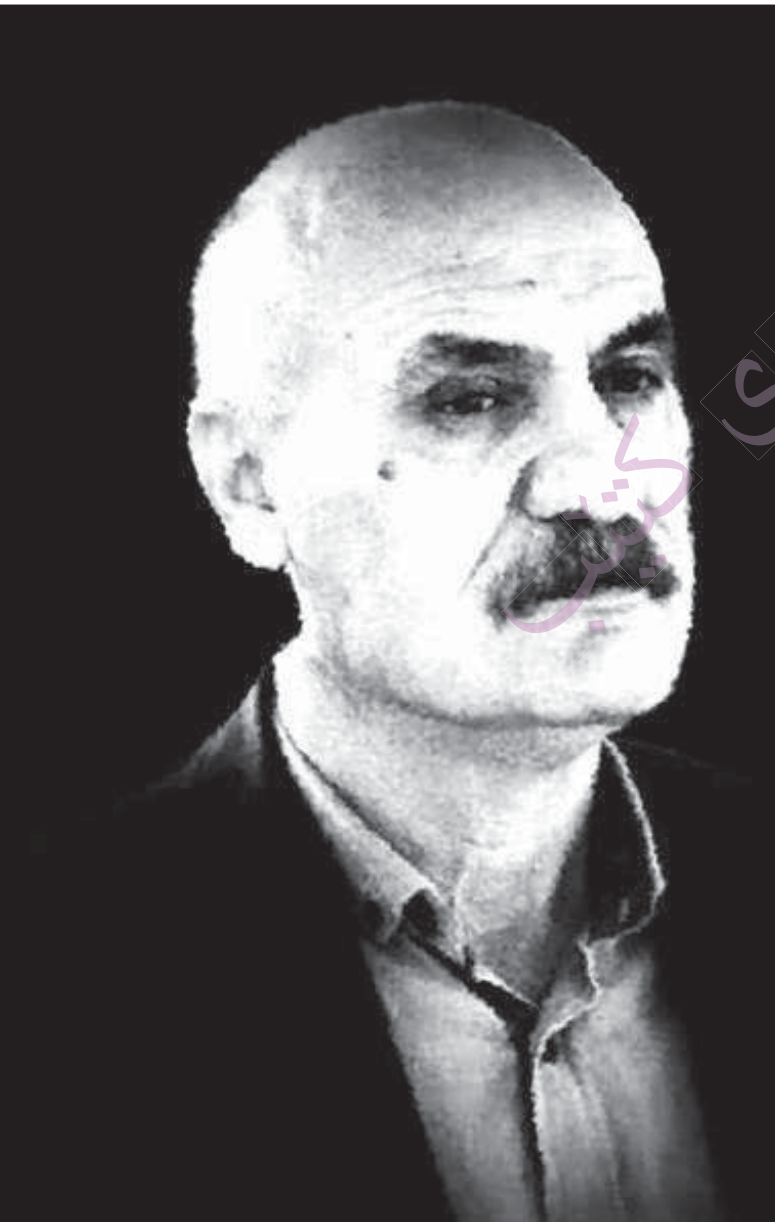

و مېدياين و خەمبار دەبين. لە گرهوی بەختی ھەلالەھى عەتا نەھايیدا ھەلالەھى پیکراو بە خەنجەرى تۆلەھى باوان لەسەر تەختی خەستەخانە لەگەڵ مردن دەجەنگیت و خوينەر لە مردنى خۇى دلنیا ناکاتەو. سەردەمى گريانى بەلقیسیش ناتوانی بەھانەھى گریان بنەبر بکات و پیمان بلێت فەرموون ئەمەش مەیتى ئەم دوو عاشقە و ئیتر تیر بگرين و دواى ماوہ بەک فەرماؤشيان بکەن. نا! ئیستا ھەموو براکانى نيان ديار نەماون، مریەمە رەش بیست سال دەبیت مردوو. سەردار بەخۇى و بە سەمیلە کەبەوہ لە دەرەوہ گەراوہ تەو. بەلقیس ھیشتا دەگری و دەلێت ئەوانەھى من ھەموویان چوون، تەنھا ئەو کچەم ماوہ. ئەمەش کۆتایىھى سەمبۆلیکە کە وەک دوا رستەھى رۆمانە کە بەردەوام لە گوێی خوينەردا دەزینگیتەو. بەم کارەش گيرەوہى سەردەمى گريانى بەلقیس، تراژیدىای مەرگى ھەزاران کور و کچى ئەم ولاتەھى بۆ ھەمیشە زیندوو راگرتوو و بەلقیسی کردوو تە نوینەھى ویزدانى نوستووى کۆمەلگەبەک کە ھیشتا فیری باوہشگرتەوہ بۆ عاشقەکانى نەبوو. با لە کۆتاییدا ھىواخواز یم بە گەشەھى زیاترى رۆمانى کوردی و ماندوونەبوونى لە جەبار جەمال غەریب بکەم و تۆیش خوينەھى ئازىز، ئەگەر حەزت لە گيرانەوہبەھى زەریفى پرهەستى ئەقینىکى تراژیدىيانەھى کور و کچىکى ناکام و ھەناسەساردى کوردە، نابى کات بەفیرۆ بەدەھى و ئەم کتیبە نەخوينیەوہ. خويندەنەوہبەھى خۆش و رۆزگارێکى گەش!

ئەمجۆرە لە رۆمان ساموئیل ریچاردسۆنە کە لە رۆمانگەھى پامیلا و کلاریسادا کاراکتیرەکان لە رینگە نامەوہ لەگەل بەکتر پەبوەندى دەگرن. ئەم شێوازە دواتریش و ھەتا رۆزگارى ئەمرۆش ھەر بەردەوام بوو و لە ھیندیک رۆمانى نویندا پەبامگەھى تەلەفونى و ئیستېمئیسى و ئیمەیل جینگای نامەبان گرتوو تەوہ. لە سەردەمى گريانى بەلقیسدا نامەکانى سەرور و سەردار شوپنپنیھى کى تايبەتییان ھەيە. بەداخەوہ کچانى رۆمانە کە لەم بارەوہ بیدەنگن و ئیمە چ نامەبەکیان لى نابینن. ویکچووپیەک لەنێوان سەردەمى گريانى بەلقیس و ئەقین لە سەردەمى وەبادا، تا ئەو چینگایەھى دەگەریتەوہ سەر نامەنووسین دەبیندريت. ئەم ویکچووپیە نەبوو تە ھۆى لاسایکردنەوہبەھى دەستکردییانە و نامەکانى سەرور نزیکایەتیھى کى تەواویان لەگەل کەسایەتەھى ئەودا ھەيە و پیدابووستى کەلکەرگرتن لەم شێوازى پەبوەندیھى خاونى رەسەنایەتیھى بەرچاو و پاساواھەلگەر. گيرانەوہى ئەقیندارى، وەک سروشتى پیکھاتەیانەھى خۆى، زۆر جار کەلک لە کەس یان کەساتیک لە دەرەوہى پەبوەندیھى دوو جەمسەریھە کەى خۆشەبووستى، وانا عاشق و مەعشوق، وەردەگرت و رەوتى گيرانەوہ کە بە ھاتنى کەس یا کەساتیکى تر بۆ جغزى پەبوەندیھى کە ئالۆتر دەکات. ئەگەر لە ئانا کارتینا، مادام بوڤقارى و ئەقین لە سەردەمى وەبادا ژنەکان ھەر یە کەھى بەجۆرێک یە کەم یارى خۆیان بەجى دێلن، ئەوہ لە سەردەمى گريانى بەلقیسدا بەجیھیشتنیک لەگۆرپدا نییە و کەسێکى وەک سەردار ھەر لە سەرەتاوہ ئەقینى فیدایى سیاسەت کردوو و ھەرگیز خۆى بە پیاوی شیاوی خۆشەبووستى و وەفادارى دانناوہ. دواتریش سەرور و نيان ھەر مۆلەتیا پیندريت بايى ئەوئەندە بژین کە کەسێکى تر بیئە ناو ھاوکیشەھى ژبانیان و بالانسى ئەقینداریان بشوینیت.

کۆتایىھى شیاو

چارەنووسى نيان و سەرور و شیوہى کۆتایىپینانى رۆمانە کە زۆر سەرکەوتوانە وینا کراوہ. لە راستیدا ئەگەر دەسپیکى رۆمان بۆ نووسەرە کەھى کارێکى قورس بیت، ئەوہ کۆتایىپینانە کەھى ئەستەمترین و گەورەترین ئالنگارى و تاقیکردنەوہبە بۆ ئاستى سەرکەوتووی گيرانەوہبەھى. خالیکی سەرکەوتووى سەردەمى گريانى بەلقیس لەبارى تیکنیکىھى ھەلوا سین (suspension) و ھیشتنەوہى خوينەرە لە چاوەروانی بەردەوامدا. ھەر لەسەر تاوہ کە مەحمودى براى نيان شوپنپنیھى بەلقیسی ھەلگرتوو و بەدزییەوہ دواى کەوتووہ و لە مالى مریەمە رەش بەخۇى و چە کەبەوہ ھەر شەھى کوشتن دەکات، مروف نیکەرانى قەومانى رووداویکە. خوينەر سەمپاتیھى لەگەل دوو ئەقیندارى بەستەزماندا ھەيە و ھەست بە مەترسى لەسەر ژبانیان دەکات. ھەر شەھ و گورە شەھى ھەموو ئەندامانى بنەمالەھى نيان و ھاوکارییان تەناتە لەگەل کاربەدەستانى ئەمنى حکومەت لە بەغدا بۆ دۆزینەوہى شوپنپنی مانەوہى نيان و سەرور، ئاستى مەترسى لەم دوو مروفە بیگوناھە زیاتر و زیاتر دەکات. ھەولەکانى سەردار بۆ رزگارى ھاوړیکانى، نیکەرانىھى کەھى بەلقیس و مەریەمە رەش، بەبەردەوامى زەنگى مەترسىھە کە لیدەدەنەوہ. تەلەفونە بەردەوامەکان بۆ زوورە کەھى نيان و سەرور و بیدەنگى و بیوہلامیھە کى کوشەندە، قسە و باسى شەھى پینشترى سەرور و نيان لەمەر خۆکوشتن، شووشە ژەرە کەھى سەر مێزە کە و دواتر شکاندنى دەرگا و نەدۆزینەوہ یان لە زوورە کەدا خوينەر تووشى ھەناسەپرکى دەکەن و پینشەرتى بەردەوامى لە خويندەنەوہ بە چێژێکى زۆرە دەستەبەر دەکەن. بەشداری چالاکانەھى خوينەر دە رەوتى رووداوەکاندا یارمەتیدەر نابیت بۆ ھەلدان و کردنەوہى کەلافى ئالۆزبووى رووداوەکان و پینشینیھەکان دروست دەرنانچن. ھەمدیسان دواى خويندەنەوہى نامە کەھى سەرور و گوئنى ئەوہیکە خۆیان لە دیجلە داوین، گەرێکى تر بە چارەوانیھەکان دەبەخشیتەوہ. ھەموو ھورۆژم دەبەن بۆ کەنارى دیجلە و سەرپرەکان و ھەمدیسان مانگیک دەگوزەريت و ھەوالیک و شوپنپنیھە کە لە عاشقەکانى ئیمە نییە. دواجار کەس نازاییت ئەم دوو مروفە عاشقە چیان لیدیت. لە ئیوارەھى پەروانەھى بەختیار عەلیدا ئیمە شاھیدی بەردەباران و کوشتنى پەروانە

فلسفې سپې و حقيقتې سپېهم

خوښدنه ولای رومانی «شاری موسیقار اسپیکان» نووسنی باختیار علی

د. محمد راجحیمیان

«هموو تېکستیکي گه وره هممیشه کومه لیک دوژمنی گه مزه ی هه به»
«عەلی شەرەفیار»

زور ئاسایی ناچیت و پاش راسپارده یه ک به نووسر (عەلی شەرەفیار) کتووېر غەیب؟ دەبیت و دوايي نووسر ئەو یادداشتانە ی که جەلادەت له ژبانی خۆی به جینی هیشتوه دەکات به رومانیک. گەرچی نووسر ورده ورده تیکه ل به کات و ساتی رومانە که دەبیت به لام شینواری رهاوایه ته که لیمانی دەر دها که ئەوی دەگێردریتتوه جیهانیکه که له سەر بیره مریه ک خولقاوه، واته نووسر له یه که م دپروه دزانی که سەر و بنی رووداوه کان چیه. شینوهی گێرانهوهی حه کابیه ته کهش ئەومان لی روون ده کاتهوه: «... دەبیت له نهقیب سامیری بابلیهوه دەس پێبکهم. ئەو پیاوهی چەند سالیک دواتر من به دیلی بهرەو شاره که ی خۆم ... خستمه پيش خۆم» (ل ۶۵)، «... که جەلادەت چیرۆکه که ی بۆ ده خوینمهوه، مزی له جگه ره که ی دها و وای ده کوت» (ل ۲۸۴)، «سالانیک دواتر که له پيشی ماشینه که مدا دادنهشت، بی ئەوهی هیچ له شوفیری بزانیته ...» (ل ۲۹۵)، «... ئەوه یه که مین و دواهمین ماچی ژبانی بوو ...»، «سالانیک دواتر به منی ده کوت: عەلی شەرەفیار سه یرم بکه ...» (ل ۳۱۶)، «ئەو کاته ی له گەل رهوشەنی مستهفا سه زفیدا چووین بۆ لای له ژورویکی سارد ...» (ل ۳۲۰)، «من دواي تیروانینیکي ورد له هموو ئەو کاغزوو ده ست نووسانه ی جەلادەت خستیه بهر دەستم ...» (ل ۳۴۱)، ئەم رستانه به ینابه ین وه یرمانی دیننهوه که ئەمە ی که ده یخنه وه بیره یه که که روویداوه و کوتایي بی هاتوه وه گێرکی هموو شتزان بومانئە گێریتتوه، واته ئەمانه بیره مریه کانی نووسر یکی ناگادار به شینواری رومانه که به هه لکه فته تووشی چاره نووسی «جەلادەتی کۆتر» دەبیت و قەدره وایه که بیهته حیکاتخوانی ژبانی «جەلادەت». خوینەر له باری فۆرمه وه له گەل گێرانهوهی جیهانیک روو به روو ده بیهته وه که هموو شتیک له ویدا رووی داوه و کوتایي بی هاتوه. قەدری که سه کان هەر ئەوه یه که له بیره مری و ده ست نووسر که نا گونجاوه، ئەم فۆرمه له چەند لایه نه وه سه رنجر اکیشه:

۱-۱- دەر خستنی ماهیه ته ی روویا به ته که. به ئاماژه به یادداشت و ده ست نووسه کان و بیره مری بوونی با به ته که، بی داگری له سەر ئەوه ئەکرئ که «شەرەفیار» وه ک بگێرێک، کاری گێرانهوهی رووداوه کانه و هیهچی تر.

۱-۲- دەر برینی مه وداي نیوان رووداو وه ک یادداشت یان وه ک رومان (قهواره ی ئیستاتیکی رووداو). خۆیا کردنی ئەو واقیعه هونه ری به که هه رووداویک گەرچی زور گرنگ و سه رسۆره ینەر یان موعجیزه ش بیت تاقه واره ی هونه ری به خۆوه نه گری ده فو تی.

۱-۳- هاوته ری بی قهواره ی رومانه که له گەل ناوه رۆکه که ی. له ناوه رۆکی رومان دا جیهانیکي متافیزیکال ده خولقی. ئەو جیهانه ی که به سەر چاره نووسی مرؤف په لی دا کیشاوه و مرؤف بیجگه له گێرانهوهی ئەو قەدره به ئاکار و کرداری خۆی دهره تانیکی تری بی شک نایهت. له فۆرمی رومانه که شدا جیهانیک که ده گێردریتتوه پشتر خولقاوه و تۆ چاره یه که بی چگه له سه لماندنی که سه کان و رووداوه کان نیه. جیهانیک که له گەلی روو به رووی ده بیهته وه ئەو جیهانه رهاوایه نیه که له گەل کات و زهمەن بیچم بگریته خۆی به لکوو جیهانیکه پیش خولقاوه له بهر ده مت دا که ده بی ئاوا که هه یه بیسه لمینی. رنکه ئەم ته با بوونه ی ناوه رۆک و فۆرم لایه نیکي سه ر که وتوانه ی «شاری موسیقاره سپیه کان» بیت، به لام خه ساریکی

به دواي «مه رگی تاقانه ی دووه م»، «ئینواری په روانه» و «دواهمین هه ناری دنیا»، «شاری موسیقاره سپیه کان» چواره مین رومان «به اختیار عەلی» سه که له نیوان واقیعه و خه یلدا، جیهانیکي دهره هستی به شینواری «ریالیزی جادوویی» بی تاقی کراوه ته وه. «شاری موسیقاره سپیه کان» له سالی ۱۹۹۸ له فرۆکه خانه ی «سخیپه ول» ی ئالمانه وه به دهر که وتنی ته جله لی ئاسای که سیک به ناوی «شارۆخی شارۆخ» له «عەلی شەرەفیار» که نووسر یکی کورده و ئەیه وئی بگه ریتتوه بۆ کوردستان، ده س پین ده کات و له قهواره ی پینچ کتیب دا تا ۶۲۵ لاپه ره به رده وام ئەبێ. له کتیبی یه که مدا «عەلی شەرەفیار» راسپه رده که ی «شارۆخی شارۆخ» که فلوتیکي ئەفسووناویه له کوردستان ده گه یه نیته کچیک به نیوی «رهوشه نی مسته فای سه فزی» و ئەمجا له گەل «جەلادەتی کۆتر» که سی سه ره کی رومانه که ئاشنا ده بی و داوای لی ده کرئ که ژبانی «جەلادەت» به شینوهی رومان بنوو سیته وه. «عەلی شەرەفیار» که خۆی وه ک باشترین نووسه ری زهمانه له لاین خه لک، پیمان دناسینی داخوازی «رهوشه نی مسته فا» و «جەلادەت» به چەند مه رچیک ده سه لمینی و ده س ده کا به گێرانه و ی حیکایه تی «جەلادەتی کۆتر». ئەم به شه تا ونبوونی جەلادەت له شاریکی خه یلیدا، به حیکایه تخوانی «عەلی شەرەفیار» و به شینوهی سپه م که سی تاک ده گێردریتتوه. کتیبی دووه م له سی به شدا له لاین خودی «جەلادەت» سه وه به شینوهی یه که م که سی تاک ره وایه ته کرئ و هه ر له م به شه دا «نه قیب سامیری بابلی» که جەلادیکي به سیه ژبانی خۆی له زمانی خۆیه وه بۆ «جەلادەت» ئە گێریتتوه. له کتیبی سپه م دا «عەلی شەرەفیار» چیرۆکه که له «جەلادەتی کۆتر» ده گریته و له گوشه نیگای سپه م که سی تاکه وه له سی به شدا بومانئە گێریتتوه. وه گێر یان با بلین حیکایه تخوانی کتیبی چواره م «عەلی شەرەفیار» و «جەلادەتی کۆتر». ئەم به شه له وینوه ده س پین ده کا که «شەرەفیار» و «رهوشه نی مسته فا» له هۆتلیکی سووتا و ویران دا ده چن بۆ لای «جەلادەت». ئەم چاوی که وتنه ئەو به لینه یه که «عەلی شەرەفیار» له لاپه ره ی ۱۲ ی رومانه که بی دابوین که دوايي باسی ئەم چاوی که وتنه مان بۆ بکات. ئەم ده وای زهمانی ئیستای ئەو کاته یه که «عەلی شەرەفیار» رومانه که ی یان با بلین بیره مریه که ی خۆی له فرۆکه خانه ی «سخیپه ول» وه ده س پین کرد. «شەرەفیار» لیره وه چیرۆکه که ده داته وه به ده ستی «جەلادەتی کۆتر» و خۆی کوته نی به شینوه یه کی فیلزانانه مالواییمان لی ده کات و «جەلادەت» بۆ خۆی کتیبی چواره ممان له سی به شدا بۆ ئە گێریتتوه. دوايين کتیب دیسان له لاین «عەلی شەرەفیار» سه وه ده گێردریتتوه که مالوایی له قه قه نس ده کا و رومانه که کوتایي بی دی.

۱- فۆرمی روایه ت

«شاری موسیقاره سپیه کان»، به ره ممی بیره مری نووسه ریکه که رۆژیک له فرۆکه خانه دا له گەل گه نجیکي سپی پۆش روو به روو ده بیت که هه لسه و که وتی

گهوهی لی کهوتوتهوه ئهوبه که کهسایهتی «جهدلدهتی کوتر» نهک به پئی دینامیکی رهوایی و رهوشتی رۆمانه که به لکوه به پئی وستی نووسه که به فیلهوه خوی له دالدهی یاداشته کانی «جهدلدهتی کوتر» پهنا داوه، بچم دهگری. ۴-۱-زانیایهتی گشتی وه گبیر سهبارته به روداوه کان. وهک چۆن بگبیری بیرمهوهریک پئیش گبیرانهوهی بیرمهوهریه کهی ناگاداری رووداوه کانه و هممو لایینه کانی دناسنی، بگبیری رۆمان پئیش ناگایه کی لانی کهم له دارشستی سه رهتایی چه کایه ته کهی خوی ههیه. ۵-۱-زیک بوونهوه له شیوه گبیرانهوهی حه قایه تی فۆلکلوری کوردی. حه قایه تخوانی حه قایه ته کوردیه کان له کاتی گبیرانهوهی حه قایه ته که جاری وایه له پهله و خولیا ی بیه سره حه قایه ته سه بارته به چۆنیه تی داهاتوو و چاره نووسی کهسه کان تی دهگا و به لئینان ده داتی که له داهاتوودا هه موو شتیکیان بو ده گبیرته وه: «هیشتا زور زوهه چیرۆکی چاوی کهوتنی خوم و جه لاده تی کوتران بو باس بکه م، که جوریک له جوره کان ده کهوتیته ناوراسنی ئەم رۆمانه وه» (ل ۱۲) ۶-۱- پاساویک بو تیکه لاهو کوردنی خه یال و واقع له گبیرانهوهی یاداشته کان دا. به ره د بناخه ی رۆمانه که به وه دانراوه که یادداشتیک یان با لئین ژیا نیک بگریته رۆمان به له بهرچاو گرتنی مه ودای نیوان یاداشتیک بیوه ری له خه سله تی هونه ر و رۆمانیک که له توخیکی ئەسته تیکه ی له پانتای زمان دا ده خولقی. «نووسینی کتیبیک شتیکه و گبیرانهوهی یاداشت شتیکی تره . . من عه لی شهرفیارم، که سه یکم به ره ری نووسیم تیدا یه، چیرۆکیش مانای ئەویه بریک له حه قیقه ت دوور بکه ویته وه» (۳۲۳) کیشه ی حه قیقه ت و خه یال و پئیکه ی جوانی له م پانتایه دا چه مکیکی سه ره کی رۆمانه که یه. یادداشته کان وهک هیمای حه قیقه ت «ئو رۆژه دوای کونسیرته که با وه شم به جه لاده تی کوتر دا کرد و گریام، ئەو له گه لم دا نه گریا، به نارامی با وه شی پیا کردمه وه و گووتی: من پیم گووتی، ده بیته حه قیقه ت بنووسی، حه قیقه ت و هبچی تر» (ل ۶۰۸) و رۆمان وهک هیمای خه یال ململایه کی له نیوان جه لاده ت و شه ره فیار ناوه ته وه. «ئوه ی منی وا لی کرد به هه موو توانای خومه وه بچه ئەم جه نگه وه ئەو شه ره سه خته بوو که له سه ره تا وه من و ئەو له گه ل یهک راما ن گه یاند، شه ر له نیوان چیرۆک و ژیا ن دا» (ل ۵۹۷). بو یه پادا گرتن له سه ر یادداشت و ده ره مست بوون به ماهیه تی یادداشته کان له باری فۆرمه وه پیوسته و رۆمانه که ش هه ولی دا وه له م شیوه گبیرانهوه یه زور دوور نه که ویته وه. کهرچی ئەم پرسیاره ش دپته گۆرئ که ئاباکوو ده ره مست بوون به شیوه گبیرانهوه ی بیرمه وه یه کان یان «خاتره ره وایی» وهک پیوسته یه کی فۆرمی و ناوه رۆکی، داهینانیکه ی له باری گبیرانه وه دا لی کهوتته ته؟ که به داخه وه ولامی من به م پرسیاره «ئه ری» نیه. ۷-۱- تیکه لاهو یک له گبیرانهوه ی یادداشت و کورته گوزارشت. سه ره به وردی «جه لاده ت» هیللی سه ره کی ره وایه تی رۆمانه که یه که له ته نیشته ئەو دا که سه هایه کی تریش دپنه ناو کایه که وه. ئەو که سانه به پئی گرینگایه تیان له ناو کایه که ناسنامه یه کی کورت و خیرایان لی گوزارشت ده کری: «ئومو فه زل»، «شاناز سه لیم»، «محهمه دی فیردهوسی» لهو که سانه ن که به م شیوه ناگاداری ژیا نیان ده بین و پئیکه یان له ناو رۆمانه که دناسین. له م به شه گوزارشتیا نه دا به هوی به کار هینانی کردمه وه (فیعل) ی رابردو و خیرا خیرا، ره وتی گبیرانهوه ی رۆمانه که و ئەو زمانه نه ره موو پئ کرا وه ده شیوی: «. . محهمه دی فیردهوسی به جوریک شه یدای ئەو که چه ده بیته هه موو ژیا نی ده گۆرپت و له ما وه یه کی کورته داهه موو نامه دلدار به کانی بو. . . دنه نووسیت. . .» (ل ۳۶۴). «برایه کم. . . خوی کوشته بوو. . . خوشکیکم له سه ر شه رف سه ر بر دا بوو. . . زه وی و باغه کانی شمان ته فرووتونا بو بوون» (ل ۱۷۲). «لهو شه وه شاناز سه لیم. . . چه ز له دره ختی پرته قال ده کات. . . سه ی سه لیمی سه ی رۆسته م. . . ده کوژریت. . . سامانیکه گه ره یان بو ده مینیته وه» (ل ۳۸۹) دواتر رۆلیکی ترسناک له چاره نووسی مندا ده گبیرئ (۳۹۲) - له داهاتووی رۆمانه که قسه ده کات (۲۷۹)

۲- زمانی ره وایه ت

جیاوازی به ره تی شیوا و قوتابخانه ئەده بیه کان لهو به مستینه دایه که بو زمانی

تابین ده کهن. رۆمانتیزیم، رئالیزم، سورئالیزم، رئالیزمی جادوویی و هتد هه ر یهک شیوازیکن که به پئی توانست وپتاسیه له کانیان بارودوخیکی تازه بو زمان ده خولقینن و زمان ده خه نه کایه بو تاقی کاری توانست و نیمکانه کانی. زاراوه ی «رئالیسمی جادوویی» یه که م جار له لایان هونه رمه ندی ئالمانی «فرانز رو»، به ئەو ئاسه وا ره هونه رییه کورترا که به تیکه لکاری واقع و خه یال جیهانیکه ته ماوی و نیمه واقع و نیمه ئەفسانه یی ده خولقینن. ئەو ئاسه وا ره ی که «فرانز رو»، ئەم زاراوه یی خسته به ریان، واقع گه ری سونه تیان له گه ل به ستینیکه سورئال و خه یالی، تیکه ل ده کرد. له روانگه ی ئەو دا شیوازی نه قاشیه کانی «نیوان ئالبرایت»، «پۆل کادمووس» و «جورج تاکی»، رئالیسمی جادوویی بوون. شیوازی رۆمانی شاری مۆسیقاره سپیه کان له «رئالیسمی جادوویی» دا نه گونجی. به م پئیه ئەم رۆمانه له پوانی خویدا به ستینیکه تازه ی بو زمانی کوردی خولقاندوه که به تیکه لکاری خه ون و واقع و خه یال، روویکاته ئەزموونیک و بواریکی نوی تاقی بکات و توانسته کانی خوی بخته روو. «شاری مۆسیقاره سپیه کان» ئەزموونیکه بو گبیرانهوه ی جیهانیکه تازه که ته نیا له به ستینی زماندا ده خولقی

و سه ره کهوتن و شکستیشی دیاره هه ر ده چیته وه سه ر روه ره روو بوونه وه ی له گه ل زمان ده له «شاری مۆسیقاره سپیه کان دا» لاینه کانی واقع و فه لسه فه فانتازیا، له فۆرمیکه ره وایی دا بئچمیکه زمانیان گرتوه ته خوو به وه هویه که له جوغرافیای کوردستان دا، به تی په رین له جه ستی فانی، لاینه شه راره و نهمره کانی مرؤف بنوینن گه ر مرؤفی کورد له جیهانی واقع دا هیمایه ک بی له فه ز په زپرتین بوونه وهریک که لا سه ر میژووی پاکتاوی و سه رینه و و له ناوچوون دا ژباوه، به یروای رۆمانه که لایه نیکه نهمری هه یه که هه تاهه تایه ده زی و ده بووژیته وه و «ئوه ی ده مریت و به سه ر ده چیت زمان خۆیه تی» (روه به رگی رۆمانه که)

دیاره جیهانی ره وایی چه مسه ری زمان و زمانه. ئەو فۆرمه زمانییه که به پئی زمان قه وا ره ده گری و جیهانی تایبه تی خوی ده گبیرته وه. شاری مۆسیقاره سپیه کان له شوین و زمانیکه واقع وه ده س پئ نه کا که سالی ۱۹۹۸ و فرو که خانه ی سخیه هۆله، له ناکو که سه یک عه لی شه ره فیار ئەدوینن و شتیکی پئ ده سپیری، که چی دوایی لیمان روون ئەبیته وه که ئەو که سه «شاروخ» ه و ئەو دم که وه نوینراوه له جیهانیکه متافیزیکاله وه هاتوه. ئەم روه ره روو بوونه وه ی «عه لی شه ره فیار» و «شاروخ» شه رتای گری خواردنی جیهانی واقع و ئەو جیهانه سورئالیسته متافیزیکاله یه که «شاروخ» لئی دابه زبوه ته وه سه ر عه ز. لیره وه به ستینیک بو زمان ده خولقی که بیچه که ش و هه وایه کی ناواقعی و خه یالییه وه. ۱-۲- ده سپیکه رۆمانه که (دوا هه مین ده ره کهوتنی شاروخ) وهک سه ره تایه ک تیشکیک ده خاته سه ر گشتایه تی رۆمانه که و له فۆرمیکه باز نه یدیا نووسه ر (شه ره فیار) ده یگبیرته وه که چۆن کهوتته ته فه زای ئەو داستانه وه. زۆربه ی رسته کانی ئەم به شه گوزاره گه لیکه کورتن و له هه ولی ئەوه دان که مه وه عیبیه تی نووسه ر و ئەو روه ره روو بوونه گرینگه له گه ل پیاویکی رازناک به ناوی «شاروخ»

شاروخ» بگيرنهوه. باری زمانی ئەم بەشە راست وەک گيرانهوهی بیرهوه بهک دهچى که به لهحنى پياوئىکى به سالاجوو و لهخوبايى به نووسين و قسهى خو، دهگيريتنهوه. گوزارهکانى ئەم بەشە دهکرى له باری زمانى «خاترهرووايى» سهوه لهو بهشدا که له لايان «شهرفيار» دهگيردیتنهوه، گهلى سهر کهوتووې تيدا بى، بهلام که باسى «شاروخ» دهکا زمان ناسره کهوتوو به شيوهيهک که ئەو زمانهتوسيفيه به هيچ کلوجيک له خوینهرى روون ناکهتهوه که رهنکه «شاروخ» کهسيکى نائاسايى بى که له عالميکى متافيزيکالهوه دابهزبوهته سهر عهرز: «کورپيکى گهنج بوو، سهرتاپاي جلى سپى بوو، تيشيرتيکى سپى. . .» (ل ۷). «شتهکان کهميک ئالوز و ناریک هاتنه بهر چاوم» (ل ۷). «زه فيکى سپى دامى و کوتى : ئەگەر به ئهرک نابيت. . .» (ل ۸). «گوتى من و تو ههرگيز يهکترى نابيينهوه، من دهچم بو شارپيکى تر، ئەمه دواهمين چاوپى کهوتى من و تويه. . .» (ل ۹). «. . . دلشکاوترين نهى زهنى دونيا تاروژى قيامهت» (ل ۹). «که روڤشتى ئيتير نامبينهوه» (ل ۱۰). «. . . که وهک شيت و شهوير هاته بهر چاوم.» به گشتى پيم و ابوو ئاغاي شاروخ يهکيکه لهو کورده بدهبختانهى سهفهري دريژ و . . . شيتيانى کردوه» (ل ۱۰). ههر وا که باس دهچيته سهر ناسياوهکانى «شاروخ» وهک «جهلادته» و «شهونمى مستهفا» که توړيک له جهماعهتى متافيزيکالى نيوان زهوين و ئاسمان، له باری زمانى و لهحن هيچ جياواز ييکيان له گهل «على شهرفيار»ى نووسهر نه، به چهشنیک که تا خوڤندهوهى بهشهکانى تر بوى ناچى که ئەوه خهريکه رووبهروو بوونیک له جيهانى رهوايهتدا له نيوان جيهانى رثال و سورنالدا بيچم ئەگرى و دووجيهانى جياواز خهريکه تیکهل دهى. لهم بهشدا زمانى تهوسيفى هينده کزه که تنانتهت تعهعلقيش پيک ناهينى که بلئى «شاروخ» و «جهلادته» و ديتران که هاتوونهته سهر ريکاي «شهرفيار» و ويستى نووسين يان لئى

هيه، کين و بو ئالون به چاره نوسى «شهرفيار» سهوه. «شهرفيار» بو دهربرينى ئەو ههسته نائاساييه که سهبارته به «شاروخ» هيهتى ئەوهنديه بلئى: «وهک شيت و شهوير هاته بهر چاوم» ئەم تى گهينى «شهرفيار» له کاتيکدايه که دوو لاپره پيش تر «شاروخ» نمونه ئەلبوممیک له ميژووى موسيقايى بو باس کردوه. گهرچى «شهرفيار» پى ناخوش نيه ئەم رووبهروو بوونهوهى له گهل «شاروخ» وهک تهجهللى وئيلهاممیک بنويئى بهلام زمانى تهوسيفى گيرانهوه که دهرفهتى ئەو کور ته کاته نايهت. ۲-۲- کتیبى يه کهم که باسى «جهلادته» و «سهرهنگ قاسم» و ئاشنا بوونيان له گهل «ئيسحاقى ليو زيرين» ده کا، پينگه جيهانتيکى متافيزيکالى ئوستورهيى به دهر کهوتنى فلووته سپيه کهى «سهرمهت تاهير» و خو کوشتنه کهى و شيوه فلووت لى دانه کهى «جهلادته»ى مندال کار و «سهرهنگ قاسم» و ئەوپوهنديه سهيره موسيقاييهى نيوانيان و ئاشنا بوونيان له گهل «ئيسحاقى ليو زيرين» و روو کردن له دنيايهکى روحنى و سوفاينه، خوش دهى. لهم بهشدا که هيشتا کهش و ههواى واقع به سهر خيال دا زال و کهسه کان هيشتا له دونياى واقيعهوه نزیکن، زمانى رهوايى سهر کهوتوانه له گهل کاته ئاسايى و نائاساييه کان مامله ده کا. له کتیبى يه کدا بهو نيمچه ئيغراقانه که سهبارته به کهسه کان ده کرى، په يتا په يتا بهستينیک بو نزيک بوونهوه لهو دنيا خه يالیه، تابين ده کات. نووسهر به وريايى به راگرتنى پايهکى کهسهکانى ناو رومان له دنياى واقع و پايهکى ديکه يان له دنيايهکى متافيزيکال، تى ئە کوشى له فزه يايهکى نيمه ناسووتى ونيمه لاهووتى نيزيک بيتنهوه. بو دهربرينى ئەم دنيايهش جيهانى موسيقا بهستينتيکى له باره. چوونکو لهم دنيايه دابه که کاتيک له واقع ده پچرى و ديسان ده گهر ئيتهوه. ئەم بالانسى نيوان ئەو دوو دنيايه، بو خوئى له هارمونتيکى زمانى نزيک بوتهوه. ئەو زمانه نهرم و شاعيرانه، خوینهر له جيهانتيکى فانتزى نيزيک ده کانهوه. گهرچى جارى وايه ئيغراق گه ليکى نائاسايى ههر لهم بهشدا سهبارته به موسيقا ده کرى بهو هويه که هيشتا خوینهرى بو ئاماده نه کراوه، هارموني زمانى و دوخى گيرانهوه که ده شيوئى: «. . . شهويکيان موسيقايان بو بريندار يک لى دا که بهر دهوام خوئى له بهر دهر وئى، پاش کهميک خوڤن پزائى وهستا و ههستايه سهر پى. شهويکى ديکه موسيقايان بو پياوئىکى شهل ليدا. . . له کاتى پارچه ئاواز يکى مهستدا ههستايه سهر پى و له سهر قاچه ئيفليجهکانى سهماى ده کرد» (ل ۴۰). يان ئەو زمانه قهلبهه «جهلادته» که له گهل کهسايه تيه کهى ناخوئيتنهوه: «ئايا ئەوه موسيقايه ئەمجوره سحره درووست ده کات، يان ئيمهين درووستى ده کهين، . . . ئيمهين دنيايهکى پر درو ساز دههين و ليمان دهبيتته حقيقهت؟ يا . . .» (ل ۴۷) ئەم زمانه فهلسهفیه چهنده له گهل فامى جهلادته ئەگونجى؟ ئايا «ئاليسمى جادوويى» به بيانووى ئەو جيهانه فانتزیکهى خوئى ئەتوانى درگا به رووى ههموو مهنتيکى داستانى دابخا؟ ئايا سوڤينيکى ناشى وهک «جهلادته» که تهواوى هيز و توانستى تى تووران له فلووته ميراثيه کهى «سهرمهت تاهيره» و له جيهانتيکى دهرهستى و سهرمهستدا ده زى، ئەو پرسياره قووله فهلسفيانهى چوئ لى قوت دهبيتتهوه؟ بهم چهشنه ئەو زمانه هارمونیکالهى رومانه که زور جار له گهل سووز و کهش و ههواى تايهتتى خوئى ناگونجى و تائاستى وتارى فهلسهفى و ئاخافتنى ئاسايى دائه به زى و له رهوند و چيژى رهوايى خوئى دورور ئە کهوتتهوه. به داخهوه ئەم خهساره له زور شوئى ديکهى رومانه کهدا دووپات دهبيتتهوه: «. . . ئيستنا حهقمانه بپرسين بومروڤ له سهره تاوه فيرى موسيقا دهبيت؟ بو ئيمه له سهره تاوه شتيک فير دهبين که سوود يکى نيه؟. . .» (ل ۵۱) و . . . رومان پينگهى دوان له ههموو بوارهکانى ژبان و شوئى پرسيار له ههموو لايه نهکانى ههبوونه بهلام به مهر جيک له خهسلهتتى رهوايى خوئى که خهلاتيکى خودايى رومانوسه، دورور نه کهوتتهوه. ۳-۲- له کتیبى سى بهولاره چهنده که دهچيه پيشى له ئەو دنيا نهرمه متافيزيکاله که جيهانى سهرهکى رومانه که به نيزيک دهبين و شوئى و کاته فانتزیک و خهون ئاساکان خوشه دهبن و خوینهر بيان رادئ و ئەو جيهانه ناواقيعه وهک بهشیک له واقيعى رومانه که دهسهلمينى. شارى پرتهقالى سپى وهک جيهانتيک له نيوان بوون و نه بوون دا، وهک رهههنده دهروونيهکانى مروڤ و کاته پيروز و ناپيروزهکانى،

وہک لہ یاد کردن و یادومری، وہک سربنہوہی خوت و ھەشاردنەوہی واقیعی خوت، وہک لہ ناوبردن و جاویدانہگی، وہک گەبشتن بە تەشقی تەجەللی و نغرؤ بوون، وہک عیشق و نەفرەت، جیھانیکی پارادوکسیکال و سەر کەوتوتترین بەشی رۆمانەکە لہ باری زمانی و گێرانەوہ و تەبا بوون لہ گەل لایەنە رەوايەکانی جیھانی داستان و ھیماسازی داستانی و قوول بوونەوہ لہ ھەناوی کەسەکانە.

۲-۴- رۆمان شانۆیەکە کە ھەر وشە یەک دەوری تایبەتی خۆی ھەبە. بۆ گێرانەوہی کەش و ھەوا واقیعی و ناواقیعیەکان زمانە کە توانستی خۆی دەخاتە گەر و ویتە داستانیەکان ئەنوین. زمانە شیعریەکە «شاری مۆسیقارە سپیەکان»، نەوہک تیکەلکاریەکی خولقینەرانە لہ زمانی رۆمان و شیعەر بیت بەلکوو ھەر کات دەرقەتی گێرانەوہی زەرەفت و بوونی شت و کەسەکان نایەت روو دەکاتە وەسفیککی شاعیرانە و بگرە لہ زمانیکی رۆمانسێش نزیکی دەبیتەوہ: «بلی شارۆخی شارۆخ، شارۆخ مەھدی شارۆخ... دلشکاوترین نەپژەنی دنیا تا قیامەت» (ل، ۹).

«... بەرە بەیان نزیکی و کەمیککی دی کەلەشیر دە خوینیت و عەندەلیب بەیانی دیتە زمان، تەبەیعەت ھاتنی سووچیککی دی رادەگەییینیت» (ل، ۱۷۷)، «ئەو دالی خووشەویستە خەبالیەکەم، خووشەویستە ئەفسانەیی و ناٹومیدەکەم، ئەو ئەشقیکی کە ھەمیشە لیمەوہ نزیکی و بەئەندازە دەوورترین ئەستیرەش لیم دووری...» (ل، ۲۹۷)، «ئەو دالیا بۆ برینەکانی منت تیمار کرد، بۆ لێ نەگەراییت بمرم بۆ لہ بری گوللە یەک ھەزار برینی ترت کردە رۆخ...» (ل، ۳۱۴).

جەلادەت نامە یەکی لہ ھەوا دەگرتەوہ و دەووستا و دەبوونەوہ، نامە یەک بوو لہ سەر لم، لہ سەر مردن، لہ سەر خنکان لہ ژێر ئەستیرەدا، لہ سەر بیدەنگی... (ل، ۵۶۵)، «توقیانووسی ھاوار»، «فریشتە ی لم» و... یان ئەو کەسە بلووریین و شووشەیانە کە بەرگیکی شاعیرانەیان لہ بەر کراوہ بۆ ئەوہی بی سێ و دوو کەسایەتیەکانیان لہ خوینەر روون بیت و خیرا بە سەر بەردەنگدا بەسە پیتیرن: «جەلادەتی کۆتر، جەلیلی باران، جەمیلی پرۆشە، ھەسەنی تۆفان، عەبدوولای تەرزە، نووری بەفر». گەرچی بە ھۆی ھەلپەساردەیی ئەم کەسانە لہ نیوان واقع و خەیاڵدا رەنگە ئەم ناوہ تیکەلکارانە تا رادە یەک سروشتی بنوینی، بەلام ئەو توازن و ھاوتەرییە گرینگە و باوەرە بریار کراوہ کە خەسەلەتی رۆمانیک لہ چەشنی رئالیسمی جادوییە، تیک دەچن. گەر «کۆتر» پاشگریکی لەبار بیت بۆ «جەلادەت» کە لہ نیوان زەوین ئاسماندا لہ ھاوو چوودایە، باران و پرۆشە و تۆفان و بەفر و تەرزە لہ ھیچ یەک لہ کەسەکان ناوہ شیتەوہ. دیارە نەک ھەر زمانی ئاسایی بەلکوو زمانی ئیستەعاریش بۆ دەربڕینی مەبەستی خۆی مەوقعیەت و باری تایبەتی خۆی دەوی. ھیچ چەشنە کردەوہ و فەزایەکی نە واقیعی و نە فانتزیک بۆ «جەلیلی باران، جەمیلی پرۆشە، ھەسەنی تۆفان، عەبدوولای تەرزە، نووری بەفر»، تابین نە کراوہ بی جگە لہوہی ئەم جۆرە پیناسانە لایەتیکی کلیشەیی و شوکاری چی دەکەن و کەسەکان لہ بەستینیکی دینامیکی دوور ئەخەن و لہ تەنگەزەییکی وەستاودا قەتییسی دەکەن. لہ لایەتیشەوہ ئەم چەشنە ناولی نانە بە ھۆی دووپاتە بوونەوہی بۆ ھەموو یان زۆریەکی کەسەکانی ئیو رۆمانەکە، دەبیتە تایبەتەندەییکی شیواز (سەبک)ی کە ئیتر لہ لای خوینەرەوہ بە جد ناگیردرین. ئە من دلنیام کە بەرپۆز «بەختیار عەلی» مەودای زمانی شیعەر و رۆمان و فەلسەفە و مەودای نیوان واقع و ھونەر باش دەناسی بەلام بە داخوہ لہ شیعردا بە زمانی فەلسەفە و لہ رۆماندا بە زمانی شیعەر ئەدوی.

۳- غیابی داربشت

دەربڕینی حەقیقەتی قوربانی تۆلە یەکە لہ جەلاد، بۆیە مۆتە «جەلادەتی کۆتر»، وەک رۆخی «ھاملیت»ی باوک دەنیشیتە سەر «عەلی شەر فیار» و داوای تۆلە ی لێ دەکات. «جەلادەت» بە دەربڕینی بوونی خۆی تۆلە لہ ئەو جەلادانە دەکاتەوہ کە پێیان وا بوو بە کوشتن لہ دەستی زرگار ئەبن ھەر وەک ھەر رەوايەتیکی فانتزیک رەنگە تۆلە یەک بیت لہو واقیعیە تالە کە بی بەزیانە مرووف ھەلە پێچن. بناخە ی چەمکی رۆمانی «شاری مۆسیقارە سپیەکان» لہ سەر ئەوہ یە بلی کە گێرانەوہی کارەسات رۆچنە یەکە بۆ تیشک خستن بە سەر لایەنە نەمرەکانی

مرووف، واتە کارەسات گەرچی رەنجیکی زۆر بۆ مرووف پیک دینی لہ لایە کەوہ سەرەتایە کە بۆ دەرخستنی لایەنە شاراووہ و پیرۆز و نەمرەکانی مرووف. ئەمەش جیھانیکی تازە یە کە رۆمانەکە لہ ھەولێ دەربڕینیەتی بەلام غیابی داربشتیکی داستانی بە گشتی پێشی بە پیکھاتنی ئەو جیھانە گرتوہ و ئەوہی کە پیکھاتوہ پتر لہ رەوايەتی بیرەوہریەکی ئەزەلی دەچی تا جیھانیکی داستانی کە لہ سەر داربشت و زمان و زەمان واتە رەوايەت چی کرایت. «عەلی شەر فیار» کەرسە یە کە بە دەستی «جەلادەتی کۆتر» و ئەویش ئامرازیکە بە دەستی «بەختیار عەلی» بۆ ئیفسالی جەلاد و دەربڕینی واقیعی بەعس و پاکتاوی و دژایەتی لہ گەل حیزبایەتی و رەخنە لہ شەری ناووخ و راگە یاندنی مانیفیستی ھونەری و فەلسەفی و فیوکاری شیوہی چیرۆک نووسین و تایبەتەندەییەکانی رەخنە و رەخنەگر. «شاری مۆسیقارە سپیەکان» پتر لہوہی کە جیھانیکی داستانی ئەستەتیک بیت، ئامرازیکە بۆ دەربڕینی ھەلویتە سیاسی و فەلسەفی و ئەدەبیەکان. بەم پێیە لہ زۆر بەشی رۆمانە کەدا وتار و رەستە ی زۆر لہ چەشنی وتار و رەستەکانی «بەختیار عەلی» بە خویایی دەبندر: «... دادپرەوہری ئەوہ یە بەر لہ دوئمە کەت تۆ دەستت بگاتە زەویەکانی تر و سەر دەمەکانی تر...» (ل، ۱۹۷)، «حەقیقەت لہ ھونەردا وەک حەقیقەت نیە لہ ژیاندا...» (ل، ۲۰۹) «... لہ ئوتیلیکی سووتاو و وێراندا بوو لہ ناوہ راستی شادا، کە چەند سالیکی دواتر، گوژدرا و لہ بنوہ تازە کرایوہ، بوو بە شۆیئی ئەو وەفدە بیئیشانە ی لەمسەر و لەو سەری دنیواوہ روویان لہ کوردستان دەکرد...» (ل، ۳۲۰). «نا ئازیزان پالەوان لہ حیکایەتخوان گرنگترە ئەوہ من بووم ئەو رۆژە تاریکەم بینی نەوہک عەلی شەر فیار...» (ل، ۳۴۲).

جیھانی واقیعی و واقیعی فانتزیک رۆمانەکە و کەسەکان و ھەموو چەمک و فەزاکان ئۆبژە ی «بەختیار عەلی» ن کە بە ھیزیکی دیکتاتۆریانەوہ لہ ژێر چنگی خۆی دا باروہاریان دەکات و کورتە کاتیکیش بە بی وستی ئەو نە جەلاد و نە قوربانی مافی بوونیان نیە. جیھانی رۆمانەکە قت و قایم بە زنجیری زانیی و لہ خۆرادینی نووسەر چاودیری دەکری. لێرەدایە کە جاری وایە درێژە بی دان و دووپاتە کردنەوہی بی کەلک، رۆمانەکی تووشی حەشق و پەتک کردنەوہ دەکات. «تابلۆ یەک کە دەمریت بۆ ھەتاھە تايە دەمریت... توانای مۆنالیزا لہ سەر مانوہ ھەزاران جار لہ توانای ئیمراتوریەتە گەورەکان لہ سەر ژبان و بەردەوامی درێژترە، مێژوو دەروا ت بەلام مۆنالیزا ھەر لەوئیە... ھونەر تەنیا ھەستکردە نییە بەو شتانە کە نا ئابینی ئەو شتانە یە کە دەبیت ببینن... تەنیا ھونەری شیوہ کار ئەو دەرفەتەمان بۆ دەرخسینی تەبەدییەت ببینن» (ل، ۲۶۳). ئەم دەمەتەقە سەبارەت بە نەمری ھونەر چەند پات و چەند پات ئەبیتەوہ ئەویش لہ حالیکدا کە بەردەبناخە ی رۆمانە کەش ھەر لہ سەر نەمری ھونەردایە. بلی «بەختیار» دلەراوکی ئەوہی ھەبوہ کە لایەنی داستانی رۆمانەکە، کە مۆسیقای وەک ھینمایەک لہ نەمری و ئیشراق و بەردەوامی ھونەر ئەگێریتەوہ، پرستی دەربڕینی ئەم چەمکی نەبی و بەردەنگە گەمزەکانی تیکستە گەورەکی لێی تێ نەگەن!؟ زۆریە رەوايەت و چەمک و فەزا و کەسەکان، لہ شەھوہتی و تەنەوہ سەر چاوە یان گرتوہ تا پێویستە یەکی داستانی. ئەم شاوہتە کە بەو ھەموو چەند پاتە کاریە تیر ناییت، دان بە دانەمرکانی خۆیسی دادەنیت: «من لەو داوہت و ناھەنگە سەیرانەدا دەبەھا شارم بینی کە باسکردنیان کتییکی گەورە گەورە دەوێت» (ل، ۴۸۷). «... بە رای جەلادەت نەپتی قوولی ئەو شارە، وەک نەپتی جوانی شتیکیە وەسف نا کریت. مرووف دەتوانیت ویتە یەکی لہ سەر دروستبکات، بەلام ناتوانیت دەستبختانە سەر دوا مانا و دوا جەوھەری» (ل، ۵۶۸).

ئەوہ داربشتی رۆمانەکە نیە کە «عەلی شەر فیار» تووشی «جەلادەتی کۆتر» و «جەلادەت» ییش تووشی مۆسیقا و ئیسحاقی لیوژپین و شاری پرتەقالە سپیەکان و جیھان!؟ ناو رۆمانەکە دەکات، بەلکوو سەرلەبەری ئەم رووداوانە ویست و پێشازەینی «بەختیار عەلی» و ھەموو کەسیک لہ ژێر دەمامکی ئەوہوہ، وە دەنگ دیت. واتە «شاری مۆسیقارە سپیەکان» نەک لہ پێویستە یەکی داستانیەوہ بەلکوو لہ پێش ناگایی و ویستی زالی نووسەر (بەختیار) ھوہ سەرچاوی گرتوہ.

کیشەى رۆمانە کە لەوەدا بە دەرهەقتى ديارى کردنى سنوورى ھەلۆئىستى رەوايى و رەوايەتى ھەلۆئىست، نەھاتەوانە دەروەستى و لامى ئەم پرسیارە نەبەو کە ئایادەرەوايى رەوايەتى ھەلۆئىستە کەنە یان ئەبەوى بە ھەلۆئىستىكى رەوايەتە ھەلۆئىستە جیھان؟

٤- حەقیقەتى سەپى

«شارى مۆسیقارە سەپىەکان» دەربەستى رەوايەتى حەقیقەتتیکى سەپىە. ئەو حەقیقەتە سەپىە نەنووسراوەیە کە لە پال حەقیقەتتیکى مۆتەعەیین و رووقایم- کە بێ بەزییانە واقیعی مەرووف و مەرگى لى دەکەوتەتە- لە ھەولێ نەمرى مەرووف دا بە. بۆ دەربەستى ئەم حەقیقەتە سەپىە ھەلۆئىستى سەپى لە سەرەتاوە تا کۆتایى کیشراوە و فورمى رۆمانە کەى لە سەرى بنیاد نراوە. ھەلۆئىستى کە ھەمما بە کە لە جیھانى ئەو حەقیقەتە سەپىە و ھەر کەس و ھەر رەستە بە کە دەچیتەتە سەرى، درۆشمىکى سەپى پێتە: «سەر تاپای سەپى بوو، تى شىرتىکى سەپى، پانتۆلێکى سەپى، جووتىک پێلاوى بىرقەدارى سەپى»، «زەر فیکى سەپى دامى»، «فلوتىکى سەپى»، «دەستىکى بىجامەى سەپى»، «مالێکى سەپى»، «رۆحىکى سەپى»، «پرتەقالى سەپى»، «کراسىکى سەپى»، «مىزىکى سەپى»، «عەبا سەپىە کەى»، «ئەسەپى سەپى»، «شازادەى سەپى». . . «کۆترى سەپى»، «خاوەلىکى سەپى»، «شارى مۆسیقارە سەپىەکان»، «فریشتە سەپى پۆشەکانى ئاسمان»، «پالتۆپەکى درىزى سەپى». . . «تەپى مۆسیقای کەشتى سەپى». ئەم نیشانە سەپىەنە وە ک توخمىکى نەگۆر، بە نووساندنى جیاوازیە رووبەنەمايەکان، یە کىتیبىکى ساختارى پێک دێن. ئەم یە کىتیبە رووخانى، لە سەر ژێرخانىکى پارادۆکسکال دا پێک ھاتووە. پارادۆکسکى گەشتن بە ھەرمان و ستایشى مەرگ. «شارى مۆسیقارە سەپىەکان» شارىکى نەمرى پرنەھەپنە و رەمزى مانەو و ھونەر. لایەنى ھەزەمەندى ھەبون و مەیلی ھەرمانى مەرووف و جیھان بەلام دەروازەى ئەم شارە مەرگ و نەمانە. تەنیا بە ئەزموونى مەرگە کە درگای ئەم شارە لى دەکەوتەتە. بە مەرگى «سەر مەد تەھیر» کە فلووتە سەپىە کە وە ک میراتىکى پرنەھەپنە و رەمزى جاویدانە کى دەگاتە «جەلادەت»، «جەلادەت» کۆتر» بە ھۆى دەرجوونى لە کارەساتىکى کە بۆ ھۆى مەردنى ھەموو ھاوڕێکانى، لای خەلک بىرەوهرى مەرگ بوو. «مەردنى ھەموو ھاوڕێکانى ناو بەنگىکى زیاترى بۆ جەلادەتى مەندال دروستکردبوو کە تاکە کەسێک بوو لە سەر زەمىنى مەردن گەرايوووە» (١٧). سەرەتاى نزیك بوونەوى «جەلادەت» لە مۆسیقا دواى ئەو کارەساتە دەس پێ دەکات و وە ک بلیى ھاوڕێکانى ئامادە کى رویشتىیان بوو و ئەم ھېشتا نەگەشتەتە پەلەى چوون بە دەروازەى مەرگ و ئوقرە گرتن لە سەر زەمىنى ھەرمانى شارى مۆسیقارە سەپىەکان. «دواى ئەو رووداوە پەلەى تەنھابى و غۆرەتە ئەو مەندالە گەشتە ئاستىکى ترسناک لەو کاتەشەو بە جۆرىکى سەیرتر ژيانى بۆ مۆسیقا تەرخان کرد. . .» (١٦). رووداوە مەرگ ئاساکە رەنگە تیشکىکى ئەو شارە پىشانى «جەلادەت» داينت و موعجىزەى کى پێ بەخشى بێت کە روو بکاتە مۆسیقا و ھەر موعجىزە ئاسا زۆر بەى ئامىرەکان فېر بێت و شوو روژ لە تۆمارىکى بچوکە گوێى لە سۇنات و سەمفونیاکانى دۆنباگرت و ھەموو مۆسیقارە گەورەکانى دۇنيا و ئاوازەکانیان لە دوورەو بە بناسىتەتە (بروانە ل ١٦). «جەلادەت» کە برىندار دەبێت «ئۆموفەزل» خۆزنى تەپ و تۆز نەجاتى دەدا و دەیکە یىننیتە «تباترى پرتەقالى سەپى» لىرەشدا جارىکى تر «جەلادەت» بە شىوہە ک مەرگ دەتەزموونى. وە ک بلیى کات لە گەل کات جەلادەت لە ئەزموونى مەرگ دا بە. «تباترى پرتەقالى سەپى» دا بە جۆرىکى تر جوانیەکانى ھەناوى جەلادەت دەکووزن، کوشتنىک کە بە جۆرىک رەمزى راگرتنى جوانیە. ئەمەش قۇناخىکى تر لە مەرگە کە جەلادەت دەبێ تەپىەرنى. لەوئى دوکتور «موساى بابەک» پىی دەلێ: «. . . کە ئەو شەو تۆم بە خوینەوہ بىنى، تىگە بىشتم ئەوہى کە دەتوانىت نەپىنى ئەم مۆزەخانە بپارزىت، دەبیت یە کىک بىت خۆى مەردنى بىنىبىت و لە تارىکستانى مەرگەو گەرايەتەو، تەنیا ئەو کەسانە دەتوانن بىن بە پاسەوانى ژيان کە مەردىان بىنىو» (١٤). «جەلادەت» بە مۆسیقا تەتەھىر دەکرى و دەگاتە ئىشراق و دوايى لە لایان ئاسايشەو دەکووزن و ھەموو نەپىنەکانى شارى مۆسیقارە سەپىەکان و ھاوڕێکانى بە چاوە دەبىنى. ئەم کووزانە تەشقى ئىشراقى «جەلادەت» بە

و گەشتنى بە ھەموو نەپىنەکانى و لاى ھەرمان. رۆمانە کەش بە بەشى مالاوایى قەقەس کۆتایى پى دى و «جەلادەت» وە ک قەقەسێک دەنوینى کە بە مەردن و ژيانەوہى دووبارە و دووبارە لە نىوان جیھانى مان و نەماندا لە ھاتووچوو دا بە. ئەوہى لەم پىکھاتە پارادۆکسکالە دەکەوتەتە ستایشى ئەو مەرگە سەپىە کە مەرووف دەگە یىننیتە جیھانىکى جاویدان. گەرچى رۆمانە کە لە ھەولێ رزگارى قوربانىەکان لە نەمان و فەوتان دا بەلام لە لایىکیشەوہ بەوہى کە کلیلى ئەم جاویدانىە گىە مەرگە و مەرگىش بە دەستى جەلادەوہ، ناراستەوہو جەلادىش ستایش دەکرى. «ئىسحاقى لىوزنرین» کە «جەلادەت» و «سەرھەنگ قاسم»، بەرەو باکوور دەبات بى جگە لە مەرگ رووى لە چ سەر زەمىنیکە؟ «ئىسحاق» پاش ماوہ بە کە ئەو دوو مەندالە- کە لە تەشقى؟ مۆسیقارى دان- لە مالى خۆرا دەگرى وە ک پىرى خانەقا فىرى پالاوتنى رۆح و ھەلۆئىستى مۆسیقایان دەکات، روو بە شوینىک دەیانبات کە مەرگ و بەعس کۆتایى سەفەرە کەیانە. گەر مەرگ نەبا، بە گەر جەلاد نەبا، ئىسحاق بە چى خۆى دەخستە ئەو دیوى مەرگ و جەلادەت بە شانى جەلادىک وە ک «سامىرى بابلى» دەگەیان دە پرتەقالى سەپى؟ لە بىرمان بێت کە سەرەتاى پىغەمبەرەتى مۆسیقایى «جەلادەت» بە خۆکوشتنى «سەر مەد تەھیر»- ئەو دەستى پى کرد. بەم چەشنە ستایشى مەرگ لایەنىکى بن و اتەبى رۆمانە کەبە و ئەمەش رۆمانە کە دەخاتە ئەو تەنگرە پارادۆکسکالە ئایىنەوہ کە ھەم ھەرەشەى دۆزەخ بۆ جەلاد دەکا و ھەم بە ستایشى مەرگى قوربانى، مزیانى بەھەشتى دەدات. ئایاکوو مەرگ و جەلادىش وە کوو ھەموو شتىک لە لای ئىماندارانى شارى مۆسیقارە سەپىەکان، مەرگى سەپى و جەلادى سەپىە؟ ئەگەر نووسىن رەمزى ھەرمان بێت لە لای «شەرفىار» رىگایە کە بەرەو مەرگ: «بە لام ھىدى ھىدى نووسىنم وە ک رىگایە ک دەبىنى بەرەو مەرگ» (ل ١١)، ستایشى نووسىن وە ک رەمزى ھەرمان برۆاى قوولێ «جەلادەت» کۆتر» بىشە، چوونکو کاتىک کە خۆزبارى نووسىنى خۆبەتى مەرگ و ھەرمانى وە ک ئەزموونىکى تاقى کردوہتەو و بەم قەناعەتە گەشتەوہ بۆبە ستایشى نووسىن ستایشى مەرگە و ئەمەش لە سەرەتاى «شارى مۆسیقارە سەپىەکان»- ئەو دەس پى دەکات.

٥- خەلسەفەى سەپى و حەقیقەتى سەپى

نووسەرى مەزکىکى «کارلوس فونتنس» دەلێ: «ئىمە لە شوینىکدا ئەژىن کە ئەبى ھەموو شتى لە سەر را بکووتەتەو، بەلام ئەبى شىوہى ئەم کوئەتەو بىنىنەوہ»، کوردستان بە ھۆى مێژووى تايبەتى خۆى و روو بەروو بوون لە گەل گەلێک ديار دەى تراژىک و کارەسات، شوینىکە کە بابەتگەلێکى تازە و شىاوى گىرانەوہى بۆ جیھان ھەبە، لە واقیعە مێژووبى و کۆمەلایەتە کانیەوہ بگرە تا لایفە سیاسى و ترس و ھۆمىد و تەنبايى و زىندان و خاپوورى و بى دەرتانى و گۆزى بە کۆمەل و مەرگ و ئەنفال و ھەلەبچە، ھەموو ئەو بابەتانە کە بەھونەر کردن و گىرانەوہیان پىوستەتە کى حاشا ھەلەنگەر. ديارە کات و ساتى وا ھەبە کە بى جگە لە ھونەر بە ھىچ کلۆجىکى تر ناگىردىتەوہ. ھەست و کارەساتى وا لە نىوان جەلاد و قوربانىەکان دا ھەبە بى جگە لە خە کایەت بۆ کەس ناگىردىتەوہ. لەم شوینەدا کە ھەبوون شالوو دراوہ و ھەزاران بىرەوہرى فەوتاوہ و ھەر کاتىک بوون لە مەترسى دا، رەوايەت و گىرانەوہ و ھەبىر ھىنانەوہ تەنیا رىگا چارەى رزگار بوون لە نەبوونە. «ھانا ئارنت» ئەلێ: «ماناى ھەبوونى ئىنسانى ھەر تەنیا ھىزى داگۆران و زال بوون بە سەر جیھان دا نى، بەلکوو توانستى بە بىر راسپىران و ھەبىرھانت و مانەوہ لە قەسە کى رەوايى و بىرەوہرى کان دا بە (زندگى در دىناى متن ل ٧٢). رۆمانى «شارى مۆسیقارە سەپىەکان» دەربەستى دەربەستى ھاواری قوربانىەکانى دىکتاتۆرى و بەرەنگارى مەبەستى دىکتاتۆر کە سەپنەوہو و لە ناو بردنە. یە کىک لە چەمکە سەرە کىەکانى «شارى مۆسیقارە سەپىەکان» لە سەر ئەم مەبەستە دانراوہ: «. . . لە ماوہ بە کى کەمدا ولات پىر دەبیتەوہ لە حەقیقەتى دۆزراوہ، لە ھاواری ئەو مەرووفانەى لە تەپ و تۆزى جەنگەکاندا خەرىک بوو یاد دەچوونەوہ. . .» (ل ٦٠٠). بەلام ئایاکوو رۆمانە کە بەو ئامانجەى خۆى گەشتەوہ؟ بە پىی قەسە کى «کارلوس فونتنس» کە لە سەر کوئەتەوہ شىوہى کوئەتەوہ شتەکان

پێ داگری ئەکات «بەختیار عەلی» وەک ئەرکیکی هونەری یان رۆشنبیرانە هەست بەم کۆتەنەو دەکات بەلام شیوەی کۆتەنەو لانی کەم لەم رۆماندا نامانج نایێکێ.

«بەختیار» لە دارشتنی ئەم رۆمانە چەند مەبەستی سەرەکی هەیە:

-گێڕانەوی مەزۆف لە تەنگانەیی بوون و نەبوون دا؛

-گێڕانەوی کورد لە تەنگزەیی پاکتاوی دا؛

-بە نەمرکردنی شوناسی کورد بە هۆی هونەری رەواپەتەو؛

-کەلک وەرگرتن لەشیوەرەواپەتە کوردبەکان وەک خاتەرەواپەتە و نەقالی و حیکایەتخوایی؛

-ئاوڕ دانەو لە ئەفسانەیی کوردی و ئۆستورە کانی؛

-بە مۆدێرن کردنی شیوە رەواپەتە کانی کوردی؛

-لاکردنەو لە پۆست مۆدێرن و ئەو بیروکەییەکی هەرچی تۆ تێی بگەیت ئەو حەقیقەتە؛

-راگرتنی شوین پای نووسەر لە دێر بەدێری رۆمانە کە؛

-رەهاگەری و سنوور دانەمان بۆ دەر کەوتە کانی زەین؛

-بە شوناس کردنی کارەسات و بە کورتی گێڕانەو لایەنیکێ نەناسراوی مەزۆف بە گشتی و کورد بە تابیەتی.

کە بۆ کۆتەنەو ئەم مەبەستانە دنیایەکی مەتافیزیکالی نیمە ئایینی و نیمە ئۆستورەیی درووس دەکات کە بۆ خۆی هەلگری تابیەتەندێه کانی جیهانیکی ئایدۆلۆژیکە ئەویش لە لایان «بەختیار عەلی» وە کە بە بوختی و پاراوی چەندین بابەتی لە سەر ئایدۆلۆژیا و خەسارە کانی نووسێو. کیشەیی عەین و زەین، کیشەیی سوپزە و ئابزە، کیشەییەکی گەورەیی فەلسەفی میژوویی بوو کە لە تەمسیلی «مۆسۆل»ی ئەفلاتوون کەوتەو. تەمسیلیک کە مەزۆفی لە واقیعی ئێرەیی و جەستەیی خۆی خافلاند و چاوی پرپە رۆچنەیی مەتافیزیک. رۆچنەیک کە تیشکی تیزیی مەتافیزیک ئیزنی چاوی هەلپێنایی پێنەدا و لە ولایەتی پرسیارە کانی تاوانی گیلی و گەمژەیی و بەر کەوت و فێر بوو لە بری دیتن و پرسین، گوێگریکی باش بی و بەوێ کە دەبیسی سەر مەست بیت و لە ژێر تاوی مەتافیزیک بە مەدەووشی بتاوتەو. ئایا «شاری مۆسیقارە سپیەکان» یان شارێ وەهەمە کانی زەینی شیزۆفرنیکی جەلادەتی کۆتر کە بۆ خۆی ستایشی مەتافیزیکە، دەرەقەتی دەر برینی واقیعی کورد دیت؟ ئایا پێی دەر کرئ کارەسات و میژوو بکا بە شوناسی کورد؟ گەر بلین ئەمانە داخواریەکی نەشیاو و پێپێو نەدیە لە رۆمان، دەلێین ئایا ئەم شارە ئەتوانی شوناسی کورد بگێریتەو؟ گەر ئەمەش بە ویستیکی نەگونجاو بزانی ئەپرسین ئایا ئەو جیهانە مەتافیزیکالە برستی ئەوێ هەیه و نەیهیک بیت لە جوانی ناسی رەواپەتە کوردی بە هەموو خۆشی و ناخۆشی و بوون و نەبوونە کانیەو؟ ئایا ئەم جیهانە ئایدیالۆگە بۆ خۆی جیهانیکی تازەیی داسەپاوی نیه؟ « ئەوانە ژمارەیک خەلکن پەرۆش و شیفتهی جوانیین. هەنیکیان لە تاریکی دا دواي جەلادەت دەکەون و ناتوانن بیگرن. . . ئەو پەيامهینی زەمین و زەمانیکی ترە، نامەییەکی نەینی پێی، کە دواي تێپەرینی سالان و مانگانیکی زۆر ژمارەیک کەم دەتوانن شفرە کانی بشکێنن و بگەنە نەینی راستەقینە کەیی و بین بە پاسەوان لە زەریای جوانییە کوزراوە کاند» (ل ۵۹۸) رۆمانە کە ئیدعای ئەوێ هەیه کە جیهانیک دەگێریتەو کە لە حەقیقەتی ئەم جیهانە ناگونجی و لە جیهانی لاهووتیش ناچی و شانازی بەو دەکات کە جیهانیکی سێهەمە و بە حەقیقەتیکی تازەو بە تیکەلکاری واقیع و فانتازی لە سەر بنەمای هونەر ساز کراو. ئەم جیهانە کە خۆی بە نایلاهی و نایینی دەناسینی و هاوکات لە گەل ئەوێش ئیدعای مەعنەویەت دەکات، بۆخۆی پراوێر جیهانیکی ئایینی ناسا و ئایدۆلۆژیکە. جیهانی «شاری مۆسیقارە سپیەکان» کە دايم لە نەینیەکان ئەدووی و بە راز و رەمز پاساوی هەموو شتەکان ئەدانەو و هەموو چەمکە کانی سەلمینراو و حەقیقەتی حاشا هەلنەگر و کەسە کانی پالۆتە ئەنۆینی و تاوانی نەزانی و تێنەهیشتن دەخاتە بەر بەردەنگ و لە باتی وەلام دانەو هەر پرسیاریک دەباتەو سەر نەزانی و تێنەگەیشتن و باوهر پێنەهینان، ئایا جیهانیکی داخراوی ئایدۆلۆژیک نیه؟

« بەلام دەیزانی نەینیەکی ون هەیه ناتوانیت بیدر کینیت، نەینیە ک دەکەوتە دەرەوێ سنووری زمان . . . نەینی هەرە گەورەیی شارێ مۆسیقارە سپیەکان لە شەقامەکان و کوچەکان و گەرە کە بەرینەکانیدا نییە، بەلکوو ئەو نەینیە لە مۆسیفاکان و تابلۆ و نامەکاندا کە لەوێ دەگەرینەو بۆ جیهان» (ل ۵۶۹). ديارە ئەم شیوە دوانە سەبارەت بە شتەکان، بیجگە لەوێ ئیدعای رازی قوول و نەینی پێبگاردە کات هیچ شتیکی بۆ ناگێریتەو بەرە هەر چەشنە رەخنە و پرسیاریش بخاتە ئەستۆی نەزانی و تێنەگەیشتن. لە سەرەتاشدا «عەلی شەرەفیار» کۆتەووی هەر تیکستیکی گەورە دوژمنی گەمژەیی هەیه، واتە دوژمنیک کە بە هۆی لێ حالی نەبوون دوژمنایەت دەکات. عەرەب دەلیت «الناس عدو ما جهولا». کیشە کە نەک لە سەر مەبەست و چەمکەکان کە لە سەر شیوەی کۆتەنەوێ ئەم چەمکانەیه. کەسایەتیە سوپیرمەنە پالۆتە کەیی سۆفیەکی وەک «جەلادەتی کۆتر» و مەنۆاندنی جیهانیکی بارگای و پرنهینی وەک شارێ مۆسیقارە سپیەکان تا چ رادەیکە واقیعی ئەستاتیکی و رەواپەتە کوردی پێوێه و تا چ رادەیکە مەزۆف لە واقیعی خۆی تێی ئەگەیی؟ کەسایەتی «جەلادەت» بیجگە لەوێ کە لە حەقیقەتی قوربانی بمانخافلانی لە واقیعی هیچ قوربانیە کمان نزیک ناکاتەو. «میلان کوندر» لە رۆمانی «هەرمان» دا کاتیکی کەسایەتی «ئەگنیس» و «لورا» بەراورد دەکات دەلی: «لە جیهانی ئیمەدا، کە بیچمگەلیکی زۆر و وە کەییە کچووێ تێدایە، زۆر ئەستەمە کە مەزۆف باشاری سەقامگیری شوناسی خۆی بکات و قایل بە تاقانەیی خۆی بیت. بۆ پەروراندنی تاقانەیی خۆت دوو چەشتن لە بەر دەم دایە: چەشنی پێزادکردن و چەشنی کەم کردنەو. «ئەگنیس» هەر

شیتیک که لایه‌نی دهره‌کی هه‌یه و دهسه‌وامه له خووی کهمی ده‌کاتهوه تا چیاپه‌ت(ماهیه‌ت)ی پته‌تی خووی لئ روون بیتهوه. شیوازی «لورا» به پیچه‌وانه‌یه: ئەو بۆ ئەوه‌ی که خودی خووی فره‌تر به‌ره‌چاوی و شایانی تی‌گه‌یشتن و به‌ل بکاتهوه، دایمه‌ سه‌فته‌گه‌لیکی زووری پی‌ دنوو‌سینی و تی‌ده‌کوشی خووی له گه‌ل ئەو سیغه‌تانه‌یه‌ک‌خات. (کوندر، ۱۳۷۹، ۱۳۲) که‌سایه‌تی «جه‌لاده‌تی کو‌تر»ی هه‌قه‌ده‌ساله‌ که‌ برپاره‌ که‌سایه‌تی و شوناسی کوردیک له‌ ناو مه‌رگ و ژبان‌دا بنوینی، هینده‌ نکۆلی له‌ واقیعی دهره‌کی و بوونی واقیعی خووی ده‌کات، ئەبیته‌ که‌سیکی ئاسمانی و ئەو سوپه‌رمه‌نه‌ که‌ له‌ واقیعی کورد دوور ئە‌که‌ویته‌وه و ئەگاته‌ ئیشراق و تقویابه‌کی مۆسیقاییه‌وه: «مرؤف که‌ مۆسیقای لی‌ نه‌دا، ده‌توانیته‌ به‌ ئالسانی درۆبکات» (ل، ۱۴۷). . . وه‌سه‌وه‌سی پیغه‌مه‌به‌ره‌کانی ده‌هاته‌وه یاد» (ل، ۲۸۲) گه‌رچی جاری وایه‌ خودی رۆمانه‌که‌ش دان به‌ ناته‌وانی جه‌لاده‌ت داده‌نیته‌. . . نابیته‌ شه‌و دره‌نگ به‌م شاره‌دا بگه‌ریت، تۆ له‌وه‌ مندالتری سه‌بری ئەم شتانه‌ بکه‌یت» (ل، ۲۱۵) به‌لام جه‌لاده‌ت ورده‌ ورده‌ سیمای پیغه‌مه‌به‌ریک به‌ خووه‌ ده‌گرئ و بارگاوێ ده‌بیته‌ ئەوه‌نده‌ی که‌ هه‌موو که‌سیک به‌ خیتابینی ئاسمانیه‌وه‌ ئەیدوینی. . . نه‌ینییه‌کی گه‌وره‌م هه‌یه‌ بته‌دمی، نه‌ینییه‌کی که‌ ده‌بیته‌ تۆ خاوه‌نی بیت، تۆ ئەی مندالی نه‌جیب» (ل، ۲۹۴)، «ئە‌ی مندالی نه‌جیب من و تۆ زۆر شت له‌ نیوانماندا به‌ . . .» (ل، ۲۹۵)، «ئە‌ی مندالی نه‌جیب تۆ چۆنت ده‌وی با وا بی. . .» (ل، ۳۱۷) به‌م چه‌شنه‌ جه‌لاده‌ت ده‌کرئ به‌ پیغه‌مه‌به‌ریک که‌ موعجیزه‌که‌ی مۆسیقایه‌ و ئەرکی ئەوه‌ی له‌ سه‌ر شانه‌ که‌ له‌ مردن رزگارمان بکات: «تۆ ده‌بیت به‌ پیغه‌مه‌به‌ری مۆسیقاره‌ مردوه‌کان» (ل، ۴۰۱) جه‌لاده‌ت که‌ له‌ سه‌ره‌تاوه‌ به‌ بی‌ لۆژیکیکی داستانی بۆ ئەرکی پیغه‌مه‌به‌ری خوشه‌ ده‌کرئ، به‌لام پیغه‌مه‌به‌ریکی ناسه‌رده‌م و به‌جیماو له‌ قونافی ئیستا که‌ شیوازیکی تاقی کراو و په‌ک‌که‌وته‌ هاته‌وته‌ گۆره‌پانی رزگاری که‌سه‌کان و ئەو موعجیزه‌یه‌ که‌ پییه‌تی نه‌وه‌ک که‌سه‌ له‌ مردن ناگه‌رینیته‌وه‌ به‌لکوو به‌و ئیدعا‌یه‌ی که‌ به‌ هه‌رمانیان ده‌گه‌یه‌نیته‌ به‌ ستایشی مه‌رگ هه‌موان له‌ مردن نزیک ده‌کاته‌وه. «جه‌لاده‌ت» بۆ رزگاری کام‌ئۆمه‌ت هاته‌وه‌؟ ئەم پیغه‌مه‌به‌ره‌ ناسه‌رده‌مه‌ که‌ له‌ عاله‌میکی ئینتزا‌عییه‌وه‌ دنه‌ده‌درئ و دانه‌به‌زیته‌ کۆمه‌لگایه‌ک که‌ بارگاوێ بوون و نووسان به‌ په‌ره‌وابه‌ته‌کان کیشی گه‌وره‌ی واقیعی میژووبی و کولتوریه‌تی‌له‌خووی بارگاوێ ترن. «جه‌لاده‌ت»ی مه‌رگ‌ئۆگر، چ مژگینییه‌کی پییه‌ بۆ کۆمه‌لگای ئاخویه‌ به‌ مه‌رگ. «جه‌لاده‌ت» و موعجیزه‌که‌ی که‌ له‌ کاره‌ساته‌وه‌ هه‌لایسان هه‌ی چه‌شنه‌ رامن و شیکاریه‌کیان له‌ پیناو کاره‌سات‌دا نیه‌ و ئەمه‌ش دان‌پیناوانی سه‌بری خودی رۆمانه‌که‌یه‌: «مرؤف مۆسیقا لیده‌دات چۆنکه‌ له‌ نیوان چاوه‌روانی کاره‌سات و کاره‌سات‌دا هه‌یچی نیه‌ بیکات» (ل، ۳۰۹). دياره‌ که‌ «جه‌لاده‌ت» و مۆسیقا ئەو مۆسیقارانه‌ به‌ هۆی به‌ ئاسمانی کردنی خویمان له‌ پیناو واقیعیکی زه‌وینی هه‌یچیان پی‌نایی که‌ بیلین. سه‌به‌ره‌ که‌ «شاری مۆسیقاره‌ سپیه‌کان» له‌ هه‌موو بواره‌کان ئەدوی به‌لام له‌ به‌رانبه‌ر کاره‌سات‌دا و ئەو واقیعه‌ تاله‌ بۆ کردن و وتن هه‌یچی پی‌نیه‌! «جه‌لاده‌ت» له‌ ته‌مسلیلیک‌دا که‌ بۆ «محهمه‌دی فیره‌ده‌وسی» و «جه‌لیلی باران»ی

ئە‌گه‌ر پیته‌وه‌ باسی باخیکی خه‌یالی ده‌کات: «. . . باغیک هه‌یج مه‌خلوقیک رنی تیته‌که‌وتیته‌، رۆژیک ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌ی گۆلسازییه‌که‌ی خووی داخست و له‌دیوه‌وه‌ که‌وته‌ درووس کردنی ئەو باغه‌ خه‌یالییه‌. . . که‌ ده‌یه‌ویته‌ بگه‌ر پیته‌وه‌ بۆ ناو گۆله‌کانی خووی، ده‌یه‌ویته‌ باغه‌که‌ی خووی بۆز پیته‌وه‌، نازانیته‌ چۆن، نازانیته‌ کومه‌یه‌ گۆله‌کانی ئەو له‌ ناو ئەو باغه‌ جاویده‌دا، ساتیکه‌ هه‌ست ده‌کات ئەو باغه‌ هه‌مووی ئەو دروستی کردوه، ئەو به‌شیکه‌ له‌ باغیکی گه‌وره‌ که‌ به‌شه‌کانی په‌کتر ته‌واو ده‌که‌ن. باغی په‌ک که‌سه‌ نییه‌، به‌لکوو باغیکی جاویده‌. . .» (ل، ۴۴۰) ئەم باغه‌ که‌ په‌روه‌ده‌ی رۆحیکی گشتی «هه‌نگیل» یه‌ وینه‌یه‌ که‌ له‌ شاری مۆسیقاره‌ سپیه‌کان به‌ رۆحیکی گشتی و جاویدان ئارمانیه‌وه‌ که‌ له‌ ته‌متوومانی میتافیزیک‌دا واقیعی مرؤفی لی‌ ون ده‌بی و له‌و په‌ری حه‌قیقه‌تی ئیترایی مرؤفه‌وه‌ ئەدوی. به‌و هۆیه‌ که‌ «به‌ختیاره‌لی» به‌ بویرییه‌وه‌ نه‌ویستوه‌ خووی له‌ تۆی رۆمانه‌که‌ به‌شاریته‌وه‌ و ئازایانه‌ رسته‌ به‌ رسته‌ خووی ده‌بربیره‌، رۆمانیکی متافیزیک‌ال که‌ مرؤفی جیهانی ئەمرۆ ئەوه‌نده‌ له‌ واقع‌ دوور ئە‌خاته‌وه‌ و به‌ جیهانیکی خه‌یالییه‌وه‌ سه‌رقالی ده‌کات، «شاری مۆسیقاره‌ سپیه‌کان» بۆ «به‌ختیاره‌لی» گۆفاری ره‌هه‌ند، خودکۆژییه‌کی فه‌لسه‌فیه‌یان ویستوویه‌تی له‌ ره‌هه‌ندیکی هونه‌رییه‌وه‌ خه‌ساره‌کانی نوقم بوون له‌ جیهانیکی ئارمانی و متافیزیک‌ال بنوینی؟ جیهانیکی که‌ قوربانی و جه‌لال له‌ ژیر په‌رده‌ی رۆحیکی گشتی‌دا و له‌ دادگایه‌کی ئارمانی‌دا کۆ ده‌بن بی ئەوه‌ی هه‌یج مه‌عریفه‌یه‌کیان له‌ خو‌یا یان له‌ یه‌کتری هه‌ییت. ئەو جیهانه‌ی که‌ به‌ که‌م باه‌خ گرتنی جیهانی پر کاره‌سانی واقع‌، بوون و مه‌عریفه‌ی لی‌ ده‌سپه‌رته‌وه‌ و ده‌یخاته‌ ئەو په‌ری تی‌گه‌یشتن و شیکاریه‌وه‌: «جه‌لاده‌ت ته‌واوی ئەو سه‌فه‌ره‌ی وه‌ک خه‌ونیکی ده‌گه‌رپه‌وه‌ که‌ مرؤف له‌ ناو ته‌م و دووکه‌ل و ره‌شه‌بادا بیبینیت، سه‌فه‌ریک که‌ ناگه‌ر پیته‌وه‌، هه‌ولی گه‌رپه‌وه‌شی هه‌یج نییه‌ جگه‌ له‌ هه‌ل‌ساخانیکی گه‌م‌زانه‌ به‌ کاریکی ئەسته‌م و نه‌کرده‌دا» (ل، ۳۱۷). کیشی حه‌قیقه‌ت و رۆمان له‌ ده‌قی رۆمانه‌که‌شدا ئاماز‌ه‌ی پی‌ کراوه‌: «. . . ده‌مووست دواجار ئەو هه‌سته‌ قووله‌ له‌ خۆمدا بکوژم که‌ من حه‌قیقه‌ت ده‌گه‌رمه‌وه‌ نه‌وه‌ک رۆمان ده‌نووسم. . . ئاخ‌ بیرتان نه‌چیت دواجار من رۆمانوس بووم نه‌وه‌ک خزمه‌تکاری حه‌قیقه‌ت» (ل، ۶۱۷). به‌ تیکرا به‌و ئاکامه‌ ده‌گه‌ین که‌ به‌ پیچه‌وانه‌ی بۆچوونی «عه‌لی شه‌ره‌فیار»، ئەو خزمه‌تکاری داکوکی له‌ سه‌ر حه‌قیقه‌ته‌ تا رۆمانووسیک‌ که‌ حه‌قیقه‌ت بکات به‌ رۆمان و له‌ په‌نجیره‌ی رۆمانه‌وه‌ تیی بروانیته‌. وه‌ک دوا‌یین وته‌ پیم وایه‌ خه‌ساری بنه‌ره‌تی رۆمانی «شاری مۆسیقاره‌ سپیه‌کان» له‌وه‌دایه‌ که‌ نه‌وه‌ک له‌ هه‌ست و پیوسته‌یه‌کی هونه‌رییه‌وه‌ به‌لکوو له‌ ئەرک و پیوسته‌یه‌کی رۆشن‌بیره‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی گرتوه‌.

ژێده‌ر:

- ۱- ریکور، پل، زندگی در دنیا، متن، ترجمه‌ی بابک احمدی، تهران: مرکز، ۱۳۷۳، ل، ۷۲
- ۲- کوندر، امیلان، جاودانگی، ترجمه‌ی حشمت‌اله کامرانی، تهران: علم، ۱۳۷۹، ل، ۱۳۲

مەسعود محەممەد

ھىراندىكى لىخاڭى حاجى قادىرى كۆيى

ھەندىرىن - مامۇستاي زانكۆي سۆزلىك

ئەپەندىسى - زانكۆي سەلىمانى -

پېشىكى

مەسعود محەممەد (۱۹۱۹-۲۰۰۲). دەنگىكى زايلەلەدارى رۇزگارى خۇي بوو: ئەو نووسىرى بابەتە چكۈلەكان نەبوو، بەلكو ھەلكۈلىنەرى بابەتە گەرەكانى رۇزگار: زاماناسازى، كولتورسازى، نەتەوسازى، ھىرانسازى، بوو. بەلام ئەو بەرىگە بابەتە "بچكۈلە" تەواونەراوۋەكانەوۋە بابەتە "گەر" ئەنە دەخونىدەوۋە. مەسعود محەممەد لىخاڭى شەست، ھەفتا ۋە ھەشتايەكانى سەتەى رابردوودا ھەرچەندە ھەولە دەدا بە نووسىنەكانى نەخشەبەك بۇ زاماناسازى، كولتورسازى، خاكىكى ھىرانى ھەلىكۈلىت ۋە بەمەش كورد بتوانىت بىت بە بوونى خۇي ۋە بە بوونى خۇيەوۋە لىخاڭى نامادە بىت بەلام ھاوكاتىش دەيزانى لەو دۇخە پەرتەوازەى بوونى كوردىدا، ئەو پۇتانسىالىتتە ناوۋەكىيە (ژۇرخانە ھىرانى ۋە توانستە مەرىپە) لە زىانى كوردىدا بوونى نىيە، بۇيە، ۋەك مەرىپىكى ناوۋەخواز (راشانلىزم)، بۇ ئەوۋە ئەگەرىك لە ئومىد نىشانىدا، روو لە خاك، يادەوۋەرى پەرتەوازەى زامان، لەوانەش خاكى زامانى شىعرى حاجى قادىرى كۆيى دەكا. ھاوكاتىش ئەو ھەرچەندە پۇتانسىالىتتە كوردىيىتىدە، بەلام بوۋە ھەقىقەتتە رۇشنگەرىيە شىعرىيەكانى حاجى قادىرى كۆيى ۋە مەلاى گەرە بىئومىد نەكا، ئەو رەمە شىعرىيە رۇشنگەرىيە حاجى قادىرى كۆيى ھەلدەگىتەوۋە بەرەو ھىراندىن دەيفرازىنىت: "بە شىر ۋە خامە دەولەت پاپەدارە ئەمن خامەم ھەيە ۋە شىر ناديارە"

"دىوانى حاجى قادىرى كۆيى"

لە ناوۋەسەت ۋە كۆتايى سەتەى نۆزدەدا لەگەل بۇلۇبوونەوۋە ھىرانى رۇشنگەرىيە بە جىھاندا، حاجى قادىرى كۆيى بە ھۇي تاراوگەبوونى لە ئەستەنبول ۋە ئاشنابوونى بە ئەزمونى ئەحمەدى خانىيەوۋە، تىدەگا كە تەنيا ھىرانى ناوۋە ۋە ئاوازخۇزىيە كە كورد لە دۇخە دوۋبەرەكىي، قەدەرى بندەستىي ۋە ئاۋىزان بوونەى بە دىنارىيەكى نەرىتىي ۋە نەخونىدەوۋە، رزگار دەكا. دەخوازىن لەم تۇيۇنەوۋەدا بە خونىدەوۋەبەكىي ھايدىگەرىي، كە پىي وايە فەلسەفە لە دەستىيىدا شىعرىي بوو. بۇيە، بە راى ھايدىگەرىي، شىر بۇ فەلسەفە دەچرىنىي ۋە بە پىچەوانەشەوۋە. ئەم تۇيۇنەوۋەش ھەلدەدا ئەوۋە روونىكاتەوۋە، كەچۈن مەسعود محەممەد بە خونىدەوۋە شىعرى حاجى قادىرى كۆيى، رەوانىيىيەك لە زاماناسازى، كولتورناسىي؛ نەتەوسازىي ۋە ھىراندىكى كوردىي سازاندوۋە. مەسعود محەممەد ھىرانى، زامان ۋە ھىراندىكى كوردە. لە رىگەى نووسىن، گۇتار ۋە كىتەبەكانىيەوۋە، لەرىگەى ئىشكرىن لەمەر بوون، ھىران، زامان، ئەدەب ۋە شىعرى كوردىيەوۋە دەپەوۋى كورد لە نەھامەتى، كىشە، نەخۇشى لەبىرچوونەوۋە بوون، گەندەلكردى زامانەكەى ئاگادار بىكانەوۋە. بەرىي گەرەنەوۋەبۇرەگ ورىشەى زامانى كوردى، بەرىي گەرەنەوۋە راقە كوردى شىعرەكانى حاجى قادىرى كۆيى، نالى، مەخوى، كولتورنىكى ھىراندىن دەسازىنى. ئەم تۇيۇنەوۋە، ھەلدەدا خونىدەوۋەبەكىي بوونناسىي (ئۇنتۇلۇۋىيە) پەيوەست بە ھايدىگەرىيە بۇ ئىشكرىن ۋە نووسىنەكانى مەسعود محەممەد بىكات. ھەرەوۋەك چۈن ھايدىگەرىيە بە ئىشكرىن لەمەر بوون، ھىران، زامان ۋە شىعرەكانى ھەلدەلىنەوۋە، كولتورى خۇرئالايى بىدار دەكانەوۋە لەبىرچوونەوۋە بوون. مەسعود محەممەد شىر بەرىي ئىشكرىن لە زامانى كورد، ھىرانى كوردى ۋە شىعرەكانى حاجى قادىرى كۆيى، دەپەوۋى كورد لە

داكىر كوردى بوونەكەى ۋە لەبىرچوونەوۋە بوونەكەى بىنار بىكانەوۋە، تاكوو لەم رىگەىيەوۋە كورد بەئاگابىتەوۋە بوونى خۇي بەسەلمىنى ۋە بوونى خۇي بىنەتەوۋە ياد. ئەم تۇيۇنەوۋەبە سەرەتا لەتەك ھايدىگەرىيە خەرىك دەپى تاكوو بىنەمايەكى تىۋرىي بۇ تۇيۇنەوۋەكە بىناغەرىيى ۋە پاشان لەسەر ئەم بىنەمايە خونىدەوۋە بۇ ئىشەكانى مەسعود محەممەد بىكات.

ھايدىگەرىيە، زامان ۋە ھىران

ئىشەكانى ھايدىگەرىيە بەسەر دوو قۇناغدا داھەش دەكرىن، ئىشەكانى سەرەتا كە پتر خۇي لە كىتەبى "بوون ۋە كات" دا دەپىنەتەوۋە ۋە ئىشەكانى دەرەنگر پتر لەبارەى زامان، ھىران ۋە ھىران، كە ئەو قۇناغەى دوپاي ھايدىگەرىيە لە بوارى فەلسەفەدا، بە ۋەرچەرخان لەبىر كەردەنەوۋە ئەو دا ناوۋەر دەكرىت. لەنىو ئىشەكانى ھايدىگەرىيە لە ھەردو قۇناغەكەدا زامان رۇلى پىكەوۋەبەستىنى قۇناغەكان دەگىرىي. زامان بىرىتەيە لە پردى پەيوەندى نىوان فەلسەفەى سەرەتا ۋە كۆتايى ھايدىگەرىيە. ئەو زامان ۋەك نامىزى ئاشكرىكردى بوون شۇقە دەكات. لە سەرەمەى مۇدەرىندا بەھۇي تەكنۇلۇۋىيەوۋە زامان پتر نامىزىندا، بۇيە ھايدىگەرىيە داوا لە ھىران ۋە شاعىران دەكا زامان بەھەند ۋەرىگىن. لە روانگەى ھايدىگەرىيە، زامان بوونەوۋەرىك نىيە لىرەبوونى ھەبىت، بەلكو زامان بوون دەبەخشىت. زامان نوپەرايەتى ناكىرى ۋە ئۇبىكتىك نىيە پىشان بىرى، بەلكو زامان نامادەبى ھەيە. زامان تىشەك نىيە راست بى، بەلكو خۇي ھەقىقەتە، ئاسۇى واتايە كە ھەموو تىشەك تىيدا دياردەخى (Keamey, ۱۹۹۶). ھىران لە ناوۋەرۇكى مەرۇفا پەيوەندىيەكەى لەگەل بووندا بەتەواوۋى دادەمەزىنىت. ھىران پەيوەندىيەكەى لە بوونەوۋە ۋەردەگرى. لەنىو ھىراندا زامان دەكەوۋىتە نىو بوونەوۋە. زامان مالى بوونە مەرۇف لەنىو ئەم مالىدا نىتەشەجىيە. ئەوانەى لىدەھىرانى ۋە وشە دادەھىن، پاسەوانى ئەم مالىن. ھايدىگەرىيە لە چوار خالى سەرەكىدا باسى كوردوۋە: **يەكەم: زامان لە بىنەرەتى** (بوونناسىي) ئۇنتۇلۇۋىيە بوونى مەرۇفدايە. مەرۇف لە بىنەرەتەوۋە خاۋەنى زامان، چۈنكە دەھىرانىت. ئازەل لەبەرەنەوۋە ۋەك مەرۇف ناھىرى ۋە ھوشمەندىيە، بۇيە خاۋەنى زامان نىيە. ئەمەواتاى ئۇنتۇلۇۋىيەى زامانەنەك دياردەناسىي (فىنومىنولوۋىيە). گىرنگ نىيە فىنومىنولوۋىيەى مەرۇف بە چ زامىتەك دەدوۋىت، كوردى، ئىنگىلىزى، يان غەربىي، ئەو ئۇنتۇلۇۋىيەى بىز زامان نىيە ۋە دەپى زامانى ھەبىت. **دوۋەم: ھەمىشە ھىرانى روو لە "بوون" دەكا ۋە بەرىي زامانەوۋە** راستىيەكەى ديار دەھىن. زامان دەبىت بەو مالىە كە "بوون" خۇي تىدا دەرەخات.

سىيەم: مەرۇف، ئۇنتۇلۇۋىيەى دەھىرانى ۋە زامانى ھەيە، بەلام مەرج نىيە زامان بۇ دەرەخستى راستىيە "بوون" بەكار بىنى. **چوارەم: مەرۇف داھىنەر دەتوانىت رەسەنانە بىت بە خاۋەنى زامان** ۋە مالى بوون؛ يان مەرۇقى رەسەن داھىنەرەنە، زامان بۇ دەرەخستى راستىيە "بوون" بەكار دەھىن. (كەمال، ۲۰۱۷).

ھايدىگەرىيە لەو گۇتارەنى دەرەنگرىدا، كە لەزىر ناوى "ھىران، زامان، ھىران، رىگەى بەرەو زامان"، "دىسكوز لەبارەى ھىرانى" كۇكرائەتەوۋە ئارگومىنى ئەو دەكا زامان شىعرىيەنە ۋەك "مالى بوون" كارايى دەنوۋىن. ئەو دەرىپەنى ھايدىگەرىيە پەيوەندى بە رەچەلى تەكنىك ۋە خانوۋ، مالىەوۋە ھەيە،

وشه کان وهک بوونهوهی بچووی بیژیان بو ئه بستر اکتانندی ریالیتی به گه رده خرین. لیره و شه کان به کار دهینرین بو پیناسه کردنی ریالیتی وهک کوزاوهی ئۆبژیکتگه لی "بهر دهست/پیش دهست" (Bradatan, ۲۰۱۵) (present-at-hand).

۲. زمان وهک دیسکوزی رافه کردن

لیره دا زمان وهها دهینرئ که ره گه کانی له نیو لیره بوونی رۆژانه یی مرفو قدا به، له نیو جیهاندا وهک رافه کردنی بوون: توانست به ئیمه دها شت رافه بکهن وهک تشتیک که په یوه سته به پرۆژی له نیو جیهاندا بوونی ئیمه. دیسکوزی رافه کردن به سانای رافه به ردا ناکات که لیره یه (پولینکردن)، یان خواهه زنجیره یه ک تایه تمه ندی ئۆبژیکتیسه وهک کیش، رهنگ، پانی، هتد (دیاریکردن). به لکو دیسکوز زور بنه رهبانه رافه ی بهرد ده کا وهک تشتیک که بو لیره بوونی من به سووده یان واتاداره. به رده که له نیو ئیکز بستینسیالی رۆژانه یی خویدا وهک تشتیک رافه ده کری که ده توانرئ له لایهن منوه وهک چهک، به ردی په بکه، بلوکی ته لاسازی یان هه ر تشتیکی دیکه به کار بهینرئ. ئه گه لوگیکی جهختی وهک ئۆبژیکتی به رده ست/پیشه ست رهفتار له گه ل تشته کان بکات، ئه وا دیسکوزی رافه کردن تشته کان وهک نامرزی دهرده ست/حازر ده ست (ready-to-hand) ده ناسیت. به کورتی، دیسکوزی رافه کردن تشته هه بووه کان له رووی شیمانیه خزمه تکاریتی منوه ناشکرا ده کا. هایدیگه ر جیاوازییه کی گرنگ له نیوان فورمی ره سمن "خوی" و ناره سمن "ناخوی" دیسکوزی ئیکز بستینسیال ده کا. ئه و به فۆرمه ره سمنه که ده لی "په یف/گوتن"، هایدیگه ر ئه مه به توانستی ئیمه بو مانوه به به رپر سیاری به رانه ر په یفه کانمان دیاری ده کا به رپی به بیده نگه مانوه بوئه وهی گوی له دنگی بوون بگرین و ره سمنانه وهلامی بدهینه وه. به فۆرمه ناره سمنه که ش ده لی "چه قه چق/قه سی پوچ". هایدیگه ر ئه مه به زور بلایی و چه قه چق دیاری ده کا (Kearney, ۱۹۹۶).

۳. زمان وهک چه قه چق/قه سی پوچ (رای گشتی)

زمان وهک گفوتو گو له گه ل ئه ویدی ده توانرئ به ناسانی بهی به قسه ی پوچ و چه قه چق. له چه قه چقدا وشه کان دهن به ستراتیژیک بو هه لاتن له خومان؛ لیره و ژیمان هچیه دیکه له لایهن خومانوه نازیندرئ، به لکو بومان ده زیندرئ له لایهن ناکه س "مرو" (ئه وان وه (Das Man) که له بری ئیمه بریار ده دا. بوئه ئیمه بو پرکردنه وهی بوشاییه کانی نیو خومان چه نه لیده دهن و به گوتیه ریساکانی مرو چه قه چق ده کهن. قسه ی به تال یان "قسه ی مرو" بوونمان له گه ل ئه ویدی به شیوه یه کی ناره سمنانه رافه ده کا، له به رئه وهی جیهان وهها داده نرئ که هه یه، نهک له به رئه وهی من وا ده لیم، به لکو له به رئه وهی مرو وهها ده لی. قسه ی به تال هه موو که سیک لئی تیده گا وهک هایدیگه ر ده بیژئ "چه قه چق ئه گه ری تیگه یشتنه له هه موو تشتیک بهی ئه وهی پیشتر تشته که ت گرتی و کردبیتت به هی خوت. چه قه چق تشتیکه هه موو که سیک ده توانی بیکا له به رئه وهی ئه و که سه نازاد ده کا له ئه رکی تیگه یشتنیکه ره سمنانه".

۴. زمان وهک په یف (شیر)

هایدیگه ر له مه ر زمان ده بیژئ "زمان ره چه له کی شیر، واتا ئه وه نه ته وهیه که بوون ده شیرینی. به پیچه وانه ش ئه و کاته ی شیر میهن ده سته یه ده کا گه لیک به شیوازی زمانه که ی له میژوودا به دیار ده که وئ. گرنیکیه کان به هوی هومیرۆسه وه ئه و شیر به ته یان ئه فراند و تاقیکر ده وه. زمان وهک دابرا نیک له بوون ژبانی ئه وان، وهک ویناندنی ده سته ییک له بوونایه تی، خه ملاند و نیشاند. "گورگی شتاینه ر، ده روازه یه ک بو هایدیگه ر"، له په ره: (۷۲) شیراندن ئه و شتانه ببنراو ده کا که له زمانی رۆژانه دا په نا ده درین، ئه و زمانه ی که خه لک بو دهر پرنی خوی وهک که ره سه یه ک به کاری ده هینیت. وشه له به ره مه ینانی شته کانداتواناداره، ئه و توانستش له زمانی که ره سه دا نییه، به واتای مالارمی: ئه وه شیراندنه که شته کان به دیار ده خا، هه ره که ئه وهی بو سه ره تای سه ره له لانی بگه رپته وه. هه ره که ئیمه بو په که مچار بیت که ئه و شته مان بینییبت. ئه م گورانه ش به وه بندن نییه که شته کان له گه ل وشه دا به دیار ده که ون، به لکو بو ئه وهی له سه ره تاوه توانستی خوی بدوزپته وه، ویتجا ریگا به ئه و له بوون ده دا.

ئه و چه شنه وزه یه له خه یالی ناوه کی شاعیره وه هه لئا قوولئ به لکو ئه و وزه یه له وه به دیار خسته سه رچاوه ده گری، که به ره له وهی زمان بیده نگ بیت، زه مینه ی بو خوشده کری. که واته مرفو له ریگه ی زمانه وه، بو په یفه کان خوی ئه و له ده کاته وه. ئه و په یفانه ش بوونی مرفو. کاتیک مرفو ده سته یه که به چیکردنی وشه و زمان هه روا له رینه وهی بوونیش ده سته ییکرد. واتا، به دهر پرنیکی دیکه ی چرت: کاتیک زمان ده په یف ئیمه ش له هه مان کانداتوان گویمان له دنگی بوون ده ی. به مجۆره گه وه ره ی مرفو له زماندا، که مالی خوی ته ی، ناشکرا ده بیت. مرفو، به لای هایدیگه ره وه، گوی بو بوونی خوی راده دزئ و به مه ش له سه ر ئه و بوونه وشیاره دهبته وه. هاوکات مرفو له ئاخافتندا بوونایه تیه که ی داده مزینئ. ئه و له لاده کاته وه. لیره دا ئیمه ده توانین بلین که زمان میژووه، هه روا به پیچه وانه شه وه. چونکه مرفو له ره چه له کی خویدا ئاخافتنه و له ریگه ی ئاخافتنیه وه خوی به دیار ده خا. به مجۆره میژووه ده سته یه که ها تاکوو له ناو زمانی مرفو دا بزئ. به واتای هایدیگه ر: "چونکه ریگه ی میژووه به ره و زمان دیاریکراوه، ئه مه ش هه ر ته نیا له ده سته واژه کانی زمان وهک خویدا نییه، به لکو زیاتر به ده سته واژه گه لیک له هه ولان دیاریده کری بو ئه وهی پیناسه یه کی میژووی له ته واوی میژووی فرازانئ هه مه کی روحانییه تی مرفو و هه روا تاکه ره رایه تیه که ی پی به خشی." (ریگه ی به ره و زمان، "لا په ره: ۱۱۸) له روانگه ی هایدیگه ره وه بو زمان، زمان ده بیته مالیک، ئه مه ش واتا بواریکمان بو ئه و بوونه راستینه یه ئه و له ده کاته وه. بوون ئه فراندنیکه بو ئه وهی مرفو بتوانیت میژوو دامه زینئ. هه ر بوئه وشه، وهک زماناس پیناسه ی ده کا، بریتی نییه له دنگ و هیم، به لکو وشه بو نیشه جی بوونی مرفو له سه ر زه ویدا سه رچاوه یه کی ره هه ندیه. له گۆشه نیگای دیدی خه مخۆره نه ی هایدیگه ر یانه وه بو زمان، زمان ده بیته ره چه له کی شیراندن، که جیاوازه کانی نیوان جیهان و شته کان، ئه و له لای و کۆتاییه کان و هه روا له نیوان شه شاردا و ناشکر اکراره کان له خویدا کۆده کاته وه. چونکه ئه وه: "له سروشتی زماندا بو ئه وهی دلنیا بیت، که خودی زمان له ویندا تیگه یشتوانه ئه و دلنیا یه ی ده سته به ر کردوه، به لام ده سته به ر کردن له تیگه یشتنی شتیکی تره له وهی که زمان خوی بیت." (ریگه ی به ره و زمان، "لا په ره: ۱۱۹) له روانگه ی هایدیگه ر، زمانی شیریه ره سمنترین شیوازی بوونمانه له گه ل ئه وانیدی. شیر ریگه به زمان ده دا کارایه هیرمونیوتیکه که ی خوی وهک رافه کردنی جیهان وهک تیکستی دهر خستنی پرۆزه ی بوونمان ناشکرا بکا. لیره دا جیهان وهک ئاسویه ک به سه ر گریمانه کانداتوا له ده ی، هه ره یه کیک له گریمانه کان وهک ئه گه ریکی بوون، سیمبولی بوون یان شفره ی بوون ده ناخفن. به لام ئه گه ر شیر ره گیتی و ریشه ی زمان له نیور سه سنیته ی بوون له نیو جیهاندا ی ئیمه بناسیته وه، ئه و شاعر هافر کی ئیمه ش ده کا له ریالیزه کردنی ئه و ده که بوونی ئیمه ره گی له نیو مهر گدایه، له نیو نه بووندا یه. له روانگه ی هایدیگه ر موه، مرفو به ته واوی له نیو زمانی شیریدا ره گی داکوتاه "زمان هه بووه کان ناشکرا ده کا به رپی پیدانی توانست به مرفو بو ئه زمونکردنی بوون". ئه م ئه زمونکردنه کاتیک رووده دا که زمانی شیر وازی له به کاره ینانی وشه کان وهک نامرزی لوگیکی یان سوودگه ر هینایی. شیر نامرزیکی تایه ته بو ناشکر کردنی ئیمه بو خومان وهک بوون رووه مه رگ. بو ئه وهی بیرمان به ینته وه که لیره بوونمان دواجا کۆتایی دیت. بوون خوی شیر بیانه بو ئیمه ده ناخفی به رپی ناگایمان له بمرتی خومان. له شیردا بوون به هه موو ئه ویدیه کانییه وه ناشکراده ی. هایدیگه ر ده بیژئ شیر توانست به ئیمه ده دا تاکوو "هه نگلویک له تشته کان دور بکه وینه وه"، لیره وه ئیمه جیهان به ریگه یه کی نوئ ئه زمون ده کهن. شیر و هزاندن له به تفنگه وه بوون و مشور بو وشه زور له یه ک ده چن (Kearney, ۱۹۹۶). شوین له ناخواتنی مرفو؛ له زماندا یه لی زمان به و په یفانه ی که ده گوترین ده نگ بالو ده کاته وه. زمان ئه و وشانه ده بیژئ و به دیاریان ده خات، بیده نگیه کان رووتده کاته وه. ئه و جا بیده نگی روو ده کاته ناخواتن. ده با له گه ل هایدیگه ردا کۆپله ی هه شته م له شیریه هۆلدرا لین بخوینینه وه:

"زینتر، له سپیده و به رده وامیبه ک،

چونکه ئیمه ناخواتن بووین و گویمان له به کتر ده بوو

مروفايه تى لهوه فير بوو؛ لى هەر بزانه بووين به گوراني؟” (ريگه ي بهرهو زمان، له پهره: ۱۳۵)

هونراوه له نيومندى زماندا خوى دياردهيني، تاخر بهيچ زمان ناتواني ههبيت، چونكه هزرين بيزمان نيبه و له نيو زماندا روودهدات. ليره دا پيگه گهري هزرين، زمان و هونراوه مان ههيه. هزرين له مرقه كرده داوه ك زمان به پيشمه رجيكى ئوتولوگى بو بوونى مرقه دادنه ئى. مرقه رهسه نه كان هونه رمه ندان و شاعيرانن. هۆلدرلين نهو مرقه رهسه نه به به نيگه رانبييه وه داينه رانه په يوه ندييه كه ي له گه ل بووندا چي ده كات و راستى بوون بۆ ئيمه دياردهيني. هايدىگه ر بۆ دوو مه بهست هۆلدرلين، وه كوشاعير يكي رسمن هه لده بۆ ئيرت و له مهر رۆشايى هونراوه كانيدا مه بهسته كان شيده كاته وه؛ **يه كه م:** له ريگه ي هۆلدرلينه وه له ناوه رۆكى شيعر تيده گه ين،

هۆلدرلين پيمان ده لى شيعر چيه و چ ناوه رۆكى هه يه.
دووه م: پيوستى مرقه ي سرده م بۆ شيعر به تايبه تى و هونه ر به گشتى له شيعره كانى هۆلدرليندا درده كه ويته. نه مه گرنكى شيعر، وه كو به ره نكار بوونه وه بهرجهسته ده كات (كه مال، ۲۰۱۷).

هايدىگه ر له مهر نه وه ده بيزى: ” زمان ره چه له كى شيعره واتا نه وه نه ته وه يه كه بوون ده شيعري ئى. به پيچه وانه ش نه و كاته ي شيعرى مه زن ده ستى ده كا گه ليك به شيوازي زمانه كه ي له ميژوودا به ديار ده كه وي. گريكيه كان به هوى هوميرؤسه وه نهو شيعريه تيه ان نه فراند و تاقيركه وه. زمان وه ك دابرا نيك له بوون ژيانى نه وان، وه ك ويناندى ده ستپيكيك له بوونايه تى، خه ملاند و نيشاندا (”گورگى شتاينه ر، درواز يه ك بۆ هايدىگه ر“، لاپه ره: ۷۲).

نهو زمانه ي راستى بوون درده خات و ده بيت به مالى بوون، زمانى بوونى رسمن و داينه رانه يه، بۆ هايدىگه ر زمانى (شيعرى-هونراوه) يه، بۆ روونكر دنه وه ي پينا سه كه بۆ زمان، هايدىگه ر بنه رته ي وشه ي شيعر له زمانى گريكي (-Poi tikos-Poiesis) درده خات. وشه ي (Poiesis) به گريكي واتا ي (داهينان و به ره مه هينان) ده گه به نى. بۆ گريكيه كان شيعر داهينان و شاعير داهينه ر بووه. بۆ هايدىگه ر ته نيا مرقه ي رسمن ده توانيت داهينه رانه بزي و له م به نه مايه وه، شاعير بوونى كى رسمن و داهينه رانه ي هه يه (كه مال، ۲۰۱۷).

له روانگه ي ئوتولوژييه وه، هونراوه په يوه ندييه كى راسته وخوى به زمانه وه هه يه، زمانيش مالى بوونه و شيعر راستى بوون درده خات. دربرينى راستى بوون ده بيت به چيه تى، يان ناوه رۆكى شيعر. شيعر، وه كو هزرينى فه لسه فييه نه له شيوازي ره سه نه نه ي بوونى دارا يندا نه كى درخستنى راستى بوونى پيده رت، ”هه موو بير كرده وه يه كى فه لسه فيي، به تايبه تى نه وانه ي قولترينن، له نيو خوياندا شيعرين، به لام هيشتا نابن به هونه رى شيعر. به هه مان شيوه به ره مه ي شيعرى، وه كو سر ووده كانى هۆلدرلين، خاونه ي هزرى به رزن، به لام فه لسه فه نين.“ شيعر و فه لسه فه بناغه يه كى هاوبه شيان هه يه، ده يانه وي داهينه رانه راستى بوون دربخه ن. هۆلدرلين له شيعريكييدا به ناوى (نان و شه راب) دنووسى:

له م كاتى نه هاهه تيبه دا

چى پيوستيه كمان به شاعيرانه؟

سه رده مى له بير كردنى بوون، كاتى نه هاهه تى. هۆلدرلين نهو پرسيا ره ده كات، داخۆ پيوستيه كمان به گه رانه وه ي مرقه ي رسمن بۆ بوون هه يه، يان ده ي به رده وامى به سه رده مى نه هاهه تى به دين (كه مال، ۲۰۱۷).

ئيبستا

ئاگر وه ره

ده مانه ويته به ره به يانيك بييين.

ليره دا، هايدىگه ر رۆلىكى جياوا به شاعير ده دات، وه ك هزرقان ده ي بيينى. شاعير، له لايه كه وه، نهو مرقه ره سه نه به روو له بوون ده كات و راستيه كه ي ديارده هيني، له لايه كى ديكه وه، خاونه ي هزرينى داهينه رانه يه، ”بوون به شاعير له كاتى نه هاهه تيبه دا واته: ناماده بوون و گوراني گوتن له جيگه ي خوايه هه له ها تووه كان، بۆيه شاعير له شه وي تاريكى جيهاندا ده بيت به مرقه يكي پيرؤو و هۆلدرلين گوتنه ي شه وه كه پيرؤو ده كات.“

هايدىگه ر سه باره ت به په يوه ندى نيوان شيعر و فه لسه فه ده بيزى هزرين شيعريه، واتا هزرين له باره ي بوون ناوه رۆكى سه ره كى شيعره. ليره دا زمان ديته گورى، چونكه ناوه رۆك وه رده گرى. هزرين نه وه درده خا، كه راستى بوون ده ي سه پي نيت. مه به ست له په يوه ندى هاوبه شى نيوان شيعر و فه لسه فه، قورانيايدان به هيجان نيه، هه ر دوو كيان وه ك خويان ده مينه وه، به لام ناوه رۆكى راسته قينه ي زمان درده خه ن. له م په يوه ندييه دا شاعير و فه يله سوف ده بن به پاسه وانا كانى مالى بوون (كه مال، ۲۰۱۷).

مه سعود محمه د: زمان، بوون و هزرى كورد

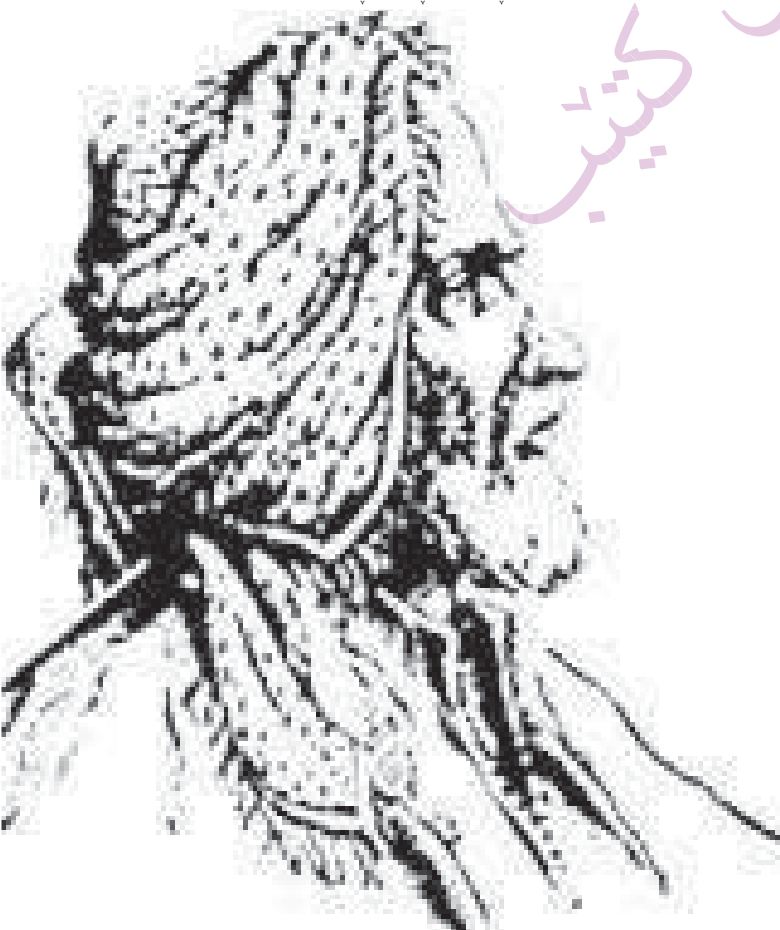
بۆ مه سعود محمه د په يوه ندييه كى پته و له نيوان بوون و زماندا هه يه. زمان بوونى هه لگر تووه و مالى بوونه. نه و له نه خو شخستنى زمانى كوردى و بير چوونه وه ي بوونى كوردى تيگه يشتووه، بۆيه ده يه وي له ريگه ي هه لده وه ي تويك له گنده له نه بووه كانى زمانى كورديه وه، بوونى كوردى هه لده اته. مه سعود محمه د له كتيبي ”زمانى كورد“ دا به داوى هه لده اته وه ي تويك له يه كه مييه كانى زمانى كورديدا ده گه رى. له م ريگه يه وه ده يه وي بوون (وجود) ي كورد، ئوتولوژيى كورد له نيو زمانى كورديه وه هه لده اته وه و ئاشكرا ي بكت. چونكه زمانى كورد بوونى كوردى هه لگر تووه، زمانى كورد مالى بوونى كورده. مه سعود محمه د به گه رانه وه بۆ زمانى ئافيسا و (زمانى شيعرى) گاتا كان شيعريه تى زمانى كوردى زيندوو ده كاته وه، ده گه ر يته وه بۆ ره گ و ريشه كانى زمانى كوردى، تا بوون به ريگه ي زمانه وه ختو كه ي هزرى كوردى، بوونى كوردى بدا. مه سعود محمه د له سه رته ي كتيبه كه يدا باس له هوكارى خو خه ر يكر دن به م بابه ته و نووسينى كتيبه كه يه وه ده كا، ده بيزى ”به نيگه شه بۆ ليكي خاوى گومان به ناو نووسه رانى كوردا ده گه رى و هۆيه كه شى نهو بۆ چوونه يه گوايه به كار هينانى وشه ي كوردى هاوشيوه و هاوته رحى وشه ي فارسى له نووسينى كوردى سر ده مدا، بۆ هه يه خزمه تى نه ده يى فارسى بكا (... و ام هه ست كرد نه كى من ده گاته ئاستى واجبى نه ته وه ي و نيشتيمانى بۆ نه وه ي چرا كزه كه ي خوم پى بكمه و تيشكيك، نه وه ندى هه يه، بخمه سه ر هوكارى نهو گومانانه، نه وه شه به پي ئاگادار يم له سه رچا وه ي كوردى و فارسى و زمانه ئاريايه كانى تر، له سانسكريتويه وه بگره تا ده گاته په هله وه و هى دى“ (مه سعود، محمه د ۲۰۰۸: ۸). له لايه كه وه، خه م و په رۆشى مه سعود محمه د بۆ زمانى كوردى و بۆ كورده، له لايه كى ديكه شه وه به هوى شه راز يابى و ئاگادارى له زمانه كان وه ها له نهو ده كهن، نه م نه ركه له نه ستؤ بگرى. تاكوو له ريگه ي نه م كتيبه وه بوونى كورد رۆشن بكا ته وه، كه نه م رۆشنكر دنه وه يه شه به هوى زمانه وه ده كات. له لاي مه سعود محمه د زمان ته نيا ئامه راز نيبه بۆ په يوه نديكر دن و ئالو گورى زانبارى به كار به يئرى، به لكو زمان په يوه ندى به بوونى مرقه وه هه يه و بوونى مرقه له خوياندا هه لگر تووه. بۆيه ده كرى له ريگه ي زمانه وه نه م بوونه رۆشن بكر ته وه و ديار به يئرى. مه سعود محمه د له كتيبي ”زمانى كورد“ دا ده يه وي بوونى كورد له نيو مالى زماندا نيشته جى بكا و له م ريگه يه وه كورد بي نيته نيو جيهانه وه تاكوو وه ك بوونى كى سه ربه خو بيته نيو ميژووه وه. مه سعود محمه د له م كتيبه دا به هه مان شيوه ي هايدىگه ر تويك له كاتى زمان هه لده اته وه و به شيويه كى هه لكو لىن (ئاركيولوژى) ي زمان و ئيبتمو لؤزى ئيش له سه ر زمانى كوردى ده كا، مه سعود محمه د ده بيزى ”نه وش بۆ من هانديكه بۆ هه لكو لىنى رابردوو و به ده ست هينانى به لگه بۆ سه ربه خو يى زمانى كوردى به ره گ و ريشالييه وه (... خاوه ندار يتى زور له وشه هاوبه شان هى كه له نيوان خوى ازمانى كوردى] و زمانه كانى تر دا هه ن، كوردين و ته نانه ت نه وشه م به دلنيا ييه وه بۆ ئاشكرا بوو كه به هوى بى خاونه ي و بى توانايى و مالىز انييه وه، له ما وه ي بيستوشه ش سه ده دا، زور له وشه كانى تووشى تالان بو رۆى زوريش بوون“ (مه سعود محمه د، ۲۰۰۸: ۱۰). مه سعود محمه د له ريگه ي نهو تويز ينه وه و تويكارييه وه ده يه وي خاوه ندار ييه تى له زمانى كوردى بكت و بۆ خاوه نه ره سه نه كه ي خوى كه كورده بگه ر ي نيته وه، نهو وشانه ي كه لى تالانكرا وه و لى برا وه جاريكى ديكه بي نه وه ئاميزى زمانى دا يك. هه ره ها مه سعود محمه د ده يه وي كورد به ئاگا بي نيته وه و بوونى كورد له نيو زمانه كه يه وه بيدار بكا ته وه و ئازادى بكت. مه سعود محمه د له ريگه ي ”زمانى كورد“ وه ده گه ر يته وه بۆ ميژووى كورد و

هەڵدانهوی توپکله یه کهمیه کانی میژووی کورد بۆ ئەوێ کورد له ژێردهستهی و کۆپلهی بیدار بکاتهوه، تاکوو کورد له بوونی خۆی، له نهخۆشی لهبیرچوونهوی بوونی خۆی به ناگا بیهتوه و ههول و خهبات بۆ ئازادی و سهربهخۆیی و سهلماندی بوونی خۆی بدات. مەسعود محەمەد باس لە ئاقیستا دەکا وەک دەقیق، وەک زمانیک که بوون و میژووی کوردی له خۆیدا ههڵگر توه. ئەو باس له هیز و دەسهلاتی زمان دەکا که هاوسهنگه به هیز و دەسهلاتی ئەو گهلهی قسهی پندهکات "ئهووش روونه که هیزی زمان له گهه هیزی ئەو میلله تەدا که قسهی یی دەکا هاوسهنگه و سهراچاوی هیزی دهسهلات و ئایینه چونکه ئاین، له سهردمه کۆنه کاندایه که له پووڕ و فرههنگی به شیوهیهکی گشتی له خۆ دهگرت." (مەسعود محەمەد، ۲۰۰۸: ۱۸) بۆیه ئەو باس له کاریگهری ئاقیستا دەکا له سهراچاوی فرههنگی گهلاتی ئێران "من بۆ ئەوه چووم که ئاقیستا رۆلی گرنگ و کاریگهری له سهراچاوی قهلبهندی که له پووڕ و فرههنگی ئێراندا ههیه، (... ئاقیستا ههرا و ههرا حهقیقهتیکی گردهبر و وهک بههینترین کاریگهرا له سهراچاوی فرههنگ و ئاین و ژبانی ههموو ئێرانییه کانی پیش پهیدا بوونی ئیسلام دهمنیتهوه" (مەسعود محەمەد، ۲۰۰۸: ۱۹-۲۰). مەسعود محەمەد له ریگهیهی ههڵکۆلینه زمانهوانیهیهوه میژووی کورد و بوونی کورد ههڵدانهوه. توانستی بهرگری، مانهوه و بووناسی (تۆنتۆلۆژی) ی کورد دیاردههین، زمانی کوردی به پیست دهچوونتی له پاراستنی کوردا، چۆن پیست گوشت و ئیسکه کانی داپۆشیوه و دهیان پارێزی، بهههمان شیوه زمانی کوردی وهک ئەم پیسته بوونی کوردی داپۆشیوه و پاراستویهتی. "ئهگه سهراچاوی زمانی کوردی بدهین که پێناسه و دهفتهرفووس و جنسیهتی [کورده] و وهک پیست، گوشت و ئیسکه کانی داپۆشیوه و دهپارێزی، سهراچاوی لهوه سهراچاوی دهمنیته که چۆن وهک زمانیک به زوویی ماوهتوه و توانای گهشهکردنی ههیه و کههسهی تهواوی دربرینی ههیه و توپشه بهرهی قاموس و ریزمان و پهوهندی وای تێدان که بۆ پهوهسندن له رووی رۆشنی سهردم ئاواله یی" (مەسعود محەمەد، ۲۰۰۸: ۴۰-۴۱). مەسعود محەمەد له ریگهیهی ههڵکۆلینه زمانهوانی و ئیتمۆلۆژییه کانییهوه، دهپوهی زمانی کوردی ئازاد و سهربهخۆ بکا و جیای بکاتهوه له زمانه کانی دیکه و وشه تالاکراوه کانی بگهڕێنیهوه، له ریگهیهیهوه دهپوهی بوونه داگیرکراوه کانی کورد ئازاد بکا و مروقی کورد له کۆپلهی، خۆیه کهمرانین و ژێردهستهی رزگار بکا. "زمانی کوردیش که داوای مافی میژوویی و میراتی خۆی دهکا، له رووی ههستکردنهوه به بوونی خۆی و به ئاشکرکردن و راپهڕین دژی داگیرکردن نهک پارانهوه و دهروژه کردن و سووکایهتی و وروژاندنی گومان." (مەسعود محەمەد، ۲۰۰۸: ۴۴). "ئهو سهردمهانی که به پشتشکاندن تیههین و به کهرامت و بوون و زمان و زهمنی خۆمان نرخمان دا، مافمان دهنه و ههست بهو نهکه دهکهین ئاقیستا بکهینه بهلگه نامه و "ناپوی کوردی" و خاوهنداریتی خۆمان بۆ ههرا وشهیهکی که له ئاقیستادا ههیه و فارسی زهوتی کردوه و له دادگای میژوودا دهستی به سهراچاوی گرتوه، بهسهلمینین. ئیمه خاوهنی ئەو زمانهین که قسهی یی دهکهین و دهسهرداری ئاین که هاوشیوه و هاوواتایان له فارسیدا ههیه چونکه ئەو لیکچوون و هاوشیوهیه تهنها له زمانه ئێرانییه کاندایه بهلکو له نیوان زمانه ئێرانییه کانی و سانسکریتی و ئهوان و زمانه کانی ئهروپاشدا ههیه که له سهراچاوی هندونهووروبی کهوتونهتوه. (... ئیمه خاوهنی زمانی خۆمانین و ههراچیهکی له ئاقیستا و ئاینی زهردهشتدا ههیه پهوهندیان له گهه زمانی ئیمه نیزیگهتره و له وێژدانی پیاویکی کوردهوه ههلقولاوه و ئەو نارازیبوونهی که لاملیک دهڕیدهبرئ گوایه خۆبهستهوه به زهخیرهیهک که یه کلابی نهپۆتهوه کاریکه رهتکراوهتوه، چونکه رازیبوون بهوه راگه یاندنی خۆبهستهوه دانه و هیچ زمانیک نییه ئیستای یه کلابی کرابیتهوه، له کۆنهوه یه کلابی بووبیتهوه و عهرا و کورد و ترک و عهجهم له لایه نهوه یه کسان" (مەسعود محەمەد، ۲۰۰۸: ۴۱-۴۲). مەسعود محەمەد له ریگهیهی زمانی کوردیهوه که ههقیقهتی کوردی له خۆیدا ههڵگر توه میژووی کورد رۆشن دهکاتهوه. "کوشندهترین شت له میژووی کوردا ئەوهیه دهرازیبوونی زمانه کانی له چنگی فارسی به نرخێ چاره نووس ئهجام درا که ۲۵ یا ۲۶ سهده درێژهی کیشا. ئەمروش

کوشندهترین شتی زمانه کانی ئەوهیه بیتاوانیه کانی له تۆمهت به پاککردنهوه یه کانی که له راستیدا کهولکردنیته و بهوهش کورد به ههوهسی خۆی تهرمی زمانه کانی خۆی ده داته فارسی و لهوه خاترجهمی دهکا که بهدرزایی میژوو نهیتوانیوه کوردی سهراچی" (مەسعود محەمەد، ۲۰۰۸: ۶۸-۶۹). مەسعود محەمەد له "زمانی کورد" دا گوئی له دهنگی بوونی کورد دهگری و بۆ ئیمه ده گوازیتهوه. ئەم دهنگه بۆ ئیمه ههنووه کانی ده کاتهوه و پیشینی ده کاتهوه. بوونی کورد ۲۵ یا ۲۶ سهدهیه ژێردهستهیه، داگیرکراوه مەسعود محەمەد گوئی له ناله و هاواری ئەم بوونهیه، ئەم دهنگه بهرینی مەسعودهوه به ئیمه ده گات. شامه بهستی فلهسهفهیه مەسعود محەمەد و ههڵکۆلینه زمانهوانیهیه کانی، ئازادکردنی بوونی کورد، رزگارکردنی مروقی کورد له داگیرکاری، لهبیرچوونهوی بوونی خۆی. ناخر کورد بوونی خۆی بیرچۆتهوه، لهبیری کردوه بههوی داگیرکردنییهوه له لایهین گهلاتی ناوچه کهوه.

شیریهتی زمانی مەسعود محەمەد

زمانی مەسعود محەمەد کوردیهی کانی رهوان، پارا، ورد چنراوه. له رووی ئیستیتیکییهوه به شیوازیکی جوان دارپژراوه و چێژمنده جوړیک له شیریهتی لهخۆ دهگری. ئەمهش وهای کردوه به لای زۆر له خوینهران و نووسهراوهوه زمانی مەسعود محەمەد قورس بیت بهلام ئەم قورسییه مه بهسته منده، لهبه ئەوهی ئەو بۆ ههموو کهس ناووسی. ئەو زمان وهک ئامرازی گه یاندنی بیروبوچوونه کانی نابینی، له لای مەسعود محەمەد زمان په پوهندی به هوش و ئاگامندی بوونی مروقهوه ههیه، زمان زادهی هوشه. بۆ ئەو زمان تهنیا بۆ په پوهندی له تهک ئه ویدیدا نیه، مەسعود محەمەد نایهوی خۆی له پشتی زمانهوه بهشاریتهوه، ئەوه زمانه بهرینی مەسعودهوه ددهی، دهپهقی. ئەو له ریگهیهی زمانهوه له بوونی خۆی ههڵنایهت، بهشیوهیه کانی نارهسانانه و ناخووییانه زمان به کارناهیین، بهلکو ئەو بهرینی زمانهوه بوونی خۆی رۆشن دهکاتهوه، ئەو بهشیوهیه کانی رهسانانه و خوییانه زمان دهپهقیین. مەسعود محەمەد ده گه پۆتهوه بۆ توپکله یه کهمیه کانی زمانی کوردی، ئەو توپزالی که له لایهین ناخوهر، نووسهرا و رۆشنی کوردیهوه گهندهل نه کراون. ئەو به تهنگ وشه کانهوهیه و بهرپرسانه رهفتاریان له گهه ده کات، ئەو مشوری بۆ وشه کانی و بۆ زمانی کوردی ههیه. مەسعود ده گه پۆتهوه بۆ رهگ و ریشهی زمانی کوردی، تاکو

لەم ڕێگە یەوێ زمانی کوردی بپۆزینیتەو و زیندووی بکاتەو، لێرەو چارەسەرێک بۆ نەخۆشخستنی زمانی کوردی لەلایەن بەکارهێنەرانی زمانە کەو بەدۆزیتەو. لە لای مەسعود محەمەد زمان چەقەچەق نییە، زمان قەسە بەتال و پووج نییە، کە هەسەن لە پشیتیەو خۆیان دەشارنەو. زمانی مەسعود محەمەد زمانیکی بالایە، زمانیکە ناستی زمانی چەقەچەقی رۆژانەیی و رای گشتی تێپەراندوو. زمانی مرۆ (ئەوان)ی تێپەراندوو. ئاخەر ئەو بەشیوەیەکی خۆیی و رەسەن زمان دەپەیفینتی. ئەو بە زمانیک نانووسی لەبەر ئەوەی هەمووان پێی دەنووسن، کە دەبی هەمووان لێی تێبگەن، بەلکو بە زمانیکی خۆیی و رەسەن دەنووسن. ئەو بە زمانیک دەنووسی کە هارمونی و هاوسەنگی لە نیوان بوون و هزر رۆشن کردۆتەو.

هزراندیک لە خاکی شیعرییەتی حاجی قادری کۆییدا

مەسعود محەمەد بەرپی شیعەرەکانی حاجی قادری کۆیی، نالی، مەحوی، هتد بوونی کورد، کولتوری کورد و هزری کوردی بە ئیمە ناشنا دەکاتەو. بۆ ئەو شیعری رەسەن دەتوانی یەکتیی گەل بنافرینی، دەتوانی گەل بیدار بکاتەو، پیکەو یادەوهر بیان بپزۆین. ئەو لە ڕێگە شیعری حاجییەو خەم و پەرۆشیەکانی بۆ کورد ئاشکرا دەکا، لەم ڕێگە یەوێ دەپەوێ کۆلی، نەخۆشی، و داگیرکراوی بیرێ کورد بەپینیتەو. دەپەوێ بپرووونەو بوونی کورد بە یادی کورد بەپینیتەو. مەسعود محەمەد لە ڕێگە شیعەرەکانی حاجی قادرمو دەپەوێ کورد بگەپینیتەو بۆ نیوان مالی بوون، کورد پیکەو کۆبکاتەو، کورد لە گەل خۆی ئاشت بکاتەو، ئەو لە خۆ نامۆبوونەو کۆتایی پێبەینتی. مەسعود محەمەد لە ڕێگە شیعەرەکانی حاجی قادرمو داوا لە کورد دەکا بە داوی مالی بوونی خۆیاندا بگەرین، ئاخەر ئەوان لە ترادیسپۆن، لە میژوو و مالی خۆیان و دەرنراون، داگیرکراون، بۆیە دەبی ئەم مالی بوونە بدۆزنەو و بگەرینەو مال. بۆ مەسعود محەمەد تەنیا زمان و شیعری بوونی کوردییان هەلگر تۆو و پاراستوو، بۆیە بە ڕێگە شیعەرەکانی حاجی قادر، نالی، و هەلکۆلینە ئیتیمۆلۆژی و ئارکۆلۆژیەکانی بۆ زمانی ئاقیستا دەپەوێ کورد لەم نەخۆشیەیی بیدار بکاتەو و بوونی خۆی بناسینتەو و بگەرینتەو مالی بوونی خۆی مەسعود محەمەد پێشەنگی هزراندنی زمانە؛ ئەو زمانی هەر تەنێ لە ناستی زمانەوانییدا مشتومال نەکرد، بەلکو رەهەندیکی بوونسازی و هزرییەتی بە زمانی کوردیی بەخشی. بەمەشەو مایکی زمانی بۆ بوونی کورد ئاوەلا کردەو، کە ئەو ماله زمانیە، وەک خانووێک لە نیشتەجیبوونی بوونی کورد، بە هۆی هیرشی رژیمی بەعس لە کۆتایی حەفتا و هەشتایەکاندا بۆ سەر زمان و مالی کورد، کۆل و وێران کران بۆیە مەسعود محەمەد، تاکوو ئەو زمانی مالی نیشتەجیبوونەو بوونی کورد بسازینتەو، بە داوی یادەوهری زمانی کوردییەو دەگەریت، بەمەش بە دەمرۆو بەرەو زمان، رۆچوو ناو بنەبانی خاک، کانییەکانی زمانەو کە مالی بپێرکەنەو و بوونی کورد. لەوێو لە نیو زایەلی زماندا، لە گەردوونی شیعەرە بێرەکانی حاجی قادری کۆیی و هۆزانە رانگرەکانی نالی، مەحوی بوونی کورد بەدیار دەخت. ئەو ها گەرانیەو مەسعود محەمەد بۆ زمانی حاجی قادری کۆیی هەر تەنێ کاریکی رەخەسازیی ئەدەبی نییە، بەلکو بپهینانەوێ زمان-بوونی کورد کە لە رۆژگاری ئەودا، وەک لە ئیستاشدا دەپینین، خەریک بوو لە ناستی چەقە چەق، ئاخافتنی بەتال کورتدەکریتەو. هەر وەک گەرانیەو مەسعود محەمەد بۆ شیعری حاجی قادری کۆیی، وەک گەرانیەو کە هایدیگەر بۆ هۆلدەرلین، کردەیکە لە هزراندنی بوونی کورد، کە مەسعود محەمەد، وەک پاسەوانیکی زمان، وستی بە زایەلی شیعرییەو ئەو فەرمانۆشکردنەو هزر لە زمانی کوردیدا بیدار بکاتەو. بەمجۆرە بە ئاکامگیریەکانی لە هەلکۆلینی زمان؛ لەراندنەوێ زایەلی زمان، زبانیکی نوێ بە بە بوونی کورد دەبەخشی. بە تێپهڵچوونەو وەک لە دەقە ئەزموو کراوەکان؛ بە رافەکردنیک لە حاجی قادری کۆیی؛ بە سەفەریک بەرەو خاکی شیعرییەتی زمان، بوونی کورد بە گۆدینیت. کاتیک جیهانی "حاجی قادری کۆیی" دەخویننەو، لەگەل رۆچوون لە ئاوازی پەیف و رستە لیکچنراوەکانییەو دەبینە هاوسەفەری زمانیکی چێژەخشی شکۆمەند، کە لەویدا ئەو زمانە لە سەفەرە بێن درێژە کە یەوێ لە غمی

ئەو دەپە دەنگ و ڕەنگی بەر تەوازی بوونی کورد کۆبکاتەو و لە ئێرە، ئیستادا ئامادە یەکا. لێرەو خۆیندەوێ بوونناسییە کە مەسعود محەمەد لە شیعەرەکانی حاجی قادر هەر تەنێ لە خۆدی رەسەنی و کارامەیی لە کۆزانیار (ئیتیمۆلۆژی)، رافەکاری و بپروکە لیکچنراوەکانیدا نییە، بەلکو لە لەرینەوێ بەهائەکانی زمان، بووناندنی کوردییە. خۆیندەوێ کراوە کە ئەو لە گەردوونی زمانی حاجی قادری کۆییدا ئەو یە، تاکوو بە ڕێگە شیعەرەکانییەو بگات بە زمان. بەمەشەو بوونی کورد بەزینیت. بەمجۆرە بە زمانیک لە هزر، بوونی کورد رابگەپینیت. لە کن مەسعود محەمەد، خۆ کردنە بە سینتەری بوون لە زمانیکی هزرییدا، واتە راکەیانندی ئەو بوونە نادیار، نەپەیفیوێ کورد. ئەمەش خۆ نیشانان یان خۆ بەراوردکردن نییە لە بەرانبەر نەبوونیدا، بەلکو هەلزاردنی زبانیکی لەناو زماندا؛ خۆ مایکی لە زمانی کوردیدا، یان دۆزینەوێ گەوهەری بوونە لە زماندا، یانیش بانگکردنی زمانە، تاکوو رەواندەوێ ئیمە یە لە بپرنەکردنەوێ بوونماندا. خۆیندەوێ سەلیقەدار و پەژارە ئامیزەکانی ئەو بۆ حاجی قادری کۆیی، جەختکردنەوێ کە لە خولبای ئەو گفتوگۆیە دۆستانە و بوونایەتیە هۆگرە ئەو لە هاو بوونیکدا، هاو زمانەکانی خۆیدا. گەرانیەو مەسعود محەمەد بۆ دیمانی ئەو شاعیرە تراژیدیائەفرینەر، حاجی قادر، واتە راکەیانندی پەرۆشی ئەو بۆ نیشمەنی لە بوونی زمانی ئەودا، کە ئەمەش دلنایبوونەوێ لە حەقیقەتی بوونی خۆی. بە دەربڕینیکی دیکە، دواندی مەسعود محەمەد لە گەل زمانە شیعرییە کە حاجی قادردا، غەمیکە بۆ بیدارکردنەوێ یادەوهری فەرمانۆشکراوی زمانە کە؛ لەراندنەوێ دەنگ، زایەل و زامە نادیارییەکانی بوونی کورد لە گەرۆوی شیعەرەکانیدا، تاکوو لەویدا، بە دیوێکەو، بوونە کە لە بوونایەتیە کە پیکەفیدا لە یادەوهری زماندا جینیشن بکا، بە دیوێکی دیکەش، تا ئامادەیی بوونی کورد؛ زایەلی رەهوشی ژبانی کورد بە رۆشانیەک لە یادەوهری زماندا لە هەنووکەدا بپهینتی و نیشتەجی بکا. مەسعود محەمەد لە نیو زمانی شیعەرەکانی حاجی قادرمو "حەقیقەت" یک تام دەکا و دواجاریش بە دواندن و هەلکۆلینی ئەو "حەقیقەت" مەو، بوونی حاجی قادریکی دیکە لە بوونیکی ئاوەلا ی ئاوە کراوی زمانە کەیدا جینیشن دەکا: "یەکیکی وەک من بێ تەرهفی بێ لایەنگیری کە مەبەستی گوتنی حەقیقەت بێ هەرچیەک بێ با بێ و پێی و تەنگ نەبێ... حاجی لە شیعەرەکانیدا دەروونی خۆی کردۆتەو و هەست و بیرێ دەربڕیو. تا فیکری تێی بر کردبێ بە دلکی پاک و قەناعەتیکی تەواو وەو وێستەتی خزمەتی کوردەواری بکا... ئەگەر فیل لە خۇمان نەکەین تا ئیستا زۆریەو بیرەکانی حاجی هەر لە کاردان رپیشاندەری خەباتن بۆ کورد. چونکە هەمان گیروگرفتی ئەوسا هەبوون لەبەر هەنگاوی کوردا ئەمروش هەن و بە قەدەر رۆژگاری حاجی ئیستاش هەرەشە لە حازر و دوارۆزی کورد دەکەن. لە باری ژبان و ئابوری و گۆرانی مادیشەو کەمیکە کەم نەبێ لە سەرانیەری کوردستاندا ئەو گۆرانیەو رووی نەداو بپینتەو بکا. بۆ گۆرانیکی قوول لە بیر و ئامانج (مەسعود محەمەد، ۱۹۷۳). لێرەدا بۆ ئەوێ بەنمای ئەو فەرمانۆشکردنەو بوونایەتیە لە زمانی کوردیدا لە کن مەسعود محەمەددا تێبگەین، کە سەرچاوەی ئەو فەرمانۆشکردنەو مالی بوونی کوردییە، با پیکەف ئەو کۆپە رۆشکردەو مەسعود محەمەد بخویننەو کە بۆ پێشەکی کتیبە بەهادر و لە یادکراوە کە "زارەوسازی پێوانە" دانوسیبوێتی: "بابای زمانزان و پسرۆری ریزمان و دەنگناسی و فەرھەنگنوویی بە هۆی خنکانی لە گۆمی خۆیندەوێ کانی دا بە درەنگەو هەناسە لە مەزرای بەرەللی زمانە دایکراکە خۆی هەل دەکیشی چونکە دەستورەکانی ناو کتیبان رپێ بێ دەگرن و خۆیان بەسەر هۆشی ئاگا و ونیدا دەسەپینن کە ئیتر لەوانە یە زارووی دەستووری و یاسایی وەها داپرژێ چ خزمایەتی بە زمانی خۆیەو نەبیت و خەلق بە بیستنی گۆی قوت بپیت." (مەسعود محەمەد، ۱۹۸۸)

له کن مهسعود محمهددا چۆنیهتی گوگردنی زمان؛ نمایشکردنی بوونی کورد، وهک ئەوهی که ههیه، ههرا بوار رهخساندنه بۆ ئامادهکردن و راگهیانندی ئەو ماله بوونیشینهی کورد، که ئەمەش به گهراڤهوه بۆ بێرکردنهوه له زمان مهیسەر دهییت. ئەم تاتیبهتمهندییهش له کن ئەودا، په یهوهندی به بوونی سهراچاوهی هزرینکی سهربهخۆ؛ تیگه‌یشتن له گهوههری زماندا ههیه، که ئەو له غهمی ئەودا بوو، نه تهنی به بێرکردنهوه زمانیههه که په یهوه بینهوسیتهوه، به لکو خودی خوشی بکات به بوونیکه هه‌میشه هزرکه‌وهی ئاماده له زماندا. بۆیه ئەو ناچارمان ده‌کا سه‌رنجی بدهین؛ له‌نیو فه‌راموشی بێرکردنه‌وه‌دا بمانورووژینی یان به په‌ژاره‌وه یادی بکه‌ینه‌وه. به‌مجۆره مهسعود محمهد به ئاکامگیریهک له ئەزمونه بیکۆتاییه‌که‌یدا، سه‌رنجمان بۆ بوونیکه به‌رپۆه و زایه‌لدار راده‌کیشییت. هه‌روه‌ک وینه‌ی ره‌زوانیکه بناری لووتکه و دولا و دولی چیاپیه‌کی کورد، بینه‌نگ به سه‌فه‌ری گفتوگۆی نووسینه‌کانیه‌وه؛ به‌چاندن وه‌له‌کو‌لینی زمانه‌که‌یه‌وه، ده‌نگه‌به‌هه‌روه‌شینه‌کان؛ شاعیر و پیشه‌هاته‌ئه‌زمونه‌خشه‌کانی له یاده‌وه‌ری زمانه‌که‌یدا مۆتوربه کرد و خه‌ملاند. مهسعود محمهد به رۆچونه‌کانی به‌ناو خاکی زمانه راساوه‌که‌ی حاجی قادری کۆپیه‌وه توانی هه‌م بۆشایی؛ په‌نه‌ناییه‌کانی بوونی کورد له‌ناو زایه‌له‌ی شیعره‌کانیدا رۆشن‌بکاته‌وه. ئەو خۆ ته‌رخانکردنه؛ خۆیندنه‌وه هزریه‌ی مهسعود محمهد لهو شیعره هزر رووژینه‌ره‌کانی حاجی قادرا، به ده‌نگه‌ینانی بوونی کوردیه. بۆیه ئەو گه‌راڤه‌وه‌ی مهسعود محمهد، له په‌رۆشخۆری هایدیگه‌ر له گرفتێ فلسفه‌ی نوێباوی رۆژئاوا ده‌چێ، که به رای هایدیگه‌ر هزر له سه‌رده‌می ته‌کنیکا له‌مدیوی بوونایه‌تی ناهزری و به‌مه‌ش بوونایه‌تی فه‌رامشکردوه. به‌مجۆره مهسعود محمهد به گه‌راڤه‌وه بۆ به‌ناو شیعره‌کانی حاجی قادر، خوشی ده‌کا به مایک له بوونیکه زمانیه‌دا. ئەو به گه‌راڤه‌وه چر و سه‌رمه‌سته‌که‌ی بۆ ناو گه‌ردوونی حاجی قادری کۆپیه‌وه، به ده‌نگیک له شیعیر و به زایه‌له‌یه‌ک له هزره‌وه به‌ره‌م ئیستا و داهاوتو ده‌گه‌رپه‌توه. دواجاریش خۆی ده‌کا به وینه‌ی هزر‌فانیکه‌ی خۆکرد. ئەو گه‌راڤه‌وه‌ی مهسعود محمهد، وێرای جیاوازه‌کان، گه‌راڤه‌وه‌که‌ی مارتن هایدیگه‌رمان بۆ هۆله‌درلین، تراکل به یاد دێنیته‌وه. مهسعود محمهد، وه‌ک هایدیگه‌ر، پێی وابوو حاجی قادر له کاتیکه‌ی زوودا ئەو تستانه‌ی گوت که ئیمه هه‌تا ئیستا‌ش به‌ده‌ستیا‌وه‌گه‌رفترلین یان ئەوه‌وارانه‌ی ئیمه ته‌نیا په‌راویز گه‌لێکن له ئامازه هزریه‌ی‌کانی ئەو، به‌لام مهسعود محمهد بهو ئامازه هزریه‌ی‌کانی حاجی قادروه، مایک له زمانیکه‌ی زیندوو له ئیستا‌دا ئاوه‌لا‌ده‌کاته‌وه. هه‌ر چۆنیک بیت، مهسعود محمهد بهو ده‌ربهرین، هزراندنه‌ی زمانه‌وه، گه‌ردوونی شیعری حاجی قادری کۆپیه‌ی چر ده‌کاته‌وه و ده‌لی ئه‌گه‌ر: "به‌راوردیه‌ک بکه‌یت له‌نیوان فه‌لسفه‌ی سه‌ر به‌کوردایه‌تییه‌وه لای‌خانی و شه‌ره‌فخانی به‌تلیسی و حاجی قادری دوا‌په‌له‌ی ژبانی له‌ته‌ستموول ده‌بینیت خانی له‌زانی و هه‌ستیا‌ری خۆیه‌وه په‌رۆش ده‌خوات له نه‌بوونی حکومه‌تیکی کورد و نا‌ه‌وایی‌ی حاله‌تی ئه‌وتۆی؛ له‌وه‌شدا نه‌که‌وته سه‌ر باری پلان دانان بۆ پیکه‌ینانی ده‌وله‌ت به‌لام هه‌میسان به‌قوناغ پێش رۆژگاری خۆی که‌وتبۆه. به‌تلیسی له‌روانگه‌ی مه‌سه‌له‌ه‌ت و دژ‌وه‌ستانی به‌رانبه‌ر شیعره‌گه‌ری هه‌ولیکه‌ی دا. ... حاجی قادر له‌دیوی کوردستانی ئێران هه‌ستی سونیه‌گه‌ری و دژه‌شیه‌یی که له‌ته‌عه‌سووبی قاجاره‌کانه‌وه سواری هه‌ستی ده‌بوو، قه‌لمه‌که‌ی ده‌بزوات، هه‌سته‌که‌شی له‌گه‌لیدا ژیا تا ئەوه‌ی تۆمه‌تی بێزوه‌تی ده‌هینیته‌ ناو هه‌له‌به‌ستی له‌رێ (مه‌تعه‌وه) که به‌لای سووننه‌وه‌هه‌رامه (سه‌ری دیوانی بکه) ... {حاجی} ئەو دوو به‌یته‌ ده‌نوسێ، کاتیک له‌کوردستانی ئێران ده‌خویند:

**یا ره‌ب به‌قه‌ده‌ر حه‌رفی سیوطی یه‌ک یه‌ک
ره‌حمه‌ت له "مصنف" و له‌قاریی گه‌له‌ک
ئه‌مما عه‌جم و ئەوه‌که‌سه‌ چاپی دانا
بیباته‌ جه‌ه‌نه‌نم به‌عه‌ذاب و به‌کوته‌ک"**
دواتر له‌ئه‌سته‌نبوول که‌وته سه‌ر فه‌کری کوردایه‌تی به‌و شکه‌لی وه‌ها

ناشفته که ده‌یزانیت." (مه‌سعود محمهد، ۱۹۹۷)

ئهو به‌و رۆچوونانه‌ی به‌ناو خاکی شیعریه‌تی زمانی راساوی حاجی قادری کۆپیه‌وه، له‌رینه‌وه‌یه‌کی هزریه‌ی له‌ زمان، یاده‌وه‌ری؛ می‌ژوووی دهم کونکراوی کورد ده‌قه‌ومینێ. لێ به‌ر له‌وه‌ی مه‌سعود محمهد به‌و هزرینه‌ی خۆیه‌کییه‌؛ خۆکرده‌ی خۆیه‌وه ئەو له‌رینه‌وه‌یه ده‌ربهری، له‌وه‌ی خودی ئەو له‌رینه‌وه‌یه له‌ خاکی شیعره‌کانی ئەو شاعیرانه‌دا زایه‌لدار بوو. به‌لێ، ئەمه‌یه‌ مه‌رج و ئه‌رکی کرده‌ی هزر‌فانی خۆکرده‌ی فه‌راموشکراوی کورد، مه‌سعود محمهد. لێ پرسیا‌ر ئەوه‌یه: چۆن حاجی قادری کۆپیه‌ی له‌و رۆژگاره‌دا خاومه‌نی ئەو له‌رینه‌وه‌ی بوونایه‌تییه‌ بوو؟ مه‌سعود محمهد دوا‌ی گه‌ران و سوورانیکی ئه‌قیدارانه‌ به‌ دوا‌ی ژبان و سه‌ره‌ات و نه‌یینه‌ی شیعره‌کانی حاجی قادروه، ئەوه‌ها حاجی قادریان بۆ وینه‌ ده‌کا: "تا من ده‌نگ هه‌لینم له‌خۆیندنه‌وه‌ی ده‌فه‌ری ژبانی حاجی له‌غه‌ریی و نیو بێگاناندا ده‌نگم خۆ ناوینێ له‌ته‌که‌ نه‌عه‌ره‌تی قاره‌مانانه‌ی دلبرانه‌ی پاله‌وانانه‌ی حاجی... ژبانی حاجی له‌په‌لیکی ئه‌وتۆی شه‌رافه‌ته‌ قه‌رزدار ده‌کاته‌وه له‌مه‌یدانی بی‌عه‌یی و فیداکاری و نیشتمانپه‌روه‌بیدا، گله‌ی ئەوه‌شیا‌ن دێنیته‌ سه‌ر که‌وا ده‌یان سال تێپه‌رێ به‌دوا‌خه‌باتی ئەودا بی‌ئوه‌ی یه‌کیکی دیکه‌ی وه‌ک خۆی له‌ناو کوردا په‌یدا‌بی و خۆبکا به‌مه‌شخه‌لی دوهم به‌دوا‌چراکه‌ی حاجیدا." (مه‌سعود محمهد، ۱۹۷۳: ۷۱). به‌مجۆره په‌رۆشخۆری مه‌سعود محمهد به‌گه‌راڤه‌وه بۆ شیعره‌کانی حاجی قادر، بۆ ئەوه‌ بوو تا هه‌م به‌های ئامازه شیعریه‌ی بێرکردوه‌کانی حاجی قادر به‌ره‌م بوون له ئیستا‌دا دووباره‌بکاته‌وه و هه‌میش کورد له‌بوونایه‌تییه‌ فه‌راموشکراوه‌که‌یدا، می‌رده‌زمه‌ی بنده‌ستییه‌دا رابج‌له‌کینێ. به‌مجۆره مه‌سعود محمهد به‌گه‌راڤه‌وه بۆ حاجی قارد ده‌خواری پرۆژه‌ی رینسانسیکی کولتوری ئاماده‌بکات. هه‌رچه‌ند ئەو گوما‌نی له‌وزه و بیستی ئەو رینسانسه‌ له‌هاوزمان، هاو‌بوونه‌و‌کانیدا هه‌یه، به‌لام ئەو له‌هه‌له‌کۆلینه‌ زمانیه‌ی شیعریه‌ی حاجی قادروه، ده‌خواری به‌زمانیک له‌هزر زه‌مین‌سازیه‌ی کۆپیه‌ی هاو‌زمانه‌کانیه‌وه‌ ده‌ریژه‌ به‌هه‌مان پرۆژه‌ شیعریه‌ی رینسانسه‌که‌ی حاجی قادری کۆپیه‌ی بدات. ئەه‌وتا به‌گوما‌نیک له‌ زمان ده‌لی: "پێوستی‌بوونی رینسانسیکی کوردانه‌ بۆ پیکه‌ینان و هیز و بی‌نا و کیان و که‌ی‌نوونه‌ییکی کوردی... ئامانجی وه‌ها ئه‌ریستوکرات و به‌رز که‌ زۆر دووره‌ده‌سته‌ بۆ ئیستا‌که‌ی کورد... وه‌ک له‌به‌هاردا به‌ته‌مای میوه‌ی هاو‌بیه‌یت... هه‌روه‌ها‌ش رینسانسی کورد که‌هه‌بوونیکه‌ی potencial به‌خۆیه‌وه ده‌ییبینی یان به‌جاری نایینی... با بلیین وه‌ک جه‌نینی یه‌ک مانگه‌ی له‌پزدانی دایکیدا نمووه‌دکات، ئەگه‌ر خه‌یرایه‌تی لێ کرد به‌سێ مانگی و چوار مانگی مرده‌زاد ده‌بیت، له‌وانه‌یه‌ دایکه‌که‌شی پێوه‌ به‌ریت... هه‌روه‌زی کوردانه‌ بۆ رینسانسی کوردانه، هه‌له‌نا‌گرێ وه‌ک له‌سه‌رماتی پایزدا قوتایی ده‌چنه‌وه بۆ فه‌یرگه‌کانیان، ئەویش قۆل و باسکی لێ هه‌لمالیت و به‌به‌ریه‌وه دانیشیت... پیمان نا‌کرێ پایسکلێک دروست بکه‌ین، تاکه‌ یه‌ک شه‌قلمان به‌فه‌نی کورد قه‌یرتاو نه‌کردوه... ئەوه‌ی پێی ده‌گوترێ "ژیرینا-ژیرخان" به‌مه‌فه‌ومی سه‌رده‌م جاری له‌ناوماندا نه‌زاهه... هه‌رچی ئه‌سبابی پێوه‌ ژبان و گوزه‌رانه‌ به‌حازری له‌دووره‌لاته‌وه‌ بۆمان دیت، نا‌شزانین چۆنا‌و‌چۆنی مامه‌لی له‌گه‌لدا بکه‌ین و چه‌ندی له‌و ئه‌سبابانه‌ هی حکومه‌ت بیت به‌مالی تالانی ده‌زانین: یا ده‌بدرین یا تیکه‌ی ده‌هه‌ین..." (مه‌سعود محمهد، ۲۰۱۱). ئەو ته‌رزه‌ کولتوری بێرکردنه‌وه‌یه‌ له‌فه‌لسفه‌دا، به‌تایه‌تیه‌ش له‌فه‌لسفه‌ی ئه‌لمانییدا تایبه‌تمه‌ندی خۆی هه‌یه. بۆ نموونه‌ لای نیشه‌دا کرده‌ی گه‌راڤه‌وه بۆ گریکی کۆن، جه‌خت‌کردنه‌وه‌یه‌که‌ بۆ به‌های ئەو "دووباره‌ بوونه‌وه‌هه‌تاه‌تایی". نیشته‌ له‌کتیبه‌ی "له‌دایکه‌بوونی تراژیدیا"دا جه‌خت له‌سه‌ر ئەوه‌ ده‌کاته‌وه‌ که‌ پلاتۆن فه‌یله‌سوفیکه‌ی شیواز تیکده‌ر بوو، چونکه‌ چهندان شیوازی سامناکی تیکه‌لا‌وی یه‌کتر کرد. له‌کن نیشته‌ شیواز ده‌ربهرینی مه‌رجه‌کانی بوونی نووسه‌ره. هه‌ر بۆیه‌ به‌لای نیشته‌وه شیوازه‌ ئۆفره‌نه‌گرتوه‌که‌ی پلاتۆن و گۆرینی تراژیدیا له‌لایه‌ن ئورپیدیه‌سه‌وه، سه‌ره‌تای ئابوونی گریکی کۆن و سه‌رشاری ده‌ستپیکردنی می‌ژوووی رۆژئاوا‌یه وه‌ک نیه‌یلیمیک. به‌رای نیشته‌ ره‌تکردنه‌وه‌ی شیواز لای پلاتۆن ده‌گه‌رپه‌توه‌ بۆ کاردانه‌وه‌ی عه‌قل‌خو‌ا‌زی‌یه‌که‌یه‌وه، تاکوو به‌دژی بوونه‌که‌ی خۆی؛ هه‌نهره‌که‌یه‌وه‌ بوه‌ستیته‌وه؛ که‌ به‌مه‌ش ئا‌گایانه‌ مه‌یل، جه‌سته؛ خودی ژبان ره‌تبه‌کاته‌وه.

خوکرده که یهوه پهلکیشی بکا. خودی ئەمەش پرسیاری گەوهەری ئەفراندن و نەینیی بوونە. لەبۆیە تێمەش لە هەولێ ئەو داووبین کە بەو نووسینەوه، رێنشاندهری خوینەر بەرەو پەرۆشی مەسعود محەمەد بۆ بوونی کورد بکەین، تاکوو پاسەوانی لە مالی بوونە زمانییە کەدا بکات. لەوەشدا پەرۆشی ئەو نووسینە بەخشینی ئاکامگیرییەکی حازر بە دەست نییە بە خوینەر، بەلکو پەرۆشی ئەو نووسینە ئەوەیە کە خوینەر بەو ماله زمانییە مەسعود محەمەد ئاشنا بیت، بەمەش لەویدا لخواینەر دەتوانی بە مەیلی خۆی ئاقاریکی تری بەرەو رۆچوون بەناو ئەو ماله زمانییە هەلبێژێرت؛ بە خۆی بیر بکاتەوه.

دەرەنجام

لە ئەنجامی ئەم توێژینەوه بەدا بۆمان دەر دەکەوی کە مەسعود محەمەد بە هەمان شێوهی هایدیگەر لە ئەک بوون، زمان، هزر و هۆنراوەدا خەریکە، بەلام بێگومان مەسعود محەمەد پەيوەست بە کوردەوه ئەم خەریکەرییە دەکات. چۆن بۆ هایدیگەر زمان گرتگە و مالی بوونە، بۆ مەسعود محەمەدیش زمان گرتگە و بوونی کورد لەنێو زمانی کوردیدا. مەسعود محەمەد لە رێگەی زمانی کوردەوه دەیهوی کورد لە ئەخۆشی لەبیر چوونەوهی بوونی کورد و گەندەلکردنی زمانەکی بێدار بکاتەوه. چۆن هۆلدرلین بۆ هایدیگەر گرتگە بەهەمان شێوه بۆ مەسعود محەمەدیش حاجی قادر گرتگە و لە رێگەی شێعرەکانی حاجی قادرەوه دەیهوی کورد لە ژێر دەستەیی، لە داگیرکردنی بوونەکی، لە بيمالی بەئاگا بێنیتەوه. مەسعود محەمەد بە گەرانهوه بۆ شێعرەکانی حاجی قادری کۆبی، رێنسانسیکی شێعیری-هزری بسازینیت، بەمەش دەخواریت ئەوهمان بە یاد بەنیتەوه کە بوونی کورد هیشتا خاوەن ئەو بوونە نییە کە حاجی قادر سەتەبەک زیاتر بەر لە ئیستا بە تەنیا خۆی بۆ تەرخانکرد. بۆیە ئەو گەرانهوهی مەسعود محەمەد بۆ حاجی قادری کۆبی، بێدار کردنەوهی بوون و زمانی فەرامۆشکراوی کوردە

لیستی سەرچاوهکان:

.Bradatan, Costica (2015) Dying For Ideas. London: Bloomsbury
 Heidegger, M, "Teknikens väsen och andra uppsatser, Övers. R. Matz (Lund: Doxa, 1981
 D. Brinbaum och Sven Olov Wallenstein, "Heideggers väg, Tales, 1999, S. 144-och 145
 .Dialoger, en åretstidskrif, (2005), s. 45-46
 Heidegger, M, "Teknikens väsen och andra uppsatser, Övers. R. Matz (Lund: Doxa, 1981
 Heidegger, Martin 1982. "On the way to language", translated by Peter D. Hertz
 .Harper San Francisco
 Heidegger, Martun 1996. "Brev om humanismen", översättning av Daniel Brinbaum och Sven-Olov Wallenstein, Bokförlaget Thales. Stockholm
 Kearney, Richard (1996) Modern Movements In European Philosophy. Second Edition, Manchester: Manchester University Press
 Steiner George. 1994. "Martin Heidegger -En introduktion". Lund: Daifalos
 محەمەد کەمال (۲۰۱۷) فەلسەفەیی هونەر، سلیمانی دەزگای چاپ و پەخشی سەردەم.
 مەسعود محەمەد (۲۰۱۰) زمانی کورد، لە عەرەبییەوه حەکیم کاکەوهیس، سلیمانی، چاپخانەی ششان.
 مەسعود محەمەد (۱۹۷۳)، "حاجی قادری کۆبی"، بەغدا، چاپخانەی کۆری زانیاری کورد.
 مەسعود محەمەد (۱۹۸۸)، "زاراوەسازێ پێوانە"، بەغدا، لە چاپکراوەکانی ئەمبەدارەتی گشتی رۆشنییری و لاوانی ناوچەیی کوردستان، چاپخانەی سومەر.
 مەسعود محەمەد (۱۹۹۷)، "لە پەرۆشەکانی ژبان"، چاپخانەی کتیبی ئەرزان.
 مەسعود محەمەد (۱۹۷۶)، "چەپکیک لە گۆلزاری نالی"، بەغدا، چاپی کۆری زانیاری کورد.

هاوکاتیش هایدیگەر لە گەرانهوه هەمیشەییە کەیدا بۆ سەرچاوهی تەکنیک وە ک هونەر ساری و ئامادەیی ئەو بوونایەتیە ئایدیالە لە جیهانبینی فەلسەفەیی گریکییدا، بە تاییەتیش لە هونەر و جیهانبینی فەلسەفەییەکانی پارامینیدس و هیراکلیتۆسدا، بۆ ئەوه بوو تا گریکی کۆن دووبارە ئامادە بکاتەوه و بەمەش رۆژئاوا یان ئەلمانیا لەو دارمانەدا رزگار بکا. لە روانگەیی نیتشە و هایدیگەرەوه لەو رۆژگارە ترازیدایەیی گریکدا هزینی فەیلەسووفەکانی پیش سۆکرات تەنیا غەمیان ژبان، رووحی دیونیسیتی بوو. لەویدا ئەوه پارامینیدس و هیراکلیتۆس بوون کە هونەریان دەهینا ئەک میتافیزیک. ئەوه شێعرەکانی پارامینیدس بوون کە بە وشە، میوزیک، سەما زوویان رازاندەوه تا ئەو زوویە لە ژبانی مرفۆدا بەریتەوه؛ بێستری. بە برۆی نیتشە گریکییە کۆنەکان "شێوازێکی مەزن" یان هەبوو، بەمجۆرە تا هەموو تشتە پەنھان و ئاشکرایەکان بێنە گو. بەلام گەرانهوهی مەسعود محەمەد بۆ حاجی قادری کۆبی، گەرانهوهی بۆ هەلکۆلینی یادەوهی کوردی. هاوکاتیش بەهەمان شێوه خویندەوه و شروفا کارییەکانی مەسعود محەمەد لە نالی، حاجی قادری کۆبی، مەحوی و بگرە لە بابەتە هەمەتەرزانەکان دیکەشیدا، بە کەسەر زینمان بۆ کایەکانی شێوازاندنی زمان و هزینی ئەو دەچی، کە ئەمەش بە نۆرە خۆی پرسی چۆنییەتی رافە کردنمان بۆ قووتدە کاتەوه. کاکەلی رافە کارییەکانی ئەو لە شێعرە برێندەکانی حاجی قادری کۆبی و نالی لەویدا بەر جەستە دەبنەوه کە لە یەک کاتدا هەم زینگی هزیرین و پیشبینییەکانی ئەوان ئامادە دەکاتەوه و هەمیش زانەکانی بوونی کوردی بە گو دینیت. ئەو پێی وایە کە ئەوانە زیاتر بەر لە سەتەبەک ئەک هەر درکیان بە کۆمەلیک پەنمەکی برد، بەلکو دەستیان خستە سەر کاکەلی گرتەکانی بوونی کورد، کە تا ئیستا کورد بە دەستیانەوه دەنالین. هەر بۆیە مەسعود محەمەد لە خویندەوه کە بۆ شێعرەکانی نالیدا سەرنجمان بۆ بەهای سەرچاوهی کولتوری خۆی رادەکیشی: "لەم سەردەمدا کە سەردەمی پشت لە کەلەپور کردن، بە تاییەتی لە نیوان میللەتی کەساسی وەک میللەتی کورد، گەنجان وەک پەروانە لە تاریکیی رابردوو هەلدین بەرەو گەشایی ئەدەب و هونەری نەوایی ئەرۆپا، نالی قەد و قامەتی بەرزێ ئەدەبەکی لە جەرگەیی سەدەیی نۆزدەهەمەوه کە فەنار بەسەر دەریای سەدەیی بیستەمدا گەردن کیل دەکات و گەشتی دەریانەوهانی شێعر و ئەدەب بۆ تیشکە گەشەکەیی رادەکیشیت، /.../ هەر دەلیی خاسیەتە نەمرەکانی بە پێی بریاری یاسای سروشت، کە خۆشنامەدی لە هەموو هیزیکی خۆ نوێکەرەوه دەکات." (مەسعود محەمەد، ۱۹۷۶: ۷). هەر بۆیە مەسعود محەمەد بە کردەکردنی ئەک کولتورییە کە یەوه، توانی گەوهەری توانست و بوستی بیر کردنەوه یادەوهی زمانی کوردیدا بەرینیتەوه و بەمەش، بۆ ئەوهی بیرکەینەوه بۆ شایەکانی ئیستای زمانی کوردییمان بە یاد بەنیتەوه یان ریمانچلە کینیت. بەلی، مەسعود محەمەد لە رافە کارییەکانیدا پرسیارە کولتورییەکان بە گشتیی و بە تاییەتیش لە رافە کردەکانی بۆ شێعری نالی و حاجی و مەحوی دا، ئەقیدارێکە سەری خۆی بە دوا پێناسەیی ئەقیدارێکەیی خۆی هەلگرتوو، لی لە کاکەلی ئەو سەرەلگرتنە پان و پۆردە ئەک هەر بەو مرازە ناگا، بەلکو پێناسەیی ئەو ئەقیدە پەنامەک ئامیزتر دەکا. هەر ئەمەش و ئامانلیدە کابە پەژارەیی کە لە ئەقیدە یادیک لە مەسعود محەمەد بکەینەوه، بەمەشەوه لە بری ئەو بەرەو زمان لە رازاندەوهی مالی زمانی بوونمان رێکەین. بەلی، گەرانهوهی ئەو بەرەو گەردوونی ئامازە شێعیرییەکانی حاجی قادر و ئەوانیدە کەدا، جینشینکردنی بوونی کورد لە زماندا. ئەمەش کتومت ئاوینبوونەوهی ئەو تیکە بێستەنی خۆیەتی لە بەهای "حەقیقەت" کانی زمان و خودی نووسەری "حەقیقی" بش. مەسعود محەمەد ویستی بە خویندەوهی ئەو شاعیرانە، وینەییەک لە جوانناسیی شێوازاندنی زمانەکی؛ مایکی هزری بۆ بوونی کوردی بسازینی. لی ئەو دەیزانی کە فەرامۆشکردنی ئەو لە لایەن هاو زمانە کە یەوه، بە شیکە لەو فەرامۆشکردنی کورد لە بوونە ئالاکراوەکی، کە ئەو تا لە ژبانییدا بوو پەرۆشی ئەو بوو کە بە زمانە کە، دابراونیک لەو قەدەر بەدکارە دروستیک، کەچی بە حەسەرەتی ئەوهوه سەری نایەوه. گوتمان مەسعود محەمەد دەخواری سەرنجی خوینەر بۆ ئەو بوونایەتیە پەنھانەیی کە لەم دیو زمانی شێعرەکانی حاجی قادرەوه هەیه رابکیشی و بەمەش سەرداویک لە کلافەیی بوونایەتی بەتاه دەستی خوینەر تا بەناو گەردوونی دەقەکانی؛ هزیرینە

كارپىڭى دەروونىسى لەسەر چىرۆك

لىڭزىلىنەنەي تايىت: چىرۆكى كوردى

سۆزات مەخمەدى - ساقز

پوختە:

باسى زانست و چۈنەيتى پىئوھندى زانست لەگەل ھونەر، ئەدەبىيات و سەرچەشنى بەشەكانى دىكەي زانستە مرۇقى بەكان بەردەوام ھۆگرانى خۇي ھەبۇو. لەم لىڭزىلىنەنەي پىئوھندى زانستى دەروونىسى لەگەل چىرۆك تاوتوى دەكرى و وا پىشان دەدات ئەم پىئوھندىيە لە چوار بەشدا خۇي دەگرىتەو، يەكەم: رەخەنى دەروونى ناسانەي چىرۆك، دووھەم: كەلك وەرگرتن لە چەمكى دەروونى ناسىي وەكوو بابەتى چىرۆك، سىئەم بەش: كەلك وەرگرتن لە تەكنىك گەلى دەروونى ناسىي بۇ شىئەي دارشتن وەكوو فۇرمى چىرۆك و دوياين بەش حەكايەت دەرمانى. كە بە وردى لە خواروھە پىشكەش دەكرى.

وشە سەرەكەيەكان: دەروونى ناسىي، چىرۆك، بابەتى چىرۆك،

شەپۇلى لىشاوى زەين، حەكايەت.

پىشەكى:

دەروونى ناسىي يەكى لە زانستە مرۇقى بەكانە كە سالى ۱۸۷۹ بە فرمى لە دىكەي زانستەكان جودا بووئەو و سەر بەخۇي راگەبان. يەكەم كەسى كە بە پال پىشتى زانست و ھزرى تايىت خۇيدا لە قەرەي شىكرنەنەي بەرھەمە ئەدەبىيەكان زىگمۇند فرۇيد بوو، ئەو بە بۇنەي تىئەلچوون لەگەل نەخۇشە ھىستىرەكان بۇي دەر كەوت دوو زەين و دوو بەشى جوداخواز لە ناو بەك زەيندا ھەن، يەكەم مرۇقى پىي ئاگادار بوو، ھەر ئەو ئاگەھىيە فەلسەفەيە كە لە زەمنەي دىكارپندا وەكوو رازەيەكى حاشاھەلنەگر پەسەند كرابوو، بەشەكەي دىكەش كە زەينى تاك - واتە خاومنى ئەو - لە ناوەرۆكى پىي ئاگا بوو، مەكوئىكى شاردراو لە يادى فەرامۇش كراو و كۇمبەستوو كە وەبىر ئەدەھاتنەو و ناوى نابوو "ناھوشيار" يان خودى نابەئاگا. بەرەنگارىي كۇمەلگەي سەدەي بىستەم لە ھەمبەر دەروونى شىكارى، نەك لەبەر جەختى فرۇيد لە سەر جنسىيەت يان گرپى ئۇدپ، بەلكوو زىدە بەرەنگارىي لە ئاست پەسەند كردنى نەست و خودى نابەئاگا بوو. لە نامادەبوونى ئاگەھيدا عەقلى ھاوتەراز بوونى ھەيە. بۇ خەلكى ناسايى بەم شىئە بوو كە ناھوشياريان بە ماناي نەزان بوون دادەنا ياوەكوو بە شىتەيان دەزاتى، - دەنا كەسىك كە باقى و عاقل بىت نەدەكرا ناگا پىي - خودى نابەئاگا بە ماناي نەزائىي بوو.

بەنەما تىئۇرى يەكان و لىكدانەوھ:

خودى ناگا زەمانىكى ھەيە بە پىكەھاتە و وشە و ماناىيەك كە زەمانى رۇزائەي ئىمەيە. بەلام خودى نابەئاگا زەمانىكى جياوازي ھەيە، زەمانى وئىنە و پىگەي خوازە و ھىماكان - كەوايە دوو زەمان ھەيە و دوو شىئە خويندەنەوھ دەپ بىي - يەكەم بۇ وەرگرتى ماناگەلى روالەتى كە لە نىو ئاگەھى دان و ئەوى دىكە بۇ وەرگرتى واناگەلى قوول و حەشاردراو كە لە نىشانەكانى خودى نابەئاگادا ھەن. لەبەر ئەوئەي كارى نووسىن لەخۇيدا چەشنى لە رەفتار و رەوشتە، كەوايوو داھىئەنەي ئەدەبىي شتىكى تايىت و جىگەي شىكرنەنەوھ وەكوو دىكەي ئاقارەكانى مرۇقە. خەون ھەلگىرى دوو پاژى "ناوەرۆكى ئاشكرا" و "ناوەرۆكى حەشاردراو" ھەم بەرھەمى ئەدەبىيە بە چەشنى رەنگدانەوھى بەستىنى دەروونى نووسەرە؛ نووسەر لە كاتى

تەدارەكى بەرھەم لە دنەدانى ھەناوى خۇي بىخەبەرە و دەتوانىن بلىين ھەر وەك زەمانى خەون ھەلگىرى دوو مىكانىزمى كەلەكەبوون و جىگۆركى يە. كەوانە ئەوئەي كە لە قسەي فرۇيد دا سەرنجى راكەكيشا زەمان بوو، نەك تەنبا ماناي تازە، بەلكوو زەمانىكى تازە كە دەتوانى زەمانى يەكەم، شىكارى و شروقە بكات. (مەخمەدى، ۱۳۹۳) فرۇيد يەكەم لىكدانەوھى تەسەلى لەسەر چىرۆكى گراديواي وىلھېلم جىنسەين ئەنجام دا و جگە لە ناوەرۆكى چىرۆك، وپنە و خەونەكانى كەسايەتەي چىرۆكى شى شروقە كرد. بە شوين ئەوئەي فرۇيد لەگەل نووسەرى چىرۆك پىئوھندى گرت و داواكارى ئەو بوو كە ھەن لە ھەر گرمانانەي كە پىي واپوو لە ژيانى ناو بەنەمالە و قۇناغى مندالى نووسەردا روويداوي پىي لىبىت كە ھەلبەت جىنسەين رەفزی كردەو، بەلام فرۇيد كۆلى نەدا و دەستى دا يە شىكارى بەرھەمەكانى شىكسپىي و داستاىۇفسكى بە تايىت برايانى كارامازوف و لە وتارىك بە ناوى داستاىۇفسكى و باوك كوژىدا، رايگەبان كە نىشانەكانى فەي (سرە) كەسايەتەي ناو رۇمان، دەر كەوتەي ترسى نووسەر لە كوشتنى باوكە (ئىدل، ۱۳۷۴). ھەر وەھا شاگردىكى فرۇيد بە ناوى مەرى بۇناپارت كىتەبىكى تىر و تەسەلى لە سەر ئىدگار ئالين پۇ، شاعىر و چىرۆك نووسى ئەمريكى، نووسى و داھىئەنەي ئەدەبىي پۇ گرپىدا بە مەرگى داىكى لە مندالىدا. (پاينەندە، ۱۳۹۰) بەم چەشەنە فرۇيد يەكەم ھەنگاوى بەرەو رەخەنى دەروونى شىكارانەي ئەدەبىيات ھەلگرت كە ھەلبەت لە خۇيدا رەخەنى لەسەر بوو لە بەر ئەوئەي لەم چەشەنە شىكرنەوھدا بە بۇنەي دەقەو لايەنە شاردراوكانى داھىئەرى دەق ديارى دەكرا كە زۇر جار كىشەي لى ساز دەبوو و دەبوو ھوى ئەوئەي نووسەر لەخۇمەت دانەپالى رافەي كەسايەتەكەي بە ترسەو قەلەم ھەلگىرى. تەننەت شارپل مۇرۇن، بەشىئەي ديارى كردنى تەداعىيە دوويات كراوكانى بەرھەمى نووسەر كە دەبنە ئۇستورەي تاكەكەسىي ئەو و لە دوايى دا بەرورد كردنى ئەم ئۇستورە تاكەكەسىيەي نووسەر لەگەل واقىيەي ژيانىدا ھەندى گۇرانكارىي بە رەخەنى دەروونى شىكارانە دا بەلام دىسان ھەر ئەو كىشەي سەرەوئەي لە سەر بوو. وەكوو دووھەم قۇناغ شروقەي دەروونى شىكارى دەق، رەوتى تازە بوو كە ژان بىلمەن نۇتپل لە سالى ۱۹۶۰ يەرەي پىدا و وتى دەتوانىن دەق شىكارىشى پىي بلىين، نۇتپل بەردى بناغەي كارى خۇي بە جنى نووسەر لە سەر دەق دامەزراند، ئەو ھەر لە سەرەتاوھ وتى: "شروقەي دەروونى ناسانەي دەق واتە رەوتىك بۇ خويندەنەي شىكارانەي دەق. واتا دەق ساز بوو بۇ ئەوئەي بە شىوازيكى سەر بەخۇ لە ھەر دەقنىكى دىكە بخويندەنەوھ، نۇزەن كردنەوھى دىسكۇرسى حەزى دەروونىي بە پىي ھىچ گەرەنەوھ بەو شتەنى كە لە رابردووي داھىئەنەر دەيزانين، بە بى كار تىكردنى دىكەي بەرھەمانەكانى كە دىتە بەرچاومان و تەننەت بە بى رچاو كردنى تايىتەنەندەكانى تاكى خوينە...". (نۇتپل، ۱۳۹۳) ديارە لەسەر ئەم قۇناغە دووھەمە لە ئەدەبىي كوردىدا چەند رەخەنگر كاربان كرددوھ بۇ نمونە يەعقوب خزرى كە بەتايىتەت لە سەر ئەدەبىياتى مندالان چەندىن وتارى نووسىوھ و سالىح سووزەنى كە لەسەر رۇمانى كوردى وتارى بلاو كردەتەوھ. بۇ نمونە سالىح سووزەنى رۇمانى تەمى سەر خەرەندى شىراز حەسەنى جگە لە شروقەي دەروونى ناسىي دەق، بە روانگەي رەخەنى يۇنگى و بە پىي ئاركى تىپ و سىبەر... شروقە كرددوھ. لىرەدا بەشىكى كورت لە دەقى

سالخ سوورهنی وه کوو نمونونه به که له شروقهی دهرورن شیکاری دهق ئەهینمهوه: "شیرزاد حسەن له رۆمانی تمی سەر خەرنەدا دیسان له ناو بازنەیی بەستراوی تۆتیم و تابۆ و دەسلەتی زالی باوک له روانگەیی فرۆیدەوه دەخولیتەوه، نووسەر راستەوخۆ بابەتی ئەم رۆمانە له حیکایەتەکانی "ئەنی" دەئالۆزکینی که هیمای زمانی حیکایەتەکانە و رۆلی ئارکی تیپ دەگیرێ، "فەرهاد" کەسایەتی سەرەکی چیرۆک کە له هەناوی تمی سەر خەرنەدەوه گەراوەتەوه و "بزنە شیت" کە سەمبۆلی رۆحی یاخی مەرفاقیەتی و نوینەری خودی نابەتاگایە، رۆحیک کە نایەوی هەمەبەری یاساکی تابۆ مل کەچ بێ و چۆک دايدات و بەرەنگاری "ئەنی" دەبیت. بێگومان ئەنجامی شیرین و فەرهادەکان له "شوین و ناشوین"دا" به مەرچیک کە له سەر کەشی دەسلەتی باوکدا بژین، هەر ئەم دۆخەییە: ون بوون له تمی سەر خەرنەد و بزنە شیتیش له خەرنەد هەلەدەپێ. ترس، دلەراوکی، مەرگ و ئازاری بیروەرییەکان، کەشی سەرەکی ئەم چەشنە چیرۆکانەییە و هیچ مەوادیک بۆ دوور کەوتنەوه و نووسین بە جۆریکی دیکە بە دەستەوه نادات... (سوورەنی، ۱۳۸۲) قونانی سێهەمی رەخنەیی دەرورن شیکاری نۆرمەن هالەند دايمەزاند. ئەم رەوتە تیکەلێکە له "رەخنەیی له سەر بنەمای پەرچە کرداری خوینەر" و دەرورن شیکاری، سەرئەجری رەخنەگر نە بە نووسەر راکیشراوه نە بە کەسایەتەکانی چیرۆک، بەلکوو رەخنەگر له خوینەر دروائی. لەم پێوەندییە دوولایەنەدا تەنیا دەق نییە کە شی دەکرێتەوه بەلکوو خوینەریش لیک دەدرێتەوه؛ کەواتە مانا تەنیا له دەق سەرچاوه ناگری بەلکوو دەسکەوتی تیکەلێبونی دەق و خوینەرە. هەلبەت ئەم رەوتە جیاوازه له رەخنەیی "له سەر بنەمای پەرچە کرداری خوینەر"، کە لەم رەخنەدا دەق بايەخ و رەسنايەتیەکی نییە و ئەو رەخنەییە کە خوینەر ئاراستەیی دەکا رەسەن و بايەخدارە. لەم رەوتەدا دەمانەوی بلیین کە بۆ چی خوینەرە جۆراوجۆرەکان له چیرۆکیکی یەكسان، چەندین شروقهی جیاواز بەدەستەوه دەدەن. بەلام له رەخنەیی قونانی سێهەمدا هەم دەق گرینگە و هەم خوینەر. لەم شیوە رەخنەدا دەلین کە راقەیی ئەدەبییە چەشنی فام کردنە و لەبەر ئەوەی ئەم تیکەییشتنە راستەوخۆ لەگەڵ شوناسی مەرفادا پێوەندی هەیە، کەوايە چەشنی رەموشته هەر بەم پێیە بۆ ئەوەی هۆکاری خویندەنەوهی تايهتی خوینەر له سەر بەرهممی ئەدەبیەتی مان بۆ دەرکەوی، دەبی شوناسی خوینەر تاوتوی بکەین. بۆ روون کردنەوهی زیاتر دەبی بلیین کە خوینەر له کاتی خویندەنەوهی دەقیکی ئەدەبی ئەو بەشانی لێ گولبێژ دەکات کە له بەرژەندی مەبەستی ئەودایە. ئەو مەبەستی کە له ژێر کاریگەری کەسایەتی و شوناسی دان. شوناسی هەر تاکیک وەکوو کوپەرێیە ک وایە کە بۆ بەرەنگاری دەرورنەیی له خۆی بەکاری دەهینێ. کە وایە "ناوەرۆکی شوناس" ی هەر خوینەرێک دەبیتە هۆی سەرینەوهی هەندێ له ماک و پاژەکانی دەق یان زیاد کردنی بابەتیکی تايهت و ئەم دوو کردەوه (سەرینەوه و زیاد کردن) له تیکەییشتنی هەلبێژاردەیی خوینەرەوه سەرچاوه دەگرن. هالەند پێی وایە شیوە خویندەنەوهی هەر خوینەرێک، پێشاندەری کەسایەتی هەر ئەو خوینەرەییە و جیاوازی خویندەنەوهی کان بە هۆی جیاوازی شوناسی خوینەرەکانەوهیە. هەر بۆیە دەلێ هیچ راقەییەکی تاقانەیی درووست، بوونی نییە و کاری ئیمە له رەخنەیی ئەدەبییەدا سەلماندنی درووست یان هەلە بوونی شی کردنەوه کە نییە، بەلکوو دەبی دیاری بکری کە خویندەنەوهی هەر خوینەرێک له دەق چۆن لەگەڵ شوناسی ئەو دا دەگونجی یان له واقعیدا چۆن لەو شوناسەوه سەرچاوه دەگری. (پایەندە، ۱۳۹۰) بەم پێیە یەكەم پردی پێوەندی نیوان دەرورن ناسیی و چیرۆک، له رەخنەیی دەرورن ناسیی دا خۆی دەبیینتەوه. کە له قونانی یەكەمدا جەخت ئەکاتە له سەر نووسەر، قونانی دووهەم له سەر دەق و له دواییین بەشدا جەخت ئەکرێتە سەر خوینەر. بابەتی هەر چیرۆکیک وایە کە کە چیرۆک له سەری دەنووسرێ. ئەگەر وە ک پیکهاته چاوی لێکەین؛ بابەت پەیکەرێک پێوەندی نیوان ئەندامەکانی دیکەیی چیرۆک ساز دەکا و رووداوه کان راستەوخۆ و ناراستەوخۆ بە چەشنی لەگەڵ بابەتی چیرۆک له پێوەندی دان. ئەم وایە زۆر جار ولایمیکە بەو پرسیارەیی کە چیرۆک باسی

چی دەکات؟ کە وایە هەر چیرۆکیک بابەت یان بابەتگەلێکی له خۆ گرتوو، ئەم بابەتگەلە دەتوانن وایە کە سەرەکی و چەندین ژێر کۆماریان هەبیت. (مەستور، ۱۳۷۹) دووهەم پردی پێوەندی نیوان دەرورن ناسیی و چیرۆک، کەلک وەگرتن له چەمکی دەرورن ناسیی وەکوو بابەتی چیرۆکە. فرۆید له کتیبی تۆتیم و تابۆدا باس لەوه دەکات کە سەرەتا مەرفاقەکان له تاقم و مینگەلی بچووکدا دەژيان کە بریتیبوون له چەند مێ و یەك نیری بەهیز یان سەرۆک کە رینگە بە جووت بوونی دیکەیی نیرەکان لەگەڵ مێکان نەدەدا و له رانی دوور دەخستەوه. رۆژیک برا دەرکراوه کان کۆدەبنەوه و باوکیان دەکوژن و دەبخۆن و بەم کارە مینگەلی باوکیان له ناو برد و ئەو تەکووزییهی رۆخوا، بیگومان ئەو باوکە تووشەیی سەرەتا، بوو بە سەرەمشق بۆ تەواوی براکان کە هەم لێی دەرسان و هەم ئیرەبیان بێ دەبرد، ئەوان بە خواردنی باوک توانیان خۆیان وەك ئەو لێ بکەن و هەر کامیان بەشیک له دەسلەتی ئەویان بەدەس هینا، بە شوین کوشتن و خواردنی باوک و دەس تیکەل کردن لەگەڵ ژنەکانی، کورەکانی تووشی پەشیمانیی و پەشۆکان بوون، بەم بۆنەوه بە قەدەغە کردنی کوشتنی ئازەلی تۆتیم کە جینشینی باوکیان کردبوو و قەدەغە کردنی جووت بوون لەگەڵ دایکان و خوشکان وەکوو تابۆیەك، ویستیان بۆ هەمیشە ئەم شوژشە نەگریسە و هەستی پاشگەز بوونەوه یان تاهەتایە له یاددا بمانی، بە وتەیی فرۆید ئەم دوو تابۆیە چاوی ئاکاری مەرفاقەتی (بیدل، ۱۳۹۳) دەکری وەکوو نمونە بۆ ئەم چەشنە نووسینە شانونامەیی "هاملیت"ی شیکسپیر یان "فانکا له رۆخدا" له نووسینی هارۆکی مۆراکامی ناو بەرین، هەلبەت رۆمانی "ژنە قۆسورە" کە نووسراوهی ئۆرەهان پامۆکیش زۆر بە روونی لەم شیوە کەلکی وەرگرتوو، له ئەدەبی کوردیدا دەتوانین چیرۆکی "حەسار و سەگەکانی باوکم" وەکوو نوینەریکی باش بۆ ئەم قونانە هەلبێژین، له خوارەوه چەن نمونە له دەقی چیرۆکەکی شیرزاد حسەن دەهینمهوه کە داغەکانی کەسایەتی ناو چیرۆک و هەستی پەشیمانیی وەکوو ئەفسانە کە تۆتیم و تابۆ بە جوانی پێشان دەدات: "له زمانی باوکەوه: "له دەرەوهی ئەم حەسارە و دوور له چاوانی من کەستان ناژین، ئەو کورەشی کە له من هەلەدەگەرێتەوه مۆستەحەقی سەربرین و خەسارندنە، ئەو کچانەشی کە ویستیان سەرم شوژ بکەن و رەدوو کەوتن کردمنە خۆراکی قەل و دال، دەستی من ئەوەندە درێژ دەگاتە بنی دونیا..." له زمانی کورەیی بکوژی باوکەوه: "من وتم دەیکوژم و ئیدی ئازاد دەبم، سەر بەست و بەرەللا، تف له رابردوو، وهی له داهااتوو، ئیتر کەس نامینێ بەسەرمانا بنه پێنێ، تەم لێ بکات، دارم لەسەرمانا بشکینێ و قامچی رابووشین، جگەرە له نیو لە پمدا بکوژینتەوه، وتم دەیکوژم و له فەرمانیشتەکانی قوتارم دەبی، له قەرچۆکی دەستە نووقاوه کان، تۆ بلەیی جگەرە له من، لەم دونیایەدا کوپێک نەبووی باوکی خۆی کوشتی؟ من دەستە پاچە بە چی بێم؟ ئەمەیان گۆمەزی سەر گۆری باوکمە یان شاری سەگە بەهەفانکی، دەنیو گۆری ناو گۆمە تیکێ ساردوسەر هاوار دەکەم؛ خوشکانی بێ مروەتەم... دایکانی سێلە و فریودەرم رزگارم کەن، ئەوە تام لێرە، سەگەکانی باوکم هەراسانیان کردم... تا ماوم ناحەسەیمەوه له مەزازی باوک کوشته و کولانەیی سەگەکانی، من خۆم بوومەتە گۆرستانیک کە جگەرە له نالیی نافرەتە رەشپۆشەکان و سەگۆهەری سەگە هەوه سبازەکان هیچی دیکە نایینم و نایبستەم..." (شیرزاد حسەن، ۲۰۰۱) سێهەمین پردی پێوەندی نیوان دەرورن ناسیی و چیرۆک، کەلک وەرگرتن له تەکنیک گەلی دەرورن ناسییە بۆ شیوەیی دارشتن وەکوو فۆرمی چیرۆک؛ کە "شەپۆلی لیشاوی زەین" گرینگترین یانە. دەرورن ناسی ئەمریکی ویلیام جەیمز له سالی ۱۸۹۰ وتی کە ئاگایی مەرفاق تیکەلێکە له تەواوی ئەزموونەکانی رابردوو و هەنووکه و ئەم ئەزموونانە له زەینی مەرفاقا بەردەوام له حالی گۆزان و شلەژاندان و قەت قەتیس نامینەوه، جەیمز بۆ رەنگدانەوهی پر بە پێستی ئەم وایە وتی: "دەبی له خوارەیی چۆم یارمەتی وەرگیرم، دەبی کاتی قەسە کردن لەسەر ئەم رەوتە بە شەپۆلی لیشاوی زەین ناوی بەرین." (بەیات، ۱۳۸۷) له ئەدەبی جیهانییدا "هەرا و توورەیی" فاکتیر یان "خاتوو دەلوپی" له

نووسینی ویرجینیا فۇلف بەم شیو نووسراون، زۆربەى چیرۆکەکانى ھووشەنگ گۆلشیری و عەباس مەرووفى لە زمانى فارسىدا ھەرورەتر. تايبەتمەندىيەکانى چیرۆكى سیلاوى زەین زۆرن کە بە پىئى مژارى ئەم وتارە

ھەندىکیان بریتین لە:

١- "مۆنۆلۆگى دەروونى": چەشنى لە گىرانەووبە کە تىیدا ئەزمونەکانى خواست و عاتىفەى دەروونى کەسایەتییەکانى چیرۆک لە پاژەکانى جۆریە جۆرى زەینى و لە قوناقى "پیش لە گەت"دا دینە گو. قوناقى پیش لە گەت ئەو تۆبە لە ناگاہییە کە ناگەنە پێوەندى (چ ئاخافتن، چ نقیسار)، لە لایەنى گەتدا تەکووزى ئاوم و لۆژیک و شوین و یەك كەوتنى رووداوەکان بە پىئى كات بەرچاوە و زۆر جار ناوناخنى زەینى تىدا سانسۆر دەكرێ، بەلام لە تۆبى پیش لە گەتدا، رابردوو و ھەنووكە و داھاتوو بە كپارچەن، نە گوزارەى قوول و بنەمای پێوەندىدارانەى تىدا، نە تەكووزى لۆژیکى و نە سانسۆرى تىدا بەدى دەكرى و پرن لەو ھەست و سۆزانەى كە بەزادا نايبين و لیوانلیون لە پەستەى نارێمانى، رچاوە نەكردنى رىسای سینتاكس و خۇپاریزى لە دانانى ھىمای رەستەكان، واتە لە روالەتدا وا دەردەكەوى بە شوین زانبارى دان بە خوینەردا نىبن. (بەیات، ١٣٨٧) مۆنۆلۆگى دەروونى خۆى دەكرى بە دوو بەشەو یەكەمیان مۆنۆلۆگى دەروونى راستەوخۆ كە تىیدا نووسەر، بوونى نییە و ئەزمونەکانى دەروونى كەسایەتییە چیرۆك بە شیوێ راستەوخۆ لە مێشكى كەسایەتییەو دیتە ئاراو. دووھەمیان مۆنۆلۆگى دەروونى ناراستەخۆیە كە نووسەر لە چیرۆكدا بوونى ھەبە و ھاورێ لە گەل مۆنۆلۆگى دەروونى كەسایەتییە رینگە دەبرێ و زەینى كەسایەتییە بۆ خوینەر دەگوێزێتەو. (بەیات، ١٣٨٧) ئەم ھۆكارە بە گشتى دیتە ھۆى ئەوێ خوینەر لە گەل ناوناخنى زەینى كەسایەتییەكان رووبەر و بیئەو و نووسەر نەتوانى ھزرى كەسایەتییەكان لىكبدانەو، كە زۆر جار ئەم ساز بوونى لیلی و ناروونییە و ھووكو تايبەتمەندىيى سەر بەخۆ ناوژێر دەكەن، دەتوانین بلیین لیلی و ناروونى دوق، ھەولێ نووسەر بۆ نىزىك كەردنەوێ زەینى لە پىكھانەى مێشكدا، ھووكو نوومونە بەشى لە چیرۆكى "پشیلە" نووسراوەى عەلى غولامەلى دىنمەو: " ... ئەگەر مرەم چى؟ بىيە سەر گۆرە كەم و بە گۆرم پىيەكەنى! چ... بىت نالىم. تۆ ئالمانى نى؟ گەووادا! ئەو عالەمەتان بۆ كوشت؟ بۆ قسەت بۆ بكەم؟ ئەو لىياسە سىيە چىيە لەبەرت دا، نەكا دوكتەرى؟ حای... خىزانی منیش ئالمانىيە، ئەو دەمەى حەزم لىدەكرد وام پى دەكوت. قزى زەردە و چاوى شىن... ئاى خوداى چەندە جوان پىدەكەنى. پىم دەكوت خودا بە دەستى خۆى پىكەنىنى خستۆتە سەر زارى تۆ! رەنگىشە ئەو پىكەنىنە جوانە، یادگارى ماچىكى خودا بى! خودا عەبدى خۇش دەوى. با ماچىشى بكا، بى نىيەت! نا، نا، گوناح نىيە. بۆ وا گویت داومەت؟ نەكا بەتوى تۆش ماچى بكە؟ گەووادا! ... تۆ چاوە ئەو قالۆنچەى چەن گوناح. دوو رۆژە لاقىكیم برپووتەو. نەمىر بىبا، دەمرد. حالى ھەى، سەر تانەتە! نەكا بەنەرتى. دەترسى گوناح!... خۆ من دەزانم سەر تانم نىيە و ناشەرم، بەلام ئەو دوو كەرانە! ھەر لە خۆو دەلێن وەللا سەر تانەتە! سویندىشم بۆ دەخۆن، بۆيە باوەرم پىكردوون. ئەرى بانگى عەسرى داو؟ دەبى دەسنوێ ھەلگرمەو. لەوێتەى باسى ئەو نەخۆشىيەيان لا كەردووم. زوو بە زوو دەسنوێژم دەشكى... ئەو بۆ چاوت دەدرەوشىتەو، وەرن ئەو بىشەرەفە لا، ئەو تەماحى لە نامووسم كەردووا! ئەو گەوادە بە تەمايە من بمرم و تىخزى... ئەى ھاواررر...". (غولامەلى، ٢٠٠٧)

٢- "لە مەر خۆ قسە كردن (حەدىث نفس)": كەسایەتییە چیرۆك، بىر و ھەستەكانى خۆى دەرئەبرى تا لە مەبەستى تىبگەن، ديارە ئەم شیوێ دەرپرینە لە بنەرەتدا ھى شانۆنامە بوو، ھەلبەت جىاوازى بەكەى بەو مەرچەى كە لە شانۆدا، كەسایەتییە چیرۆك بۆ وتەكانى خۆى بەردەنگى ھەبە، بەلام لە حەدىسى ئەفسدا كەسایەتییە لە بوونى بەردەنگ خافل و بىخەبەرە، جىاوازی لە گەل مۆنۆلۆگى دەروونىيەدا ئەووبە لە مۆنۆلۆگدا، راگوێزانى شوناسى زەینى و ژيانى دەروونى لە مێشكى كەسایەتییەو دیتە ئارا، بەلام لە "لە مەر خۆ قسە

كردن"دا ئەم راگوێزانە لە گەل گەلەى چیرۆك پێوەندى ھەبە و پتەو بوونى دەقى زياتر پتەو ديارە و وێدەچى بە دەنگى بەرز قسە ئەكات. (بەيات، ١٣٨٧) لىرەدا وەكو نمونە بەشى لە چیرۆكى "خەونى پەپوولە پايىزە" نووسراوەى عەزىز مەحمود پوپور دىنمەو:

"...رۆژ بەردەوام لە ھەلكشان بوو و جار لە گەل جار پترى جارەزى دەكردم. ھەستم دەكرد خواردى ئىسكانىك چا لەحالىكدا ھالۆى شىاكەت لى ھەلدەستى، تەجرەبەىكەى تاقانەى. ھەر بۆيەش بریارم دا ھەر ئەوئەندەى داىكم ھات، داواى لى بكەم چادانىكم چا بۆ بىنى. بەلام وام نەكرد و لە گەل كۆ داىكم ھات، پرسىم ئەو مندالە مندالى كىيە و ئەو بى دەنگىيەكى بى ھۆى بەسەردا باراندم. وختاىە كىش كۆتم كۆرە يان كچ، ئەو لەبەر خۆبەو دەستى كرد بە پرتەبۆلە و لە لىواری حەوزە كە دانىشت، فرمىسى دادەبارىن. ديار بوو قسەىكەى لە دلایە و نازانى چۆنى بەركىنى. پاش تاوێك وەك ئەوێ جندى بووبى لە قاقاى پىكەنىنى دا و رۆيش، پىكەنىنىكى ھىندە بە سام و ژەنگاوى كە تەواو دلناى كردم داىكم لەونى لى گۆدراو. (مەحمود پوپور، ١٣٩٤)

٣- "زەمان": زەمان شىوێ ئاخافتنى نووسەر لە چیرۆكدا. كە دەكرى ھەم لە لایەنى بگىر و ھەم خودى نووسەرى چیرۆكەو بەكار بەنەرتى و بە كورتى ھەموو گۆشە نىكەكانى چیرۆك ئەگرێتەو. لە چیرۆكى لىشاوى زەیندا زەمان لە لۆژىك و ئاوەز بىبەرە و چەشنە ماكىكى شىعەرى پتەو ديارە، بە كەلك وەرگرتن لە گەمەى زەمانى، بانگەيشتى دەنگى و واتاى، ھىنانە ئارای خوازە و نىشانە و ئىماژ ئەم چەشنە چیرۆكە دەچىتە ئاستىكى شىعەرى، وەكوو نمونە بەشىكە لە كورتە چیرۆكى "ئەو دىو دىوار" نووسىنى فرىا يوونسى دىنمەو:

" تەبەق تەبەق تارىكمەن دەكەن و لە جۆگەكانا، ورد و پرد، تەلىس تەلىس فرىمان ئەدەن كە بىگىرینەو. من ھەر تەنھا خۆم باو شىك وىنەى مەلوونم تىندا زىندوو و نا، مەلێن چۆنكە رەنگى دەرگاى عىمارەتىكى وەھا، ماوەبەكە لەو چلكنى بە خالاسى بوو و رەنگى جەلەكانى ئەو سەربازانە وەھا روو ھىور بوونەو و زەبوتوونە، ئىتر نەتوان رەحەت بكەن، رەحەت بخۆن، رەحەت بەخۆن... و رەحەتیش بمرن. نا، من بەم نەختە گىانەو، بە دەرگاى ژورونىكى ئەو مەدرەسەو بووم كە كەردبووان بە زىندان و لەو زىندانەدا، پىنووسم بىنوو كە چۆن بە خالبازى مىل خاوەنەكەى كەردوو بە پەتەو و حەتتا رفىقە ژەنگاوبىيەكانىشم كە لەو تەتای ھەن نەردە بوون، شاھىدن... (يوونسى، ١٣٩٤)

٤- "كات": ھەر چیرۆكە لە شوئىك و سنوورىكى كاتىدا پىگەى خۆى ديارى دەكات كە دواتر جىنى خۆى لە چیرۆكى مۆدېرن دا ئەداتە كات/ شوئى. چیرۆكى لىشاوى زەین بە بۆنەى گەنگى دان بە كات زۆر جار بە چیرۆكى كاتىش پىناسە دەكرى، لەم چەشنە چیرۆكەدا گىرانەوێ رووداوەكان نەك بە شىوێ كروئۆلۆژىك، واتە يەك بەدواى يەكدا و بە پىئى كاتى "كاتمىر"، بەلكوو رابردوو و داھاتوو كات وەلا دەنرى، ھەتا داھىيان و ئافراندىن لە ھەنووكەدا بىتە گۆرئى، لەم حالەتەدا رىزبەندى كات، شوئىنى خۆى ئەداتە تىكەل بوونى چروپرى بىرەووبىيەكان، كە لە زەینى كەسایەتییەكانى چیرۆكدا نە لەسەر پاش و پىش كەوتنى كات، بەلكوو لەسەر ئەندازەى پانتاى ئەزمونى كەسایەتییە دادەمەرزىت و رابردوو و ھەنووكە و داھاتوو بەتەواوەتى تىكەل بە يەكدى دەبن و جىگۆرکى بەردەواميان پىدەكرى (بەيات، ١٣٨٧). لە خوارەو وەك نمونە بەشىكە لە چیرۆكى "ھەشتەمىن رۆژى حەوتوو" لە نووسىنى محەمەد رەمەزانى دىنمەو:

"بە رىزىكى تەواو، پاشەو پاش دەكشىمەو. وەردەردە دادەگەرىم. نازانم بۆ، بۆخۆشم لىم حالى نىيە، كە نايا دىمەو ئەم شوئىەيان نا. نازانم چەند رۆژە بە رىو،

شهو هیندهی پیوه نهماوه. لای بهانی ده گمه باغیکی چکوله، له هه موو چهشنه گول ده بینم. ده چمه نیو باغه که. گولیکی زهر د و گولیکی سوور لیده که موهه. له نیوه راسی باغه که موه، دهنگی نهرمین و نهرسین دئ، که ناوازیکی ناسمانیی به دووقولی ده لین. ده چمه پی شهوه. هه دروو کیان له بهر په نجه ره که راوه ستاون، بهر مالیان به شانوه نییه. نهرسین که له شیره که ی به باوه شهویه. که له شیره که دوو گولی به دندوو که موه به: به کی سوور و به کی زهره. دهیدا به نهرسینی خوشکم. ده چمه ژوروی، شوکری خوا به توئی کراس و دره یی نیم. پوک و پوخته. گوله کانی دهستم ده دم به نهرمین. بوومته که له شیره وام له باوه شی نهرمینا. نهرمین و نهرسین به دوو قولی ناوازیکی ناسمانیی. پاشان بیدهنگی. دواپی دهنگی خویندنی دوو که له شیره. پاشان بیدهنگی. ناوازی ناسمانیی نهرمین و نهرسین به دووقولی... ” (رهمه زانی، ۱۳۷۷)

دواپین به شی پیوهندی چیروک و دروون ناسیی شیوازی چه کایهت درمانی به. هم چهشنه گیرانهوه له بهر نهوهی ته کنیکی چیروکی تیدایه و تیزین له هیما و دره بهستی کات نین، ده کری به پیناسه نوئ کانی چیروک وه کوو چهشنی له شیوازه کانی چیروک بخویندریتهوه. تنانته نه گهر که سایه تیی مروف یان شت و نازه لیش بن، هه رهوش و ناکاری مروف نهوینن. چه کایهت و چه کایهت بیژی به درژیایی میژووی مروف دوری خوی گیراوه، به شیوه ییک که مروف ژبانی خوی له چوار چیوهی چه کایهت دا کیشاوه تهوه، رایگوزاوه و گوپویه تی، ده توانین بلیین چه کایهت کان، وینا کردنی خومان له خومان و نه زمونه کانمانه. زور جار له ناوه روکی چه کایهت دا وانهی ناکاری دهست ده کووی که بو ریخستنن نه زمونه کانی ژبان به کار دهه یی، بهم بونهوه نه گهر چه کایهت کان هه لگری کردهوه و کاردانهوهی رهوشت بن، دهنه هوی گه شهی ناکاری. له چهشنه چه کایهت کان له کتیبه نایی و پیروزه کاند همن و نمونه یان له نه ده می کوندا زوره وه کوو هه زارویه ک شه... ئیستایش به فۆرمی نوئ داهینانی تازهی له سه ره ده کری. ههندی له دروون ناسه کان وه کوو جروم برونه ره و چه کسوان په رهیان به ” چه کایهت درمانی“ دا. نهوان پییان وابوو که له رووی گیرانهوهی نقل و نهزله، په ندی ناوه روکی چه کایهت به بیسه یان خوینتهر پیشان ده درئ هه تاکوو به رهوه چاکه کاری هانی بدات یان له کاری خراپه هه له بهت چاکه یان خراپه به واتای دروون ناسانه دوری بخاتهوه و ده رفه تیکی دیکه بو توانست یان ده سپی شخه ری بو نه تجم دانی کاریک به پی ویستی بیسه بره خسینیت و تنانته ده کری وه کوو نامرازیک

کوبه ندی باسه کان:

لهم وتاره دا پیشان درا که دروون ناسیی چلون پیوهندی له گهل چیروک دپاری نه کات. پیشان درا که هم پیوهندی به دتوانی هم له ره خنه ی چیروک، هم له بابته و فۆرمی چیروک دا خوی ببینیتهوه. به پیچه وانه شهوه ده کری هم کار یگه ریبه هه لگه ریتهوه و کار یگه ری چیروک له سه ره دروون ناسیی ببیین، که بهم شیوه چه کایهت درمانی دپته ناراوه که باسی له سه ره کرا. دپاره نامانجی سه ره کی هم وتاره کردنهوهی که لینیکه بو بهر وارد کردنی زانستی دروون ناسیی و نه ده بیات به گشتی و چیروک به تاییه تی. بهر چاوه که نه ده بیات کوردی هیچی له نه ده می گهلانی درووبه ره کهم نییه و بو هه ره شیوازیکی نه ده می چه ندین نمونه ده قمان ههن که بو روون کردنهوهی وتار نه کری که لکی لی وه ربگری.

سه رچاوه کان:

- هه سه ن، شیزاد (۲۰۰۱). چه سار و سه گه کانی باو کم، سلیمانی، تیشک.
- رهمه زانی، محمه ده (۱۳۷۷). مرگینی، سه قز، چاپه منه می محمه دی.
- غولامعلی، علی (۲۰۰۷). پادشای تنیایی، سلیمانی، سه رده م.
- مه موودیپور، عزیز (۱۳۹۴). خهونی په پپوله پاییزه، سه قز، گوتار.
- یوونسی، فریا (۱۳۹۴). کومینیمالی ” درهنگان“، تاران، تار یوحان.
- ریکسون، میلتون (۱۳۹۴). قصه درمانی، ترجمه: قراچه داغی، مهدی، تهران: انتشارات دایره.
- ایدل، لیون (۱۳۷۴). قصه روان شناختی نو، ترجمه: سرمد، ناهید، تهران: شبابوز.
- بیات، حسین (۱۳۸۷). داستان نویسی جریان سیال ذهن، تهران، انتشارات علمی فرهنگی
- پاینده، حسین (۱۳۹۰). گفتمان نقد، تهران، انتشارات نیلوفر.
- سوزنی، محمد صالح (۱۳۸۲). مه بر فراز دره، نشریه گلستانه، شماره ۵۳، صص ۲۰-۲۳.
- محمدی، سوران (۱۳۹۳). سمینار ”ارتباط ادبیات و روانکاوی“، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات کردستان. سندنچ، چاپ نشده.
- مستور، مصطفی (۱۳۷۹). مبنای داستان کوتاه، تهران. مرکز.
- نول، زان بلمن (۱۳۹۳). تحلیل روانکاوانه متون ادبی. ترجمه: نژاد محمد وحید، تهران: افراز.

پینگ و قونغا، کانی ئەدەبى كوردى لە کرماشان و ئیلام

شەریف فلاح

دیکەى پێوەندىدار بەم پرسەوه، لەم وتارەدا دەخەینە بەرباس و تاوتوێیان دەکەین. ئەگەر لە روانگەى میژووپیەوه لەم بابەتە بروانین، بە جوانی بۆمان دەردەکەوى که لە هەلکەوتەى جوغرافىیایى دوو پارێزگای کرماشان و ئیلامدا، هەر لە چاخە کۆنەکانى میژوووه، زاراوى کۆنى گۆران (هەورامى)، لەکى، فەبىلى، لورى، کەلهپورى، ئیلامى کۆن لەناو پیکهاتەى هۆز، تايغه و عەشیرە جیاجیاکاندا، زمانى ئاخوتنى جەماوەرى کوردى ئەو دەفەرانه بووه و کۆنترین دەق و بەلگەى نووسراوى کوردى بە زاراوى گۆران دۆزراوهتەوه که دەربرى بوونى ژباړ و شارستانى تىکى کۆن و دىرینه لەو ناوچانە.

گەلێک بەلگە، دەسنووس، بەیاز و دەقى حیماسى، چىرۆک و ئەفسانە و ئۆستووورە لە کرماشان و ئیلام سەریان هەلداوه که نیشانەى دەولەمەندى و بەهیزیى زاراوه جۆراوجۆرهکانى ئەو ناوچەیه. ئەدەبىاتى دەولەمەند و پڕ ناوهرۆکى زارەکى، فۆلکلۆر و پەند و قەسەى پيشینان که چەند سالتیکە لەسەر دەستى نووسەر و لیکۆلەرانى ئەم بواره کۆ کراونەتەوه و ئیستا لەبەر دەستان، دەربرى بوونى پاشخان و خەزینەیهکى ئیجگار دەولەمەند و پڕ ناوهرۆکى کولتور و ئەدەبى نەتەوییه لەو ناوچانە.

جیالە کورد بوون و پیکهاتە و تايبەتمەندىیه هاوبەشە نەتەوییه کان، لەلایەن حکوومەتە یەک لە دواى یەکەکانەوه کار بۆ ئەوه کراوه کرماشان و ئیلام لە ناوچەکانى دیکەى کوردستانى ئێران جیابکەنەوه که دەتوانین لە چەند خالدا ناماژمان بکەین بەریتینى له:

- 1- بوونى مەزەهەب، ئایین و ئایینزای جیاواز.
- 2- گرتەبەرى سیاسەتى هەلاواردن و دابرا و بەرینتر و زەق کردنەوهى جیاوازییه فەرهنگى و ئاینیه کان لەگەڵ ناوچەکانى دیکە لەلایەن سیستمى دەسەلاتەوه.
- 3- هەلداون بۆ گۆرینى دیمۆکرافىای سیاسى و فەرهنگى و ئاسیمىلاسیونى زمانى و فەرهنگى.
- 4- لەخستە بردنى زمانى کوردى و قەدەغەکردن و نامۆ و ناشیرین نواندن و گالته کردن بە زاراوه کان.
- 5- هەلاواردنى مەزەهەبى، ئایینى و پيشگیری لە بەرئۆبەردنى بۆنە و رێوڕەسمە مەزەهەبیه کان و پەرەدان بە ناکۆکى و ئاژاوه لە نیوان مەزەهەب و ئایینه جیاوازه کان.
- 6- نەهواندانى کوردى ناوچەکانى دیکە بۆ بە گژدا چوونى کوردى کرماشان و ئیلام و جیخستنى جۆریک تیروانینى چەواشەى وهک زره کورد و کوردى رەسەن و نارەسەن.
- 7- رەواندەنەوهى دەرەتان و دەرەفته فەرهنگى و ئەدەبیه کان لە کرماشان و ئیلام و دوورخستەوهیان لە چەقى رەوتە زمانى و ئەدەبیه کانى کوردستانى ئێران.
- 8- زال کردنى کولتورى غەیره کورد

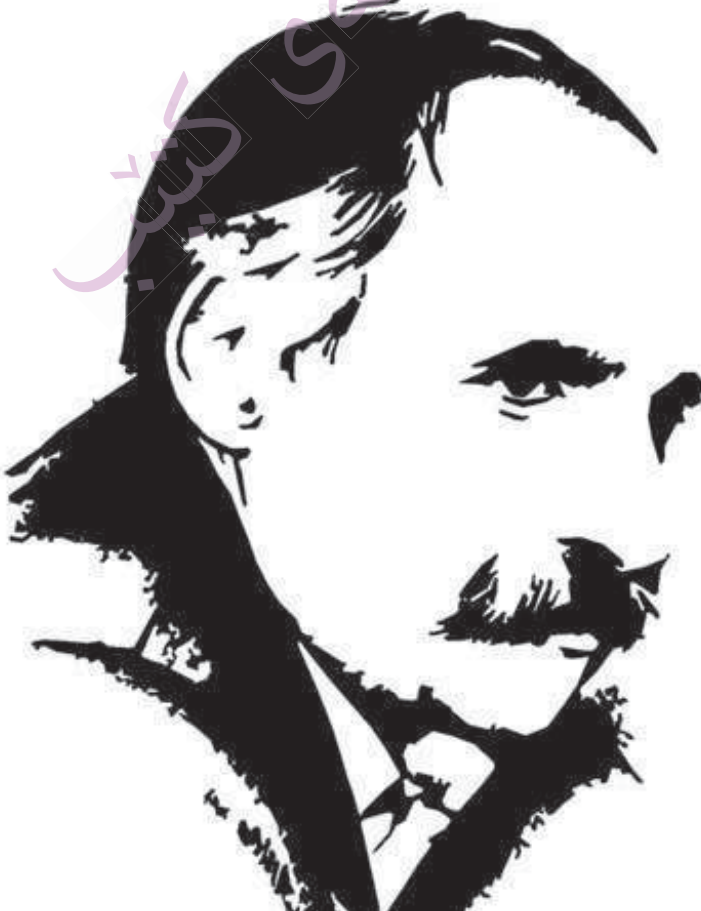
کوردستانى ئێران که پیکهاتوووه لە چوار پارێزگای ئیلام، کرماشان، کوردستان و ئازەربایجانى رۆژئاوا، نەتەوهى کوردى تیدا دەژى که بە زمانى کوردى و بە زاراوه و دیالیکتە جۆراوجۆرهکانى قەسە دەکەن. بە دىرژایى میژوو ئەم نەتەوهیه لە مافە فەرهنگى و سیاسیه کانى بیهەش بووه و لەلایەن حکوومەتەکانى زال بەسەر ئێرانەوه بە فەرمى ئیزنى خۆیندن و نووسین بە زمانى کوردى نەدراوه که ئەمە یەکیکە لە گرت و ئاستەنگە فەرهنگى و سیاسیه کانى نەتەوهى کوردە لە کوردستانى ئێران.

زمانى دایک وهک یەکەمین دیارى و تووشه که هەر لە سەرەتای منداییهوه لە دایک و باب و لە داوینى بنەمالهوه لە رینگای دابونەرىت، هەلسوکەوت، خواردن، ئاخوتن و... بۆ مندال دەگوزرێتەوه، هەوین و جەوهەرى پەرورده و قالب گرتنى فکر و جیهانبینى تاکه. پەرورده بە زمانى دایک و خۆیندن و نووسین بەو زمانە یەکیک لە سەرەکى و ئاسایى ترین مافە سروشتیه کانى هەر مروفتیکه.

زمان وهک کۆلەکه و شادەمار و رۆحى نەتەوه لە پرۆسەى فەرهنگسازیدا دەوریکى ئیجگار گرینگ دەگيریت. لە رینگای زمانهوه مروف سەرەتا پیناسه و شوناسى فەرهنگى و نەتەوهى تاک وەرەگرت و لە سنووریکى بەلاوتر و لە کۆمەلگادا شوناسیکى دیکەى کۆمەلایەتى و فەرهنگیشى پى دەبەخشیت.

ئەوهى لەم وتارەدا دەمەوى هەلوەستەى لەسەر بکەم، وهلامدانهوه بە چەند پرسىاریکى گشتیه لەمەر زمان و ئەدەبى کوردى لە دوو پارێزگای کوردنشین لە کوردستانى ئێران، ئەویش کرماشان و ئیلام. مەهەست لە هەلبژاردنى ناوچە و جوغرافىایه کى تايبەت بۆ تاوتوویی ئەم بابەتە ئەوهیه که دوو پارێزگای دیکەى کوردنشینى ئێران (کوردستان و ئازەربایجانى رۆژئاوا) رەوشت و بارودۆخى فەرهنگى و زمانىیان بە نیسبەت ئیلام و کرماشان جیاوازه.

- ئاخۆ پرسى خۆیندن و نووسین بە زمانى کوردى لە کوردستانى ئێران لە هەر چوار پارێزگاکه وهک یەکن؟ ئاخۆ زاراوه جیاجیاکانى زمانى کوردى شانبەشانبى یەک گەشەیان کردووه؟ هوکارى لاوازی و نەبوونى دەرەفت و دەرەتانه فەرهنگى و ئەدەبیه کان لە کرماشان و ئیلام چىن؟ قونغا جۆراوجۆره فەرهنگى و ئەدەبیه کان لە کرماشان و ئیلام لە کەیهوه دەستیان پیکردووه و ئیستا لە چ دۆخیکلان؟ ئەم پرسىارانە و چەندین پرسىارى

له هه‌موو ئاسته‌کان و سه‌پاندنی به‌سه‌ر جه‌ماوه‌ و هینانی هیزی ئابووری و ئیداریی ناخوجیی له‌باتی خه‌لکی خوجیی.

۹- په‌ردان به‌ ناوکوییە تایفه‌یی و عه‌شیره‌ییە‌کان له‌ دریزایی لاواز کردنی هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی و به‌هه‌ند نه‌گرتنی به‌ها و بایه‌خه‌ نه‌ته‌وه‌ییە‌کان له‌لای خه‌لک و سه‌رقال کردنیان به‌ پرسی لاوه‌کیه‌وه.

۱۰- داتاشینی تۆمه‌تی جیایی خوازی، ئازاوه‌گیری و هه‌روه‌ها هیزمۆنی زالی تیروانینی ئەمنیه‌تی بۆ ناوچه‌کانی کرماشان و ئیلام.

ئهو ده‌ خاله‌ و زۆر هۆکاری دیکه‌ که‌ش، دۆخیکی وایان خولقاندوه‌ که‌ زۆربه‌ی قۆناغه‌ سیاسییه‌کانی ئەم سه‌ده‌یه‌ له‌ سه‌رده‌می به‌ده‌سته‌گرتنی ده‌سه‌لاتی خۆیاندا، له‌ دوو پارێزگای میژوویی و که‌نارایی کرماشان و ئیلام، دوو ده‌قه‌ری ده‌وله‌مه‌ند و به‌پێز له‌ باری میژوو، زمان، فه‌ره‌نگ و ئەده‌ب و کولتوری کۆمه‌لایه‌تی، په‌راویز بخرین و له‌ ره‌هه‌ندی میژووی سیاسی و فه‌ره‌نگی کوردستانی ئێراندا بۆ چه‌ند قۆناغیک له‌بیر بکړین و له‌باتی کولتور و زمانی ره‌سه‌نی خۆمالی و گریدان به‌ ناوچه‌کانی دیکه‌، کولتوری غه‌یره‌ کورد و جیه‌نیه‌ییی که‌ دیکه‌ زال بووه‌ و کاریکی کردوه‌ له‌ چوارچێوه‌ی نووسین و داهینان و به‌ره‌مه‌ینانی زمانی و ئەده‌بیدا، ئەم شوناسه‌ که‌مه‌نگ بیت و خه‌ون و خولیا و ئاواته‌ نه‌ته‌وه‌یی و نیشتمانییه‌کان به‌ زمانی فارسی به‌ینه‌ سه‌ر کاغه‌ز.

ناکړئ ئەم پرسه‌ وایک بدزیتوه‌ که‌ دوو پارێزگای کرماشان و ئیلام که‌ به‌پێی ئاماره‌ فه‌رمیه‌یه‌کان دوو له‌ سه‌ر سه‌ حه‌شیمه‌تی کوردی کوردستانی ئێران پێک ده‌هینن، به‌ده‌رن له‌ نووسه‌ر، ئەدیبه‌، داهینه‌ر و لیکۆله‌ر. به‌لکه‌و به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ که‌سانی پسپۆر، لیکۆله‌ر، داهینه‌ر، کارامه‌ و هه‌لکه‌وته‌ له‌ دوو پارێزگای ئیلام و کرماشان و شار و شارۆچکه‌کانی ده‌ورووبه‌ری له‌ چاو پارێزگای کوردستان و ئازهر، بایجانی رۆژئاوا گه‌لیک زۆرن. نووسه‌ران و داهینه‌رانی کرماشان له‌ژێر هیزمۆنی ئهو که‌ش و دۆخه‌ زاله‌ی که‌ هه‌بووه‌ و له‌به‌ر ئهو هۆکارانه‌ی که‌ باسمان کرد نه‌یانتوانیوه‌ به‌ زمانی دایکی خۆیان واته‌ گۆران، که‌له‌پوری، له‌کی، لوری، باجه‌لان، گه‌هورایی و فه‌یلی، خۆ ده‌ربخه‌ن و به‌ ناچاری په‌نایان بردۆته‌ به‌ر زمانی فارسی و وزه‌ و تواناییه‌ هه‌ریه‌کانیان له‌ پانتایی ئهو زماندا ده‌رخستوه‌ و خه‌م و ئازاره‌کانی نیشتمانیان باس کردوه‌ و ویستویانه‌ له‌و رۆچنه‌یه‌وه‌، سیما و ئەندیشه‌ و فکری کورد بخه‌نه‌ روو که‌ وه‌ک دیاره‌، هه‌وین و جه‌وه‌ری زۆریک له‌ نووسراوه‌کنیشیان کوردین.

بیگومان نایین و مه‌زه‌به‌ له‌ کوردستان یه‌ک له‌و پرسانه‌ بووه‌ که‌ رۆل و کاریگه‌ریه‌کی زۆری له‌سه‌ر فکری و ئەندیشه‌ و به‌ره‌می نوخه‌یه‌کانی کورد هه‌بووه‌، یاییه‌یه‌کانی زه‌ده‌شت و یارسان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی جه‌ماوه‌ر و لایه‌نگریکی زۆریان له‌ هه‌ورمان، کرماشان و ئیلام هه‌بووه‌ و ئیستایش هه‌یه‌، بوونه‌ته‌ ره‌وت و رێچه‌یه‌کی ئەده‌بی و گه‌لیک شاعیر و ئەدیبه‌ی ناواریان تیا هه‌لکه‌وتوون که‌له‌ قالیی ئەده‌بی میلیی- مه‌زه‌به‌یدا زۆر شاکاریان به‌ زاواه‌کانی گۆرانی کۆن، له‌کی، فه‌یلی و که‌له‌پوری لێ به‌جیماوه‌ که‌ ده‌توانین نامازه‌ به‌ که‌لامه‌ ده‌فته‌ره‌کانی یارسان و که‌سانیکی وه‌ک: "با سهره‌نگی ده‌وان"، "سه‌ی یاقووب ماهیده‌شتی"، "په‌ریشان دینه‌وه‌ری" له‌ سه‌ده‌ی چواره‌می زایینی، "باوه‌تاهیر هه‌مه‌دانی" له‌ سه‌ده‌ی ده‌یه‌می زایینی به‌ زاواهی له‌کی، "مسته‌فا بیسانی" له‌ سه‌ده‌ی شانزده‌یه‌می زایینی به‌ زاواهی هه‌ورامی، "محهممه‌د که‌نوله‌ی" له‌ سه‌ده‌ی حه‌فده‌ی زایینی، "خانی قوبادی" له‌ نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی حه‌فده‌یه‌می زایینی، "سه‌ره‌نگ ئەلماس خان" و "میرزا شه‌رف دینه‌وه‌ری" له‌ ناوه‌راستی سه‌ده‌ی هه‌زده‌یه‌می زایینی، "شه‌یدا هه‌ورامی" له‌ کۆتایی سه‌ده‌ی حه‌فده‌یه‌م و هه‌روه‌ها "محهممه‌د وه‌لی کرماشانی" له‌ سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیسته‌م، "وه‌لی محهممه‌د ئومیدی"، "غولامزه‌زا ئه‌رکه‌وازی" و... بکه‌ین.

زۆریک له‌ لیکۆله‌ر و توێژه‌رانی بیاقی زمان و ئەده‌بی کوردی له‌و باوه‌ردان که‌ گه‌لیک ده‌ق، حیکایه‌ت و چیرۆکی حیماسی و ئەده‌بی زاوه‌کی له‌ کرماشان و شاره‌کانی ده‌ورووبه‌ری خولقاوون و به‌پێی به‌لگه‌ی سه‌لمه‌ینراوه‌ که‌ ئیستا له‌به‌ر ده‌ستدان شانامه‌ی کوردی به‌ ناوه‌رۆکی جیاواز له‌ شانامه‌ی فارسی، به‌ زاواهی گۆران و به‌ چه‌ند گه‌یرانه‌وه‌ی جیاواز ئیستا له‌به‌ر ده‌ستدایه‌ و له‌ زۆر باردا شان له‌ شانی شانامه‌ی فیردوسی ده‌دات. یان له‌ به‌ره‌مه‌یه‌کانی دیکه‌، ده‌کرێ نامازه‌ به‌ "رۆسه‌م و زه‌نون" شاکاری به‌نرخێ "ئه‌لماس خان که‌نوله‌ی" بکه‌ین. هه‌روه‌ها دوو هه‌نهری شاکار خولقیانی ناوچه‌ی ئه‌یوان: "شاکه‌" و "خان مه‌نسور" جۆر و شیوازیکی تره‌ له‌ ئەده‌بی میلیی کوردی که‌ ده‌گه‌من و بێ وینه‌ن. یان "برزونامه‌" وه‌ک ده‌قی حیماسی کوردی به‌لگه‌یه‌کی گرینگه‌ له‌ بوونی ره‌هه‌ند و ره‌وتیکی به‌رین له‌ ئەده‌بی حیماسی و میلیی له‌ کرماشان و ئهو ده‌ق و چیرۆکه‌ میلیی و میژویانه‌ به‌ چه‌شنیک رۆچونه‌ته‌ قوولایی ژبان و کولتوری خه‌لکی ناوچه‌

جیایاکی ئیلام و کرماشان، که‌ بوونه‌ته‌ به‌شیکی جیا نه‌کراوه‌ له‌ پێکهاته‌ و شوناسی فه‌ره‌نگی و نه‌ته‌وه‌ییان. ئهو که‌سانه‌ی که‌ له‌م باره‌وه‌ گه‌لیک به‌ره‌مه‌یان خولقاندوه‌ بریتین له‌: "سه‌ی سالج" و "سه‌ی یاقووب" ماهیده‌شتی، "میرزا ئەلماس خان که‌نوله‌ی"، "ته‌قی خان ئازاد"، "ترکه‌میر"، "مه‌لانه‌جف"، "که‌یخوسه‌رو"، "په‌رواره‌" که‌ به‌ره‌مه‌گه‌لیکی وه‌ک: برزونامه‌، زوحاک و کاوه‌ی ئاسنگه‌ر، رۆسه‌م و زه‌نون، رۆسته‌م و زۆراو و شیرین و فه‌ره‌اد، به‌شیکی به‌رچاوان له‌ ئەده‌بی حیماسی ده‌وله‌مه‌ند و به‌پێزی کوردی. له‌ بواری هۆره‌ چرین و ئاواز و گۆرانیه‌ میلیی و فۆلکلۆریکه‌ کنیش، کرماشان و ئیلام مه‌لایه‌ندی سه‌ره‌هلان و راچه‌نین که‌ به‌رچاوترین هۆره‌چر، "عه‌لی نه‌زه‌ر" سه‌. نووسین و داهینان به‌ زمانی کوردی له‌ کرماشان و ئیلام له‌ رابردودا به‌هۆی بارودۆخی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی هه‌یجکات به‌ شیوه‌ی ره‌وت و گروپ و به‌رنامه‌ی دارێژراوه‌ نه‌بووه‌، به‌لکه‌و له‌ چوارچێوه‌ی کاری تاکه‌ که‌سه‌ی و به‌ هه‌سته‌کردن به‌ خزمه‌تی زمان و ئەده‌ب و له‌پێناوه‌سه‌ت و دلسۆزیدا بووه‌، به‌لام کاریگه‌ری خۆشیان له‌سه‌ر جه‌ماوه‌ به‌جیه‌په‌شتوه‌.

- ئەده‌بی هاوچه‌رخ له‌ کرماشان و ئیلام:

له‌ سالانی ۱۳۳۰ی هه‌تاوی به‌ره‌و ئەملا له‌سه‌ر ده‌ستی که‌سانیکی تر و نه‌وه‌یه‌کی تر، شه‌پۆل و ره‌هه‌ندیکی دیکه‌ له‌ نووسین و داهینانی ئەده‌بی و به‌تایه‌ت زانری شاعیر له‌ کرماشان و ئیلام سه‌ر هه‌لده‌دن و ده‌بنه‌ ئاوینه‌ی بالائینی کۆمه‌ل و له‌باری فه‌ره‌نگیه‌وه‌ پێشه‌نگایه‌تی ئهو قۆناغه‌ ده‌گه‌رنه‌ ئەسته‌. له‌م قۆناغه‌دا ئیدی فه‌ره‌نگی ئەده‌بی نويساری، چاپ و بلاو کردنه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌ ئەده‌بی و هه‌نهریه‌یه‌کان، شانبه‌شانی رووداوه‌ سیاسی و کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی ئەده‌می ئێران و کوردستان به‌ ئاسانی جیگیر ده‌بن و جیگی خۆیان له‌ ژبانی خه‌لکدا به‌ ئاسانی ده‌که‌نه‌وه‌ و هه‌ر رۆژه‌ به‌ربلاوتر ده‌بن. ئه‌وه‌ی گرینگه‌ و ده‌بی هه‌لوێسته‌ی له‌سه‌ر بکریت و هۆکاره‌کانی روون بکړنه‌وه‌، ئه‌وه‌یه‌ هه‌رچه‌ند بزوتنه‌وه‌ سیاسییه‌ نه‌ته‌وه‌یه‌یه‌کانی ئیلام و کرماشان به‌هۆی بارودۆخی سیاسی ناوخری و ناوچه‌یه‌وه‌ نه‌یانتوانیوه‌ وه‌ک پێویسته‌ به‌ شوێش و راپه‌رینه‌ سه‌رکویه‌کانی ناوچه‌کانی دیکه‌ی کوردستانه‌وه‌ گری بدرین، به‌لام ده‌بی دان به‌و راستیه‌دا بنری که‌ هه‌وین و بناغه‌ی فکری نه‌ته‌وه‌یی، ئاگایی و شوناسی نه‌ته‌وه‌یی له‌ کرماشان و ئیلام شوێشی فه‌ره‌نگی و ئەده‌بی بووه‌ و له‌سه‌ر کۆله‌که‌یه‌کی قورس و قایمی فه‌ره‌نگی ده‌واری ئاسۆی نه‌ته‌وه‌ بنیات نراوه‌ که‌ به‌دوور بووه‌ له‌ توندوتیژی و شه‌ر و شیوازی خه‌باتی چه‌کداری و به‌ره‌نگاریخاوازه‌.

له‌و قۆناغه‌دا شاعیر وه‌ک گوته‌ری زالی کۆمه‌لگای کوردی و یه‌که‌م تریوونی هاواری راچه‌ینی ژان و برک و ئازاره‌ کۆمه‌لایه‌تی و ئینسانیه‌یه‌کان، دینه‌مه‌یدانه‌وه‌ به‌ره‌مه‌ندیکی کۆمه‌لایه‌تی، سروشتی، کریکاری و تیکه‌ل به‌ بییری چه‌پ به‌ جوانی خۆی ده‌رده‌خات.

به‌رچاوه‌ کاریگه‌رتین شاعیرانی ئه‌وه‌قۆناغه‌، سه‌ره‌تا "شامی کرماشانی" و دوواتریش "په‌ته‌وه‌ کرماشانی" و "ئه‌حمه‌د عه‌زیزی" و "که‌ره‌مه‌زه‌زا که‌رمی" ن که‌ به‌ زاواهی شیرینی گۆران و که‌له‌پوری، دره‌ تاریکی ده‌دن و پێناسه‌ و سه‌مایه‌کی دیکه‌ به‌شعیری کوردی جنووبی کوردستانی ئێران ده‌به‌خه‌شن که‌ هه‌تا هه‌تا به‌ رۆل و کاریگه‌رییه‌یانه‌ ده‌مینته‌وه‌. شانبه‌شانی ئەم په‌وته‌ له‌ ئەده‌بیاتی کوردی له‌ کرماشان و ئیلام، به‌هۆی بارودۆخی تایه‌ته‌ی سیاسی و ناوچه‌ی کۆمه‌لیک نووسه‌ر، شاعیر، چیرۆکنووس و رۆمانووس سه‌ر هه‌لده‌دن و له‌ژێر کاریگه‌ری هیزمۆنی بییری چه‌پ، زۆلم و سه‌تمه‌ی قۆناغی ده‌ربه‌گایه‌تی و فیوذالیزم و فکری تیروانینی زالی ناوچه‌ی، شیوازی و رېچه‌یه‌کی ئەده‌بی به‌ناوی ئەده‌بیاتی داستانی ناوچه‌ی بنیات ده‌نین، به‌لام هه‌موویان به‌ زمانی فارسی ده‌نوسن.

له‌ په‌خشان و میژوونووسیدا که‌سیکی وه‌ک "مه‌شید یاسمی"، له‌ بواری شاعیردا که‌سایه‌تییه‌کی ئەده‌بی و سیاسی وه‌ک "ئه‌بولقاسم لاهووتی"، که‌ ته‌نانه‌ت به‌ یه‌کیک له‌ چه‌شکینانی ره‌وتی نوێی شاعیری فارسی دینه‌ ئه‌ژمار، به‌لام به‌هۆی تیکه‌ل بوون به‌ جه‌ریانه‌ سیاسییه‌کان وه‌ک پێویسته‌ به‌رده‌وام نه‌بووه‌ و له‌ په‌وته‌که‌ لای داوه‌. له‌ بواری ئەده‌بیاتی داستانی چیرۆک و رۆمانتوسگه‌لیکی وه‌ک: "عه‌لی شیرازپور" ناسراوه‌ به‌ "شین په‌رته‌وه‌"، "عه‌لی محهممه‌د ئەفغانی"، "مه‌هشید ئەمه‌رشاهی"، "عه‌لی ئەشه‌رف ده‌رویشیان"، "مه‌نسور یاقووتی" و "لاری کرماشانی"، حه‌زوریکی چالاک و ئەکتیفیان له‌ ره‌وتی بنیاتی ئەده‌بیاتی داستانی سه‌رانه‌ریی ئێراندا هه‌بووه‌ و له‌ نه‌وه‌ی یه‌که‌م و دووه‌می چیرۆکنووسانی ئێران دینه‌ ئه‌ژمار.

به‌رای خاوه‌ن را و شاره‌ایانی ئەده‌بیاتی داستانی ئێران، کرماشان له‌ناو شاره‌کانی رۆژئاوا ئێراندا له‌ بواری فه‌ره‌نگ و ئەده‌به‌وه‌، لایه‌که‌م له‌ کاتی له‌دایک بوونی رۆمانی "شوهر آهو خانم" له‌ نووسینی "عه‌لی محهممه‌د ئەفغانی" که‌ به‌ یه‌کیک له‌

دهبیتە چەشکین و جلەوی کاروانی داهینانی ئەدەبی دەگریته دەست که دوو خولبای سەرەکی هەیه و هاوکات دەپههوی به دوو زمانی جیاواز خەم و نازار و کەتواری کانی دەفەریکی گرینگ له کۆمەلگای کوردی له دووتوی ئەدەبدا بخاتە روو.

نەوهی داهینەری ئەدەبی مۆدێرنی کوردی له کرمانشان و ئیلام ئەزمونی شۆرشێ گەلانی ئێرانی هەیه و نەوهیەکی خۆیندەوارن و زۆریکیان خاوەنی برۆنالمە زانکۆ و خۆیندنی بالان و کەسانیکێ جیددی و کونجکۆلن و بە تیروانینیکێ زانستی و ئاکادیمیانهوه له پرسی نووسین و ئەدەبی دەروان و بەرپرسیاریتیی ئەدەبیان لهلا، گرینگترین خەونه. نەوهی نوێ هاوکات له گەل گرتنەبەری شیوازی نووسینی نوێ و خۆ گونجاندن له گەل ئەدەبی مۆدێرن و پۆست مۆدێرن، له لایەکی دیکە شەوه خولبای ئەزمون نەکردنی قۆناغەکانی پێش خۆی و تێپەڕین لێیان لهباری زمانیهوه، بۆته کەلکەلهی و دەپههوی هاوسەنگیهک له نیوان ئەم دوو فکر و خولبایەدا دروست بکات. بۆیه چالاکی ئەدەبی و رەخنەگرانی شیعەر و ئەدەبی هاوچەرخێ ئیلام و کرمانشان، لهو باوەردان که ئەدەبی کوردی لهو دەفەرانە له قۆناغی پۆست مۆدێرنیدا له دایک بووه، بۆیه ئەرکیکی میژوویی دەکویتە سەر شانی که له لایەکی دەمی قەرەبووی ۲۰ سال نەبوونی حەزور و دواکەوتن له رەوتی گشتی ئەدەبی کوردی بکاتەوه، له لایەکی دیکە شەوه کەلکەلهی داهینان و حەزوری چالاک لێناو کۆمەلگەیی ئەدەبی کوردستان و ئێران بەشیک له هەزری داگیر کردوو.

بەر هەمی ئەم نەوهیه که خاوەن وەها تیروانینیکە، ئیستا گو تازی زالی ئەدەبی کرمانشان و ئیلامە و بەر بەره خەریکە ریچکە، پێناسە و فۆرمی تایبەت به خۆی دەستەبەر دەکات. ئەم نەوهیه که زۆر بەیان زمانی کوردی، واتە زاراوه کانی (گۆزان، کەلهووری، لهکی، فەیلی و بن زاراوه کانی دیکە) دەزانن و بەر هەمی پێ دەخولقینن، هاوکات به شیوهی زانستی له زمان و ئەدەبی فارسی دەزانن و زۆر بەیان لێناو کۆمەلگەیی ئەدەبی فارسییدا حەزوری چالاکیان هەیه و هیندیکیان خاوەن دەنگ و سەنگی تایبەت به خۆیان.

بەشیکێ زۆری نووسەر و ئەدەبیانی کرمانشان و ئیلام و شار و شارۆچکەکانی دەرووبەری

شاکاره ئەدەبیەکانی ئێران دیتە ئەژمار، له هەمووان دەولەمەندتر و چالاکترە. لێناو ئەو نووسەرانهشدا که ناومان هینان "عەلی ئەشرف دەرویشان" و "مەنسور یاقووتی" له هەمووان بەر چاوتر و حەزوری چالاکترین هەبووه و بەناوبانگترینی ئەو کەسانە بوون که له دوو رەهەندەوه کەتوونەته بەر رەخنە و بیرواری جیاوازیان لەمەر ناوەرۆک، شیواز و جیهانینییان هەیه. یە کەم له لایەن کۆمەلگای کوردستانهوه ئەو رەخنەیهیان به توندی رووبەرۆو کراوه تەوه که بۆچی ئەو هەمووه بەر هەم و شاکارانەیان به زمانی کوردی نەنووسیه؟ چونکه ئەو بەر هەمانە به پێی پێوه زمانی ئەدەبیەکان، هەر چەند ناوەرۆک و جەوهەری زۆریان کوردین و خەم و نازارە کانی کۆمەلگای کوردستانیان وروژاندوو، کهچی لەبەر ئەوهی که به زمانی فارسی نووسران، ناچنە خانەیی ئەدەبیاتی کوردیهوه

رەخنەیهکی دیکە که رووبەرۆوی نووسەرانی کوردی فارسی نووسی کرمانشان بووه تەوه، گشتیه و هەم له لایەن بەر دەنگانی فارس و کورد و رەخنەگرانهوه رووبەرۆویان بووه تەوه، ئەویش پێوهندی به شیوازی نووسین، گرتنەبەری ریچکەیی ریاکاری سۆسیالیستی، گوزارشت ناسا، سیاسی و چریکی بوونی ئەدەبیاتی نووسین، هاوشیوهی و هەر هەوا زال بوونی فکری چەپ، چینی کریکار و گرینگی دان به ئەدەبیاتی گوند و دوور کەتوونەته له کولتور و ئەدەبی شار، خۆ دوور خستنهوه له گری و خەون و خولبایکانی تاک و گرینگی دان به خەمە گشتیه کان و فیدا کردنی هونەر و لایەنی ئەدەبیەته له بەرامبەر ناوەرۆکدا.

جیا له هەموو ئەو رەخنە و گزندانهی که رووبەرۆوی ئەو جۆره له ئەدەبیاتی داستانی نووسەرانی کوردی کرمانشان بۆتەوه، پێکەتە و جەوهەری ئەو ئەدەبه، خەم و دەره کانی ئینسانی کوردن و هاواری راجەینیی نەداری، زۆلم و ستمی چینی چەوساوهی کۆمەله که لەژێر ئەوژمی سیستم و کۆمەلگای فیوڈالیزم و نابەرایییدا چەوساوه تەوه که دەکری وەک بەشیک له ئەدەبیاتی بەرگری و راپەڕینخوازانە له قەلمی بەدین.

قۆناغی پێوار-غیابیی ئەدەبی کوردی له ئیلام و کرمانشان:

له دهیهی ۵۰ بەرمو ئەملا هەتا سەرەتای دهیهی ۷۰ که جۆریک له کرانهوهی سیاسی و فەرهنگی له ئێران و کوردستان دەرەخسی، له کرمانشان و ئیلام جیا له کاری دەگەمن و تاک و تەرا و ناوبەناو، جموجۆلیکی ئەدەبی و فەرهنگی ئەوتۆ به زمانی کوردی بەدی ناکریت. واتە ۲۰ سال به جۆریک بیدەنگی و پەراویزخران و بەدوور بوون له رەوتە فکری و رۆشنییهکان، بال بەسەر ئەو دەفەرانەدا دەکیشی و ئەمەش بۆته هۆی دواکەوتن و تەریک کەوتنەوهی ئەو ناوچانە و تیکەل نەبوون له گەل ناوچەکانی دیکەیی کوردستان وەک: پارێزگاکانی کوردستان و نازەریایجانی رۆژئاوا و جۆریک له نامۆیی، دەرۆنگی و لیک تینەگەبشتنی رووکەش له نیوان رۆشنییراندا بێتە ناراه که دام و دەزگا ئەنمیتهی و فەرهنگییهکانی دەسه لاتیشت پەریان بەم رەوتە داوه و به قازانجی خۆیان کەلکیان لێ وەر گرتووه که به زەرەری زمان و ئەدەبی کوردی شکاوه تەوه. ئەم لیک تینەگەبشتنە له ناستی ئاخواتنی ئاخوهرانی ئاساییشدا به جوانی خۆی دەر خستوو.

نەبوونی پێوهندی فەرهنگی قوول و له گشتی گرینگتر زمانی پێوهر (یه کگرتووی)ی نووسین که گرینگترین هۆکار و پردی پێوهندی کولتور و زاراوه جیا جیاکانی هەر زمانیکە، یارمەتی به لێلی و شپزەیی و بی ئاسویی زمان و ئەدەبی کوردی له کرمانشان و ئیلام، داوه که هەلبەت له بنەرتندا دەگەریتەوه بۆ ئەو تیروانین و سیاسەته قەدەغه و هەلاواردنه سیستماتیکەیی که حکوومەت له هەمبەر زمان و فەرهنگی کوردیدا گرتووبە تیبە پێش.

قۆناغی سەر هەلدانی ئەدەبی مۆدێرنی کوردی (دهیهی ۷۰ هەتاوی):

هەر وەک پێشتریش باسمان کرد سەرەتای دهیهی ۷۰ هەتاوی قۆناغیکێ گرینگ و گەلیک هەستیاره له میژووی زمان و ئەدەبی هاوچەرخێ کوردی به گشتی له کوردستانی ئێران و بەتایبەتی له کرمانشان و ئیلام. لەم قۆناغەدا که هاوکاتە له گەل شەبۆلی بیری فەلسەفی و ئەندێشە و جیهانینیی مۆدێرن، ئەم قۆناغەیی ئەدەبی کوردی له کرمانشان و ئیلام لەژێر سیبەری زالی فکر و قۆناغە مۆدێرنە و پیکهاتەشکینەکانی ئەدەبی فارسی که له ریگای وەرگیرانی دەقی بیانیهوه هاتوون، خۆی دەر دەخات و له لایەکی دەپههوی به تیروانین و ئاراستەیهکی نوێ پێناسەیی کۆمەلگا و ژیان و مروف بکات و له لایەکی دیکە شەوه لێناو بازنەیی نەرت، ئەدەب و زمانی کلاسیک و خۆمالی و ناوچە پیدا دەخولیتەوه. لەم قۆناغەدا نەوهیهک

به هۆگهلی جۆزواجۆره، نیشته جیتی تاران و شاره فارس نشینه کانی دیکه ی ئیران بوون و به هۆی دور بوون له جوغرافیای شوینی له دایک بوونیان و زال بوونی گوتاری زمان و ئه دهی فارسی به سهر ژبان و نووسیناندا، به ره هه مه فارسییه کانیان له کوردی زیاتره، که ده تانین نامازه به کسانیکه وه ک: ره شید یاسمی، دوکتور محممه ده علی سولتانی، عه بدولجه بار کاکایی، محممه ره زا که له پور، فه ریا که له پور، جه لیل سه فله به یگی، دوکتور میرجه لاله دین که زازی، فه ریاد شیری، فه رهاد حه یدمیری گوران و... بکه یین.

له بواری شیعری کوردیدا له ناو نه وه ی نوپی نووسه رانی کرمانشان ده تانین نامازه به م که سانه بکه یین که نه مرۆ له مه یدانی ئه ده بیدا ده نگیکه دیاریان هه به، که سانیکی وه ک: فه رشید یوسفی، که ره مره زا که ره می، محممه ده شه که ری، ئه حممه ده یزی، ئه حممه ده جه لالی گوران، سولیمان داوه ند، ئه مانوللا خان ره شیدی، وه لی ره زایی، عه لی ئه سفهر زه عفه رانی، که یوو مه رس عه باسی قه سری، عه بدوللا مورادی (دلریش مابه شتی)، میرزا یوسف تالان دیشی، که له نووسه ران و چالا کانی ئه ده بیی ده به کانی ۵۰ و ۶۰ عه هه تاوین و چالا کانی ده به ی ۷۰ ش به ره وه ئه ملا بریتین له: جه لیل ئاهه نگه نه زاد، عه لی ئولفه تی، فه ریاد شیری، سه عید عه اده تیان، عه لیه ره زا خانی، عه لیه ره زا جه مشیدی، عه باس جه لیلیان، شیردل نیلپور، ئه ره ده شیر که شاه ورز، کوررش هه مه خانی، سه لاهه دین قه ره ته په، ئیره ج قوبادی، بیهره ورز ئیبراهیمی، ره زا مه زوونی، په ریز به نه فشی، ره زا به عفووی، ئه مین که جه ری، مه هوش سولیمان پور، په ری وه ش مه له کشاهیان، عه لی محممه ده محممه ده ی، مه ره داد محممه ده ی، ئه مروللا عه زیمی، مه نوو چه ره که ره می، عه زیزی، ئازه ره په یکه، فه تا حیان، جه لیلیه کان، شیرزادی، ته قی ره شیدی، یه دوللا لورن زاد، سه ید محممه ده په ره وه و... له پارێزگای ئیلام و شار و شارۆچکه کانی دورو به ری که سانیکی وه ک: زاهیر سارایی، ناهید محممه ده ی، کامران ره حیمی، عه بدولجه بار کاکایی، مسته فا به یگی، ئیرج خاسی، ئیسلام ئه نساری فه ر، سه ید محممه ده دره خشه نده، عه لی شه هه بازی، حه ببیوللا به خشووده، دوکتور عه لی سه هامی و...

له سه ره ده ستی نه وه ی نوپ شه پۆلیکی به رین له شیع، چه ره وک، و به تایبه ت نووسینه وه و ساغکرده وه و کۆ کردنه وه ی ئه ده بی فۆلکلور و زا ره کی به زا ره جۆزواجۆره کانی زمانی کوردی و فه ره نگه نووسی له هه ره مه کانی کرمانشان و ئیلام، سه ری هه لداوه و ده تانین وه کوو قوناغی زه رین له بوو ئه وه ی زمانی ئه ده بی نويساری ناو دێری بکه یین. له ناو ژانه ئه ده بییه کان وه کوو نه ریتی باوی گشت کۆمه لگای کوردی، ژانری شیع، گوتاریکی زاله و ره زهی ده قی نووسرا و چاپ کراوی شیع له ژانه کانی دیکه ی وه ک چه ره وک، په خشان، ره خنه و لیکۆلینه وه زیاتره وه ره به م بۆنه شه وه ئه وه شه پۆله نوپخوازی و که شه سه ندوه، زیاتره به سیما و قه لافه تی ژانری شیع ره وه دباره و بیرو را جیاوازه کان زیاتره خویان له قه ره ی شیع داوه و شاعیرانی ئه وه ده قه ره خه ریکن به روانیکه ی دیکه و به رینتر له ره مند و فه کری ناوچه یی، له ناو کایه زمانی و ئه ده بییه کانی جیگای خویان ده که نه وه.

هه ره وک له شار و شارۆچه که کانی دیکه ی کوردستانی ئیران ئه نجه مه نه ئه ده بی و فه ره نگه یه کان له ره وته شیعری و ئه ده بییه کانی رۆلیان هه بووه، له کرمانشانی ئه وه دیاره به هه بووه و له په لی یه که مه نا ئه نجه مه نی ئه ده بیی سه ره له ئیسلامیادی رۆژئاوا و دواتر ئه نجه مه نی ئه ده بیی قه لمه له گیلان غه رب و پاشان ناوه ند فه ره نگه یه کانی شاره کانی ئیلام و کرمانشان، به تایبه ت له ناو زانکۆکان، رۆلی به ره چوایان له گۆرانکاری و شه پۆلی نوپخوازی ئه ده بی مۆدێرنی کوردی باشووری کوردستانی ئیراندا هه به و بۆ یه که م جار به یاننامه ی شیعری مۆدێرنی کوردی کرمانشانی (که له پوری) له ئه نجه مه نی ئه ده بیی سه ره سه ریه لدا و ناوچه کانی دیکه ی گر ته وه. به لاه به هۆی نه بوونی ره خنه ی ئه ده بیی چالاک و بنیاتنه ره که له سه ره بنه مای ئه ده بییه ت و لایه نی هونه ری ده ق به ره مه کان هه لسه نگین، هه تا ئیستا لایه نه به هیز و لاوازه کانی ئه ده بی کوردی باشووری کوردستانی ئیران ده ره که نه وتوون و ئه مه ش بۆشاییه کی مه زنه له ناو بازه ی کۆمه لگه ی ئه ده بی کرمانشان و ئیلامدا.

گرفت و کیشه یه کی دیکه که به ره وکی نووسه ران و ئه دیبانی کوردی ئیلام و کرمانشانی گر توه، مه سه له ی رینووس و ئه لف و بیی نووسینه که هه تا ئیستا نه یانته وانیوه له شیوه

رینووسیکه باوی زا ره وه ی سو رانی که لک وه رگرن و ئه وه هه مووه به ره هه مه ئه ده بیه که سالانه چاپ و بلا و ده نه وه، زۆره یان له گه ل گرفته رینووس به ره روون. ئه مه ش دوو هۆی هه به: یه که م به پی فۆنۆتیک، ریتم، ماک و شیوازی گۆ کردنی هیندی پیت و ده نگ له زا ره جۆزواجۆره کانی ئه وه ده قه ره پیوسته هیندی نیشانه یان بۆ دابنری که له گه ل رینووسی سو رانیدا ناگوتنجن و دووه مه ش ده که ره یته وه بۆ ئاشنا نه بوونی نووسه رانی کوردی ئیلام و کرمانشان له گه ل رینووسی باوی کوردی که ئه م په سه هه م بۆ خوینهر و به رده نگی ئه وه ناوچه و هه میش شاره کانی دیکه ی کوردستان گرفته ساز کردوه.

له م وتاره دا هه ول درا جیا له خسته رووی گۆشه یه کی که م له ره وشتی فه ره نگ، زمان و ئه ده بی کوردی و قوناغه جیا جیا کانی له کرمانشان و ئیلام، هاوکات هۆکاره سیاسی و کۆمه لایه تی و ناوچه یه کانی که هه م له گه شه کردن و هه م له لاواز کردنی زمان و ئه ده بیدا ده وران گه یراوه، به رینه به ریاس.

ئه م وتاره زیاتره ره مند ی میژووی، سه ره تای سه ره لدان و قوناغه بندی و هیندی سیماکان و به شیک له خاله به هیز و لاوازه کانی خسته روو. به ره ده امی هه ره ره وت و شه پۆلیکی ئه ده بی و فه ره نگی له هه ره کۆمه لگایه کدا، به ستره وه به یه ک به کۆمه لیک هۆکار، ده ره تان و فاکنه ری گرینگ که به ره یان من له کرمانشان و ئیلام ئه وه ده رتانه و هۆکارانه، یان بوونیان نیه، یان ئه گه ره یه هه یین هینده لاواز و به رته سکن که نه یانته وانیوه ئه وه شه پۆله به رینه فه ره نگی و ئه ده بییه کی که له ئاسنی تاک و نوخبه کاندای سه ری هه لداوه، بکه نه ره وت و شه پۆلیکی به رین هه تا به نه نیته وه و کاریگه ری له سه ره گشت کۆمه لگای کوردستانی ئیران هه بیته و پیناسه و مۆرکی تایبه ت به خو یی بد ریت که ئه وه پیوستی و هۆکارانه بریتین له:

۱- نه بوونی ناوه ندیکه جیدی فه ره نگی و ئه ده بی و ئه نجه مه ن و سه نته ریکه به ره ده ام که نووسه ر و ئه دیبان له ده ری خو ی کۆ بکاته وه و به به رنامه و په رژه وه کار بکات. ۲- نه بوونی رۆژنامه گه ری چالاکی ئه ده بی و گۆفاری تایبه ت و په سوره ئه ی ئه ده بیات. ۳- گرفته چاپ و بلا و کردنه وه و کیشه ی مالی و بیده ره تانی نووسه ران. ۴- نه بوونی یه که ریزی له ناو کۆمه له ی ئه دیب و نووسه راندا که هۆکاره لاوه کیه کان که لکیان له وه بۆشاییه وه گر توه مانا و واتایه کی تریان به بیرو را جیاوازه ئه ده بییه کان به خشیوه. ۵- جیاوازی و به ره فه یی زا ره وه و بن زا ره وه و ئایین و ئایینزاکان، که له زۆرک له کۆمه لگای نیشانه ی ده وه مند ی و شارستانیته ت، به لاه به هۆی ده نده ی ده سه لات، زۆر جار له وه ده قه رانه بوونه ته هۆی کیشه و ناکوکی.

سه ره رای بوونی ئه وه هه موو کیشه و ئاسنه نگانه ی که ره وه رووی دا هینهر، شاعیر و چالا کانی فه ره نگه یی دوو پارێزگای ئیلام و کرمانشان بوونه ته وه، له که ش و دۆخیدا که رۆژنامه و گۆفار و نامیلکه و راگه به نی سه ره به خو، بوونی نیبه و سانسۆر و سه رکوت و زه بر و زه نگ سه رایی کۆمه لگای ته نیوه؛ له دۆخیدا که نووسه ر و قه لمه به ده ستان راوه دوو ده نرین و حوکی زبندان و بیه ش بوون له نووسینان به سه ردا ده سه پی؛ نووسین و دا هینان به زمانی کوردی له ماوه ی چه ند سالی رابردودا له هه موو قوناغه کان زیاتره بووه و کۆمه لیک کتیبی جۆزواجۆره له هه موو ژانه ئه ده بییه کان چاپ کراون و ئه م ره وته هه ره به ده وماهه و له فه زای ئینتیرنیت و مه جازیدا چالاکیه کان به ره چواتر خو ده نوین و کاروانی دا هینانی زمان و ئه ده بی کوردی له کرمانشان و ئیلام خه ریکه بیته پردی پنه ونیدی نیوان به شه جیا جیا کانی کوردستان.

سه ره چاوه کان:

- ۱- گۆفاری زه یبار، فایلی تایبه ت به ئیلام و کرمانشان.
- ۲- فه ره نگه یی باشوور، عه باس جه لیلیان.
- ۳- وتووێژی نووسه ری وتار له گه ل "عه لی ئولفه تی" و "فه ریاد شیری" دوو شاعیری هاوچه رخی کرمانشان.
- ۴- وتاری شاعیرانی عشق و ره نج و به روو له نووسینی جه لیل ئاهه نگه نه زاد.
- ۵- ماله پری به لووت فه ره نگ و هونه ری رۆژئاوا ئیران.

- ۶- وتووێژی "محممه ده باقر پیی" له گه ل "عه لی ئه شه ره ده رویشیان" نووسه ره رۆمانووسی گه ره ی کرمانشان، له وه رگه یانی نووسه ری ئه م دێرانه که له ژماره ۱۱۳ گۆفاری رماندا بلا و بووه.

ديترييه دهخوازى بېردهوام دهقى ئەدەبىي و كەسايەتى نووسەر له دىپالكتيكتيک بيت له گەل كۆمەلگا و بەشەكاني تری جهان، لەولاشەوه به شيوهى بازخوردى رەخنەبى بېردهوام خەريكى گۆران بيت و خوى بەرۆز بگاتەوه. شيوهى عەقلى سەلیم له دهقى ئەدەبىيش دا پەيروە دەكرئ ئەگەرچى لەوى دا ساز و كارى قسە به شيوهەك له نواندەوه، محاكات و تەقلید كەلك وەردەگریت كە هەمووى ئەوانە بچنەوه زێرخانى ئیستاتىكا و لایەنى جوانناسانەى دهق.

بەلام ئەو لایەنى جوانناسانە چۆن له دهقى ئەدەبىي دا جیگير دەبى؟، "خولقینەرى دهقى ئەدەبىي له خەلقى زمانى بەرهەمى خوى له تكنیک و سەنایەى ئەدەبىي و ئیستعارەكان و یا هەرچیەكى كە لایەنى ئیستاتىكاى ئاشكراو نهانی دهق له خۆ بگریت كەلك وەردەگرئ تا هاوكات له گەل واتاى واتاناسەنە و واتاى مەبەستناسانە له گەل بگەرەكلى دەروە زمانى پەيوەست به خەلقى بەرهەم پەيوەندى بگریت، بەرهەمەنەران بەردەوام له گەل حالەتتىكى رومانناسانە بەروورون." (اقاگل زاده، ۱۳۹۰)

بەرهەمى ئەدەبىي بەستىننىكى زمانناسانە به كارى نووسین لەو بەستىنە به ئەنجام دەكات هەر بۆیه پيوەستە نووسەر ئاگادارىیهكى تەلواى به سەر زمان و بونیاكەكانى زمانناسانەى زمانەكەى خوى هەبیت، چوون هەر زمانىك خاوەنى ئىمكان و بەرهەمەكەلىكى تايبەتى خۆبەتى. ئەو بونیاكە زمانناسانە بهو شيوهەن: "ئاواناسى، دارشتوشەبى، سەرف و نەحوى واتاناسانە و مەبەستناسى." (اقاگل زاده، ۱۳۹۰)

نووسەرەن له سەردەمى ئیستا دا به كەلك وەرگرتن له نەزەرىیه كەلى پىكهاته خوازەكان، پاش پىكهاته خوازەكان، مەرگى مولفى بارت، واگرى دریدا، تىكەل كەردنى حاشیەوه و دهق، نایەكجارەكى و ناوەند سەرى پوستمۆدێرنەكان، دەستورى زمانى زابىشى هەلیدەى، زمانناسى گەشتارى و ... له دهقه كانیاں دا ئاسۆیهكى دىكەیان بەرهەموروى خويندەوه كەردۆتەوه، هەمووى ئەوانەشیاں له جۆرى گىرانەوهى شیعەر و چیرۆك دا جیگير كەردوه. ئەدەبىيات له رىگەى گىرانەوهى خوى رەلواى مەبەخشى به كەردە كۆمەلایەتییەكان، هەر بۆیه گووتەى گىرانەوهى به پيوەندى و هاوڕێتەى قەرارداوه كەلى فەرەهنگى و چینیى واتادارى ئەوان له لایەن نووسەرەوه وەردەگیرى و نووسەر ئەوانە به شيوهەكى تايبەت یا سەبەبىكى جیاواز له نيو زمان رەمزگوزارى دەكاتەوه. رۆلى خوينەر رزگار كەردنى واتاى به دلى دهق، هەر بۆیه خوينەرانى دهقى ئەدەبىي پيوەستە گەنجینهەك بن له زانستى مێژووى، یا زانستىك له باومر و بايخە فەرەهنگییهكان كە له هەر دەورەیهكى مێژووى به كەلام و گووتە دا خوى نمایش دابنیتەوه یا ئەو پەبقارەى كە دهق لەو پەبقینە تايبەتە دا نووسرايەت. بهو شيوهە دەكرئ پەيوەندى نيوان نووسەر و خوينەر پەيوەندىیهكى واتادار و هیواخوازانە بیت بۆ گەبشتن به توانستى ئەدەبىي." (اقاگل زاده، ۱۳۸۶)

توانستى ئەدەبىي له هەر دەورەیهكى مێژووى كە دهق تىیدا بەرهەم دیت له گەل پيش خوى و دواى خوى جیاوازە. توانستى ئەدەبىي هەم به نیسبەت نووسەر لەو سەردەمەى تىیدا دەزى بۆ ئەوهى بتوانى له ژێر توپكىلى زمانى دا واتا بختە هەنلوى دهق و خوينەر له رىگەى ئەو توپۆزە زمانىیه بتوانى بگاتە هەنلوى دهق و واتاى مەبەستدارى لى دەربەدات بهو شيوهەیه كە حەقیقەتى دهقى ئەدەبىي خوى بەرهەموروى خوينەر دا ئاشكرا دەكات، بەلام ئەو حەقیقەتە له گەل چێژبەردنى لایەنى ئیستاتىكا هاوكاتیشە له گەل بارى ئیدۆلۆژىكى ئەو زمانە له لایەن به كارهینەرانى له سەردەمى خوى دا، هەر ئەوهشە زمانى له تەعیون و یەكجارەكى بوون دوورە پەریژ دەكات و پەبقینی ئەدەبىي بەردەوام له زلوزى واتاى دا.

"پرسى زمان، ئیدۆلۆژى، دنیاىبى و هیز كە له چەمكە بونیاىبىه كەلى پەبقینی رەخنەبىن، له لىكدانەوهى دهقه ئەدەبىیهكان دا به كارهینراون، بۆیه ناكړئ ئەدەبىيات جگە له ئیستلاخى ئیدۆلۆژى پیناسە بكرئ. له راستى دا موتالای عیلمى و تەوسیفى ناتوانى خەسلاو و بى لاگیرى بیت. چوون هەلكەوتى كۆمەلایەتى فەرەهنگى توپۆزە دەخوازى كە تەوسیف و لىكدانەوهى دهقهكان هاوكات له گەل دەخيل بوونى كەردارە سیاسىیه كەلى دهقى ئەدەبىي وەك بەستىننىك بى بۆ كەردە فەرەهنگییهكان كە لىپۆرژن له بابەتگەلى ئیدۆلۆژىكى.

مێژوو بەستىننىك بۆ ئەدەبىيات نییه بەلكە ئەوه ئەدەبىياتە كە بەستىننى فامى مێژووىیه. له رۆانگەى پەبقینی رەخنەبىي ئەدەبىيات لىپۆرژ له دروگەلىكە كە حەقیقەتە له پشت

ئەوانەوه حەشاره و مێژوو پر له بابەتگەلىكى راستەقىنە و مەكتوبىن كە له پشت ئەوانەوه درۆ شاراووبە، ئەوه بەرهەمى ئەدەبىیه كە به نمایشى نىزامىكى كەردارى و كۆمەلایەتى سەنەدىكى مێژووى ئەزمار دەكرئ و دەكرئ نيوى مێژووى كارا و زیندووى لى بنىين." (اقاگل زاده، ۱۳۸۶)

تا ئەو بەشەى وتارەكە باسى سى لایەنى نووسەر و دهق و خوينەرمان كەرد كە له چ بەستىننىك دا ئەو سىبە دەكەونه چوارچۆیهى پەبقینی كۆمەلایەتى و فەرەهنگى. بەلام ئايا دەكرئ رەخنەگرى دهقى ئەدەبىي وەك توپۆزەرى پەبقینی رەخنەبىي نازوود بكرئ یا خیر؟

ئەگەر ئىشى رەخنەگرى ئەدەبىي بگاتە سى ئاستى تەوسیف، رافە(تفسیر) و شروقه(تبیین) دهقى ئەدەبىي دهچیتە خانى لىكدانەوهى پەبقینی رەخنەبىي.

بەلام با بزاین ئەو سى ئاستە به چ شيوهەك له لایەن رەخنەگرەوه نیشان دەكرئ. بۆ ئەو باسە پيوەستە رەخنەگر دهق توپۆزە بیت، دهق توپۆزە ئەدەبىي بۆ یەكەم جار له رۆبىكەردى زمانناسى رەخنەبىي به كار هینرا بۆ لىكۆلینەوهى بارى ئیدۆلۆژىكى دهقهكان، "له چوارچۆیهى زمانناسى رەخنەبىي پەبقینی توپۆزە و لىكدانەوهى پىكهاته و واتاگەلىكە كە بارى ئیدۆلۆژىكىان هەبە، هەر كات بمانهەوى بهو پرسە ولام بەدەینهوه كە پەبقین چۆن واتا به جى دەگەیهنى؟، هەم به شيوهى هاوكاتى و هەم به شيوهى لەكاتى(درزمانى) بهو پرسىارمەش ولامان داوهتەوه كە كۆمەلگا چۆن واتا به جى دەگەیهنى؟" (مكارىك، ۱۳۸۵: ۱۶۰) هەمیشە بۆ رەخنەگر پيوەندى نيوان دهق و كۆمەلگا پيوەندىیهكى دوو جەمسەرىیه، هەر وەك له پيشتر باسەم كەرد، دهق ئەوهى له كۆمەلگا و بەشەكەلى دىكە وەرىدەگرئ به شيوهى دهقىكى ئىستەتیک دەیداتەوه به كۆمەلگا، رەخنەى ئەدەبىي وەك زمانناسى رەخنەبىي به واتاى دهق توپۆزیه، "دهق توپۆزى ئوستورە سترینهوهیه له بەرهەمەنەران و وەرگرتى دهقه ئەدەبىیهكان. دهقهكان هەمیشە پىكهاته به كەلى ئیدۆلۆژىكىان هەبە و پىكهاته مەندى ئیدۆلۆژىكى زمان و دهقهكان به ساكارى دەكرئ پيوەندى بىرنهوه به پىكهاته و جوله كۆمەلایەتییەكان كە بناغەى پىگەباندنى ئەودەقەنەن." (مكارىك، ۱۳۸۵: ۱۶۰)

۱- لىكدانەوهى تەوسیفى دهق

(رۆونكردەوهى گوزارەكان و پىگەكەلى ئیدۆلۆژىكى دهق):

لەو بەشە دا به سرنج دانى وشەكان، ئاواى قسە، شيوهى دەستورى نووسین و لىكدانەوهى زمانناسیانه دهق، به شوین 'بايخە تەجرەبه كراوهكان'، 'بايخە پيوەندىیهكان'، 'بايخە به یانیهكان'، 'ى نيو دهق كە فیر كلاف ئەوان به بايخە توپۆزى كالییهكان نيو دەبات، دەگەرپین، پيوەستە لىرەدا ئەو سى بايخە لىك جیا بكرینەوه، هەلبەت بۆ ئەو بەشە له بۆچوونەكانى فیر كلاف كەلك وەردەگرین.

فیر كلاف دەلیت: "له نيوان سى جۆر بايخىك كە لەوانە به تايبەتمەندىیه كەلى توپۆزى بىنیت، دەبى جیاوازی دابنیتین." (فر كلاف، ۱۳۷۹: ۱۷۱)

فر كلاف، ئەو جیاوازیانە به سى شيوهە باس دەكات:

ئەلف: بايخى تەجرەبه بى: "شوین بى و دەستبىن له شيوهەك دەداتە دەست كە لەو دا تەجرەبهى بەرهەمەنەرى دهق له جەهانى سرووشتى یا كۆمەلگا دەنوینیتەوه، بايخى تەجرەبهى له گەل ناوەرۆك، زانست و باوهرەكان بەرهەمورویه." (فر كلاف، ۱۳۷۹: ۱۷۱)

بهوشيوهیه به رۆانین له پىكهاتهى رستەكان و ئاواى وشەكان و هەر وەرتر شيوهى چینیى رستەكان و باس كەردن له شتەكان دەمانهەوى بهوه بگەیین تا بزاین ئەو دهقه چى دەنوینیتەوه و نووسەرى دهق چۆن له جەهانى خوى دەروانى؟ جەهانىبى و رۆانگەى ئەو چۆن؟ به سرنج بهوهى كە زمانە زەین چى دەكات بەردەوام پيوەندى خوى به رابردووى به كارهینەرانى ئەو زمانە و دىترى پەبقینە كەلى خوى گرى دەداتەوه. بايخى تەجرەبهى دهقهكان له گەل باومر و زانست بەرهەمورون و ئیتمە له گەل جۆرى دنیا بىنیه كەلى وەك سیاسەت و فەلسەفە ئاشنا دەكات.

ب: بايخە كەلى پيوەندى: "بايخە كەلى پيوەندى شوین بى و دەستبىننىكە له جۆرێك پيوەندىیه كەلى كۆمەلگایى كە له رىگەى دهقهوه دەخزیتە ناخى دهقى پەبقین، بايخى پيوەندى باسى پيوەندىیهكان و هەموو جۆرە پيوەندى كۆمەلایەتییەكان دەكات" (فر كلاف، ۱۳۷۹: ۱۷۲) بايخە كەلى پيوەندى جیگەى و پىگەى كەسەكان

له چوارچینوهی پهیقین دا دیاری دهکات، بۆ نمونه نیو لینان، شیوهی قاو کردنی کسهکان (وهک هو، بهرپز، سهروک، گهره، خاتون)، نۆبته گرتنهوه له قسه کردن، دیالوگی کارگر و کارفرما، شیوهی دواندن یه کتر و راسپاردن، شیوهی لیدوانی کسهیکی سیاسی، جوری تیر لیدانی رۆژنامهیهک، دهست پیکردنی گیزانهوهیهکی چیرۆکی و کۆتاییهکی، به کار هینانی جوری زمان له شاعر دا له شیوهی غنایی، حیماسی. ئەوانه ههموو یان باس له جۆر و باخی پیوهندییهکانی کسهان دهکهن له چوارچینوهی پهیقینهکان دا، پهیقین ههم له جوری پیوهندی دوو یا چهند کسهی راستهوخۆ یا ناراستهوخۆ وهک بهردنگ و خوینەر له خۆ دهگرت.

ج: باخی قسهیی: " شوین پی و دهستپینیکه له باخپینییهکانی بهرهمهپینەر له بهشیکی راستهقیقه که پیوهندیان بهو نایبهتمهندییهوه بیت. باخی قسهیی سرنجی له سهر بگهراکان و پیناسی کۆمه‌لگایی کۆ دهکاتهوه (فرکلاف، ۱۳۷۹: ۱۷۲) بگهراکانی کۆمه‌لگا لهو شیوهیه دا باخگه‌لیک بهرجسته یا ره دهکهنهوه، له‌وانه به بۆ بهشیک له په‌یفار باخی نهرینی و بۆ بهشیک له په‌یفار کانی کۆمه‌لگا باخی نهرینی قایل بن، بۆ نمونه چه‌په‌کان باخیکی نهرینی بۆ مۆخواری و مه‌سه‌ره‌فگه‌رای قایل و ههمیشه له پیوهندییهکانی کۆمه‌لگا دا نهو جۆره لیدوانه ناراسته‌ی بهشیک له کۆمه‌لگا دهکهنهوه که له دیدی ئەوانهوه سه‌رمایه‌دار یا لایه‌نگرانی ئەوان حیساب ده‌کرتن. له دیدی کسهیکی دیموکرات شیوهی حوکمرانی پاشایه‌تی جۆریک دیکتاتۆرییه ههر بۆیه له فهره‌هنگی نهو دا دیکتاتۆری ده‌بیته چه‌مکیکی نهرینی و زۆرینه‌ی رها ده‌بیته باه‌تیکی نهرینی.

۲- لیکدانهوهی راقه (تفسیری) دهق

(نیشان‌دانی هاوپیوهندی نیوان دهق و کانتیکست)

" راقه‌کان خۆیان تیکه‌لاوین له ناوه‌روکی خودی دهق و زهینی توپزهر، باوه‌ری من له سه‌ر دووه‌می زانستیکی به‌ستیپینییه که توپزهر له راقه‌ی دهق که‌لکی لیوه‌ده‌گرت. ئیمه ناگادارین که له روانگی رخنه‌گروه نهو تایه‌تمه‌ندییه توپزیانه‌ی دهق له راستی دا وهک به‌ستیپینی که توخمه‌کانی زانستی به‌ستیپینی زهینی رخنه‌گر کارا ده‌کهن. راقه به‌رهمی پیوهندی به‌راهر و دیالیکتیکی نهو ده‌ستیپینه و زانستی به‌ستیپینی زهینی مروقی رخنه‌گره.

زانستی به‌ستیپینی یا نهو ته‌دبیر و ته‌مه‌یدانه‌یه که ده‌توانین پتی بلین ته‌فسیر. " (فرکلاف، ۱۳۷۹: ۲۱۵) هه‌لبه‌ته نهو زانسته گریخواری دووی به‌شیک لهو پیش فهرز و نهو داوه‌ر یانه‌یه که له زهینی رخنه‌گر دا ههن، قه‌زاوه‌تی نهو له راستی دا ههمان قه‌زاوه‌تی کۆمه‌لگایه که له رپی نهو پیش فهرز و داوه‌ریانه‌وه رخنه‌گر به کۆمه‌لگای خۆی پیوه‌ند خواری دوویه، رخنه‌ی دهق نه‌گه‌رچی خواستی رخنه‌گر له به‌جی گه‌یاندنی ویسته‌کانیتی له ههمان کات دا به‌جی گه‌یاندنی ویست و داخواری کۆمه‌لگاشه، ههر بۆیه کۆمه‌لگا له رینگه‌ی رخنه‌گروه باشتیرین جۆری پیوهندی به ده‌قه‌کانه‌وه ساز ده‌کات. " له ئەساس دا باسه‌که له سه‌ر نهوه‌یه که رخنه‌گران چون چن‌دراوی هه‌لگه‌وته‌یی راقه ده‌کهن به شیوه‌یهک که گه‌ری‌دیرینه‌وه به زانستی به‌ستیپینی و به‌چ شیوه‌یه‌ک ئیشی ئەوان ده‌توانن نهو په‌یقینه‌ده‌ست‌نیشان بکات. " (فرکلاف، ۱۳۷۹: ۲۱۶) په‌یفار گهران به پینج شیوه ده‌چنه سو‌راغی ده‌قه‌کان و راقه‌یان ده‌کهن: " لیکدانه‌وهی توپزی په‌یف، واتای په‌یف، هاویه‌گرتوویی لایه‌نی، پیکهاته‌ی دهق و گیان مایه. " (فرکلاف، ۱۳۷۹: ۲۱۶) هه‌لبه‌ته لیره‌دا به سرنج به‌وه‌ی ته‌نیا مه‌به‌ستی نهو وتاره ناساندنی نهو سه‌ی شیوه‌یه‌ی لیکدانه‌وه‌یه نهو کاره جی ده‌هیلین بۆ وتاریکی دیکه.

۳- لیکدانه‌وهی شروقه (نبین) دهق

(شوین‌دانی دوو لایه‌نه‌ی پیکهاته‌کان به سه‌ر په‌یقین دا و په‌یقین به سه‌ر پیکهاته‌کان) مه‌به‌ستی له شروقه، لیکدانه‌وهی په‌یقین وهک به‌شیک له پرۆسه‌ی کۆمه‌لایه‌تییه، شروقه‌ی په‌یقین وهک کرده‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی وه‌سف ده‌کرتی و نیشان ده‌درتی که به‌چ شیوه‌یه‌ک پیکهاته‌کانی کۆمه‌لایه‌تی په‌یقین عه‌ینیته ده‌بخشن (فرکلاف، ۱۳۷۹: ۲۴۵) و بۆ نهو عه‌ینیته به‌خشیه پیوسته سه‌ره‌تا په‌یقاری به‌ر رخنه‌نرا وهک ئۆبژه‌یه‌ک سه‌ر بکرتی که له نه‌یاته‌دا کار کرده کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی

نیشان بدرین، بۆیه لهو به‌شه دا کاری رخنه‌گر کاریکی مه‌به‌ست‌ناسانه‌یه. " شروقه نیشان ده‌دات که په‌یقه‌کان چ شوین‌دانه‌رییه‌کی به‌رهمه‌هینانه‌وه‌یان له سه‌ر پیکهاته کۆمه‌لایه‌تییه‌کان به جی ده‌هیلن، شوین‌دانه‌رییه‌ک که ده‌بیته هۆی راگرتن یا گۆران لهو پیکهاته‌تانه دا... پیکهاته کۆمه‌لایه‌تییه‌کان که زانستی به‌ستیپینی جی ده‌کهن و ههر نه‌وه‌ش پیکهاته‌ری په‌یقینه‌کانه، په‌یقینه‌کانیش یا زانستی به‌ستیپینی راده‌گرن و یا ده‌یگۆرن. لیره‌دا مه‌به‌ستی له پیکهاته‌کۆمه‌لایه‌تییه‌کان ههمان پیوه‌ندییه‌کانی ده‌سه‌ل‌اته، شروقه‌ی بانی چاولی کردنی په‌یقین وهک به‌شیک له به‌ر خۆدانی کۆمه‌لگه‌یی له چوارچینوهی پیوه‌ندی ده‌سه‌ل‌ات دا. " (فرکلاف، ۱۳۷۹: ۲۴۵) هه‌لبه‌ته له به‌شی شروقه‌ی دا ناکرتی ههمو به‌شه‌کانی په‌یقین شروقه‌ی بکرتی به‌لکه به‌شیک له دهق شروقه‌ی ده‌کرتی که که‌وتیته ژیر چوارچینوهی نهو بۆنانه و به زانستی دیکه باری ئیدولۆژیکی هه‌بی یا نهوه‌ی که هیزموونی سیاسی یا ئابووریان به‌سه‌روهه بیت. بۆیه شروقه‌ی ده‌قه‌کان ههمو ئاسته‌کانی دهق له خۆ ناگرت و له سه‌تجی به‌ ئۆبژه‌کردن دا ته‌نیا نهو لایه‌نه‌ی په‌یقین شروقه‌یان بۆ ده‌کرتی که خسلت و تایه‌تمه‌ندی ئیدولۆژیکی و هیزموونیکیان به‌سه‌روهه‌یه و نه‌وه‌ش نهرکی توپزهر و رخنه‌گری ده‌قه‌کانه که نهو ئاستانه به سرنج بهو به‌ستیپینی نهو په‌یقینه‌ی به‌رهمه‌هیناوه‌لیک‌ده‌نهوه.

ده‌نه‌نجام:

لهو وتاره دا حه‌ول درا به ده‌ست‌نیشان کردنی ته‌ده‌بیات وهک کرده‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی ئاسته‌ته‌کانی دیاری بکرتن، سه‌ی ئاستی کرده‌ی (کرده‌ی قسه‌یی، کرده‌ی مه‌به‌ستی ناسانه و کرده‌ی کار تیکه‌ری) کۆمه‌لایه‌تییه‌کانیش باس کرا، کرده‌ی قسه‌یی جۆریک له کرده کۆمه‌لایه‌تییه‌کانه که په‌یوه‌ستی به توپزی زمانه‌وه‌یه. کرده‌ی مه‌به‌ستی ناسانه کردیه‌کی کۆمه‌لایه‌تییه که مه‌به‌ستی نووسه‌ر یا بیزهر ده‌ده‌خات و کرده‌ی کار تیکه‌ری مه‌به‌ستی لپی ئاستی شوین‌دانان له سه‌ر به‌ردنگ یا خوینهره.

ته‌ده‌بیات به هۆی نهو تیکچن‌دراوییه‌ی که هه‌یه‌تی پیوه‌ند ده‌خواته‌وه به به‌ستیپینی به‌رهمه‌هینانی خۆی، واتا لهو به‌ستیپینه‌دا که دپتری په‌یقه‌نه‌کانی دیکه له ئارا دان و ته‌ده‌بیاتیش له به‌ستیپینیکی نیوان ده‌قیته‌ی پیک دیت که سرنج ده‌خړته سه‌ر سه‌ی لایه‌نی نووسه‌ر، دهق و خوینهر. زانستی به‌ستیپینی باشتیرین شیوه‌ی قام کردنی

په‌یقاره‌کانه

به‌لام رخنه‌گری ته‌ده‌بی به سه‌ی شیوه‌ی ده‌توانن په‌قی ته‌ده‌بی بداته به‌ر رخنه‌ته‌وسیفی دهق، راقه‌ی دهق، شروقه‌ی دهق.

له ته‌سیفی دهق دا توپزی زمانی ده‌که‌وتیه به‌ر لیکدانه‌وه بۆ نهوه‌ی باری ئیدولۆژیکی ده‌قه‌که روون بکرتنه‌وه. له راقه‌ی دهق دا به‌ستیپینی دهق و زهینی رخنه‌گر تیکه‌ل ده‌بن. لهو شیوه‌یه لیکدانه‌وه‌یه دا رخنه‌گر له رینگه‌ی به‌ستیپینی کۆمه‌لایه‌تی به‌ستیپینی دهق ته‌فسیر ده‌کات. له شروقه‌ی دهق دا ئاستی کار تیکه‌ری په‌یقاری ته‌ده‌بی له سه‌ر پیکهاته‌کانی کۆمه‌لگا و پیکهاته‌کانی کۆمه‌لگا به سه‌ر ته‌ده‌بیانه‌وه هه‌له‌سه‌نگیندرتی و ده‌رده‌خرتی که چون په‌یقین ده‌توانن شوین له سه‌ر کۆمه‌لگا دا بنیت و کۆمه‌لگاش چون شوین له سه‌ر ته‌ده‌بیات داده‌نیت.

رخنه‌گری ده‌قی ته‌ده‌بی نه‌گه‌ر بتوانن لهو سه‌ی شیوه‌یه‌ی لیکدانه‌وه‌ی ده‌قه‌ته‌ده‌بییه‌کان که‌لک وه‌ر گرتی ئیشه‌که‌ی نهو ده‌چیته‌خانی لیکدانه‌وه‌ی په‌یقینه‌ی رخنه‌یی.

سه‌رچاوه‌کان:

- ۱- فرکلاف نورمن، (۱۳۷۹)، تحلیل انتقادی گفتمان، تهران، ترجمه فاطمه شایسته پیران و ... مرکز مطالعات و تحقیقات رسانه‌ها.
- ۲- مکاریک ایرنا ریمبا، (۱۳۸۵)، دانش نامه نظریه‌های ادبی معاصر، انتشارات آگاه، چاپ دوم.
- ۳- آقا گل زاده فردوس، مجله ادب پژوهی شماره اول بهار ۱۳۸۶
- ۴- آقا گل زاده فردوس، نامه نقد ۱۳۹۰، مجموعه مقالات نخستین همایش ملی نظریه و نقد ادبی در ایران تهران خانه کتاب چاپ اول

تهنیا بابه‌تی به‌ریاس نه‌بیت، یان باسی همموو شتیک ده‌کات و حقی ته‌واو به هه‌جیشیان نادات. چۆن ئەمجۆره‌ زمانه‌ درێژ‌کراوه‌ی فیکری زمانی کادیرانی حزبه، ئەو زمانه‌ی که هینده‌ی ئامانجی ئیپهانه‌کردنی به‌رانبه‌ره، هینده‌ی ئامانجی دامه‌زراندنی بنه‌مایه‌که‌ ره‌خنه‌یه‌ی نییه. ئەمجۆره‌ زمانه‌ هینده‌ی له‌ گوتاریکی هه‌ره‌شه‌کردن نزیك ده‌بیته‌وه، هینده‌ گوتاریکی ئەده‌بیه‌ی نییه. نایا له‌ کوئی گوتاری ئەده‌بیاتی دونه‌یدا هه‌بووه، ره‌خنه‌گرێکی ئەده‌بیه‌ی جنیو و هه‌ره‌شه‌ له‌ نووسه‌ری ده‌ق بکات؟ نایا ئەوه هه‌مان فیکری گوتاری سیاسی کوردی و ئایینه‌ی نییه؟ ئە‌گه‌ر نییه‌ ده‌کریت بنووس پیمان بلێت: چیه‌؟ گوتاری ئیستای سیاسه‌تی کوردی، هینده‌ی گوتاریکی تیکده‌ر و رووخینه‌ر و تۆمه‌ت دروستکردنه، هینده‌ گوتاریکی بنیاتنه‌رانه و پاک نییه. بنووس ئیستایش به‌ فیکره‌یه‌که‌ سواووه‌ به‌ میتۆدی باش و خراب ده‌ق هه‌لده‌سه‌نگینیت. لیره‌دا ده‌پرسه‌، نایا هه‌لسه‌سه‌نگاندنی ده‌قه‌ به‌مجۆره‌ له‌ ئەده‌بیاتی کوردیدا نیوسه‌ده زیاتره‌ کاری یی ده‌کریت؟ نایا ده‌کریت ئامازه‌ به‌و میتۆده‌ بده‌یت که به‌و میتۆده‌ ده‌قه‌ کانت هه‌لسه‌سه‌نگاندیت؟ نایا به‌جددی بروت به‌ زانستی ره‌خنه‌سازیه‌ هه‌یه؟ نایا میتۆده‌ به‌لای تۆوه‌ چیه‌ و چۆن کاری پیده‌که‌یت؟ نایا ئەوه‌ کاری چی ره‌خنه‌گرێکه‌ رێنمایی ئەده‌بیه‌ی ده‌ر بکات؟ نایا له‌ دونه‌ی ئەده‌بیاتدا، شتیک هه‌یه‌ به‌ناوی ره‌خنه‌یه‌ی رێنمایی؟ بنووسیک که‌ سالانه‌ کتیب ده‌خاته‌ ناو کتیبخانه‌ی کوردیه‌وه، ده‌لویت به‌ نووسه‌ریک بلێت بیرنه‌که‌هوه‌ و دواتریش رافه‌ له‌باره‌ی شیعریه‌کانیه‌وه‌ بکات؟ ئە‌گه‌ر پرۆسه‌ی بیرکردنه‌وه‌ بوونی نه‌بیت، نایا بوونی ده‌ق له‌ کویدا‌یه؟ نایا دروسته‌ له‌باره‌ی (ده‌قی شاعیری بیرنه‌که‌هوه‌وه). (٢) بنووسین؟ ئاخ‌ر ده‌بیت به‌ر له‌ نووسین بزاین هه‌موو ده‌قی که‌ به‌ پرۆسه‌ی بیرکردنه‌وه‌دا تیده‌به‌ریت و هه‌ج ده‌قی که‌ به‌ده‌ر نییه‌ له‌ بیرکردنه‌وه‌، بنووس نووسیه‌وه‌تی: ”پنوسیمان به‌ نه‌ریتی ره‌خنه‌یه‌ی بۆ خوینده‌وه‌ی شیعری کوردی و ده‌ست‌بخه‌ینه‌ سه‌ر ئەو کوپیکاریه‌ هه‌له‌یه‌ی...“ (٣) نایا ده‌کریت بزاین نه‌ریتی ره‌خنه‌یه‌ی چیه‌؟ ئە‌گه‌ر که‌سه‌یک سالانیک خۆی به‌ کاری ره‌خنه‌یه‌وه‌ هه‌لواسیبت، ناشیت چه‌مکیک به‌یج بیرکردنه‌وه‌ و قوولبوونه‌وه‌ لێی فری بداته‌ ناو نووسینه‌وه‌! ئە‌گه‌ر مه‌به‌ست له‌ کولتوری ره‌خنه‌یه‌ی بیت، ئە‌وا جیاوازه‌ له‌ نه‌ریتی ره‌خنه‌یه‌ی... نایا له‌ نیوان به‌یقی نه‌ریت و کولتوردا جیاوازی ده‌که‌یت، یان هه‌ر دوو کیان هاوواتان؟ نایا هه‌ر به‌راست له‌لای تۆ نه‌ریت چیه‌؟ نایا هه‌ر به‌راست نه‌ریت کولتوره‌؟ نایا چۆن له‌ نه‌ریت تیگه‌به‌شتووت؟ نایا ده‌تووت به‌ ”نه‌ریتی ره‌خنه‌یه‌ی“ چی بلێت؟ هه‌ر له‌سه‌ر ئەو رسته‌یه‌دا ده‌هه‌ست. بنووس هه‌ر دوو وشه‌ی ”کارێگه‌ری“ و ”کوپیکاری“ تیکه‌ل ده‌کات. نایا ئە‌وانه‌ له‌ رووی چه‌مک و چیه‌تییه‌وه‌ یه‌ک مانایان هه‌یه‌؟ دواتر ئە‌گه‌ر پیوه‌ریک له‌م نیه‌نده‌دا هه‌بیت و زانستی بیت، تیوری کارێگه‌ری و زانستی ده‌قناویزانییه. نایا لیره‌دا زانستی ده‌قناویزانی بوونی نییه‌؟ ئە‌ری زانستی ده‌قناویزانی به‌لای بنووسه‌وه‌ مانای هه‌یه‌ و چی ده‌گه‌به‌نیت؟ نایا بنووس چۆن له‌ چه‌مکی کارێگه‌ری تیگه‌به‌شتووه‌؟ نایا کارێگه‌ری به‌ وشه‌یه‌ک یان بابه‌تیک رووده‌ات؟ نایا ده‌توانین به‌ شاعیریک بلێین ئە‌و بابه‌ته‌ت له‌م شاعیره‌ بردوو و تۆ له‌ ژێر کارێگه‌ری ئە‌ودا ده‌نوسیت؟ نایا بابه‌ت ده‌بیته‌ مولکی یه‌ک شاعیر؟ نایا کارێگه‌ری له‌ ریگه‌ی بابه‌ت و وشه‌وه‌یه، یان له‌ ریگه‌ی زمان و رسته‌چینه‌وه‌یه؟ باسه‌یری ئە‌و رسته‌یه‌ش بکه‌ین و دواتر له‌ باره‌یه‌وه‌ بپرسین: ”ئوه‌ی ده‌قه‌کانی رامبۆ و بۆدلیر و مالارمی به‌ ئیمه‌ گه‌ یاندوو، قه‌تیسبوون نه‌بووه‌ له‌ میژوووه‌کی دیاریکراودا.“ (٤) نایا ده‌کریت ئامازه‌ به‌ سه‌رچاوه‌ی شیعره‌کانی ئە‌و شاعیرانه‌ بکه‌یت، یان مه‌به‌سته‌ به‌ خویننه‌ران بلێت: ئە‌وانه‌یش ده‌ناسیت؟ ئە‌گه‌ر مه‌به‌سته‌ ته‌نیا ناو ریزکردنی ئە‌و شاعیرانه‌ نییه، به‌فرموو چه‌ندان کۆیله‌ له‌ شیعره‌کانی شاعیر (مالارمی) مان بۆ بنووسه. نایا به‌ شیعری مالارمی ئاشنایت، یان ئە‌وته‌ به‌ ته‌نیا به‌ناوی مالارمی؟ نایا کامه‌ کتی... بی شیعری مالارمی خویندووه‌؟ نایا کامه‌ کتیبی شیعری مالارمی کراوه‌ به‌ کوردی؟ بنووسی به‌رێژ هه‌ر به‌هه‌ش نه‌هه‌ستاه، چونکه‌ ئە‌و ده‌یه‌ووت هه‌موو شتیک بناختینه‌ ناو نووسینه‌که‌یه‌وه‌ بۆ ئە‌وه‌ی قه‌باره‌ی نووسینه‌که‌ گه‌وره‌ ببیت و لاپه‌ره‌ی زیاتر خه‌سار بکات. هه‌ر بۆیه‌یش زۆره‌ی پیشه‌کی گوتاره‌کانی گوتراوی ئاماده‌ن و ساوان و به‌رده‌وام له‌ کۆر و سیمینار و بابه‌تی بلۆکراوه‌ و نووسینی ئە‌ده‌بیه‌ی کوردیدا دووپات ده‌بنه‌وه. ئە‌گه‌ر سه‌یری ئە‌م په‌ره‌گرافه‌ی بکه‌یت زیاتر ئە‌و گوتراوه‌مان بۆ روونتر ده‌بیته‌وه.

ئە‌گه‌ر له‌ ئە‌زمونه‌کانی شیعری کوردی وردبینه‌وه، له‌ شاعیرانی کلاسیکه‌وه‌ تا روانگه‌ و شاعیرانی دوا‌ی راپه‌رین، هه‌ج کام له‌م شاعیرانه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی دروست و به‌دیدیکی ره‌خنه‌یه‌ی فراوانه‌وه‌ ده‌قه‌کانیان هه‌لنه‌سه‌نگینراوه. (٥) نایا ئە‌وه‌ قسه‌ی ره‌خنه‌گرێکه‌ که‌ سالانه‌ چه‌ندان کتیب به‌ ناوی ره‌خنه‌ی ئە‌ده‌بیه‌وه‌ بخاته‌ ناو کتیبخانه‌ی کوردیه‌وه‌؟ نایا ئە‌وه‌ جگه‌ له‌ گوتراویکی ساوا و چه‌ندانباری ناو ئە‌ده‌بیاتی کوردی چیتره‌؟ نایا ئە‌وه‌ قسه‌ی هه‌موو خویننه‌ریکی شیعری نییه‌؟ نایا شتیک تازە له‌م په‌ره‌گرافه‌دا هه‌یه و خویننه‌ر بۆ یه‌که‌مجاریی بیت بیخویننه‌وه‌؟ نایا بنووس ده‌یه‌ووت چی بلێت و تازە بیت؟ نایا به‌جددی ئە‌وه‌ لۆژیکی زمان و فیکری ئە‌ده‌بیاته‌ که‌ ئە‌و شتانه‌ به‌رده‌وام بلێته‌وه‌ که‌ به‌ به‌رده‌وامی گوتراون، یان ئە‌وه‌ لۆژیکی خۆدی ئایینه‌کانه‌؟ هه‌روه‌تریش، ئە‌گه‌ر ئە‌م گوتراوه‌ ساواوه‌یش وه‌رگرتن به‌ده‌ر نییه‌ له‌ پرسیارکردن. نایا قسه‌کردن به‌م شیوه‌ رها‌یه‌ بۆ کاری ره‌خنه‌گری دروسته‌؟ نایا ئە‌گه‌ر شاعیریک له‌ گروپی (روانگه‌) وه‌رگرتن، بۆ نمونه‌: (شێر کۆ بیکه‌س)، نایا به‌دیدیکی ره‌خنه‌یه‌ی ده‌قه‌کانی تا ئیستایش هه‌لنه‌سه‌نگینراون؟ نایا کام شاعیری کورد هه‌یه، هینده‌ی شیر کۆ بیکه‌س ده‌قه‌کانی به‌ر ره‌خنه‌ ئە‌ده‌بیه‌ی و دیدی جیاواز که‌وتیت؟ نایا ئە‌وه‌ جگه‌ له‌ قسه‌فرێدان چیتره‌؟ بنووس له‌به‌ر ئە‌وه‌ی مؤدیلی باش و خراب به‌کارده‌هێنیت و خاوه‌ن دیدگه‌یه‌کی ره‌خنه‌یه‌ی قوول نییه‌ و ناتوانیت له‌ناو چه‌مکه‌کاندا بیر بکه‌انه‌وه، بۆیه‌ رووکه‌شانه‌ سه‌یری ده‌ق ده‌کات و له‌ گوتاریکدا سه‌دانجار گوتراوه‌ ساواوه‌کان دووباره‌ و دووباره‌ ده‌کاته‌وه. نووسه‌ر و ره‌خنه‌گری ئێرانی (ره‌زا به‌راهه‌نی) له‌ کتیبی (خولای نووسین) دا ده‌لێت: ”ئە‌و که‌سه‌نای که‌ نووسه‌ران به‌ دووبه‌ش دادنه‌ن و ده‌لێن: نووسه‌ران ره‌شبین و گه‌شبین، زه‌بووتترین و به‌ده‌ره‌وشتترین خه‌لکی رۆژگارن. ده‌بیت ئە‌و جۆره‌ که‌سه‌نه‌ له‌سه‌ر ناخو‌ری ئە‌خلاق به‌سه‌ستییه‌وه‌، تا‌کوو ده‌ست بکه‌ن به‌ کاویژی چاکه‌ و خراپه‌.“ (٦).

٣

نایا شیعری خۆی دژ‌هه‌سته‌م نییه‌؟

ئە‌م بنووسه‌ هه‌میشه‌ هه‌بوونی شیعری ده‌گه‌رێننه‌وه‌ بۆ دژه‌ سیسته‌م و به‌رده‌وام له‌ هه‌موو گوتاره‌کانیدا ئە‌م وشه‌یه‌ وه‌ک هه‌بوونی نووسینه‌که‌ی پاته‌ ده‌کاته‌وه‌ و وشه‌ی (سیسته‌م)ی کردۆته‌ بنیسته‌خۆشه‌ی سه‌ر زمانی، به‌یج ئە‌وه‌ی تاقه‌ جاریک له‌ خۆی به‌رسیت، سیسته‌م چیه‌ و منی بنووس باسی کام سیسته‌م ده‌که‌م؟ نایا شیعری له‌ کوئی سیسته‌م دایه‌؟ نایا شیعری ده‌توانیت بیته‌ به‌شیک له‌ سیسته‌م؟ ئاخ‌ر بنووس بێنا‌گایه‌ له‌وه‌ی کرده‌ی شیعری، کرده‌یه‌که‌ خۆی دژی سیسته‌مه‌کانه‌ و شیعری نهمر هه‌ج سیسته‌میک له‌و سیسته‌مانه‌ له‌ خۆیدا کۆ ناکاته‌وه. ئە‌گه‌ر زیاتر به‌ناو ئە‌و ره‌هنده‌دا شۆر ببینه‌وه، ئە‌وه‌ ده‌گه‌به‌نه‌ ئە‌وه‌ی هونری شیعری دژی سیسته‌می قسه‌کردنه‌، واته‌ ئە‌م هونره‌ شیعری له‌ قه‌وگی قسه‌کردن ده‌بانه‌ ده‌روه‌ و دژی ئە‌و سیسته‌مه‌ ده‌هه‌ستینه‌وه. ئە‌گه‌ر هه‌شتانیش وردتر ببینه‌وه، هه‌م‌دیسان شیعری پابه‌ندی بنه‌ماکانی ریزمان و زانستی زمانه‌وانی نابیت و زۆر جارن ئە‌وانه‌ تیکه‌ده‌شکینیت که‌ وه‌ک سیسته‌میک ریزمانی و زمانه‌وانی به‌سه‌ریدا سه‌پینراوه. ئە‌وه‌ قه‌ده‌ری شیعری راسته‌قینه‌یه‌ که‌ ئە‌و چوارچۆیه‌ به‌ندیه‌ تیکه‌ده‌شکینیت و خۆی ته‌سلیمی هه‌ج سیسته‌میک ناکات. هه‌روه‌ها شیعری هه‌ر خۆی دژی سیسته‌می مانای رووته‌ و زۆر جارن له‌ بۆته‌ی شیعردا مانایه‌ک دروست ده‌کات له‌گه‌ل مانای رووت ناریک ده‌که‌وینته‌ و وه‌ک گوتراویکی سه‌یر و قۆر دیته‌ به‌رحا. بۆیه‌ هه‌میشه‌ ئە‌و جوانیناسیه‌ی له‌ بۆته‌ی شیعردا شاعیر وینای ده‌کات و ده‌بسانین، جوانیه‌کی ناریکه‌ له‌ واقیعی رووت، وه‌لی واقیعی رووت جیاوازی نییه‌ له‌گه‌ل واقیعی فیکر و فه‌زای نووسین. به‌ختیار عه‌لی له‌ کتیبی (جوانیه‌کانی ناریکی)دا له‌م باره‌یه‌وه‌ نووسیه‌تی: ”ناریکی لیره‌دا بریتی نییه‌ له‌ خواستیکی شه‌یتانی بۆ کاولکاری، به‌لکو بریتییه‌ له‌ خواستیکی توند بۆ دۆزینه‌وه‌ی ده‌رگایه‌ک له‌و قالبانه‌ ده‌رمانبکات که‌ هه‌قل و تیراوانیمانی تیدا دیلبوه‌“ (٧). لیره‌دا ئامازه‌ به‌ گوتراویکی کاک‌ئارام سدیق ده‌که‌م و دواتر نمونه‌ی شیعریه‌یه‌کان ده‌خه‌مه‌روو. کاک‌ئارام نووسیه‌تی: ”بنووس شه‌رم له‌وه‌ ناکات شیعری وه‌ کو قسه‌ی تره‌هات بینیت، چونکه‌ به‌شیک زۆر له‌ وانه‌ی به‌ناوی شیعرمه‌ چاپیکردوون، له‌ قسه‌ی تره‌هات زیاتر نین.“ ئە‌وه‌یش نمونه‌ی شیعریه‌یه‌کان که‌ به‌لای بنووسه‌وه‌ قسه‌ی تره‌هاتن:

- ناو سگم پر قسه يه و خهريكي نووسينسشم.

- بۇچى بېدەنگى فلسەفەى گوتن نەبىت؟

- بۇچى كرم مالى لەناو شووتى نەبىت؟

- بۇچى ژيان مردنئىكى سەراوبن نەبىت؟ (۸)

ئەم رىستانەى سەرەو بەلایى كاك نارام سەدىقەو قەسەى تروھاتن، قەسەى بىمانان، قەسەى ھەلىتوپەلىت! ئەگەر بېرسىن: پەيغى (تروھات) بەلایى بنووسەو چى واتايەكى ھەبە؟ ئايا ئەو جۆرە لە قەسە كەردن دەشیت ناوى بنىين گوتراوى رەخنەى ئەدەبى؟ ئايا ئەو دەشیت گوتراوى كەسئىك بىت، كە سەروركارى لەگەل ئەدەبىيات و فېكرىدا ھەبىت؟ ئەو رستە شىعەرىيانە بەلایى بنووسەو لە خەيال و تىفكرىنى ئەووە نارئىك و ناباو و بىمانا و ناشىعەر كەتوونەتەو، ئەو ھىزە شىعەرىيەى كە بەكرى ناو شىعەرىش پىتى دەدوئىت، پىرسارى بىن بنەما و بىمانان بەلایى بنووسەو، دەوروزىنىت. ئەگەر لە بنووس بېرسىن: ئايا ئىستائىش بىرواى واپە ئەو دېرە شىعەرىيانە بىمانا و قەسەى تروھاتن؟ ئەگەر بە ھەمان فەزا و كەرسەى نووسىنى تولىت بېرسەو، ئايا ئەو دېرە شىعەرىيانە خەزەتى سىستەم دەكەن، يان دزى سىستەم؟ ئايا ھەموو كەردەبەىكى قوز و تۆرەھات دزى سىستەم نىيە؟ ئايا سىستەم سادەترین پىناسەى ئەو نىيە كە مەبەستى رىكخستى ھەموو ئەو كەردە و شتائەبە كە لە دەوروزەماندا ھەن؟ ئايا ھەك خوينەرىك دەتوانم داواى ئەوئە لى بەكەم گوتارئىك لەبارەى چەمكى (تروھات) بنووسىت؟ ئايا تروھاتنووس و شاعىرى بىرەكەرەو و ناشاعىر بەلایى تۆو چى مانايەكەن ھەبە؟ دەتوانىت ناوى يەك تاقە رەخنەگرى دونىام بۇ بنووسىت كە لەبارەى دەقىكى ناشىعەرىيە نووسىبىت، يان لە بارەى ئەزمونى ناشاعىرىك و شاعىرىكى بىرەكەرەو ھەزاران وشەى نووسىبىت و دواترىش گوتىتتى ئەو دەقەنەى لەبارەىيانەو دەنوووسم، شىعەر نىن؟ ئايا ئەگەر يەكئىك خۇى بە رەخنەگرئىكى جەدى و ھوشيار بزانىت و ھەموو سالىك كىتئىب لەم بوارەو چاپ بىكات، گوتراوى ئاوا فرى دەداتە ناو نووسىنەو؟ ئايا خوينەرىكى ھوشيارىش قەسەى وا دەكات و بلىت: ئەو دەقەى قەسەى لەبارەو دەكەم، شىعەر نىيە؟ ئايا ئەگەر جىئانى بنووس لە خوينەران بېرسە، ئايا ھىچ كەردەبەىكى شىعەرى ھەبە بەكەوتتە دەروەى مانا، ھەتاوە كو ماناى نەبىت؟ ھەرورە، ئەگەر شىعەرىك ماناى نەبىت، رەخنەگر چۇن دەتوانىت لەناويدا بىر بىكاتەو و ھەزاران وشەى لەبارەو بنووسىت؟ بۇيە دەمەوت كاك نارام وەلامى ئەو بەداتەو، ئايا ئەگەر دەقەكان ناشىعەر، چۇن توانىت ئەو گوتارە درىزادەرى لەبارەو بنووسىت؟ بنووس لەبەر ئەوئەى خاوەن رىبازئىكى رەخنەى نىيە و بنەمايەكى جىغىرى رەخنەى نىيە بىكائە بنەماى كوى گوتارەكانى، بۇيە زورجان لە گوتارئىكى بۇ گوتارئىكى دىكەيدا دزى خۇى دەوەستىتەو. لە گوتارئىكى بەناونىشانى (شىعەر و دۇخى بە لىبوو كىبون) دا تەواو دزى ئەم گوتارەى خۇبەتى، چۇنكە لەوندا پىپوایە نارئىكىش دەشیت جوان بىت، لەناو كەردەى ناشىرىنىشدا جوانى بدوزىنەو. واتە خۇى دزى خۇى دەوەستىتەو و دەوروزى و دووقاقىيەتى نووسىنى خۇى مانىقىست دەكات. دەكرىت تابلۇبەكى جوان چىزى ھەبىت، ھاو كات دەكرىت تابلۇبەكى ناشىرىنىش بەجوزئىك لە جۆرەكان چىزى خۇى ھەبىت“ (۹). ئەو رىك پىچەوانەى بۇچۇنەكانى خۇبەتى و ھەموو ئەو گوتراوانەى ناو ئەو گوتارەى خۇى دەخاتە بەردەم پىرسار و گومانەو. ئەو جۆرە دەوروزى و دووقاقىيەتەى ناو دونىاى نووسىن دەمانباتە سەر ئەو ھەقىقەتەى، كە لە كولتورە خىلەكەبە كانەدا ھەبە و ئەو جۆرە بنووسە خىلەكەبە بەردەم لەبەر دەم ئەو كولتورە رووكەشگەر اىبەدان و خۇيان لەناو بۇچۇنەكانى خۇيان تەرىق دەكەنەو، بەبى ئەوئەى دركى بى بەكەن و بوەستەن و بىرەكەنەو. تىپەزىنى بنووس لەمجۆرە گوتارانەدا ئەو ھەمان بۇ كەشف دەكات، كە بى ئاگايەكى ئاقلانە و ئاگەمندانە خۇى بە درۇ دەخاتەو و ھەك نووسەرىكى ساختە كار و خىلەكەبەش و ھەا خۇى نىشان دەدات كە راستى ناشارىتەو. بنووس بەومش ئەوئەستەو و دواتر ئامزە بەومەش دەدات كە ئەوانە لە ژىر كارىگەرى شىعەرى (عەباس عەبدوللا يوسف) دا نووسراون. ئەگەر لىرەدا بېرسىن: (لەم گوتارەدا ئامانجان دامەزاندنى پەرسىي گەتوگۇيە، بۇيە دەبىت بۇچون و گوتراوەكانمان ھەك پىرسار ئاراستە بەكەن) ئايا دەكرىت ئامزە بەو شىعەر و دېرەنەى عەباس عەبدوللا يوسف بەكەت، كە ئەم دېرە شىعەرىيانەى لە ژىر كارىگەرى ئەودا نووسراون؟ ئايا

دروستە بەبى خستەرووى دەقى ھەردووك شاعىر، باسى كارىگەرى بەكەن؟ ئايا بۇچى ئامزەت بە نمونە شىعەرىيەكانى عەباس عەبدوللا يوسف نەكەردووه؟ ئايا دەكرىت بەبى ئامزەدان تۆمەتى وا ھەك گوتراو فرى بەدەن؟ ئايا ئەگەر نووسىن چووه ناو ئەو قاوغەو و بەبى بنەمايەكى مەرىفى و رىبازئىكى زانستى رەخنەو، جىوازى چىبە لەگەل گوتارى سىياسى حىزى؟ ئايا لە نيوان ھەردووك گوتاردا ئامانج لەو دەروستەردى بوختان و قەسەى بى بنەماى مەرىفى نىيە؟ ئايا لە نيوان ئەو جۆرە گوتارە و گوتارى كادىرىكى حىزى، ئامانجى يەكەم شكاندەوئەى ئەو دىكە نىيە؟ ئايا لە كوئى ئەدەبىيات و رەخنەى دونىادا ھەبوو بلىن: ئەو شاعىرە لە ژىر كارىگەرى ئەو شاعىرەدايە و بەبى ئەوئەى ئامزە بە دەقى لىچووى ئەو شاعىرە بەكرىت؟ ئايا دەكرى لە ئىستاوہ تا سالىكى دىكەبىش نمونە شىعەرىيەكانمان بۇ بنووسىت؟

۴

گوتارى جۇگەرى

ئەمجۆرە نووسىنەنە لەبەر ئەوئەى گوتراوى ئامادەكران و بۇچۇنەكانىش بەدەرىزائى مېژووى رەخنەى ئەدەبى كورد ھەبوونە، گوتارەكان يەك قالب وەرەگرن و خاوەن يەك دىدەكە و يەك بۇچۇنە. بۇ نمونە: دەكرىت ھەموو ئەو گوتراوە سواوانەى لەو گوتارەدا نووسراون لەبارەى ئەزمونى شىعەرىم، بۇ شىعەرى شاعىرىكى دىكەبىش بىن. واتە تەنى ناوى شاعىرەكان و نمونەى شىعەرىيەكانىان بگۆرپن، ھەبەر ھىچ جىوازىبەك ناكەوبن. ئەمجۆرە گوتارە ئەگەر بشىت، ناوى بنىن: (گوتارى جۇگەرى)، گوتارئىكە بۇ ھەموو ئەو شاعىرە دەبىت كە دەكەنە خانەى مېتودى خراپەو. ئەگەنا ئەگەر سەرى ئەو شاعىرەنە بەكەن كە بنووس لە بازەنى (مېتودى باشە) ناوى رېزىكرىدون لە گوتارئىكى بەناوى (كۆكرىدەوئەى دزەكان) دا نووسىوئەتى: ” ئەگەر لە ئەزمونى شىعەرى ھاوچەرخى نوى وردىبەنەو و نمونەى ھەر يەك لە (دلشاد عەبدوللا، ھاشم سەراج، ھىوا قادر، جەمال غەمبار، سەباح رەنجەر، كەرىم دەشتى، دلاوەر قەرداغى، كەژال ئەحمەد، دلسوز ھەمە، قوبادى جەلى زاھە...) وەرگىرن دەبىنن تارادەبەك بەر ئەزمونى جىوازى شىعەرى دەكەوبن.“ (۱۰) ئايا ئەگەر لە خوينەرانى ھوشيار بېرسە: ايا ئەو بۇچۇنەكانە و قەسەرىزىكرىدانە ھى سالتى حەفتا و ھەستاكان نىن؟ ئايا ئەزمونى شىعەرى ئەو شاعىرەنەى كە بنووس لە گوتارى (شىعەر) لەسەريان دەنووسىت و بە ناشاعىريان دەزانىت، لە بەشىكى ئەزمونى شىعەرى ئەو شاعىرەنە تابلەتتر و جوانتر نىن كە بنووس ناوەكانىانى رىزىكرىدون؟ (خوينەر دەتوانىت سەرى ژمارەكانى گوتارى ”شىعەر“ بىكات). ئايا ھەكوو پىرسارىك بۇ خوينەرانى بەجىبەئىلم و بلىم، ئايا دەبىت لە ژمارەكانى داھاتووى گوتارى (شىعەر) دا، ھەمان ئەو شاعىرە جىواز و ھاوچەرخەنەى ئەدەبىياتى كوردى، بە ناشاعىر و كۆبەلە و كۆلەوار نەزانىت؟ ئەگەر زور دەور نەكەوبنەو و ھەر لەسەر ئەو ناوانە بوەستىن كە ئامزەى پىداون، بنووس ئەمجارە لەبارەى ئەزمونى شىعەرى شاعىرىكىيان (قوبادى جەلى زاھە) ھو، نووسىوئەتى: ” رەنگە قوبادى جەلى زاھە نمونەى دىارى ئەو شاعىرەنە بىت، كە بىپەردە و راشكاوانە گوزارشتى لەو چەپاندە سىكسىيانە كروو، كە سالتىك پىوئەى ئالاندووبەتى و ئىستا لە نىو دونىاى شىعەرىيەكەبەدا گوزارشتى لى دەكات. واتە شىعەرى نەكەردووتە دەلاقەبەك بۇ تىرامان لە بوون و مروف و ئەو پىشەھاتەنى رووبەرووى دەبىتەو. بەلكو شىعەر دەبىتە جىگەبە بۇ خۇبەتالكرىدەنە“ (۱۱). ئايا ئەو دەوروزىيەى ناو نووسىن چى ناوئىكى لى بنىن؟ كەسئىك سەروركارى لەگەل دونىاى فېكر و مەرىفەدا ھەبىت، چۇن دەلوئىت جارئىك ئەزمونى شىعەرى شاعىرىكى (قوبادى جەلى زاھە) بىن جىواز و تابلەت بىت و جارئىكىش ئەزمونى شىعەرى ئەو شاعىرەى پىن جىگەبەك بىت بۇ خۇبەتالكرىدەنە؟ ئايا ئەو لۆژىكى رەخنەگرەنە؟ كەسئىك خاوەن چەقىكى فېكرى بەھىز نەبىت، بەردەوام تووشى ئەم ھەلەنە دەبىتەو و بەخۇى خودى خۇى بە درۇ دەخاتەو و بەردەوام خۇى تەرىق دەكەنەو. بۇيە زورجانە ھەستان لە نووسىن گرنگترە لە نووسىن، چۇنكە پىوستمان بەوئەبە بە كەردەى خويندەنەوئەى كە چر و پر ئەو چەقە فېكرىيە لە ناوئەوئەى خۇماندا دروست بەكەن. بۇيە بەشىك لەوانەى خەرىكى رەخنەگرەنن خاوەن ئەو چەقە فېكرىيە نىن و ھەلپىش نادەن بۇ دامەزاندنى ئەو

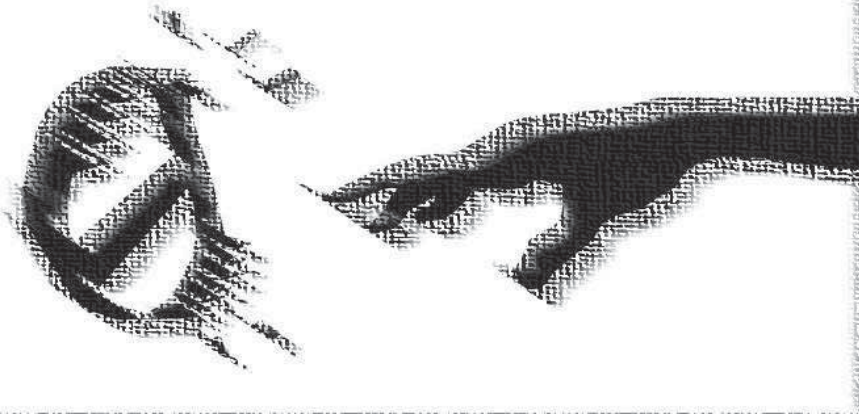
دونیا بئینییه تاییه تیبیه یان. بویه بهردوام له گوته یه ک بو گوته یه کی دیکه و له گوتاریک بو گوتاریکی دیکه دژی خوی دهوستتیهوه. به جوړیک بی سهرو بهر ده بیت، که دواجار خوی سر له خوی دهر ناکات. نهو دووقایه ته له گوتاری سیاسی حیزبی نزیکه، نهوه که له گوتاریک به یوه وندی به دونیا ئیستاتیکا و معریفه وه بیت. نه گهر هر له سهر نهو کوئنتیکسته دا بوه ستین، ئایا شاعر جیگه به که بو خویه تالکردنهوه؟ ئایا بنووس له خوی پرسویه، کام به تالکردنهوه؟ که سیک نه گهر خوینهریکی هوشیاریش بیت، جاریک نالیته نهو شاعیره، یه کیکه له شاعیره تاییهت و جیاوازه کانی شیعرى کوردی و دواتریش بلیت، نهوه ناشاعیره و شیعر له لای نهو جیگه به که بو خویه تالکردنهوه. له گوتاری (کوژکردنهوهی دژه کان) بنووس ئامانجی نهوه نییه جیاوازی دژه کان راقه بکات، به لکو ئامانجی ته نیا ناورپزکردن و رازیکردنی نهو شاعیرانه که دهکونه ناو باز نهی میتودی باشهوه. بویه به بنووسی دهرانم ئامازه به چهند گوتراویکی ئامادمن و قسهی سواوی ناو گوتاره کانی بکه، که ئهمجوره له قسه هه لر ئیشتانه بهردهوام له چایخانه و شه قام و دانیشتنی خوینهران دووباره و دووباره دهبنهوه. ئایا پرهنسیبی کارى رهخنه گر نهوه یه نهو گوتراوانه دووباره بلیتهوه که هه موو خوینهریکی شیعرى ده بانلیتهوه، یان شتیکی دیکه ده لیت که پیشووتر نه مانزانیوه؟ نه گهر جددیتر بپرسین، ئایا نهوه لوژیکی فلهسهفه و فیکر و نه ده بیاته که نهو شتانه وه ک رهخنه بگوترینهوه، که پیشووتر و بهردوام گوتراون و گوتراوانهوه؟ لیره دا ئامازه به چندان گوتراویکی سواوی ناو گوتاره کانی بنووس ده کم، بو نهوهی گوتراوه کانمان نه که ونه باز نهی گومانهوه و خوینهر وهها ههست بکات گریه کی دهر و نییمان هه یه لهو گوتاره دا. بنووس له گوتاریکی به ناو نیشانی (سروشنگهرا، یان دژه سروشنگهرا) دا، نووسیویه تی: ” به شیک له توژهره مان لایناویه به کاربردنی زمانى نووسین به گشتی و زمانى نهدهب به تاییه تی له شیوه ساده که یدا به دروست نازانن، به لام به پیچه وانه شهوه به شیک له نووسه مان و شاعیران هر بهرده مان له سهر به کاربردنی زمانى ساده و نزیک له زمانى روژانه ی هاو لاتیانه وه” یان له پهره گرافیکی دیکه یدا ده لیت: ” نه گهر باس له دهست پیک بکه ین ده بنین ده ستپیکى شیعره که تاراده یه کی زور به ده ستپیکى لاواز ده ستی پیکردوهه” (۱۲). بنووس له گوتاریکی دیکه یدا به ناو نیشانی (نامو بوونی خود له بهردم بووندا) چندان گوتراوی سواو و ئاماده کراو فریده داته ناو گوتاره که یه وه. وه کوو: ” نه گهر چی تا ئیستا سیمای دهنگه نوئیکانی شیعرى نوئى کوردی به ته واوی دهر نه که وتوه، به لام له نئو نهو دهنگه نوئیانه دا هه ندیک دهنگ و شاعیرى نوئى ده بنین.” ئایا نهوه قسه ی رهخنه گریکه که سالانه دوو سئ کتیب بخاته ناو کتیبخانه ی کوردی به وه، یان قسه ی هه موو خوینهر یکی ئاسایى شیعرى کوردی به هه ر به جددی کاک ئارام سدیق ههست ناکه یته نهو گوتراوه به زور تقلیدی به نهو گوتراوه به جیده هیلین و نه مجاره ده چینه سهر گوتراویکی دیکه، نه مجاره یان نووسیویه تی: ” زمان که رهسته ی بنه رته شیعره و به بی زمانیکی توکمه و جیاواز ناتوانریت شیعرى نهمرو و چیرزه خش بهرهم به یئیریت.” ئایا گوتاری رهخنه ی نه ده بی کوردی له وه ته ی هه یه نه مه ی دووباره و دووباره نه گوتوه؟ باشه نه گهر نهو رسته یه هی من بیت و تو خوینهرى نهو رسته یه بیت، ئایا هیچ خه یال و بیر کردنه وهت وه بهر هیچ شتیکی تازه ده که ویت که له پیشوودا نه ترانى بیت؟ هر له سهر هه مان گوتاردا دهوستین و نه مجاره یش بنووس نووسییه تی: ” شاعیرانى نهوه ی نوئى زیاتر له شاعیرانى نهوه کانی پیشووتر کاریگه رن به مؤدیرنه و دهر که وته کانی نهو دنیا تازه یه” (۱۳). هه میشه رهخنه گری میلی پشت بهو گوتراوه ئامادانه ده به ستیت که نهوه ی خوینهر بیت ده یزانیت. واته هه مان قسه ی روژانه ده گوازیته وه ناو پرۆسه ی نووسیینه وه، ته نانهت ناتوانیت قسه ی روژانه یش تیبهر پینیت. بنووس له گوتاریکی دیکه یدا به ناو نیشانی (شیعر و دؤخی به لیبو کبوون) ده نووسیته: ” یه کیک له رهخنه ی له مه ر شیعرى نهوه ی نوئى بهردوام بهر گوئمان ده که ویت نه وه یه که شیعریهت له ده قه کانیاندا نییه و شیعر لای نهو نه وه یه بوته قسه هه لر شتن.” له م رستانه دا ته واو دهر ک به وه هه قیقه ته ده که ین که بنووس، قسه ی روژانه و گوتراوی سواو به زور دهئاخنیته ناو نووسیینه کانیه وه. گوته ی ” بهردوام

بهر گوئمان ده که ویت” ئامازه دانه بو نهو هه قیقه ته. یان له دیزه ی گوتاره که دا ده لیت: ” یه کیک له خهسله ته کانی شیعر نه وه یه که لادانی زمانى وینیه ی بخولقینیت.”

ئایا له وه ی نه ده بیاتی کوردی هه یه، نهو گوته یه نییه؟ ئاخیر بنووس له وه راهاتوه و چندان گوته ی سواو لیره وه لوه ی به یئیریت و به بی ئامانج و مه به ست بیانخاته ناو باسه کانیه وه. نه مجاره له هه مان گوتاردا نووسیویه تی: ” به بی چیر شیعر جوانی که مده بیته وه.” پیموایه نهوه گوته یه کی گه لیک سواوه، ئایا نه وه ی چوار کو مه له شیعر بخوینیته وه ده توانیت گوته یه کی وهها بلیت؟

هر له سهر هه مان گوتار ده دوستین و نه مجاره بنووس چونکه بربارى داوه به بوون و نه بوون هر ده بی و هر ده بی بنووسیته، ده نووسیته: ” شاعیر نه ی توائیه توکمه یی ته واو له شیعره که دا بهرجهسته بکات.” بهر له هه موو شتیکی توکمه یی ته واو مانای چیه؟ ئایا توکمه یی ناته واویش هه یه؟ نه گهر شتیکی توکمه ییته، ده شیت ته واو یان نا ته واو بیت؟ هر که ده یه ک توکمه بوو، نه وه گومانى تیدا نییه که ته واوه. دواتر، نهوه ئیشى رهخنه گری راسته قینه یه رنمایى دهریکات و بلیت، نه ی توائیه وهها بکات و ده بویه شاعیر نه وه ی کربابه — نووسیبا یه — نهوه جوژه قسه کردنه له سهر شیعر ده مانباته وه بو سهر تاه شهسته کان و هه فتا کان. بنووس هه م بهردوام ده بیت له قسه هه لر شتن و هه میش به بی بیر کردنه وه یه کی قوول هه مان نهو گوتانه ی له ژبانی روژانه ی هر خوینهر ی کدا بهر گوئمان ده که ون و دووبات ده بنه وه، ده نووسیته: ” دریز کردنه وه ی شیعر به شتی زیاده” (۱۴). پیموایته نه وه یش هینده روونه که هیچ گوته یه ک له خوی هه لئاگریت، وه لی نه گهر هه رکات کاک ئارام سدیق هه زی کرد و ویستی نهوه ئاماده یی نه وه ده بیت گفوکوی جددیانه و به بی بربارى پیشه وه خته له سهر نهو گوته و له م باره یه وه بکه ین، جا چی به نووسین بیت، یان به شیوه ی زا ره کی.

خاوهن چهقیکی بیر کردنه‌وهی ره‌سه‌ن نه‌بیت، نه‌و جوره بنووسانه به‌رده‌وام دژی خویان ده‌وسته‌وه و به‌درژیایی میژووی ئیشکر دنیان خه‌ریکی خو تهریقکر دنه‌وه‌ن. نه‌گه‌ر چی نموده‌کان زورن، وه‌لی ئیمه نه‌و نموده‌مان هه‌لێژار دووه که ده‌کونه ناو فه‌زای نه‌و نووسینه‌وه. لیره‌دا بایزائین "نارام سه‌دیق" بیئاگاییانه دژی خوی قسه ده‌کانه‌وه. بنووس له‌ گوتاریکدا به‌ناونیشانی (درؤ و مؤدیترنه له‌ شیعری حقیقه‌تی شاراهوی گوران ره‌سول) دا نووسیویه‌تی: "یه‌کیک له‌و خالانه‌ی له‌ شیعری نه‌وهی نویندا سه‌رنجم راده‌کیشیت قسه‌کرده له‌سه‌ر نه‌و دنیا تازه‌به‌ی رۆژانه هه‌موان به‌ری ده‌که‌وین. دنیا به‌ک تا دیت نالۆزتر ده‌بیت و مروقه‌کان له‌نیو نه‌و هه‌موو ئاسانکارییه‌ی ته‌کنه‌لۆژیانی نوێ بۆی ده‌سته‌به‌ر کردوون، به‌لام هه‌یشتا به‌ژیان راناگه‌ن. شیعری نه‌وهی نوێ زور به‌ باشی گوزارشتی له‌م (دۆخه‌ کردووه) و ده‌کریت له‌ شاعیرانی ئەم نه‌وه‌یه نامازه‌ به‌ (داستان به‌رزان، عومهر جه‌لال، پشتیوان عه‌لی، غه‌مگین بۆلی، به‌شدار سامی، ئاریان نه‌بویه‌کر، ریبین نه‌حمه‌د خدر و گوران ره‌سول) چهند شاعیریکیش تریش بکه‌ین، به‌لام ئەم شاعیرانه‌ی ناومان هه‌ینان توانیویه‌نه‌ دنیا به‌ی نوێ له‌ تیکسته‌کانیادا بتویننه‌وه و خوینهر هه‌ست به‌ نووبوونی تیکسته‌که‌ بکات. به‌ جۆریک شاعر له‌بری نه‌وهی ویناکردنی دنیا به‌کی خه‌یالی بیت و پشانندان و دووباره‌کردنه‌وهی نه‌و دنیا خه‌یالییه‌ی نیو شیعری کلاسیک بیت. شیعری نه‌وهی نوێ ویناکردنی دنیا به‌کی نوویه‌ وه‌کو خوی. واته‌ ئەمه‌ نه‌وه‌ ناگه‌یه‌نیت که‌ شیعری نه‌وهی نوێ کار له‌ خه‌یالدا ناکات و ته‌نھا واقیع ده‌نوسینه‌وه، نه‌خیر، به‌لکو شیعری نوێ کار کردنه‌ له‌نیو خه‌یالدا بۆ نووسینه‌وه‌ی واقیع، واقیعیک که‌ مروی نوێ به‌ری ده‌که‌ویت و ئازاری به‌ده‌سته‌وه ده‌خوات و شیعری نه‌وهی نوێ پشانندانێ ژبانی نوویه‌ به‌ی ده‌مامک و نه‌و لیکه‌وتانه‌ی تاک له‌م سه‌رده‌مه‌ نوویه‌دا به‌ری ده‌که‌ویت. هه‌ر بۆیه‌ ده‌بیین زور جار موفرده‌کالی دنیا به‌ی نوێ له‌ شیعره‌کاندا به‌کار ده‌برین. واته‌ نه‌گه‌ر شیعری نه‌وهی نوێ خاوه‌نی زمانیکی تابه‌ت به‌خوی نه‌بیت بۆ گوزارشت نه‌وا ناکریت بلێین موفرده‌ و دنیا به‌ی تابه‌ت به‌ خوی نییه. بوونی موفرده‌ی نوێ و رهنگانده‌وه‌ی دنیا به‌ی نیین و به‌ر که‌وتنی شته‌کان به‌ جۆریکی تر، هه‌نگاوێکه‌ بۆ دوزبنه‌وه‌ی زمانیکی نوێ شیعری" (۱۷).

نه‌وه‌ی خواره‌وه‌یش په‌ره‌گرافیکه‌ له‌ گوتاری (به‌ره‌ و وێرانه‌یه‌کی شیعری) که‌ ئەمجاره‌ نه‌ک منی پێ شاعیریکه‌ی نوێگه‌ر نییه، به‌لکوو جاریک پێ شاعیریکه‌ی بیره‌که‌ره‌وه‌ و جاریکیش پێ تروه‌اتنوووس و ناشاعیر و کۆیله‌ و..هتد. ترم. "غه‌مگین بۆلی نموده‌ی نه‌و شاعیرانه‌یه، که‌ له‌بری نه‌وه‌ی له‌ شیعره‌کانیدا پرسیاری قوول و فیکری بخاته‌روو، جۆریک له‌ کۆمیدیا و قسه‌ی بیمانای به‌ره‌مه‌په‌ناوه، که‌ نه‌ ده‌چینه‌ خانه‌ی شیعره‌وه، نه‌ ده‌چینه‌ خانه‌ی هیچ جۆره‌ ده‌قیکه‌وه، که‌ بنووسه‌که‌ی که‌سیکی بیر که‌ره‌وه‌ بیت، به‌لکوو ده‌چینه‌ نه‌و خانه‌یه‌وه، که‌ بنووسه‌که‌ی ته‌نیا هه‌لرژشتنی وشه‌ ده‌زائیت" (۱۸). به‌راوردکردنی نه‌و دوو په‌ره‌گرافه‌ هه‌ینده‌ ساده‌یه که‌ هه‌موو جۆره‌ خوینهریک درکی پیده‌کات. نه‌و جۆره‌ دوورویه‌ی بنووس منی خوینهر ده‌خاته‌ به‌رده‌م کۆمه‌لیک نه‌گه‌روه‌وه، یه‌کیکیش له‌و نه‌گه‌رانه‌ نه‌وه‌یه، ده‌شیت پشوووتر (منی شاعیر) له‌ بازنه‌ی میتۆدی باشه‌ی نه‌وا بووبم و ئیستایش (منی شاعیر) له‌ میتۆدی خراپه‌ی نه‌وام. هه‌روه‌تریش نه‌وه‌ ریک هه‌قیقه‌تی گوتارنوووسانی کورده‌مان نیشان ده‌دات، که‌ به‌پێی میزاجی که‌سیه‌تی کار له‌سه‌ر ده‌کهن. واته‌ ده‌قی نووسه‌ر گرنه‌گ نییه، به‌لکوو نووسه‌ری ده‌ق گرنه‌گه. نه‌و جۆره‌ هه‌قیقه‌ته‌ پیمان ده‌لیت: (تۆ که‌ وه‌ک من بیرت ده‌کرده‌وه، شاعیریکه‌ی باش بووبت، به‌لام که‌ وه‌ک من بیرت نه‌کرده‌وه، شاعیریکه‌ی خراپ). ئایا نه‌و جۆره‌ نووسینه‌ دوورویه‌یه، پیمان نالیت بنووسه‌که‌ی خاوه‌ن چه‌قیکی بیر کردنه‌وه‌ی ره‌سه‌ن و مه‌عریفه‌یه‌کی قوول نییه؟ ئایا هه‌م‌دیسان نموده‌ی نه‌و دوو کۆنتیکسته‌ پیمان نالیت نه‌وه‌ له‌ فه‌زای گوتاری سیاسی له‌ دایکبووه؟ ئایا فیلکردن له‌ خوینهران، فیلکردن نییه‌ له‌ خودی خوی؟ هه‌ر نووسه‌ریک هه‌ولی نه‌وه‌ بدات له‌ریگه‌ی گوتاره‌ کانیه‌وه‌ دوورویه‌ی و فیل بنووسینه‌وه، باشترین سزای خوینهر نه‌وه‌یه نه‌یخوینیه‌ته‌وه. چونکه‌ نه‌مجۆره‌ بنووسانه‌ مادامه‌ کینی دوورونه‌ له‌گه‌ل خودی خویان و چهندان ده‌مامکی رهنگاوهرنگ ده‌پوشن، باشتره‌ رووی

بنووس له‌ گوتاریکی دیکه‌یدا به‌ناونیشانی (درؤ و مؤدیترنه له‌ شیعری حقیقه‌تی شاراه) ده‌نوسیت: "له‌نیو دنیا به‌ی مؤدیترنه‌ هه‌موو شته‌کان گوزاریان به‌سه‌ردا دیت، هه‌ر له‌ په‌یوه‌ندی تاکه‌کانه‌وه تا ده‌گاته هه‌موو ئاسته‌کانی تری په‌یوه‌ندی" (۱۵). ئایا نه‌و گوتراوه‌ قسه‌ی هه‌موو خوینهریکه‌ی شیعری کوردی نیین؟ ره‌خنه‌گری راسته‌قینه‌ که‌شفی دنیا به‌کی دیکه‌مان بۆ ده‌کات له‌ناو کۆنتیکسته‌ شیعرییه‌کاندا، که‌ خوینهری ئاسایی درکی پیناکات. نه‌گه‌ر هه‌مان نه‌و گوتراوه‌ میلیانه‌ی له‌ چایخانه‌کاندا له‌باره‌ی شیعره‌وه‌ ده‌گوترین، بنووسینه‌وه! پرۆسه‌ی نووسین وه‌ک نه‌نوووسینه‌، چونکه‌ شتیک ناگوتریت، شیای گوتن بیت؟ بۆیه‌ یه‌کیک له‌ناسینه‌وه‌ی خه‌سه‌له‌ته‌کانی ره‌خنه‌به‌زمانی میلی نه‌وه‌یه، که‌ گوتنه‌ی ناو گوتاره‌کان له‌ یه‌ک ده‌چن و کۆی گوتاره‌کان یه‌ک قالب و چوارچینه‌به‌ندی وه‌رده‌گرن و ده‌شیت ناو له‌مجۆره‌ گوتاراوه‌ بنین، گوتاری جۆگه‌ری.

۵

دوورویی وه‌ک وه‌می نوێگه‌ری

له‌م چهند سالی دواییدا رۆژنامه و گۆفار هه‌ینده‌ زۆربوون، که‌ بۆ نه‌وه‌ی لاپه‌ره‌کان پر ببنه‌وه هه‌موو گوتار و باه‌تیک بلآوده‌کهنه‌وه. زور جارن نووسه‌ران ناچار ده‌کهن بنووسن، به‌ی نه‌وه‌ی ئه‌لامه‌ی نووسینان تیدا بیت. ناخر نه‌وه‌ی گۆفاری (شاعر)یش درێژگراوه‌ی هه‌مان نه‌و دهر که‌وته‌ به‌ره‌تازه‌ی بواری راگه‌یاندن و بلاو کردنه‌وه‌ی کوردیه‌یه. ئایا نه‌گه‌ر نه‌و گوتاراوه‌ی به‌ناوی ره‌خنه‌وه‌ سه‌ره‌شتیارانی نه‌و گۆفاره‌ ده‌بنووسن، که‌سیکی دیکه‌ ببنووسیت بلآوی ده‌کهنه‌وه؟ ئایا نه‌گه‌ر ستافی نه‌و گۆفاره‌ باه‌ته‌ وه‌ر گه‌ردراوه‌کان لابه‌رن و ته‌نھا خویان له‌ناویدا بنووسن، خوینهران تاکوو چی ئاستیک پینشوازی لێ ده‌کهن؟ ئایا نه‌و جۆره‌ گوتاراوه‌ رووی نه‌وه‌یان هه‌به‌ وه‌ر گه‌ردرینه‌ سه‌ر زمانیکی دیکه‌؟ ئایا مه‌به‌ست چیه‌ له‌ دانانی نه‌و جۆره‌ گوتاراوه‌ له‌ پال نووسین و گوتاری بیرمه‌ندانێ جیهانی؟ ئایا نه‌وه‌ مایه‌ی مه‌ز مه‌ستانیکی گالته‌جاری نییه، شاعیریک به‌ (تروه‌ات - تروه‌اتنوووس - کۆله‌وار - کۆلیکار - نه‌حمه‌ق ..هتد). وه‌سف بکه‌یت و به‌ره‌مه‌که‌ت پێ هه‌یچیکه‌ی وێرانه‌ بیت، که‌چی له‌باره‌یه‌وه‌ بنووسیت؟ ئایا کاتی ره‌خنه‌گری راسته‌قینه‌ و دوور له‌ دهمارگیری له‌باره‌ی به‌ره‌می لاوازه‌وه‌ بیه‌ویت بنووسیت، چی وه‌ک نووسینیکی قوولین به‌ ده‌سته‌وه‌ ده‌دات؟ هه‌میشه‌ کاری ره‌خنه‌گری جددی له‌سه‌ر ره‌مه‌نده‌ به‌هیزه‌کالی ده‌ق دادمه‌زیت و ره‌خنه‌گری جددی به‌ هۆشیارییه‌کی فره‌هه‌نده‌وه‌ به‌ بالایی فانتازیاکانیدا هه‌لدنیت و له‌ناو نه‌و ده‌قه‌دا زمانی نووسین گه‌شه‌ ده‌کات و خه‌یالی زمان درێژ ده‌بیته‌وه، وه‌لی نه‌گه‌ر ده‌قیک هیچ و وێران بیت، ئایا خه‌یالی زمانی نووسین چی به‌ره‌مه‌دینیت؟ باشه‌ نه‌گه‌ر شیعریک خالی بیت له‌ ره‌مه‌ندان، تۆ وه‌ک (ره‌خنه‌گر) چی تیدا ده‌دۆزیته‌وه‌ که‌ شیای نووسین بیت؟ بۆیه‌ بنووس چونکه‌ بریاری داوه‌ به‌ میتۆدی خراپه‌ بنووسیت، نووسیه‌تی: "ساده‌ی ئەم وشانه‌ی غه‌مگین بۆلی به‌ جۆریکه‌، ناکریت ناوی شیعریان لێ بنریت" (۱۶). ئایا شیعریک به‌ نووسینیکی شیای نه‌زانین، ده‌کریت نووسینیکی شیای له‌سه‌ر بنووسین؟ نه‌ی نه‌گه‌ر شاعر نییه‌ بۆچی گوتاریکی شیعری له‌باره‌یه‌وه‌ ده‌نوسیت؟ سه‌هر نه‌وه‌یه‌ تۆ به‌ده‌می خۆت بلێیت: نه‌و نه‌وه‌ شاعر نییه‌ و نه‌و به‌ره‌مه‌ هیچ نییه، که‌چی گوتاریکی چهندان لاپه‌ره‌ی له‌باره‌یه‌وه‌ بنووسیت؟ ئایا نه‌وه‌ دوورویه‌ی ناو نووسین نییه‌؟ دوورویه‌ی ناو نووسین له‌ دهرنه‌جامی نه‌وه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ ده‌گریت، کاتیک نووسه‌ر خاوه‌ن پێگه‌یه‌کی قوولی مه‌عریفی نه‌بیت، یان به‌مانا به‌کی دیکه‌ نه‌و نووسه‌ره

راستەقىنەن نىشانى خوينەر بىر ئىت. ئايا يەك رەخنەگرى دۇنيا ھەيە رىنگە بە خۇى بدات لە گوتارە كانبدا دوروۋىيى وە كوۋ وەھمى نويگەرىي و ھەقىقەت مانىفېست بىكات؟ ئەو جۈرە بنووسانەي وە كوۋ كاك ئارام سەدىق توۋشى وەھمى فەيسىبووك و سەر شاشە بوونە، ھەمىشە ھەۋلەدەن وەك پالەۋانىك دەر كەن، وەلى بىئاگا لەۋەي كە ھەمىشە وەك پالەۋانىكى دەمامكدار خۇيان نىمايش دەكەن، چۈن دۇنياي تەكنەلۇزى پىرە لە ماسكى درۋزنانە بۇيە بىئاگايانە دىسان بە نووسىنىكى خۇى دژى خۇى دەۋەستىتەۋە و دەنووسىت: ” زەمىنەي درۋكردن لە دۇنياي تازەدا ئاسان بوۋە، بە جۇرىك ھەر لە تۇرە كۆمەلەيەتتەۋە كەنەۋە تاتۇرە كەنەۋە مەيدايى، ھۇكارن بۇيە خىشكردىن درۋو گۇرىنى سىماي مەرقەكان و بەرھەمەننى تارۋ و لە پالېشىدا شارنەۋە و كەنار خىستى ھەقىقەت“ (۱۹).

۶

لە زىمانى زېرەۋە، بۇ زىمانى ھەرەشە

ئەۋەي ئىستا لە ناۋەندى رەخنەي ئەدەبىياتى كوردىدا دەگوزرېت، جىگەي ھەلۋەستەيەكى قۇۋلە، چۈن گوتراۋى ناۋ نووسىنى بەناۋ رەخنەۋە، ھىندە دېتە خوارۋە تا ئاستى گوتەي ناۋ چايخانەكان و زۇرجارنىش گوتەي مىللى. ئەمچۇرە لە بنووسانە چۈنكە ناچارن بە مېتۇدى چاكە و خراپە كار بىكەن، بۇيە ھەر گىز ناتوانن شتىكى نوي بە خوينەر بلىن. كاتىك بەم مېتۇدەيش دەقېك رەتدە كەنەۋە و بە ھىچ حىسابى دەكەن، كەچى ھەۋت تا نۇ ھەزار وشەيش لەبارەي ئەۋ بەرھەمەۋە دەنووسن. كارى رەخنەگرى راستەقىنە ئەۋە نىيە قسە فرېئىدات و بەجىي بەئىلىت، ئاخىر ھەممو وشە و رستەيەك باجى دەۋىت و دەبىت ئامادەيىمان تىدا ھەبىت بۇ ئەۋ باجە، ئامادەيىمان ھەبىت بۇ گۇگۇ لەبارەي ئەۋانەي گوتوۋمانە. ئايا كاتىك قسە فرېئىدەين و ئامادەيى ئەۋمان نەبىت گۇگۇ بىكەين و ھەمان ئەۋ گوتراۋانەي خۇمان پىن پىرسارى مىندلانە و بىمانا بىت، نابىت بوەستىن و خۇمان لە خۇمان بېرسىن: بۇچى پىرسارى كىرگن نىيە لامان؟ ئايا ئىمە لە رىنگە پىرسارى كىرگەنەۋە نىيە دەگەنەۋە ۋەلامى نوي و لە دەرئەنجامى ئەۋ گۇگۇ بەدا پىرسارى تازە بەرھەم دېت. نووسەرىك ھونەرى پىرسارى كىردى لەلا گىرگن نەبىت، نابىت لە خۇى بېرسىت: بۇچى دەنووسىت؟ ئەمچۇرە گوتراۋانە ۋەك تەقە كىردە بە ئاسمانى سەر سەرمانەۋە و بىر لە ھاتنە خوارۋەي گوللەكان بۇ تەپلە سەرمان ناكەينەۋە بنووس چۈنكە مېتۇدى تەنيا دوۋلاينە و كە ئەمە ھەمان مېتۇدى ئايىنە و بنووسىش بەھەمان مېتۇدى ئايىنى كار دەكات، كە مېتۇدى چاكە و خراپەيە، مېتۇدى دۇزەخ و بەھەشت، مېتۇدى رەش و سىي... ھىند. ئەمچۇرە لە كارى رەخنەسازىي بە درىژايى مېژوۋى ئەدەب و فەرھەنگى كوردى ھەيە و تا ئىستايىش لەلەيەن ئەۋانەي خۇيان بە كارى رەخنەيەۋە ھەلۋاسىۋە، بەردەۋامى ھەيە. ئاخىر لە كوئى ئەدەبىيات و رەخنەي دۇنيادا ھەيە رەخنەگر بە دەقنوس بلىت: ” كۆيلە، ئەحمەق، كۆلۋار، تىرۋاننوس، نىمايشكار، تىرۋات،... ھىند.“ لىرە ئەگەر پىرسارى بىكەم: ئايا ئەۋ بەقە جىئوئامىز و ھەر شەئامىزانە، وشەي ناۋ گوتارى رەخنەي ئەدەبىن، يان وشەي ناۋ رۇژنامەي (ھەۋلىترن)؟ ئايا ئەۋ ھەر شە و تۆمەت دروستكر دنانە كارى كەسىكە كەسەر و كارى لەگەل فېكر دا ھەبىت، يان كارى كادىرىكى حىزبىيە؟ ئايا ئەۋ جىئودانانە دەشېت كارى كەسىك بىت كە خوينەر ئىكى ھۇشيار بىت، يان ئەۋە زىمانى بەشېك لە پىۋانى توندرەۋى ئايىنىيە؟ بۇيە لىرە دا بەر ئەۋ حەقىقەتە دەكەۋىن، كە ئەۋ وشانە چەندە ھىي (ئارام سەدىق)ن، دوو ھىندە بىش ھىي (ئارام كۆشكى)ن.

ناچارم ھىشتا پىرسارى بىكەم، ئەرى خوينەر ئىستە ئەۋ جۈرە لە ھونەرى جىئوان لەناۋ سىياسىيە بىر تەسكە كاتىش باۋى ماۋە؟ باشە ئەگەر كەسىك لەسەر شەقام ئەۋ وشانە بەرانبەر كەسىكى دىكە بە كار بەئىنىت، چى روۋدەت؟ لىرە دا دەكەۋىنە بەر دەم دوۋ ئەگەرى كراۋەۋە: بەكەم: بەزەي پىداھانەۋە! چۈنكە مەرقۇ گۆشت و خوينە و ئەگەرى ھەيە تىكچوۋىت. ئەگەر ۋەك نووسەرىش وردىبەنەۋە، ئەۋە زادەي شىكسى دەروونىيە. دوۋەم: گوتراۋى مىللى بە گوتراۋى مىللى. وانە كۆي

ئەۋ قسانەي گوتراۋن لە پەرۋەدەي خىزان و كۆلانى مىللىيەۋە ھاتوون، بەۋ ھۆبەشەۋە لەبەرانبەردا مېشېك قسەي زىر رەۋانەي خۇى دەكرېت. (جاك لىنھارت) لە گوتوۋىژنىكىدا كە نووسەر و بىر مەند (ھاشم سالىج) لەگەلەي سازىداۋە، دەلىت: ” نووسەر كاتىك كار ئىكى ئەدەبى دەنووسىت بە تەنيا خۇى دەنووسىت، نەك بە بىر كىردنەۋەي ئەۋ گروپە بىنووسىت كە نووسەر يەككە لەۋان“ (۲۰) باشە ئەگەر بېرسىن: جىۋازى لە نىۋان گوتارە كانى سەر پەرىشتىارانى گۇقارى (شىعەر) دا چىن، ئايا دەتوانىن جىۋازىيە كان نىشان بىكەين؟ ئەي ئەگەر ناۋە كانىان ئالوگۇر پىبىكەين، ھىچ جىۋازىيەك ھەيە؟ مەن ۋەك خوينەر ئىك دەپرسىم: ئايا ئەگەر ناۋە كان بەسەر گوتارە كانەۋە لايدەين، ھەست ناكەين يەك كەس نووسىۋەت؟ ئەگەر بۇ گوتەيەكى دىكەي (جاك لىنھارت) بىگەر ئىنەۋە كە كاتىك لەبارەي ئەمچۇرە گروپانەۋە دەۋىت و دەلىت: ” ھەلەي ئەمانە لەۋەدا بوۋ، نەياندەزنى كارى ئەدەبى زىاد لە رەھەندىكى ھەيە و پىۋىستە لە يەككەتدا ئەۋ رەھەندە جىجىياپانە تاۋتوي بىر ئىن.“ (۲۱).

۷

ئايا باھت دەبىتە مولكى شاعىر؟

ھىچ كاتىك ئەۋە ئىشى رەخنەگرى ھۇشيار نىيە، كە بەزۇرى و زۇردارى ھەندىك دېرە شىعەر بىخاتە ناۋ گوتارە كەيەۋە، لە جىيانى ئەۋەي ھەلۋەستەيەك لەسەر چەمكى كارىگەر بوون بىكات و پىناسەكى پوخت و زانستىنە بۇ تىۋرى دەقناۋىزانى و چەمكى كارىگەر بوون بىكات، لەسەر تەي ھەر بەشېكى پەرەگرافە كانى پىشەكەيەكى بىنەمە و دوور لە بابەتتى بەر باس نووسىۋە، كە ھىچ پەۋەندى بە بابەتە كەۋە نىيە و تەنيا مەبەست درىژدەرى و خەسار كىردى لا پەرەيە. بۇيە ئەگەر لە بنووس بېرسىن، ئايا مېتۇدىك ھەيە بە ناۋى مېتۇدى دەقناۋىزانى؟ ئايا ھەر بەراست كارىگەرى بىرتىيە لە كۆپكارى؟ ئايا رەھەندە كانى كارىگەرى چىن؟ ئايا ئەۋ كارىگەرىيە لە ناناگايەۋە سەر چاۋەي گرتوۋە، يان لە ئاگايەۋەيە؟ ئايا لەلەي بەر ئىزان شىتېك ھەيە بەناۋى ھونەرى دەقناۋىزانى؟ ئەي وشەي (كۆپكارى) لە فەرھەنگى كامە رەخنەگرەۋە ھاتوۋە؟ ئايا كۆپكارى فېكرەيە يان بابەتە؟ ئايا فېكرە دەبىر دېت، يان بابەت؟ ئايا فېكرە مولكى گىشتىيە يان بابەت؟ ئەي باشە دەشېت شاعىرىك لە ژېر كارىگەرى شاعىرىكى دىكەدا بىت، تەنيا لەبەر ئەۋەي ھەر دووك شاعىرەكە باسايان لە (خۇشەۋىستى و پارە) كىردوۋە؟ (۲۲) ئەي ئەگەر بنووس ئاگادارى ئەزمونى شىعەرى كوردى بىت، شاعىرانى دىكەي ۋەك (ئەحمەد ھەردى) بىشمان نىيە لە دەقى (ست فاتىمە) دا باسى ھەمان بابەتتى كىردوۋە؟ ئايا ئەگەر شاعىرىك باسى بابەتېك يان چەمكىكى كىرد، شاعىرانى دىكە مافىان نىيە باسى ئەۋ بابەت و چەمكەنەۋە؟ ئەگەر سەيرى ئەدەبىيات و دراما و فىلىم و شانۇ... ھىند بىكەين، ھەزاران بابەت لەبارەي (خۇشەۋىستى و پارە) ۋە نووسراۋن و كراۋن. بۇيە ئەگەر بېرسىن، ئايا مەنى شاعىر لە ژېر كارىگەرى (ئەبىدۇللا پەشئو) دام؟ كەۋايە بۇچى دەيان نمونەي دىكەت رىز نە دەكرد بۇ ئەۋەي گوتە سواۋە كەنت نەنەنە نوكتەيەكى بىيەمەي ئەدەبىي؟ ئايا دەكرېت نمونە گەلىكمان بۇ دەستىشان بىكەيت لە نىۋان كىتېبە شىعەرىيە كاندا؟ ۋەك ئەۋەي كە ۋەك نوكتە چىيەكى خراپىش لە گوتارە كەي دەردە كەۋىت و نوكتە كەي (بەرناردشۇ) دەگېر ئىتەۋە، ۋەلى ئەۋەي سەپرە زۇر بەخراپى دەگېر ئىتەۋە و تەنەنەت ئامازە بە سەر چاۋەي ئەۋ گوتەيەي (بەرناردشۇ) ناكات، ئايا ئىستا دەكرېت بىزانىن سەر چاۋەي ئەم گوتەيە لە كوئى ھاتوۋە؟ لىرە دا (مەنى نووسەر) ۋەك خوينەر ئىك خۇم پىشكەيش كىردوۋە و تەنيا دەمەۋىت پىرسارى بىكەم،

۸ گۆرانىيەكى شىن

نووسىن چەندە بەرپرسىيارىيەتى بىت، ھىندەش ئەخلاق. ئەخلاق ۋەك رىچكە نا، ۋەك ئامانەتى زانستى. ئىمە ئەگەر بىر پارە ھەر بنووسىن و بنووسىن، ناشىت دەستكارى گوتاروى كەسانى بەر لەخۇمان بىكەين و بەھەلەيەكى ساختەجىيەتى جۆرىكى دىكە نىشانى خوينەر بەدىن. ئەو بەش تەنيا لەبەر ئەوئى گوتارە كەمان لاپەرە زياتر خەسار بىكات و شونى درىزدارپىش نەمابىتەو. باشە ئەگەر بەرپىزىت باسى (كۆپىكارى) دەكەيت، ئەى بۇچى ئامازەت بەوئەشت نەداو كە گوتارى (شىئەر لە بۆتەى فۇرمى گراند) لە ژىر كارىگەرى گوتارە كەى من (گۆرانىيەكى شىن) دانووسىو، كە ھەر دوو ك گوتارە كە رەخەگرتنە لە ئەزمونى شىئەرى شاعىر (ئەنەر مەسىفى). بۇ ئەوئى قەسەكانمان بەبى بەلگە و پروت نەمىننەو، ئىستا تەنيا ئامازە بە پەرەگرافىك دەكەم، ۋەلى ئەگەر پىيوسىتىكر لە داھاتوودا بۇى دەگەر پەمەو و وردتر ھەلەستە لەسەر ئەو دەكەم. بنووسى بەرپىز ئارام سەدىق لەبارەى ئەزمونى شاعىر (ئەنەر مەسىفى) يەوئە لە گوتارىكىدا بەناونىشانى (شىئەر لە لە بۆتەى فۇرمى گراند)، نووسىوئەتى: ” ئەوئەندى من لە ئەزمونى شىئەرى ئەنەر مەسىفى وردىوئەتەو بەتابىت ئەو قۇناغەى ناوى فۇرمى گرانى لىناوئە ئەوئەندە لە ھەلى ئەوئەدايە كە دونىاي باو تىپەرئىت، ئەوئەندە مەبەستى نىيە دونىايەكى نوئى شىئەرى بونىاد بنىت، خۇ ئەگەر بونىادىشى بنىت ئەوا دونىايەكە بەسەر خۇيدا داخراو و ۋەكو كۆشكىكى بى دەرگا و پەنجەرە ۋەھايە و بە تەنھا بەك دەلاقەى ھەيە ئەوئەش نووسەر لەوئە دەجىتە زور و ئىتر نە دەنگى بە (خوينەر لومەر) دەگات و نە ھىچ ئاسۇبەكى نوئىش لەبەر دەمىدا دەكانتەو. “ (۲۶). ئەوئەش پەرەگرافىكە لە گوتارە كەى من: ” زۇر جار شاعىرى ناوبراۋ بەھۇى جوايەز نووسىن و خۇلادان لە فۇرمى باو، شىئەرىيەتى خۇى لە ناو شىئەرەكانىدا كوشتوئە. بۇيە پىموايە ئەنەر مەسىفى ۋەك تەكنىك و فۇرم بەرەو ئاسۇى جوان ھەنگاۋى ناو، ۋەلى ۋەك كار كرن لە ناوئەى شىئەرىيەتدا لە ئاستى خۇلادان لەو فۇرمى سواوئە نىيە، ياخود بىناى شىئەرەكانى بى دەرۋازەن و ئەو دەرۋازەنى ئەگەر پىش ھەبن، داخراون! دەقى داخراۋى بەو چەشەنەش فەزا شاراۋەكانىشى دەكۆزىت و كۆدەكانى دەبنە ۋەلامى مەتەلىك. ئاخىر مەتەلىش بەرشەقى بىر كرنەوئە تىدا دەمىننەتەو، كەچى بەشىي زۇر لە دەقە شىئەرىيەكانى ئەنەر مەسىفى بەرشەقى بىر كرنەوئە شىان تىدا نىيە. “ (۲۷). ئەم گوتارە لە كىتەبى (گۆرانىيەكى شىن) دا ھەيە و لە سالى (۲۰۱۲) چاپ و بلوكرائەتەو و سالىك پىشترىش لە سايت و رۇزنامەكان بلوكرائەتەو. كەچى بنووس لە سالى (۲۰۱۶) دا نووسراو. باشە ئەگەر كەسىك ھەمان كىتەبى ۋەك سەرچاۋەى گوتارەكەى بەكارھىنابىت و لەو ۋەھمە ساختەجىيەتتەش چوئىتە دەروە كە كىتەبەكەى نەخوندىتەو، ئاىا فىل لە خوينەر دەكات؟ ئاىا بنووسىك فىل لە خوينەر بىكات، فىل لە گوتارەكان و دەقەكانىش ناكات؟ ئەى چۇن ساختەجىيەتى لەگەل ناوئەى خۇشيدا ناكات؟ ئەگەر بەھەمان فەزائى نووسىن و گوتارەكانى ئەو بىرسىنەو، ئاىا ئەگەر ئەو كۆپىكارى نەبىت، چىترە؟ كەسىك بە بەردەوامى قەسەى سواۋ لەبارەى رەخنەو بىكات، ئاىا شىلوە بىروكەى گوتارىك لە نووسەرىك بەرىت و دواترىش ئەو نووسەرە بە كۆپىكار و ترۇھات و بىرنەكەرە بزانىت؟ ئاىا ئەگەر ئەو نووسەرە كۆپىكار بىت، بەرپىزىت بۇچى كۆپىكارى كۆپىكارىك دەكەيت؟ ئاىا بۇچى لە گوتارەكەندا (شىئەر لە بۆتەى فۇرمى گراند) ئامازەت بەوئەندە كە سوودت لەو گوتارەم (گۆرانىيەكى شىن) ۋەرگرتوئە؟ ئاىا كەسىك باسى كۆپىكارى بىكات، خۇى كۆپىكارى دەكات؟ (گۆرانىيەكى شىن) ناوى كىتەبى رەخنە و رافەگەرى ئەدەبى مەنە و سالى ۲۰۱۲ لەلايەن بەكىتەى نووسەرانى كورد، لى ھەولنر چاپكراۋ (۱۴). بنووس لە گوتارەكەيدا خۇشەختانە ئامازەى بەم كىتەبە داو و لە پەرۋىزى گوتارە كەدا نووسىوئەتى: ” غەمگىن بۇلى لە كىتەبى گۆرانىيەكى شىن، لە گوتارىكى بەناۋى (شىئەر پىشەكى بۇجىيە؟) ناۋى چەندان شاعىر رىز دەكات، كە خۇى پىشەكى بۇ نووسىون و تونابوئەتى لەو پىشەكىنووسىنانەدا رىچكەى پىشەكىنووسىنى تەقلىدى بىشكىنىت. “ (۲۸) بنووس يان لە گوتارەكەم تىنەگەشوتوئە، يان ئەوئە بە دىدەكەبەكى ساختەجىيەتتەوئە ئەوئە لە پەرۋىزدا بنووسىت. ئەو گوتارەم (شىئەر پىشەكى بۇجىيە؟) رىك

ۋەلى ئەگەر پىيوسىتى كورد لە داھاتوودا ئامازە بەسەرچاۋەى ئەو گوتەيەش دەكەم. ئاىا كەسىك خۇى پى (رەخنەگر) بىت بە تاقە نموونەبەك ۋاز لە بابەتتەكى ۋەھا كارىگەر دەھىنىت؟ بنووس بەوش ناوئەستىت، چۇن ۋەك لە بەشى يەكەم ئامازە بۇى كورد نووسىنەكەى پەرۋىلاو و بى نەممايە. جارىك منى شاعىر بە كۆپىكارى (عەبدوللا پەشىو) و جارىك بە كۆپىكارى (عەباس عەبدوللا يوسىف) و جارىكىش بە كۆپىكارى (ماردىن ئىبراھىم) دادەنىت؟ ھەرۋەترىش بە كۆپىكارى (قوبادى جەلى زادە) و (ئەنەر مەسىفى) و (جەمال غەمبار) ىش. بنووس چۇنكە ھىچ بابەتتەكى ھاۋەشى لە نىۋان شىئەرى (منى شاعىر) و ئەو شاعىرانە ئەدۇزىوئەتەو، تەننەت ئامازە بە تاقە دىرپىكىش نەكردوئە. گوتارەكەم ۋەك خوينەرئەكە و بۇيە دەبىت زياتر پىسار بىكەم، ئەگىنا يەك بە يەكى رىستەكان و پەرەگرافەكانى ۋەلام دەدەمەو، ۋەلى ئەگەر لە داھاتوودا پىيوسىتى كورد بۇيان دەگەرئەمەو و لەبارەيانەو بە وردى ھەلەستە دەكەم و دەنووسم. ئاىا دەكرىت بنووس بىست دىرە شىئەرى كارىگەرئەو بەو شاعىرە بنووسىت؟ ئاىا ئەو جگە لە قەسەفردان ھىچ مانايەكى دىكەى ھەيە؟ تۇ بەبى ئەوئە ئامازە بە دەقەكان بىكەيت و قەسەبەكى لەمچۇرە بىكەيت؟ ئاخىر بنووس لەو بىئاگايە كە ھەموو وشەبەك باجى خۇى ھەيە، ۋەك چۇن ھەموو كروئەبەكىش ھەيەتى. ئاىا ئەو ئاچىتە ناو ھەناۋى گوتارى سىياسى كوردىيەو، كە لەسەر بەنەماى قەسەى فوودراو و درۇى رەنگاۋەنگى كادىرانى حىزب و بوختان و تۆمەت دروستكرنى راگەباندنەكانىئەو ۋەستاو؟ بنووس لەبەر ئەوئەى خاۋەن دىدەگەيەكى روونى رەخنەبى نىيە و زۇر خىلەكەيە و بە زمانى گوتارى سىياسى و زمانى گوتارى ئاينى دەنووسىت، بۇيە ھىشتا خۇى يەكلائەكردتەوئە لە نىۋان وشەى (بنووس) و (شاعىر). بنووس جارىك منى تەنھا پى بنووسىكە و جارىكىش منى پى شاعىرە. ۋەك ئەوئەى بنووس نووسىوئەتى: ” لاي ئەم بنووسە- كاتىك بنووسىك خەمى شىئەرى نىيە - ئەم بنووسە - بنووس شەرم لەو ناكات - جارىك شىئەر لاي ئەم بنووسە - ئەم بنووسە بەردەوامە - بەلام لاي ئەم بنووسە - بەلكو شىئەر لاي ئەم بنووسە- ئاستى رىئانۇستى ئەم بنووسە - ئەم بنووسە - ئەم بنووسە نىماشكارە - ھى بنووسىكە...ھەتدا “ (۲۳) ۋەلى لىرەدا بنووس تووشى پارادۇكسى بۇچۇنەكانى دەبىت و لە ھەمان پەرەگراف و بەشدا (منى بنووس) دەبىتە (منى شاعىر). ۋەك: ” غەمگىن نمونەى ئەو شاعىرانەيە - جىاۋاز بوونى ئەزمونى ئەو شاعىرە نىيە - غەمگىن بۇلى لەو شاعىرانەيە - ئەگەر بەوردى سەرئىجەبەنە دەقەكانى ئەم شاعىرە - بەلام لاي ئەم شاعىرە - بەلكو دەربرى ئەو پابەندىيە شاعىرە - شىئەرى ئەم شاعىرە ھەلگەرتەتى - لاي ئەم شاعىرە. “ (۲۴). ئەگەر بە سادەترىن پىسار لە بنووس پىرسىن: ئاىا ئەگەر شاعىر نىيە و بنووسىكى ترۇھاتنووسە، ئەى ئەم گوتارە شاعىرانەيە بۇجىيە؟ ئاىا رەخنەگرى راستەقىنە بەبنووسىكى ترۇھاتنووس دەلىت، شاعىر؟ ئاىا ئىستا ئەگەر خۇت يەكلابەتەو، كامىان ھەلدەبىزىت؟ بنووس ھىندە كۆمىدىيە و بەمە ناوئەستىت، ۋەك ئەو سەياق ترومبىلەى كە سووكانەكەى لە دەست ۋەرى گرتىت و دەنووسىت: ” دەبەوئەت لاساى شاعىرانى رۇھەلات بىكاتەو. “ (۲۵) ئىستا دەكرىت بنووس بۇمان بنووسىت، منى شاعىر لە ژىر كارىگەرى كامىانم؟ ئاىا ئەگەر ئەو قەسەفردان و جۇرىك لە بوختانى گوتارى سىياسى نەبىت، بۇچى ئامازە بە بەناۋى ئەو شاعىرانەى رۇھەلات نەكراۋ؟ ئەگەر تەنيا مەبەست ناورىز كرن و نموونەى تىنەگەبىشتووش بىت، گرنگە ئامازە بەناۋەكانىان بىكەيت. ئاىا ئەو شاعىرانە كىن؟ نموونەى شىئەرەكان كامانن؟ ئاىا وشەفردان بەناۋى رەخنەو، باجى ناۋىت؟ ۋەلى ئەوئە سەرە بنووس يەقى (دەبەوئەتى نووسىو. واتە بنووس ھىشتا خۇى دلىنا نىيە كە (منى شاعىر) كەوتوئەتە ژىر كارىگەرى شاعىرانى رۇھەلاتەو يان نا. ئاىا فەرمانى (دەبەوئەت) رابردوئە، يان رانەردوئە؟ ئەگەر بە پىوئە و لىدانەوئە ئەو وشەبە (دەبەوئەت) بىت، منى شاعىر (دەمەوئەت) ۋابكەم، واتە لە ھەولدام و ھەولەدەم و ھىشتا نەمكر دوو و كردەى كارىگەر بوونەكە نەكراۋ، ۋەلى بە پىشەبىنى بنووس لە داھاتوودا ئەو كارىگەرىيە روودەدات. واتە بنووس رۇلى سىحر بازىك دەبىنىت و پىشەبىنى دەكات، يان ۋەكوۋ فالگەرۋىك فالگەر توتەو و لەوانەيە و بەپىنى سىحر و نەپىنى ناو ئەو فالەدا، لە داھاتوودا (دەبەوئەت - دەمەوئەت) لاساى شاعىرانى رۇھەلات بىكەمەو.

پېچەوانەى بۇچونەكانى بنووسە و لەم گوتارەدا رەخنەم لە خۆم گرتوو، نەوەك بانگەشەى رېچكەشكىنى پېشەكېنوووسىن بكم. ئەو چەند نمونەىە لە گوتارى (شېعر پېشەكى بۇچىيە؟) ەك پرسىار دەخەمەروو بۇ ئەوەى بۇ خوينەرەن روون بېتەو. ”من دەمىكە گەشتوومەتە ئەو قەناعەتەى كەوا شېعر نووسىنى پېشەكى پىيوست نىيە و كىتىبى شېعرى ەىچ پېشەكېيەك لە خۇيدا قېوول ناكات.“ (۲۹) ەر لەدرېزەى ئەو گوتارەدانووسىومە: ”گەلىك چەپلەى نېونووسىنم لەپېشەكى نووسىن بۇشېعرى چرووك لېداو، بەوشەى برىقەدارسىنگى لافى گەورەبونم دەرپەراندوو.“ (۳۰) ئەگەر بېرسىن: ئايا ئەو رەخنەگرتنە لە خۆم، يان لافى ئەووم لېداو كە رېچكەى پېشەكېنوووسىنى تەقلىدېم تىكشكاندوو؟ ئايا دەكرېت لە بنووس بېرسىن كە ئەو گوتەىەى ەوونى چىيە؟ ئايا لە كوئى ئەو گوتارەدا باسى رېچكەشكاندىنى پېشەكېنوووسىنى تەقلىدى كراو؟ ئايا دەكرېت نمونەكان بخەيتەروو؟ بنووس لەبەر ئەوەى برۆاى بە ئامانەتى زانستى نىيە و پەراوئزەكان بە ئازەرووى خۇى دەنووسىت و دەستكارىيان دەكات، ئەمجارەيش ئامازەى بە گوتەىەكى ەايدگەر كرووو، تەنيا لەبەر ئەوەى كە ناوى ەايدگەر ەاتوو. واتە گوتەكە دەستى دوو و نووسەرىكى ەرەب ئامازەى بە گوتەكە كرووو لە كىتىبى (چىيەتى زمان و فەلسەفەى تەئوئىل) كە لە نووسىنى (د. سەعید توفىق) ە و لەلايەن نووسەر و وەرگېر (ەبەدولموتەلېب ەبەدوللا) كراو تە كوردى. بنووس بەى ئەوەى بۇ سەرچاوەى رەسەنى گوتەكە بگەرېت و بزائىت ەايدگەر چى گوتوو و بۇچى واى گوتوو و لە كوئى واى گوتوو؟ تەنيا لەبەر ئەوەى ناوى ەايدگەر ەاتوو و لەناوى ەايدگەرەو توشى وەھمى ناو بوو. ئەمجۆرە بنووسانە ەمىشە بەدواى ناوى گەورەومەن، نەوەك ناوەرۇكى گەرە. ەمىشە وەھمى ناويان ەيە و ەز دەك ەم زۇرتىن گوتراوى نووسەر و بېرمەندان لەناو گوتارەكانىندا ەبىت، بەى ئەوەى بېرسن: بۇچى؟ بۇيە بنووس نووسىوېتەى: ”كاتىك ەايدگەر لە بارەى شارەزاى شېعرى دەدوئت، ئەوە لە پەلەى يە كەمدا مەبەستى شارەزاىيە لە بېر كرنەوەى شېعرى، كە لە ەموو ەونەرېكدا وەك يەكە، ەموو بېر كرنەوەى كى رەسەنىش واتە كردەى كېشكرەن و دەرخستنى بوون بۇ (كرانەو). كەواتە ەموو ەونەرېك بە مانا بەر فراوانە جەوھەرىيە كەى شېعرە، يان دەبىت بە شېعر، وەك چۆن ەموو ەونەرېك زمانە، بە مانا جەوھەرىيە بەر فراوانە كەى زمان.“ (۳۱) لېرە ئەم پرۆەى نووسىنە دەوەستىنم و ەركات پىويستى كرد، بۇى دەگەرېمەو و درېزە بەبەشەكانى دىكە دەدەمەو و ئەو خالانەى بە كورتىش باسەم كروون، دووبارە بە وردى و درېزى لەسەريان ەلەوەستە دەكەم. ەر بۇيە نەمنووسىو بەشى كوتائى.

پەراوئز و سەرچاوەكان:

- ۱- بەرەو وئزانەىەكى شېعرى، سەبارت بە شېعرى ”غەمگىن بۇلى“. ئارام سەدىق. ژمارە (۶) ى گۇفارى شېعر ۲۰۱۸. لاپەرە ۱۷۵.
- ۲- برۆانە ەمان سەرچاوەى پېشوو. لاپەرە ۱۷۷.
- ۳- برۆانە ەمان سەرچاوەى پېشوو. لاپەرە ۱۷۶.
- ۴- برۆانە ەمان سەرچاوەى پېشوو. لاپەرە ۱۷۶.
- ۵- برۆانە ەمان سەرچاوەى پېشوو. لاپەرە ۱۷۶.
- ۶- خوئىلى نووسىن، رەزا بەراھەنى. وەرگېرانى لە فارسىيەو: ئەمىن گەردىگلاى. بلاو كراوئى موكريان، چاپى يەكەم ۲۰۰۸، چاپخانەى (خانى) دەھۆك- زنجىرە (۲۹۰).
- ۷- جوانىيەكانى نارېكى لەختيار ەلى/كۆمەلەوتار/بلاو كراوئى ناوەندى رۆشنىبىرى و ەونەرى ئەندىشە - چاپى يەكەم ۲۰۱۵. لاپەرە ۹۸.
- ۸- بەرەو وئزانەىەكى شېعرى، سەبارت بە شېعرى ”غەمگىن بۇلى“. ئارام سەدىق. ژمارە (۶) ى گۇفارى شېعر ۲۰۱۸. لاپەرە ۱۸۸-۱۸۷-۱۸۰.
- ۹- كۆكرەنەوەى دژەكان. ئارام سەدىق- ساىتى دەنگەكان: dengekan.info
- ۱۰- شېعر و دۇخى بە لىبو كېوون/خوئىندەوەىەك بۇ شېعرى ”لىبو كېك لە ژوورېكدا بېر دەكاتەو/ئارام سەدىق؛ ەمان سەرچاوە
- ۱۱- بەرەو وئزانەىەكى شېعرى، سەبارت بە شېعرى ”غەمگىن بۇلى“. ئارام سەدىق. ژمارە (۶) ى گۇفارى شېعر ۲۰۱۸. لاپەرە ۱۸۷-۱۸۶.

- ۱۲- سروسشتگەر، يان دژە سروسشتگەر/ ئارام سەدىق/ ساىتى دەنگەكان
- ۱۳- نامۆبونى خود لە بەردەم بووندا- خوئىندەوەىەك بۇ شېعرى (سارە بۇ من ئەم دنيا تازەىەى داستان بەرزان - ئارام سەدىق/ ەمان سەرچاوە
- ۱۴- شېعر و دۇخى بە لىبو كېوون/خوئىندەوەىەك بۇ شېعرى ”لىبو كېك لە ژوورېكدا بېر دەكاتەو“ ى شاعىر داستان بەرزان- ئارام سەدىق/ ەمان سەرچاوە
- ۱۵- درۆ و مۆدېرنە لە شېعرى حەقىقەتى شارووى (گۆران رەسول)دا/ ئارام سەدىق ەمان سەرچاوە
- ۱۶- بەرەو وئزانەىەكى شېعرى، سەبارت بە شېعرى ”غەمگىن بۇلى“. ئارام سەدىق. ژمارە (۶) ى گۇفارى شېعر ۲۰۱۸. لاپەرە ۱۸۵.
- ۱۷- درۆ و مۆدېرنە لە شېعرى حەقىقەتى شارووى (گۆران رەسول)دا/ ئارام سەدىق ساىتى (دەنگەكان).
- ۱۸- بەرەو وئزانەىەكى شېعرى، سەبارت بە شېعرى ”غەمگىن بۇلى“. ئارام سەدىق. ژمارە (۶) ى گۇفارى شېعر ۲۰۱۸. لاپەرە ۱۷۹.
- ۱۹- درۆ و مۆدېرنە لە شېعرى حەقىقەتى شارووى (گۆران رەسول)دا/ ئارام سەدىق ساىتى (دەنگەكان).
- ۲۰- رەخنە ئەدەبى، ەونەرى ەلسەنگاندىنى دەقى ئەدەبى. كۆمەلىك نووسەر. وەرگېرانى: چەند وەرگېرېك - زنجىرەى دۇسەىەكانى سەردەم (۲۶). چاپى يەكەم ۲۰۱۷. چاپخانەى سەردەم. - لاپەرە ۸۶.
- ۲۱- برۆانە ەمان سەرچاوەى پېشوو. لاپەرە ۷۹.
- ۲۲- بەرەو وئزانەىەكى شېعرى، سەبارت بە شېعرى ”غەمگىن بۇلى“. ئارام سەدىق ژمارە (۶) ى گۇفارى شېعر ۲۰۱۸. لاپەرە ۱۸۲-۱۸۱.
- ۲۳- برۆانە ەمان سەرچاوەى پېشوو. لاپەرەكانى (۱۷۸- ۱۸۹-۱۸۸-۱۸۷-۱۸۷-۱۸۶-۱۹۲-۱۹۱).
- ۲۴- برۆانە ەمان سەرچاوەى پېشوو. لاپەرەكانى (۱۹۲-۱۸۶-۱۸۶-۱۸۵-۱۸۴-۱۸۰-۱۷۹-۱۹۳).
- ۲۵- بەرەو وئزانەىەكى شېعرى، سەبارت بە شېعرى ”غەمگىن بۇلى“. ئارام سەدىق ژمارە (۶) ى گۇفارى شېعر ۲۰۱۸. لاپەرە ۱۸۳.
- ۲۶- شېعر لە بۆتەى فۆرمى گراندا (ئەنومەر مەسىفى وەك نمونە). ئارام سەدىق. ژمارە دووى گۇفارى شېعر، سالى ۲۰۱۶. لاپەرە ۲۴۴.
- ۲۷- گۆرانىيەكى شىن. رەخنە و راقەى ئەدەبى، غەمگىن بۇلى. لە بلاو كراوئىەكانى يەكىتتى نووسەرانى كوردلقى ەولئىر، زنجىرەى چاپ (۱۵) چاپى يەكەم ۲۰۱۲. لاپەرە ۸۴.
- ۲۸- ەمان سەرچاوەى پېشوو - وتارى (شېعر پېشەكى بۇچىيە؟). لاپەرەكانى ۵۷ تاكوو ۶۳.
- ۲۹- ەمان سەرچاوەى پېشوو - وتارى (شېعر پېشەكى بۇچىيە؟). لاپەرە ۵۸.
- ۳۰- ەمان سەرچاوەى پېشوو - وتارى (شېعر پېشەكى بۇچىيە؟). لاپەرە ۶۰.
- ۳۱- بەرەو وئزانەىەكى شېعرى، سەبارت بە شېعرى ”غەمگىن بۇلى“. ئارام سەدىق. ژمارە (۶) ى گۇفارى شېعر ۲۰۱۸. لاپەرە ۱۹۷.

* (بۇچى مېش كرىچى ناوشە كران نەبىت؟) ئەوە دېرە شېعرىكە لە كىتتىبى (بىرنەكان گۆرانىمان پىندەلەن). بنووس لە گوتارە كەبدا بە دېرە شېعرىكى بىمانا و گوتراوئىكى سواوى داناو، بۇيە مېنىش كروومە بە ناوئىشانى گوتارە كەم بۇ ئەوە ەم بنووس دووبارە بىخوئىنىتەو و بېر لەماناكانى بكاتەو، ەمىش ماناكانى بۇ خوينەرى ەوشىار بەجىبەتلم و بېرسم؛ ئايا ئەوە دېرە شېعرىكى بىماناىە؟

** (ئارام كۆشكى) ناوئىكى دىكەى (ئارام سەدىق) ە و لە ژر ئەم ناوەو كارى پەيامئىرى بۇ رۆژنامەى (ەولئىر) دەكات، كە رۆژنامەىەكە سەر بە پارتى دېموكراتى كوردستان. خوئىنەرەن دەتوان سەبرى ئەرشفى رۆژنامەكە كەن، بەتائىبەت لاپەرەكانى ئەدەب و فەرەنگ. زۆرجارانىش لە لاپەرەكانى كۆمەلايەتى و رۆشنىبىرى گشتى، كە بەناوى ئارام كۆشكى يەوە كارى راپۆرتنووسىن و ەواوئووسىن و رانائى كىتتې دەكات.

گوچک ب نفل

شیخ شیکل

هاهاهاهاها... دهی خاس، ئیتر هیچ مه یژن. بی سهروسه دا دانیشنه جیی خوتانا ئاباتان هاتگه فهرمایش ئیژی. وهقتی ئاباتان هس یه عنی چه؟ یه عنی ئه ده بیات توو ئیتر، کس حق ئیزار نه زهری نییه له مه حدوده دی منا. مه حدوده دی من یه عنی چه؟ یه عنی ئه فورمه له ئه ده بیات که نه سواره دهره قه تی هاتگه نه نه سلئی مه له کشا و چته و نه ئه مناله ورده گه له که ئیسه په یا بووگن ئیدعاگه لی عه جیب ئه که ن ناچیته که تما. عه جهب وشتر گه لیکن ئه مانه له ئه ده بیات و شیعر و ئه به ره پانه زهریفه ی ئیما په یا بووگن، خواوه کیل. ئه ده بیاتی ئیما تا ئیسه هه ر ناوگه لیزی بووگه، ئیسه هینگامی کوعه بیبزمه ئیتر، ئه ویچ له حه جیمترین شکلی خویا. ئیجازه ش به که س نام له موقابل ئه م مه کته به زه حمه ت له پایا کیشریاگه ی منا، قه د عه له م کا، لووتی ئه ورم. ژنه فتمگه به رخنی دانیشگن منیان مسلئی ته هیدیدیک بو ئه ده بیات و زمان کوردی به حساب هاوردگه. ورده تا بیژمی بو تان: تازه ئه ده بیات هیچ ملله تیک و قاره یک، چتی وه ک من به روخساریه و ناوینی. دقه تتان نییه، شعور تان ها له خواره و ئه گینا زمانئیی مسلئی زمان من که به جورته ته و ئه یژم زمانئیی کامله ن زیست شوه س و ئه تانم بیژم سالگه لی بسیار دانیشگم له پای ئیحیای ئه و زمانا، وه ختم سهر ف کردگه و له سهر واژه به واژه ی حه ساسه و بووگم و جومله به جومله ییم به خوین دل ئینتخاب کردگه که خوانه خواست بوئی نه ک هه ر زمان فارسی، که هیچ زمانئیی تری لی نه یی؛ تا ئیسه کام شاعیر و ماعیر تان دیگه له م جوره زمانه به کار بگیری؟ گشت دنیای ئه ده بیات تان کردووه ته به ره به نیی و ده سه بازی، هه رچی مۆهر خوتانی پیوه نه یی، ئه یژن ئه وه ئیتر هیچی نییه. ده ی خوا وه کیل منیچ له مه به دا ده سه بازه ک

ئه خه مه ریگه و خوتان که یف که ن. مه یژن ئیسه ئه م دووسی گه وچه چلمنه هانه ته کما چه ئه زانم واسه له چه که مە کان هیتله ر و سوئیله ته قلید گه ره که ی ئه و هه تیمه ئه ر دوغانه که موده تیکه بووه سه مود، گشتی وه ک مسال ئه هیتیر نه و، ته ک چه ئه زانم سه گه که ره که ی پینووشه ی مال رمیاگ، خراوترن که فتمگه شوینما خه ریکم نوچه جه مه و ئه که مه و، نا خوا ئه یزانی. من نیاز ئیکم به و چتگه له نییه و تا ئیسه ته سمیمی وامه نه گرگه که دانیچم کاری وا که م. خوتان ئه زانن من ئه و نه ده سهر م قاله گ رۆژی کتیبی دوان موتاله عه ئه که م، نۆتبه ر داری خۆم ئه که م، کار جددی فره یک ها به ده سمه و، ئیتر ئه و گشته سه فره له لایک بیسی ئه مانمیان لی بریگم گ رۆژی شار و شار په رده و مه رده م پی لائان و په ته و مه ته م تیا با ئان. هه هه هه هه ئه وه مه حزی شوخی بوو، ئه گینا له ماده ر خوی نه زادگه که سی گه ره کی بی کار وا ته ک ئاباتانا بکا. به حسی سه گه که ی پینووشه م کرد له خه مه تانا و توم سه گی که ر. جا با تا فه رامۆشم نه کرگه بیژمی هه ر له م ئه وه له و ئیعتراف که مه خه م تانا که له توو ل پانایی گه ل زنده گیما، گه لیک حه یوانم دیتگه که حه یوانئیی تر بووگن خاس بزانی. مسلئ: جار و بار تعدادئیی سه گ که چه نی که ر بووگن، یا فره یک که ر که چه نی گویره که بووگن، یا ئه و گشته گویره که بوچه نابزن که چه نی مه یموون بووگن، یا خه یر، ئه و تعداده مه یموونگه له که ئه م موده ته په یا بووگن و گشتی ئه زانن چه نی سه گ بووگن و هه رچی کار خراوه ها له ژیر سهر گشتیانا. له م ناخرانه شا ئه و هه زار و یه ک وشتره ناھوشیاره که ئیتر خوتان ئه زانن چه نی خرس قه هوه یی بووگن — که خوتان موسته حزه ر هه ن ئه م ره نگ قه هوه ییه هی منه، ئه وه ل جار من له شیعرا هاور تگمه — که چی موراقب گشتی

ئەو دەسە كەسەفانە ھەم كە شەو و رۆژ مەشغول دەسسەبازىن لە پشت سەر ئاباتانا كە نەيلن قوللەي بلىدى ئەدەبىيات خسوسەن لە شىعرا بە دەس منەو فەتخ بکری، ئەچن بەو و شترگەلە كە عالم ئەزانى خرس قەھەبى و بەعزى وەقتگەلىش خرسى پاندان، ئىژن ئەمانە كوعەيبن. دەى خوا خاستان بۇ نەكا تا ئىسە لە كوينا منتان دىگە روو كەمە ئەو گشتە دوروبىن و مايگە كە لە گشت خەبەرگوزارىكەو بۇ پەردەلادان لە سەر كارە تازەكەم كە ۶۶ نوسخەم لى چاپ كەردبوو -چونكە كورد ھەر ئەونە خوینەرى ھەس -ئىلتماس كەم لىيان بېژم گيان دايكتان زوو زوو عەكسى من بگرن و فىلمم لى مونتەشر كەن با گشتى بوینن چەم بەسەر ئەدەبىيات كوردیا دەرھاوردگە. بېژم ئەم تەرەف و ئەو تەرەفم گشتى بگرن، خسوسەن نۆچە تىببەو كەنم فەراموش مەكەن تا پەنچەرەو نەبووگن، دەى دلم زبەرى كەرد. خوتان ئەزانن ھەر ئەونە ئەو گشتە خەبەرنگارە مەيموونە، دەست ئەبەن بۇ شاتىرى دوروبىنگەلەكەيان، ئىژى دەست ئا لە گون شاترحەماوای باوكى زەيدوون ھاوساى مال باوام. ئەخەم ئەكەم، ئەيچە چون ئەخەم ناكەم؟ كە بېژن تەرەف فرەى حالىيە و ئەونە كارى ھەس، واسە ھەواپەيم! نەفرى، ئەترى وەقەر باوك ساحەو ئەو ملىوورانەى ھانە رىگای دانشگا كورسانا بۇ شركەت لە سەمكوزبۇمى ئەدەبى كوردى. چە؟ سەم چە؟ سەمبۆزبۆم... چە چە؟ دەى خاس ھەر ئەو و تا ئەبۇ سەمبۆزبۆمە ھەرچى... بەعزى ھانگن ئىدعا ئەكەن ئەبۇ ئەم جۆرە چنگەلە ئىتفاقي جەدەدە لە ئەدەبىيات ئىما كەفتگە. ئەوئەلەن با ھەر ئىسە بېژمى؛ لازمە خاس بىزانن و بىننە مەغزتانەو كە گشتى ئەو ئىتفاكەلە لە ژبىر قۇل منەو تىنە دەر و كەسەك حەق ئەوئەبە نىيە بېژى غەيرە من، ناو ئەم ئەدەبىياتا، خەوەرئىكە بە گشت عەكس و ویدیوگەل ئەو مەراسماتا بکەن، ئەوینن ئەو كە ھا لەو پشتەو كۆنترۆل وەزەكە ئەكا. ئەيچە ئەسپاوا! ئەو توبى ھىچىكت لى حالى نىيە و نافیما، بەدجۆرى خەرىكە وەقتمان ئەگىرىن ئەم بەچەگەلە نایلن كار بکەین و مانەى جەدى ئافەرىنشگەل ئىمەن، ئەرى، بەدجۆرى موزاحم ئاباتانن. ھەرچى من ئەبۇمى چىتەك ئەكەن تى، كە خراوە، خراو خراو... بەعزى شايدە گەرەكەيان ئەوئ ئىما واكونش نیشان بەین ئەوئىش چە: دەقىقەن واكونشى بە وەزنى ئەو چتە كە ئەوان ئەكەن تى و فرە فرە خراوە، ئەرى: ”گوو“، ئەلەتە مەزەرتە فرەم ھەس لە خەمەتانا، مشتى بى ئەدەب گەل دىھاتى تروەقەرەو باوك ساحەوينا با رىياگ، منىچیان بى ئەدەب كەگە. ئەگىنا لەو ساوہ كە بەھاران بووگەسە بەر تەرىن شارەك خاوەرمیانە و مال ئىمەىچ -خوتان كە خاس ئەزانن - ھا لىنە، بە گوو ئەبۇمى مەدفووع و بە گيان ئابرام ئەمە بەك ئەو ناوہ بوگەنە بىتە سەر زمانما. بچىنەو سەر بەحسەكەى خومان وەقتى مەجلىس بەو جۆرە قسەگەلە نەگرین خاسترە. مەردم ھانگن چتە فېر بن. ئەمئىژا كە ئاباتان چ ھەرەكەتگەلى جەدى لە ئەدەبىيات كوردیا دروست كەگە كە گشتى ئىتفاقي گەلى بوون كە تازە روخ نایەنەو. بچنە سەر شىعەر و توشا كەن گيان دالكتان خوتان قەزاووت كەن بزنانن چون ئەو گشتە بەرەبازىم تەواو كەرد و بە كىتەبى كە چ ئىتفاقي موهىم بوو لە ئەدەبىيات بەرەى ئىما كە خوتان ئەزانن ناوچى ”گىر“ بوو، گشتىم ھەلگىراوہ بەلاى خوما و گشتیانم دەست خالى ھىلاوہ. ناگووتە نەمانەد من ھەمىشە و تگمە -حەتا لەو كىتەبا- و ئىسەش ئىژم: ئەگەر شىعەر چە و تەن بى، ئەوہ ئا كە پەھان ھاوساى مال باوام كە چون لەوساوە باوام عومرى داگە بە ئىوہ، ساپەى ھا وەبان سەر مامو و عەمە كەنمەو و رۆژ تا ئىوارە روو لە دەرگاى مالى باوام ئەوئىسىن تا بزانی كارىكەيان ھەس بۇ مەمان باوكى ئەنجام با و ھەر بە شىعەر دىت و ئەرى كارەكان مال باوام ئەنجام ئا؛ ئەتوانى ئىدعا بكا كە چە؟ ئەرى، كە شاعىرم و راسىس ئەبۇمى بەنەى خوا، شاعىرە. بەلام لە دەورەى رەزاو بۇ ئەمبەر... ئەوہ چەس لە خووە گەرەكەتە بىكەيتە نۆچەى ئەو ھەر كەس و ناكەسى لە پشت كىفەو ھاتگە، مەنزورم رەزا بەراھەنىيە! ئاغا رشتەى بەحس لە دەسم خارج مەكە خواپىشەن. وەللا... ئاخەر ئەوئەندە موتەھەممتان كەگە بە نۆچەگى ئەم و ئەو، گ رايك مەجبورم ئەكەن بېژم مەنزورم بەراھەنى بووگە واسە ئەو ھەتیمە يەدە رۆتايىيە ئىژى ئەم گوفاارە جەدەبىيە زىست شەدەى خوم كە خوین دلم لە پایا

خوارگە، لەوم دزىگە. دەى ئابرا گيان بەكە بى ئەم تارىخچەى شىعەر حەجمە موشەخەسەو كاتەو بۇ مەردم بەنەى خوا حەقىقەنە بزنانن حەجم لە ئابراى خوتانەو دەسى پىكرد و ئەم مەسەلەيشە حەرف و حەدىسىن فراوانى ھەس كە ئەگەر ئىجازە بەن لە سەرى وەقتىكى خاسا ئىژمى بۆتان. وەلى ئەوئەندە بېژم كە گشتى رەبىتى ھەس بە ئىمەو كە تەك ئابرا گەرەكەما ئەم چتەمانە رى خست. ئەوئەختە كە تەك خوما ئابرام ئەمبەردە كافەكان و ئەموت لە دەم دەرگا بىسە ھەر كە رەدى منىو كەرد مىسلى شاعىرى حەجم و شاعىرى فرە ئاوانگاردى بان بەرەى خوار، بى زورورەو پۇسىان بقرەنە. یا ھەر كە وتى ئەو كىتەبە قەشەنگە و لە شەستوشەش نوسخا چاپم كەرد، لە كورە كەنم دزىگە، بى، پەدریان دەر بىرا كە دەفەبەتر فېر نەون ھەر ئەم خوزەبەلات گەل منە نەسبەتەو بەن بە كەسى تروە كە ھىچى لە خوزەبەلات حالى نابى. بەلى خوزەبەلاتىش فەنى ھەس و ئاباتان تا ئىسە گشتى ئەو فەنن و فووتەى دەورەو كەدگەسەو. بوہ ئەبۇم كەس حەق ئەوئەبە نىيە بى دەست بنىتە سەر چت ئاباتان. مەنزورم چتە ھوئى... من ئەونە بى ئەدەب نىم حالى بە. ئەو چتە و من ئىژمى چتەكە وەراى گشت چتەكان و ھەر لىنەو شىعەر حەجم شروخ ئەوئ... دەى ئىسە خوا قەزاتان خوتان بېژن حەجم ئابرا يەدى دروسى كەرد یا ئىما و ئابراى عەزىزمان كە تەمامى ئەم مودەت گەلە وەك كىفى وىسايوو لە پشتمانەو موزاقبەتمانى ئەكەرد كە رىكەكە خاس دروسەو بى؟ بچىنەو سەر مەزوزە فرە فرە موهىمەكەى خومان. ئەرى. ئەمئىژا لىنا بووین كە ئەرى. ئەگە شىعەر ئەمما چۆن و تەن بى، ئەوہ ھەر من و ئابام شاعىرىن و ئەو دووسى مەشەنگە و ھەمىشە ھانە شوئىنمەو بەو كەواپانئولە دىھاتەنەو فرتەفرت خەرىكەن عەكسەم تەكا ئەگرن كە بچن خۇيانى پىوہ فىش كەنەو بېژن ئەرى ئىمە كەى تەك ئاكوەبىا عەكسەمان گرتگە و بېژن لەوساوە ئىمە ھەر نۆچەى بوگىن و لە ركىفيا كەسى فەزىمان كەگە؛ دەى خاس با ئەوانىچ شاعىر بن. ئەم ئىتفاقە قوربانى گەرەكە و ئەشە كەسانىك بەكەنە قوربانى ئەو چت... دوارە مەغز نەخوش ئىوہ چوہو بۇ لای چت. نا ئابا. ئەو خەوەرەنە نىيە. دىتان ئىمە چەنى خاستر و جەدەبىر تەتائىن لەو ھەتیمگەلە كە خەرىكەبوون ئەدەبىياتان كافەبى ئەكەردەو، كافە ئەدەبىياتى كەينەو؟ ھا لە يادنانا كەى بوو ئەمئىژا؟ ئىسەش ماگە ئەتائن بچن لە ساپە كەنا بىوینن و بىخوئىنەو. چتەكە ئەوسا لە ترس ئابام كە بە رۆژا لە بەرەدەستيا كارم ئەكەرد تا مەردم پىم ئەبۇم بەرەللا و لات و چتە؛ بە ناو مۆستەعارو مونتەشرم كەرد. وەلى چەن واژەى فرەفرە كىلەدیم تىا دانىاگە كە يەكەيان تارانە، ئەھا چەن دەفەتە تکرارەو بوگەسەو. تاران ھى منە لە شىعرا. كەس حەقى نىيە بە كارى بوات، خوا ئەبۇمى ئابرامى بۇ بانگ ئەكەم شل شل كوتەكى بات و بە چەقو لە بان پىشانىيەو بنووسى ”كوعە“ ئەرى. ئەمئىژا. ھەر بەو تارانگەلە بزنانن كە ئەو دەق وتارەى من كە لەوختا بۇ ئەو مەسخەرەبازى گەلا كە ناوى نابوو خەلات بوو جازىوہ بوو چە، مونتەشرم كەرد و لىنا بە وزوح ئىشارەم بەم فەرەنگە موزخەرفەى كافەداریيە كەرد كە خەرىكە ئەدەبىيات -خسوسەن شىعەر كە ئىتر خوتان شىرفەھمەو بووگەسەو كە مۆلكى كىنەس و خسوسەن بەرەى بان خوار كە ئىتر ئەشەى تەواو تەواو حالى بووئىتەن كە تەنیا من حەقم ھەست بېژم ساختە و پەرداختەى دەس خوم و ئابام و مال باوامە لە ئاغزەمان و ئىتر باقىەكەى گشتى مشتى موهمەلاتە و - مۆنحەرفى ئەكەن و عەمەلەن تەبدىلى ئەكەنە چتەك كافەبى كە واى بە حالىمان بو دواروژمان. دەى من ھاتم چەم كەرد؟ دەقىقەن لەو تەجاروہە زىست شەدەى خومە ئىستفادەى بەھىنەم كەرد و ھىنەكەم دەورى پىداوہ و كەردم بە خوما. ئەم ئەم ئەم... خراو حالى مەبە ئاغابى مۆختەرەمى كە لەو گووشەو دانىشتگى و خەرىكى رىزە رىزە ئەكەنى پىم، وا ئەزانى حەواسم پىتەو نىيە. مەنزورم ئەوہسە كە ھاتم كافەم بەردە ناو ئەدەبىياتەو. ھەر ئەم تەغىبىر و تەحەوولە بووہ باعس ئەوہى كە گشت كورەكانى رومان و شىعەر و داستان و موسىقى و سىنما و عەتائومەتا و عەرەبى سەتتا و ئەو جۆرە چتەگەلە كە تا ئىستا مەردم ئەچوون بۇ كافەى پال رەسەدىان ئەكەرد، لىرە جەمەو بىنەوہ و كارى بکەن مەردم بچن لە سىنما و رومان و شىعەر و داستان و نەقاشى و ئەو جۆرە چتەگەلە،

کافه کان بویننهوو بو نموونا له رۆمانی کافکا که خهریکه قهسری کهشف نه کا، بارۆ دانیشی لهولادو چایی قاوهیک چتی بخواته. یا مهردم ههس ئەزانی چهنی هزری لهوهسه بچینه ناو فیلمی نامیر کاستاریکا نه قشی ههر چهن موخته سه ریشی بو، دهی ئیمه هاتین له گوشتیک له فیلمه کان کاستاریکا و چتا جیگه کی کافه کهمان کردوه و یارۆمان برده ئینه له حهین ئیتفافی زیرزمینیا، خوئی دانیشی پهنکه یک و هاتچا کلینت بخواته و بعده نیچ بچی بیژی که نهی ئیمه لهو کافا که جهدهدن له فیلمی زیرزمین کاستاریکا، یا له قهسری کافکا، تهئسیسه و بووگه، چتی وامانه خوار دگه. ئهویچ کافه یک. کافه کهی ئابرام که له دوو تهرهفهو ئات. ئوئوئوئوئو... ئهوه چه تانه ئیوه؟ موتهئسه سفم بۆ زهنی مونحرف که ههستان. مهنزور من دهقیقهن ئهوهسه که کافه کهی ئابرام له دوو تهرهفهو تهعمی ئهدهبیات و هونهر و چته ئات. ئهویچ ئهدهبیاتی به تاجاروب زیست شودو که نهگهر بتانن بیهرنهو یادتان ئهوه زمانه بۆ بایکۆت کردنی جایزه گهل ئهدهبی کوردی، من بووم بۆ ئهوه لاین دهفه ئهوه چتمه مهترهح کرد و شار به شار نامهه به کهسگهل موهمم ئهدهبیات ئیمزا کرد که نهی ئیتر، تکرار موکههرا ته ههر بیژی تا سو. ئهشی زهنی تیز زوو ئهوه چنگهله بگری و خوئی دهرفتی کا ئیژم چه. ئاخه قهسهمان نام به ئهوه گشته ههباسه هانه ئهوه شارا که به گشتیانوه ههباسی ناهینن، ئاوه کار بوو ئهوه دهسته لهو وهختا به دهسه بازی مهعموول خوینانو ئهنجامیان ئهده؟ ئاخه جایزه ئهدهبی ههیهت علمی بۆ چهس؟ یان کافه ئهدهبیاتی بۆ چه گهره که بی؟ راستان نه کرد بۆ ئهوه گشته ههیهت علمییه که چهن روژ پیش ئهز ئین له دانشگاه کورسان دانهی مریخی ئهزرش مادی و معنهوی زیست شوهدی بوو، بۆ چه جایزه یک دانانین؟ یا خهیر و بۆ ئهوه گشته ئهدهبیات و چته کافه یک بکه نهو بزانی مهردم چهنی خوشحال ئهون. ئهها من. ئهوینن. جا بیسن بزانی چۆن بووزی کورا ئه مالمه خاكا. ئهوینن دواى سالی دیتته بهر دهس خوم شاگردی ئهكا و دهسالم بۆ نه کیشی. منتان نه شناسیگه. من منال ئاغه زه مان بوگم و ئیسهش که ئه چهمه بۆ مال خویمان له بههاران، ههر چی سه گی و ئلگهره ئهوه مهنته قهس گشتیان دینه ئیستقبال ئیژن توخو ئابا کوعه بوچه نامانویسی؟ گشتی به باوهرمو ئیژن: به خوا هزار و یهک هیدایهت ئهرز شو ههس. خوم ئهزانم چه ئیژن. مهنزوریان سایهق هیدایهت. وهلی خو خوم ناکه مه ساحه بیان. قهرار بی من تهک ههر بهرهلایکا سهرو کهلله بهم ئیتر ناتانم به ئهدهبیاته کهما بگه بهم. ئهوه چنگهله زه میغه بوچه دائه نیم بۆ ئهوه ههتیمگهله هیدایهت و یهدی و چته با خوینانی پنیوه سهر گهرم کهن گوناحیان ههس به نهی خوا گهل. ئهوانیچ دلایان ههس، خوا نهزانی چ پله گهلکی تهرقی مونتهزر ئیمهس زوو بگه یین پنیان و له ناو ئهوه مهردمه نهفه همه بچینه دهره به خوا نهفهس گهل ئاخرم ئاکیشم گهره کمه زوو دهر باز بم. ته حوئنه جهوو هووو... مهنزورم ئیوه گهل نیه له قسه کانم بهر داشتی منهی مه کهن. وهلی ئیتر به تنگه وه هانگم مهردم، ناتانم ئیتره فره تنگه و بوه سهوه بۆم. فهزایی تا بیژی غهیره پرۆفیشنال که پرپه له حاشیه سازی و داروده سه بازی و گوتماننی فره نانه جیبانه بهرز ددی ئهدهبیات دروست بووگه که به راسی ئه یژم کار من نییه. من ههر گیز خوم نایمه قهو ئهوه جوړه کارانه. له حهددی منا نین. من هاهمه شوئن کاری جددی و پرۆفیشنالوه ئهوه جوړه گوتمانگهله پهراویز سازیسه دائه نم بۆ کهسگهلی که سهواد ئهوه یانه نییه بکهونه دنیای دهقهو. کاری من شناسینی دهق و ساختهن شیعیر حجهه بو ئهوه ئهدهبیاته بی نهوامانه که ههر نهنهقه مهری ههلسییاگه ئیدعای تی و ئیژی ئهوهل و ئاخه ئهدهبیات منم و دواى من ئهدهبیات تلوو ئهوی. نهی. من چهه داگه لهو دهسه بازیگهله. جا خواهشیه کهی ئهوهسه فکر ئه کهنهو من نازانم چه ئه گوزم ری له دهره و بهرما. تواشا نه کهم چهن روژیک به لهمه ههتیمی هاتگه دهر گای ئیمه نه گری نازانی من کیم پی ئیژن و ئابرام کییه و منال کوینه یین. خو ئهزانم گشتی لهو کافه په سهی پال دهسمانهو ئاوه خواته. قسه کانی ئیتیکیت دار بوون و گشتی حهره کاتی موهندسی شوه بوو. ئاخه ههر چاوم کهفت پی هانم بیژم ههتیمه فرووجه هاتگی بازی بازی ئهویچ به ههسته خورماکانی ئاکوعه یب بازی؟ دهسم راهیلا وتم بیسه تا بزانی قسهی دلای چهس

با مهردمه که خوئی گشتیکی بوئی موشه خهسهو بیتهو. به گیان ئیوه نا به گیان ئابرام ئهوه قسهی من بوو. ئهونه به شعور ئهوه مهردمه ئی احترام دائه نم که نهزانم چهنی مهردم ئیسه باسهوادن خسووسهن ئهوانه و لهم کافهی خویمان روشد و پهروه شیان کردگه که خوتان ئهوین دهسه دهسه له باشوور و باکوورمو تینه مولاقات ئاباتان که چتی فییر بن. وتم بیسه با شعور مهردمی فرهیختهی ئینه کار خوئی بکا. هیلام گشت قسه کانی کرد. نازانم ئیمه دیهاتین و سنه یی بی کلاس و هیچی کمان حالی نییه و ناتانین له بهین سره و ناسرا له بهین بهد و بهد تهره ئینتخابی معقول و مهنتقیمان بیت و چه و چه... یهک له حزه قاتیم کرد. ههر دیم تهوهین به کهلان شاری وهک سنهی خوینلوی خویمان ئهکا، خوین بهر چاومی گرت. به گیان گشتان دهسیکم کرده گارد چتم، نهی... دهسه کهی ترم به علامت تههدیدهو بهرزمو کردهو وتم گوینچه که نغله... ئهوه خته سنه کهلان شار بوو عهزیزخان رهحمتهی سینی مسی پاره ئهکرد و ئهیکرده دوو شهققه له وهسهت مهیان ئازادی تارانا دای له شهعبان بی موخ، تو و جهد و عبادت له کوینه بوون بوزمه چه؟ هیچ نهزانی جه ئیژی؟ هوشت ها به خوتهوه ههر چی نایچلوی پهرتی ئه که بته دهره و نهزانی ئهوه مهردمهش وهک باوک و باوای خوت له پشت کیفهو هاتگن و هیچیکیان حالی نییه؟ ئهوه شاره شناسنامهی ههس، خهفه خون ئهگری قسه بکهم سهی دیم خهریکبوو لاشی بازی دهر تهوارد و شاخ و شوونهی ئه کیشا بۆ منی که جهد ئه دهر جهدم خهک ئهوه شاره بوو گین له باوای باوامانهو خاک و خوئل ئهجمونه مهردم نههاد گهلی که موخالف جهه یانی ئاوه شانیان کرگه، چهگه قورگمانا و ئهوه که ئه یینی سه دامان ئاوه سه دووره گه بوو گه سهو، گشتی هی خاک و خوئل ئهوه کهلان شارمو دوودئ ئیگزوژ ماشینه کانی که ئهوه خته لینه قهرار بوو ئوتوبوس دوو ته بقیه بیرن تا مهردم له نههایت فرههنگ و ئی احترامما سهف بگرن و سواری بن، له دیهاته کهی ئیوه ئهچوون لههفتان له بهر ماشینا دائه نیا واتانهزانی پهزه، گهره کتانبوو بچه ری. بیچاره گهل ئیسه واتانه پی هاتگه بهدوییا به مهردم ئهوه شاره بیژن که نسفی له تاریخ ئهوه ملهته ها له زوان و فرههنگ و نشهست و بهر خاستگهل مهردمیا و ئهوه گشته لیاسه جوړاوجوړی که ههر یهک به نهوبهی خوئی خهریک زیندوو هیلا نهوهی فرههنگی کوردین. نهی؟ ئیسته وامانه پی هاتگه توپی شوال شهش جیبی که من پارسال هیچی، پیرسال ئه مکرده پام و قهسهم ئهخوم توی عهوهزی ئیستیشه نازانی فلسفه یی ئهوه شواله شهش جیبه چهس که هاتگی خراومان پی بکهیت و ئیمه هیچی نه یژین، قهدت عهلهمهو کرگه له موقابلمانا؟ ئهی مهرز بهتوو شوکر خوا گیان. واته پیکردوین به ناو ئهدهب و فرههنگ و ئی احتراممو ههر بی پدرو مادهری بی ئهسل و نهسهب ههلهئسته خوئی به چتیکی نهزانی و تا له زیر بوته دیتته دهرهو گیر نا به ئیمه و دهست ئهخاته ئهسهبمانه. نهزانی ئهعساب مهعسابمان نییه گهره کیه ئاوا سککهی یهک پوولمان بکات و ئابروومان لای دوس و دوژمن بوات. بیژم چه گیان ها له جیگه یک فره سهختا، بویه دهر ناچی. وه گهر نه ئیما ئهوه نین ههر نه نهقه مهری که هیچ رهبتیکی به فهزای ئهدهبیهو نییه ههلسییاگه ته سهریا، چاو ئه ور پته ناو چاو گهلم بی حورمه تیمان پی ئهکا. هیچی، فره قاتم دا لی، وتم: وردمو موره نی! گویت ها لای منو په سهری نابوودهی گویموگور شوده؟ نهزانی چه ئیژم مهرتیکه ی مهحرووم؟ کاریکت کرد بالای بیرمه، ئیسانی ههر جایی! حالی ئهوی، بهر خوردت خاس ئه کهی، ئاداب و رسووم ئهوه کهلان شاره فییر ئهوی، ئهچی ئامووزش نشهست و بهر خاستی رهسمی و باکلاس ئهوینی، تا دپره نهوگه خوهت لهم فهزا کهسقیه ئه کیشیه دهره ئهچه سیی به زنده گی روزمه رهه تا خاسه، نهگهر نا سوللان سوللان، رهددت نهگری و گویت گوم ئه کهی ئیتر نایهیتوه بهم شارا، یاللا! با نه یژی فلانی ئیدعای کهلان شار نشینی تی و هیچیکی حالی نهوگه، فره موو تشریف بوه ئیسنه پ له دهمی دهر مونتهززه یه کسهر بتوا تا فهزوا... چه؟ چه ئیژی؟ گوینچه کم لی نهوو؟ حسابه کهی؟ قهوهو تور که که، که کوللهن میوان خوومی چونکه منال ئهوه شاره نیی، مهرتیکه ی هالوو. پوولی ئیسنه پیش ئابرام ها له بهر دهر گا له خزمهتتا، ههر

ئەو حساوى ئەكا، بېستە بېستە پىنى ئېژم لە موشايەتتانا بى تا فەيزاوا گەرەكى نىيە دەست كەيتە جىيتا ئابام ھەم دەسى ھەس ھەم جىيى فرە گوندى كە پىرپە لە چتگەلى موهىم، فەقەت بىپپا خەت خەتى ئەوى، مەرتىكەى لوخت و پاپەتى ئى... بەعد ھەر ئەوئەندە وتم "ھووووشت" و دەستىكم بە تەكانى كەمى شەدەد تا نىزىك چتەكەى پەر تاب كرد، بە گىيان ئىوہ نا بە گىيان ئابام، يەكسەر تواشا ئەكەم خەجالەتى ناكىشى مەرتىكەى كەمەرەشلى ماموسا خالەقى خۇمان - كە ئەحمەقى وا نازانى ماموستا خالەقى منال نافی ئەم شارەس - خۇى تەر كردگە و دى بىدددۇ فەرار تا لا ئەكەمەو گۆر خۇى گوم كرگە، بەدجۆر. ئەيچە. ئىمە واینە. فكر نەكەنەو نازانم لە دەوروبەرما چى ئەقەومىي، ئەونە زىرەك ھەم موو لە ماستا بكىشمە دەرو. عىرقى مېھەن پەرەستى و وەتەن دوستى وایە پى كردگىن لىنە بىمىنەنەو و بە عىشقى خزمەت دانىشىن. ھەر ئەمىچە بوو تە دەلىلى قاتە لە روژ بە روژ زباتر و جدیتر لە فكرى بونىانى حەجما لە زندە گى روژانا بىم كە بەر مەبنای

تەجرۆبەىك زىست شۆدە بەنا بنرىي. ئەونە بزانی ئەم مەسىر حەجمىچە فرە زەحمەت و مەپنەتى ھەس بە گش كەسى ناكرىي. ئەشى لى بوورپى. ئەشى بەم گشتە نامولایمات و ناخۆشىگە لەو كە ھەست، دانىشىتە شار و مال خوتاموراقبەت لە فەرھەنگى ئەم ديارە كەيتەو. رەحمەت لە باواى شاملوو چەنى زەرىف ئىژى مەن چىراغەم دەر ئىن خانى مىسووزەد. بە خوا ئابرا گىيان واسە. بو منىچ دەقىق عەينەن جەرەيان ئىدامەى ھەس. بوپە ھانگم چەسپىاگم بەم كافەو شەو و روژ خەرىكم تەك مەردمى بى سەوادا چانە ئام تا چتپىكيان لە حەجم حالى بویت و بەكار زندەگى روتىنيان بى كە خوبان نازان و شعوربان نىيە، دەور و بەريان پىرپە لەو حەجمگە لە، وەلى كەسكى گەرەكە رۇشنىان كاتەو شىرفەھمىيان كات كە ئاباتان ھا لەخەمەتتانا... خواپىش ئەكەم، شەرمەندە مەفەرموون، بووزرگوار تەشرىفتان ھەس، سولتان قەلب ئاباتان، سەرى تەعزىم دانەوینم بو موحەبەت گشتتان، بوچكتم بوچكتم بو...چك...تا...نم...

ھەو النامەى كىتەب

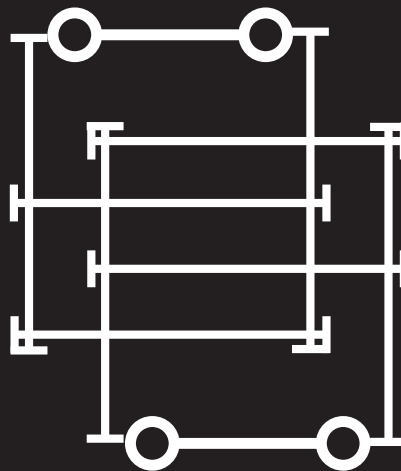

شعر فارسی:

دو شعر تازه از
علی باباچاهی
رضا آمن
عبدالقادر نیازی

شعری کوردی:

رامان سوڤی سولتانی
فهوزیه سولتانبه یگی
ئه رسه لان چه له بی
ئه نوهره باسی (هه ره سی)
هه لاله سوهرابی
دیمن سوهرابی
سوهه یلا مه یهه می
سووران محهمه د سووره
عه بدوللا گولابی

دو شعر تازه

علی باباچاهی شروع کرد

«کیفیت چش تو» را حل می کنیم در این شعر
سر می کشیم با این شعر
مست می کنیم از این شعر

.....
و دو متر کفن پوسیده به هر یکی شان رسید!
از سر و کول هم همه با هم
بالا رفتند از همه کوتوله ها
-سر به زمین ننهاده
میکروفون از دست هم می قاپند/ از همه واژه فروش گفت به همه و همه...
.....

قدیس/ همان واژه فروش بود
و خواهد بود
و هست!
-پیدا پرا نمی شود اینجا کسی
که به ما...جسد ما
تیر خلاص بزند؟
-زدند ولی آن ها به قتل نرسیده خفه شدند دوتا/ دوتا!
پنجره را نیمه باز باید گذاشت
در سرمای زمستان های...
چه هایی سر داده
چه های هایی!

۱۴ شعر

رضا آمن (۱)

جهان در آرواره ی ماهی می گوید:
بسم یازده برج دیگر
کزدم می پلاشاند انجمن خرچنگ را
ماهی در دلو ریش سفید است، رازبانه تجویز می کند برای شیر که لم داده از
امتلاء به قوس گاو-
دُم به زمین می کوبد و نعره از معرفتاش می کشد به دیوار ترس.
سنگینی ی دوشیزه گی ی بز در کفه ی ترازو، محرک دوپیکر است بر سر دنبان
قوچ-
که سطور بالا سیاه چاله ی آسمانی نیست
نیست آسمان انگار، انکار می ماند ام در خیال فرشته های که پَرآش
پَرآش
از پَر گفتن بود و پرندو پَر باز
اما آسمان، نبود ما لعبتکان و فلک لعبت- باز نبود
هدهد و خَرَد
عُقَاب و عقوبت و سی مرغ گنج
از نهایت نشانی ی گَاف با لهجه ی قومی مقَدَّر در لنج بی که بار فرشته داشت و
سوخت نه

بسم برج میلاد که از کوه کوتاه تر، از آدم بلندتر
بسم قصص
بسم آرواره ی نمل که تجزیه می کند زیر خاک
بسم نساء که مرد از حضورش مُعَرَّج می شود، و اعتصموبه حبل!..
بسم تواتر سنّت و عقب گرد

کام گرفتن از شب
پک زدن از رگ های دست
زده بود رگ های دستش را
کلاهش را جا به جا کرد:
-نکند جا گذاشته باشم در حمام
سرو گردنم را!
خون های کف حمام را جمع کرد
مالید به صورتش
این فضا سازی ذکر حسین ابن منصور را تداعی کرد و
بوسید تذکره الاولیا را
و صدا زد بیژن الهی را
چر کمرده بود دستکش سفیدم اما
از نخلی بالا می رفتم که به خرما نزدیکتر شوم
ویرجینیا می دانست که در زندگی زخم هایی هست که
کنار شیشه می نشستیم همیشه
دوتا/ گاهی سه چار نفری!
رگ دستش زده بود یکی از ما
و کام می گرفت از شب/ عمیق!
پک پک پک!
در باران می دوید بعداً
دنبال مرغ های سر بریده
به سرعت و/ صبح شده بود
دنبال من کسی افتاده بود که هیز نبود
استعاره جمع می کرد
قرار گذاشت با خودش او/ نه این یکی: کار من است این!
و شروع کرد و
-کار من این است!

که خود ارجاع باشد!

واژه فروش ها
نه به طور قطع
قدیس شدنشان شدنی ست
به این شکل!
«شکل» گرفتیم و تدارکات و تقدیسات انجام شد و متشکریم!
عصبی شده بود «من» یا «او»
میکروفون از دستشان ربوده بوده
من یا او!
دو متر قد داشتند کوتوله ها
و به تضرع و تقدس مشغول!
گوش مرا کند این یکی از ته
آن یکی از ته خواست ببرد از او
و شما حدس می زنید کدام یکی از اعضایش را!
.....
سلام بر همه الا بر واژه فروش!
-شعار نده لطفاً

عقب‌گرد و گرد در احوال بُرج فلک‌زده ما را

(۲)

حتّا نمی‌دانستم کجای زمین اتفاق می‌افتم،
که شب از چشمان‌ات شُرّه کرد،
افتادم روی سایه‌ات که آرام‌آرام دور می‌شد

(۳)

در مردمکات یک دیوانه نشسته
به مجنون می‌گوید بید،
سنگ می‌زند پرنده‌هاش ب‌پزند،
تا لیلی‌ش را ببرد جایی که با صدای نستعلیق شهادت دهند، آن که در
مردمکات نشسته دوبار دیوانه است

(۴)

لب‌خندهای پژمرده از عکس‌ها شُرّه می‌کنند به چشم‌هایی منتهی به تقلید
در متن چهره‌هایی که آزرده شدن را بوسه می‌دهند پیش از نوشته شدن به
تاریخ دیر برخاستن از کفّهی سنگین افسرده‌گی.
لب‌خندهایی بلا تکلیف که لب‌به‌لب شایع می‌شوند.
لب‌خندهایی که روزگاری نه‌دور، هم‌سایه‌ی پنجره‌ها بودند، هم‌سایه‌ی روبه‌رو.
حالا اما شُرّه می‌کنند از پلک‌هایی که باهم وصلت کرده،
سَرِ جنگ دارند.
لب‌خندهایی که در دل‌شان بوسه می‌تپید.

(۵)

حلقه‌اش دار
فیروزه‌اش لحد

در مستطیل گوشواره‌ات می‌خواهم بمیرم
تا رست‌آخیز انگشتانِ نازک‌ات،
نوازش‌ای باشد روی طرح مزارم که جای خالی قوسِ

آهوپی‌ست بودا

گوش کن—

صدای گنگ می‌آید

(۶)

تصویر زبان در قاب پرسش

ای تو که تهدید نَفَس
شمارش معکوس بازگشت به هیروگلیف
ای تو توانِ وساطت امید در مصافِ رنج
از تو فلج شده زمان
ای هایِ غایب از شُش‌ها

بگو رسم نام‌ات به خط غزال،

چه‌گونه زبان را می‌رماند سوی رام‌بیدن‌یی که برهوت کلمه، حسرت آن را
پیاله می‌کند به استعاره‌ی پلنگ

(۷)

هر بالایی ناگزیر پایین است، مثل نوزاده‌ای که از فرط نوش‌ش شیر، فواره
می‌زند بر چهر مادر. معنایی سخت در این گزاره به چشم‌و چهره می‌باشد.
معنایی خارج از ذهن، کاملاً عینی از فراشدِ پیش‌آب.
حضرت بالا هم ناگزیر پایین است (این‌جا کلمه‌ی بالا صاحب شأن‌ای تحمیلی
می‌شود)، چه با تملّق، چه بی. تمامت مبتلا به نزول است (این‌جا معنای
معنوی نزول تنزل می‌کند تا ریزش). حالا ظاهر چهره از باطن رضایت مادر
پلید است (صفت تفضیلی از پسوند پلید حذف گردیده، چرا که لاجرم است).
و یمن مسأله هم‌این‌جاست. جایی که چشم خیس است و جهان تار. جهانی
که ناگزیر نبودن است، به ضرورت چشم‌ها موجود می‌شود، و در بسته‌گی
آن‌ها؛ غایب، و این رست‌آخیز است و رست‌آخیزاننده که با قیام مادر به سوی
مَطهر، چرخه‌ی بالاوپایین مکرر می‌شود.
هر بالایی ناگزیر از خود است و، ناگزیر؛ مثل فرزندو مادر است، لاینفک و

دوست‌داشتنی.

دیگران در دست ما بود، همه بودیم، از بیخ عارف
او یک تن تنانه از من گریخت به خلاف جهت
من‌ای که صرفن حضور بود، عین پرنده و پرواز.

(۸)

می‌دیدم عبارت خرابه را بر کول کاروان، و گرگ‌هایی که در پلک‌زدنی جهان
را سرخ می‌کردند.

می‌دیدند خرابه‌ها حضور اموات‌مان را در قرنی‌های کفتارهای خال‌جبین، و
دُم‌ای که سگ می‌جنباند، و زبان زردشت که از دهان پهوه بیرون زده بود، و
طناب‌ای که از خورشید آویزان، و چشم‌ای لوچ بسته به افق.

دیدم هوای حرام و جنبش هوا با حضور حضرت سنگ و زاویه‌ی نرم مُدّه‌بای
اقتاده در چشم آژ، و اشاری حلاج به لحظه‌ی پدیداری عزرائیل،

و داس

و تبر

و گل‌هایی سرخ که از دهان لاشه‌خورها می‌چکید به قاب عینک‌ای که

پشت‌اش چشم نبود.

دیدم از مرگ نمی‌ترسم، مثل گرگ پیر و شکار
مفهوم شدم که در آستانه نباید ایستاد که محل گذار است، گذر بایست.

حضور ما حکومت اقلیت نبود.

ما حاضر بودیم

من خمس ما، ما اعشار

گفتم: که من را به ما بده که مستوجب‌ایم

گفت: چه قدر مسخره است،

مثل شب‌آویز که نام لطیف جغدی‌ست و حق با اوست.

سپس دیدم ماهیانی که روی آتش به هوا قسم می‌خوردند، بعد
می‌خوردیم‌شان.

(۱۱)

زنده‌گی یک اختلال روانی‌ست

ما نشانه‌ی اصرار و،

ماشه‌ای خارج از ضامن

(۹)

قلم جان ساعدش را می‌گیرد روی کاغذ، جوهرش را متلاشی می‌کند تا
انگشتی سُر بخورد روی ماشه‌ی تقدیری که روی پیشانی‌ها نوشته: مردن
برای زیستن—

و پس رعه‌ی زنده‌گی،

لب‌خندهایی که تیر می‌خورند

(۱۰)

شطح‌ات فی عالیه

دیدم که عشق

سرخورده‌گی از امپراتوری احساس است و من عارف خودام،

خود عارف من و ما معروف‌بیم و عرفان از زیر دامن ما بلند می‌شود رگ‌هاش را

می‌رساند به شلاق آسمان

می‌تپاند به جریان هرآن‌چ هست، (هست تکرار فقدان است، که هست)

هرآن‌چ که عارفانه نکته دارد

(نکته؛ مسلخ نادانی‌ست، سلاخ‌ای

که نام‌اش تردید)

دیدم دستی در دستم به رسم

دوستی گسسته بی‌معنی.

معنی از لذت می‌آمد

اگر از هم می‌رفتیم بی‌پاره‌گی اول

معنا می‌شد، سپس نوشته

دیدم خدا هم به اذن ما معروف

است

اتفاق‌ای بود که می‌انداختیم‌اش بالا

تا کسی ما را بلد بشود به کسانی

بگوید که چه قدر، نام ناخوانده داریم

که می‌خواندندمان؛

چیزی که گردپی زمین سخت

محتاج‌اش بود.

ما دست‌به‌دست هم دادیم، دست

(۱۲)

هوای سرد گرسنه‌گی بود

مردم، سنگ برداشته به سمت بهمن‌ماه پرت کردند.

سرها شکسته بود و،

خون از آری هر فروردین جاری.

جاری؛ عین مردم گرسنه‌ی سنگ در مشت

(۱۳)

در توحش شهر

من منجیق آیت است

بنشین به شکل جنین تا پرت شوی

به آنجا که شاید، ختم است

سوی تمدن بدو

مثل کسی که همه‌ی خانه‌های

جهان را زیسته

بی تعصب

زیباست آب روان

چرا که ریشه ندارد

(۱۴)

من؛ رضا، متولد برج عقرب در

دهه‌ی پنجاه تهران، دانشگاه نرفته،

زیسته در خیابان دانشگاه، که

از مقطع شوم تلمذ در دوره‌ی

راهنمایی مجبور به کار بود برای

نان و نیاز، و محروم از ادامه‌ی

تحصیل در مقطع هنرستان رشته‌ی صنایع چوب به صلاح‌دید ناناظم آموزشی، با انگ سرفت از کارگاه رشته‌ی ماشین‌ابزار، و بهانه‌ی ضرب و شتم ناظم انگ زننده.

من، برآیند همین اجتماع‌ای که تلاش کرده بود من را به شیوه‌ی خود تربیت کند و من به شیوه‌ی خود تربیت بنا نهادم، خودساخته شدم، به رسم و شیوه‌ی خود. مترتب شدم با کتاب. کتاب‌ها را چون راز می‌دیدم، و رازها را دوست می‌داشتم، و آداب ادب را، و شعر را که به زعم من، رنج زنده‌گی را کم‌تر می‌کرد در یال خیال‌م. و مغزی چموش و پرسش‌گر که از سرگذشتهام را مدام پرسش می‌کرد، تجربه‌ی جغرافیایی‌م را، فرهنگ نداشتی‌مان را، چیستی‌م را، چه و چه‌گونه شدن‌م را، و ...

فلسفه خواندم. مستقل شدم.

کنیه‌ی متصل به گذشته‌م را در شأنم نیافته، پیشوند نامم را هم حذف کردم، چرا که ایجاز دوست‌تر می‌داشتم.

کنیه‌ی امن سلیقه کردم، نزدیک خود اندیشنده‌م.

شدم **رضا ام**

نه‌نویسنده، شاعر، که مکتب‌باش خیابان بود و معلم‌اش رنج و تجربه. تا هنوز.

ویرگول به روایت بغداد

عبدالقادر نیازی

از ورق که برگشتی
جمهوری/ را سنجاق کردم به رنگها و
زنی که در تمام طبقاتم بازی‌اش گرفته بود،
نه‌اینکه تاریخی، اندامش را
در فصل تازه‌ای تجزیه کند
که

از اسمش کم شدم، نام دیگری داشته‌باشد این اتاق...

زن نمی‌دانست از عکس که برش دارم
جمهور بر پیراهنم بخش پذیر است و
از تاریخ، قاب عکس جیغ می‌زند و
من عبور می‌کنم از نمی‌دانم کجای مفعول در این شعر که این بازی را
باخته‌است سراسر

عزیزم:

به تاریخ عکس هیچوقت زل نزن
در آب‌هالی‌ناتنی نباش
ساعت‌ها را بگرد مرا در دیوار،
بوی سیاه از موهای زنی بلند می‌شود
که هیچ‌گاه از تاریخ برنگشته و هرگاه گریه کرده، ماه، اثبات تصمیمی بود که
پرچم‌ها گرفته بودند

بین! بین

بخارهای تاریخ در لابه‌لای بویت

وقتی که (زن)

با هزار و یک شب و اسب بخار

از بغداد گذشتندی و

مردی را قاب گرفتندی

باید از ویرگول‌ها نیز مخرج مشترک گرفت
آنگاه که گلوله از آسمان، گریبان همی‌گشود و خواب طلایی پاشید روی حجله
زمین، ناگاه زمین ناتنی‌ام، آب‌تنی گرفت و از طهران نارسیستی بیامد و خوابم
به‌سان کشتی بر رس گونه‌هایم رها کردی و بارانی آمدستی که همی خوراک
تاریخ گشت. آن دمان من بودم و تو، تاریخ همی خوردی و آب شب شدی و
عروس بغداد چشم فرو بستنی بر ماهی خواب و بین النهرین در دیدگانم سر
بر آوردی!..

تا واحد مرگ
که تهران را با آزادی‌اش قاب می‌گیرد در انقلاب و
تاریخ را زبان بسته‌تر از دیوار جیغ می‌کشد...
در تمام طول این روایت من تهران بوده‌ام/پس نیستم/
و اسب بخار در چشمانم که اندیشه می‌کرد
انقلاب شدم در زبان و کف و اندوهی که بر باد، بخش‌پذیر بود
حالا مجبورم

اسبی را لابه‌لای عکس رام کنم... بخار هم نداشته باشد به درک/ بستگی دارد
به نظر دکارت از خایه/
از تاریخ که تماس گرفتند
از ویرگول‌ها حرف بزن
و روایت‌ها را کلن از گلوله خالی کن...
برگشته‌ایم دیگر و بومی عکسی شده‌ایم که قابش جیغ دارد، تهران دارد و
اسب بخار

به کدام کلمه برگردیم؟ ورق
دکتر: کجای بغداد درد می‌کند از دکارت؟ :کوفت
لخت شده‌ام دکتر، در اعصابی که تا بود فوکو/ یا/ ما/ را
در تاریخ متمدن می‌کرد...
حالا بزن به تخته‌ای

که جیغش، بیرون قاب مات مانده است و
من که خون می‌چکد از انگشت‌هایم در عکس،
”کیش“ م را جا خواهم گذاشت در پایان این شعر...
باید از خود فاصله بگیرم تا تهران را از گلویم دربیآورم و
خواب ببینم از دست قاب، از توهم دکارت و
چند ساعتی به تمدن فحش بدهم که
بر جنگ بخش‌پذیر است و
تاریخ را روی زخم زنی مالیده، که عکسش برگشته روی دیوار،
که گریه‌اش انگور را می‌رساند و
نمی‌دانست
که قاب، همیشه ساعتها را به نفع خود به‌عقب
بر می‌گرداند

عقب‌تر عقب‌تر جلو تر جلو عقب... مواظب‌تر باش احمدق: تهران را
خط انداختی جلوی چشم دکارت و
در زاویه‌ی بدنی که سهم بخار بود آزادی (ی) شدی از تاریخ
بین خودمان باشد
بیزینس خوبی است زاویه اندام وقتی ساعتی
حرف بزنی
مانده به زن، از انگور

در انقلاب گلوله بخوری، در آزادی دفعش کنی
و دین را که بر انسان تقسیم کردی، هر رنگی نام دیگری به خود بگیرد...
/دین آن است که رنگ نداشته باشد، زنگ نداشته باشد، تهران نداشته‌باشی...
ساکت بی شعور!!!

آه ای زن‌ها:
زن‌های در تاریخ
زن‌های در جیغ قاب
زن‌های در تمدن و صدا
زن‌های اسب و بخار و بخار اسب توحش
زن‌های لابه‌لای عکس
زن‌های خایه‌دار رولم/ به دیوار
صورت مردی در تاریکی را هرگز نبینید
تاریخ در آزادی همیشه سرخ می‌ریزد و
می‌پاشد روی اندام جنسی انقلابی که
در زخم لای متن، مخدوش شده است،
و در گورهای دسته جمعی کلمه در خاورمیانه آب‌تنی می‌کند و
برمی‌گردد از تاریکی، از روزنامه‌ها که حکایت از بغداد دارند و هزاره‌های یک
شبی را
تجزیه می‌شوند در بوی بدون توتون من
که در تمام کلمات بی اسب بخارم و
نشسته‌ام در عکسی که
خونم را
بدون تاریخ قاب می‌گرفت... تا تهران/ پرچم جمهوری باشد که تن/ها بر
خودش نیز بخش‌پذیر نیست...

ئەم زورە دەمىكە بىدەنگە!
”مشتراك مورد نظر“ دەمىكە خامۇشە!

”شەرىكى عاشقانى“

ئەرسە لان چەلەبى

لە دواى تۇ بېومو بەرەللايەكى هەتا هەتايى
بە رۇژ دا ھاوالى سەو و تولەي چۆمى بېوم و
بە شەويش دا لە بەر دەمى بانكىكدا بە لادادەھاتم
لە دواى تۇ
بە چەند مانگ جارى دەچومو ھەمام و
لە تولايىت دا خۆم نەدەشتەو
مېشوو لەي گەرەكىكىم تى دەھالان و
وەك تەرمىكى بوگەن لەو شاره دا فرى درابوم!
لە دواى تۇ ھەرەشەم لە گول دەکرد و دركە كانم دەلاواندەو
گۆرانىم بۇ پىشبلە دەگوت و شىعەرم بۇ سەگ دەخویندەو
كەوشى مزگەوتە كانم دەدزى و
لە قەبرستانە كان دەسپەرم دەکرد.

لە دواى تۇ ھەموو چەقەچەقى نېوەرۇبەك
لە دەرگاي مالاتم دەدا و ھەلدەھاتم
مىزم بە دىوارە كانىاندا دەکرد و

پەنجەرە كانىانم دەشكاند
لە ناو بازار قاقا وەك شىت پىدە كەنىم،
ھەندىك جارىش وە كوو مندال بۇي دەگريام
لە دواى تۇ خواردنم سىگار و چا و
وركەنان و جار نا جارى ھىلكەيەك بېو
گىرفانم سەگ پىي نەدەوېرى و
نېوچوانم خوین و چلم و چەور و چلىكى ئاوەرۇكانى لى دەبارى.
لە دواى تۇ بۇنى تولايىتى مزگەوتە كانم گرتبوو
دايكىشم نەيدەدانم
لە دوورەو ھۆي ھۆيان لى دەکردم و
بەردىان تى ھەلدەکردم
لە دواى تۇ ھىلانەي چۆلەكە كانم دەسووتاند و
دارى سەر شەقامە كانم دەبرپەو
گووم لە سەر قفلى دووكانە كان دەکرد و
رىكلامى بىلبوردە كانم دەدراند
چراي سەر شەقامە كانم دەشكاند.

لە دواى تۇ شەوانە لە كون و كەلاوہى سەگان دەخەوتم و
بەيانىنىش لە گەل ماشىنى زىلدانى شارهوانى وە كووچە و كۆلان دەكەوتم
وہ سوال كەوتبوم و لە سەر قەبرى خەلكى
بۇ دوو تمەن قورئانم دەخويند
لە دواى تۇ بېوم بە جاش و راپۇرتم لە خەلكى دەدا
شەرم بە خەلك دەفرۆشت و رۇژ نەبوو سەد شەقم لە قوونى نەكەوى
لە دواى تۇ بە شەق بەر دەبومو تەلىفوونە گشتىيە كان
خەركە بەردم دەخستە ناو سندوقە پۇستىيە كان و
بە پىلاوى قوراوى و چلپاوەو دەچومو پاساژە كان و ھەر ھەموو نەۋمە كانى
دەگەر!م!

لە دواى تۇ بۇنى دەم بۇنى گۆرەوى ھاوبىنانى گرتبوو
بەيانىان دوو لىترم رەشاو و خلتە و بەلغەم دەدايە دەرەو
لە دواى تۇ جواپى سلاوى كەسم نەدەداو!

لە دواى تۇ گول بېوم
بۇنى گووم لى دەھات
باوئىشكى ماندوويىم وەك ھالاوى مىز وابوو
لە دواى تۇ بېومو دەرمانى كوشتنى مار و مېروو و مشك و سىسرك و
قالۇنچە!

سەگوەر

ئەنوەر عەباسى (ھەرەس)

بىرىك تىگەشتىم بەلاتەو بېو
بمدرەو
من ئەبى ئەم بازنە قىراوېيانە فىرى مەجەكى شار...
كە شارنەو شاراو
ئەگەرچى ھىشتا تۇزى رېي كانى بە برزانگىيەو كانىباو
ھەرەوھا تەمايەرم

تهم تهمایره و
 تیزاو تهمایره و
 ئەمجار گۆلەش هەرۆهە
 که تورتە زەمان لە بەستینی دەرفەتدا
 که چەقە شوین لە نامیزی مهودادا
 بمدرهوه
 ههروم کردووه و ههلم له کهراکهی من و بازنه که
 قیره
 قیره و ئەژداهه لهعینهکهی و مەچهکی کهونارا لوسی
 ئیستە - پش با نهی - توکن
 بمدرهوه بمدرهوه بمدرهوه بمدرهوه بمدرهوه دەر موه...
 دەر موهی من گردیله به که سامناک
 که روودەدا
 بهردەوام و سەر دەر کا له سکر و
 دەر دەر چی له خۆی
 نا
 له خوین و خویندنهوهی ئایهتی
 خەزآل خەزآل و
 پاشان سه گۆهەر وهر وهر وهرین و
 ههروهه نوزه نوزی کارهسات و سهراپیکێ ئاودامانی
 بهسهرهات
 که بهسهردی بهلام بهسهر نایهت
 وهر وهر دئ وهرین
 وهر وهر وهر وهر وهرین
 بمدرهوه
 تیکهله به تویکلی سۆز و هارین
 بمدرهوه
 ده یانکه موه سیداره و سوارییان ئەبم
 سیداره خۆ ههه سیداره نییه
 جاری وایه دوو دەست و دوو قاچه
 جاری وایه نهرمه... گهرمه
 وهر وهر بوهره وهر
 بوهره وهرین بوهره وهرین وهر وهر
 وهرین رافه ناکریت بوهره
 وهرین لاقه ناکریت بوهره
 وهرین له سیداره نادریت بوهره
 وهر وهر وهر رادووی
 وهر وهر وهر رزگاری
 وهر وهر وهر رای تو چیهه؟
 وهر وهر وهر وهر راستی و راز و رهها و راهاتن و رابوون و رپـ
 له رێ گهری
 واز بینه و بوهره وهر وهر

قهرزه کهم دهوه ئەهی شهوه شههیده کهی سیاسال
 که تنیا تاقهتی تۆم ههبوو - یه
 ئەوده مانهی جیهان مینی ژوو په کهی ههله داوه و
 کاز یوه دهستی به چیرۆکی باز نه ده کرد
 ئییمه هیند تیر بووین جگهر همان داده گیرساند
 تیکهله تویکلی سۆز و هارین
 که وهرین تیکهله به با دهبوو
 که باران تیکهله به بونی کاگلی سهریان
 که ههنگه ژاله تیکهله به گاوانی
 که مه ره کان به شو نهبا به شوان
 و که گشت تیکرا تیکهله به تیکه لایوی
 تیکه لایوی تارا

وهر وهر وهر وهر بوهره وهر وهر وهر وهر پینت دئ وهر وهر وهر وهر پینتان
 دئ. وهر اندویان وهر وهر وهر وهر ده مانوه رین. وهرین دیت وهر وهر وهر.
 وهرین دیت و دهر وا و دهره ی. وهرین ده بی بوهری و دهوه ری وهر وهر وهر

بمدرهوه بم
 دهر موهی دانهوه چاو یکه

سەيرمان ناکا

دەوەر ئى

دەرھەوى چاۋ، مېشىكىگە

نامانھزىنى

دەوەر ئى

دەرھەوى مېشىك، دانەۋەبەكە رۇد

ناپدا تەۋە

دەوەر ئى

ۋە ۋە ۋە ۋە

تېكەلەۋى بازىنە و تويكىلى سۆز و ھارپىن و شار و تۇزى رېنى كانى

كە تەمايەرە گۈلى

ۋە ۋە ۋە ۋە

كە رەزا بە شا و شارەزا لە دوا قروقە پىدا ۋە پىن ئەقور سىكىنى

ۋە پىن ئاۋى ژيانى نۆش

ۋە پىن رېنگەى خەباتى خوش

ۋە پىن پشت و بەرى دىۋارى بۆش

ۋە ۋە ۋە ۋە

ۋە ۋە ۋە

ۋە ۋە ۋە

نە سىياسى نە ئەفسوردە

دەشۋا دەشۋا دەشۋا

كەف بېكەن رەنجە كان

جىھان كۆك بى بە كانى كرىستال و چاپى

فىنجانە كان رېزىن

چەقۋ كىشى

زەوى قرىشكەى ژنىك بى لە بەرد

بەئىلە فنجانە كان بەردە مەۋە

پېررېررېر ژ

بەسەر تەنبايىپە كانت دا

چاۋم ھەزى لە كەشقى ورد بوونە

دەستەم كەشقى خوڭىن

لە سەر قالىپە مۆدېرنە كە

ژېر موبىلە كلاسىكە كان

بەگەرېم بۆ لە تېكت

بۆ لە تېكىم

مىنىكى تر

خۆت ھەلى بۆئىرە

بە چى بتكوژى

چەقۋۇۋۇۋۇۋۇ يانماچ

(پىدە كەنى و

قلمك

قلمك قەپ

قلمك لە سنورە كان

قلمك قەپ لە سنورە كان دەگرى)

پى ناكەنم و

سنورە كان

سنورە كان شەرم

سنورە كان چەز

سنورە شەرمەنە كان چەز

لە لىومەۋە دەست پىبىكە مژىن

ۋە ك لە دۇزەخ ھاتىپىمەۋە ماچم كە

دەست بسوو لە تەنبايىپم بە رېتمىكى نۆتېر

ئەم سەفەرە ژانىكى ئىش خۇشتر

كە ھېچ شەمە تابلۇى رمانە

بە مەسسىرى ھەر مەۋە

ۋا بە سەر چنارى ئەم مەلافانەدا

پاكشان رەنج

كە مردن تۆ بووى و ئەو وشانەى

بە شى ۋە دەستمان پى كرد

پال-لە بستىك دوور بىيا-كە وتوومو

ئەلىپم خوڭىن

خوڭىن

خوڭىن

دەستت ھەرىس تر دەلور ئىنى

بە ھېچ شەممە كانى ھەرتەۋە

لەم ئىش-ئارەدا ۋە يلان

ھەلەلە سۆھرابى

مىن ئەگەر درەخت بم

بېرم كردووې بالندەبەك

تۆ ئەگەر تەناف

خۆم داۋە لە دارى تەماشات

لە خەلۋەتې موكە ھەبېكدا

ھاۋىنتر لە سانتىگرادى ئەم عوسىناھى لەشت

پىش ئەۋەى رەنج

پازىلى خەن-جە-رىك-بى لە جەستەدا

دلىك ترنجائوۋ تە ئەم ەسەرە تەنگ

چاۋەر پى باى

لە كۇلاى كە قەفەس بوو

ھەراسى ھەل چىنپوۋ بە لىوت ماچ

دو منارە خوار تر لە خودا

داگەرە بە بى تاقتىم دا

شار درۋبەكى نارنجىترە

تااااا شووعورى ھەر چى منە نىگەران

مىنىك بە جى زەرفە كانەۋە لە دار درا

بۆ بەشىكى نەرم لە مندا
رێ - بە كۆلانەكانى لەشم دا-
كەوتوى
سپىدە كۆدە كە يەو

بىرمۇدام
راست لە تەوافى ئەم موسەلەسە رۆدەچى
بىدەنگى حەزىكتە لە دىالوگ و عەسر
وەك چايەكى كۆلوى دەمە و رژان
دەمەو مژ
دەمەو پېرژ
سەرت تا شانم بەردەبىتەو
لرڤە
لرڤ
بە ئۆرگاسم و گەرما گالتەت دى

سانسۆرى كە
سانسۆرى چى
ئەو وشانەى لە شىعرا شوورەيىن
لە منىشدا

كە خوینی گورگ لە دەمارە كانمدا سپى
شیت دەلورى
بە يانى بە كاتى ژنىك كۆك دەكەن
بە پىوە مرد بى
پر لە تابوت و تك
تك تك دەتكىتتە حەوزى بە تالى سەرمەو
قەفسىك نەرم
لە خەلسەى راخراوى خۇمدا مشت
لە جەنگەى ئەم هەناسە
كە نايە مشت مشت مشت
پال كەوتوى و ئەلیم: خوین
ئايەتیکم نەنوسراو
ئەبەدییەتیکى وەبیبى لان لان لان
بە كۆلى سنوورە كانەووم
بە كۆلى رەستە كانەووم مەنگ نەوتراو
دە وەى لى دە وەى لى وەبلى وەبلى وەبلاووو
پر لە تابوت و تك
پر لە تابوت و تك
پر لە تابوت و تك

تكا چاوت لە لىوت ئاوت لە سەر بىستەم
گەرمى
بى شەرمى
بەخودا عەوەزىت
تۆ راستى و
من رېگا كە درۆنى
دەستم پر بوو
لە مەبلەو جىهانىكى موزەخرف
حەزم لە شىنە
تك

بەم عەسردا حەشارم دا

لە گۆرېكدا كە نىمە ئاو بىمىژى
لە ئاكواریۆمى زەمان دا
تا سنوورى خنكان نزیكتم
نزیكتم نزیكتم نزیكتم
بەرائبەرى چۆكت
دەستت بىتاقەتە
لىوت "تەنيا" چزاو تە پىستى
ها قژم تەناف
بە ناحەزى لەشمدا يان وەرە خوار
يان بمسورپۆه بە دەورى ئەم قالیه دوولەسپىه دا
گىژ بىم گىژ بى گىژ بووین
سوور سوور سوور سوور بەربىنەو
بەربووینەو لە دنیا
لىوت گەيشتە سەر ئەژنۆم
چۆك دادە تك
بزانە چۆن لای چەپت دەبىتە ناگردان

رۆبىشتىك تەعارووف دەكەى بۆ گۆرم
لاقەكانم شۆر دەبنەو بى دار
جىهان داغتر لە سەردەمانى هیتلیرە
فینجانى فینكایم دەخۆیەو
فینجانى واج
تف

بەبەیلە فنجانەكان بەربنەو بەتال
لای ئىمە سەعائەكان بە پىوە دەرەتانن
كە ئاو دەرروخى
شار گۆرانى دەلى
دادەرژىن شەقام و
ئەو پیاوە جلفانەى پىيان وایە ژن يانى ژان

ئەمىستاستا جىهان دەفرى
بە هەموو حوڤرە كانیەو
شروئلى مۇسقىايەك لە ناخمدا دەگنخى
دەگنخى و
دەگنخى و
دەگنخى
و تۆ نازانى لە دەست چوون دەبى چۆن بى!
بە ئىستای شارەگمەو
چەقۆبەك تا هەمىشە
يان پر قەوارەى ئەم ئى - ش - وارەبە وەبلان

ئاسمان لە ژىر پىمدا

دیمەن سۆھرابى

تامى شوشەى شكاو دەدەم
بى رزانی بەرد و

له نيوان من و جيهان هندیك وشه به جیماوه
من، یه کیکه له وان
یان مان، یه کیکیتره
که دزه ی کردۆته خاکه وه و چیتر
ترسه کانم نامترسینن،
پنیوست به پنیوستی ناکات،
من شاخ له ئاسمان ده دا
که هیچ کورسیه ک نایگرته خۆی
له چکه یه کی سوور ده یگهوزینی له نه فامی و
دهر شیته وه به سه رپۆژه کان دا،
قرچه قرچی ئەم جهسته یه، نه نیا
کو تاییه بو ئاوینه
بمانه هویت یان نا
روویداوه،
پیش ئەوه ی کورسی بباریت
یان چه قو له ئاسمان دا بکات،
چیتر بروا بهم درۆ دیرینه ناکه م
که پنیوسته هه مووشتیک له جینی خۆی بیته
پیرۆزه کان
رینگان
باران
یان پیلاره کانم
که دایکردوه به سه ر ئەم ئاوینه سوتاره دا

هیشتا ماچیکم ماوه به لیوی ناسه وه

سوهه یلا مه یه مه می

رۆژیک دیت،
درهنگ یا زوو نازانم
به سه ر پیکه نینه کانمدا سارد
داده نیشی

چاوی شهرم داده خهی
به سپایی سینگ و مه کمدا
ماچه شینه کانت
ده پرژینی
رۆژیک دیت
زوو یا درهنگ
به ئامیزمدا خۆت هه لده واسی
بو مه رگترین باوه شت

هیشتا پیکه نینیکم ماوه
بوسته
هیشتا سه مایه کی شیتانه و
مه سستیبه ک تا ئاوهنگی کاز بوه

بوسته با

له خورینکی خۆم گه وزاوم،
گابه ک به من پنی ده کهنی و
شاخ ده دا له خوینم،
ده مووچاوم له ژیر سمتی زه ویدا
هه ر ده کری بوینم گرتی و
له و کاته دا
مان هه ر یه ک وشه یه
هیچ

.....
له نیوان من و ئاوینه دا
شتیک هه یه که ده مترسینی
وشه یه کی به جیماوه
لاویچیک لۆچ
بزر بوون و
ترافیکی مه رگ که ده مناسیت،
ترس له جاده سه راوژووور
به رمده داته وه،
دره ختیگ ره گی کوتاوه
له سه ر ما،

هه و النامه ی کینز

کۆ بکه مهوه ئەم ناوه له خۆم
ئاخر دهستیکم له ههتاوه
تا نه سووتی و
دهستیکم به پهنجهره ی شهو دا
تاریکی به سه ر ئینجانه کاند
نه رووخی

بوهسته ئەی دووانه ی له دایکبوونم
بوئیان هه لمژم
پۆلیک کۆتر ده رووژینن
باخه کانی بی سیبه ر

ئامیزم ئازاوه ی جاده کان ده گوشتی و
چاوم هه وری تاسه
هه لدمه ری ئی

هیشتا ماچیکم ماوه
به لئوی تاسه وه
تا زریکه ی زه ده په ر هه لکۆر ماوه
به به روونه وه ی به ر زاییه کانی مه ر گدا
تۆ که رویشکه ده که ی و
دوا هه مین هه ناری ئەم دنیا یه
داده که وم

لیگه ری له کراسیکی خه ت خه تی
و په راوێزی بیده تانی
نه ختیک له سه ر لئوی ئازادی
سه روودی بالنده بم

لیگه ری هیشتا
هه لمی و رووژاندنی هه ناسه ی سه ره سه تی
به ر روخسارم نه که وتوو
خۆم به ده سه ته وه نادم
من به ره و ئاسۆ
چاوم شه هیده

له دواو یستگه کانی شه مه نده فه ری مه ر گدا
داده به زم
گه روومت پی نادم
دلپریه کانی پییه

راوه سه ته خه ونه کانم به پرچی
هه تا ودا هه لواسم
خاکیش خۆم
ئه وانه ی که دینه وه به ر زه خه کانی ولات
هه لگه ری هه تا و
میراتی خه ونه کانم
ئه وانه ی ده گه رینه وه
فه رشی چاوم به پیلاره شه که ته کانیان
هه لکۆر ماوه

ئه وانه ی رویشتن تا کانیاوی تینویتی
تا هه لاتنی تاریکایی
هه ناسه بوون

دمدمیی

سۆران محه مه د سووره

ئ

جیی هیشتین.
رینگه کانیش، به ره وه ئەشکه وت هه لده لووشران.
له رینگه کان دا بران و
له دا برانیش رویشتن جیده مینن.
ته وژمیش، که هه موو گیانیک زگه ر ده کا
به تیووته ده ی.
شه و دره نگ،
کشانیک به رینگه کانی تاریکی دادیت.
له هه ر کوئیه ک، به لاره تر له مانگ
دلپۆیک خوین ده پرژێته ده مو جاوی.
گوست بو ناگریک درێژ ده کا
ئاگر نیوانی خوی و
تارمایی دمدمیه کانیش له پشته وه رابان * سه ره ده کا.
نیگا له چاره نووس هه لده نووتی،
که بر دوونتییه نیو تاریکایی "دۆلی شه هیدان" * له وه.

ن

ئه وها کایه کان ده سپیده که ن و
پرسیاری هاوړی سه رمابر دووه که ش:
ئاخۆ ده بی بزانین ده بین به چیی، تا ببین؟

ک

ورد ورد په نجه کان ده که ونه وه مه له ی تاریکی.
گه می گاله پیک، رینگه ده بیات.
پنیه کان؛ پشووی روو حیکی نه حه جمیو ئەنگاوته ده که ن و
خه ونیش؛ نیوان تاریکی و هه ناوی وێران بوون ده نجنی.
سیبه ری مه ودا ی نه خو شییبه کی به ترس
ده که وێته راجله کین، که میک دواتر،
ئاسمان هه ناسه ی راز * ی ئەم به ر هه لده میسن.
له نئو هه ره سه نینان و دوا نووزه،
به ئەسه تم ده بیستریت، هه و! رینگه ده سپیکر دنه وه به.

ی

له و سه ر خالی رینگه به کی ونبوو،
ده نگگی گازیک ده بیستم.
ئهمه ش تۆیه که ئەنکیدۆی بچووک
هه میشه له خه ونه کانمدا هه ر به بچووک

به رهه كوڙيه؟
رېنگه كان؛ نووسراوهی وږانبووه كانن.
رېنگه كان؛ ره گي ټاڅاوه يه كي نه ناسن.

ش

دهنگ؛ له خاليكي رېنگه وه و
هنگاهه كان له گهل ټاوه ژووبووي قهدهري شار رڼ ده كهن.
له غريبيي، رڼ وه سالكه وتووه كان كه مو* دهن و
به هزار زمان، بوونم په تهاو زه ي تووله رڼه كانيان ده كهن.
بوون ده ټالوز كښته رووخساري زنيكي دمدمي* به ناو كه وتوو و
سه ههنده ييش له گهل تاريخي هاو ټاهه ننگ سها ده كات.
هاورڼ قه قنه س ټاسا كه شم
”نامه ناته مامه كان“؛ ته واو دهن و ته واو ييش نابن،
ده گهنه جيو ناشگهنه جي؛ ورڼنه ده كات.

س

خه يالاني سهرم، له هيلاكيم نارونه وه و
به دم شهرې رېنگه وه، يه كدهنگ هاوارم ليده كهن:
ته هو شه يتان:

له بهر دم تنگه ژه كان
به بهر چاوي خودا په ر كه مگر تووه كان
رووح به چ بيگونا هيه كه داده كيشيت؟
دهبا قهدهري شار، كوفر ټاوه ژووي بكانه وه.

خ

با قهدهر كوكر دهنه وي ليكتر ازانه كان بيت.
بو ټه م قهدهر مت گونا ه ټاڅو به،
ټه ي خودا په ر ټاشانه كه م، گونا ه ټاڅو به،
بي له نه سه كنين؛
چ شتيك ختوو كه ي پښه كان ده دات!

ت

دهنگ له لاري، نيزيك،
دهمخرو شيني. في ده بمه وه.
شه يتان ييش؛ به ره و پكراني پښه كران فيتوو ليده دات.
دهنگه كه هاتوو، لي نيزيك به ليكنا كو كيون
به خوشه و بستيه كي رقليبون، ده متاسيني.
دهنگه كه، من و شه يتان؛ نه خوشه سخت ټاسا،
له ويناي ”هشت“ يكد، له تر دهدين و روو بو يه ك ده رنين.
دهنگه كه، ده چي ته باوه شي بوو كه به فرينه كه و
له لاساي ټه وينداره مه ستبووه كانه وه ستران ده چرڼي؛
به بو ټه ي ټوو كه مردين،
چه پكه پيگه نينيكمان له گهل بنيڅه.
ټه ي ټالوو كه يي ټيرو سيم له ناته بايي،
وه چه ي گومر اخوازيك براسي.

په راويزه كان:

پشته موراين: له پشته وه يان را، ټاخوتني ناوچه ييه ډولي شه هيدان: ډولي كه ده كه وښته چياي
”هندين“

به هه مان ټازار،
نه خوشيه كي هاومال و سه فر ده ژييت.
ده بينم موږه له مردن ده كات و
له دمي زيندووان ده روانيت،
باسي نويمالنيكي تازه ده گير نه وه.

د

شه و گه رڼ و
هنگاهه كان ټيگه ه له ننگيوي قهدهر دهن
شه يتان بنليوه و شپزه يه،
ناحه جمي نا.
ټافايتش له بهر خو يه وه:
رېنگه وشه كان، خه يالي لاري ييه كانت نه بوون؟
مه يلي خو خزانده بووني با،
دلاره او كيي بينين و نوو زه ي قوربان ييه كانت،
له سر چ رېنگه يه ك و به كام ناراسته دا راهيشت؟

و

شتانيك ميروو نين و
ميرووله ټاسا به له شمداه لده گه رڼ.
دهنگيگ به نيو سيه ري زاره كانه وه ورده بيت و
پښه كانم رېنگه يه كي كون ده دوز نه وه.
چيلكوپالي كون له ژر پښه كانم دهن به زينده خشوك.
داهولي روخ هويزه كونه كاني شه وين و
مهنگي له مانگراموي هه ر كوو* يه ك،
به خير اييه ك له خه نييان ده برم.
ټاوه دانبي له پشتر دور تر و
تارمايي بهر بار* بوويك وه ك ملي دا بيت،
تاديټ نيز يكتر ده بيته وه.

ن

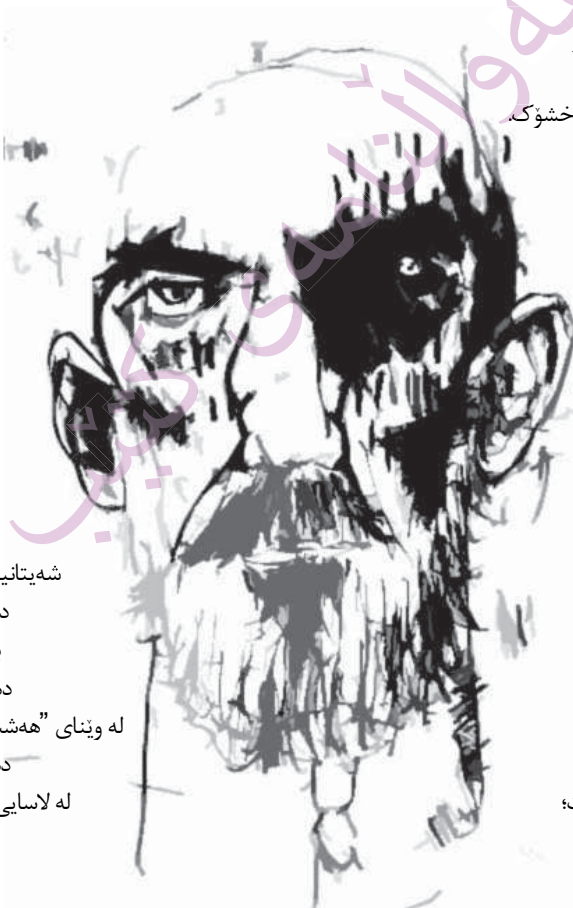
پي ټهنگواو و نه فر ته رېنگه كان،
كرم ټاسا كه وتوونه ته نيو سهرم.
ته راتين ده كهن.
قهدهري بيدوستي ش له پشتمه وه به.
ته مهن ريكوچي وشه ميرووله ده كا و
مانه وه له گهل پيدار ويشتنيش،
خستوو ميه تبييه دل خور يه شه يتاني.

خ

ټيستا نازانم چيه ختوو كه ي پاراييه كانم ده دات؛
بليي دهنكي رابر دووي رېنگه كان بيت،
گازم بكات، ټه هو ي غريب؛ پيگه گه بنه وه؟

و

شار له سهه قاليي نوږه ميگهل ټاواده بي و
دهنگيگ ناراسته ي روانينم ده پيكي.
مووي له شم ريز ده بستن و
ده كهومه سه ريشتي نه نييه كي زوو؛

من دیار یکرآم بؤ فینستیواله که
چهن شتیکت وت ههر تینه گه یشتم

ئوه تا گوئ بگره
ته لانی ته لانی لیکهوه مز ته لانی
بهر لهوش بیستبووم
دیی به یه کهوه ماچ ، سیبهر یا

خانم ئیوه پرواتان به چاپه منی هه یه؟
یانی نه گهر دهر گایه کی ناسراو
بؤ دهمدریژی و بگره پیکدانووسان و تنهنات سهاش
تؤ خوت ههزت له چیه
دهی مه مکت ئه شوینه چی
دهی باسکت چون دهر ده خه یتهوه له پتخهوه که
یانی ههر ههموو ته من به کتیب خویندنهوه و دانس

ژماره ههوت کامتان؟!
که رۆیشتم خاس پروانه لیم
نویرم
نا
من جهوازه کهم جی هیشتوو له کوردوستان
چی
هاهلههلهها

له میژه شهو گاریکی پاراستن له مهزنی و شه
له میژه پولیسگه لیککی بونی ئارهقه و شه شیش
له میژه سهروسه کوتیکی با با
بابانویرانی منی خاوی رهبنی
هه لداویم قاچان ده کیشمهوه دهر له هه ره گی
وه سه رم باو خه مۆکی دای په رۆشی
هه ل... دا ... ئه و... چه و
یلنی
بهر گه کهم یه کهمین هه ناردهی ئاواز
مه لی ره گز و پاشکهوتیک له باران
که منال بووم
و ئه و ماشینه که به هه لکهوت هی من بوون
بک چاپی بوو هه لیک ماسی بؤ رهنگ ده کردم
مه سیکس و کوپره وهر یمان به سه ردا سه پابوو
هه مامچییه کان خوشیان نه دهمو بیستین
شاتره کان لیمان به رفا ده کهوتن
ده کردین تف له ماستاوی ماموستاکان بکهین
هه یانگوت ئه وهی شه ونخوونه به ختی ده کریته وه
که ره چزووی ههنگ دهر کیشینه وه له مه مکو لان
حه تمه ن فیری گریسکاری و نان خواردن بین
رامانده کرد
به شوین مشکدا
به شوین په پوله دا
به شوین تراکتور دا
دار تیله کانمان قووت ده دا

راز: (۱) نهینیی (۲) ئه و لیوا ره بهر دینه ی له شاخ، که جهند مه تریک زیاتر یان که متر هاتوو ته دهر وه و
له دهمی باراندا په نای بؤ دهمدریت، جیاوازه له بهراک (نوانوو)؛ که بهراک واده کات باران ته رت نه کات.
* ههر کوو: ۱- ههر چون ۲- یه کراست، دهمسبه جی. ۳- ههر کهو، هه قیو، حه قیو؛ ئه و ئاوه یه که دوا ی
باران له شاخ دهمینیته وه و شوان وریوار تینوو یه تیبیان پیده شکینن. زیاتر ئاوه که له بهر ددا دهمینیته وه.
* بهر بار: ۱- نارام. ۲- ئه و کهسه ی له لای "دیوانه" کان جزیه نه دات، پییده گو تریت بهر بار، فلانه کهس
بهر بار بووه، لیره وه ک هه لگه راوه له وشه که رواتراوه.
* که مۆ: وریا و فیلزان. گور گیک که فیل له شوان بکت و له پشته ورا په ریز بؤ میگه ل بهریت، یان
ئه و بز نای، به هۆی ته نه بلییه وه یان نه خۆشییه وه بیت، له دوا وه ی میگه له وه پرۆن.
* دهممیی: پیوه مست به میژوو، داستانه ئه فسانا میژوو به که ی قه لای "ددم" به کار هینراوه.

ژماره ههوت کامتان؟

عه بدوئلا گولابی (هونه ر)

سلاو خانم

ئیوه له ئه مریکا شاعیرن ئه ری؟

یانی به قولایه شه وه دهبن

یا ریک نیشانه ی پرسیاریکه ئه ری لو...؟

یانی کو تریش دهر ژینن له فرۆکه ی

بیتوو به یه کهوه له سه ر سه نده لی ک

دانیشین و ئیوه پرسیاریکم لیکه ن

یانی دهس بخه نه گیر فانه وه چی

دهی هات و کوتتان پیستت سووری

بتکیمه وه پیستت سووری

برشیمه وه پیستت سووری

وه

گه ره کم بی هیندیک میزه که بترازین

بو؟

ئاخر له پیشتری یانی بؤ تو پیککی سا

ده گه لم ناخه وئ بی برانه وه خوشی به

نازانم

نا

نا

په یوه ندیبیه کهم به میلۆدیا که وه نییه

ههر و بستم شیعه که تم له پیشدا بن

یانی به کله زمان؟

تۆ چون دهر قسی؟

من ههر له هه وه له وه خه لکی ئیره بو

تۆ پیستت سووری یا

توشا ئه مه بهرزی

ئه خۆیته وه؟

ژماره شهش کامتان!؟

هه میشه هه وا داده بهزی کاتی به ژیر

یانی ناویسی دهی تکایه

جۆره یه کی

هەناسەمان سوار بوو ھەمیشە ھەناسەمان یا

خانم ئیوھ شاعیرن؟

یانی گەرەکمە بۆ ئەو ژنانە تووشی شیرپەنجە ھەمک ھاتوون
مەگەر دەکرێ؟

یانی لەویندەری شیرپەنجە ھەمکیش ھەبە تەلانی؟
تۆمەز

ئەو ھەونیکە لە زەریای مێشدا

لە مێشکی گلۆپ

بەو پێستە سوورەتەو ھەموو وشەناسیکی پۆرن
ناوکت دەخەنە بەر لیکۆلینەو

تۆ دەراچی

یانی پشتیوانە کەت دەبی پەنا بەر ئیکی یاسایی بی
ھەموو جەستەم لیری پەمەیی دایگر تۆو

لیکدا لیکدا دەکۆخم و باو پشکم دی

تۆ جگەرە کەت زۆر بەلەز دەخۆی

ئەو ھەوێ راستی پرسیار ئیکی ترم نییە

بە تیبینتو ھەبە بە پەت و سینگەو ھەو

ھەر لە رووم ھەلنایە سەیری زنی رووت بکەم

نەخۆشییە کەم ئەگەری مەرگیش نییە سبەر

ئەو تۆ چی دەزانی

یانی وەک ھونەر و تیکنلۆژیا و بیو کۆژی و ئالتیرناتیو

من رۆژنامەوانە کانم خۆش دەوی

ھەر لەخۆو پیمخۆشە پێاندانوو سینم و جیگۆر کینی ھەناسە و بەلەک و لووتیان
بکەم

ئەوان خوازەبە کی تەنگۆ کین بە لامەو

ناتوانم پر بە شار ئیکی زیل و خوناو ھەبە کینم

لەو ھەتی ویستەم لە واگۆنیکدا سەر لە رانیان

یانی بە پەرپۆ و دەدرنانی پاسەوان و یانی چوو زانم شتە کە

قەسەیی تریشم کە شاعیرە کە بە کە زۆر ببوو

بە دوو قۆلی کە پسوولیک تۆز بە روومەو دەپزین

و ھبیرم دیتەو ھەو بلوگم زستان بوو

ھەر بۆنی بالتە کە دە لووتما دەگەرا

قاچم دەتەزی

لەرزیکم دەنیشتە شان و باسکان

یەک و بریک

کام بەرە ی کابان

کام لەو ھەو و شەقلی کولم ئەگەر بە ماچیک نەشکاو

گشتان شاعیر

گشتان زەنگیانە لە ھۆزی ون

تازە کامیرا داھاتبوو

دەسگیرانیکم بوو کور تەبالا

سووری پێ جوان بوو

یانی سادەترین ئایەتی ھەرمان و ھەز

مەخلین

مەلی رنوو بوو خەون

یانی ئیوھ دە ھالووی فرۆکەخانە ییدا

دەشتوانن رەنگە کان لیک جیا کەنەو؟

گەرەکمە

لە فیستیوالە کە لە لای یاریزانیکی پاتیناژ دانیشم

یانی کۆلەوارترین حکایەت خوانی سەر کەوتن

ئێو

زستانیان خۆی ئە کەنە مل بەستەلە کەو؟

سلاو خانم

س.....لا.....و

کەسێ نییە؟

ئەو دەستە دەناسمەو

کە

رادە کەم بەرەو درگاکە

خەلکیک

بە دوامەو

کۆلانە کە لە دەم جۆباری ویک ھاتوو و دەپەر مەو.....

ئارام: شاعىرى بىرەى ئارام

”ئارام فەتھى“ شاعىرىكى ئارامە كە قەت نەيتوانىيە بە نىسبەت ئەو زولم و ناكۇكىانەى لە كۇمەلگەى كوردستان لە پىش چاوى ھەموومانە، نادەرەست بى. ئارام ھەر لە تەمەنى مېرمندالېيەو ئەندامى كاراى رېكخراوھ مەدەنىيەكانى مەريوان بووھ و دەستى بە كارى نووسىن بەتايبەت لە ژانرى شىئەردا كرددوھ. لە ھەندىك لە كۆرۈكۈبوونەوھ ئەدەبىيەكانى رۇژھەلات و باشووردا بەشدار بووھ و بەشېك لە شىئەركانى لە گۇفارى و رۇژنامە ئەدەبى و ھونەرىيەكاندا چاپ بوون. ئەو تا ئىستا دوو كىتېبى شىئەرى بە ناوھكانى ”ئەوھەندە بە مردنا تكلوم“ و ”مىن غوربەتم“ ى بەچاپ گەياندوھ. گۇفارى ”شى“ بە پىنى ئەو بابەتە بەنرخانەى لە لايەن شىكارانى بلىمەتەوھ، لەسەر شىئەركانى ئارام نووسراون و بۇمان ناردرايون، دۇسىيەكى تايبەتى تەرخان كرد بۇ شىئەرى و شىكارى لە سەر شىئەركانى ئارام فەتھى... خوئەرى بن!

نمونه‌ی شیعره‌کان

نارام فته‌چی

(۱)

گور گیکه باوک
به منا ئهلور پنی
به منا، چه پاندن و
وه‌اندن و
دن و دن و دن ماندوو
مان بگره ئه‌ی تابلو!
له تابلو بوونت گهری
تاویک چاو به
تاویکیش...
تاویکیش پیاو
من له پیاو بوون گه‌راوم

گهر بووم

له‌ر بووم

باوک بوونت گهر بووم

جاری واش بووه تف بووم بۆ ئاوینه
من کورپیک قهرزازی تۆم
ته‌مه‌نیکی، به هه‌له گه‌یشتیته من
من گانیکی هه‌له هاتم
کۆلانیکی

کورپیک

ترسیک هه‌له هاتم

ئهم کورانه له منا نابنه باوک

باوکیه تیت بته‌قینه و

خوایه یه کیکیمان بمره

(۲)

ئه‌گهر دنیا نه‌وه‌ستی به‌ر له هاتنت
من سه‌فه‌ریکم ماوه نه‌رۆم
برۆم لیتره، له زمانی مهرگا که‌ومه پرته پرت
من له زمانی ئهم ژیانه تیناگه‌م
له زمانی کۆلان
که هه‌میشه بونبه‌ست بمکانه‌وه
من داکه‌وم ئه‌گهر له وه‌رزیکا و
دلته‌نگ بم بۆ ئه‌وه‌ی نه‌ختی به‌سه‌ر دنیا بیاریم
بنووزینم ئه‌گهر به سه‌گیکا و
دلته‌نگی سه‌گ بوونی که‌م
کات شه‌رم که‌م

که له رابردووما نه‌یتوانی بوه‌ستی

من له رابردووما ماتلم که‌سیک نه‌یه‌ت و

چی گۆرانیی دنیا یه له‌وی جوین بم

له‌وی خۆم له به‌رتا ببینم

خۆم له به‌رتا ماتلم که‌سیک دامکه‌نی

که‌سیک شووتی کردم و

من له‌م مه‌یانه داکه‌وتم

وه‌ک باوکم له مه‌یانی مین
له هه‌ر کوی ئهم زه‌وییه قه‌حبه‌یه دایه‌ره‌یه‌ک بوو
من خولامه‌وه

له هه‌ر کوی ئهم کراسه‌ گیرفان بووم

کونتان کردم

من کورسی بووم و

فه‌رموون ئیوه‌ی رۆبشتن، دانیشنتان تاقی که‌نه‌وه!

وه‌ک تاقی کردنه‌وه‌ی من له ره‌نگیکا

من له تابلوشا موسافیری نه‌رۆبشتنم

له دلته‌نگیشا

ئاوینه‌یه‌که‌م هاشووری

من ئه‌ترسم به‌یانییه‌ک هه‌لسم

به دوا‌ی خۆما بگه‌ریم

به دوا‌ی خۆما بوهریم

گورگم ئه‌ترسی به‌یانییه‌ک هه‌لسی

سه‌گی ئاوینه‌که بشکینی

بترسم هه‌ر له‌م شیعه‌دا مردبیتم و

که‌سیکی تر خه‌ریکه بمنووسی

خه‌ریکه ته‌عارفم بکا به جاده

خه‌ریکه ئه‌نازهم بگری بۆ په‌نجه‌ره

یان که‌سیک خه‌ریکه به جینی من بمری و

خه‌ریکه... خه‌ریک

(۳)

وه‌ک دیوار، که به زمانی ئاجۆر

په‌نجه‌ره، که به زمانی روانین

من به زمانی ته‌نیا یی قسه ده‌که‌م

وه‌ک تۆ! که ماندووی له کچ بوونی خۆت

یان باوکم، که ماندوو بی له باوک بوونی

وه‌ک مردوویه‌ک ماندوو له مردنی خۆی

منیش ماندوو له‌وه‌ی شاعیر بم

کیف له کیف بوونی خۆی ناترازی

سه‌فه‌ر له رۆبشتنی

منیش له بیده‌نگیم

من ترساوم له کورئ که نیم

وه‌ک ترسی تۆ له پیری

شه‌هیدیک له فه‌رامۆشی

مندالیک له تاریکی

بریا ده‌متوانی له نه‌بوونی خۆم کۆل که‌مه‌وه

وه‌ک تۆ که قۆت

باوکم که پشتوینه‌که‌ی

من ناتوانم له‌گه‌ل په‌نجه‌ره، به زمانی دیوار

له‌گه‌ل دایکم، به زمانی پیاو

له‌گه‌ل نه‌بوونی تۆ، به زمانی بوون

قسە بکەم

که پاییز له دەستم بەر بێتەوه
که ژیان له دەستم بەر بێتەوه
که مردن له دەستما بمینیتەوه

که تۆ له دەستم بەر بیتەوه:
مردن برژێتە دەستمەوه

که تۆ رۆژێک ئەرۆیت و
چی لەو هەموو بارانە کەم که باریوه؟
لەو هەموو پاییزە که وەر یوه
بە کامە ژیان ولامی ئەو لەشکری مردنە بدەمەوه؟
که تۆ نەبی:

مردن چ لەزەتێک له ژيانى من ببات
وئێ ئه‌بێ گریان له چاوما و
دوو کەل له قورگما و
وئێ ئه‌بێ مردن به لهشما

که تۆ نەبی:
جیهان سه‌گیکه هار، بمخوات
هه‌وايه که پيس، هه‌لمووشیت
که تۆ نەبی:
یانى من بۆ مردن باشم

(٥)

باران بەدرۆ باریی
دیوار بەدرۆ وهستا
با بەدرۆ رۆی

(٤)

وه‌ها که گه‌لا پاییز به‌جی دێلی
که بۆن گۆل
ئاوه‌هایه که به‌جیم بێلی

ئێواره‌کان چۆن بینه‌وه
پاییزه‌کان
که تۆ هه‌یشتا نه‌هاتبیتەوه

ئه‌وه‌تا ساله‌ و چاو له ته‌مه‌نمان ئه‌کات
ده‌نگه‌ و چاو له قسه‌مان
تماشا که شه‌رابه‌ و چاو له مه‌ستیمان ئه‌کات

تۆ که خۆره‌تاو ئه‌خه‌یته کار
که کات ئه‌خه‌یته رۆیشتن
که نووستی، جیهان بقورژینه‌وه

ده‌ست به بارانه‌وه بگرم نه‌رژیت
ده‌ست به زه‌مانه‌وه بگرم نه‌روات
ده‌ست به تۆوه بگرم ته‌واو نه‌بیت
ده‌ست به خۆمه‌وه بگرم نه‌مریت

که ده‌ستت له دەستم بەر بێتەوه:

ديوارى فېرى وهستان
كى يه كه مجار مروقى فېرى تهنيايى كرد؟

كى يه كه مجار به بارانى وت بباره
به ديوارى وت بوسته
به باى وت پرو
كى يه كه مجار به مروقى وت بزي؟

(۶)

من له بنه مالهى رووان و كه سوكارى داكردى باران و سهوزايى
جهنابت له هوزى برينه وه و
تهورستان و

خزى ههره نزيكى داپلوسين و

دانه پين و

ليزايى

من له تايه فهى هه لبرينى هاوار و
كه سايه تيبى ناسراوتان له ره چه له كى نووزه و
سهركوت و

په ره پندهرى گريان

نامناسى نا، تو ههواى هم بارانه نانسى كه دهبارم
نابىستى نا، تو هاوارى هم نازاديبه نابىستى كه دهوتريم
تو سيمای هم رهنكه نابىنى كه دهنه خشينريم

فیرنه بووى بيته رهنك و بيسيرى

فیرنه بووى بيته تاواز و بيسيرى

تو سه ره تا نه بووى تا دواتره كهى نهى

تو نه زياوى تاكوو بمرى

نه ولاميك بووى بو ژيان و نه ولاميك بو مردن

ولامى دهسته كان كه بوو به كه له پچه

ولامى دهنكه كان كه بوو به سكوت

ولامى ژيانمان كه بوو به مردن

شا ئيوه چ ولامده ره وه كه باشن!

كه سيمای خور بکيشى شهوگار

كه سيمای ئاو بيايان

من باز جووه كه هم ئاوه ها دهمكيشيته وه

چ شيعرينكه پشتم، كه شاعره كه هم شه للاقينكه دريژ

چ ئاوازيكه دهنكم، كه ئاواز خوينه كه هم چوار ديواريه كه بتووون

چ بلنده تيبه رينم، كه رويشتنم كوناوه جهى در گايه كه سللول

سهرت داخه

شهوى دروشم و به ديوار وه ده ژيم

شهوى نازاديم به بهنديخانه وه

شهوى له خهونى باز جووه كه مدا روژ نه كه موه

من ههر شهوى له شوينيك له داىك نه يم كه مردن بى

من ههر مردنى ده بمه ژيان

نه وه دهنگانهى په نايان بو گورانييه كان هينا
تا نه فو تين

نه وه وشانهى په نايان بو شاعيره كان هينا
تا نه رزين

نه وه بيده ننگيانهى خويان له بهرده كانا شارد وه
تا نه دوژرينه وه

جيهان مردنى كه هم بوو

تا به حه قيه هت بگات

كى نه توانى چه قو له سيه رى خوى بدات؟

كى نه توانى قهه له تهنيايى خوى بگريت؟

تف بکاته ده مى خوى؟

من سه ده ها خور نه ناسم په شيمانن له خور بوونيان

سه ده ها درهخت نه ناسم په شيمانن له درهخت بوونيان

سه ده ها تهنيايى

زورن نه وه ساردييانهى حاشا له به فرى خويان

زورن نه وه سه ريزانهى حاشا له ولاتى خويان

نه وه كتيبانهى حاشا له نووسه رى خويان نه كه ن

كى يه كه مجار په نجه رهى فېرى روانين

رؤڙيک ناوی ئيوه ئاسايی دهبيتوه و

دهچيتهوه ريزی هميشهیی خوی که مردنه و
ئيمه سهرهخوشي له زولم ئه کهين که تهواو بوو،
له چهوسانهوه که مرد
له ئهشکهنجه که ههتيو کهوت
له بهنديخانه که خاپوور بوو
سهرهخوشي له مردن ئه کهين که مرد

پنمان بلی قاچ چۆن ههرا ئهکا و
دهست چۆن بهجيهمينی و
چاو چۆن فرميسک ئهريژي
باوکم که باش ئهزانی ئاخ ههلبکيشی
يان دايکم ئهوهنده جوان خهم ئهخوات:

کس نهتوانی بلی کورد نيبه و
ئيمه که به ميژوو ئهليين بمانکهره بهشی خوت
که به تيفی ئهليين بمانکهره ههوالی خوت
که به ريکهوت ئهليين جيهکمان بو دانی و
ئيمه که به مهرگ ئهليين بمانکهره مردنی خوت
ئيمه که نازانين له سنوور يکا بژين قهدهغه نهبيت
له ناوی بخوينهوه پيس نهکراين
خهوی بکهين، دانهچلهکي
ئيمه که هميشه به رهنگی خوين کيشراوينهوه
به دهنگی خوين نووسراوين
که ئيسفالتين بو شهقامهکان
خواردنهوهين بو ميژهکان و
ئيمه که پهکی مردن ناخهين

شا من و بازجووه کهم چهن ليک دهچين، که دهستان به دهلاقه دهگا:
ئهو دهيهوی پيوهی بدا و
من دهمهوی بيکهمهوه
من و بازجووه کهم شتيکمان ههيه ئهوی ترمان نيهتی:
ئهو تاریکی لهگيرفانيايه و من نيهسم
من رووناکي له گرافنمايه و ئهو نيهتی
ئهو به دهميک دهنگ خهفه دهکا
من به دهميک دهيليمهوه
ئهو به دهستيک دهبهستيهوه
من به دهستيک دهیکهمهوه

ميژوو که ئيستاکه گورانييه که بهدهم باوکمهوه ئهخويني
که ئيستاکه بارانیکه باوکم له ژئريا بخووسی
ميژوو که زور جار ترسيکه باوکم تيايا بتوقی

ئهو به چاويک کوپری دهکا
من به چاويک دهپخهمهوه ديتن
ئهو خور له گيرفانی دهنی و
من خور له گيرافانان دهردههينمهوه
ئهو...ئهو... ئهو...
من...من...من...

وهها که کوتر دواي ئهو ههموو ديليه چاوهروانی فريني بي
وهها که نوور بخهپته بهر ههيوانی شهويکی تاریک
که به ماسی بلیی فهرموو ئاوه کهت
من باوکم ئاوهها مائل بوو ميژوو بيت و بلی:
ئهم ههموو خوینه بهناحق نهريژاوه و فهرموو ولاته کهت
من باوکم پياويکه نه برسپهتی برسی ئهکا و
نه تينويتی تينووی ئهکا و
نه پيري پيري ئهکا

(۷)
شورشیک که قهرزاره له ميژووا نهمری
مردن که هميشه له ميژووا رووی داوه و
ئيمه وتمان "ماوه ههر قهوم" ئی که چی بکا؟
که هميشه له ميژووا مردن جوړيکه حهز ئهکا نهمری
رووداو جوړيکه، باوکم بترسی روو بدا
که باوکم ههوالیکه ميژوو باسی بکا و
که تيفی پر بوو له دهنگوباس و
ميژوو پر بوو له مردن و
من، ئهوهتا باوکم نيشتمانیکه پير
ئهوهتا باوکم ههوالیکه زامار
تيفيهکان بيخوينهوه

به مهرجی نيشتمانیکي بیی بو مردن
شهويک بو خهوتن
ميژوو که باوکم بهدهستيهوه ئهگري، پری ئهکا له خوین
که دايکم بهدهستيهوه ئهگري، پری ئهکا له ئاخ
که سهروکهکانی ئيره ميژوو بهدهستهوه ئهگرن، پری ئهکهن له بهليين و
له

ههوالهکان که به باوکم ئهليين ئاسووده بمره و
ئاسووده پير به و بهيله قژه کانت سپی بن
ههوالهکان به باوکم ئهليين کورد ههر ماوه و تو ئاسووده به، له سروودیکا
نهتهوهی بمره که ريکهوتی مردنتمان لی تیک نهچی
مردن که لييره بهجيماره
بهجيماره گيا بنووسيت
چيا بگيرپتهوه
مردن که لييره بهجيماره گورانی بخوينی
نهوازشی ژيان بکا
رووداو بخولقينی
مردن که لييره بهجيماره ميژوو بنووسی
باوکم که ريکهوتی ههموو مردنهکانی لهبهره و
که شارهزايه خوین بگيرپتهوه

شکست و
که ميژوو پيوسته به ميژوو پر بيتهوه
وهها که درهخت به درهخت
که باران به باران پر ئهبيتتهوه
که ميژوو له دهستما بوو بروانی نهپروانی
ههناسه بکيشی نهیکيشا
که ميژوو له منا بوو بقومی و نهقوما
باوکم، که به دهنگی ميژوو نهبي ناتوانی قسه بکا
به چاوی خوین نهبي ناتوانی بروانی
که به قاچی کارسات نهبي ناتوانی بروا
باوکم که قزی هی ميژوو ههلی وهرینی

مېژوو ئەلې من گۆرانىيەكم، كى وتى ئەم سەر كردانه بمخوين؟!
مېژوو ئەلې من تابلۇيەكم، كى وتى ئەم رووداوانه بمخولقېن؟!
مېژوو كە ھەمىشە قسە دەكا و ھىچ ناليت
گوى دەگرى و ھىچ نابىستت
مېژوو كە ھەمىشە دەروانى و ھىچ نابىستت

چاوى ھى مېژوو ھەم حوكمى بكا و
پېستى ھى مېژوو چرچى بكات
باوكم كە مېژوو خوش ئەوى
توورەيە كە درەخت تاكەى فېر نابى چۆن برويت
كۆتر تاكەى فېر نابى چۆن بفرى و
توورەيە كە ژبان تا كەى فېر نابى چۆن بژى و
ئاگر بۆ ئەزانى ئاگرى بكا؟!
توفان بۆ ئەزانى توفانى بكا
مەرگ بۆ ئەزانى مردنى بكا و
ئەم خاكە بۆ فېر نابى سىياسەتى بكا!؟

من باوكم پېى واىە گەنم ھەمىشە بېرى برسى و
ئاو بېرى تىنو و
ئەم نىشتمانە بېرى مردووەكانى ئەكاتەو
باوكم ئەلې ناتوانى بە گۆرانى بلېى مەبىسرى و
بە تابلۇ بلېى مەبىسرى و
بە مېژوو بلېى روو مەدە
با رووداويك بېت و بلېت من مېژوو چۆن بنووسم

باوكم كەمتر پېر بېت
دايكم كەمتر خەفەت

بخوات

دراوسىكەمان زووتر

بېتەو ھەمىشە لاي مندالەكانى
كارەسات بېت و بلېت من مېژوو چۆن بنووسم
خوشكەكەم فرمىسكى كەمتر
لە مېژوو داوهرىنى
نە مردن ھىندە سەرشور بى

و نە سەر كردهكان
مېژوو كە بە زمانى ئەو كانىيە وشكەو ھەبووانە قسە ئەكا
بە خوېنى ئەو سەربازە قاچ قرتاوانە ئەبىسرى و
بە قزە سېپىيەكانى باوكم و
لە كراسى ئەو ھەموو مردوو ئەژى
من ئىستاكە رووت و قووت لەبەردەم مېژوو راوەستام (وەك مردوو پەك كە
نەزانى لە كامە گۆرا خۇى بنىژى؛ درەختى كە نەزانى لەبەر كامە بارانا بوەستى
و
بىرىنى كە نەزانى خۇى بداتە بەر كامە چەقۇ
من ئىستاكە رووداويك رووت، مېژوو بمقۇمىنى
بە مەرجى باوكم رازى بى لە تەنىشت ھەمان پېرى

رېوەستى

راستىيەكەى من رازىم بىمە سەرباز
بە مەرجى ئەم سەربازە دەس راگرى
بىمە گۆرانى
بە مەرجى ئەم گۆرانىيە نەوترى
من رازىم بىمە مېژوو بە مەرجى ئىتر ئەم مېژوو تەواو بى

كە مېژوو دى و بە باوكم ئەلې مردن ھەر بۆ تۆ باشە و
بە دايكم ئەلې ون بە و
بە شورش ئەلې بدورى
كە مېژوو دى و گوى ناگرى لەم ھەموو خوېنە

ھەمىشە

ههست به غهريبي نهخوشييه يا نيشانهي كومهلگايه كي ناساز؟ چ شتيك دردی غهريبي درمان دهكا؟ رهنكه ولامدانهوه بهم پرسيارانه له تاقهتي ئەم نووسينه بهدهری، بهلام دهكری له دهلاقيهي ئەو تيئوری و چهمكنانهي پيشتر ئامازهيان پيكرآ خویندنهوهيه كمان ههبي بو من غوربهتم.

ئارام فتهتحي ههر لهسهرهتاي من غوربهتم تااخرا لاپهرهكان خهريكي گواستنهوهي ئەزموونه له ريگاي زمان. فتهتحي گهنجه بهلام به ئەزمونيكدا تيپهريوه كه قهدهري زوربهي ئينساني كورده. هينديك دهينووسنهوه و هينديك بهلام كهس نازاني كه ئەوانيش بهشيك بوون لهو هاوقهدهربوونه؛ سهربازيك كه

وهك قارهمانيكی هوشيار له ريگاي بيرهوهري و زانياري دربارهي پيشينهي خوی بهسهر دنياي تاريكي ژيرزهويي Hades دا زال دهبي. ئوديسه وهك بوونهوريكي هوشيار كاتيک له دورگهي يورا لهگهلا هاورى كاني دهچنه جيھاني بن زهوي، دهتواني له دهست Polyfemos /دپوي يهكچاوي ئينسانخور كه ئەوانی زيندانی كردبوو، نهجاتيان بي. كاتيک پوليفيموس له ئوديسه دهپرسى ناوی چييه، ئوديسه به زيره كي دهلي "هيچ/هيچ شتيك". ئوديسه ناهيلي ماده هوشبهره كاني ژير زهوي كاريگهري لهسهر هوش و ئاگايان دابني و به تير چاوي ديوكه كوپرده كهن. ديوه كه روو به ديوه كاني ديكه هاوار دهكا "هيچ كوپري كردم" و ديوهكان حالي نابن "هيچ" كييه و ئوديسه و هاورى كاني لهژير زگي مهرومات خويان دهشارنهوه و نهجاتيان دهبي. هوميروس هوشيارى بهو شوينهي كه ئينسان ليى را دي له بهرامبهر فهراموشي و همماقت دادهني. بيرهوهري واته ئاگايي بهوه كه له كوپرا هاتووي.

ئەزموون

گادامير پنيوايه كه "ئەزموون" ديالكتيكي، نيگاتيف و له هيچه. بو گادامير ئەزموون له زمان دا روودها و پنيوستي به "ئوالهي" له بهرامبهر بهستراوييه. زمان ميديوميكي گهردوونييه و "تيگهيشتن" له ريگاي خویندنهوه روودها. تهنيا دهق زمان نييه بگره "تيگهيشتن" يش زمانه. له ئانتولوگي هيرمونتيتيكي گاداميردا فورم و مانا ليك جيا نين. له راستيدا دهكري بلين كه زمانه ئيمه دهوئ نهك ئيمه به زمان دهوئين.

مهبهستي گادامير لهوه كه ئەزموون نيگاتيفه ئەوهيه، ئيمه شتيك ئەزموون دهكهن كه پيشتر هيچمان دربارهي نهزانيوه و دواتر له ريگاي ئەزموون تيگهيشتيني دربارهي وهدهست دهخهين، واته پيشتر تيگهيشتيني دروستمان نهبووه و ئيستا شتيكي دربارهي دهزانيين. له راستيدا ئەزمون له نهفسي خويدا ئەزموونه له هيچ ئيمه پيمانوايه شتيك به جورئكه و دواتر له ريگاي ئەزموون دهزانيين كه وا نييه و بهم جوړه تيگهيشتن و ئوژهي تيگهيشتمان دهگوردرئ. ئيدي شتهكان به جورئكي ديكه دهبينين و دناسين و به حهقيقهتيك دهگهين كه پيشتر زانياريمان لهسهر نهبووه. حهقيقهتي ئەزموون بهو مانايه نييه كه ئيتر ههموو شتيك دهزانيين بهلكو ئەزموون ههميشه كراويه و ئينسان دووباره ئەزموون دهكاتوه و بهردهوام فيردهبي. ديالكتيكي ئەزموون له تاقه زانييكدا كوتايي نايه بهلكو كراويه بو ئەزموونه كاني ديكه.

من غوربهتم

ئايا ههست به غهريبي بستراوتهوه به كات، شوين، رووداوهكان و پيوهنديه كاني ناو كومهلگا يا تاييه تمهنديه كاني خودي تاك؟ له كومهلگايه كي وهك ئيستاي روژهلالات ئايا تهنيا دوروي له زنده كه ههست به غهريبي مان تيئا وهخهبرديني؟ چ بلين سهبارت به ئەوانهي له زندي خويان دهژين بهلام دوخي ژبانيان كهوشنيك نييه بو ئاسوودهبي ههستهكان؟ پارادايمه كاني كومهلگا چن كه تهناهت له نيشتمان دا زور كهس ههست به غهريبي دهكهن؟

قاچيكي لهدهست داوه، شههيديك كه تهنيا مردني پي بهخشاوه و فهراموش كراوه گهرچي بهردهوام دهگوترئ شههيد نامري. ژيان چييه جگه لهوهي روژانه دهبينين و هينديك تاك دهينووسنهوه:

"ژيان چييه؟! جگه له قاچي براوي سهربازيك، كه له ههموو خهونيكيكيا پاسهيه و ناتوانج به هيچ نيشتمانيكهوه بروات؛ يان چاوي زيندووي شههيديك، كه تهنها مردنيكي پي بهخشاوه." (من غوربهتم. ل. ٦)

ئەزمونكردي ژيان له كومهلگاي ئيمهدا سهخته. زوربهمان تامي برسيتي و ههزاريان چيشتووه، روويداوه كه به پهنا بهستني فروشيك دا تيپهريووين و دمولوجمان ليستوتوه، ناھوميد بووين، له ههمووان گرنگتر

مشتىك وشەي قاچاخمان پى بوو كە نەنووسراون، ئەگەرىش نووسراينەو
ئىزنى چاپان نەدراو:

”زبان چىيە؟! جگە لەوھى مندالىك بەدىار بەستەنىيەكى
نەسندراوھە تا درەنگان دەمى خۆى بلىستەتەو يان وەنەوزى نىوھشەوى بۇ
لالاندنەوھى سەندنى كەوشى پىنج ھەسارە و ئەوھى كە چۈن بەياني كورە
دراوسىكەيان رازى بكا دەورنىكى پاسكىلەكەى پى باتەو. جگە لە ناھومىدىيەكانى
مىوھفروشىك لەو سىفانەى كە ئىواران بەسەر دەستىوھە دەمىنىتەو، جگە لە
بىدەرەتانييەكانى نووسەرىك كە ناوپرى نووسراوھەكانى بەرىتە چاپخانە؟!“ (ل. ۶)

ئىمە مندالى زەمەنىكى سەير و سەمەرەين بە ئەزمونىكى غەرىب.
زەمەنىك كە ستمەى بە ھەر ھەموومان رەوا دىت. بىگانە ژيان، نىشتمان
ئىمەى نەپىكا، لەبەوشى نەگرتىن و گورغەرىب بووين. كەوتىنە تاراوگە بەلام
ئەوھ ئىمە بووين وھادارماينەوھە و نىشتمانمان لەبىرنەكرد و بە پىي ”ئەمەن
ئەى نىشتمان تۆم ھەر لەبىرە“ لە تاراوگەش نەھەسايەوھە و نىشتمانمان
وھەك دلۇپەكانى خوين لە بست بە بستى جەستەدا ھەلگرت. ئىمە لە ناوھند
و لە چاخىكى غەرىب دا غەرىبانە ژيان، بەلام رانەوھستايىن و بەردەوام رىگا
بووين. لە ھەر كورە بووين و ھەين، ئەشقى نىشتمان داگىرمان دەكا و
ھەلمان دەدېرپتەوھە ناو كارەساتەكانى ولات و ھەمىسان جگە لە سلاو نازانىن.
فەتھى لە ئەزمونى خۆى را ئوھا باسما دەكا:

”من خالى وەسەتى ئەم غوربەتەم
وەرە بمپىكە ئەى نىشتمان
من ئەتوانم لىرە فووت تىكەم و
تىزانگىك بە ھەواوھ
ھۇشت بى نەتەقم
ھۇشت بى منى رىگا
بۇ بىتاقەتى نابم
منى ئاو
بۇ ئاكواريۇم
چى ماسىيە لە بەرمايە
چى كلاوھ لە سەرتايە
چى غوربەتە سلاوا“ (ل. ۴۴)

ئەگەر بگەرپتەوھە سەر بۇچونەكەى ئولسۇن دەبارەى سەفەرەكەى
ئۆدىسە، دەتوانىن باس لەوھەكەىن كە غەرىبايەتى و كۆچ بۇ زۆرەى ئىنسانەكان
ئەو دىوھەكەى چاوە ئىنسانخۆرەيە كە دەپھەوى قوتى بىدا. بە تىپەپروونى ساتەكان
وردە وردە زىد فەرامۇش دەكرى. دەپى ئۆدىسە بى تا فەرامۇش نەكەى لە كوپرا
ھاتووى. دەپى ھوشىارى و زانايت ھەبى تا بتوانى خۆت لە دىوې غوربەت رەھا
بەكەى. ھەر كەسىك لەناچارى تاراوگەى ھەلبىزاردى دەزانى كە سالاتى يەكەمى
تاراوگە تىكەلاويكە لە ژان و چاوەروانى گەرانەوھە بۇ زىد و نىشتمان. كەم نەبوون
ئەوانەى كە شەقامەكانى تاراوگەيان بە فرمىسكى خۇيان ئاوپرژىن كرددوھ.
غوربەت ھاسان نىيە، جەرگى دەوى. ھاوكات غوربەت لە دورەوھە سرنجراكىشە
و ئىنسان بانگ دەكا چونكە گادامىر گوتەنى تۆ ئەزمونى نىيە و شتىك لەسەر
غوربەت نازانى. تۆ پىشتەر غەرىبىت نەدىوھ. كە ھاتىتە غوربەت ئىنجا ئەزمونى
دەكەى و دەيناسى.

بەلام ھەست بە غەرىبى تەنيا لە دەرەوھى نىشتمان روونادا. گەلىك
زۇرن ئەوانەى غەرىبانە لە سەر خاكى خۇيان ھەنگاۋ ھەلدەگرن و پىردەبن. جار
ھەيە وھەك ماشىنىك لەناو بەفر لە چەقى ژياندا دەوھەستى. زەمەن رادەوھەستى،

نە دەتوانى برۇيتە پىش و نە دەتوانى بگەرپتەوھە و ئەو كاتانە تەنيا رىگاي نەجات
نووسىنەوھى ئەزمونەكانە:

”من نووسەرى ھەموو پىروونىكەم؛ پىروونى وشە، دەنگ، تەنبايى و
پىروونى ھەسەرت. من پىروونى خۆدى پىرىم. تەمەنى خۆزگە و من مالاۋايىم.
من ئەو ساتەم كە عەشق ناگاتە سەرەنجام و كات لە بەرپىي خۆى گىر ئەكا
و ناچىتە پىش. من ئەو ساتەم كە لە نىوان راپردو و ئىستادا وەستاو، وھەك
وھەستانى ماشىنىك لەبەفردا و ھەردووكيان دەزى و دەستى لە ھىچىشيان گىر
نابىت.“ (ل. ۱۶۴)

فەتھى تاراوگە ئەزمون دەكا. گەرچى خەونى ئاو لە تاراوگە وەدى ھاتوھ
بەلام دەگاتەوھە وشكانى. شاعىر دواى ئەزمونى كۆچ دەزانى ئەو خەونانەى كە
لە دورەوھە بانگيان دەگرد سەرايىك زىات نەبوون و دەزانى كە نازادى لە ھىچ
كورە بوونى نىيە. ھەربۇبە دواتر دەگەرپتەوھە زىد. زەمەن و ئەزمون ھەقىقەتەكان
دەگورن. ئىنسان تا مندالە دەزانى ژيان چىيە، واتە مندال ئەزمونىكى وھەى
نىيە و زىاتر خەرىكى كايەكردن و چىزىيىنە لە ژيان. بەلام زەمەن ئىنسان
دابەش دەكا و جوانىيەكان دەكوزى. ئىنسان، بە وتەى نىچە، ”ھاوكات ھەم ھۆى
فەنا و ھەم جادەى پىشكەوتنى خۆيەتى. ”خودى والا ئىنسان، وھەك دەنگىكى
خولقنىنەر و بەزىنەرى سنوورەكان لە پروسەيەكدا دروست دەبى. ”خود ھەوھل
دەچىتە دەرەوھى خۆى و دواتر دەگەرپتەوھە لاي خۆى. ئىنجا لە دەورى خۆى
سوورەخو تا خۆى دوبارە و دەست بىنىتەوھە. سەرئەنجام دەگەرپتەوھە نىو و لاي
خۆى. لەو پروسەيەدا ”خود“ دەگورپت و ”دگرديسى“ دەكا. [...] پروسەى رەنج
دەبىتە ھۆى ”دگرديسى خود“ واتە گەشەكرنى ”خود“ لە ”ھىچ“ وە بۇ ”ھەموو
شتىك“. [...] ئىنسان لە ”ھىچ“ وە دىت و ساتىك دەزى و دوبارە دەگەرپتەوھە بۇ
”ھىچ“. ژيان دىارەيەكى ”شونى- ساتى“ سنووردارە كە دەگەرپتەوھە بۇ ”ھىچ“ و
ئىنسان نابى لە مەرگ بترسى:

”لە دواى ئەو ھەموو سەرايەى جىم ھىشتوون، ئىستا كە دەستم
بە ئاۋ گەشىتوھە، لە ئاۋ دەترسم. لە ئاۋ دەترسم و بروام بە وشكىنى ھىناوھ.
پەيكەرى نازادى لە ھىچ كورە بوونى نىيە؛ ئەوھى ھەبە زىندانىكە لە ناخى خۇما
دامناوھ. كات قاتلى ھەموو شتىكە. قاتلى خۇشەويستى، ژيان، نازادى. بكوژىكى
بىدەنگ. مرؤف ھىچ كات بە نەمرى ناكات. لە كۆتايىدا ئەبى خۇمان بسپىرىنە
دەستى مردن، ھەر بەو شىوھەى خۇمان سپاردە دەستى ژيان. گەرەبوون لە
قامى مرؤفا بوونى نىيە. ئەوھى ھەبە دابەشكردى كاتە. ھەموان لە سەرەتايىترىن
پرسپارەكاندا دەمرىن؛ ھەموان بە مندالى دەمرىن. ئەى ژيانى من، كە روخسارى
خۆتم لى تىك دەدەى، بۇ كويىم دەبەى؟ ئەى ژيانى من كە ناتاسمەوھە؛ كە
بە مردن شارەزاترم؛ ئەوھەندەى مردن گەرەبەى پى بەخشىوم، تۆ ھەرگىزا من
مرؤفى بوون و نەبوونم؛ مرؤفى شەر و مالمۇرلى.“ (من غوربەتەم. ل. ۱۶۵)

راگواستنى ئەزمون گرىنگى يەكى تايبەتى بۇ كۆمەلگاي ئىنسانى
ھەبە. ئەگەر ئەدىبان، سىياسىكاران و بەرەكانى پىش ئىمە لە كوردستان
ئەزمونەكانى خۇيان راستگويانە بە جۇرىك بۇ نەوھەكانى دواى خۇيان باس
كردبا رەنگە زۆر ھەلە لە كۆمەلگاي ئىمەدا دووپات نەكرابانەوھ. ئىمە دەپى
ئەزمونەكانمان بۇ نەوھى داھاتوونووسىنەوھە. ئەوھە كە شاعىران وھەك راستگوترىن
تاكى كۆمەلگا بە راشكاوى باس لە ئەزمونەكانى ژيان دەكەن دەتوانى پرووناكى
بخاتە سەر رىگا و ھەلبىزاردنەكانمان. گادامىر گوتەنى ئەزمون لە ھىچەوھە و
ئىمە رەنگە زانىرمان لەسەر زۆر شت نەبى بەلام دەكرى لە رىگاي نووسىن
ئەزمونەكانمان لەگەل يەكتر بەش بەكەين. ئىمە لە چاخىكدا ھاتوونەتە سەر
گۆى زەوى كە پرە لە بىدادى، كۆچ، شەر. ئىمە تەنەتە لە زىد و نىشتمانى

دهوتوانی هه‌لگری چه‌ندان دژایه‌تی بی. ئەو دژایه‌تی و که‌رانه ئەو "خود"ەیان پیک هیناوه. خود ئەو به‌شانه له خۆی ئەزموون کردووه و به‌و ریڤاگه‌دا رویشتوو و ئەو ساتانه‌ی تییهر کردوو. خود به‌رامبهره له‌گه‌ل خود، واته خود خۆی دابه‌ش کردوو. دژایه‌تی واته ده‌وله‌مه‌ندکردنی خود هاوکات له‌گه‌ل پرش‌وبلا‌بوونی. خود له پرۆسه‌ی ئەزمووندا خۆی ده‌دۆزیته‌وه. ئەزموونه‌کانی خود له‌ناو زمان دا خۆیان ده‌رده‌خه‌ن و ئەو شته‌ی که شاعیر له دنیای ده‌ره‌وه وه‌ده‌ستی ناکه‌وی، واته خودبوون، له شیعردا پێی ده‌گا. فه‌تجی خۆی له پێشه‌کی من غوربه‌تم دا قسه‌ی خۆی کردوو و ژبانی شاعیرانه‌ی خۆی ئەوها هیناوه‌ته به‌ر باس:

"نیچه ده‌لێت: بیه به‌وه‌ی که هه‌یت. من له شیعردا ده‌بم به‌وه‌ی که هه‌م، له وشه‌دا ده‌بمه حه‌قیقه‌تی خۆم. ئەم کتێبه سه‌ به‌شی شیعری و که خۆی له چوار به‌ش پیک ها‌توو به‌شیکیش چه‌ند ده‌قیکه بیتاقه‌ت؛ دووه‌مین کتێبی شیعرمه یان باشتره بلێم به‌شیکێ تر له حه‌قیقه‌تی من یان درێژه‌ی حه‌قیقه‌تمه. له‌م کتێبه‌دا زمان و رۆحیکێ به‌کده‌ست له‌وانه‌یه بوونی نه‌بیت و شیعره‌کان له چه‌ند جو‌ر زمانی جیاوازا ده‌ر که‌وتبیتن؛ راستیه‌که‌ی ئەوه‌یه که من بروام به‌ زمانیکێ به‌کده‌ست بۆ کتێبیکێ شیعیر به‌نیسه‌بت خۆمه‌وه نییه؛ چونکوو منی ده‌روونم به‌ردهوام له‌ گۆران و له من بوونی تازه یان دیکه دایه و ئەو منه تازه‌یه بۆ نووسینه‌وه‌ی خۆی، زمانی نووسینی خۆی هه‌ل‌بژاردوو. له‌وانه‌یه له بریک شویندا منه‌کانی ئەم شیعرا نه‌جیاوازیه‌کی به‌رچاویان له‌گه‌ل یه‌کدیدا ببیت و ته‌نانه‌ت له دیدی خۆنه‌ردا دژبه‌یه‌کیش بن؛ به‌لام راستیه‌که‌ی ئەوه‌یه که من ئەو منانه ژباوم؛ ره‌نگه ئیستا نه‌وانه نه‌بم (ره‌نگه بیسه‌بم). گرنگ ئەوه‌یه که ئەمانه سه‌رده‌میکن له ((من))‌م."

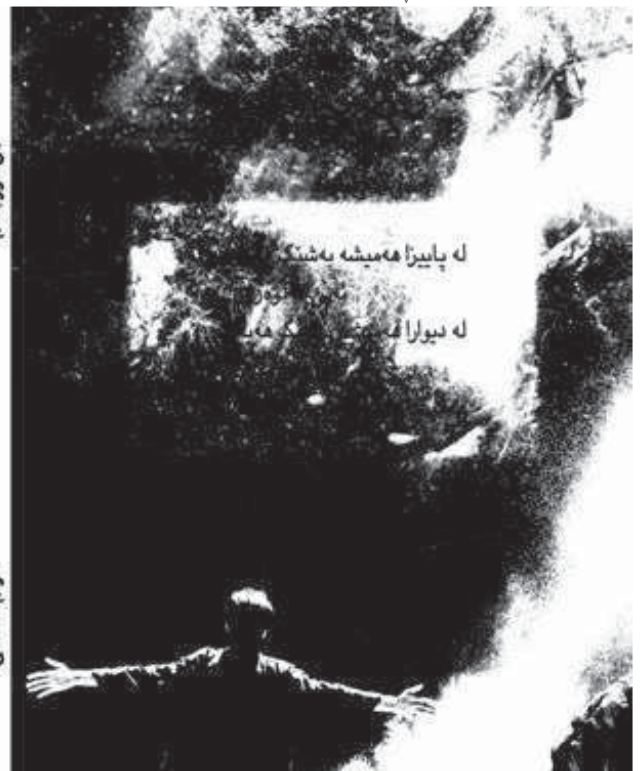
به‌مجۆره وشه ده‌بیته هه‌موو هه‌ست و نیستی شاعیر. وشه‌کان ده‌رد و ژان، ره‌نج و نه‌هه‌مه‌تی، شادی و گه‌شه کردنمان نیشان ده‌دن. زمان تیگه‌یه‌شتن له خۆمان و له جیهانی ده‌وو و به‌رمان فورموله ده‌کا. زمان باس له ئەزموونه‌کانی ژبانمان ده‌کا. زمانه که ئیمه ده‌دوی. بیکت گوته‌نی "وشه هه‌موو ئەو شته‌یه که ئیمه هه‌مانه" و به‌هۆی وشه‌کانی شاعیره که ئارام فه‌تجی ده‌بیته ئەوه‌ی که هه‌یه.

خۆمان بوونیکێ ئاسوده‌مان نییه، راو ده‌کرین، ده‌کوژین، دلته‌نگ ده‌ژین و زۆر جار ده‌پرسین بۆ له‌و نوخته‌یه له زه‌وی له دایک بووین: ئەه‌وی چ هه‌یوانیک بێ ئە‌ی نیشتمان؟ راوم که و، من له ماسییا ر‌احه‌ت ئەمرم له گورگا دژوار ئەژیم و له خۆتا نه‌ختیک هه‌یفم بۆ بوون نه‌ختیک هه‌یفم بۆ نه‌مردن (ل. ۴۵)

له دوا‌ی شاعیرانیکێ وه‌ک هیدی، هه‌ژار، هیمن، مارف ئاغایی، جه‌لال مه‌لکشه، رامان سو‌فی سو‌لتانی و تاد، که زیاتر به‌و ریزمانه ده‌نووسن که به ستانداردی موکریانی ناسراوه، شاعیرانیک له نه‌سلێ نوی له ناوچه‌کانی دیکه‌ی کوردستان ده‌ستیان به‌ نووسین کردوو که زیاتر پێوه‌ندی زمانیان به‌ هاونه‌سلێ خۆیان و ناوچه‌ی ژبانی خۆیان هه‌یه. ئەوه ده‌کرێ جیگای باس بێ که ئایا زمانی نووسین ده‌بێ یه‌کده‌ست بێ و یه‌ک ستانداردی نووسیمان هه‌بێ یا ده‌کرێ چه‌ند ستانداردمان هه‌بێ و نووسه‌رانی هه‌ر ناوچه‌یه‌ک زاراوه‌ی خۆیان به‌کار بێن. دیاره ئەزموونه‌کانی ژبان بۆ وینه ئەزموونی غوربه‌ت ده‌کارن کاربگه‌ری جیاواز له سه‌ر فۆرم و ستایلی نووسین دابنن به‌لام فۆرم و ستایل نابێ له سه‌ر پوختی زمان کاربگه‌ری نیگاتیفی هه‌بێ. شاعیرانی به‌ره‌ی پیش گه‌رچی له فۆرم و ستایل دا زۆر گۆرانکاریان نه‌کردوو به‌لام به‌ردهوام پوختی زمان به‌لابانه‌وه گرینگ بووه. ئیمه له لاپه‌ره‌کانی هه‌وه‌لی من غوربه‌تم دا زمانیکێ به‌کده‌ست نابنن، به‌لام هه‌رچی به‌ لاپه‌ره‌کانی ئاخ‌ر نزیک ده‌بینه‌وه زمان زیاتر به‌ره‌و پوختی ده‌پرا.

بۆ ئەو تاکه‌ی به‌دوا‌ی حه‌قیقه‌تی خۆیدا ده‌گه‌ری و ئەو حه‌قیقه‌ته، چ له تاراوگه و چ له زید، نادۆزیته‌وه، ته‌نیا ریڤاگی گه‌یه‌شتن به‌و حه‌قیقه‌ت و خوده وشه و شیعره. حه‌قیقه‌تی تاکێ خودی ئارام فه‌تجی، له ناو رسته و ده‌قه پچراوه‌کان دا دروست ده‌بێ. کاتیک که وشه‌نیک نییه بۆ فرین و وشه‌کان قاچاخن و تاک له‌و ئازادییه‌ی که ده‌په‌وه‌ی بێ‌به‌شه، ده‌قه‌کان به‌کده‌ست نابن و گاه بیتاقه‌ت ده‌بن. به‌لام هه‌موو ئەو ده‌قانه که له گۆران دان، به‌شیکن له من/خودی شاعیر. "من" یک

”دوكتور ئالى: لى سىر ۋە خىتابىر لى زىياڭ نى كىتەپتە“

تېبىئىيەتنى كورت لى سىر كىتەپتىكى ”مەن غورنەم“

د. عبدوللا ئىمىنى

زۆر ئارمانى بىر كەينى ۋە ۋەك ھەندىك رەخنە گرى بوارى وڭ ئەۋە بىت كە شىئەرى راستەقىنە ئەۋەپە كە ھىچ كات ناتوانىيە ھەر ۋەر گىئەرنىك لايەننىكى ون دەبىت ۋە بە ھەر خويۇندەۋە دەردە كەۋىت، ئەۋا ئەتوانىن بلىن ئەم چەشەنە نووسراۋانە ناۋى ھەر چەند لەۋانەپە ھەندىك ئەۋ پىۋەرە پەسەند نەكەن و ل شىئەر پروانن.

بەلام لەكەنار ئەۋ چەشەنە ”شىئەر“ ئەۋا نىمۇنەۋى زۆرىش ھەپە ۋە ھەستى مەن، رەنگ و بۇى شىئەر ۋە خەپالىان لىئىنىشتە ۋە شا: ئاۋردانەۋە لە ناۋەرۇكدا، لە بوارى فۇرمىشەۋە بە چەشەنى تا بئاللىت و وىنەگەلىكى نوڭ بىخولقنىت.

ۋەك: ئاۋىنەپەك پەرە لە كچ و/ مەن نازانم بۇ كورم! ئاۋىنەپە ۋە/ ئاۋىنەپەك زورۋەرە كەمە. ل ۲۹

نزىكم رووخانم ھەلۋاسم و/ لە سوۋچىكا ھەناسە كانت بىرم/ مەن ئەتوانم كۇلان بىم و بونبەستىم كەن/ پەنجەرە بىم و پىۋەرە بىرە دەمتوانى لە نەبوۋنى خۇم كۇل كەمەۋە/ ۋەك تۇ پىشتۋىنە كەى. ل ۵۴ (ۋىنەپەكى جوانە)

يان ھەمۇو شىئەرى ”ھەلدىنى لە مندا ...“ ل ۹۵. مەن تەم بە ئاۋىنەپە كەۋە بىسەرن/ بىرەۋەر بىم، بە شەھىدىكەۋە يا شەپم، بە سەر كەدەپەكى بلىن. ل ۱۲۰.

مەن بام/ كە قۇت نەبۇو بىلاۋىنمەۋە/ بۇچى ھەلگەم ئەى روخسارت نەبۇو بە خۇمدا ھەلۋاسم/ بۇ نەروۋخىم ئەى يار! يەككە لە دەستەۋازە گرىنگە كانى بەختىار ەلىيە)

نەمۇنەۋى ۋا زۆر ھەن مەن تەنھا بە چەند دانە ئامازم كەرد. بەگ بەشى ”دراۋسى“ زۆرت ھەست ۋە خەپالى شىئەرى تىدەپە ۋە شىۋاوت و درىژتەرە نە بىرگە بىرگە. زۆر جار لە نىۋ شىئەرە كاندا، بە: خويۇنەر ھەست دەكات كە لە شىئەرىكا لەگەل چەند ”ھايكۇ“ تاكوو شىئەرىكى درىژ و بە ناۋەرۇكىكى تايپەتەۋە. ئەم سەرلنىش نەبوۋنى ناۋى شىئەرە كاندا دەردە كەۋىت.

ھەندىك لەۋ چەمەك و دەستەۋازەنى كە شاعر زۆر جار بىرىتىن لە پايىز، كۇلان، دراۋسى، سەفەر، تەنپايى ۋە غەرىبى دىپرى شىئەرە كاندا زۆرىش ناۋۇلايە، جادە، گان، باۋك، دۇ ھەند. شاعر لە ھەندى شىئەرە دەپھەۋىت بە ئەدەبىياتىكى ”پۇر تىكەشكىنىت ۋە ئەۋ سەنۋەرە تارىكانە بەزىنىت كە زۆر چ دادەپۇشۇرۇن و باسى لىناكەن. لە بەشى يەكەمى شىئەرە كاندا كاتىك كە شاعر خۇى ۋەك ھەلەى گاننىكى باۋكى دەنو بەچەشنىك جىگە ۋە پىگەى سەمبولىكى باۋك لە كۇمەلگە پىرسىارەۋە: ”گورگىكە باۋك/ بەمندا ئەلوۋرۇنى .../ مەن گاننىك يان رۇخى نەسەرەتوۋ و رەخنە گرانەى خۇى لە ھەندى شو ئەمە دىرئانە: ”مەن پىۋىستىم بە كەسكىكە، دەنگى خۇش بى بۇ شانۋىكە، تەف لە كارەكتەرە كەى خۇى بكا.“ ل ۳۱

ھەر ۋەك دەزائىن لە بوارى نووسىن و ھۆنپەۋەدا دوو خال زۆر گرىنگەن. يەكەم ئەۋەى كە دەمانھەۋىت ”چى بلىن“ (ۋانە ناۋەرۇك) و دوۋھەم ئەۋەى كە دەمانھەۋىت ”چۇن بلىن“ (ۋانە فورم). دىيارە تا رادەپەك چۇنەتى وتن و چى وتن پىۋەندى ھەپە بەۋ ناۋەرۇكى كە تىدا دەنووسىن و تىدەفكرىن. بەلام بەشىكشى ھەلگەلگەپتەۋە بۇ شىۋاز يان سەبكى تايپەتى ھەر نووسەرىك. لە بوارى زانستىدا بەگشتى (زانستە ئەزمۇنەپە كان) و لە ھەندىك لە زانستە كۇمەلايەتپە كاندا زۆر جار چى وتن لە چۇن وتن گرىنگتەرە و ناۋەرۇك بە سەر فۇرمدە زال دەبىت (ئەلبەت ئەۋەمان لە بىر نەچىت كە لائىكەم لە زانستە كۇمەلايەتپە كاندا ھىكل گوتەنى ناۋەرۇك و فورم دوو شتى جىا لە يەك نىن، بەلكوۋ پىكەۋە گرىدراۋن و تا رادەپەك فورم دەركەۋىتى ھەمان ناۋەرۇكە). بەلام لە ناۋەرۇكى ۋە پىۋەدا و بەتايپەت لە بوارى شىئەرەدا، زۆر جار چۇن وتن يان فورم زۆر گرىنگتەرە چى وتن يان ناۋەرۇكە. بە زامانىكىتەر، شاعر دەبىت گرىنگى ناۋەرۇكە كە لە رىنگى فورمەۋە نىشان بىدات. ئەۋە بەۋ واتا نىيە كە لە شىئەرەدا شاعر نايىت چاۋپۇشى لە ناۋەرۇك بىكات و ئاۋر لە كىشە كۇمەلايەتى و سىياسى و نەتەۋىيە كانى نەداتەۋە.

ھەندىك لەۋ بابەت و تەۋەرەنەى كە شاعرانى بەناۋىنگ لە چوارچىۋە شىئەرەدا ، زۆرىك لە كەسە ئاسايەپە كانىش دەيزانن و بىرگە رۇزانە باسى لە سەر كەن، بەلام بەۋ شىۋەى كە شاعىر باسى لىكردەۋە و بىرۋەپەتى قەبارەى شىئەر و فۇرمىكى تايپەتى پىداۋە ئەۋان ناتوانن بابەتە كە ۋا بىر كىنن. كەۋابوۋ، شاعىر دەبىت ئەۋەندە لىپھاتوۋىت كە بە كەلكەرگرتن لە ھەست و خەپالى خۇى لەۋ شتە ئاسايانە جىپھاننىكى ناۋاسايى، نامۇ و جىياۋز بىخولقنىت كە بۇ خويۇنەر ئەزمۇننىكى نوڭ بىت و ھەست ۋە خاپالى ئەۋىش بوروۋنىت. دىيارە ئەگەر بىتوانىن شىئەرىكى ھەر شاعىرىك لە نىۋ رىستە و دەستەۋازەى زامانى ئاسايىدا بىگۇنچىن بى ئەۋەى مەبەستى شاعر نوڭم بىت يان رىستە و چەمكە كانى بىسپىنەۋە، ئەۋە نىشانەدەرى ئەۋە واقىيەتەپە كە ئەۋ شاعەرە نەپتوانىۋە لە بوارى كايە كەردن لەگەل زامان و وشەدا سەر كەۋتوۋىت ۋە بە ھەرگرتن لە خەپالى خۇى ئەزمۇن و جىپھاننىكى نوڭ بىخولقنىت. كۇمەلە شىئەرى ”مەن غورنەم“ لەم روۋەۋە لە ھەندى شىئەرەدا سەر كەۋتوۋ بۈە و لە ھەندىكىشدا ناسەر كەۋتوۋ.

بەنمۇنە: ”دايكم ئەلى فرە مەسخەرەم ۋەختى پىاوم“ ئەم رىستەپە زۆرتەر لە رىستەپەكى ھەۋالدىرى زامانى ئاسايى دەچىت تا شىئەر. شاپەت خويۇنەر بلىت ئەمە بىرگەپەكى كور تە لە نىۋ دەقىكى درىژدا نايىت كۇمى ۋابىرئەت لە سەر پار، باشتەر ۋايە كە بەشىۋازىكى ھىرمۇنۇتىكىانە پارەكان لەگەل گشتەدا ھەلسەنگىندىت. بەلام سەبارەت بەم ”شىئەر“ ەى خوارەۋە چۇن دەبىت دادوۋەرى بىكەن؟

خەرىكى خواردىنى نانى نىۋەرۇ بوۋىن: تەماتە و بىرچ باۋكم تىقىكەى خىستە كەنالى خويۇنەكە و وتى: تماشى توخو پىشمەرگەى دامو

لە مەيدانى شەرا خەرىكى خواردىنى بىرچ و تەماتەن. ل ۵۲ ئەم كۇپلەپە ھەرچەند دەلەتتىكى سەمبولىكى ھەپە، بەلام لە شىئەر ناچىت. دروۋستە نووسەر دەپھەۋىت مەبەستىكى تايپەت بىگەننىت، بەلام بە پىنى ئەۋەى كە لە سەرۋە ئامازم پىدا، ئەگەر بىكەن بە چەن رىستەى ئاسايى و ۋەك پەخشان ئاراستەى كەن چى لە مەبەست و فورمى ۋەتەكانى نووسەر كەم دەبىتەۋە؟ ئەگەر

ئارامى فەتھى و كوو شاعىرىكى نوڭگەرا ھەمىشە شىئەرەكانى جىيى سەرنەم بوون
و زمانى شىئەرى و مانا و چەمكەكانى، زمانى گىرئانەھەى جىواوز كردووھە لە دىكەى
شاعىران. بەردەوام ماناى نوئى لە فۇرمى پىرسىارى فەلسەفى لە شىئەرەكانىدا لەحالى
روواندايە. ئارام پىرسارىكى رەھايە كە ھىچ ولامىك ناتوانىت رىي پىڭىگرى؛ بۇيە
ئەزەلىيەت و ئەبەدىيەت لە شىئەرى ئارامدا ئارام نىيە.

گەرچى شاعىر بەتەمەن لاو، بەلام تىگەيىشتى لە ژيان و مرۇف، زۇر قوول و فەلسەفى
و ئىنسانىيە؛ ساتبەسات مرۇف بەئاگا دىننەتەھە كە دارووخانى كەرامەتى ئىنسان،
غوربەت ئەكاتە ھاودەمى ژيانى؛ بۇيە ”من غوربەتم“ تەنيا مەبەست دوور كەوتنەھەى
فىزىكى شاعىر لە جوغرافىي نىشتەمان و دلئەنگى بۇشاخ و چىكانى كوردستان نىيە؛
بەلكوو نامۇيى و لە گۆرنانى كەرامەتى ئىنسانە بەھوى دارووخانى بنەما ئەخلاقىيەكان.
لىرەھە غوربەت بوو بە پىنگەيەك بۇ نەرووخان، بۇ راگرتن و رۇخ بەخشىن بەھەموو
واتا و چەمكەنەى كە سەردەمانىك ژيانمان پىكرە؛ وھ كوو؛ مرۇفابەت، ئەخلاق، عەشق،
خەبات، مەزنايەت، ئازادى و...

ھەرچەن، شاعىر لە دنياى واقعدا و لە جەرگەى كۆمەلگايەكى پۇستمۇدېرندا،
لە نىكەھە كارتىكرەنەكانى ئەخلاقى پىرۇتستانى لە ژيانى مرۇفى رۇژئاوايى بىنى،
ئەھەى شاعىر تووشى شلەژان دەكات، نىشتەمانى خۇيەتى كە بى ئەزمونۇكرەدى
ژيانىكى مۇدېرن و بى ھىچ دەسكەوتى، تەننەت عەشقىش لە گۆر دەنن. غوربەتى
شاعىر، دوور كەوتنەھەى فىزىكى لە نىشتەمان نىيەبىيەش بوون لە بىننى دووبارەى
روخسارى يار و زىبار و كۇلان و شەقامەكانى شار نىيە؛ غوربەتى شاعىر، غوربەتى
بوون و نەبوونە؛ ئاستىر ئاوينە و تابلۇ سەرگەردانى و كۇلۇ و ھىچ بوونى مرۇفى
كوردە لە گەردووندا. غوربەتى شاعىرى ئەم شىئەرەكانى كاتى لەدايك ئەبى كە ونبوون و
نەبوونى خۇى لە گەردووندا ھەست پى ئەكات:

”ھەنووكەم ھاوتوھ گالئەتى پى بەكن

من ھەنووكەم شۇرشى لى وئە

نىشتەمانى لى وئە

خىبابانى لى وئە

تۆى لى وئە

من ھەنووكەم نازان كىم“

لە چەن دىرى نىك بە كۇتايى ئەم شىئەرەدا دەلى:

”دۇخى من ئەمەتام:

من لاشەى داھاتووم

قەيرانى شەر

نەبوونى ئازادىم“

بە بىننى جىھاننىكى نوئى و رۇلى چەمكەكان لە پىناسەى مرۇفدا و روون بوونى
پىنگەى ئىنسان لە ھەستىدا ئارام چىتر ئارامى نامىنى، چونكوو ئەمجارە ھەمووى ئەو
چەمكەنەى كە سەردەمانىك پىيى و ابوو راستن، ناراست بوونى دەرئەكەوى. ئارام ناتوانى
وھ كوو ھەقالاتى لە جىھاننىكى وھەمى و خەيالوى و درۇيىنەى پىشووودا بۇت. ئەو
ئەمجارە خودى راستەقىنەى بوونەكان ئەبىنى، خودى عەشق، خودى مرۇف. خودى
بەردەوامى رەوتى رووناكى ژيان، بى وھەم و خەيال. رۇيشتى ئەو، رۇيشتىكى
فەلسەفى و شەيدايىيەكى پىرسارى بوو و گەرانەھەشى، خۇسەلماندنىكى ئەبەدى و
بەپىرسارىانە بوو. لە واقعدا ئەزمونۇكرەدى ژيانىكى نوئى نەبوو، بەلكوو دەر كەوتى
چەوتى و نارىكى كىردارى مرۇفى كۆمەلگايەك بوو كە تەمەنت لەوئىدا لەگۆرنابوو.
لە راستىدا دەر كەوتنى رەزالت و خەسىوى و ناپاكى و ناراستى ئاكارى ئەو مرۇفانە
بوو سەردەمانىك پىت و ابوو مرۇفن و ئەوينداری ئازادى و خۇشەويستى مرۇف و
ژيان ھەوئى ژيانە. گەرانەھەى شاعىر بۇ نىشتەمان دىسانەھە پىرئازار بوو، بىننىئەھەى
ئەودىوى دەمكى ئىنسانەكان و بەتال بوون و درۇيىنە بوونى بانگەشەكانىان، شاعىر
ئەباتە فۇرمىكى رەخنەگەرانەھە، بۇيە لە خۇيەھە دەست پىدەكات. رۇيشتن و
گەرانەھەى بۇ نىشتەمان، ئەوى كوردە خاوەن جىھاننىيەكى راستەقىنە كە بتوانى
خۇى وھ كوو مرۇف بناسىئەھە و جەسورنە پىرپار بەدات و ئەوينداریانە مرۇف بىننى.

وھك لەم تىكە شىئەرەدا دەلى:
”ئەوانەى پىيان وايە لە شەھىدا نامرن
ئەوانەى بە ئومىدى تۆوھ چوونە غوربەت
ئەوانەى خۇيىندىن بالايان داناوھ بىكوتنەھە بە چاوى مردنا
زۇرن ئەى نىشتەمان

ئەوانەى ماتلن كەسىك لە تۆوھ بىننىئەت

ئەوانەى لە ئاوينەى تۆوھ چاوى لە فىگۇرى خۇيان ئەكەن

تابلۇكانى ئەم جادەيە لە خۇما بوو

دەستم لە نەبوونى خۇم دا

لە تۆى بىرەھەرى

من تەنھا لە دوورەھە ژيانى خۇم بىنى“

لايەنى ئۇمانىستى شىئەرى ”من غوربەتم“ لە چاوى كىتپى بەكەمى نووسەر، زۇر بەرچاھە.
گەورەترىن دەغدەھەى ئارام، مرۇف و پىنگەى مرۇف لە ھەستىدايە شاعىر خۇى
بەپىرسارى دەبىنى بەرانبەر بە مرۇف. ئارام مرۇف ئەبىنى. وھك خۇى، مرۇف بى
ويتىرىنى شتەمادىيەكان. لىرا شاعىر رىگاي خۇى زۇر سانا جوى كوردەتەھە شاعىر
جەستەى نىشتەمانىكى لەكۇل ناوھ كە سەرتاپاي رۇخى دەستىرئى پىكراوھەبەرى
كەوتوھ، ئەبەوت خودى ژيان بىنى، روخسارى رەنگىنى عەشق بى دەمكى و
راست و روون بىنى. بەلام نايە دەتوانى؟

ھەولنى شاعىر لە ھەموو شىئەرەكانىدا چەمكى ”Verfremdung“ ئەمە گەورەترىن
دەغدەھەى ھىگىل و ھایدگر و سارتر و ئەوانى تر بووھ. ھەرچەن ئەوان بە ھوى
سەقامگىرەتى ئازادى و دىموكراسىيەت، سەرچاھەكانى **Verfremdung** باس
دەكەن؛ بەلام شاعىرى ئەم دەقانە، لەو دۇخەدا بە لىھاتوويەكى فەلسەفى، ئەو بابەتە
ئەخاتە روو. گەر سەرمەيدارى و پىكەنەكەى، مرۇفى رۇژئاوايى لە خۇيىگانە كوردوھ،
خۇ نىشتەمانى شاعىر بىيەشە لە كەرامەتەكانى دنيايەكى لىبرال و سەرمەيدارى؛ ئەى
ئەم ھەموو نامۇيى و لەخۇنامۇبوونە لە چىيەھە سەرچاھەى گرتوھ؟!

من نازانم ئەم ھەموو كۇتايىيە

بۇ لە سەرتاى ئەم كۇلانەدا راوستانون

دراوسى، چۆن پىتوت دەم

ئەو كاتەى پەنجەرە بىم و نەشكىم؟

بەم ھەموو چەترەھە

ھىشتا ”تۇ“ م تەرە و

منى ماسى

بۇ زەريايىت نايىنم؟

لە كۇيئەھە تەواو بىم، بۇ دەست پى كوردەھەى مردن و

دراوسى، من كە مرگىك قەرزاز بىم

ئەم ھەموو گۆرەت لە چىيە؟

من سەفەرم دىوارىكە دارووخا

بەجىھىشتى نىشتەمان لەواقعدا بەجىھىشتى شوناس و بوونە. بوونى كە نەبوونى
ھەيە. بوونى كە ھىشتا نەيتوانىە چرۇ بكات و چاوى بە گەردونا بگرى. شاعىر كۇتايى
ئازارە نەويستراوھەكان لە حەرەكەت و رۇيشتندا ئەبىنى. رۇيشتن بەرەھە ئەو جىھانە پرلە
ئازادى و دادبەرەھەرى و بەكسانىيە. كاتى لەسەر سفەرەخوانى ئەو نىشتەمانە پرلەھەواى
ئازادىدا دەگرسىتو رووبەرەوى مملانەھەكى زەينى و دەرەنى ئەبىئەھە. لىرەھەشا زىندان
ئەبىنى، زىندانىكى پرلەئازادى. لىرا ونبوون و نەبوونى خۇى ئەپىكى. لەھىچ تابلۇيەكى
نىگار كىشى، لەھىچ لاپەرەھەكى فەلسەفى وئەدەبىيە ھونەرى جىگايەك بۇ داكوتانى
حووزورى ئادۇزىتەھە. دىسانەھە مېژووى نىشتەمانى بە سوپايەكى بى چەك و پەخت
پىاسەكانى لە ولاتى غەربىدا گەمارۇ ئەدات.

”ئەھەتا خەرىكىم بە مردنى خۇما دىمەھە ئەى نىشتەمان

بلى ئىم گەرىن با ئاسوودە بمرم

با ئاسوودە خۇم تف كەمە دەستەكانى تۆ

دەستەكانت لە مردوو بيم نابنەوه

ناوەرۆكى ئەم شیعەرەنى ناو ئەم كۆتیبە، بێگانە بوونە لە نیشتمانی خۆی، شاعیر بەدوای ژيان و عەشق و ئازادى و مروفايه تيا ئەگەر ئیت، رەنگە كان بى رەنگ ئەبىنى، دەنگە كان نامۆ ئەبىنى، عەشق ھەرزە ئەبىسى، ئازادى و دىلى بۆ لىك نادریتەوه. ھەناسە كان، پىكەنە كان، ھاوارە كان نامۆن. دەمامكە كان ئىزنى پى نادەن. دژوارە بى دەمامك لە نیشتمانی پر دەمامكدا بۆیت.

شروڤەى تازە گەرە كانى "من غوربەتم"

نرخ دانان بۆ رۆلى مروڤ لە گەردوون وە کوو سوژە يەكى دانەر بۆ پىكاندى ئامانجە كانى، بەر جستە بوونەوهى رۆلى ھزرو ئەندىشە، مروڤى ھزرقانى كۆمەلگای مۆدیرنى كردە تاقە دەور گىبرى خامون دەسەلات لە ھەستیدا كە خۆى دەتوانى چارەنووسى بە پشٹیوانى ھزرو ئەندىشەى نوێ بنووسیتەوه، ئەم پرۆسە نوێیەى تەواو بوارە كانى ژيانى گرتەوه و ئەدەبیات و ھونەر و دیکەى بەشە كان رەنگدانەوهى ھەبوو. مۆدیرنیته بە ھەموو وانا و پىناسە و كارتىكردنە كانى وەكو پرۆسەى نوێزە بوونەوهى رۆژئاوا، ژێرخانە كانى ژيانى رۆژئاوايان دا یە بەر شەپۆلى نوێ بوونەوه.

ئەدەبیات، فەلسەفە، كۆمەلناسى، ئابوورى، سیاسەت... ھەموو كەوتنە ژێر كاریگەرى بنیاتگورینى پرۆسەى مۆدیرنیته. شاعیرانى كوردستان لە ژێر كاریگەرى ئەم رەھەندە نوێیە بە تايبەت لە بەشى ئەدەبیات و بگرە شیعەر بە رێزەوى نەكردن لە فۆرمە كۆنە كانى شیعەر، مودلیكى نوێى شیعریان دامەزراند. رەوتى نوێى شیعەر لە كوردستان بە خۆبندنەوه و بىبىن و تىگە بىبىشتن لەو پرۆسە نوێیە دەستى پىكرد. شیعەر نوێ یان شیعەر مۆدیرن لە كوردستان لە چەندین روووە دەكرى باسكریت. وانا پىش سوارە كە گۆران و رەر چەرخانىكى بەرچاو لە بەرھەمى شیعەر له رووی فۆرم و ناوەرۆكو

سەرپه‌له‌دا و بەگشتى سنورى له‌گه‌ڵ شیعرى كلاسیكا دیاری كرد و بوو به‌ خاوهن پێناسەى تايبەت. بەرھەمى ئەم قوناغە بە پى گۆرانى نوێى سیاسى و فەرھەنگى و كۆمەلایەتى ئىران و كوردستان لە قەبارەى ناوەرۆكى تايبەتى خویا خولقاو ھەبە چەشنى بىنەرى رەنگدانەوهى وانا و چەمكە مۆدیرنە كان لە پىكەتەى بەرھەمى شاعیرانین. لە كۆتایى كان دەبەى ھەفتاد و سەرەتاكانى دەبەى ھەشتادى كۆچى ھەتاوى رەوتى نوێى شیعرى كوردى بەدورى گرتن لە ناوەرۆكى ناسیونالیسمى توخ و گرینگیدان بە فۆرم و چەمكە مۆدیرنە كان وەكو: **dafamilirisation** نامۆكردن یان ئاشناى سڕینەوه، تاكخواری **individualism**، داڕشتى نوێ لە چەمكى

مروڤ، ھەستى، عەشق، ژيان، پىكەتە شكىنى لە شیعرو دەر برى رەخنەى فەلسەفى لە جیھانى پڕشەلەژانى مۆدیرندا و ... رەوتى نوێى ئەدەبى لە كوردستان لە قوناغە كانى تر جوى كردەوه. ھەروەھا ئاماژە پىكرد تايبەتمەنى و لایەنە كانى مۆدیرنیته بەر، فراوان لىرا ناكرى ھەموو دەسنیشان بكەین بۆیە بە پى نیاز ئەو خالانەى كە لە شیعرى من "من غوربەتم" بەر جەستە يە باس دەكەین.

(Dafamilirisation) نامۆكردن یان ئاشناى سڕینەوه:

نامۆكردن یان ئاشناى سڕینەوه ئەو تەكنىكانە دەپىكى كە شاعیر بۆ نامۆ كردن و دىردەر كەوتنى مانا بۆ خوینەر بە كاری دەبات وانا بە كارھىنانى توخمە خوازە يە كانە لەئێوە دەقى ئەدەبى و شیعردا بە كارھىنانى خواز بەوشە يیە كان سەرنجى زەین بەرەو وانا نوێیە كان رادەكیشى و وانا ناسیاوە كان بىبايەخ دەبن و بىز دەبن تاكوو جیھانى دق لەبەر جوى خوینەرمان نامۆ بنوینى.

"یەكە لە گرتن خالە كان كە فۆرمالیستە كان لەبارەى فۆرمى دەر برینەوه ھىنايانە كایەوه چەمكى ناسیوى سڕینەوه **defmilarization** بوو. شكۆفسكى یە كەمجار ئەم چەمكى ھىنايە گۆزى و وشەى روسى **ostrannenja** بە كارھىنا. پاش ئەو یاكوبسین و تىنیاڤوف چەند جار يك ئەم چەمكى یان بە نامۆسازى ناودێر كرد. یەكەمىن ھىماى شكۆفسكى بۆ ناسیوى سڕینەوه لە توێژینەوه كەیدا بە ناوى "ھونەر چەشنى شىژاوه" دەدۆزیتەوه. بەراى شكۆفسكى ھونەر، تىگە بىشتى ھەستیارانەى ئیمە دووبارە رىكدەخاتەوه لەم پىناویدا رىسا ناسراو پىكەتە بەر وائەت جىگىرە كانى واقع دەگۆزى. ھونەر خوو خەدە كانمان دەگۆزیت و ھەر شتىكى ئاشنا لەبەر چاومان نامۆ دەكا. نىوان ئیمە ھەموو ئەو شتانەى كە لە گەلێان راھاتووین. (بۆنمۆنە كار، جل و بەرگ لەبەر كردن، برازانندنەوهى مال، ھاوسەر، ترس لەشەر) مەوايەك دروست دەكا، كەرەستە كان ئەگەر كو (خۇيان لەئارادابن) بە ئیم دەنوینى ھەموو شتىك لە ژێر دەسەلاتى لایەنى خو كرد كە زادەى تىگە بىشتە ھەستیارە كانى ئیمە يە، رزگار دەكات." (ئەحمەدى، ۲۰۰۴: ۱۳۷)

بەبر وای شكۆفسكى ھونەر تىگە يینە ھەستایىبە كى ئیمە سەر لە نوێ رىك ئەخاتەوه و لەم رەوتەشدا یاسا و رىسا ئاشناكان و بنەما بەر وائەت ھەمیشە يیە كانى واقع تووشى گۆرانكارى ئەكات. خوووە كانى ئیمە ئەگۆزى و ئەو شتانەى خوومان پىگرتوون و چىشتە كان بەو چەشنەى بۆخۇيان ھەن ئەنوینىتەوه.

لە شیعرى ئارامدا ئاشناى سڕینەوه بەزۆرى بەشێوەى ھىجار گریزى مانایى رەنگى داوہتەوه. بەشى مانا لە چا دیکەى بەشە كانى زمان زۆرترین ھىجار گریزى تىیدا روو ئەدات. ھاوئىشىنى دووھەستى جیاواز لە تەنیشت یە كدا لە شیعرى مۆدیرن زیاتر بۆ رەنگینکردنى فۆرمى شیعەر و لایەنى جوانناسیە ئارام بە تىكە لاو كردنى ھەستە جیاوازە كان و ھاوئىشین كردنى وشە جوڑ بە جوڑە كان كە لە یەك رەگەز نین ھەست و رەنگ و دەنگى جیاوازى خولقان دوو وەك ئەم چەند نمونە يە:

(ھانت، تازە چ دەردى لە ھەرەسى ئەم جاددانە دەوا ئەكا؟) □ (ھانت، تازە چ دەردى لە ترافىكى نەبوونم چارە ئەكا؟) □ (دلم تەنگە وە كوو مە يانى ناویات) □ (سەرم گىژە لە گىژى ئەم پەنجەرە يە و...) □ (قاجى ئىنسانم ئەوێرى) □ (ببوون ئەگەر زربارم ئەرژى! یان كوردیم ئەشەل! ببوون ئەگەر ئالوودە بىن بە ھەواى ویتىرنى بەر تان) □ (من دیوار يكم تا سبە يىنى ئەم تەمەنە ئاجۆر يیە) □ (خۆت مەخەرە ئەبەد يیەتى كۆچەوه/ خۆت مەخەرە ھەرەسى كات/ پەراوێزى شار لە تۆدا گىرە و...)

تابلۆيەك لە غۆربەت

خوێندنەوەی شیعری ئارام فتحي

ئارام پزشکيان

تابلۆيەك لە غۆربەت (ئارام پزشکيان)

”من غۆربەتم“ دیواریکە. دیواریکە که خستەکانی لە بیتاقتی، دلتهنگی، بیزاری، وەرەزبوون، غۆربەت و لە هەمووی گرینگتر بابەتی بوون وەک ”دازاین“ یکی مارتین هایدگری دروست بوو. کاتیکی دەلیین دازاین، شیوازی بوونی خۆمانمان مەبەستە. ئیمە هەموو دەرۆینە نیو و جودیکەوه کە تابهتە بە هەستی خۆمانەوه. وادەکەوتە بەر چاو کە باسکردن لە ”دازاین“ واتا لە بارەى خۆمانەوه زۆر ئاسانە، بەلام ئەم خەيالە جگە لە وەهم زیاتر نییە و بە پێچەوانەیشەوه ئەبێت بلیین کە ئیمە بەردەوام ئەسیری دلەخوڕینی تیگەبێستنی خۆمان لە هەلسۆکەوت لەگەڵ بوونەوهرانی ترداین کە پیکەوه پێوهندیمان هەپە و لە راستیدا ئەوانن کە دونیای ئیمە دروست دەکەن، بێ ئەوهی هەستی پێ بەکەین لەگەڵیاندا زۆر جیاوازی. کەواتە ئینسان لەگەڵ ئەو شتەنەى پێوهندی هەپە زۆرتر و زیاتر لە خۆی ئاگایە.

هەموو ئەو شتەنەى ناو چیرۆکەشیعری ”من غۆربەتم“ بەرچاو دەکەون جۆریکە لە ”دازاین“ کە لە روانینیکی هایدگری دا دازاین جۆریکە لە بوون کە بابەتگەلیک وەکوو کەس، مردن و هەموو ئەو پارادوکسانەى کە لە پێوهندی لەگەڵ کەسان و شتانی تردا دەرەکەون و لە ئاکامدا هەست بە ئەنجامبوونیک ئەکەین چونکە تێدەگەین کە ئیمە بوونەوهریکی کە فری دراوینەتە نیو هەبوون. گیرەوه لە سەرەتای دەسپێکردنی بۆمانی باس دەکات کە چۆن تووشی ئەم هاتنە هاتوو ”پیکەوه خەوتنی بە هەلەى دووکەس“. دواتر دەستدەکات بە پرسیار و گەران بە دواى ولامیاندا. ئەو باس لە دیواریک دەکات بۆمان، دیواریک کە خستەکانی لە شتانیکی وەک باوک، دایک، دەسلالات، نان، سفەرى بچووکی مال کە لە ئاکامدا هەمووی ئەمانە و شتانیکی زۆری تریش دیواریک دروست دەکەن بە نیوی غۆربەت. گیرەوه گیرانەوه کە ئەکاتە دوو بەشى جیاوازی؛ یەكەم گیرانەوهى ئەو کاتەى تووشی غۆربەتی جوغرافیایی بوو و لە نیشتمانی دووره و دووهەمیش نۆستالۆژیایەکی جیاوازی کە کاتی گەرانەوهی و لە نیشتمانی خۆیدا تووشی ئەبێت، جۆریک لە غۆربەتەکانی ’مالۆی سامۆیل بکیت‘ کە سەرگەردان و وێل بە دواى شتیکی ئەگەریت و ولامی پرسیارەکانی بێت.

نموونەگەلیکی زۆمان لە مەنفا لە ئەدەبی جیهاندا بوو کە دەسپێکی بە ’ئۆفید‘ لە سەدهی هەشتەم و لە کتیی ’نامەکانی غۆربەت‘ بوو. ئەگەر ئۆفید لە نیو نامەکانی دا بەخیلی بە وشەکانی دەبات کە دەرۆنەوه بۆ نیشتمان و دیداری دەکەن، لێرەدا گیرەوهی ”من غۆربەتم“ هەلسۆکەوتی سووژە ئینسانییە خەساونەکانی نیشتمانی خۆی باس دەکات ”پێکیکی تر بە یادى ئیستایان، ئەم بەره و ئەو بەره، کتیب رشاننەوه و فەلسەفە پزیمینی مروّفەکان، ماندوو بوونی کچ لە کچبوونی و ...“ و وهای بەسەر دپت کە دەبێتە کەسیکی تر ”من خەریکم کەسیکی تر دەژیم“ و لەپال ئەو گشتە هەستی غۆربەتەیدا ژبانه بێ کەلکەکانی نیشتمان ئەکات بە تابلۆيەك و نیشتمانی ئەدات، تابلۆيەك کە لە تێویدا هەزارهات دەرهتەکەوت و هەلێشی ئەواسیت بە دیواری غۆربەتدا و دواتر تێدەکۆشیت لە رێگەى وشەکانییەوه سەرەرای سەختییەکان قسەى دلێ بەگەینیتە ”یار“. ئەم قسەى دلە هیچ نییە زیاتر لە غۆربەتیک کە لە ”شۆین“ یکی غەریدا تووشی بوو. بۆ نموونەگەلیکی لەم چەشنە بابەتە لە ئەدەبی کلاسیک و هاوچەرخی کوردی دا دەتوانین ئامازە بەدینە ئەزموونگەلی مەنفاى حاجی قادری کۆبی، نالی و هەروەها شیرکۆ بیکەس کە هەر کامەیان بە جۆریک رووبەر و و کاردانەوهیان هەمبەر ئەم ئەزموونە بوو. ئەگەر

حاجی قادری کۆبی لە مەنفا ئەبێت و هەر لەو دورووه وشەکانی ئەدوین و بانگەشە بۆ رۆشن بوونەوهی بیرو مروّفەکان ئەکەن کە لە نیشتمانی خۆیاندا سەر بەخۆی ساز بەکەن، لەملاوه شاعیر ”ئەگەر وشە بێت هیچ نالیت“ و داوا دەکات ”با موسیقای ئیمە دەس پێبکات“ و ”با ئەنیایی ئەو برۆا بە عەزمەتی خۆی“. ئەگەر نالی ئەبێتە قوربان با و خۆلی شارەزور و لە لایەکی تریشەوه تووشی نۆستالۆژیایەکی مەزەهەبی بوو و نامۆگاریی ئەوانی تر دەکات، لێره و لەم دەقەدا ئەم تووشی مەنفايەکی دەرۆنییە لە خۆیدا و ئاگایە و ”ئانومیدە لە نیشتمانیکی کە نالی یان تەنها لە غەریبی دا خوش ئەوی“ و ”ئیتەر دلتهنگی خۆی ئەبێت“. ئەگەر شیرکۆ ئەترسا کە دارستانەکانی مەنفا بەک بەلک خەفتی ئەناسن و ئەترسا کە کورسییەکان حەز نەکەن کە لە سەریاندا دانیشیت و ئیتەر ئەهاتەوه لای پاییزە ئازیزانی خۆی لە نیشتمان، بەلام لێرەدا شاعیر تەنها بیتاقەتە کە ”سەرگەردانە پاییز لە بوونمان و رنجیش لە ورە“ و حەسرتە بۆ شتانیکی تر ئەخوات.

سەرەرای هەموو ئەمانە یەك شت ئەم لە گشت ئەوانی تر جیا ئەکاتەوه و ئەویش هیچ نییە جگە لە تەمەن. ئەم دەپههویت خۆی دەرەز بکات بە گۆرینی خۆی و بوون بە کردووەگەریک. شاعیر لە سەرەتای دەسپێکی پرسیارگەلی گشت سووژە ئینسانییەکاندا دەرۆاتە سەفەر و لە مەنفا دا لە سەرەتاهە لیکدانەوهگەلیکی رۆو کەشییانە ئەکات، بێ ئۆقرە ئەبێت، هەول بۆ فیروبوون ئەدات و لە ئاکامیشدا لەم سەفەرە بۆ یەكەمجار خۆی ئەناسیت و دواتر لیکدانەوهکانیشی قوول دەبن. لێرەدا یەك ئیتەر ”خواپە یەکیکمان بمرە“ ئەبێتە ”من دابرائی بەردم لە بێدەنگی“ و بۆ نموونە ”کوێراییم بەرگەى شەقیکی تر ناگرت“ جینی خۆی ئەدات بە ”رپەڕین لە مەرگی مەنوه دەس بێدەکات“.

بەلام ئەم مەنفا چپه کە سووژەى ”من غۆربەتم“ تووشی هاتوو؟ مەنفايە لە دوربوونی لە نیشتمان؟ غۆربەتە لە غەریببوونی لە دونیادا؟ غۆربەتە لە ناعەدالەتییهکان؟ یان غۆربەتی بێدەنگی شارە؟ ولامی ئەمانە و هەندیک پرسیارى تریش دەرئەکەون کاتیکی کە شاعیر بە ’زمان‘ نواندنی بابەتی بزبوونی خۆی تا رادەیهک دەکات. ئەو بەردەوام ئەبێتە سووژەیهکی ناسین و بەدواگەران و ئۆپۆتەکانی خۆی ئەناسیت. ئەو ئیستە گەرۆتەوه و لە شارى خۆیتە و بەلام تووشی غۆربەتیکى تر. ئەم جۆرە غۆربەتەى دووهم ئیتەر هۆکاری ’شۆین‘ و لەوانەیشە ’زەمەن‘ ئەبێت و سووژە بۆ یەكەم جار خۆی دەناسیت. لێرەدا سووژە دەنگ پێچەوانە دەکات و وەک چۆن ژاک دریدا جینگەى بوون و نەبوون دەکاتە نەبوون و بوون، ئەمیش ئەو دەنگی مەنفا کە شاعیرانی پێش لە خۆی وەکوو پیغمبەرانیکی لە ئاسمانەوه ئەیانهاوردە ناو سووژە ئینسانییەکان هەلدەگیرتەوه و لە سەر زەوى حەقیقەتەکانی زەوى بۆ هەموو عالەم و جیهان دەنیرت. سووژە خۆی ئەناسیت. لێرەدا ئیتەر ”ئارام“ ئارام ناگرت و نایهویت لە راستییەکان دەرچیت و خۆی لە ئارام بوونی و هەمدا ئۆقرە بدات. ئەو ئیتەر بۆی دەرئەکەوت کە غۆربەت غۆربەتی نیشتمان نییە و بابەتیکى تر. لێرەدا ئیتەر سیستەم دەناسیت، قازى دەناسیت، خودا و دەسلالات و کەسەکان دەناسیت و بیرو ئادۆرنۆمان ئەخات کە روونی کردووه کە لە دواى سەدهی بیستەم و بەهۆی ئەزموونی تۆتالیترانیزم گەران بە دواى مال و شۆین کاریکی بپهوهیدە، بۆیە ”ئارام“ سربنەوهی غۆربەت لە باش کردنی دۆخی خۆی و دۆخی هەبوودا ئەبێت. ئەو تێدەگات کە لە لایەکەوه مەنوه لە نیشتماندا یانی خۆ یەكەمگ کردن لەگەڵ ”تابلۆ“ بێ

عەدالەتە ئا و لە لایەکی تریشەووە هیچ شێوازێک تەننەت بە بوونی "ئومید" یشەووە
ئەم غۆریبەتە چارەسەر ناکات، واتا بەردەوام خۆیشی خشتێکە لەم دیواری غۆریبەتە و
وێکۆ دیواری مۆسیقای 'پینک فلۆید' ئەبێتە "دەنگی مانوویبەتی"، ئەبێتە "نارەزایەتی"
و داوا لە شار دەکات بێدەنگ بیت چونکۆو هەموو سووژە خەساوێکان ئەیانەوێت
بدرۆن و شار ئەوەندە تر بخرسینن و سەرئەنجام ئەبێتە "کۆماری هەستانەووە" و ئەبێتە
'کردەووە گەر' و خۆی نادانە دەستی خەسان. بۆیە سووژە شاعیر خۆی ئاویتە
مەتەلەکانی کۆمەلگائە کاتەووە و ئەبەوێت خۆیشی بەشدار بیت لە چارەسەر کردنیاندا.
"من غۆریبەتم" حیکایەتی هەموو ئەو ئینسانانە وێکۆو 'وات ساموئیل بکیت' کە
سەرگەردانن و بە دواوی تیکیتی بە کسەرە شەمەندەفەردا ئەگەرێن کە بۆ هەمیشە
ئەم هەبوونە خەساو و بی کردەوانە بە جی بێلن بەلام "ئارام" وا ناکات.

بە نان بێلن بێتە ئێرە

نەبوونی خۆی ببینی

بە پارە بێلن

من نارەزایەتیم
جەنابی بێدەنگی
کە نوێنەری دەنگیش دەکە

بێدەنگ بە شاری مردوو
بەرێز شەرافەت ئەبەوێ بدوێ

بێدەنگ بە دەوڵەتی بی کلاو
چەکی هەلخەتاو
یاسای دزراو
من کۆماری هەستانەووەم

لە هەر شوێنێک وێزدان کوژرا

مەرگی لێیە

لە هەر شوێنێک خۆین رزرا

زولم

من نەبوونی عەدالەتم

ئە چەک

چال

مەنسور یاقووتی

وہ قونداق تھننگہ گہ وا دانہ پیشت ملی ک کہفتہ ناو خاک خوہل، فرماندہ وہ لہقہ دادہ بان دہنہی، وہ پوتین دادہ ناو دہمی. دبائی شکیا و شورہی خوون رژیا ناو دہمی. فرماندہ دستور دا: بوہسینہی ک بخہیمہی ناو چال... فرماندہ وہ رانہندہ گرہیدر دستور دا: پر بانئ خوہل بکہ. ناسر ترسیاد، ہینز گرد و نالی: غہلہت کردم! چہ بوی بہ؟! ٹرائی چہ دہبنہ لیم؟؟؟

-دہنگت بورا ئہولہ ئی منافقہ بخہینہ ناو چال... ناسر نالی: وہ سوئال کردن مہنزوریگم نہوی، ئشتبا کردم، من زن و منال دیرم، غہلہت کردم

فرماندہ وہ قینہو وت: جانور! مہگہر نازانی یہی ئمشہو نہباس چون و چرا بکہی و کەر و کور و لال بوود؟؟؟

-زانستم وہ بان چہوو...

چہفت بوی ک دس فرماندہ ماچ بکاد، فرماندہ وت: یہی کہم کار کردی گورت گوم بکہ...

ناسر لہ پیشت فرمان نیشت. فرماندہ وہ ناو گوش پبای تھننگ وہ کوول پیشتی وت و بہعد وہ ناو تاریکی گوم بوی، بچہ پچ فرماندہ وہ چہو ناسر دوور نہمن، ترسیاد، وہ لای خوہی نالی: یا خودا خودہ برہسہ دادم، وہ گہرد زندگی خوہم بازی کردم...

وہ چال گہورا و تاریک و دریز تماشا کرد و گیائی لہرز یاد و ہناسہی سہردی کیشا سہ ساعت وہ نیمہ شہو چوی و بیشتر وہ یہی ساعت حقی نیاشتن کار بگردان، وہ گہرد چہوہیل بہسریا وہ ئہورہ دوور بویان، بہعد سوار تیارہنا کردیان و سہد فہرسہخ دوورتر وہ ولات خوہیان بردیانہیان. ناسر وہ لای خوہی وت: ئہگہر نہہیوام وہ ناو ئی چالہ، چالہم ئہکمن، ئہو پچ بچہ بخود نہوی.

یہی کہم ئیلا و ئہولا تماشا کرد و وت: یہ سہراژیبری بولڈزر ول ئہ کہم و ئہہیوام

من منال شاخ و کیوم، وہ شہو تاریک زاتم ناچید...

بولڈزر بردہ نوا. یہی ئان دہندہ خہلاس، ومانا تاریکی پیبہ خوار و ہیشتہ فہرار فہرہ دوورہ نہوی ک پیشت سہر یک رہ گباری خالی بوی و نور ئہفکہنیان وہ شونی چہرخ خواردن...

وائ تیز پاییز وہ ناو ئہو دہرہی بی بن و تاریک، خوہل وہ گہلالوول کردیا و تاشہیل چای ئہکوئیادنوور چرائی لودرہیل و گرہیدرہیل و بلڈزرہیل و کمیونہیل وہ ناو یک چہرخ ئہخوارد، رانہندہیل دہمچاو خوہبان وہ گہرد «ئاغابانو» یا چہفیہ داگردوون و ہہولیان بوو ہہرچی زووتر چال گہورایگ بکہمن و دوورہو بون و بجن و نہپرسن ئرائی چہ چال ئہکمنن و ئرائی چہ ومانا شہو تاریک و پر ترسہ تا روز ناتیہ مہعموریہت خوہبان تواو بکہن. ناسر رانہندہی بلڈزر، پبای سی سالہیک بوو وہ گہرد بازوہیل کلفت، سینہ پان و قولڈر، مل وہ کسی نہخہفان، ومانا جہنگ تا ہفت پیشت خوہی بہستو. ساحو چہن مہغازہ و ساختمان و ماشین بوو، رہشہ بازار شار ئہو ئہچہرخان، ریش و سوئل مہلاپہسہن ہیشتوو و چہن کلکوانہی عقیق وہ کلکی بوو، ہہرچی وہلای خوہی فکر ئہکرد ک ومانا ئہو شہو تہنگ تاریک دوورہ وہ شارہو نابادی، ک وماناوی رووی و چہغہل و گورگ ہات و چو کردیان، ئہی چال گہورا ئرائی چہ ئہکمنن، عقلی وہ ہیچ کورہی نہرہسیاد. وہ یہی نہفک وہ پیشت تاشی گل خواردیا، پرسیاد:

وہی رنہ گہنج کہفتیہسہ دہیشت؟

کہسی جواوی نہدا، ناسر وہ گہرد خوہی وت:

وہ تھننگ کوولی ئہنازند، شوانہ زا نا کامیون ترہک بارگیری بکاد، وہ یہی

نہفہر ک تھننگ وہ کوولی بی پرسی:

مانی نہوید براگیان، سیار کیشید؟؟

یارو وہ گہرد برووی جواو "ئہ" دا. ناسر پرسی: منال کوورہید؟

یارو تھننگ وہ کوولی جیا کرد، زانو دا، گہلہنگہدن کیشاد و کلک نیادہ بان ماشہ، ناسر ترسیاد، ہہلگہردیا و چویہ ناو ئوتاق بووچک بولڈزر و، وت: گمہ کردم باوم...

وہ ناوزگی دشمنی داد و لای خوہی وت "من ناناسی، زرانی بیہ زوو، لاید توای یہی رگبار وہ بان من خالی بکہید؟ باوگد بایہ دارم. تیغہی بولڈزریک سپہر کیشادہ بان و چوی بہرو پبای تھننگ وہ کوول، دہنگی ہینز گرد: چہ توای بکہی ئہحمہق؟

دہنگ فرماندہ بوی ک دہمچاوی داگردوو و چہوہیلی دیار بوی، ناسر وت: -توام کار بکہم چہ بوی یہ؟

-بچو بہرو ئہولا، حہواست بو

-خہتا بکہی یہی گولہ ئہنہمہ ناو موخت

-تو؟

-بہلی، من

ناسر، بولڈزر خاموش کرد، پیادہ بوی، وت: بچو روشنی بکہ. خہفہ، بیدہنگ بو، بچو روشنی بکہ سات سرا!

ناسر دا مل فرماندہ وت:

خوی رپہ، مہعزہت بتوا

فرماندہ دہسی برد بہرو کوولی، ناسر مچ دہسی وا فشار دا ک وہ زرانوی درات

وہی مہوقعہ حس کرد لوولہ تھننگی نیانہسہ پیشتی، تواس ہہلوی گہردی،

چہ میگ ول خویا بیدہ مات کے پور مرس بلدہ

سختہ سخت، نورسن و ہائے میگ ہا لہال گیان کہنسن۔ وہ یہی ہناس ہردو پای سر بود و ہناس تر تا نوشان، ہناس گھوڑا نگ لہ قورن دلا بکیشید و من و ٹایمہ گان و دھور تپہو و شکمان بوہ پدہو! ہہ بیلا لہ ٹہوہ لا بووشم سنی نفہر ہانہ ناو ٹی روایہ تہ دالگ و باوگ و کور، یہ بیشہ بزائن ٹی دالگ و باوگ ہہ یہی کور نہ پرن دادوانزہ دوویمت و کور دپرن، ٹمجا یہ کور بوو چگہ و ٹووشم کور بوو چگہ، لہ یہ بوو بوو چگتیش دوو سنی دوویمت ہس و گشتیان ہانہ سہر زنی خویان ٹی کوریشہ زن دپرن دالگ و باوگ ہانہ سہر ہی یہو۔ شروع باسماں لہ ٹاویا نگا دس و یہی کہ پند، ٹاویا نگ چہ میگ و دھور تپہو خلیف خوار دپہ لہ شہوہ گیان و ہمار ہہ لپہرین ماسی و سہر تپہو و جلیق فلیق دان خویان ہنای سفیدی ژیر زگیان کہ پند لہ خورہ گہ و بریق باق کہ پند شبت ٹایم کہ پند، ٹووشن ہر ماسی لہو پاپہر نگہ پپہر پدہو، تپہ پدہو زبق و لنگ، چمہ گہ نیمہر پوان تاوسان بووہ گو لہ مہلیہی، مثالہ پیل و وور جی لہ یہ ک کہسی پپہر پدہو ناوی یہ کی مشتی خہری برنگ دپدہ ناو چمہ گہ و وہاوار ٹووشی (مہل موورت وہ شہوم وہ روز) ٹی ٹاویہ مردیہ پلینیانیش ہہ لہی چمہ لہ بان چیتہ کولی، قوسل دہن و ناوہ گہی ٹرائان تہوہر کہ۔ چمہ گنلوئی، روہنہ شوون با، لغلو کولی مہ تہ لہ پیل ننگم ہس خوی ٹووشی، ٹاویا چمہ گہ چوو گیان لہ ناو لہش مہر دم ٹاویا پاپہر خہو بووہ، ہویچ کاممان تاوشت دووہر پلہی چمہ منہ پیرمین۔ م لہی کہ پہ خاس نہر سیمہ سہو ہری لہ مہر دم و ہن راوہن پپہر اس رشیدہ بہہ ہیش۔ چہن نفہر نگ لہ ناوی مردارو بوون و ہن راوہن ٹایمہ گان پالوئد و ٹاوی لہ پیسی رزگار کئی، نیہ زائم ٹمجا ٹی کہ پہ کہسی زونہس۔ م لہ پیرہ کہ پتمہو ہورم لہ پسا دووہر بووم چہم ہا لہ تاف خوی بیلا لہ ٹہوہ لا بووشم لہی روایہ تہ کہ سایہ تی دالگ و باوگ پیر بوونہ و کورہ ہا لہ جووش جوانی، ٹوان خویشتیان تپہ پند لہ ناو ٹی روایہ تہ کہ پہ لپیان پیر پند زانی ٹوان فکر کہن ناردہ پیل خویان ہہرینہ کورہ جارئی ہا لہ جووش جوانی، ہہ لا ہہ لا و ہاومالی کردن و ہل ہر گیانہوہر دوپانگا، تہنیاس و ٹرس میرات فرہ پنگ ہا ژیر دہسی؛ لہ ہووچ جایگ ماواں نیہ گرند ہر وہ ساتی فلنگہ کہ پند و لہی روایہ تیشہ دپدہو دہیشت۔ م وہ زور بہ جہری کہم یہ بیشہ بزائ لہ ہرس دان، ٹی ولانہ وہ کولی تیری نیہ کہی۔ جن و ملائیکتہ لہ پاپہر نگ ناوایی جی گردوون و ٹرائی خویان ہسار و ماواں داشتن۔ لہ سالیار دووہر و ہن کلای مامہ ناویگ یہی شہو لہ ناو سوور پپان بوویہ و کہسیگی دہسیگہ لہی نہوہ شاتیہ و جہماعت کارہو پپ نہ پلانتنہ، ٹرائی بان سہر عروسہ گہ ہانہ سہروہن لہ مال خان بردنہ ٹہوسا ہنای کلائی کہ پہ لہی داس، کہسہ پپ ہاومہ نہ کرد پپہ ٹہووش و ہتیبہ ہہ لہو سوورہ چہقہی مووشکہ کہ پتمہ پپہر سہروہنہ گہ پپا بچن بارنہی، مہر دم جہم بہساوون و وہ چہو خویان کونائ دووہر ووشی لہ جز سہروہنہ گہ دوون۔ لہوساوہ کہسی وہ گووش خورہ ٹاویا لہی پاپہر نگہ نہ پپہر پپہسہ، نہ ک بال پپہر پپہر بتلنید! کہ پم لہ سہر کورہ بوو لہ ہرس دان ٹی شارہ وہ کولی تیری نیہ کہی، شار ٹووشم ٹیرنگہ ہانہ شار، ٹاشنائ من و ہل پانہ پارسیدہ سہر دہمیگ قر دپنگ منال بووم و وہ مال پانہ ہامشوو کردم۔ ٹووشن ہور منالی تیزہ، زائین وہ زور وہ ہورم تپہ ہہ ٹی ٹایمہ ک لہ ٹہوہل و ہم ہا ہال گیان کہنسن وہ جوانی، جوانی ٹووشم گہا چل بہنجیا سالان دیمہی، ناگریگ بوو لہ ٹاسمان کہ پتموہو خوار بووہو بوون چہوہ پیل زہلی زہ پپا ہورہ و نیوہ، و ہن لہ کونائ کہ پانہ گور داسوہ بان و چہن جار خاوہن مال لہ ناو تہوولہ و کہ پان بہساوہو۔ کلاو دہسالہ گہی وہ سہر تپہو بوو و ڈایم سہر خہری کردری

کردنی لہوائ دہو مینس م ٹی باسہ کردم ٹہر کہسی لہو سہر دہمہ روایہ تپہ بنووسیا د ہتمہنای ہتمہن یہو لہ ناو ٹہو روایہ تہ جیہو نہ کرد و کہسی نہو پپس ناوی بوہ پند۔ لہی روایہ تہ زینش بووژ ٹینگ ٹہر پچیمہو سہر ہور مان ٹہو سہر دہمہ یہو وہو تہنیا دواوی تیمار کہر ٹاویا بوویہ ہمیش عروسہ پیل ٹاویا یہو و ژہ سانس و فہرہ کارہ پیل تروو۔ توام یہ بووشم ٹی پپا و ژہ لہ سہر دہم خویان ناو دار و کارا بوونہ یہ نہوہ تم پپا بہنایش بوو لہ رووژ ٹینگ ہوسلہ بیاشتاد و وہر دہسہی فرہی ژیر خان و بالاخانی درس کرد۔ شہوانہ ہنای چراخ تووری لہ ناو و ہرہ پوان رووشن کردن باومہ کہن ناویا گہ وہ کولی کردہ رووژ رووشن تازہ ٹہوہل رادوونیش یہو ہاوردوہوہ ٹاویا۔ لہ یہ کئی شہنہ فتم و مت: ٹیمہ ٹیواران لہ و ہرہ پوان جہمہو بووم رادوونہ گہ چہ کاتیم تا علی نہزہر خودا بامرز ٹرامان دپرووقہی پچریا، روولہ زانی ٹی ہورہ چریشہ لہ جوانی مرد و بوویہ خوینگ ٹہو رووژ نای۔ بوہ خشین جارمہوق خویمیش لہ روایہ تہ ٹہسلی دووہر کہم زائین ہہ ٹی ہورمانہ لہ ہورمہو نیہ چوود و گہا خویمیش بہسی لہی روایہ تہ بووم و پپا و ژہ ک ہہ پپا گہ ٹیرنگہ گیان کہ پند۔ پاپیرم و ژہ ننگم و یارو ہہ لہی روایہ تہ دہر چوود، چوودہ سہر ہہ لا ہہ لای خوی، خالووم۔ باس سہرہ کی زائین لہ کووہو دہس وہ پپہ کرد؛ لہو ساتہ ک کور فراری و ژنہی سہنگ یہزیدی دان لہ قہو ہاوردنہ پانہ شار۔ فرہ شپہو نیہ کہم و تہنیا یہ بیشہ ٹووشم سالیگ مہلوویہ واروود ہا ہور پپان و ٹووشن ہہ چمائی دوویہ کہ بوو و ٹووشن فرہ سالہ پل تریش کیسہل ٹاویا مان نا خہری و چہن جار قتی روو نا لیمان و ہمیش لہ تپول راوہن گیان دہر کردیم ہیمائی ہسہمان تا دوا و ہالی بکہیم و چہمیش ہا لہ تاف دہو۔ م خویمیش لہ کفہہ وارین مہ تہ لہ پلنگ شہنہ فتم و پان گہ پپنگ لہ سہری نپیان فرہ شپہو نیہ کہم و کہ سایہ تپہ گانم شہ کہت نیہ کہم، توام باس ٹمروو بکہم ٹہو گہورامالہ ہانہ نسہ شار لہ ناو مال بووچگی ٹہوہیش لہ پپہ شار و لہ ناوری قہورسان۔ ننگم و مت ٹیرنگہ دی ٹی خودا رامہ تی بکہ پند و مت: روولہ ٹی قہورسانہ خویفونہ کدارہ فرہہ شلخ پلخہ ہہ دارہ گائیش چوو دار نین و لہ جی و ہلنگ درگ و دہری گردنہ، روولہ لہی شارہ ہناسم قت بوود و ٹی خپوانہ پیل قیلنہ پرووژ پدہم، مالہ گہ زندانپنگہ م کہی نادت و ہی کولانہ دپرم۔ وہ ہہر کہ پپا رسی یہقہی گرد لالکیاد: رووژ ٹینگ مردم، لہ قہورسان ٹاویا چالم بکہن یہ تہنیا و ہسہت منہ۔ پاپیرم ڈایم دیم لہ بان پلہی دہر ہسارہ گہ دہسہو نچ نیش توود و قووخ داوودہ مل قہم گوچانہ گہ پپا و چہو بروودہ دارہ پیل ناو قورسانہ گہ پپا۔ زائین وہ خودا قہسہم نہ تہنیا، ہیچ کہس تریش لہ دہمی گہ پپہ لہ بارہی خوی نہ شہنفت و ہیمائی کہسیش نیہ زانی چہو ہا ناو دلئی، ٹی یارو خوی ٹہو دہس نیہ پند و لہی روایہ تہ ہووچ نیہ شوونڈ ہا لہ چرپ چاپ خوی و مہنہ پپہ فرار کہ پند۔ یہ بوو دکتربیل فرہ پنگ لہ دہرمان پپان ٹاجز مہن و سہر پپان سر مہن۔ لہ پیرہ ٹی کہ سایہ تپہ ک لہ دہس فرار کرد و منی گومی کردم یہی ٹیواران گشتیمان لہ مال پپان کوو بوومن و ننگم دہمہ بان ٹلاژ باوود و تہنیا م زانسہ وہ و ہار ٹاویا فکر کرد، لہ پسا لہ دلہو عہرووسینگ لہ ناو و پارگہ رمزی و مہر دم فرہ پنگ لہ دہوری خوی کھن و چہپ کوتن۔ یہ باس دو سنی رووژ لہ یہوہرہ و ٹمروو ٹیوارس پاپیرم دہمہ بان خہفتیبہ و چہوہ پیل زرقاقہ دانہسہ قہی سہقف و تاقہ گہ پپا چراخ تووری شہوق دارنگ لہ خیالی لہ ناوی رووشنہ و لہ پسا ژیر خان بالاخان نھنومہ تیگ درس کہ پند تا خوی و ژنہی لہ ناوی جیہو بگرن و بچنہ ٹہو رووژ پیلہ و کہسی جرئت نہ کہ پند پان بنہ پندہ ناو روایہ تپہ و مردار پپانہو بکہ پند۔ زائم ہنای بچمہو دیار پپان ہانہ ژیر خہرواری خہری و بان پپان دو سہنگ گران قہیمت داپووشاس لہ ناو قہورسان گہوراینگ ک دارہ گانی دار نین لہ پسا تک تک بوونہ ٹا و چن پپہنہ ناو راوہن۔ سال وارین مہلوویہ لہ ہورہو بووم و سالہ پیل قہت قران کیسہل قہرامووش، نا ٹا چن پپہنہ ناو راوہن۔

دیاری میزگ، جنگیل هری هرین ژیار جهانفرد

کرد و لهی دیم خسهی وه ئهو دیمما. چمانی زهرده ژوه پشانووده دمچه وویا. چهو بریه ناو چهو چهو و قیران و هاوار کرد. وهلی هیج تهو فیرنگ نیاشت. پهنا بر دیمنه پشت تاشه بر دینگ له لیوار چهو. جهلهسهی گورجانه یگ؛ له دار خسیمن. هلایه چاره کی وه سر گاهه دهمه ته قه و راویژ کریا. فرمانده بریار خوهی دا. من و سه فهر کفتمینه لیو چهما. سه فهر یگ ک دو سال پیش خزمه تی تمام بوود، ئەما وه ئشقی شه هادته و خهبات له ری ولات - ولاتینگ ک زوانیانیش نه رسیه و - نه لگه ردیووده و ترا شار خوهی. ئیسه دو سال ژرافه تر بوو ک وه شانازییهو شهر کرد و وه بوو بارووت گوله و بوو لهش کفتمی یار و نه یار، گهز گهز بالا رواکان. هر جار گولهی له لهش ریوارینگ له ژیر خهت گیر کرد، چمانی دنیا هین سه فهر بوو و وه گورجانه یگ خوهی تهقانه لای فرمانده را، نهویش ده سیگ کیشا مل سه رییا و وه راحت ناو له قورگی چینییه و خوار. راسی تنیا هورئ و هفقال فرماندهر بوو، تنانته ترا خواردن ناشتای دووای نماز شهوه کیبش وهل یه کا بوون. ئیمه وه لیو چهما کفتمینه رییا. وهره ناو دل ولات. وه بی ترس و له رزه گام هلگر تیمن و له ناو دل ک شوهر خوهمان نزیکه بوومن. دم دم ئیمه بوو. کس نهویرس بووشی پشت چهودان نهوروه، چون فرماندهر ناووده ژیر زوانمان ک هیج کس نیه توانی له برابره هدهف پاک و راسگانی ئیمه چشتی بووشی، ئیمه راسگانی ترین نایمه میل دنیا من. دووای ده - دوانزه دهقه ره سیمه گولم قوولی. وسایمنه دیاریانا، وهل یه کا دهس کردیمه راو کردن. له بانا کش ماسییهیل کردیمن. له قوولایی گولمه گه، له وار و لیزگی خوهیان نهیش تیمان. وهر ییان نایمن له وییار و تفکی ناوویل. تنانته گاجار له وهیشت لهپ دان ماسی و تفکی وییار، ناو نهووده ماسی نه کفتم. بریگیان له بی جهری له وهیشت لهپ دان ئی گشت ماسییه، کفتمه و دهیشت و سر کوتان؛ دنک دنکیگیان گیان کرانن و وه نکه جری دهسا لهش ژهنینه تفکی ناو. نزیک لیو مهرز کردن، فرمانده له پشت کوچک له مکول بوو. لهپ دان ئی گشت ماسییه، بووده خوونینگ و وهر چهوی گرتبوود. سه ریگ هیژ دا، ماسییهیل هاتبوونه بیست سی متری. یه کمین نارنجک ک نرایان وه شان. ئیمه ییش خوهمان هلاژانیمنه پشت کوومه یگ خهرئ له بال ژوه ری ماسییه گانا. ئەمانی ههچانه و نهخارد تا دهسکفتم تهقین یه کمین نارنجک کی بوونی. چون له ناو ئی چهن سال شه ره، دی هووکاره بوود ک ده میگ دژمن لید نزیکه بوو مه پرس و ترمز ویل که نارنجک دویم، سییم، چوار و سه شانه ناویانا. رنگ چهو گووه رییا. ماسییهیل لهت بوون. ناو و خوون بووه یه کا. هر ماسی لهت کریای بوو ک ناو پلی دا! هر ماسی زینی بوو ک وهل لهش مردییه گانا هلائی ژیر خهت کرد. ماسییهیل زامداریش گورجتر له جارن ری خوهیان ترکانن. ئەمانی ماسییهیل ک له بانا راو کردبوومن، زور مییان کوشیان. فرماندهر و من و سه فهر پهلام سر خهت بردیمن، نهیش تیمان لهش ماسییهیل بچه و ژیر. نوای لهش مردی ماسییهیل گرتیمن و دی نهوانسن واو سه بکن. ئە گه جار جاریگ لهش ماسی لهت بوویگ له دهسمان دهر چی، هاوسه رازه گم هلاماتی برد و له شوونی تا ژیر مهرز چی. چارمان ناچار بوو، یه هیا و نامووس فرماندهر بوو. فرماندهر هر جار وهت: "مال ترا مهرزه یا ترا قهرز" ئیمه ییش باهر کردبوومن. لهی دهمه ماسی خولگهیل تر له خهت هاتنهو بان و خوه شییان له رنگ سوور و له خوون ره ژبای چهو هات و خوازین تا وه سر کانی ئی ناو رنگینه بجن. هر چهو وهختی گه ورا بوو لهش مردییان له لای چهمه گه بووه ناو ئهو دووای لهش ماسییه گانا. رووژ هیل و مانگ و سال فره یگ ویرد. یه بووده کارمان. شهوه کیان وه سات کارمندی هاتیمنه سر کارمان و تا وه گووش خوره او کار کردیمن. هر رووژ ماسییهیل مردی و نیمه گیان له چهو خسیمنه دهیشت. □

پشیهیل پهلام ماسییهیل هاوردن. ماسییهیل فره یگ خواردن. ئەوانیش دی کفتمبوونه لمر. هر رووژ و هر سات وه دیار ئیمه و بوون تا ماسی تازه له ناو نرایان بکوشیمن. پشیهیلی ک له دریزی ژبانیان هر بنقاو خوار دبوون و تا ئیسه

دوویا چهن سال شهر، ژنهفتن وشه ی ناگرهس، ترا هر که سیگ فره گران بوو. ئەوه بیه ترا ئیمه ک له ناو قولتیسه ی ناگر و له بهری نوا بوومن. ئمیدمان یه بوو ک تلیماره یگ فره تر له زوی دژمن داویرمن. دووای ئی گشت ساله، خهبات ترا سه ربه رز کردن ولاتینگ، وه زوان هاوردن وشه ی ناگرهس و ناشتی، هوهلره خسه و گیانمان، تهکان گهنینگ دا وه فرمانده. نارام و قه رار لی بر بوود. له بهری شهر ژاو هلاوردیم و خر خوار دیمن. سر بر دیمنه یه کا و ناشاسه لیمان بریابوود. پامان ئهو بان زوی نه هات، مینسیمنه مامر سه بریای. من و سه ربه رز تره ک ک سالان فره یگ بوو له تر کهش فرمانده بوومن. جار تر وه دهقت گووش له فرمانده تهکانیمن. راسی بخوازین، شهر بووده به شیک له ژانمان. ئیوارانینگ ک دهسمان له خوون نه ره ژیا، نان ئهو بان زوانمان نه چی، دی فرخ نه کرد چ خوون دژمن بووانا بان خوون هاو قه تاره یل خوهمان. تا فرماندهر وهت تن و سه فهر وه گه رما بان، نه له زوانمان نه بوو. ئیمه له ناو ئی چهن ساله، وه چشتیگ تر بیکه له شهر فکر نه کردیمن. ئەسلن باهر نه کردیمن، رووژینگ بی ته قه ی تفنگ بویمنهو سر یا گه ر بژیمن. موویگ له گیان فرماندهر رازی نه بوو ک دژمن وه به رزه ک بانان دهر بچوو. له سه رین تا وه پا له بقه قه تار و شهنگ وشک بوومن. هر جووره تفنگ و ته قه مهنی وه گه ردا بردیمن. تا له ناو ئهو دووای سه ربه رز و مهر دمه گه بوومن، ته قه لا کردیمن ک روو خوه شیک نسبهت وه ناگرهس و ناشتی نیشان بدهیمن. ههای ره سیمنه لیو چهو. چهومان کفتمه ئی لهپ ناو ک ئی همگه ماسییه وهل خوه یا بهی، بی یه ک که سیگ ری نیشان نیان بدهی، تنانته وه دل قه چی خوه یان چنه و ژیر، نه تنیا فرمانده به لکوو ئیمه ییش تا ئەندازه یگ له جامه ی خوهمان دهر کردن. فرمانده دس و پا هلامالی و وهر نا له تفکی وییار. وه زوان خوهش له ماسییه گان لالکیاوه: "ئیمه خوه شمان نیه تی ئیوه بوونه خوه رداش که ساتینگ ک سالان فره یگ له همبه ر ئیمه پادانه سه گهز، نه تنیا پاوه گه زدان، یه سالان فره یگه له ئیمه کوشن. ئیسه خوه شمان نیه تی وه زوان تره ک وه گه رددانا بووشیمن. ئیمه توایمن ئی گیجه ل گه ورا چاره سر بوو. هاتی ئیوه نه ره سوونهو، گاهه سیش وه روو نا گاهی بوود، ک ئیوه له یوا خوهدان خهینه باوهش..." ماسییهیل گووش نه ته کانن، به شیک له وجود چهو بوون. هر کام لیان دیروو کیگ له ئنسانه یل دهور وهر خوه یان زانستن، ئەوانه یسه ک زاروو بوون و ثمر ییان، شهر ئنسانه یل نهوود، داپیر و باپیر ییان، ئیواران هوورد باریک تاریخ ئی گیانه و ره یل دوقوله نرایان واژگفت و شیوه کردبوون. رنگ سه فهر له فرماندهر زهر دتر بوو، منیش تا تنانته تیگ زهر دتره و بووم. ئیمه هر سی، خوهمان هلاژانیمنه ناو وییار چهما، وه چنگ وه لهپ، وه پا، وه زگ، وه قه پ نوای ماسییهیل گرتیمن. هیج ماسییهیل گووش نه ته کان، گاهه سیش هر هوال نه پرسوون. وه ژیر ههنگلمانا، وه ناو گه ل فرمانده یا سووله کردن و چینه و ژیر. ماسییهیل تر ک له توایتیان بوو، باز دانه سه رمانه و. هر چی لهپ کوتایمن، سر بوون و فرته کردن و چین. خهتی گهنینگ کفتمه و سر لیو سه فهر. فرمانده ریش پیر کی دا له خهنی، وهلی خهنی شادی نه بوو، خهنی ساله یل شهر بوو. ههای له یوا خهنیگ نیشته سه ر لیو، دی زانستیمن دووای گریگ زوی و زه مان نه یه ئه وه یه ک. دس و پا و تمام نازای له شی نیشته له رزه. تر که شه یلی ک له شه ش سال پیش هر له ی لیو چهمه، له لی لیوار خهته، دابوون له ناو سه ری، گاجار ژان و ئیشییان هاتو سوو، خهنین و گیری له وای سه حنه یل فیلمه یل شادی و شیوهن به ین به نییوه

گوشت ماسی تازه و چه نهوون، تهناخت پشیهیلی ک نازیان فره رهواج بوو له دهر مال بهگ و میر گهورا بوون، هزار کوتی ئی ماسیهیله له ناو خهیاال خوهیانیش نهوون. ههر پشیهیگ خوهشی له جووری ماسی هات. لییان بوو تهنیا سهر ماسی خوارد، لییان بوو گوشت بی کهول، بریگیانیش کهول ماسیهگان کهنین و کهمیگ له پووسهگهی نانهوده، نهلبهت زوورمیان نهپرسین و وه نازای سلینانا دان. کاشی وه جیهیگ رهسی، بر لهی همگه ماسیهی نهکردن. فره کهسهیل سهردان لیو چه م کردن. جهلهسهیل فرهیگ نریا، راویژ فرهیگ کریا. سهرنجام بووه بهگ گوشت ماسیهگان سادر بکری. نهلبهت وه ولاتهیلی ک هورئ و هوپشت و نریک بوون. سالهیل نهوهل لهیوا بوو، ولاتی ک نریکمان بوو گوشت ئرای چی. دووای چهن سال ههر ولات دوورتریگیش تهقهلا کرد ک گوشت ماسی تهیعی هم بهخرده و همیش وه زینئ، له ئیمه بسینن، نهویشه وه ئی نرخ فره کهمه نریاووده بان ههر کیلو گوشت ماسی. ههنای دهس کردن فرهتن ماسی، حاجی - ک ئیمانی کامل بوو - هولوزیا ئرا بهریرس سادر کردن گوشت وه ولاتهیل دهرهوه. سالان فرهیگ گوزهری، فهراندر پیر بوو. وهلی دل له کار خوهی نهنا. منیش کار تر جیا له یه نهزانسم. ئرا یهگ بژیهم ناچار بووم ک دریزه وه

کار خوهم بهم. کار ئیمه بووده ماسی خواردن. ههر جوور برشانن ماسی دپیهکهو کردیمن و وه جوورهیل مهخوسوسیگهوه لهش ماسی برشانیمن. چه م ههر جار وه رنگ سووریگهوه خر خورده ناو شار ژیر خهتا. دی لهی ناخرهیلوه تاقهت نههاورد، وهل گهرمای تاوسانا گیانئ نیشته کولیان. وهر - وهر گهرمهو بوو. کهس له قهره نهیشته. ههر بن بسات ماسیهیل بوون ک له پهسوو و بن زهل و زوولهیل له قوولایی گولهماگانا خوهیان نهوشارتن. کاشی وه جیهیگ رهسی چه م له وهیشت گهرما سینتگ دا و کولیا. له پشت بهنداوهیل و گولهماهیل قوول، بووه هلم و چیه ناسمان، گیژ خورادن و خر خورادن. له وهرز سهرما و وشکهزقم دنیا بووه میل یهخ. نهورهیل تاقهت نههاوردن و بوونه گرمهر و ریژان و وه مل زهویا دایان. □

رووژ ههلاتبوود. وهل وارانشا ئیمه کار خوهمان ترکانین. ههنای من و سهفره گهرد یهکا له ماسی داگردنهو هاتیمن، شوونینگ لی نهبوو! هاتبووده گوما، وهختیگ له شوونی گهردیایمن، دیمن جار جار لافاو بهیده نهو ژیر و گاجاریش دهیده نهو بان. لهش سهردئ سهردتر له ناو چه م له مهرز چییهو ژیر. وهلی ههر دهس بوو و وه گهرد پل دان ناوا پهلام ماسی برد.

ھەرىكەت بىلەن ئىپادىلەش

ھېمەن ئەبدىلئەزىز

فەرەخى ۱

”ئەو چەندەمىن جارە پېت دەلىمە، ئەو قسانە نەھىيەكى زۆر مەزىن. دۇنيام كە ھەموو ئەو قسانە ۋەك نەھىيەكى زۆر مەزىن. نىوان مەن و تۇدا دەمىنەتەم. ديارە لەو چەند مانگەدا تەننەت باشتر لە ”خاتوون ئەستى“ش بۇت روون بۇتەو كە شېخ فەرەخى خاۋەن كەرەمات ھېچ سەنورەك لە ئەرز و ئاسمان لەپىناۋ گەيشتن بە ئامانجەكانى شەك نابا. زۆر باشترەش بۇت روون بۇتەو ئەگەر بېتو بەتەو تەننەت يەك لە سەدانى نەھىيەكانى مەن بىدركىنى، زۆر بە ئاسايى بەدەردى ئەو چەندىن كەسە دەچى وا لەو ماۋەيەدا بەسەرھاتىنام بۇ گىراۋىيەتەو. كەوايە بۇ ھەمىشە لەبېرت بې پاراستنى نەھىيەكانى شېخ فەرەخى خاۋەن كەرەمات ۋەك پاراستنى نەھىيەكانى مەزىن ئەرز و ئاسمانە. ئەو نەھىيەكانى وا جوپرائىلى مەزىن و ھەموو مەلائىكەكان خۇيان بە بەرپىسى پاراستنى دەزانن. ئەو نەھىيەكانى وا تەننەت پورېشم ھېندىكىانى بۇ ئاشكرا بېو بەلام ... تا كوئىم بۇ باس كىردبوو؟ ئەرى! ... پوروم دەيزانى مەن چىھام لەدەست دى، بەلام مامم ھەر قەسە خۇى دەكرد. ھەلبەت لە قسان چەند جارېك پوروم باسى چۇنيەتى كەرەمات نواندىنى مەن لە مندالەيەو تا دوايىن ژوانى مەن و ”خاتوون ئەستى“ بۇ كىردبوو. بۇ باس كىردبوو كە مەن زگماك دلم بە ”خاتوون ئەستى“ بوو. پېى كوئىم كە خۇشەويستى ”خاتوون ئەستى“ بۇ مەن ھېندە گرىنگە كە لە پىناۋ گەيشتن بە ژوانى ئەو، پاش ئەو يەكە زەوېم بە رۇخسارى خۇم رازاندەو، دەستبەجى دايك و باۋكەم رەوانەي بەھەشتى بەرىنى خۇداي ھەژدە عالمەيان كىرد. ئاگادارى كىردبوو كە مندالەيەك وا لە مەلۇتەكەدا قەسە دەكات، ئامان و سەد ئامان، بۇ ئەو نابى دۇمنايەتى لەگەل ساز بىرى. ۋەبىرى ھېناۋوۋە كە شېخ فەرەخى خاۋەن كەرەمات، ھەر ئەو كەسەيە وا سى رۇزان جىزنى رەمەزنى ۋەپېش خست و گوئىشى بە قەسە و تانە و تەشەرى مەلا و شېخان، نەبزا. بەلام مامم بەرانبەر بە تەۋاۋى ئەو قسانە بە دەم شىرەبەزەكەو تەنيا يەك ۋەشەي بە زاردا گەرا: ”سۇبجانەللا!“ جا ماناي ئەو شىرەبەزەيە پاش پى زانىنى پوروم و كورەكانى بە دوايىن ژوانى ئىمە لە ناۋ خىۋەتەكەدا، زياتر ۋەدەر دەكەۋى، ئەو دەمەي وا مامم بە خەيالى خۇى لە پىناۋ پاراستنى ھەيا و شەرەفى بىنەمالەكەي دەچىتە سەر دارىكى بلىند و ھوكم لە براكانى ”خاتوون ئەستى“ دەكا كە ھەر ئەو شەو لەگەل ”خاتوون ئەستى“ بەرەۋولاتى براكەي، واتە ”ئەبدىلغەزىزى داسنى“، ۋەرى كەون. بە كى دەكرى؟ كام پىغەمبەر، كام پىياچاك، كام شېخ و غەلىفە تۋانويەتى لەگەل ژوانى پىر لە خۇشەويستى و راموسىنى دۇدارەكەي، ھاۋكات، ئاگاشى لەوردترىن جىمجۈلى چاك و خراپى پىياۋىكى خۇدانەناس و قىيامەت بەخەسارى ۋەك ئەبدىلغەزىزى داسنى لە ۋلاتىكى دىكەدا بى؟ تۇ بلىتى مامم ئەبدىلغەزىزىم ئەو سى خەۋنەي وا بەمنەۋەي دى، بۇ مام غەلىفەي نەگىرايىتەو؟ ئەو سى خەۋنەي وا راست لە سى شەۋدا پىش لە زەماۋەندە بەدشۋمەكەي كورەكانىەو دىتى. رەنگە بۇي نەگىرايىتەو، دەنا ھېچ پىياۋىك ھېندە گەۋجانە كچە نازدارەكەي رەوانەي ھەندەرانى بى گەرانەۋە ناك.

ئەرى! ئىستاتىش جوان لەبىرەمە. لەو سەردەمەي وا ئەبدىلغەزىز خەيالى نارندە حىجەلەي دۇدارە نازدارەكەي شېخ فەرەخى خاۋەن كەرەماتى بە مېشكەدا گەرا، شەۋى يەكەم، بە ئىزنى جوپرائىلى مەزىن، مانگم تىكەل بە بلىسىنى ئاگر نارندە خەۋنەيە. بەلام كاتىك كە لە خەۋ راجەنى يەكەم شت كە بىرى لىكردەۋە مەرەكانى بوون. ”ئەكا ھەرە تىشقە لىي دابىن ... ئەكا ...“ شەۋى دواتر رەشەمارىكى زەبەلاخەم ۋەزەمان ھىنا و نارندە خەۋنەيە: ”ئامان! دۇست و دۇزمنى خۇت جوان بىناسە، بزانە لەگەل كى تىكەۋتوۋى ...“ دىسانىش ھەر تىنەگەيشت، كاتىك لەخەۋ ھەستا فەرمانى دا شىرى يەك ھەۋتوۋى مەرەكانى بەرنە بەردىگارى ھەژاران و داماۋان! شەۋى سىھەم ۋەزى بەھار و سەرھەلدانى سىروشتىم لى شىۋاند و بۇم كىرە دىمەنىكى تىسنىرتر لە دۇزەخى دۇزەخىيان، ئەۋجارىش ھەر بە ھەلە تىگەيشت. دەستى كىرە بە تىفاق كۆكردەۋە بۇ چەند سەرە مەرەكەي، ئەكا سەۋزايى بەسەر سىنگى زەۋىيەۋە نەمىنى! لەو سى شەۋدا تەننەت بۇ چىرەساتىكىش بىرى لەۋە نەكردەۋە كە رەنگە ئەو خەۋنەنە بى دەۋەست بە بووك ھىنانى بۇ كورەكانى نەبىن. بىرى لەۋە نەكردەۋە كە قەبارەي ئەۋىنى پىر لە ھەستى ”خاتوون ئەستى“ تەنيا بە بالاي شېخ فەرەخى خاۋەن كەرەمات دورداۋە و ھىچكەس تەننەت كورەكانى ئەبدىلغەزىزى داسنىش ناتوانن خۇ لە تۇزى رىگەي شەقى ئەو و دۇدارەكەي بەدەن. دەبوو بە چ زەمان و ھىما و ھەرەشەيەك تىم گەياندا؟ ”مەن“ ۋەك ھەمىشە و تەنيا لە رۇلى بىسەرەكى باش گوئى داۋەتە قەسەكانى شېخ فەرەخى خاۋەن كەرەمات و ۋەك ھەمىشە بىدەنگ و بە رامانىكى قوۋل لە مېشكىدا خەرىكى لىك دانەۋەي قەسەكانىەتى. بەلام بە باشى تىنەگەيشت كە ئەم دوايىن پىسپارەي شېخ فەرەخى ئاراستەي ئەو كىراۋە يان ۋەك پالېستى راست كىردنەۋەيەكى چەند جارەي قەسەكانى شېخ فەرەخى ھاتۇتە ئارەۋ. ھەر بۇيەش بى ھىچ قەسەيەك خۇى سەرقالى سەر و ژورور كىردنى كەل و پەلەكانى ناۋ ھەنباۋەكەي بەردەستى دەكا.

فەرەخى ۲

”كاكى مەن“! ئىستاتىش نەمزانى تۇ كىيى و بە رەجەلەك و رەسەن

دەچىتەو سەر كام خانەدان و بنەمالە. چۈن و بە پىي چى مىلى ئەو رىنگا ھەرزەت گرتۈتەبەر و بوويەتە ھاوسەفەرى شىخ فەرخى خاوەن كەرامات. لەو ماوئەيەشدا ھەرچى سەرنجى ئاكار و رەفتار تەداو جگە لە گوئى دان و بە ھەلەكەوت لىو جولاندنىكى بىدەنگ چى دىكەم لى نەدىوى. نازانم چۈن نەدىو و نەناسىو و بە پىي چى نەك ھەر بەسەرھاتى دەيان كەسم بۇ باس كر دووى، بەلكوو بەشىكى زۇر لە نەھىنىەكانى ژيانى خۇشمم بۇ ئاشكرا كر دووى. عەقلى شىخ فەرخى خاوەن كەراماتم داوئەتە دەست مەتەمانە بە بىدەنگىي بەردەوامى شەو و رۇزائەت. ئىستە ئەوانە ھەموو بە جىيى خۇي، ناكروئ تەنيا جارىك زمانت لە جىيى ئەو دوو دەستە ناقولايەت وەقسە بىنى و پىم بلىي كەنگى دەگەينى؟ ” مەن ” رەنگە جگە لەو پىرسارى ئاخىر وەلامى ھىچ پىرسارىكى دىكە نەزانى. بە ھىواي ھاتەنگە دىكەتە ھەلەم تەننەت خۇشى گوئى لە ھىچ دەنگىك نابى. بۇ ساتىك بىر لەو ھەكەتەو كە شىخ فەرخى خاوەن كەرامات رەنگە تەنيا بە روائىنى جولانەوى لىوئەكانى لە قسەكانى تى بگا. لە بن دىوارىك پال دەكەوى و دەست دەكا بە لىو سەر و خوار كردن: ” دەگەينى مام شىخ ... ھىندەمان نەماو، دەگەينى ... پاش ئەو چنارستانە دەگەينە دەشتايىك و پاش ئەوئىش رىي كۆپرەدەئىكەمان لەبەرە. جوان لىم روون نىيە لە كام شوئى ئەو كۆپرەدەئىكە، لەناو كام مال و مەزادا بەلام راست لە ناو ئەو دىيەدا پىاويكى بىكەس و تەنيا دەزى بە نىوي ” لەشگەرى. شىخ فەرخ بىدەنگ چاوى بىرپوتە لىوئەكانى ” مەن ” بەردەوامى بىدەنگى شىخ فەرخ ئەو ھۆمىدە دەخاتە دلى ” مەن ” ھەكە رەنگە لە قسەكانى تىگەبىشتىن. ئەوجار ” مەن ” بەھىز تر لە جارى پىشوو، بىدەنگ و بەردەوام لىو دەجوولئىن: ” ئەوجۇرەى مەن بىستوو مە تەنيا لەشگەرى ئاگادارى ئەو نەھىنىيەيە كە خاتوون ئەستى بەرەو كام ولات سەرى پىو نەو. مەن خۇشم پىماو بوو چىرۇكى دلدارى شىخ فەرخ و خاتوون ئەستى بە گرىبانە بەكولەكەى شىخ فەرخ لەسەر گۆرى ئەو خاتوونە كۆتايى پى ھاتوون، بەلام كاتىك لەگەل چەند ردىن سىي و پىماو قوول و بەسالچوو سەبارەت بە ئەنجامى چىرۇكى دلدارى شىخ فەرخ و خاتوون ئەستى قسەم كرد، تىكرا لە سەر ئەو ساغ بوونەو كە شىخ فەرخ پاش ئاوارەبوونى بەرەو ولاتى شام و سەردەمىكى زۇر دابرا

فەرخەى ۳

” خۆزگە و سەد خۆزگە تەنيا جارىكى دىكە بەمىدبايەتەو. ئەگەر لە ناو سەد كەسىشدا خۇي حەشار دابى ھەر دەيناسمەو. بالا نالەبارەكەى، سەمىلە تال كەوتووئەكەى، چاوە دەرىپەيوەكانى، لە ھەمووى ئەوانەش گرىنگتر بزە زەھراويەكەى و سەرتاسەرى ئەو رۇزە لەسەر لىو دەچۆرلەكەى بوو. ھاوار و سەد ھاوار ... رەنجى كارەساتى ئەو رۇزە لە لاىك، دەردى ئەو بزە ناخەزە زەھراويەشى لە لاىك. ئىستاش نەمزانى چاوى بۇ لە خانزاد ھەلەندەدەگرت، ئەى خانزاد بۇ بزەى ئەو زەلامەى بە شابزە دەستاندەو؟ تۆبلىي خانزاد، ھۆشى لە لاى قسە كانى ئەو رۇزەى مەن بووى؟ تۆبلىي ئەو رۇزە بەھەلە خانزادەم وەك ھەمىشە لىو بە بزە نەھاتىبەتە بەرچا، دەنا خانزادى تاقانە، خانزادە نازدارەكەى سولەيمان بەگى قولى بەگيان چۈن دەتوانى لە رۇزى سزا دانى بكوژە خەيالىكەى بابى، ئاوا لىو بە بزە و دل پىر لە شادى بى؟ تۆ بلىي ... ”

” لەشگەرى بەستەزمان! دل قايم بە بە كەرەمى خوداى ھەژدە عالەميان! ھىندىك لەسەرەخۆتر بە. ئىمانت بە خاوەن چارەنووس بوونى

خودای گهوره زیاتر بی. دلنیا به شیخ فخر وهک که مترین عهبدی خودا، ناگای له بهسه رها تی تو و سه دانی وهک تو هه به. هر تو عه بده چکوله به شیخ ده توانی زانی تو نه شکنه چه دوزه خینه بهت سا ریژ بکا. به لام با بزانی که امانی شیخ فخر تا بهر ده رگای ده روازی تو شاره ی وا دلین خاتوون نهستی نیستا لهوی وهک هه می شه چاره ری فخر خوله که به تی، بر دهکا. تو شاره ی وا وهک سزاگای خه یانه ت کاران و پیلان چیه کان نیوی لی ده بن. تو شاره ی وا به هو ی زرم و کوتی ته قینه وهی به رده و امی فیشهک و بومب، دوغا و نزا و پارانه وهی شیخ فخر تا بستیک، ته نیا بستیک نه ولاتری ده روازه که شی بر نا کا. هر تو هوش بوته هو ی تو هه یکه ته نانه ت زور جار له می شکمه دا ریگای شاره که شم لی ون بی. تارما یه کی به ته واو مانا پیش چاوی شیخ فخر خی خاوهن که امانات بگری و نه هیلی ...

له شگه ری هه ست به پیش نیار کردنی مامه له یه کی دوو لایه نه، له لایه ن شیخ فخر خوه ده کا:

”نازانم بیستووته یان نا، نه گه ریش بیستووته تا چ راده یهک بروات پییه تی، به لام با تو هه بزانی ته نیا که سیک که بهو نه هیینه ده زانی له شگه ری جهرگ سووتاهه. دلنیا زور شتی دیکه ش هه ن که من نایزانم و شیخ فخر خی خاوهن که امانات لیان ده زانی. ”من“ پالی داوه به دیوار بکه وه وهک هه می شه بیده نگ و له سه ره خو گوئی را گرتوهه.

فهرخه ی ۴

”نه شا تو نه هه مه تییه! تو هه دوازه شه و و رژی ته واوه سریوه له تو رز و ئاسمانه وه نایه، که چی راست له ورژدا ده بی ده ست بکه نه وه به به شکردنی ملکی باب و با پیرانیان.“

به نیشتنه وهی ته پوتوز و ئاگری ته قینه وهی دوا یین خو مپاره و نارهنجوک و چرکه بومیه کان، ”له شگه ری“، ”رحمان به کری بهت بیژ“ و ”سه ده وان“ له قه راغ دیواری که لاهه یهک، یهک له دوا ی یهک، دینه ده ری. هیندیک نه ولاتری که لاهه که کزه دنگی ناله نالیک زور به زحمه ت ده گاته گو ی.

له شگه ری جامانه و ئا غابانوه که ی به چوکی تو ز ته کین ده کا و روو ده کاته وه که و ده نه ری ئی:

”مامه شیخ! ده ست هه لئه برام! روژ له وه یه بگاته تار یکان. دیسان رنج به خه سار ده می نی نه وه، قه تمان وهک تو ورژ بو هه لئا که وهی، ته نانه ت ”رحمان به کری بهت بیژیش“ له ”حاجی حه سه نه وه“ خو ی گه یاندوتی ... پیموانییه که سی دیکه مابی تا له وه زیاتر کاره که له سه ر یهک بخه ی. به شکمه تو براده ری په ناشت یارمه تییه کمان بدا ...

که لاهه که ته نیا سی سووچی هه یه و ”من“ به هه ر سی سووچیدا چاو ده گری، جگه له خو ی و شیخ فخر که سی دیکه ی تیدا نابینی. که وایه مه بهستی له شگه ری له ”تو براده ره“ ده بی هه ر تو بووی. تو هوش به راشکاوییه وه ته نیا تو هه ده سه لمینی که ”من“ له شوینه دا ده بیند ری و به دلنیا ییه وه ده توانی بروای به بوونی خو ی هه بی!

”تو هه ی له سه برانه له خیرانه، سبچه نی و تو دووش هه ر روژ ده بیته وه، تووشی گیجه لمان مه که!“

نه مجاره له شگه ری له وه لامی شیخ فخر خه ا به هیز تر ده نگ هه لئه بری:

”نا ... نا ... مام شیخ! گه ر به ته مای روژیکی، وا دنگی هیچ زرم و کوتیک له سینگی تو خا که وه نه گاته گو ی، تو هه ده بی بهو هیوا یه وه هه موومان هه ر له نیستا وه بنووین و خوه قیامه تی بو ببینی. گه ر بریاری پی شوومان به رده و امه فه رموون با ده ست پی بکه ی، دنا ...

شیخ فخر، پووکه ی فیشه که ی دوازه هه م به په ته وه ده کا و ناهیلی له شگه ری قسه که ی ته واو کا:

”سوبحانه لالا ... سوبحانه لالا ... هاوار له ده ست بی مه جالی تو و په نابه خودای

هه زده عاله میان له ده ست شه ی تانی را و نراو.“

قه تاره ی پووکه فیشه که کان وه لا دهنی و روو ده کاته ”من“:

”کاکسی ”من“! پیموانی تو ورژ نیوی ده بی لایه کی تو هه بیت و بالوره یه به لایه ک داخه ی.“

پووکه یی کی چکوله له سه ر تو رزی هه لئه گریته وه و فری ده داته لای تو پوله پووکه فیشه که ی وا له بن یه کی که له دیواره کان که لاهه که کو ی کرد تو هه. تو هوجار ”من“ ته واو دلنیا ده بی که له لایه ن هه موو که سی که وه ده بیند ری و رهنه گه گو بیستی قسه کانیشی بن.

پاش هیندیک شیخ فخر روو ده کاته ”من“ و به سه ر، فه رمانی وه ری که وتن ده دا و خو ی زور به شینه یی به ره وه دهره وهی که لاهه که وه ری ده کو ی.

”ده ی خاتوون خانزاد! بوم بلئ، تو هه نه مردم و تو ورژ شم دی. تو ورژ دوا یین ده رفه ته، به وردی بوم بگریه وه با بو هه مووان ده رکه وی کی خه یانه تی به سوله یمان به گی قولی به گیان کردوه؟“

خانزاد له شی به ندکراوی له نیوان دوو دیواره که ی ته نیشتی، به حال ده جوو لینی، زور به سه ختی سه ر هه لدینی و چاو ده بریته چاوی له شگه رییه وه:

”تو هه دوا یین جاره بو تان ده یگریمه وه ... دوا یین جاریک که ته نانه ت به برده باران کردنیش، دوا جاریکی دیکه ی به دوا دا نایه.“

دنگی ره هیله ی ته قینه وهی فیشهک و نارهنجوک له دووره وه ده گاته گو ی ... دوور تر له وهی وه سه ر دنگی خانزاد که وی.

”تو هوشه نه گیه ته ی تو قاوه ت بو با بم برد، کو یخا ره شید که سالانیکی زور چاو و گو یچکه ی با بم بوو، بو خو ی به چاوی خو ی دیبووی گه ر دیکه سمیت له قاوکه ی با بم کردبوو ته نانه ت، ...

سه یده وان و ”من“ به هاسکه هاسک، به ر دیکه دیکه ده خه نه سه ر تو ریزه به رده ی وا تا نزیک سینگی خانزاد ها توون. به رده که به هه لکه وت یان نه نقه ست له ئاست خو یه وه ده ترازی و به سه ر سینگی خانزاد دا ده کو ی، هیز و دنگی گریانه وهی هینده ی دیکه ش داده نه وی:

”ته نانه ت لی پر سیبووی تو گه رده سپیه چه کردته ناو تو قاوه یه وه؟ کو تبووت: ”شه کره، شه کر“ ... به لام کی هه یه له ده رکه ماله بابانی من نه زانی، سوله یمان به گ، قاوه به تالی ده خوا و قه ت شه کری تی نه کردوه؟ قسه ی کو یخا له قه دیمه وه هه ر به لگه بووه ... نیستا نازانم تو من به چی تاوانبار ده که ی؟ ره قی چیت لی هه لگرتووم؟ کیتان دیوه له پی ناو خو شه ویستی دا، خو شه ویستی دا نه هی ناوو؟ خو رحمان به کریش لی ره یه و ناگای له هه موو شتی که ...

رحمان به کری بهت بیژ سه ر ده له قینی و چه ندجار له سه ر یهک ده لی:

”وابوو ... به لی وابوو ...“

سه یده وان و ”من“ هاوکات له گه ل به ر دکو کردنه وه، گو ییان داوه ته قسه ی خانزاد و جازنه جاریک سه ر راده وه شینی. له شگه ری بی وچان به ردان ده چنی و به هه ناسه برکی دپته قسه:

”پیموایه قسه ی کو یخا چه نده جیی مه تمانه یه قسه ی سه روک چه کد ارانیش هه ر به وراده ده بی جیی باوه ری، به تایه ت نه گه ر تو که سه ”شمال به گ“ بی.“

”من“ تا نیستا نیوی شمال به گی له هیچ یهک له به یته کان و ته نانه ت چه ی رانه کان و تو به سه ره اتانه ی وا شیخ فخر بوی گریا بووه نه بیستوه و سه رسامی تو هه یه که له شگه ری تو نیوی له کو یه هینا وه، هه ر بو یه گو یی داوه ته در یزه ی قسه کان ی له شگه ری، به لکوو شتیکی وه ده ست که وی:

”تو شمال به گی له روژی له چینه ی دیوار نانی من له ولای تو وه راوه ستا بوو و فیکه ی بزه ی نیوانتان کزه ی له جهرگم دینا. نا ... عاجز مه به ... جوان گو ی بگره، قه تاره ی قسه و زوو خوا وه لرشتم هه ر به رده و امه.“

له شگه ری روو ده کاته شیخ فخر و دنگ هه لئه بری:

”مامه شیخ خاوهن که امانات! به سه ره اتی شمال به گمان بو بگریه وه.“

“من” چاوهروانی ئهو دیمه‌نه‌ی ده‌کرد. به‌پیی کهراماتی شیخ فخر، ده‌یزانی که کەس وەک ئهو سه‌باره‌ت به‌سه‌ره‌هاتی شه‌مال به‌گ ناتوانی زانیارییه‌کی باشی هه‌بی. که‌وايه به‌پیی ئهو قسانه، “من” گوی له قسه‌کانی شیخ فخر ده‌گری و خوی ده‌داته ده‌ست لاپه‌ره نه‌گه‌یراه‌کانی ناو به‌یت و بالۆره‌کان. شیخ فخر دیسان قه‌تاره‌ی پووکه فیشه‌که‌کانی به‌ده‌سته‌ویه و هه‌ول ده‌دا دوازه‌هه‌مین پووکه‌ش به‌په‌توه کا. پاش هیندیك خۆخلافاندن، قه‌تاره‌که وه‌لا ده‌نی و به‌وه‌زییه‌وه دیته قسه: “خودای هه‌ژده‌عالمیان ناگاداری هه‌موو پاکي و ناپاکیه‌که‌وه هه‌ر وه‌ک ده‌زانن له‌من‌دالییه‌وه ئهو عه‌به‌ه‌چکۆله‌یه‌ی خوی به‌قابیلی هیندیك کهرامات زانیوه و تا نه‌ورۆ زمانی تیکه‌ل به‌درۆ و بوختان نه‌کردوه. ئیواره‌ی ئهو شه‌وه‌ی له‌شگه‌ری ژه‌هری کرده‌قاوه‌که‌ی سوله‌یمان به‌گه‌وه، جاسووسانی ده‌وله‌تی ئه‌سته‌نبۆل دیداریکی نه‌ینیان ده‌بی له‌گه‌ل شه‌مال به‌گ. له‌و دیداره‌دا شه‌مال به‌گ، له‌شگه‌ری وه‌ک پیاویکی گه‌مزه‌ده‌ناسینێ و به‌لینیان ده‌داتی گه‌ره‌ده‌ست له‌شگه‌رییه‌وه، سوله‌یمان به‌گی قولي به‌گیان له‌ناو به‌رن، خوی و خانزاد پاش ئه‌وه‌ی پیکه‌وه‌زه‌ماوه‌ندیان کرد، وه‌ک نوینه‌ری راسته‌قینه‌ی سولتانی ئه‌سته‌نبۆل له‌و ولاته‌دا سه‌روکایه‌تی به‌رپوه‌به‌رن. خودای گه‌وره ناگاداری هه‌موو شتیکی نه‌هینی و ئاشکرایه و دلنایان من وه‌ک شیخ فخری خاوه‌ن کهرامات، قه‌ت زمانی پاکي خۆم تیکه‌ل به‌درۆ نه‌کردوه و نایکه‌م ...” خانزاد بیده‌نگه و مات و عه‌به‌سراو سه‌یری ئهو به‌ردانه‌ی ده‌کا و تا نزیک چه‌ناکه‌ی هه‌لجناون.

“دیی خاتوو خانزادی ولاتی ئه‌وینی من! هاوسه‌ری نوینه‌ریکی خائین و بی‌ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌تی ئه‌سته‌نبۆل باشتربوو یان ژبان بردنه‌ سه‌ر له‌گه‌ل منی جه‌رگ سووتاو له‌رئی عه‌شقی تۆدا؟ تاوانی من چی بوو جگه‌ له‌خۆشه‌ویستی، ئه‌ی بۆوه‌ک میرو سه‌رداره‌زالمه‌کانی ولاتی چین که‌لینی دیوارت به‌جه‌سته‌ی من پر کرده‌وه؟ جه‌سته‌ی منی کلۆل له‌پیناو سازدانی کام دیوار، دیواری کام ولات، پیشگری له‌هیرشی کام دوزمن، تیکه‌ل به‌قور و به‌ردان کرا؟” سه‌یده‌وان، “من” وه‌رحمان به‌کری و چان خه‌ریکی به‌رد کو‌کردنه‌وه. “ده‌ست راگر! دلنایان بالای خانزادی خائین به‌ته‌نانه‌ت بستیکیش له‌بالای خه‌یه‌نه‌ته نه‌نگینه‌که‌ی خوی و شه‌مال به‌گ نابێ.” سه‌یده‌وان، “من” وه‌رحمان به‌کری به‌یت بیژ، ده‌ست راده‌گرن، له‌شگه‌ری ده‌چیه‌ته‌وه ناو که‌لاوه‌که و زۆر به‌زه‌حه‌مت جه‌سته‌ی مه‌رداره‌وه‌یوه‌ی که‌ویک له‌ژیر چه‌ندین به‌رد ده‌کیشیته‌ ده‌ری و دیته‌وه به‌رامبه‌ری خانزاد راوه‌ده‌ستی و به‌هه‌موو هیز و توانای هه‌ول ده‌دا سه‌ری جه‌سته‌که‌ بخاته‌ ده‌می خانزاده‌وه ... ده‌نگی سامناکی ته‌قینه‌وه‌ی بۆمییک، دیسان بۆشایی شوینه‌که تیکه‌لی ته‌پ‌وتۆزێکی له‌راوه‌ به‌ده‌ر ده‌کا.

فهرخه‌ی 5

پاش هه‌یور بوونه‌وه‌ی دووباره‌ی شوینه‌که، بۆ چه‌نده‌مین جار، جموجۆل و قه‌رم‌قواو ده‌که‌وینته‌ ناو خیلێ ئاماده‌بووانه‌وه. “کاکي له‌شکه‌ری! ئه‌وه له‌سایه‌ی که‌ره‌می چه‌زه‌ری کیرامۆلکاتبین و بیره‌ورییه‌کانی ئهو عه‌به‌ه‌ چکۆله‌یه‌ی، سووکناپی به‌دلته‌دا هات ... دیی ئه‌وجار ئه‌وه‌ دلێ من و ئه‌وه‌ش ده‌ستی تۆ، ئه‌وه‌ کۆنه‌ برین و ئه‌وه‌ش چاوه‌روانیی سارژێکی مه‌سیحانه‌ له‌به‌جیه‌ینانی واده و به‌لینیت.” شیخ فخر پووکه‌ی سیزده‌هه‌میش به‌په‌توه ده‌کا و ئه‌مسهر و ئه‌وسه‌ری په‌ته‌که‌ پیکه‌وه‌ گری ده‌دا. تۆقه‌ پووکه‌ینه‌که وه‌لا ده‌نی و له‌بن دیواری که‌لاوه‌که له‌په‌نای سه‌یده‌وان راده‌کش. “که‌وره‌م ئه‌وه‌ ره‌ژی سیزده‌هه‌میشمان ته‌سه‌لیم به‌تاریکان کرد. بریار وابوو پاش حه‌وت ره‌ژان به‌لین به‌جیه‌ بینی. دلنایام له‌من باشترب ده‌زانی چیتر لیپه‌ مانه‌وه له‌تاقه‌تی به‌شه‌ر به‌ده‌ره. تکایه‌ گه‌ر ده‌کری ...”

له‌شگه‌ری ناهیلێ سه‌یده‌وان کۆتایی به‌ قسه‌کانی بینی، له‌په‌رێکا روو ده‌کاته “من” و ره‌حمان به‌کری به‌یت بیژ: “دلنایام که‌س له‌ ئیوه باشترب ناتوانی یاریده‌ده‌ری من بی له‌ پیناو به‌جیه‌ هینانی ئهو به‌لینیه‌ی وا لێم بۆته‌ تۆقی ئاسنین به‌ملمه‌وه.” “من” بیره‌ له‌وه‌ ده‌کاته‌وه که‌ تا چه‌ند ره‌ژ له‌وه‌ پیش، پیی وابوو له‌ کۆری ئهو چه‌ند که‌سه‌دا، که‌سیان جگه‌ له‌ شیخ فخر هه‌ست به‌بوونی ئهو ناکا. به‌لام ئیستا نه‌ک هه‌ر هه‌یه، به‌لکوو له‌شگه‌ری واده‌نوینی که‌ ناگاداری هیندیك له‌ زانیارییه‌کانیشیه‌تی. لیپه‌دا نووسه‌ر ده‌بی وه‌ک روونکردنه‌وه‌به‌ک ئه‌وه‌ بلێ که‌ هه‌تا نه‌خشانندی دواییین وشه‌کانی ئهو چه‌یره‌که‌ به‌سه‌ر سینگی ئهو لاپه‌ره‌یه‌وه، ته‌نانه‌ت یه‌ک وشه‌ش، زانیاری سه‌باره‌ت به‌ که‌سایه‌تی “من” و ئه‌وه‌یکه‌ له‌ کۆپه‌ هاتوه‌ و په‌یوه‌ندی به‌و کۆپه‌وه‌ چه‌یه و به‌ره‌و کوی ده‌چی، به‌ده‌سته‌وه نییه و وێرای تۆی خوینه‌ر خوی داوته‌ ده‌ست وشه و رسته و دیره‌کانی دوایی ئهو چه‌یره‌که‌ بۆ ئه‌وه‌یکه‌ لاینکه‌م شتیکی لی روون بیه‌ته‌وه. “کاکي “من”! تۆ ده‌ست پیکه‌ و منیش تا ئهو جیه‌یه‌ میشکم یاریده‌ی زمانم بدا له‌گه‌لت دیمه‌ پيشی.”

ره‌حمان به‌کری به‌یت بیژ له‌ولای چینه‌ی دیواره‌که‌وه، راست رووبه‌رووی ته‌رمی خانزاد، راوه‌ستاوه و چاوه‌ری ده‌ست پی کردنی قسه‌کانی “منه‌.” “من” به‌یه‌که‌ یه‌کی که‌سه‌کاندا چاو ده‌گیرێ، دوو دل و ده‌نگ پر له‌خۆریه‌ و ترس ده‌ست پی ده‌کا:

“من... من... من ده‌بی له‌پیشدا، ئه‌ری... له‌پیشدا ده‌بی ئامازه‌ به‌وه‌ به‌که‌م که‌ئه‌م شوینه‌ی تیبیداین ره‌نگه‌ تاقه‌ شوینیک بی که‌هیچ چه‌شنه جادوو و دوعا و نزایه‌ک کاری لی ناکا، نازانم هوکاری چه‌یه، ره‌نگه‌ له‌به‌ر ئه‌وه بی که‌ من لیپه‌م، یان... یان... ئیوه تیکه‌را لیپه‌م. دیسان دووپاتی ده‌که‌مه‌وه هوکاری ئهو کاره‌ نازانم چه‌یه، که‌وايه که‌س له‌من و قسه‌کانم دل‌مه‌ند نه‌بی.” شیخ فخر چاوه‌روانی ئهو دیمه‌نه‌ی نه‌ده‌کرد، یان ره‌نگه‌ له‌میشکی‌دا به‌جۆریکی دیکه‌ لیکه‌ دا‌بووه. تۆقه‌ پووکه‌ینه‌که‌ی هه‌ر به‌ده‌سته‌ویه‌یه. هیدی و له‌سه‌ره‌خۆ، به‌لام به‌رده‌وام، ده‌نگ ده‌خا. سه‌یده‌وان چاوی بریوته‌ تۆقه‌ پووکه‌ینه‌که‌ی ده‌ستی شیخ فخر و هاوکات گویی داوته‌ قسه‌کانی “من”- “هه‌روه‌ک هه‌موومان ناگادارین، شیخ فخر له‌سه‌رده‌می خۆیدا پیاویکی خاوه‌ن کهرامات بووه و چه‌ندین کاری چاوه‌روان نه‌کراو و ته‌نانه‌ت کرده‌وه‌ی جادووئاساشی لی بیندراوه. بۆیه‌که‌م جار ره‌حمان به‌کری به‌یت بیژ له‌ناستی خۆیه‌ ده‌نگ هه‌له‌ده‌بری: “چه‌زه‌تی جوپه‌رته‌یل ده‌هاته‌ کنی به‌یه‌که‌جارییه‌ کۆتی فخرخۆله‌ جارێکی دی دوعای مه‌که‌ له‌که‌سی دییه‌ فخرخۆله‌ ته‌مه‌نای ده‌کرد له‌جوپه‌رته‌یلیه‌

ده‌یکوت ته‌خسیری من نه‌بوو، ده‌ستی لی هه‌له‌نگه‌ترتم خاتوون ئه‌ستیه‌ ...” “ئهو‌جۆره‌ی که‌من له‌چه‌ندین پی‌سای پی‌سای ر‌دین سپی و ژیر و شاره‌زا بیستوومه‌، ئهو سه‌رده‌مه‌ی فخرخۆله‌ ...” شیخ فخر تۆقه‌ پووکه‌ینه‌که‌ فری ده‌داته‌ سه‌ره‌زه‌ر و به‌سه‌ر “من”‌دا ده‌نه‌رینێ: “له‌حوت ته‌به‌قه‌ی ئاسمان ته‌نیا جوپه‌رته‌یلی مه‌زن و له‌سه‌ر سینگی ئه‌رزى فانیش ته‌نیا خاتوون ئه‌ستی ده‌توانن نیوی شیخ فخری خاوه‌ن کهرامات به‌فخرخۆله‌ بێن.” “ئهو سه‌رده‌می شیخ فخر له‌ترسی برایانی خاتوون ئه‌ستی روو له‌ولاتی شام ده‌نی و هه‌ر له‌ولاته‌ش دا بازی ده‌وله‌ت له‌سه‌ر شانی ده‌نیشی و سه‌ری به‌ئمه‌یرابه‌تی ده‌گا، حوت قورینگ به‌

من، ئو / ئو، من شالو عبدوللا

من/ئو

خەنەنەكان لە بادەى نەبوون دەنۆشن. لە خەو رادەبم، بەبج ئەوەى بزانم لە سۆنگەى چىەو خەوم بزرگاوه؟ بەتلىكى شەو تىپەريووه، شەو پايژىكى سارد و سامالە، مانگى يەكشەو، وەك چرايەك بە ئاسمانەو هەلواسارو، ئەستىرە تاك تاكە دەچرىسكىنەو، نازانم بۆ پەردەكان دانەدراونەتەو. لە ناو نوین دەمىنەمەو، رادەمىنم، جىيەن بە رۆنايى مانگ خەملاو، دەمىك بەو وەتۆبە رادەمىنم. لە نىشكەو دۆنگەى ئەو بەتالايىيە دەكەم كە لە نىو زووردا كرۆشكەى داو، پەنگى خواردوو. ئازارنىكى بەسوى لەنىومدا گرى دەخوا، گەوگەو، هەناسە لە سىنگم دەتەرىنى، پەتووه كەم فرىدەدەمە لاو، بەرزەبلىسى دەراسىمەو. لە مال دىمەدەر، شەنبەيەكى سارد و تەزى بەسۆزەو روومەت و گونام رادەمووسن. لە كۆلانەكە، لە مالهەكى خۆمان دەروانم؛ نامۆبە پىم. گەرەكە دۆنگەى ئەو دنەدەرە بكەم كە پالى پىووناوم بەم نىووشەو بىمە كۆلان. هەولدهم كەنەكارى بكەم؛ پەتەكە لە ناكاوئىك دەچرىت. پىشان پەتەكەى ئاردايانا هەمىشە لەوى بوو، هەمىشە يارىدەى دەدايت لە رىنگومكە و توناوتونەكان دەرباز بىت، كى لەم وىلگەيە دەرم دەهينىت، دى بە فرىام؟ مالهەكەمان لە كۆلانى سىيەمى كۆمەلگاي گەلاليانە- دەشى، لەم دەراووه رەنگە بلين گەلالىيە، نا، من زور سەرم لەو جۆرە رەگەزناسىيە دەرناكەم، يان دەرىنايەم، گەرچى لە هەنووكەدا بەهەرمىنە، بازارى گەرم و بەبرەو، لەلای مالهە باوانمەو؛ هەندىكيان دەلین لە بندهستانى شىخانى شەمزيانين، لە ئەودىو پەريووى ئىرە بوونە. هەندىكى تريان دەلین لە سەك و زاي كورنىكى وىلمووى شىخانى چونسەيىن. لەلای مالى دايمەو؛ دەلین لە تۆرمەى پادشايى گەورەى مىرنشيني سۆران، دارى خىزانين لە كىيىكەدا دەهينەو، وەك بەلگەى ئەو خزمایەتییە، وەلى پادشاي كۆرە؛ كۆسە، ئايس، وەچاخ كۆر بوو، زار و زراسكى نەبوو، ئاگردانى مالهەكى دانەگىرساوه. لەملاشەو برادۆستى و ناودەشتى قووت بوونەتەو، لە چاويىكەوتنىكى كاردا، يەكەم پرسىيار كە لىيان پرسىم ئەو بوو؛ سەر بە چ ھۆزنىكىت؟ لە پەشوكاويدا گووتم؛ برادۆستى- شۆردەبمەو، لموزم بە لموزى شەقامى سىدىي فرۆشان ھەلەدەنووتى. دادەوەر ئىمەو روو لە بازار و شەقامى گشتى. ناچمە نىو يارىگەكە؛ چۆلايىەكى بەرفرە وەك تىرىك ترس لە دلم دەئەنگىوئى. ئەراى چى من لە دەروەم؟ ھەنگا و ھەلەدەنم، لەگەل ھەناسەدان ھەلم وەك دووكەلى جگەرە ھەلەدەكشى، لە گوشەى شەقامەكە؛ لە پىھەلا و ژىھەلا دەروانم، نازانم روو لە كوى بكەم؟ خۆزايانە و رەمەكيانە وەردەچەرخىمە خوارو، لە تەك (باخچەى بولبول) تىدەپەرم، ترس لەوئىش وەك گورگىگ خوى مەلاسداو. لەو بەرەو سەموونخانىيەك كراو، بەر، رووناكىەك داگىرساوه، كرىكارەكان لە كاردا؛ يەكيان بەر دەم سەموونخانىەك ھەلتوتاو، جگەرە ھەلەدەمىسى. دەست بۆ گىرفانەكانم دەبەم، مخابن پاكەت و چەرخەكەم جىيەشتوو، ھەنىسك ھەلەدەكشىم، تاكو دلىيايى خۆم بدەمەو، بەچرىەو بەخۆم دەلیم؛ بەم بەيانىيە و جگەرەكيشان، كووجا مەرحەبا. ئاورنادەمەو، بەفرتاو رىدەكەم. سەرمایەكى تووش و تۆ، خۆم لە نىو ساقۆبىيەكەم گرمۇلە كردوو، دانەچۆقەم، پەنجەكانم لە گىرفان ئاخنىو، مەودايىيەكى زور دەبرم، ئاگام

لەخۆم براو.

پر بە قەفەزى سىنگم ھەوا ھەلەدەمژمەو. چما ھەموو شتىك لىم رەمىياگە؟ ژيان، جوانى، ئەقىن و خرۆش؛ رەمىياگە، بىكۆتا رەمىياگە؟ بلىنى سووچى ئەم شۆينە نەبىت؟ سووچى ئەم شار و كۆلانە نەفرەتییانە؟ لەوسەرى شاروھ تاكو ئەسەرى شار؛ ھەموو كوچ، كەلین، كووجە، كۆلان، دوكان، شەقامىكى بە دل ئاشنام؛ ھەموو سووچىكى دووبارە، كەچى نامۆبە پىم. گشت شەقامەكانى بە شەقاوەكانم ئاشنا، كەچى بە من سەرانگرى. دەتوانىت پەريووىكە لە چاوانم ببەستىت؛ بىيەر و اسەر ياكىيان يەك بەيەك دەتەنمەو. تەننەت ئەو كاتانەش كە سەرخۆشى و مەدھۆشى لەسەرما پىلدەدا و كەفدەكا، ئاگام لە دەرووبەرى خۆم نەماو؛ ھىشتا بەبى ئەوئى لەيەك كۆلانئىش رىنگومبەكەم و لادەم رىك و راست دەچمەو مال. باشە، ئەگەر من بەدەمستىم، پەردەبەك لە تارىكىي؛ وشبارى و وريايىمى لەقاو دايت، ئەو پاي كىيە دەمباتەو مال؟ خۆئىدانىكى رەش دەردەدەم، دەتۆقىم. ئەو كىيە دەمباتەو مال؟ ئەو رىناس و رىبەدە كىيە؟ دەترسم من تەنيا لە خەيالدانى ئەودا كرۆكاشىكەم؛ تەمىك لە ئەندىشە، تۆبەلىك لە وىژىنگدان، ساوئىكى ماتىم لە خەون و ناوريابىەكانى ئەودا. دەلوئى ئەو رووى بالادەستى من بىت، كۆتى دايم، جارجارەش لەبۆ وچانىكى كورت، پەتەكەم بىسىنىت، تاكو لە من رەھابىت. پەتەكە شل دەكا، تاكو توندتر ببەستىتەو. دەشى من و ئەو دوو ئەسپى پەيتوونكىش بىن، پەيتوونى كەسىكى ترابىكىش؛ تايىن بە رەشمە بمانئاوئىت، ركىقمان بكا، من و ئەو لە پىشەركىدايىن، جارنىك ئەو پىشەكەوتتەو، بەين بەينىكىش من. وەلى، پىناچىت من ئەوئەندى ئەو چووستىم؛ وەلى ئەو ركىقچىيە كىيە؟ كىيە دەسكى ئاموورى بەدەستە، موزانم لىدەنەن؟ دىسانەو كورت دىنم، دەترسم لەو زياتر پىي لىراكىشىم. لە پرىكدا، ئۆتۆمبىلىكى باجىروى سەربازى لە تەكەدا دەوئەستى؛ رەنگى خاكىيە، چەند چەكدارىكى سەروچا و پىچراو، لە پشەتو بە تەفەنگ و رەختەو، ئامادەبوو بەسەردا كوتانىك دانىشتوون. ئۆتۆمبىلەكە لەزگەيەكى پىوچەسپىنراو، زناكى دەزگاي ئاسايشە. چەكدارەكان جلى خاكىي، پىن پىن كەسكىيان پۆشيوو. بەكىيان لە پىشەو خورت دادەبەزى؛ بە پىچەوانەى ئەوانىتر بەرەوازپۆشە؛ بەئندىرئۆ، كەچەل، ئەسەمەر ياخود رەشكال، سەر و رىش تاشراو، كراسىكى خۆلەمىشى، پانتۆلىكى كووتالىي رەش، ساقۆبىيەكى رەشى ورشەدار كە چروسكەى دەھات. لىم نىزبوو، گوئى؛ پىناسەكەت؟ بە ورمابىيەو پىناسەكەم لە گىرفانى ساقۆكەم دەركىشا، دامە دەستى. ئەى! باشە، من ھەمووشتىكەم لە مال بەجىيەشتوو، باشە چما پىناسەكەم ھەر پىيە؟ تەزوويەك گىانم دەرزىئاژن دەكا، ئەوم بىردەكەوتتەو، دىسان كارى ئەونەفرەتییە.

- بەم سىي شەو لىرە چى دەكەى؟

- پىياسە (لەووه زانىم كاتزىمىر سىي شەو)

- پىياسە!

سەرماقاچەكانمى لەرزۆكاندوو، لىوہەكانم دەلەرزى، بەتەلە باگوئى دەدەمەو - ب.ب.ب. بەلى

بە خانەگوومانى و دلەچركىو لىم دەروئى، پىناسەكەم دەداتەو دەست. بەھەلەدان سوارى باجىروكە دەبىتەو. ئۆتۆمبىلەكە بە تەرناشەو دەردەپەرى. چەكدارەبىل بەنىگايىەكى دىزبۆو لىم دەروان، قۇنداغى كلاشىمىنكۆفەكانيان دەگووشن. نىسرمىك ھىورم دەكاتەو، بە كوئىكۆلى و پىرسنىيەو كەنى ئەسپىك دەكەم، سەراسۆبىي گوشە تارىك و نگوونەكان دەكەم؛ بەشكەم ئەسپىك ھەلتروشكايى، سەرى بخەمەسەرى، راز و نىيازەكانمى بۆ بىدركىنم، بگىرىم

باوكەم بە ھەنىەى قەف قەف، روومەتى لۇچاوييەو، مىزەم دەكا؛

- "كورم بۆ نوئز ناكەيت؟ ناچىتە خوتبە؟"

دېره شيعرېكى (ئەحمەدى مەلا) لە نىو سەرمدا دەخولتەتەوه
- "باوكە، من ھەلبەتە ناكەم بۇ پەرسىنگاكان و رۆحم لە كلوانە كاندا بەجى
بمىنى"

سور ھەلدەگەرى، تىوكە ئارەق لەسەر تەوئالانى رۆگە دەبەستەن، بە
كەفچەپەتەوه؛

- "ئىو وان، دەم لە ھەموو شتىك دەژەن، شتافتان بايى فلسىك لە بارتاندا
نىيە"

- "باوكە، ئىمە كىيىن؟ خۇ تەنيا من لىرەم؟"

بەرسف نادانەتەوه، بە نىگابىيەكى تۆرە و تۆسنەوه، خۇيىم لى نەبان دەكا؛ منىش
ناوئىم پتر چىرەدرىزى و ھەلەوهرى بەكەم، دەترسم مانوئى چىرۆكى (بىرارى
دادگە) كاكە؛ فەرمانى خوكوشتم دەربىكات؛ منىش يەكجى فەرمانەكەى
بەجىي بەيىم، لەسەر قەراغى خەرەندى رواندىزى خۇم ھەلدېزىم، خۇم بكوژم.

ئەولەمن

ھەلبەتە، خوينەرى ھىژا، ئىو لە پاژى يەكەمدا ورنەكانى ئەو مەنتان
خويندەوه، ئەوجا نازانم چەندى لىحالىن. من - ھەلبەتە، لىرەدا بۇ ئەوہى
سەر لە خوينەرى ھىژا ئەئالۆزكىم، ھاوكىشەكە پەلەواژ دەكەينەوه، چىتر
ئەو مەنە بە بە جىناوى كەسى يەكەمى تاك (من) باسناكەين، بەلكو
بە جىناوى كەسى سىيەمى تاك (ئەو) باسى دەكەين - لە شتاقى ورنە
بىدەرەست، ساوئە سىا و خوتخوتە رەمەكىيەكانى ئەو تىناگەم. بى لەوہ
دەئىم خوازىيەكى چاكى بەكارھىناوه، منىش ئەراى رۈونكردەنەوهى مەبەست؛
ھەر لەو خوازىيەكە كەلك وەرەگرم؛ ئەو ئەسپىكى تۆرەھات، سەربزۆ، لە
ركىف دەرجووه، خۇ ھەر شانسەكى ھەمان پەيتوون رادە كىشىن. منىش بە
كوكى و رىكى خۇمەوه مەم بە ئەو پىچراوه بەرگەى ئەو بگرم، جارجارەش
سەرشكىنىيە بەكەم، با ئەوہش بلىم ئەو بەوجۆرەش بەھەرمەند نىيە لە
ئەندىشەى داھىنەرەنە؛ كوا رامانى لىخن و تىھەزىنى تەمبەلانە شتىكى
بە كەلكى لى زەدە دەكا، بەلكو ئەو خوازىيەكى لە ھەردوو دىالۆگى خوان و
كۆمارى ئەفلاتوون ھەلگۆزاوه، خوينەرىكى بەرژدە، ھەلبەتە، ئامانجە.
بى ئەوہى دانى پىدانى چرا لەيەكەك لە پىران وەرىگىت، سورە لەسەر
ئەوہى چاوه نادىتەكانى بخاتەگەر، تارىك و نووتەكى ژيانى لە تارىكىيدا
خەوتوو و سىرپووى؛ بى رۈون بىكانەوه. قەسەى قۇر، فىسقولولى بىنەكورتە؛ تۇ
كەى دەتوانىت مەبەستە سەر رىنگاى پەندىارانى مەزن.

ھەلبەتە، خوينەرى ھىژا، ئەراى پتر رۈونبەنەوهى مەبەستەمان؛ دەلىم
كەسىكى خوينەروە نىم، جىكى كاغەزخۆرىم، ھەلبەتە، جارجارەش بەبى
ئەوہى بىنەكىشىان بىت، چۈنكە مۇ ناپىت خۇى نغروى نىو پەران بەكا،
تىياندا پەندى دەمان، ژىرىي چاخان شتىكىيان پىيە شايەنى گووتن بىت؛
من پتر بەلاى پەندىارىيە و ھەفۆتەكانى (سۆكرات) دەشكىمەوه، پەسندى
دەدم. گەرچى ئەو سەرەخۆرە لە ژىر بانڈۆزى (نىتتە) دەلىت؛ رقم لە
(سۆكرات) پەندىارىيەكەيەتى، سل لە راستخوازىيەكەى دەكەمەوه. ھەك
خەدەتە دىسانەوه گوتەزاي ئەم شىتەى كۆتايىيەكانى سەدەى نۆزدەھەمى
ئەزەركردووه. جا تاين كوفرىكىشى ھەيە، من بەخۇم شەرمە، لە منىش
ناوہشىتەوه، دەمشرىش ناكەم تاكو لەبەردەم ئىوہ خوينەردا بىخەمە سەرزار.
تكادەكەم لىم بىورن، مۇف بۇ گەباندىنى وىست و مەبەست ناچارە تىوہرىخى
بەكا، با بگەرپىنەوه سەرباسى خوازەكەمان؛ ھەلبەتە نادەرباسى، بىياكى و
بىپەرۋاىيە ئەو چاك بىتىنى كىردبووم، مەزىرى ئەو پىرەزى لىبىرپووم؛ ھەلبەتە
من بە بەھەند وەرگرتنى پەندىارىيە و دارەپى (سۆكرات) لىمگەراوه، دەستەم
لىبەرداوه، تاكو تا بىنەستى نادەرباسىيە و بىپەرۋاىيە خۇى بچىت. خۇى
لە ژوروى بىپەستىو، كىتىمان ھەلگىر و ھەرگىر بەكا، ماپەپوچ لەوسەرەوه
بگەرپتەوه، رەشمەكەشى بخاتە بەردەستى من؛ منىش بە مەيل و وىستى

خۇم بەكىشى بەكەم. ھەلبەتە، ئەو زۆر لەو دەبەنگىترە ھەك من بتوانىت لە
ژىرى ژىراران بىقامى، من پتر كابرايەكى كىردەبىم؛ بروام وايە ئەو شتەنى
ئەو دەيانكات بە كەلكى ژيانى رۆژانە و ژىنوارى كۆمەلگەكى ناينە؛
خەبەلپالوئى بى مفا، قەسەى قۇرن. ھەلبەتە، با بە ئارەزووى خۇى لاسارىيە بەكا، بى
سۇ چەتوونى ئەو ھىچ لە سەلارى من كەمناكانەوه، بەلكو ناوہزەمەندى من
چاكتر دەسەلمىنىت، ھەر خۇى دەبىتە بەلگە و ئەنەجەت بۇ ژىرورەبى من.
ھەلبەتە، ھەك ئىوہى خوينەر لە پاژى يەكەمدا خويندەتەنەوه؛ خۇى دانى
بەوہ دانا كە بەدەستە، دەبەنگانە لە خۇى دەپرسى ئەوہ كىيە لەو كاتانە
رەبەرىيە دەكا بۇ مالىەوہ؛ بىشك ئەوہ منم، ئەگەرچى رىم داوہ بخواتەوه،
بەشكىم فل بىت، ھەلبەتە، ھەلبەتە، ھەلبەتە، ھەلبەتە، ھەلبەتە، ھەلبەتە،
كارى لىوہنەشاوہ بەكا، ھەندىكجار دەمنى بەردەست و خەمەتكار لەبەرامبەر
ئەوہا خۇم دىتە بەرچاوه. لە گوینە، ئىوہى ھىژا دەبىزان ئەگەر خەمەت و بەرپەرە
رېنگىرى كىردەكانى من نەبىت ئەو بەلاى ناگەھان ھەسەر خۇيدا دەھىنى.

ھىشتا نەخشەكانم كۆك و رېنك؛ بارى ئاوارتەش ھەر دەبىت، ئەگەر
دەم دەمەش ئەزەبىكە كلكى لە دەم دەبەپىنىت، بەرەلاى بەكا، بۇ ئەوہىيە
وچانىك بەدا، باشتر و چوستتر قامكى لە كلكەكى بگىرت و ونجىر بەكا.
ھەمدىس بەھەلگرتنى شونىيى (كارلۇس لىسكانو)؛ لەو بروايە داپە من
تەنيا خەمەتكارى ئەوم. قەينا، بەس دەيسەلمىنىم كى سەردارە و كى بندارە؛
با ئەمە بۇ كات و بارى خۇى بىت. لىم گەرەو كىسەبىمار، بىكار و شۇل،
بىدەرەستەنە لە خەبەلە بىيەر و بالەكانى ھەزىنگەدا، لە كەونلەكەشى
جىيەخۇتەگرى، لە نىوہ شەوان لە مال دەرجى، داغى كەسەر و كۇفان و
پەشىمانى ھەلگىشى، بىرى دەمانى رابدوو بەكا، ماخولىيەكى رەش
بىكرۆزى، رقى لە مال و شارەكەى ھەلسى، بە شروشىتالى تۆزگرتوو و لەكەدار
بخولتەتەوه، كىتىبان ناومىدى بەكەن، پەرگەل بوى بىن بە بىرى بىين و
ھەلىووش، جگەرە و نىرگەلە رەكەل بە قىر سواغىدەن، كافىرپىكانىش
شكەستە و دلماو بىگرنەخۇ. ھەتد. تاكو ئەو كاتەى دىنگەى ئەوہ دەكا؛
چەندە سەررەو، بىھەز و ئاوەز؛ ئاخىر مۇ سونرىكى ھەيە، خۇ لە كەشكەلان
سويىن لە كىردن بەدەرە. چىتر فرىشتە و پەرى لە ھەبۇندا نىن؛ دەست بە
بالەكانتەوہ بگرن، ناز و گۆزى بكىشن و ئەو بارە قورسەى مۇفبوونى لە
كۆلكەنەوه؛ دە بىقامى. لەو ژورە، لەو تەنبايەبە ماخوليا قانگىراوہ وەرەدەر.
لىمگەرى بە ناوہزەمەندى رىناسانەم رىي راسەت پىشان بەدەم؛ پىي لىيىنى
ژورەكەت ھەلپەرداوتنى گەرەكە. تۇ ئەگەر بە تەمەى شتىكى، خالىكت
لەبەرچاوتتوہ، لە گوینە، بە تەمەنىت، خالىكى دەستىشان كراوت نىيە، بەرەو
پىلەپەتە، ھەك شىعەرەكەى (سەيد كامىلى ئىمامى) ھەر دەرىژدەبىتەوه،
كەسەش نازانى ئەو شەرى عەقل و دل بە ژىرەوتنى كامەيان كۆتايى
دى. ئاخىر دەكرى مۇف ھەر بە خەبەلپالوئى و ئاواتەخوازىيە تا چەند بىزى؟
يان گەرەكە مەنۆى ھەگىرى شەوہ سىيەكانى (دۇستۇقىسكى) لە نىو ئەو
ماخولىيانەت پىر و بۇگەن بى، ئاخ و ئۇف بۇ (ناستىنكا) لە دەستچوو
ھەلپەزى؟ ئاخىر ئەگەر رەنجكىشى باوكت نەبووايە تۇ پىياوى نان پەيداكردى؟
ھىشتا قەسە دەشكىنى، گووتە و دېرە شىعەرى ئەزەركراوى دەخەبەتە كۇش،
خۇى لىدەشارىتەوہ؟ شا بە سەپان ناگرى، رىز لە ھەچە و تۆرەمەى باوانىشت
ناگرى، شكۇبان زىندوو ناكەيتەوہ، رەوانىيان ناھىنىتەوہ بەر؟ دە ھەلترۆبى
ھەلترۆبى. ھەزنا دەمنى لىبوكةكەى (ھابىرىش بوئل) ھەررو سۆلكەرى بەكە.
يان دەتەوئەت ھەك بارتىلىيى (ھىرمان مىلچل) دەزىندانى ھەلپەزىن، لە

بىرسان بىتۇبىت؟

خوينەرى ھىژا، پىم بە بەرەكەى خۇم راکىشاوہ، دەمشرىي دەكەم، ھىوادارم
لە نىتەپاكى و خەمخۆزى من بىقامى، لەو بىرپەرە دروست و رىنىشانەرانەم؛
ھاوارام بىت.

وڻوونى ناوهخت

شهر مين سالحى

چاوى تال دهکات و هه ناره کانميش لهت دهکات، هه موويان کالن به هه زار حال لييان سوور بووه. دهى نهمه کهى ده خورى به تال و ترشى؟ بو وا لهو هه نارانه ده کهن؟ بهيلن با بگه يهن، کاتى خوى ده يانکه ننه وه. به لام ته واوى چيژى هه ناره کان له کالبوونه که يدايه! من حزم لهو شتانه به که هيشتا کاتى نييه و نه گه يون. چهنده ناشقى نهم ناوهخت ييانهم. هه موو کاتى بو هه کار يک به په لهم، تاقهت ناگرم تا کاتى ديت. ده ترسم هيچ کاتى، کاتى نه يهت. ده ترسم کاتى، کاتى بيت که هه واى ويستنى له سه رم تپه ريبيت. بو يه ده بى په له بکه م پيش نه وهى کاتى بيت، ليم خوار دبيتن يان هيچ نه بى تامم کرد بيتن، نه کا روژ يک نه رده کان بىن به به ربه ست و ده ستم بيت رانه گات؛ رقم له هه رچى نه رده و به ربه سته؛ که رى له لار بوونه وه ده گرن. باران هه موو شوينى کى ته ر کردوه و چهن دانه هه نار يکى له بن داره که داخستوه؛ تا کوى ده که مه وه هه موو گيانم ده خووسى، ته نانهت جله شينه تازه کانم. به په له هه ر ده که مه زوره که م، خه مى برزانگه کانمه تا جله شينه تازه که م. ”ریمله“ که م دژه ناو نييه، ده زانم نيستا هه مووى به سه ر گونامدا پزاوه. جله شينه کانم ده گورم و سه برى ناو يته که ده که م به خيرايى ره شبوونه وه کان ده سر مه وه؛ که ميکيتر له هه ناره که ده نييمه ده مم؛

ناسمان به جوړ يک تاله، له ده مه و نيواره يه کى ناوهخت ده چيت که ترسى ناوا بوونى روژ له کافه يه که دا بتر فينى و چى تابلو و چى ميز و چى سيبر و چى فنجانى قاوه و چى ژماره و چى شه قام و چى کولانه و چى و چى و... هه موو چييه کانى شار له خيرايى تاکسيه کدا، ون که يت. چاو له کاتر ميره کهى ده ستم ده که م، تا پينجى نيواره کاتى ماوه. له پشت په نجه ره که وه سه برى هه وشه که ده که م، هه ناره کان هيشتا پينه گه يون، دلهم بو يان ليده دا؛ ده رومه هه وشه و چهن دانه يه کيان لى ده که نمه وه. باوکم نيو

نال! له دهمهوبه يانبييه كى ناو شيعر يكم ده چيت؛ خهريكه كاتى ده گات، ده بى پيش نهوى كاتى بگات بگه يه، رېك وه كوو ناوه ختى هه ناره كان و خوار دنى دنكه تال و ترشه كانى كه هيچ نيشان يك له شيرينى تيدا نييه. چه تره كه ده كه موه، دل م خيراتر ليدهدات، بير له "راديكاله" كان ده كه موه و له نه نداهه شكاهه كانى چه تره كه م، كه نيمكانى راست بوونه و بيان نييه. هه موو شتيك له بيوه ختيدا روو ده دات، چه تره كه بيش له بيوه ختيدا شكاهه. ده زانى منيش له بيوه ختيدا بووم به شاعير...؟ نهو كاته، كاتى نه بوو خهريكى كو كردنه وى تا قميك وشى ته ر بووم و توپش له قولايى "مهسهله" يه كندا ون بى وى. تا ده كه ده خووسيم، نهو بارانه ديسان ريمله كه م ده شواته وه و گونام رهش ده كات، نيسا چى له باران يكي ناواده كه م...؟

بزه يه كه ده مگرى و "كو" ده كه موه، كو كردنه وى ساله كان. سالى هه زده هه م، نوزده هه م، بيس ته م... "نموداره" كان يه كه له دواى يه كه كو ده كه موه تا بيس ت و يه كيك كه تازه پي گه يش تووم. بالام كيشاوه به "خه تكيش" يك كه تنيا كارى كيشان دنه. راسته و راست به بى "منحنى". خه تكيشه كان هيله كانيان لار ناكه نه وه، به لام من شاعيرم؛ به هيله راسته كان قايل نييم. يه كه توز لاريم له سه ر زياده؛ نه ونده، كه هه ست بكه يت له هيله كه چوو بته ده رى، هه ستيكى خو شه، خو ش وه كوو تامى تالى هه ناره نه گه يووه كان؛ خو ش وه كوو گرژ بوونى نيو چاوى باوكم. ده زانى باوكيشم شاعيره؟ به لام نهو ناشقى هه ناره بيگه بيوه كانه و وشه كانى به بالاي داكهدا ده لئيت. باوكم خو پنده وارى نييه و وشه كانى به دم دهنوسى به رينووسى خو ي. من تنيا نه وندهم لارى ده وى. نه ونده نه، كه بيه ته "بازنه" يه كه و دايم به دورى خو ت و ده و و به رتدا بسور پي ته وه؛ نه ونده كه بتوانى قاوه يه كه تا قومى دوايى بخويته وه و سه يرى ده و و به رت نه كه يت و دواى ناوا بوونيش پى له سه ر پى له تابلؤ به كدا بروانى... ده و دانوه به راستى شتيكى قيزه ونه و من هه رگيز نابم به "دايره" چه تره سوور ناوييه گولگول بيه شكاهه كه م كو ده كه موه و له سه ر جيگه هه ميشه بيه كه بدا له په ناي روزه باران بيه كانمدا، دا بته نييم. نهو كاته كاتى نه هاتبوو ريمله كه م گونام رهش بكات، باران چيژيكي تى هه بوو، بو نى ته رى شه قامه كان مه ستي ده كردم به لام نيسا... هه ييچ له نه رده كان گه رى. په رده كه م لانه ده م، دلؤ به كان روومه تى په نجه ره كه بيان شو ر دووه ته وه و من له شو ر دنى چاوه كانم گوزه راوم. تاس هه لده خه م! قزم له ناره قدا خووساوه، "نيحتمال"ى خسته نه سه ر چاوى له مندا "يه كه". چاوانى ته سكت ر له و من كه دوو جار بمبيني ت، چاوى له سه ر قاقه زه كانيه تى، من ماتلم تاكوو ببيت به دوو. له شه قامه كاندا ون بووم. وشكه سيمه كانى پياده ره وه كه، ريك وه كوو باز نه يه كى داخراو گه مارؤ بيان داووم و من له "شوعاع" يكي بيدواييدا ويلم. ده ستيك گه رووم ده گوشيت، ده ستيك كه ونه و له من وه ديار نييه... برينى لايوم ده سوو تيت، برينيك كه بيره نگه و بو خو يشم ناتوانم بيمينم. له سه ر كورسيه كى "چوار سوچ" دا وه ستاوم، سه رت هه ر به قاقه زه كانه وه

گه رمه و به "مهسهله" حهل نه كراوه كانت. ناره قم ليده چورى ناره قيكى سارد؛ تو بير له ولاى "مهسهله" كان ده كه بته وه و منيش چاوه له ده نكي چوله كه كان ده كه م؛ ده لئى: شيت بووى؟ ده نگ كوا ده بيري ت...؟ ده لئى با ده نگه كانيش رنك و شيوه يان هه يه. تو پي كه نه با روومه تى بيكه نين بيمين... تو زى دواتر بيكه نينم له نيوان "چوار چيوه" كدا جيده هيليت.

من ده بم به قولمى گريبان يك له سووچى زووره كه مدا. كات له گه بيني هه ناره كانيش تيه ري ووه و مه يل م به كه ندنه وه بيان نه ماوه. كات، كاتى له دار دانى گه لكانه و من دوو گيانم به چاوه رواى و بيزوو به تامى ترش و تال ده كه م. ته واوى

معادل "كانمان تيكا دواوه، له پشت داره روو ته له بيگه لكانه وه ده نگه كان ده بيمين. چاوده كه موه له به رده ماما راوه ستاوه، خيرا ماندووييه كانى له باوه ش ده گرم و نيشه كانى ماچ ده كه م. تاخر نيسا ده زانى نيشيش ماچ ده كريت. ده زانى مانعا كان ده بيري ت. برينه كانى نابينم له برينى لايوم ده چيت، بيره نگه بيكه نينم له باوه ش ده گريت و ده لئى: با فرميسكه كانمان له به ين "چوارخال يكا" بتاسين! ده لئى: نا نا... با له "هيليكى مه وا زى" دا خه و بيمين. كات زمير له شه ش ليداوه و نازام له گه مارؤى "دايره" و وشكه سى پياده ره وه كان و نه سفالتى جادده كان. سه يرى بليته كه م ده كه م، بليتي بيگه رانه وه... مرؤقه كان يه كه له دواى يه كه له په ناموه تيده پهن؛ داره هه ناره كان چاوم ليداده گرن. دا يكم بزه ده يگر ت... من كاته كان، شه قام به شه قام توختر به دواى خو مدا ده كيشم، تا كورسيه كى به تال و له جيگه به تاله كه تدا داده نيشم، چه مه دانى موسافيره كان له پال يه كه وه تيده پهن. حال م تيك ده چى و هيلنج ده دم، ده رمانى دزه رشانه وم نه خوار دووه و سه رم سوور ده خوات. كورسيه كان پرن له ماتل بوون پرن له مالتا و اوى بيگه رانه وه و پرن له سه فه رى دوو به دووى ناوه خت. بير له په نجه ره كه ده كه موه، باران روومه تى بريسكه داوه؛ بير له تو ده كه موه له نه رده مه وا زيه كان و له و بستگه يه كه هه يشتا نه گه يوم! ته واوى نه گه يشته كان به دواتدا ده گه رنم تا ون ده بم.

بليته كان شوينى ون بوونيان دؤ زيوه ته وه و شه قامه كانى شار به جيده هيلن. هه موو شوينيك بيدنه نگه، هه يشتا باران كومسار نه بووه، هه موو جيگه يه كه بو نى بارانى گرتووه، بو نيك كه حال م تيك ده دات، هيلنج ده دم! بارانه كانى نيسا هيچ چيژيكيان نييه؛ دلؤ به كان خو بان به شيشه كه مدا ده كو تن و به ردوام بانگم ده كه ن، من نيسا هيچ دننگيك نابينم، مه گه ر ده كرى ده نگه كان بيري ت...؟ لهو كاته وه نه رده كان له بيوه ختيدا نيگانيان شاريه ده ر كردووه، باران جو ر نكي شتر ده باريت، جو ريك كه وشه كانم ته ر نابن. شه وه يه كه روژان يكه جينى خو ش كردووه له پشت وشه كانمدا و و بستگه به و بستگه ده مبات و هه ر ناگه يه م.

وشه نو ييه كان "كو ده كه موه و كه م ده كه موه" به لكوو وشه ته ره كان بدؤ زمه وه و پاشان خو م له شيعر يكا كو كه موه. من "دابه ش" كراوم به سه ر بيس ت و يه كه پاييزدا و حه وت هه ناره "پاشماوم" بووه به سفرا

دوونى فرۆشرو بارت

شتى قورس، خۇت ھىلاک مەكە، خۇم كارەكان جىيەجى دەكەم. من ھەموو
وختەكە سەرقالى بازنگە تازەكەى دەستەم بووم، بازنگەكەم رېستىك موروى
دوو رەنگ بوو، موروى شىن و پەمەيە، بە داويكى لاستىكى بارىكەو،
دورى مەچەكمى دابوو، بە دەستەكەى ترم بەردەوام لاستىكەكەىم رادەكېشا
و موروى كانىم دەژمارد و لەبەر خۇمەو دەمگوت ئەم پەمەيە منم، ئەم شىنە
براكەمە، ئەم پەمەيە منم، ئەم شىنە براكەمە. لەناكاو بازنگەكەم پچرا،
موروى بەچكۆلە كانم بەسەر لىژايەكەدا گلۆر بوونەو، پر بە خۇم زىكاندم و بە
عەزەتى كۆكردنەو و گرتنەو يانەو رامكرد، خىراتر لەوان بەسەر گردەكەدا
خلمبومەو. ھەموو رووداوەكە لە چەند خولەك كىك تىنەپەرى، وختىك لە
خوار بالەكەو بە دەستى بەتال و بە چاوى پر لە فرمىسكەو، ئاوم بۇ لای
دايكم و باوكم دايەو، ماقم ورم، كە بىنىم ھاوكت لەگەل خلمبومەو من
و دەستەنە پچراو كەمدا، لەوسەرى شەقامەكەو، لۆر يەك بە ھۆكارى بوونى
تاسە و چالوچۇلى زۇر لە جادەكەدا، ھاوسەنگى لە دەستداو و لە رى لايداو و
بە خىراى بەرق باوكم و دايكم و كۆر يەكەى ناو سكى و درەختە گەرەكەشى
شىلاو! ئاى ئازىن، ئەگەر جىهان تەقىنەو بەكى گەرە دروستى كرىت،
دونىاي من، لەدواى ئەو تاسانە گەرەيەو، قەت سەر خۇى نەھاتەو.

لەبەرئەو دايكم و باوكم، خوشك و برابان نەمابوو، من تا تەمنى ھەرزە كارى
ھەر ماوەى لە مالى ناسىاويك دەژيام. ھەلبەت ئەم مال و ئەو مالكردن تا
بلىت دژوار و ناخۇش بوو بووم، بەلام لەناو مندالىمدا، گەرەيەك، بەردەوام
دانى خۇراگرى دەدا پىم. بەردەوام لە چاوەروانى رۇژائىكى باشتردا، سەرکەش
و بى دەبەست، ناھەموار يە كانم بەرئەكرد و بىباك بووم لە ھەر كۆسپ و
كەندەلانىك بىتە رىم. ھىشتا لە قۇناغى دواناوەندى بووم، كاتىك شووم
بە يەكەم كور كرىد كە ھاتە خوار بىنىم. خەونى گەرەم ھەبوونى مال و
خىزان بوو، ھاوسەرەكەم خۇشويست و بوو ھەموو كەسەم. لەگەلدا
رۇژائىكى رووناك ژيام. سكم بە جمكىكى نىر و مى پر بوو. لە خۇشياندا
دیارو كەنى مالەكەم پر كرىد لە تابلوى مندالى دووانە. بە ئەندازە يەك دلخۇش
بووم، دەمگوت ئىدى ھىچ شتىك تواناى دلنەنگردنى منى ناپىت. تا
پاشنىور يەك لە بەرھەيوانەكە دانىشتبووبىن، ئەو كەلوپەلەنەم پىشانى
ھاوسەرەكەم دەدا كە بۇ ساواكانمانم كرىبوو. دەمگوت سەپرەك، ئەم كراسە
پەمەيە قشە بۇ كچەكەمان، ئەم كالاو شىنە جوانە بۇ كورەكەمان ... لەو
ساتەوختەدا، ئەو كە لە خەيالى رووداندا نەبوو، رویدا. لەناكاو گوللەيەكى
وئىل، ناچەوانى ھاوژىنەكەمى پىكا! ئاى جەرگم، وشە نىبە وەسفى ئەو
دىمەنە بكات. ناشمەوئىت ئاوەزى ئىو ئەو ترانژىدبايە وئنا بكات، بەلام لىرەو،
لىرەو من بۇ جارنىكى تر و تاهەتا تەنبا بوومەو. ئەگەر پىشتر وەك مندالىك،
چاوى بەزەيى و سۆزى ئەوانىترم لەسەر بوو، لە دواى ئەو رووداوەو، چاوى
تەماح و غەدرى خەلكى، وەك گەلەگورگ ھەمىشە بەدوامەو بوو.

بىوورە پەرتەم و زۇر دەلىم. بىوورە نامەوئىت ھەلىم. دەزانم تۇ شەكەتى
پرسىارىكى گەرەيت. دەزانم وەلامىكى روونت دەوئىت لىم. بەلەن بىت،
ھەموو شتىكت پى دەلىم، تەنھا ھەندىك پشودرژىبە لەگەلم. ھەندىكى
تر دواپارچەى وئبە ناتەواو كەنت دەدەمى و خۇت سەرىشكەبە لە تەواوى
حىكايەتەكە، چى لە سەرزەنش و تىگەيشتن دەدەيت پىم.

پاش چەند مانگىك لە لەداىك بوونى دووانەكەم، قەرزى دونىام لەسەر كەلەكە
بوو. بەجارىك قەرزارى خاوەنخانوو، دوكانى بەقال، فرۆشگای وشكە و شىر و
دايى و سووتەمەنى بووم. ھەمووان لە يارمەتيدانم بىزار بوون. كەس خولقى
ھاوكارىمى نەمابوو. سەختتر لە ھەمووى، وەك ئەو شتىك پى شكەرن،
بە راستەوخو و ناراستەوخو، بە بەرامبەر و بە لەبرى دانان، سەواى مەيل

دەبىنم لە دەرگاكوە دىيەتە ژوورەو، ھەندىك جار كچەكەمى، ھەندىك
جار كورەكەمى، ھەندىك جار ھەردووكتانن، پىكەو. لەو كاتەدا، من
لەسەر كورسىيەكى دارىن دانىشتووم، بە دەستى لەرزوكەو خورى دەچنم،
لەگەل تىرووانىنتدا، فرمىسكە قەتسەكانى چەند سالەم، بە قورسايى
ئاسن لە چاوەكانمەو، دەكەونە خوارو، قاچەكانم بە بارستايى شاخىكەو
بە زەويەكەو دەلكىن، ناتوانم بەرزىان بكەمەو و ناتوانم لە جىيى خۇم
ھەستەم... دەبىنم لە دەرگاكوە دىيەتە ژوورەو، ھەندىك جار كچەكەمى،
ھەندىك جار كورەكەمى، ھەندىك جار ھەردووكتانن پىكەو. لەو كاتەدا من
بە پىو، قاپ دەشۆم يان پەرۆيەكەم پىيە و چوارچىوەى تابلۆ ھەلواسراو، كان،
لە تۇز، خاوين دەكەمەو. كە گوئىستى دەنگى پىت دەبم، ئەژنوكانم شل
دەبن، وەك ئەو لە ساتىكدا، ھەرچى ئىسكەكانى جەستەمە، بىنە خۇل و
بە ژوورەكەدا پەرش بىنەو، بە پىو خۇم بۇ ناگىرنت و دەكەوم ...

سەختە، ھاتە بەر چاوى وردەكارى ئەو شتانەى كە لە كۇندا روويانداو
و ئەو شتانەش كە دەكرىت رووبەن، ئازاركىش و تاقەتەرە. من دەزانم،
ھەر رابردوويەك كە بە ئىشەو يان بە چىژەو زەيندا ماو، ھىشتا
تىمەنەپەراندوو، بۇيە سل لە بەرگەوتنى دەكەمەو، ياخود بە پىچەوانەو،
توند دەستەم پىو گرتوو و نامەوئىت لىي دوور بكەومەو. ديارە ھەموو
داھاتووش لە پىشىبىنىيەكانمدا، ھەلگى ھەمان خەسلەتە، بەس ئىو...
بەخشن، ھەلبەت مەبەستەم ئەو نىبە كە بە بوونتان لە بىركردنەو كانمدا
بىزارىم، درۇش دەكەم ئەگەر بلىم ئاسوودەم، بىخشن، بەلام پىويستە راشكاو
بم لەگەلتان، پىويستە ھەموو شتىكتان وەكوو خۇى پىبلىم.

پىم بلى، تۇ ئەو ھەستەت ئەزموون كرىوو، ئابا سەرنجى ئەو باروودوخانەتداو
كە جولە و رووداوى زۇر زۇر بەچكۆلە، كاردانەو و دەرتەنجامى زۇر گەرە
و چاوەروانە كررايان لىكەوتىتەو؟ بان بە پىچەوانەو، كاتىك بابەتگەلى
گەرە، زۇر ھىچ و بىبايەخ دەكەونەو؟ ئەمە لەگەل مندا، زۇر روويداو.
ھەر رىك وەك ئەو بە ھەموو پىو بوونى خۇمەو، دەستەم بردىت بۇ
بەرزكردنەو كۆلەپشتىك كا، بەلام كۆلەپشتەكە، چەو و چىمەنتووى
ناواخن بووئىت، يان وەك ئەو ھەموو ھىزم كۆكردىتەو بۇ پالنانى
تەنىك كە قورسايى گاشبەردى ھەبىت، بەلام تەنەكە، بە كىشى تەبەدوورەو
جولابىت و مليشمى پىو شكابىت. بەلنى، زۇر جار خۇت تەواو بىخەبەرىت
لەو ھەى قەدر بوئى رىكخستوو، كەچى قەرارە بەرپرسىارىيەتى ھەموو شت
لە ئەستووى خۇت بىت!

دەزانىت، كۆنترىن دىمەنى مندالىم كە لە يادەو رىمدا ھەمىشە وەك
سەعاتى سفر بە خورەيە، رۇژى تاسانە گەرەكەمە. ئەو رۇژە لەگەل
دايكم و باوكمدا بۇ سەيران چووبوونە قەراغ شار و لەسەر گردىك، دوور
لە قەرەبالغى، لەژب سىبەرى درەختىكى گەرەدا لاماندا بوو. ئەو دەم دايكم
بە مندالى دووھەمى دووگىيان بوو، باوكم زوو زوو پىيدەگوت، دەست مەدرە

و سهواى لهشولاريان ده کردم! تهجا، لهو بازاری ريسواييهدا، کالا چ گران و مروفايه تى چ بيخ بوو. په کوو لهو بازاره پر رسواييهدا، ئاوه چهنده فهراموش و جهسته چهنده داواى لهسهر بوو. بهلام نا، تاييهت له مهيانهدا نيگهرانى تهناييم مهبه، چوون هميشه توانيومه به شيوازي خووم، وهک تهوارنيكى بريندار، چرنووک له مؤخى گهنيويان گير بکهه. هميشه توانيومه به شيوازي خووم، له گهل ژيرينانى مهرامه گلاوه کانياندا، رووى زهرديان پر له تف بکهه.

هيشتا له ناو ده رگا که دان و من توانام نييه بييم باوهستان پيدا بکهه، بييم بلنيم له ميژه چاوه ريتانم يان بلنيم له هاتنه تان ده ترسام. راستان دهويت، من شهرم ندم. راستان دهويت، من شاگه شکمه. هه نووک به قولبي گريان و به قاقاي خنده مه، له شيت نه بيت، له هيچي تر ناچم. بهلام من دهزانم، دهزانم به پرسيا رنيكى گهوره هاتونه ته ده رگا کهه، دهزانم وهلاميكي روونتان دهويت لييم.

دهمه و ئيواره يه کى زستان، هور پر به ئاسمان ده گرمان. ساواکانم پله ي گرميان نه ونده بهرز بوووه، هه ناسه ي ساردميان ده سووتاند. ترسام له گريانى خوياندا بخنيکين. ترسام نهو تا نه فرتيه يه گيانيان ده ربات، به بهله پر ميپيدا کردن و گه ياندمنه به ردم نزیکترين ده رمانخانه که له وهه داوون

قفل له ده رگا که ي بدن و دايبخه ن. له به رده مياندا، که وتمه سهر چوک و گووتم تکايه، تکايه کوزيه کانم وا دهمرن، ده رماننيکم فرياخه ن. کارمهندي ده رمانخانه کهه، دواى نه وه ي زاني هيچم له پاره و له ره چه ته ي دکتور پي نييه، دواى لييووردي کرد و جييه ي شستين. ئاي ئازين، من ده رده سهرى زورم چه شتبوو، به لام هه رگيز دلنم تاريکتر لهو ئيواره يه نه بينييوو. لهو کاته دا که سهرى دونيام ليته اتبوو وه يه ک، لهو کاته دا که سيماي ساواکانم شين و مؤر ده چوو وه و مني رنگ په ريو و سهر گهران، هاوا ئاواز له گه لياندا ده کرو زامه وه و ده منوزاند... سو يه رنيكى سپي له سهر شه قامه کهه، له به رده مماندا وه ستا. له ناو سو يه ره که دا، ئن و مي رديک هه بوون، خانمه که به سهر شانيکي شيكي فه رو وه وه، به ده سته ناسکه کاني، هه لاي سهر جامي ئوتومي پيله که ي ده سري و وهک نه وه ي له جامخانه ي کو گايه که دا، له کالايه کي دلخوازي گرانبه ها رابمنييت، له ئيمه ي ده رواني. پاش که ميک پيا وه که ي هاته لامان. گووتم کاکه تکايه، له داراي دونيا هه ر ئه م مندا لانه م هه يه. نه خو شن، برس ييانه، پيو يستي ان به پزيشکه، پيو يستي ان به هانايه... پيا وه که نوشتا يه وه، مندا له کاني ليگرتم و گووتى خوشکي من، ئيمه له داراي دونيا، ته نها مندا لمان نييه... ياد م نييه چي ترمان له راز و نياز گوريه وه، به لام بيرمه، له علا گه يه کى ره شدا، دوو سه فته پاره ي بو به جييه ي شستم و له گهل چوونيدا پي يگووتم هه ر ئيستا ده يانيمه لاي دکتور، بيخه مبه باش ده بن! بيرمه شي تگير بووم، زه رفه که م هه لگرت و رابه ريم تا پاره که ي بو بگه رنمه وه و پي ي بيژم جه رگي من بو فرو شتن نييه، به لام هه ر نه ونده فرياکه وتم به دواى رو شتنى سه ياره که دا رابکه م و هاوار بکه م: با چاره سهرى باش وه رينگرن، با پو شته وه يه رداخ و تيرو پرين، با بخوين، با هه ميشه پي که وه بن، تکايه با له يه ک نه بن ...

نهو ئيواره يه تا خوا رو زي کرد وه، مني سيابه رگ و سيچاره، به گريان و سو ي و علا گه ره شه که ي ده ستمه وه، به جاده پر له گولا وه کاني شادا سورامه وه. به يانيه که ي چووم هه رچي قه رزم هه بوو له پاره که دامه وه و له پاشما وه ي سه فته ديناره کانم رووانى. بو ساتيک له خو م پرسى: داخو ده بيت ده ستيان پيوه بگرم؟ هه ليان بگرم؟ خه رچيان بکه م؟ داخو نه مه نخى ئيوه بوو؟ به مه ئالو گو رم بيکردن؟ پرسيا ر له سهر پرسيا ر له خو م ده کرد و وه لامى راسته وخو م به (نا) و (نه خير) و (هه رگيز) بو هه ر يه کي کيان ئاماده و حازر بوو. لهو ساته دا که له ناو پرسيا ر و وه لامه کاندان گيژم ده خوار، لهو ساته دا که قيژم له دراو ده هاته وه و بيمنه تى ده ست ده رده سهرى بووم، هه رچيم پي مابوو وه، له کولان تا ده ستم گه يشت توورمدا و به دم گريانه وه، پي ده که نيم که ده ميني پاره کان به ناو جو گه له ي قور و چلپا ودا ده خزينه زيرابه کانه وه ...

ئاي ئازيم، ئازيه کانم، من که ريکه وتى بيئه رزش و جولهي بچکوله بچکوله، که لي ني گه ره گه وره يان کرد وه ته ژيانمه وه، هه ميشه ش با وه ردار بووم که ده شيت روژنيک حه ره که يه کى له پر و لابه لاش، ته واوى زينده گيم به ره و باشى ببات. بوچى نا، من که بيستاني پر به ره مم، له ساتيکدا بوويته خا که سار، من که خه ونى به ديها تووى ته منم، له ساتيکدا بوويته تراويلکه، بو نابيت روژنيک گه ر به په رجوش بيت، دره ختى به ساباتي حه وانه وه و ئاسو وه گيم، له چلوچيو ي به سو توو بووى ئاته شگه ي چاره نوو سمه وه سه وز بيت و سه ره لدا ت... من له کاتي له ده ستيان ته وه، ئوميد وه ار و چاوه ريم. روژنيک به هه ر هو کارنيک بيت، قه ده ر ريتان بگه يه نيته ماله که م... به رده ام له گهل رو يشتنى دا لعه مدا، ده بينم له ده رگا که وه دينه ژور وه. هه ر چاره يه کي کتاتن، هه نديک جار هه ر دوو کتاتن پي که وه. لهو کاته دا، من دانيش تووم، له شليله خورى په ميه ي و شين، مليچ و ده سته وانته تان بو ده چنم... لهو کاته دا، من به پيو م، به تاسه ي چهندين ساله وه، له تابلوي مندا له دووانه کان راده مي نم...

Дино Буццати

بوتزاتی

دینو بوتزاتی به رهم و ژیاک

مردم گری و له سالی ۱۹۶۰دا رومانی "وینهی گهره" چاپ ده کړیت که به کم رومانی زانستی-خه یالیبه له میژووی نه ده بی ئیتالیادا. بو دهرک و ناسینی باشتری هم نووسره ده بی بزاین که بوتزاتی له راستیدا نووسه ریکی خه یال نووسه و تنانته، کاره ریالیستییه کانیسی بون و بهرامه ی خه یال و فانتیزيان تیدا هه یه. له بهرهمه کانی هم نووسره دا هیچ قارمانیک بوونی نییه و هه رکس که ده بیته قارمان، خیرا هه رس ده هیئت. له زوربه ی چیرۆکه کانیدا هه رچهند فهزا ریالیستییه به لام ناوه رۆکی داستان بهر و سورریالیزم و خه یالی روت هه لده کشیت. هیژو چارمنووسیکی سامناک و شووم هه میسه له ناو چیرۆکه کانیدا هه یه. تومز مروف هه ر له سه ر تاوه مه حکومه به قه بولکر دنی هم چاره نووسه نه فسوونابویه ده بی. چارمنووسیکی نه گور که خودی مروفیش له زاینه که ی راده هیئت، بو نه وه ی نمونه یه کمان هینا بیته وه، ده کړی باسی چیرۆکی کولومبره بکه ی. له م چیرۆکه دا ئیستیفانو که بوته دوازه سال له بری دیاری له دایک بوونی داوا له بابی ده کات له گه ل خوی بیبا بو سه ر سه کوی که شتی. بلاوکیسی داوا که ی قه بول ده کات و له رۆژیکی تاووساوا له گه ل خوی ده بیاته که شتی هه وه. له وه دمدا ئیستیفانو سه رنج ده دا که له ناو ناوه که وه چاره جار گیانله بهر یکی سه بر سه ر هه لده هیئت و چاو له چاوی ده کات. ئیستیفانو هم رو داوه سه مه ره یه بو بلاوکی ده گریته وه. هم گیانله بهر که ئیستیفانو دیتو به تی کولومبره یه. چوریک ماسی که مه له وانای ته وای دنیا لئی ده ترسن. گیانله بهر یک که قوربانیه که ی خوی هه لده بزیرت و ساله های سال وه دای ده کویت تا ناخری قووتی بدات. بلاوکی که بهمه ده زایت ئیتر بو هه میسه بهر به وه ده گریت ئیستیفانو بیته ناو ده ریاوه و همیش خه ریکی پیشه یه کی دیکه ده بیته، به لام به درژیایی ته وای نهو سالته کولومبره هه ر له چاوه روانیدا ده مینیته وه. له ناوه دا هیژی له بهر اییدا نووسراوی چاره نووس، دیسانه که په لی ئیستیفانو بو کاری ناو ده ریا ده کیشیته وه. ئیستیفانو به و به بری سه رسورمانه وه ده بینی که کولومبره هه ر چاوه ریته تی وه دای ده کویت. هم رو داوی وه داکه وتنه ساله ها درژه ی ده بیته تا نه وه ی که ئیستیفانو له پیریدا هه ول ده دا له گه ل هم گیانله بهر بهر روو بیته وه. خالی وه رچه رخی چیرۆکه ش که له میشکی داهینه رانه ی نووسره که به وه سه ر چاوه ده گریت هه ر لیره وه ده ست پی ده کات. له کواتی چیرۆکه که دا، کولومبره شتیک به ئیستیفانو ده لیت که خوینه ری ناسایی هه ر گیز بیریشی به لایدا ناچیت. کولومبره پیی ده لیت: من له لایه ن پادشای ده ریا کانه وه ساله ها هم ئه رکهم پی سپیرابوو که مرواریه کی گرانبایت پی بدم. مرواریه ک که نه گه ر وه ده ست کهوتبا ده بوویه خاونه ی هه موو دراییه کانی دنیا به لام تو به داخه وه هه ر له ده ستی من هه لده های و ئیستاش من پیر و که له لا که تووم. ره خنه گران زور بیر و رای سه بریان له سه ر هم چیرۆکه نووسیوه که لیره دا نالوی باسی بکه ین به لام گه مه ی چاره نووس له گه ل مروف و بیخه به ری قوولی مروف لئی به تفزیک زور جوا نه وه له م چیرۆکه دا، نیشان دراوه. چیرۆکی کولومبره له باشترین چیرۆکه کانی هم نووسره یه که بو ناشنایی زیاتری خوینه ران له گه ل فهزای زهینی بوتزاتی باسی لیره کرا و ده کړی هم نیگایه ش بو سه ر گشت کاره کانی بوتزاتی بگوازرته وه. گه مه ی چارمنووس له گه ل مروف، مه رگ و تنیایی و دلهر اوکی بووناسانه هه یه بری زوربه ی چیرۆکه کانی نه ون. له تایه تمه ندیه کانی دیکه ی چیرۆکه کانی بوتزاتی لایه نی هیمایی و سینه مایی کاره کانی. به چه شتیک که زوربه ی کاره کانی له لایه ن فیلم سازانی هاوچه رخی ئیتالیاه کراون به فیلم. بو نمونه ده کړی نامزه به فیلمه کانی "بارنا بوی کوستان" له ده رهنانی ماریو برینتا و "که یسیکی بالینی" ی ئوگو تونیانزی و "سرای ته تهره کان" له ده رهنانی والبریو زورلینی بکه ین که زوریک له دیمنه کانی له "هگی بهم" وینه نی لئ هه لگیرواوه. ره خنه گرانئیتالیایی بوتزاتی به وه تاوانبار ده کهن که لاسایی کافکا و نیگای تال و پر توانجی کړده ته وه. بوتزاتی بوخوشی له م باره وه ده لیت: له وه تا ده ستم داوته نووسین، کافکا سیداره ی من بووه. دینو بوتزاتی له سالی ۱۹۷۲ زاینی له تمه نی ۶۶ سالیدا، به هووی شیرینه جه وه ملاوایی له دنیا ی نووسین کړد. م. نارن

به کیک له و که سایه تیه نه ده بیانه ی که له میژو بوو ده مانویست بیناسینین و هه نیک له بهرهمه کانی بخه ینه بهر ده ست و دیده ی خوینه ران، نووسه ری ئیتالیایی "دینو بوتزاتی" یه. دینو بوتزاتی له سالی ۱۹۰۶ ز له شاری بلونوی سه ر به پاریزگای وینز له دایک بوو. له سه رده می لاوتیدا، بهرهمه ی نووسه رانیکی وه ک ئیدگار تالین پو، لوونیس ئیستیونسن و رادیار کیلینگی خویندوه ته وه. یه کمه رومانی بوتزاتی، "بارنا بوی کوستانه کان" بوو که له دنیا دا ناوبانگیکی زوری پی داخست. له سالی ۱۹۲۸ هه یه ناوی ره خنه گر و رۆژنامه وان له رۆژنامه ی به ناوبانگی "گوریه دیناسیرا" دا چالاکی خوی ده ست پیکرد و هم چالاکیه رۆژنامه وانیه ی هه تا دواچره کی ژبانی درژه ی پی دا. جیی نامزه یه بوتزاتی زور هوگری کاری رۆژنامه گه ری بوو، جودا له په لی پریپه یی نووسه ری، به ره خنه گریکی به رزیش ده هاته زما. دواي بلاوکر دنه وه ی کتیبی "سرای ته تهره کان" له سالی ۱۹۴۰ ی زاینیدا، شوین پیی بوتزاتی له نه ده بی ئیتالیادا پته وتر بوو. نهو، گه لاله ی رومانه که ی له رووی ژبانی دووپاته ی خوی و هاوکاره کانی هه وه دارشتبوو. "سرای ته تهره کان" رومانیکه که پیک هاتوه له بیروا فهلسه فی و بووناسانه کانی نووسه ر که وه ک خالیکی گرینگ بو و ره رخی نهو له روتی شکومه ند و شاعرانه ی ده قدا دیته هه زما و هه ندیک بابه تی وه ک چاوه روانی و نیگه رانی بی کواتی و به تایه ت رۆژمه رگی، به باشترین شیوه تیدا بهر باس داوه ته وه.

پیوسته نامزه بهو خاله ش بکری که بوتزاتی له ده وره یه کی هه ستیار و تایه تی نه ده ی ئیتالیادا هه لکه وتوه. ده وره یه ک که زیاتر پالی به ریالیزی نویوه داوه و ده رسوونوی سیاسی و کومه لایه تی نووسه ری تیدا گرینگه و تنیا ماوه یه کی کورت به سه ر فاشیزم و کواتی شه ری یه که می جیهانیدا تیده په ریت. له م ده وره یه دا نووسه رانیکی گه ره ی وه کوو نالیبرتو موراوا، چیرازی پلوزی، نالیو ویتورینی و کارلو لوی زور به هیزه وه له گوهره پانی نه ده بی ئیتالیادا به شدار بوون که هه مووشیان چه پ و دژه دیکتاتور بوون. هه ر له بهر نه وه ش په یدا بوونی که سیکی وه ک بوتزاتی، به ناوی نووسه ریکی دژباو له نه ده بی ئیتالیادا جیگه ی تیرامانه. نهو، له م ده وره دا روه ده کاته، چیرۆکی خه یالی و هیمایی. بوتزاتی، نووسه ریکی سیاسی نه بوو و زیاتر دلهر اوکی بووناسانه ی له سه ردا بوو. له خورا نییه ره خنه گران و نووسه رانی هم ده وره یه که مته ر باسیان لی کړدوه، چون له بهر که سایه تی گوشه نشین و دووربونی له نه ده بی سیاسی باوی هم ده وره یه، روونا کبیران هه رگیز رووی خویشیان نیشان نه ده دا. تنیا دواي ده وره ی ریالیزی نوییه که گرینگی هم نووسره له نه ده بی ئیتالیادا وه ده ر ده کویت و نووسه رانی به ره ی دوو و سنی دواي شه ر، وه ک ئانتونیو تابووکي (۱۹۴۳)، ئیستیفانو بیی (۱۹۴۱)، ویتوریو توندیلی (۱۹۹۱-۱۸۹۵) سه رنج ده ده نه گرینگی روانگی هیمایی و ته وای تایه تی بوتزاتی. له ناوه دا ره نگه بکری ئیستیفانو بیی به باشترین و داهینه رترین نووسه ری ئیتالیایی بزاین که له ژیر کاریگه ری شیوه ی تیفکرین و جیهان بینی بوتزاتیدا بووه. نمونه ی بهر چاوی هم کارتیکه ریبه ش، چیرۆکی "کافه کانی ژیر ده ریا" یه که فهزایه کی زور فانتیزي و خه یالی هه یه و چیرۆکی "کولومبره" و بهر خوینه ر دینیته وه که له شاکاره کانی چیرۆکی کورتی نه ده بی ئیتالیابه. به لام سه ره رای هه موو نهو که کم لوتقیانه ی له ژبانیدا له گه لی کرا، نووسه رانیکی گه ره ی وه کوو کامو هه بوون که گرینگی بده نه نیگای هیمایی بوتزاتی. کامو چیرۆکی "که یسیکی ره وانی" وه ده گریته سه ر زمانی فره انسی. له سالی ۱۹۵۸ دا کتیبی "شه ست چیرۆک"، خه لاتی هیژای ئیسترکا

ئوسگى كى خودلى يىنى

وهرگىران: زانگو يارى

كەم دەبوو. بەلام ھەزاران و فەقىران چۈن دەياتىۋانى تىبگەن؟ بەو خىرايىبە كە نانەكان تەواو دەبوو، گونجاو بوو كە سەۋەتە كە بەپەلە خالى بىنى.

رۇژانى ئەۋەل ھەقالانى دىندىنتە بۇ ئەۋەيكە برۇن و بۇ كارە نوئىكەى ھانى بەدىن، مېھەنگى كاتزىمىرە كەيان بە ئەقەست بەرەمۇ پېشەۋە دەكىشا، لە دەسەگەلىكى چكۆلە لەبەر درگای حەۋشەكەدا رادەۋەستان و بە تېتالىيەۋە جاۋبان لىي دەكرد. رايان ئەۋە بوو: "خودا خىرت بداتى" لە بەھشتدا جىگەبەك بۇ خۇت بەدەس دەھىنى، نا؟ ئافەرەم بۇ ئەم مرقۇفە بەشەردۇستەى ئىمە! " ئەۋ لەۋ كاتەدا كە لەتە نانەكانى لە نىۋان زۇربەى سۈالگەرەكان كە ھەر لە ئاسمانەۋە دەپنارفاند، دەھاۋىشت، ۋلامى دەداۋە: "بۇ رۇخى ئەۋ تەۋەزەلە" بۇ ئەۋ فرىۋە سەرەنج راکىشەى كە بەۋ ھەزارانە و رۇخى مامەى دابوو، بزەى كەنىنى دەھات.

۲

ھاۋىنى ئەۋ سال سىلوسترۇ خۇپارزىكى بەسالچوو (كە لەم چىرۆكەدا بىاۋىكى خواناس و تەر كەدونىبايە) كاتىك كە تىگەيشت لەۋ ۋلاتەدا كەسىك باۋەرى بە خودا نىيە، بۇ نىشتەجى بوون ھاتبوۋە ئەۋ نىكىانەۋە. دەۋرۋەرى ۱۰ كىلومىترى تىس، لەسەر تەپەپەكى دوور، گلكۆبەكى كۈنە و روۋخاۋ كە زۇربەى لە بەرد درووست كرابوو، دانرابوو. سىلوسترۇ لەدۋاى دۇزىنەۋەى كانىيىك ھەر لەۋ دەۋرۋەرانە و خەۋتن لە سوۋچى پەناگايەكى بەجىماۋە لە تاقىك و خواردنى گىبا و مېۋەى درەختەكان، لەۋ شۈنەندا نىشتەجى بوو. زۇربەى رۇژان دەۋرۋىشتە سەر تاتەبەردىكى گەۋرە تاكوو عىبادەتى خودا بىكات. لەۋ بەرزايىبەۋە مالەكانى تىس و سەربانى ھەندى لەۋ ئاۋايىبەكانى دەۋرۋەر، ھەرۋەھا بەش گەلىك لە فۇسا، ئاندرۇن و لىمەناى دەبىنى، بەلام چاۋەرۋانى دىتنى كەسىك، لەخورا بوو. پارانەۋە بۇ رۇخى ئەۋ تاۋانبارانە بە بى سەمەر بەرەمۇ ئاسمان دەۋرۋىشت. بەلام سىلوسترۇ لە پىندا ھەلدانى خودا بەردەوام بوو. رۇژى دەگرت و ئەۋكاتەى كە خەمىن دەبوو لەگەل بەلندەكان سكالانى دەكرد. ھىچكەس نەدەھات، شەۋىك ناگادارى دوو كورى منداۋل بوو كە لە مەۋدايەكى دوورمە سىخۇرپى ئەۋيان دەكرد. بە تامەرزۋىبەۋە بانگەپىشتىانى كەرد، بەلام ئەۋ دوو كورە منداۋلە ھەلاتن.

۳

جووتيارانى ئەۋ ناۋچەپە لە كاتى شەۋدا لە لاي گلكۆ كۈنەكە، ۋردەۋرە لە ھەبوونى تىشك گەلىكى سەپر و سەمەر ناگاداربوون. ۋادىاربوو كە بېشەلاتىك ناگرى گرتبوو. بەلام گرپ ناگرەكە سىپى بوو و بە نارامى

ئىسپىرېتۇ، نان بىژىكى دەۋلەمەند لە ئاۋايى تىس، بەھۋى بەدەفەپىبەۋە، بەم مەرچە مال و سامانى خۇى بۇ برازاكەى دىندىنتە ساپۇرى بەجىنى ھىشتىبوو كە لە ماۋەى پىنج سالدا، لە جىگەپەكى گشتى، ھەموو بەرەپەيانان ۵۰ كىلو نانى تازە لە نىۋان ھەزاراندا دابەش بىكات. ۋىدەچى مامەى پىش لە مەرگ ئەبۋابە لەم تىروانىنە زۇر پىكەنىنى ھاتى برازاكەى كەۋا قەلەۋ و بى ئايىن و كوفرىبىژتىن پىاۋى ۋلاتىكە كە ھەموو خەلكى كافرن، لە بەرچاۋى جەماۋەردا ئەبى خۇى بە كارىكى خىرخوزانەۋە ۋەقف بىكات. دىندىنتە، تاقانە مىرانگر، لە منداۋلىيەۋە لە نانەۋاخانە كارى كەردبوو

و ھىچكەت باۋەرى نەدەكرد كە لە دارايى ئىسپىرېتۇ بەشدار نەبى. بەلام مەرچى مامە، زۇرى پەرىشان كەردبوو. دەى چارە چ بوو؟ ئەبۋابە ھەموو نىعمەتەكانى خودا لەگەل نانەۋاخانەكە لە دەس بداتى؟ بە جىۋگوتنەۋە خۇى راگرت و پىشخانەى چوونەزۋورەۋەى حەۋشى چۆلى پىشتى نانەۋاخانەكەى ۋەك جىگەپەكى گشتى كە كەمتر لە بەرچاۋ بوو، ھەلبۇزاد. لەۋ جىگەپەدا ھەموو سىبەپى زوو (بە ھەمان شىۋە كە لە ۋەسىيەتنامەكەدا نووسرابوو) بە روانەكردنى جىۋو و پلارتىگرتن بۇ رۇخى خۋالىخۇشبوو مامەى، نانەكانى لە نىۋو سەۋەتەپەك گەۋرە دادەنا و ئىنجا خەرىك دەبوو بە دابەشكردنى لە نىۋان خەلكى چاۋبىرسى و زۇرخۇر. بە راي ئەۋ ۵۰ كىلو لە رۇژىكدا دوور لە عەقل و ئاكار بوو. بەرئۆمبەرى ۋەسىيەتنامەى، ئىستىفۇلۇ نووسىنگەداربوو، كە بۇ چاۋدېرىكردنى ئەم شانۇبە لە بەرەپەياناندا بە دەگمەن پەيداي دەبوو. بەلام بەگشتى ھەبوونى ئەۋ ناپىۋىست بوو. لەبەر ئەۋەيكە ھىچكەس باشتر لە خوددى ھەزاران و نەداران

نەپاندەتۋانى چاۋدېرى ئەم كارە بىكەن. سەرەراى ئەۋەش دىندىنتە چارەپەكى ترى دۇزىبەۋە. شۈپنى سەۋەتە گەۋرەكە كە نىۋخەرۋار لەتە نان جىگەى ھەبوو، لە تەنىشتى دىۋارەكە بوو. ساپۇرى بە نەپنى رۇچنەپەكى لە بنى سەۋەتەكەدا باز كەرد. خۇى كارى دابەشكردنى نانەكانى دەسپىكرد و ۋەك جارن زىكەى و بەردەستىكى منداۋلى بۇ تەۋاۋكردنى كارەكانى دادەنا و دەيگۇت: ئەبى خۇى سەردانى نانەۋاخانە و دوكانەكە بداتى. بەلام لە راستىدا دەۋرۋىشت بۇ ژىرخانەكە و لەسەر سەندەلىيەكە دادەنىشت و بە نارامى رۇچنەپەكى چكۆلە لە سەرى حەۋشەكەدا، كە سەۋەتەكە لە روۋى دانرابوو، باز دەكرد و لەدۋاى بازكردنى تا ئەۋ جىگەپە كە دەپتۋانى لە نانەكانى ھەلدەگرت. بەم شىۋەپە رېزەى نانەكان خىرا

دەردەوشايەوه. فريجى مليكاي نان پيژ، شەويك هەر بومل و مو چوو بۇ سەپر كردن. بەلام موتورسيكلتەكەى لە نەوهى ريگاكدە خراپ بوو. روون نەبوو بوچى خۆى زاتى نەبوو پاشماوهى ريگاكدە بچيت. كە گەرايهوه، گوتى خەرمائەى تيشكەكە لە تەپەى خۆپاريزەكە بلاو دەيتەوه. بەلام تيشكى ئاگر بان گلوپ نيبە. جووتياران زۆر بە ئاسانى گەيشتنە ئەو ناكامە كە تيشكى خودا بووه. ئەم تيشكە هەندى لە شەوهكانيش لە تيس بينراوه. بەلام هاتنى خۆپاريز، خەلۆنەشينيەكەى و دوايى، تيشكى شەوانى، لە هەمان ئاورنەدانەوه باوى لاديبەكان كە بریتيه لە هەر شتىكى كەمى پەيوەنديدار لەگەل ريزاوه لەناوچووەكان، ون بوو. ئەگەر باسيك دەهاتە پيشەوه، وه كوو راستيبەكى لەمپەوه ناسراو باسى ليدەكرا و پيداگرى نەبوو بۇ دۆزينەوهى شروقه و وتەى "خۆپاريز ئاگر هەلەكەت" وه كوو وتەى "ئەمشەو باران دەبارت يان با هەلەكەت" ببوو قسەيهكى باو. گوشه گرپهك كە سيلوسترو له نيويدا بوو نيشانەى ئەوه بوو كە ئەم هەموو بىجياوازيه چەندە لەسەر راستيبە. ويناى رويشتنى لە لاى ئەو بۇ زيارەتان، رادەبەر وه كوو گالته جار دەينواند.

٤

بەيانيبەك دفتدينته ساپۆرى خەرىك دابەشكردى لەتە نانەكان لە نيوان هەزاراندا بوو كە سەگيكي ويئل هاتە نيو حەوشەكەوه. بە رواهت ئازەليك ويئل و بىخاوهن بوو بە روويكي ئارام و تاكوو رادەيهك قەلەو و تووكن. لە ريزى هەزارانى چاوهروان رەدبوو، گەيشتە سەوهتەكە. نانكي گرتە ددانەوه و هيدى هيدى دوور كەوتەوه. بەلام نەك وه كوو دزيك، بەلكوو ريك وه كەسيك كە هاتبوو بەشى خۆى وەرگريت. دفتدينته سەگەكەى بانگ كرد و هاوارى كرد: "هۆى سەگ، وەرە ئيره گيانەومى ناخەز." ئيدى بە دوايدا رويشت، "ئەم سواگەرە برسپيانە كەم بوو كە ئيستا سەگەكانيش دین!" بەلام ئازەلەكە دوروو كەوتبوو. روژى دوايى، هەر ئەو ديمەنە، ئەو سەگە و هەمان كار. ئەمجار نان پيژ هەتاكوو ريگاكدە بەدواى ئازەلەكەدا كەوت. بەردىكى بۇ هاويشت بى ئەوهيهكە لىيى بدات. ئەومش سەيره كە ئەم دزيبە هەموو روژى بەيانيان لەو كاتەدا دەكرا. چالاكي سەگ لە هەلبەزاردنى كاتى گونجاو سەرسوور هينەر بوو. ئەوهندە بەجى كە تەنانەت پيويستى بە پەلە نەبوو. بەردە فرى دراوه كانيش قەت لىيى نەدەكەوت. هەموو جار دەنگى پيگەنينى نازاردەمى گشت هەزاران بەرز دەبووهو توورەيى نان پيژەكەش زۆرتر. روژى دواتریش دفتدينته گوپال بەدەس و تووره لە بەر درگاى حەوشەكەدا هەلوپيستی گرت و خۆى لە پشتى كۆلەكەيكە بەرشاردبوو، بى كەلك بوو. رەنگە سەگ بە خۆشاردەنەوه لە نيوان كۆمەلى دامالان كە لەم گالته جارەيه چيژيان وەردەگرت و بەلگەيكە بۆ بەدەسەوهدانى ئەويان نەبوو، بى ئەوهيكە سزابدريت دەهات وەررويشت. سواگەرپك كە لەسەر شەقامەكە راوستابوو، ئاگادارى كردەوه: "ئەها، ئەمرويش كارى خۆى كردا"

دفتدينته لە پەناگاكە هاتەدەر و پرسپيارى كرد: "كوئى؟ كوئى؟" پيا و ي هەزار، دلخۆش لە توورەيى نان پيژەكە، لە كاتيكدا پيندەكەنى ئامازەى بە سەگەكە كرد: "بروان، بروان چۆن هەلدېت!"

لە راستيدا سەگەكە بە هيچ شيوەيهك هەل نەدەهات. نانكي لە نيوان ددانەكانى گرتبوو و بە هەنگاويكى نەرم و ئارام وهكوو كەسيك كە ويژدانى ئاسوودەيه، دوور دەبووه. ئەبى چاوپوشى لى بكرت؟ نا، دفتدينته ئەم گالتهانە رانگريت. لەبەر ئەوهيكە لە حەوشەكە بە بەستنى ريگاكدە سەرکەوتوو نەدەبوو، لە يەكەمىن دەرفەتى شياودا لە شەقامەكە راوى دەكات. رەنگە سەگەكەش بە تەواوى بىخاوهن نەبى. رەنگە پەناگايەكى پايهجيى بى. رەنگە خاوهنيكى بىي كە دەتوانيت تاوانى بداتەوه. ديارە كە بەم شيوەيه ناچيته پيشەوه. ساپۆرى روژانى دوايى لەبەر چاودېرى كردنى ئازەلەكە، درەنگ دەچوا بۇ ژيژخانەكە و نانى كەمترى دەدزى: ئەو پارانە كە لە دەس دەچوون. هەلوپيک كە بۇ لەناوبردى سەگ بە نانكي خوووسراو بە ژەر كە لەبەر درگاى چوونەزورەوه كەدا دانرابوو، سەرکەوتوو نەبوو. دوايى شايەتەكان ئاوا راي گەياندن

كە سەگ ساتيک بونی کردوووه دەسبەجى ريگای بەرو سەوهتەكە لارەو کردوووه.

٥

دفتدينته ساپۆرى بۇ ئەوهيكە كۆتايى بەم كارە بينى، لە لايهكى ترى شەقامەكەوه لەبەر درگايهكى گەورەوه، بە دووچەر خە و چەكيكى راو (تاپر)، خۆى شاردەوه. دووچەر خە بۇ بە دواداكەوتنى و چەكيش بو كوشتنى. لە راستيدا دەيزانى كە خاوهنيكى نيبە تاكوو تاوانى لى وەرگريت. تەنيا ئەمەى پى ناخۆش بوو كە ئەو بەيانيبە، سەوهتەكە بە تەواوى بە قازانجى هەزارەكان بەتال كرا. سەگ لە كام لا و چۆن هاتبوو؟ ئەمە نەينيبەكە. نان پيژ كە بە وردى چاوهروان بوو نەيتوانى ببينيت. ئەوى دوايى بينى كە نان بە ددان هاتەدەر. مە. لە حەوشەكەدا دەنگى كيشەوههرا و پيگەنينيكي بەرز دەهاتە گوى. دفتدينته چاوهروان بوو تاكوو ئازەلەكە بۇ ئەوهيكە نەترسيت، دوور ببیتەوه. دوايى پەريه سەر زبنەكەو بە دوايدا كەوت. نان پيژ وهكوو يەكەمىن پيويست، چاوهروانى ئەوه بوو كە سەگ كەميكى تر بۇ قووتدانى نان راوستيت. بەلام سەگەكە رانەوستا. گومانى کردبوو كە دواى ماوهيهكى كورت بچيته نيو مالیکهوه. بەلام ئەم كارەشى نەکردبوو. ئازەل، نان بە ددان، لە قەراخى ديارەكانەوه بە هەنگاوى ريكويپك بى ئەويكە بۇ بون كردن يا ميزکردن راوستيت يا گوتى وهكوو خۆوى سەگەكان تيز بکات، بىوچان دەرويشت. كەواتە لە كوئى رادەوهستى؟ ساپۆرى چاوى لە ئاسمانى خۆلەميشى كرد. جيگەى سەرسوورمان نەبوو كە دەس بە بارين بکات. لەمەيدانى چكۆلەى سينت ئانيزەمش تپيەر بىن. قوتابخانەكانى سەرەتايى، ويستگەى شەمەندەفەر و جلشۇرخانەى گشتيشان تپيەر کردو ئيدى لە بەراويزى گوندەكەدا بوون. لە ئەنجامدا مەيدانى وەرزيشيان تپيەراند و هاتنە نيو دەشتيكي بەرينەوه. سەگەكە لەو كاتەى لە حەوشەكە هاتبوو دەرومه، قەت ئاوى لەدواى خۆى نەدابوووه. رەنگە بە رووى خۆيدا نەدەهينا كە كەسيك بە شوئنى كەوتوووه. ئيدى ئەبى ئەو ئوميدەى كە ئازەلەكە خاوهنى هەيه تاكوو ولامدەرى بى، لە سەر دەرکرى. سەگيک بەتەواوهتى بىخاوهن بوو. يەكيك لەو گيانەومرانیى كە هيرش دەبەنە سەر زهويى گيرەى جووتيارەكان و مريشك و كەلەبابان دەرڤين، قەپ لە گوپرهكەكان دەگرن، پيرەنەكان دەتوقين و پاشان دەرۆن بۇ شار و نەخۆشيني مەترسيدار بلاو دەكەنەو. رەنگە تەنيا ريگا تەقەکردن لە سەگەكە بوو. بەلام بۇ ئەم كارە ئەبوا لە دووچەر خەكە دابەزيبا و تاپرهكەى لە سەرشانى کردبايهتەوه. بەلام ئەم كارە كاتى زۆرى دەويست و چونكوو سەگەكە بى ئەوهيكە خييايى زۆر كات، لە بەرچاو دوور دەبووه. ساپۆرى دريژەى بە شوئنى كەوتنى دا.

٦

بەردەوام بەرەو پيشەوه دەرۆن، تاكوو ئەو جيگەيه كە بيشەلانەكە دەسپيدەكات. سەگ سەرەتا خۆ لە ريگای ناديار و پاشان ريگايهكى خز و تەختدا دەدات. چ مەودايەكيان تپيەر کرد؟ رەنگە ٨ - ٩ كيلومتر، ئەى لەبەر چى سەگەكە بۇ خواردن راناهوستيت؟ چاوهروانى چيبە؟ نەوهك نانەكەى بۇ كەسيك دەبردا جيگەيكە كە خزىي زهوى زۆر و زۆرتر دەبووه، سەگەكە لەپر بەرەو بپري دەورى دايهوه و بە دووچەر خەكە نەيدەتوانى بە دوايدا بچيت. بەخۆشحاليهوه ئازەلەكە بەهۆى تووندبوونى هاواراوه، تۆزيك هەنگاوهكانى خاو کردەوه. دفتدينته لە دووچەر خەكە دابەزى و بە پى بە دوايدا دەرويشت. بەلام سەگەكە هيدى هيدى لىيى دوور كەوتبووهوه. بە ناوميديبهوه هەوليدا گوللەيهك بەهاويزى، بەلام لە سەر هاوارازى بىئاو و ئالفا تاتەبردىكى گەورەى بينى. لەسەر تاتەبەردەكەدا پياويك چۆكى دادابوو لەم كاتەدا كە تەوهبيري خۆپاريز، پروناكيه كانى شەوانەوه و قسەقۆرە كەنينايانەوه. سەگ بەئارامى بەرەو پەلەزەوى بى ئالفارويشت. دفتدينته، چەك بەدەس لە مەوداى تەقريبى ٥٠ ميتر رادەوهوستيت. خۆپاريزەكە دەبينت كە كۆتايى بەنزادو عاكردەكەى دىنيت و بە گور جييهكى سەرنجرا كيشهوه بەرەوه لای سەگەكە كە كلكى بۇ دەگلينبتهوه و نانەكەى دەخاتە بەر پنى، دپتە خواروه. خۆپاريز نانەكە لەسەر زهوى هەلەكە گرى و لەتپيكي لى دەقر تينى و دەپخاتە

نيو توور كه كهوه كه له ئهستۆبدايه و ئهوى تى به ورد به زه به كهوه ده داتهوه به سه گه كه. پياوى خه لوه نشين، چكوله و بارىكه له به و جورىك جلى ده روئيشى له به ردايه. روخسارى له به ردال و زيره كيه كه مى مندا لانه لى ده رده كه وى. له م كاته دا، نان پيژ بۆ ئاراسته كردنى پرنوكانى دپته پيشه وه. سيلوسترو به ديتنى ئه وه كه نزيك ده بپته وه خوئى به پيش ده خات: ”خوش هاتى برا كه م، ئه مه چۆن بوو ليره ده كه وتى؟ رهنكه، به دواى نيچيرداى؟“ ساپورى به تووندى گوتى: ”راستيه كه مى بلييم، ده روپيشتم بۆ راو... راوى گيانه ورىك كه هه موو روژنىك...“

پيره پياوه كه قسه كانى قهت ده كات: ”كهواته توى؟ توى كه هه موو روژنىك ئه م نانه خووشانه درووست ده كه مى؟... نا ئيك شياوى خان و ده ره به گ... شتيكى به نرخ كه خووم به شياوى نه ده زانى!..“

”خوش؟... به لى خوشه! تازه له تنوور هاتووه ته ده م... من له كارى خوم شاره زام كاكي به ريز... به لام نانى من بۆ دزين درووست نه كراوه!“ سيلوسترو سه رى ده خاته خواره و و چاو له گياكان ده كات، به بارىكى خه مين ده لپت: ”ده زانم، تۆ مافى ئه مه ت هه به گله بى بكه يت، به لام من نه مه ده زانى... واتا كالئونه ئيدى بۆ ئاوايى ناچپت. ليره دا له گه ل خوم رايده گرم. ته نه انت سه گيكيش نابى ئازارى ده روونى بى... ئيدى نايه، به لپت پى ئه ده م.“ نان پيژ كه توژنىك هيوور ببوه وه ده لپت: ”باش، ئيستا كه وايه، سه گه كه ده توانيت بى. فه رمان نامه ي نه حله تى وه سه به تنامه كه يه ئيدى، من ناچارم هه ر روژ ۵۰ كيلو نان برژنم... بيدم به هه ژاران، ئه و زوله ده به نه گانه، ئيستا گه ر نا ئيكيش بگاته ئه مه خو كه سيك ناكوژيت...“ ”خودا خي رت بداتى برادر... وه سه به تنامه يان هه ر شتيكى تر، تۆ كارىكى خي ر ده كه مى.“ ”به لام خوژ كه وام نه ده كرد“

”ده زانم بۆچى ئه م قسه ده لپى... له ئيوه ي مرؤف جورىكى شه رم هه به... ده تانه وى خو تان خراپ نيشان بدم. دوخه كه به م شيوه به!“

به لام ئه و جنيوانه ي كه د ف دنيته له دلى ئاماده ي كردبوو نه يده توانى بپلپت، چ له په شو كاوى بى يان له دل ئيشان، توانايى تو ره بوونى نيه. بىرى ئه وه يكه ته نيا كه سيكه كه نزيكى خو پاريز بوو ته وه، فرىوى ده دا. به لى، بىرى ده كرد يه ك خو پاريز هه مانه كه هه به و شتيكى به كه لكى نيه. سه ره راي ئه وه ش كى ده توانى دا هاتوو دوايى بكت؟ گه ر ئه و به نه ينى له گه ل سيلوسترو دؤسى دامه زرينت كى ده زانى روژنىك به كلكى نه به. بۆ نموونه رهنكه پيره پياوه كه په رجو به ك بكت. ئه و كاته خه لك دهن به لايه نگرى ئه و. له شاره گه وه كان به پرسانى پله به رز و ئوسقؤفه گه وه كان دپن، جيژن و كوئوونه وه و رپوره سمىك به رپوه ده چپت. ئه وپش، د ف دنيته ساپورى؛ دلخوازي ئه م قه شه نوپيه وه كوو شاره وان هه لده ميژن و ده كه وپته به ر به خي لى گشت ئاواييه كه. له ئا كامدا، بۆچى نا؟ ئينجا سيلوسترو ده لپت: ”چ كه كيكى جوانت هه به!“ و به تووندى له ده سى وه ريده گريت. له م كاته دا د ف دنيته نازانيت كه بۆچى گولله يه ك ده ته قيت و دۆله كه ده له رپيت، به لام چه ك له ده سى خو پاريزه كه جيا نابپته وه.

خوپاريزه كه ده لپت: ”ناترسى كه به چه كى په ده گه رپته وه؟“ نان پيژ به گومانه وه بوى ده روانيت: ”من كه چيتر مندال نيم!“ سيلوسترو ده سه بجى درپزه ي ده داته وه: ”درووسته“، چه كه كه ي پى ده داته وه: ”درووسته كه روژى يه كشه ممه له كلپسه ي تيس جينگه قه ت نادوژرپته وه؟ بيستوو مه كه زور شلوق نيه“

نان پيژ به خوشحالى ته واوه ده لپت: ”رېك وه كوو له پى ده س خالييه“ دواپش به قسه كه يدا ده چپته وه: ”باشه ئيدى ئيمه ي ئيماندار له كه مايه تى داين“ ”بۆ خه وتنان (عشاء)؟ پتر بۆ خه وتنان چه ن كه سن؟ تۆ له گه ل چه ن كه سى تر؟“ ”له روژانى يه كشه ممه ده ور به رى ۳۰ كه سين. به لام بۆ جيژنى له دا يكوونى مه سيح ۵۰ كه سين.“

”بلى بزانه، له تيس كوفريش ده گوتى؟“ ”به لى، كوفريش ده لپن، ئاخىر گوتى كوفر كه مه زاخى نيه.“ خو پاريزه كه چاوى لپده كات و سه رى ده جوو لپنى: ”ده توانين بليين باوه رىكى زورىان به خودادا نيه.“

د ف دنيته له حالىكدا له دلپيه وه پپده كه نيته، جه خت ده كاته وه: ”باوه ر؟ ئه مانه هه نديك بى باوه ر...“

”منداله كانى تۆ چى؟ منداله كانه به رده وام ده نپريته كلپسه؟“ ”به مه سيح سوپند ده خووم كه ده ياننيرم! بۆ غوسلى ته عميد (شوردنى له ش به ئاوى پيروژ)، پيروژبايى، ئايىنى (عيشاى ره بانى) يه كه م و دووه هم!“ ”به راسته؟، ته نه انت دووه هميش؟“

”به لى ته نه انت دووه هميش. منداله چكوله كه مى من...“ به لام ليره دا به و گومانه كه نه كوو قسه گه لپكى زلزلى گوتبپت، كو تايى پى دنيته. خو پاريزه كه به جيدى راي ده رده رپت (به لام بۆچى ئاوا پنيده كه نيته؟): ”كهواته تۆ باشترين باوكى، ديسانه وه ومه ره بۆ لام برادر. ئيستا كه خودات له گه ل“ وادياره كه وه كوو پيروژبايى كارىكى چكوله ئه نه جام ده دات. د ف دنيته تووشى سه رسورمان بووه و نازانيت چ ولامى بداته وه. پيش له وه ي كه ئاكا دار بپى، به ئه سپايى سه رى دنيته خواره وه و نيشانه ي خاچ ده كيشپت. به خته وه رانه جگه له سه گه كه، كه سيكى تر شا به تى نيه.

V

يه كه يه تى نه ينى له گه ل خو پاريزه كه كارىكى باش بوو، به لام تاكوو ئه و كاته ي كه نان پيژ له خه ونه كانيدا كه ئه و ده باته پله ي شاره وانى، نو قم بوو. له راستيدا ئه بى چاوى بازتر كاته وه. هه تا ئيره ش ئه گه ر دابه شكردنى نان نيوان هه ژارندا ته نه انت كو تايى ئه و نه بوايه، خوئى له چاو هاوولا تيانى بى نرخ كردبوو. چ بگات به ئه وه يكه تيبگه ن كه نيشانه ي خاچى كيشاوه! به دلوقانپى خودا وه وادياربوو كه هيج كه س ته نه انت به رده سه ته كانى نان پيژه كه ش له چوئيه تى ئه و سه يرانه ئاكا دار نه بوونه. به لا ئه و له م باسه دلنباوو؟ ئيدى باسى سه گه كه چۆن رېك وپي ك بكت؟ كهواته درووست نه بوو نانى روژانه له سه گه كه دريخ بكت. به لام نه له به رچاوى هه ژاره كان، چو نكوو روودا وپكى ديروكى لپى درووست ده كه ن.

دندښته هر بۇ ئىم باسه روژيكي تر پيش لهوى كه خور هلبيت له تهنيشتي ماليك و ئه روژيگه كه ده گانه ته په يهك، خوى شاردوه، گالئونه كه هات، به فيكه يهك بانگي ليكرد. سهگ ئهوى ناسييهومو و هاته تهنيشتي. نان پيژ به گرتي نانه كه، سهگه كهى بۇ كه پره دارينه كه، كه بۇ كوگهدانى داره كان به كار دهات كيشاند. لهويدا نانه كهى لهژير قه نه په كه دانابوو. بۇ ئهويكه به ئازله كه نيشان بدات لهم كانه بهدواوه ئه بي نانه كه ليږه هلكريت. له راستيدا روژانى دوايش گالئونه بۇ بردنى نان لهژير قه نه په كه هه دهات. جوړيك كه نه دندښته و نه خهلكى ههژار دهانينى. نان پيژ هممو روژيك پيش له ههلاتنى خور نانه كهى لهژير كه پره دارينه كه دادنه. سهگى پياوه خوږاپره كهش ئيستا كه پاييز بوو و روژان كوتانر، له سيههري روژنى كازيوه به بهر يانان دهات. بهم شيويه دندښته ساپورى تاكوو راده يهك زيانكي هيمنى هه بوو و دهيتوانى له ريگاي روژنهى نهينى سههته كه، خوى وهقى به دهسپهينانى نانيك كه نيازى ههژاران دهبوو، بكات.

۸

حهوته و مانگه كان تپهري تاكوو زستان به سارديهوه گهيشته پشتى په نجهره كان. كوره دارينه كان له دريژاي روژانه دا هه لده كان، خهلكيش خوږيان پوشته كردهبوو. دهه مو به يان چهن چوله كه له تهنيشتي په رزينهوه رفق هه لاتبوون و چينيكي ناسكى بهفر لهسهر ته په كاندا بوو. شهويكى سارد ئهستيره يهك له باكووره وه بهرمو گلکو كونه كه، تيشكه سپيهه كان كه قهت پيشتر نهديتروبوو، دههاته بهر چاو. دلراو كى و ترس بهسهر تيسدا زالبوو. خهلك لهسهر تخه كانيان راپه رين، په نجهره ده رابه ييه دارينه كانيان ئاوه لاکرا، هاوار له ماليك بۇ ماليكى تر و دنگه دنگيك له شهقامه كان دههاته بهر گوئ. ئينجا كه تيده گهيشتن تيشكى هه ميشه بي سيلوسترويه، وانا ئه تيشكه خواديه كه هاتوبوه سللاوى پياوه خوږاپره كهوه، پياووژن په نجهره كانيان داده خست وديسان درويشته ژير پيخهفه گه رمه كانيان، وه نالوميديه وه ئه م بهندوباهو يان نه حلهت و نه فرين ده كرد. روژى دوايى روون نه بوو ئه م هه والله له لايهن چ كهسيك وردوره له هه موو شوينيكا بلاو بووه ته وه كه سيلوسترو له شهودا رچاوه و گياني له ده سداوه.

۹

به پيى ياسا ئه سپه رده كردن ناچارى بوو، قه ور كه نيك و به نايك و دوو كرينكار له گه ل تابيا - سه روكي كليسه كه كه وهك هه ميشه ده يو يست، هه بوونى پياوى خوږاپريز له ناوچه كهيدا وه بهر چاو نه گريت. بۇ ناشتنى خوږاپريزه كه به ريكه وتن. داره تهرمه كه (تابووت) لهسهر كاليسكه يهك بوو كه به جاشيك ده كيشرا. ئه م ۵ كهسه سيلوسترويان راكشاو لهسهر بهفر، به دهسى وهك خاچ داراوه لهسهر سنگى و به پيلووه گه ليكي به سراو ريك وه كووه قه شه يهك بوو. دوزيه وه. له تهنيشتيدا گالئونه دانيشتبوو و ده يلوولاندهوه. تهرميان خسته نيو داره تهرمه كهو و له دواى دوعا و نزا، هه ر لهويدا له ژير تاقى به جيماموهى گلکو كه سپيردرا. خاچيكي دارينه يان لهسهر گلکو كهى چه قاند. دوون تابيا و خهلكه كه گه رانه وه و سه گه كهش كه لهسهر گلکو كهى ده يلوولاندهوه، به جيان هيشتن. له ئاوايى هيچكس پرسيارى لنيان نه كرد.

سه گه كه ئيتر نههاتهوه. سه بينى روژى دوايى كاتيک دندښته رويشت بۇ دانانى نان لهژير قه نه په كه، نانى روژى پيشووتريشى لهوى بينى. ديسان روژيكي تر نانتيك وشكتر هه ر لهوى ماپوو و ميرووله كانيش پيشتر كه ندىنى چال و روچنه يان ده سپيكرديوو. له دواى تپه ربوونى له خوراى روژان، ته نانه ت ساپوريش چيتر بيرى لى نه كردهوه.

۱۰

بهلام دوو حهوتهى دواتر، كاتيک كه ساپورى له كاهى چينيؤ له گه ل لووچيوني وه ستاى بهنا و شواليه بيرنارديس خهريك كايهى وهرق بوون. لويك به نيگايه كى تيز به شه قامه كه دا هاوارى ده كات: "ئه هاى، ئه وه سه گه!"

دندښته راده پريت و به سه رسورمانه وه دهروائيت. سه گيكي پيس و كز كه ده لىي گيژ بووه، تلاوه تل له شه قامه كه دههاته پيشه وه. سه گيک له برسپيه تى خهريك بوو بمریت. سه گى كابرانى خوږاپريز، سه گيک كه ساپورى له بيرى ماوه له وانه به به توانانر و قهلهوتر بى. بهلام كى نازانيت دوايى دوو له حهوته، برسپيه تى چ بهسهر ئازله ليك نازله ليك دپنيت. نان پيژ ههست ده كات سه گه كه ده ناسيت، رهنگه له دواى لوولاندى زور لهسهر گوږه كه، برسپيه تى زالبووه بهسهرى و بۇ دوزينه وهى خوراك هاتبوو بۇ ئاوايى و خاوه نه كى به جى هيشتوه. دندښته بۇ ئه وهى كه خوى كه م تهرخه م نيشان بدات ده لىت: "تاكوو چهن خوله كيكي تر گياني ده رده چيت." لووچونى به پيكه نينى ژيرانه وه له كاتيكا كه وه ره قه كان دهسه ده كات. ده لىت: "قه ت نامه وپت ئه و بى." "ئه و كييه؟"

لووچونى ده لىت: "به هيوام سه گى پياوى خوږاپريز نه بى." شواليه بيرنارديس كه مروفيكى گه مژه يه، به دلخوازيه كى بيوتنه وه ده لىت: "به لام پيشتر ئه م ئازله لم بينيوه. درووست له م دهو ربه ره. نه ك هى تو بى دندښته؟" "هى من؟ چون ئه بي هى من بى؟" بيرنارديس جهخت ده كانه وه: "پيم وا نييه هه لاهم كرديى. به گومانم له دهو ربه رى ناناويه كهى تو بينوومه." ساپورى ههست به ناناوامى ده كات و ده لىت: "چى بليم؟ زور سه گى تريش له و دهو ربه رانه يه. رهنگه ئاوا بى به لام من له بيرم نايه."

لووچونى وهك بلنى له گه ل خوى قسه ده كا، سه رى به نيشانهى پيداگرى ته كان ده دات و پاشان ده لىت: "به لى به لى، ئه بي سه گى پياوى خوږاپريز بى." نان پيژ له كاتيكا كه هه ول ده دات پيكه نيت ده رسپت: "ئاخر بوچى؟ بوچى، ئه بي سه گى پياوى خوږاپريز بى؟" "وه كووه ئه وه يه، ده زانى؟ هه ر ئاوا له ر. توژيك بير كه ره وه. روژانى زور لهسهر گلکو كهى بووه، سه گه كان هه ميشه ئه م كاره ده كه ن... پاشان برسپى بووه... ئيستاش هاتبوو بۇ ئاوايى"

نان پيژ بيدهنگ ئه بي. ئازله كه دهروائيت دهو ربه رى و بۇ ماوه يهك له پشتى شووشه ي كافه كه وه چاو له و سى پياوه ده كات كه لهويدا دانيشتوونه. نان پيژ كه پوى ده سپریت. شواليه بيرنارديس ده لىت: "به لى سويند ده خوم پيشتر ئه وم بينيوه. زورچار له دهو ربه رى نانه وايه كه ت بينيومه." چاو له ساپورى ده كات. نان پيژ ده لىت: "لوانه يه، لوانه يه. به لام من قه ت له بيرم نايه..."

لووچونى به زيره كييه وه پنده كه نيت: "گه ر هه موو زيره كانى دونيام بى بدهنى، ئاوه ا سه گيک به خيو ناكمه." بيرنارديس به په شوكلويه وه ده لىت: "هاره؟ تو ئاوا بير ده كه يته وه كه هار بى؟" "هارى چى؟ به لام سه گيک ئاوه ا دلخوشم ناكات... سه گيک كه خوداى بينيوه!" "چون خوداى بينيوه؟" "مه گه ر سه گى كابرانى خوږاپريز نييه؟ له و كانه ي كه تيشكه كان ده بيندرا له گه لى نه بوو؟ هه موو ده زانن ئه و تيشكانه چى بوو! مه گه ر سه گه كه له گه لى نه بووه؟ ده ته وى كه ئه و تيشكانه ي نه ديتبى؟ ده ته وى له دواى ئاوه ا شانويه ك خه وتوو بى؟" له ناخى دلوه پنده كه نيت.

شواليه ديسان ده لىت: "ئه و فشه و درويه! ئاشكرايه چى بوو. هه ر شتيك بووه تيشكى خودا نه بوو! دوينى شه ویش هه ر بووه..." دندښته به ناتوميديه وه ده لىت: "گوت دوينى شه و؟" "ئه و تيشكهم به چاوانى خوم بينى، هه لبه ت وهك جارن به هيز نه بوون. به لام دره وشاويه كى جوانى هه بوو." "دلنياي كه دوينى شه ویش هه بووه؟"

“بەلەي، بو، ۋە كوكو تيشكە پېشووۋە كان... دەتەۋى چ خودايە كەت بېي؟”
بەلام لووچۇنى بارلىكى ژېرئانەي بە خۇي گرت:
“جا لە كوي ديارە كە ئەو تيشكانەۋى دوينى شەۋى ئەو نەي؟”
“بۇ كى؟”

“بۇ سەگە كە، رەنگە ئەمجار كابرې خۇپارېز بە جىگەي خودا لە بەھشەتەۋى ھاتوۋە بۇ ئيرە، چۈنكوكو ئەۋى لە سەر گلگۈكەي بېنيۋە كە لە جىگە كەي ناچوۋلېتەۋە، رەنگە پېي گوتبېت: سەگى چارە شى من... ۋە دوابى ھاتبېتە خوارەۋە تاكوۋ پېي بېت كە چىتر بىرى لى نە كاتەۋە، زۆرى لووران دوۋەۋە ئىستاپوۋىستە بچىت ۋە تۈزىك گۈشت بدۈزىتەۋە!”
شۋالىيە بېرناردېس لە سەر قسەكەي خۇي رادەۋەستىت: “بەلام ئەم سەگە ھەر ھى ئيرە، سوپىد دەخوم كە ئەۋەم لە دەوروبەرى نانواپە كە بېنيۋە كە ھاتوۋچوۋى دە كەرد.”

۱۱

دەندېنتە، ژاكو بەرەم مالى دەگەرېتەۋە، چە روۋدوۋىكى دلتەزىنە، ھەر چەندە ھەۋلى دەدا تاكوۋ خۇي دلتيا بلكات كە شتىك ئاۋا نابىت، زۆر تر بەۋ قناعەتە دەگەبىشت كە ئەم ئازەلە ھەمان سەگى خۇپارېزە كەيە، راستە كە شتىكى مەترسىدار نىيە، بەلام ئايا ئەبى ھەموو رۇژىك بە سەگە كە نان بداتى؟ بىرى لى دەكاتەۋە: ئەگر من ئەۋ لە خواردن قەدەغە بگەم، سەگ بۇ دزىنى نان دېتە حەۋشى مالا كە، ئەبى من چۈن ھەلسۈكەۋەت بگەم؟ بە شەق بېكەمە دەروە؟ سەگە يەك كە بتەۋى يان نا خوداي بېنيۋە، من لەم نەپىنە چى دەزانم؟ كېشەبەكى ئاسان نىيە، پېش لە ھەموو شتىك ئايا شەۋى رابردوۋ، بەراستى رۇخى خۇپارېزە كە ھاتبوۋ بە پېش چاۋى گلگۈنە؟ كەۋاتە چ شتىكى پې گوتوۋە؟ ئايا ئەۋى بە شىۋەبەك جادوۋ كەردوۋە؟ رەنگە كە ئىستاپىش سەگە كە زمانى مروۋقەكان دەزانىت، كى دەزانىت، رەنگە رۇژىك قسە كەردن دەسپىبىكات، دەلېن كاتىك كە باسى خودا ھەيە ئەبى چاۋەروانى ھەموو شتىك بېن، لەم جوۋرە شتانە زۆر بېستراۋە ۋ ئەۋ، دەندنتە، تاكوۋ رادەيك گالتەي پېكراۋە، چە بگات بەۋە كە ئىستاكە بزاند لەم شتانەش دەترسىتا! ساپۇرى پېش لە ھاتنەۋە بۇ مالى، سەردانى كە پەرە دارىنەكەي دەدات، لەزىر قەنەبە كە نانى ۱۵ رۇژى پېش نادۋزىتەۋە، كەۋاپە سەگە كە ھاتبوۋ ۋ ناننىك كە مىروۋلەكان خواردوۋاپانە، لەگەل خۇي بردوۋە.

۱۲

سەگ، رۇژى دوابى ۋ سەبى رۇژى سېھەمىش بۇ بردنى نانە كە نەھات، ئەمە ھەر ئەۋ شتە بوۋ كە دەندېنتە چاۋەروانى بوۋ، بە مەرگى سېلوسىرۋ چاۋەروانى بۇ سوۋد ۋە گرتن لە ھاورپېتەي لەگەل كۇتايى پې ھاتبوۋ، سەبارەت بە سەگە كەش باشتر ئەۋە بوۋ كە لىنى دوۋر بېتتەۋە، سەرە راي ئەۋە، ئەۋە كاتەي كە نان پېزە كە بېكەس ۋ تەنئالە كە پەرە دارىنە خالىيەكەي، لەتە نانەكانى دەس لى نەدراۋ دەبىنى، دلى دەگېردا، خراپتر لەۋە ئەۋ كاتە بوۋ كە لەدۋاي ۳ رۇژ ديسان گالتۇنەي بىنى، سەگ بەرۋوپەكى ماندوۋ ۋ لە كەش ۋە ھەۋاپەكى سارددا لە مەيدانەكەۋە تىپەرىپى ۋ ديارنەبوۋ كە ھەر ئەۋە بى كە لە بان شوۋشەكانى كافە كە بېنراۋە، چۈنكوكو ئىستا بەگورۋ ساغ ۋ بەھىز لە سەر پېي راۋەستاۋو، ئىدى نەدەشەلى، دروۋستە كە لەر بوۋ بەلام موۋەكانى كەمتر شىۋاۋ ۋ گوپكانى ۋ كلكى بەرەم بان بوۋ، كى نانى پېي داۋە؟ ساپۇرى چاۋ لە دەوروبەرى خۇي كەرد، خەلك بە كەمتەرخەمىيەكەۋ ھاتوۋچوۋىان دە كەرد، دەلېي ئازالىك ھەر لەۋىدا نىيە، نان پېز بەر لە نىۋەرۋ ناننىكى تازەي لەگەل تۈزىك پەنپىر لەزىر ھەمان قەنەبە دانابوۋ، بەلام سەگە كە ديارى نەبوۋ، گالتۇنە رۇژ لەدۋاي رۇژدا چاكتەر دەبوۋە، كۈلكى نەرم ۋ يەك دەس ۋەكوكو سەگى دەۋلەمەندەكان بوۋ، كەسپىك بەختىۋى دەكات ۋ رەنگە زۆر كەسپىش بە ئامانچىكى نەپىنى، بى ئەۋەبەكە لە يەك ئاگادار بن ئەم كارەيان دە كەرد، رەنگە لەم ئازالە كە زۆر شتى بېنيۋە دەترسان، يان بەھىۋا بوۋن كە رەحمەتى خودا بە نرختىكى كەم بېكرن، بە بى ئەۋەبەكە بېن بە گالتەي ھاولاتىيان، ئايا گشت خەلكى تىس ھەر ئەۋ بېروكەيەيان بوۋ؟ ھەموو

مالىك لە كاتى تارىكىي شەۋدا ھەۋلىيان دەدا ئازالەكە بۇ لاي خۇيان سەرنجى رابكىش ۋ بە خواردەمەنىي خۇش تام خۇيان بۇ خۇشەۋىست دە كەرد؟ رەنگە ھەر بەم بۇنەۋە، گالتۇنە بۇ خواردىنى نان نەھاتبوۋ، لەۋانەيە ئەمرو بەخت روۋى لى كەردى، بەلام ھېچكەس، ھېچكات قەت قسەيان لى نەدە كەرد، تەنانت ئەگر باسى كابرې خۇپارېز دە كرا، زوو كۇتايى پې دەھات، ئەۋ كاتەي كە سەرۋگولايكى سەگ لە شەقامەكان پەيدا دەبوۋ، نىگانەكان بەرەم شوپىكى تر ھەل دەگەرەنەۋە، دەلېي سەگىكە ۋەك زۆر سەگانى بى خاۋەنە كە لە ھەموو ئاۋاپەيەكانى جىھاندا بلاۋ كراۋن، ساپۇرى ۋەكوكو كەسپىك كە پېش ھەموۋان بە بېر ۋ باۋەرىكى چاك گەبىشتوۋە، بەلام ئەۋان دلېتر لەۋ ۋ بە شىۋەبەكى نەپىنى بەۋ شتە گەبىشتوۋن ۋ خۇيان بە ناحق ئاملاەي كەلك ۋەرگرتن لەۋە دەكەن، لە بېدەنگىدا خۇي دەخواردەۋە.

۱۳

گالتۇنە چ خوداي دىتىي يان نا، سەگىكى سەر سوۋرەينەر بوۋ، بە خۇراگرىيەكى مروۋفانەۋە مالى بە مالى دەگەر، بۇ حەۋشەكان، دوۋكەنەكان ۋ چىشتخانەكان دەرۋېشت، زۆر جار رادەۋەستا ۋ مروۋقەكانى سەير دە كەرد ۋ دوابىش ئارام بە رېنگاكەي خۇيدا دەرۋېشت، چ شتىك لە پىشتى ئەۋ دوۋ چاۋە پاك ۋ خەمىنەدا ھەبە؟ ۋىنەي خولقېنەر لە ھەر حالدا چوۋە نىۋى، بەلام بە چ مەبەستىك؟ دەسگەلېكى لەر زۆك تىكەي شىنى ورائى مامر بە ئازەلە كە پېشكەش دە كەرد، گالتۇنە كە تىر بوۋ چاۋى لە چاۋ ئەۋ كەسە دە كەرد، ۋادىار بوۋ كە بېر ۋ ھەزرى دەزانىت، ئىدى ئەۋ كەسە بى تۋانالە خۇراگرى لە زۆرە كەي دەرۋېشتە دەر، سەگە كە قەلس ۋ ۋىلەكان لە تىس شتىك جگە لە لىدان بە دار ۋ شەق بەر يان نەدە كەۋەت، بەلام بۇ ئەم ئازەلە زاتى ئەۋەيان نەبوۋ، ھىدى ھىدى ھەستى پېلانگىرانىك لە دەرونى خەلكدا پىكەدەھات، بە بى ئەۋەبەكى زاتى گوتىيان بى، ھاورپىيانى پېشۋو، ھەر كەس بە ئومىدى دۈزىنەۋى ھادەس، دەبانروانىيە چاۋانى يەكتر ۋ بى كەلك بە شوپى رەگەبىندىك دەگەر، كى پېش لە ھەموۋان قسە دەكات؟ تەنئا لووچۇنى بە بى مەترسى باسەكەي دەسپىكەرد كەرد ۋ ئەۋ كاتەي كە سەرۋگولايكى گالتۇنە پەيداۋو ۋ بى شەرمانە گوتى: “ئۇھۇ، ئۇھۇ، ئەمەبە سەگە زىرەكە كەي ئىمە كە خوداي بېنيۋە!” ئەۋ كاتەي كە بە نىگايەكى بە تانە ۋ تەشەرەۋە، بە خەلكى دەوروبەرى دەيروانى، پىدەكەنى، خەلك زۆر جار بە شىۋەبەك ھەلسۈكەۋەتبان دە كەرد كە ۋادىار بوۋ لە مەبەستەكەي تى نەگەبىشتوۋنە، شروۋقەبەكى پەرت ۋ بلاۋىان دەۋىست ۋ بە جوۋلاندىنى سەر بە دلسۇزىيەۋە دەيانگوت: “چ چىرۋ كەگەلېك! پىكەنىي ھەيە، ۋەكوكو براۋى پېروپوچى زەرەنگەنكەنە” بېدەنگى يان خراپتر لەۋە، پىكەنەن لەگەل ۋەستاي بەنا دەيتوانى ۋەك رېكەۋەتنى بېتە ئەزمار، بابەتەكەشيان ۋەكوكو گالتەجارىك باس لىدە كەرد، بەلام ئەگەر شۋالىيە بېرناردېس لەۋى دەبوۋ، ۋلامى ئەۋ ھەر ئەمە بوۋ: “ئاخر كام سەگى پىۋاي خۇپارېز، من پېتان دەلېم كە ئەم سەگە ھى ئيرە، سەلەھايە كە لە تىسدا دەگەرېت، ھەموو كات دەمبىنى كە لە دەوروبەرى نانەۋاپەكە ۋىل دەگەر!”

۱۴

رۇژىك دەندېنتە ۋەك جارار بۇ دزى كەردن رۇبىشتە ژىرخانەكە، پەنجەرەكەي ئاۋەلا كەرد ۋ خەرىك باز كەردنى رۇچنەي بى سەۋتەي نانەكە بوۋ، لە دەروە دەنگى ھەزارە چاۋەروانەكان، دەنگى ھاسەرى ۋ ئەۋ كىركارانە دەھات كە دەبانوۋىست خەلكەكە بېننە يەك رېز، دەسى لىزانى ماھىر ساپۇرى شەۋزەنى درگاكەي باز كەرد، رۇچنەكە باز بوۋ ۋ بە زوۋترىن كات نانەكان رۇانە نىۋ كىسەكان، لە ھەمان كاتدا لە گۈشەي چاۋى شتىكى رەش كە لە سېبەرى رۇشنى ژىرخانەكە دەجوۋلېايەۋە، بىنى، زوو ھەلگەراپەۋە، سەگە كە بوۋ، گالتۇنە لە بەر درگاي ژىرخانەكە ۋەستاۋو ۋ ئەۋ دىمەنەي بە ئاسوۋدەي سەير دە كەرد، چاۋانى سەگە لە نوۋرىكى كەم دەروەشاۋە، ساپۇرى ۋەكوكو بەردىك لە جىگەكەي خۇي راۋەستا، كەۋتە پرتەپرت ۋ بە زاپەلەيەكى

درؤی و دلنواپانه گوتی: "گالئونه، گالئونه، سهگی چاک... وهره ئیره، بیخو!" له تیک نانی بو فردا. بهلام سهگه که تنانته سهبری ئهوشی نه کرد. وه کوو ئهوه یکه پر بهدل هموو شتیکی بینیه، به نارامی رووی کرده ئه لاهو رویشته بهرهو پله کان. نان پیژ که تنیا کهوت دهسیکرد به جنیودان.

۱۵

سهگی که خودای بینیه، بونی بیستوو. کئ ده زانیت که فیری چ نهینیه که بووه. پیاوان وه کوو ئهوه یکه به شوینی پشتیانیک ده گهران چاویان له یه کتر ده کرد، بهلام هیچکس قسه یه ک ناکات. یه کیک له کو تاییدا ده یهوی قسه بکات، بهلام له خوئی پرسیار ده کات: "گهر تنیا خه یال و گومانی هممیشه یی من بی؟ نه گهر خه لک تنانته بیریشی لی نه کهن؟" ئه و کات له گوتنی په شیمان ئه بی. گالئونه به هاودلییه کی زوره وه له جیگه یه ک بو جیگه یه کی تر ده چیت. بهرهو مه یخانه و گهره کان ده چیت. کاتیک که چاوه ریی نیت، له ناکاودا له سووچیک بی جووله ده رده که ویت که موره مور سهر ده کات و بون ده کات. تنانته شهوانهش، کاتیک که تهواوی سهگه کان نووستوو، له ناکاودا سیبه ره که ی ده که ویته سهر دیواره سپیه که، سهر له خوار و جار و باریش وه کوو دینهاتییه کان که تایه تیی خو یه تی. ئایا ئه و مالی نییه؟ خاوه نی لانه یه ک نییه؟ خه لک چیت هه ست به تنیایی ناکهن، تنانته کاتیک که له مالن و درگاکه یان قوفل کردوو، به ردهوام گو یان تیژ ده کهن. له دهره وه دهنگی خسه خشی سهر ئالف، دهنگی نارامی پتی و له رووی پاریزه وه له سهر به رده چنی شقامه کان، دهنگی وره ور له دووره وه. گالئونه به دهنگی جیاواز وره ور ده کات. نه هاره و نه توور. بهلام دهنگی له تهواو ئاوییه که بلاو ده بیته وه. ده لالی که رسته ی کشتوکال و ئازه لان، له دوا ی شه ریکی قورس له گهل هاوسه ره که ی به بونه ی پاره یه کی کهم، ده لیت: "باشه گرنگ نییه، رهنکه من له حیسابه که هه لم کردبی." فریجی ملیکای نان پیژ به چاو پو شاننیک ناکا و له در کردنی کریکاری نانهوا ییه که، ده لیت: "ئهمجار تو ده به خشم، بهلام جار یکی تر ئه بی برؤی، بهلام..." خاتوو بیرازنه له وتووژی له گهل خاتووی ماموستا، سه بارته به هاوسه ری شاره وه نه که، به تهواوی جیاواز له گهل وته پیشوو هکانی ده لیت: "به گشتی خاتوونیک تهواو به ریزه..." سهگی ویل دهس به وره ور ده کات. رهنکه بو سهگیکی تر وره ور ده کات. بو سینه ریک، بو په پوله یه ک، یان بو مانگ... بهلام وادیاره که وره ور سهگ به بونه ی ئه وه بی که خراپی مرؤفه کانی له سووچی دیواره کان، شه قامه کان و له دهشت هه ست یی کردوو. ئه و مه ستانه که له مه یخانه ده رکران به بیستنی ئه و دهنکه ناخوش و گیردراوه، ریگاکه یان لار ده که نه. له کهناری دوکانه که، قدرتیجی خه زینه دار خه ریک نووسینی نامه یه ک بی واژو بوو بو مالکی خو ی، خاوه نی شرینی پیژی، بهم چه مکه که: "ئاغای رووسی خه زینه دار له گهل که سانیکی خراپکاره په یه مندبی هه یه، له ناکاودا گالئونه ده رده که ویت. وه کوو ئه وه یکه چاوانی پاک ی سهگ پرسیار ده کات: "ئاغای خه زینه دار چی دهنووسیت؟" قدرتیجی به رووگه شیه وه درگاکه نیشان ده دات و ده لیت: "زوو که سهگی جوان، برؤ دهره وه!" زاتی ئه وی نییه ئه و جنیوانه ی وا له دلیدا هه یه تی، ئاراسته ی بکات. دوا ی گوئی بو دهنگی درگاکه تیژ ده کات تاکوو دلنیا بی که سهگه که ریشته وه ئه مجا به در دونه گییه کی زوره تره وه، نامه که دهنیته نیو ئاگره که به هه لکهوت ریگای سهگه که ده که ویته بهر پله کانه دارینه که ی وارخانی فلؤرا، که کچیکی جوان و بی شه رمه. نیوه ی شه و تینه ره وه. دهنگی پتی گوئیدوی باخه وان، بلوکی پنیج مندال، له سهر پله کان دیته گوی. دوو چا و له تاریکیدا دهره وشیه وه. پیاوه که به دهنگیکی به رزه وه بو ئه وه که نیشان بدات به راستی له م هه له یه تووره یه و جوریک که سهگه که بیسیت ده لیت: "هه ی، نه حله ت له م به خته! بهم تاریکیه مرؤف هموو جار ی هه له ده کات... ئیره که مالی ئه غای نوووسینگه دار نییه!" خیرا ده چیته خواره وه. کاتیک که پنین و جیونفا له تاریکیدا دهرن بو کوگه ی دامه رزاه و نییه تی دزینی دووچه رخه که یان هه یه، دهنگی وه ره ور و بوله یه کی نارام به

نیشانه ی لومه دیته گوی. پنین به بی شه رمی تهواوه و به ره ویر ده کات: "تونی، که سیک خه ریکه دیت" جونفا ده لیت: "منیش بیستم، باشتره دهرچین" به بی ئه وه یکه کارنیکان کردبی دهره چن. ئه و کاته ی که دهنیته درگاکانی له دوا ی خو ی داخست و بو دزینی نانی هه ژاران له سه وته که رویشته بو ژیرخانه که، سهگ ریک له سهر دیواره کانی نانهوا یی لووره یه کی دریژ ده کات: شتیکی وه کوو ناله. ددانه کانی به یه ک دهنیت: ئه م سهگه نه حله تیه له کو ی ده زانیت؟ هه ول ده دات که سه رنج نه دات. بهلام دوا یی تووشی گومان ئه بی: ئه گهر گالئونه به شیوه یه ک ئه و سووک بکات، هموو میراته که ی به فیرو ده چیت. دهنیته به کیسه یه کی خالی له ژیر به خه لی ده گهر پته وه دوکانه که ی. ئه م نازار و سزایه هتا که ی دریژه ی هه یه؟ سهگ هیچکات ون نابی؟ و گهر له ئاوییدا بمینته وه، چه ن سال ژیان به سهر ده بات؟ ئاخو ریگایه ک بو له ناوبردنی هه یه؟

۱۶

بابه ته که ئه مه یه که له دوا ی چه ن سه ده بی ناگایی، دیسان کلێسه

شلووق ئه بی. روژی یه که شه ممه. هاوریانی پیشوو، له رپوره سمی دوعا و نزا خویندندا یه کتر ده بینن. بهلام هموو که سیک بیانوویه کی ناماده ی هه یه: "ده زانن ئه مه وی پیتان بلیم بهم سه رمایه تنیا جیگه یه ک که به تهواوی دا پو شرا و هیمنه، کلێسه یه. دیوار یکی ئه ستووری هه یه. به لی باسه که ئه مه یه... ئه و گه رمایه که له هاویندا گرتبووی ئیستا که ده ری ده کات" یه کیکی تر ده لیت: "دوون تالیای قه شه، که پیاوی سهر به خودای ئیره یه... ده زانن به لینی تووی ژاپو نی پیم داوه. له رهنکه زرده کان... کهواته چاره یه ک نییه... بهلام ئه گهر جار یک بو کلێسه نه یه م، ئه و پیاوه لاساره خو ی ده کاته گیل و نه زان، که له بیری نه ماوه..." که سیک ی تر ده لیت: "خاتوو ئه رمینیا ده زانن چییه؟ ئه مه وی به کیک له توو ریکیه کانی میرووی خاچی پیروژ بدورینم. له ماله وه ناتوانم ریک وه کوو ئه وه بدورینم، بو ئه وه یکه فیتر بیم ئه بی بیم بو ئیره... پیتان وایه کار یکی ئاساییه!" به پیکه نینه وه گوی ده گرن بو روونکرده نه وه کانی یه کتر و تنیا دلپه ره شیان ئه وه یه که روونکرده نه وه کانیا ن

بەئەندازە و بەجى بى و دويايش دەلەين: "ئوون تابيا سەيرمان دەكاتا" و ۋەكوو قوتابىي قوتابخانەكان پەسەپس دەكەن و سەرنجيان يەكلا دەكەن بۇ كىتەبىي دوعا. ھىچكەس بى بىناوون نەبوو. ۋەكوو خاتوو ئەرمىلىندا بەھۇي ئەۋەيكە كەسەيكى تر جگە لە ژەنيارى كلىسەي سەرەكى بۇ فېرکردنى سرود بە كچە چكۆلەكەي كە عاشقى مۇسقىقا بوو پەيدا نەكردبوو، بۇ كلىسە دەھات تاكوو سرودى دوعاى مريم گۇي بداتى. خاتوونى تووزكيش بۇ ئەۋەيكە مېردەكەي نەزائىت لەگەل دايكى لە كلىسە بەلېنى چاۋپېكەوتىيان دادەنا. تەننەت ھاوسەرى ئاغاي دوكتۇر ماۋەيەكى پيش لە مەيدانەكە پىي خراب لە سەر زەوى دانابوو و پىچى خواردبوو. ئىدى بۇ ئەۋەيكە تۇزىك پال بدانەۋە رۇبىشتبوو بۇ كلىسە. لە كوتابىيى دالانەكانى تەنېشتى، لە پەناي جىگەي تايبەت بە دان پىيانا بە گوناج، كە تۇزى گرتبوو و سىبەريكى خەستى بوو، چەن پىاۋىش راست و قىت دانىشتبوون. دوون تابيا لەسەر مېنەرى وتارېزى، بە سەرسورمانەۋە چاۋى لە دەوربەرى دەكرد و بە ئەستەم، بەدواي وشەدا دەگەرا.

لەم كاتەدا، گالئۇنە لەبەر ھەتاۋدا، لە ھەوشى كلىسەكە راكشابوو. وادىاربوو كە بەو جۇرە كە شايانىيەتى، پالى داۋەتەۋە. لە كاتى چوونەدەرەۋەي خەلك لە رېپورەسمى نزا و دوعادا، بى ئەۋەيكە چكۆلەترىن تەكانىك بداتى، بە وردى چاۋى لىيان دەكرد. ژەكان بە خىرايى لە درگاگە رۇبىشتن بۇ دەروە و ھەر كەسەيىك بۇ لايەك دەروېشتن. تەننەت ھىچكەسەيش چاۋىكى لىي نەدەكرد. بەلام ھەتا بەرەۋە پەستۋيەكدا نەدەپىچان، نىگاي سەگەكە ۋەكوو تىخەي ئاسنىك لە پىشت، ھەستىيان پى دەكرد.

۱۷

تانەنەت سىبەرى ھەر سەگىك بەس بوو كە ھاۋشېۋە گالئۇنە بى تاكوو خەلك لەۋىندا دوور كاتەۋە. ژيان پىپوۋە لە دلەراۋەكى. ھەر جىگەيەك كە چەد كەس ھەيە؛ لە بازار، لە پىاسەي شەۋانە، ئەم ئاۋەلە لەۋىندايە و وادىارە كە لە كەمتەر خەمى ئەۋانەي كە تەنپايدا بە شېۋەيەكى نەپىنى، بە مېھربانترىن

ۋەشەكان بانگى لىدەكەن و شرىنى جۇرواجۇرى پى دەدەن، چىژ دەبات. ئىستاش گىشت مرۇقەكان بى ئەۋەيكە بۇچىيەتتىي روون بكنەنەۋە، دەلەين: "ئاخ، چ رۇژگارنىكى خۇشمان بوو" ھىچكەسەيش نىيە كە لە واتاي ئەم رستە تىنەگات. رۇژاننى خۇش بە بى ئەۋەيكە بارنىكى تايبەتەيان بۇ بىي، دەلەينەۋە. وانا ئەۋ كاتەي كە ھەر كسەيىك ھەر كارنىكى بەدل بوو ئەنجام دەدا. ۋەكوو كەۋتن بەدواي ژنان لە ئاۋايى و دزى كردن و خەۋتن لە رۇژاننى يەكشەممە ھەتەنپەرۋ. ئىستا دوكانداران پاكەتتى ناسك بە كار دېنن و ھەموو شتىك درووست دەكيشن. ژنى خاۋەن مالاكە ئىدى نادات لە خەزمەتكارە كە. كارمىنە ئىسپۇرېتو، خاۋەنى نووسىنگەي گەرەۋى، بارۋىنەي بۇ رۇبىشتن بۇ شار بەستوۋە. خاتوو ونارىلۇ كە زۇر بىتاقەتە، لەژىر ھەتاۋ لە بەرانبەرى نووسىنگەي ژاندارمىرى لەسەر قەنەپەكە راكشاۋە و لە خۇي پىرسىار دەكات كە ئايا ھەموو چەتەكان رۇبىشتوونە و ھىچكەس ئەۋ كوفەرە تووندووتىژيانەي كە دلئى مرۇق فېنك دەكردەۋە نالېن. رەنگە بە بۇنەي ئەۋەيكە سەگىك لە دەشتىكى بەرىندا، لەدواي ھەلسەنگاندىكى رېكۋىپىك، لە پىشتى پەرچىنەكاندا خۇي شار دەۋە. بەلام چ كەسەيىك زاتى راپەرىن بە خۇي دەدات؟ كى زاتى ئەۋەي ھەيە كە شەق لە گالئۇنە بداتى يان خۇراكىكى ژەھراۋى كە ئاۋاتى ھەموۋانە پىيى بدات؟ تەننەت بە چارەنوۋسى خودايىش ناتوان ئومىدىان بىي. چۈنكوو چارەنوۋسى خودايىش بە برىارى ھزر و مەنق ئەيى پالېشتىي بەرەي گالئۇنە بكات. ھەر ئەيى پىشت بە بەخت و چارەي خۆت بى. شەۋىك، بۇرانىك لەگەل تىرىشكە كەۋا گومان دەكرا جىھان گەبىشتوۋەتە كوتابىي خۇي، دەسىپىكرد. بەلام دىندىننە ساپۇرىي نان پىژ ۋەھا گۈيەكى تىژى ھەيە كە تەننەت دەنگى تىرىشكەش نايىتە ھۇكارى ئەۋ كە دەنگى ئاساسىي پىي كەسەيىك لە ھەۋشەكە نەبىسەت، ئەيى دز ھاتى. لە تىختەكەي ھاتە خوراي، لە تارىكىدا چەكەكە ھەلدەگرېت و لە قەلشى پەنجەرە دارىنەكە بەرەۋە خوار دەروانىت. دوو كەس لەۋىندايە. وادىارە كە دەيانەۋى درگاي كۆگەكە بكنەنەۋە. ژىر بروسكەي چەخماخەيەك، سەگىكى گەرەۋە و رەش سەرەراي دەنگۋەھراي ترسانك لە نىۋ ھەۋشەكەدا دەبىننەت. خۇبەتى؛ ئەۋ سەگە نەخلەتتەيە كە ئىستا ھاتوۋە تاكوو بەرگرى لەۋ دوو بەدفعەرە بكات. لەژىر لىۋەۋە جىنۋىكى پىس دەدات. چەكەكە ئامادە دەكات، بە ئارامى پەنجەرە دارىنەكەي تاكوو ئەۋ جىگەيەكە بىتوانىت لوۋەي چەكەكەي لە لاي دابنىت، ئاۋەلا دەكات. چاۋمروانى چەخماخەيەكى تر ئەيى و نىشانە لە سەگەكە دەگرېت. دەنگى تەقەي ئەۋەل، بە تەۋاۋى لەگەل دەنگى تىرىشكە تىكەل ئەيى. نان پىژ ھاۋار دەكات: "ھۇي دز! ھۇي دز!" دىسان چەكەكەي پر دەكاتەۋە. جارىكى تر لە تارىكىدا تەقە دەكات. دەنگى پىي ئەۋ كەسانەي كە ھانكەھانك دوور دەبنەۋە، دەبىسەت. دوايى لە گىشت مالاكەدا، دەنگى لىكەۋتنى درگاكان دىتە گۈي: ھاوسەر، مىندالان و بەردەستەكان بە ترسەۋە بۇ يارمەتتى رادەكەن. كەسەيىك لە ھەۋشەكە ھاۋار دەكات: "ئاغاي دىندىننە، چاۋلىكە سەگىك كوشتوۋە!" مرۇق ھەر ھەلە دەكات، بەتايبەت لە شەۋىك ۋەك ئەمشەۋ.

۱۸

بەرەبەيان كە ھىشتا ھەۋا تارىك بوو، دوو بەردەستى دوكانەكە تەرمى سەگەكەيان بۇ كرنەۋەي ژىر خۆل دەبرد. دىندىننە زاتى نەبوو كە پىيان بلىت بە كەس شتىك نەلېن، چۈنكوو لەۋانە بوو گومان بكنە. بەلام ھەۋلىدا كە باسەكە بە جۇرېك كە زۇر گىفتوگۇي لەسەر نەيى، كوتابىي پى بىنن. چ كەسەيىك ئەم باسەي ئاشكارا كىردوۋە؟ شەۋ لە كافەكەدا نان پىژ تىگەيشت كە ھەموۋان بە سەرسورمانەۋە بۇ دەروان. بەلام بۇ ئەۋەيكە نەترسىت نىگانىيان ھەلدەگرېننەۋە. شوالىيە

پیانانیت و کەسیکیش نالیت کە لە سەگیک دەترسن. نەک بۆ ئەوەیکە قەپیان لێ بگریت، بەلکوو هەر بۆ ئەوە دەترسن کە سەگە کە خراب لە سەریان حیساب بکات. دڤندینتە ئیگجەر توورە بوو. دەس و پینی بەسرا بوو. تەنانت شەوانەش نەیدەتوانی هەناسەبەکی راحەت دەرکا. چەندە نارەواپە هەبوونی خودا بۆ کەسیک کە حەزی لێی نییە. خودا لێرەدا خەیاڵیکی درۆیی نەبوو. شتیک نەبوو کە لە نیوان شەم و کوندوری کلێسە بی. بەلکوو لە گشت ماله کان بوو. ئەوش بەو شیوازە ی کە باوە بە بۆنە ی سەگیک. بەشیکی کورت لە خۆلقینەر. هەناسەبەکی زۆر کەم کە چوو بوو نیو گالئۆنە بە چاوانی گالئۆنە دەبینی، دادوهری دەکرد، بەسەر حیساباندا دەچوو. دە ی کە ی سگە کە پیر ئەبی؟ خۆزگە زووتر هیزی خوی لە دەس دەدا و لە گۆشەبەک هێور دەبوو و لەدوای سألها لە جوولە رادەوستا و ئەمجار نەیدەتوانی کەسیک تازا بدات.

بەرستی سألها تیپەری. کلێسە کە تەنانت لە رۆژانی پشوودانیش شلوق بوو. ئیدی کچانیش لەدوای نیو شەوان بە پیکەنینی ئالوشاوی لەگەل سەربازە کان نەدەرۆشتن بۆ خانوو چکۆلەکان. دڤندینتە بە جیگە ی سەووتە کۆنە کە، کە بە بۆنە ی کارهینانی دارزاو و خراب بیو، سەووتەبەکی نوێی کری و لە دانانی رۆچنە ی نەینی تیدا دەسی راکرت، چونکوو هەتا ئەو کاتە ی کە گالئۆنە لەو دەورە بەرەدا هاتوو چوو ی دەکرد، تازا بەتیی خالی کردنی نانی هەژارانی نەبوو. ئیستاش خاتوو و نارئیلۆ لە بنکە ی ژاندارمیریدا دەچوو خەویکی درێژ لەسەر سەندەلیبەکی راحەتی حەسیری. سألها تیپەری و گالئۆنە پیربوو. ئارام و ئاشکرا تر بە چەماویبەو هەنگاوی هەلەدگرت هەتا کوو رۆژیک کە تووشی جۆریکی ئیفلیج لە بەشی ژیری جەستە ی بوو و ئیدی نەیدەتوانی هاتوو چوو بکات. ئەم رواداو لە بەدبەختی کاتیکی تووشی بوو کە لەسەر دیواریکی کۆتا، لە تەنیشتی کلێسە ی سەرەکی خەونوو چکە ی دەدا. لە خواروی کلێسە ی سەرەکی، زەوی بە لێزاییبەکی تیزبە تەواو بوونی شەقامە گەرەو چکۆلە کان، دەگەشتە جۆمە کە لە روانگە ی تەندرووستیبەو، سەگە کە دۆخیکی جیاوازی بوو، چونکوو بۆ میز کردن دەیتوانی بی ئەوەیکە دیوار یان مەیدانە کە پیس بکات - بەرەو زەوی بیئەلەن و لێژ ئەنجام بدات. بەلام لە بارودۆخیکی خراب بوو، لەبەر با و باران و بی پەناگا. دیارە ئەم جارەش کەس بە سەگیک کە گشت جەستە ی دەلەرزرا و دەیلوراندەو سەرنجی ئەدا. نەخۆشی سەگی ویل، شانۆبەکی سەرسوور هینەر نەبوو. خەلک و سەیرکەرەن لە رۆوی تیکۆشان و پەل و پۆی پزانی، بۆی دەچوون کە جیی لێ هاتوو.

بەلام دلێان هیز و گیانیکی نۆبی گرتبوو. پیش لە هەموو شتیک سەگە کە ئیدی نەیدەتوانی ئەو لەو دەورە بەرەدا هەلسووریت و تەنانت نەیدەتوانی پتر لە یەک میتر بچیت. چ باشتر: کێ لە بەر چاوە کەسانی تر خۆراکی پینی دەدات؟ چ کەسیک زانی بوو ئاشکرای کاتەو کە لەگەل تازەلە کە پەیوەندی نەینی هەبە؟ کێ وە کوو بە کەم کەس خوی دەکرد بە تیتالی خەلک دەکرد؟ بەم هۆکارەو هیاوی مردنی گالئۆنە لە برسیبەتی زۆر تر ببوو. پیاوان پیش لە نانی نیوهرۆ، وە کە هەمیشە لە درێژی پیرەوی مەیدانە کە، پیاسەبان دەکرد و دەربارە ی شتگەلیکی بیباخ وە کوو یاریدەری نوێی ددان پزیشک، نیچیر کردن، نرخ گوللە و دوایین فیلمینیک کە هاتوو بۆ ئاواپی باسیان دەکرد و بە کۆتە کەبان کە پۆی سەگە کە کە بە هەسکەهەسکە لە لیواری دیوارە کە شۆرە بوو، دەیانلواندەو. نیگا کان سەرەتا بۆ سەگە نەخۆشە کە بوو و دواپیش بە شیوہەکی ناگایانە سەرنجەدەری بەرجەمەندی جوانی چۆم و رۆژئاوا دەبوو. دەورە بەری کاترمیری ۸، لە لەلایەن باکوورەو هەرە کان پەیدا بوو و دەسکرد بە بارین و مەیدانە کە چۆل بوو. بەلام لە تاریکی شەودا، لە ژێر بارانیکی لافاوی، سبیر گەلیک کە وادیارە بۆ پیلانیک خرابکارانە لە تەنیشتی ماله کان جوولە یان دەهات. سبیر گەلیکی لار و نادیار بەخیرایی بەرەو مەیدان دەچن و لێرەدا لە رەشایی پەناگا و پینشخانە ی چوونە ژورەو ماله کان تیکەل دەبوون و چاوهرانی کاتیکی شیوا دەمینن. چراکانی کاربا لەم کاتەدا نووریکی کەم بلاو دەکات و گەرەکیکی زۆر لە تاریکیدا

بیرناردیس لەدوای سألو و هەواڵ پرسی ئاسایی بە شیوہەکی لە پر و ناکوو گوتی: "وادیارە دوینی شەو تەقە کراو؟ دوینی شەو لە نانەواپی بکوژیکوژ بوو؟" دڤندینتە بی ئەوەیکە گرنگییک بەم باسە بداتی، ولامی داو: "تازاین کێ بوو. بی ویزدانانە دەیانویست درگای کۆگە کە باز کەن. منیش دوو گولەم بی ئامانج هاویشت و ئەوانیش دەرچوون." لەدوای ئەوە لووچونی بە خۆشحالیبەو پرسیاری کرد: "بە بی ئامانج؟ تۆ کە لەوی بووی بۆ چی تەقەت لەوان نەکرد؟" بەو تاریکیبە! دەتویست چی ببینم! لە خوار مەدەنگی سەر نیانەسەر لەگەل درگاکەم بیست و هەر واتەقەم کرد. "کەواپە... بەم شیوہە تازەلیکی داماو کە هیچ کاریکی نەکردبوو، کوشتووتە" نان پزێژ بە بیربلاویبەو گوتی: "ئەری، درووستە. سەگیکم کوشتوو. دیار نەبوو چون هاتبوو نیوہ. من کە سەگم نییە."

بیدەنگییک دابین کرا. هەمووان ئەویان چاوە لێدەکرد. ترالییا فرۆشیاری کەرستە ی نووسین، بۆچوونەدەرەوەرۆشت بەرەو درگاکە و گوتی: "باشە، شەواتان خۆش. ئیدی بە جەخت کردنەو لەسەر وشە کان گوتی: "شەوی ئیوہش خۆش جەنابی ساپۆری!" نان پزێژ ولامی داو: "زۆرم سەربەرز کردی." ئیتر پشتی لێی کرد. ئەو کابرا لازە دەبووست چی بلیت؟ ئەویان بە کوشتنی سەگی خۆپازیزە کە تانابار دەکرد؟ بە جیگە ی ئەو کە مەمنوونی بن کە هەمووی لە مۆتە کە رزگار کردوو، ئیستا نارازین. چیا لیدیت؟ خۆزگە بۆ یە کجاریش راستیژ دەبوون. برناردیس، نابەجی هەولیدا کە رۆونی کاتەو: "دەبینی دڤندینتە؟... زۆر کەس دەلین تۆ گەر ئەو تازەلەت نە کوشتایە باشتر بوو..."

"ئاخر بۆچی؟ مەگەر ئەنقەست کوشتوومە؟"

"ئەنقەست یا نا، دەبینی؟ سەگ لەگەل خۆپازیزە کە بوو. دەیانگوت باشتر ئەو بوو کە کەس کاریکی پینی نەبوایە. بەدبەختی تووشمان ئەبی دەزانی کە بەندوباوە کان چیا!"

"من لە سەگی پیاوانی خۆپازیز چی دەزانم؟ ئە ی خوادای مەزن، ئەم بی مێشکانە دەیانەوی من دادگایی بکەن." و هەولیدا پیکەنیت. لووچونی گوتی: "بیدەنگ بن، بیدەنگ بن، هاوڕیان... کێ گوتوو بە سەگی خۆپازیزە کە بوو؟ کێ ئەم درۆبە بلاو کردوو؟"

دڤندینتە گوتی: "تازم، ئەمانە دەزانن!" ئینجا شانی هەلداپەو. شوالیە خوی تیکەل دەکات و دەلێت: "ئەم قسانە، ئەوانە دەلین کە ئەمرۆ سەبەنی کاتیکی کە کردووانە ژێر خۆلەو، بینووین... دەلین هەمان سەگ بوو. بە خالیکی سپی لەسەر گوئی چەپی."

"ئەو دوا ی رەش بوو؟"

یەکیک لە ئامدەبووان ولامی داپەو: "بەلێ رەش بوو." بی و نەبی قەلەو بوو و کلکیشی وە ک گسک؟

"ریک وایە"

"دەتانی بلین سەگی پیاوی خۆپازیز بوو؟"

"درووستە، سەگی پیاوی خۆپازیز."

لووچونی شەقامە کە نیشان دەدات و بە دەنگییک بەرز دەلێت: "سەبری ئەوی بکەن. هەمان سەگە کە دەلین بەهیز و ساغتر لە پیش! رەنگی دڤندینتە وە کوو پەیکەری گەچی سپی بوو. گالئۆنە بە هەنگاوە بی هیزەکانی لە شەقامە کە بەرەو پینشەو دەچیت. چەن ساتیک رادەوستا و لە پشت شووشە کەو خەلکی بینی و دیسان لەسەر خۆ بە ریگا کەیدا چووو.

۱۹

بۆچی خەلکی هەزار چاوهرانی نانی زۆر تر لە جارن؟ بۆچی سندوقی یارمەتیبە کان کە سألە هابی سگە بوو ئیستاخرە ی پۆلیان دیت؟ بۆچی ئەومندا لائەنی کە سەر کیش بوون، ئیستا بە دلخواز بیوہ بەرەو قوتابخانە دەرۆن؟ بۆچی ترێ بە جیگە ی ئەو ی کە بدزیت، تاکوو کاتی هەلگرتن، لەسەر دارە کە دەمینتەو؟ بۆچی ئیدی بەرد و کوولە کە بە کۆمی مارتینۆ ناهاوژن؟ و زۆر پرسیاری تریش؟ لە خەلکی تیس کە لادی نشین و سەرفازن، هیچکەس قەت دان بەو

دەمىنىت. سىبەرەكان چەندىن؟ رەنگە نىزىكە ۱۰ سىبەر كە خۇراک دەپەن بۇ سەگەكە. بەلام ھەر كەسىك ھەول دەدات كە نەناسرېت. سەگەكە ھۆشيارە. لە سەر دىوارە كۇتاكە لە ژېرنەخشى رەشى دۆلەكە، دوو خالى سەوز و برىقەدار ديارە و جارچارىك لوورەبەكى كۇتا لە مەيدانەكە دېتە بەر گوى. ئۇپراسىۋىنىكى درىزە. يەكېك بەرۇخسارىكى پۇشراو بەشال، گۆشەى كىلوى دووچەر خەسوارىك تاكوو بان توپلى لە ئاكامدا خۇى دەخانە مەترسىيەو و دېتە تەنىشى سەگەكە. ھىچكەس لە تارىكىدا بۇ ناسىنى ناپىتە دەر و ھەموو دەترسن. كەسانىكى ناديار يەك لەدواى يەك لە ماوەبەكى درىژدا بۇ خۇراگرتن لە لىكەوتن، شتىك لەسەر دىوارى كۇتاي كلىسەى سەرەكى دادەننن. دەنگى لوورە كۇتايى پى دېت. سەبىنى، گالئۇنە لەژېر داپۇشەرىكى دژەئاو نووستوو. لەسەر دىوار پەرە لە شتىكەلىك وەكوو: نان، پەنپەر، لەتى گۆشت، تەنانتە قاولەمەيەك پەر لە شىر.

۲۰

بە ئىفلىج بوونى سەگەكە، خەلكى ئاوايىبەكە بىريان دەكرەموە كە دەتوانن ھەناسەبەك دەر كەن. بەلام گومانىك زۇرت نەبوو. نىگى ئازەلەكە لە لىۋارى دىوار بە بەشىكى بەرىن لەو ناوجە ئاوەدانە زالبوو. لائىكەم نىوہى تىس لەژېر چاودىرى ئەو بوو. كى دەيزانى كە نىگاكانى تاكوو ئەم رادەيە تىزە؟ تەنانتە دەنگى بەو مالە دوور كەوتووانەى كە لەژېر چاودىرى گالئۇنە نەبوو دەگەبىشت. ئىدى، ئىستا چۇن ئەبى خوى رۇزگارى پىشوو بەردەوام بىارېزىن؟ ئەوہش بەرانبەر بوو لەگەل قەبوولكردى ئەو كە ژيان بە بەبۇنەى سەگ گۇراوہو بە شىوہەبەكى شەر مەزارانە دان پىنان بە ئەوہبەكە كۇنەپەرەستى، سالەھابە بە وردى پارىزراوہ. ھەمان دەندىنتە كە ناھەواكەى دوور لە چاوى ئازەلەكە بوو، ئىدى ئە دەسىپىكرد بە كوفربىژى كە قسەى سەرزارى بوو نە بۇ بەدەسەپىنانى نان لە رۇچنەى ژېر خانەكە كارىكى دەكرد. ئىستاكە گالئۇنە تەنانتە زۇرت لە جارائىش نان دەخوات و بەھوى ئەوہبەكە ھاتووچو ناكات، وەكوو بەراز قەلەو بوو. ديار نىبە كە ھەتا كەى زىندوو دەمىنىت. بەلام لە يەكەمىن سەرما، ئومىدى مردنى دىسانەوہ گىانى گرتبوو. كە چى سەگەكە بە مشەما پۇشراووبو بەلام لە بەر با بوو و جارىكىش لەوانە بوو سەرما بخوات. بەلام ئەم جارەش لووچۇنى بەدقەر ھەموو جۇر گومانىكى ھەلوەشاندەوہ. شەپك لە چىشتخانە باسى چىرۇكى راوى دەكرد و دەبىگوت سالەھا پىش بە بۇنەى بەسەبردى شەپك لەژېر بەفر، سەگە راوكەرەكەى نەخۇشى ھارى گرت و ناچاربوو كە بە تەقەى گوللەبەك بىكوژىت. ئىستاش ئەم بىرەوہرىبە دلى دىنپتە ئىش. شوالىبە بىرناردىس كە وەكوو ھەموو جارىك بەدواى باسى ناخەزەوہ بوو، گوتى: ”ئەو سەگە ناشرىن و ئىفلىج، لەسەر دىوارى كلىسەى سەرەكى كە ھەندى لە بىمىشكەكان ئىستائىش بەردەوام خۇراكى پى دەندى چى؟ دەلىم نەكوو ئەم مەترسىيەشمان لەگەل ئەم سەگە بىنى؟“

دەندىنتە گوتى: ”ئىستابلېن كەھارىش بىئىخۇناتوانىت بىجولېتەوہ“ لووچۇنى دىسان گوتى: ”لە كوئ دەزانى؟ نەخۇشى ھارى ھىز زۇرت دەكاتەوہ. ھىچ سەبىر نىبە ئەگەر وەكوو گاكىفى دەسپىكەت بە جولوہ جولو!“ بىرناردىس كە سەر لىشىۋا بوو: ”باش، دواى؟“ لووچۇنى گوتى: ”من كە لەم بابەتەوہ مووشم نەلەرەوہ. ھەموو جار ھاورىبەكى جىئەمتەمانەم لەگەلدا ھەبە.“ و لە گىرفانى ھەوت تىرىكى زلوزەبلاچى دەرھىنا. بىرناردىس گوتى: ”تۇ! تۇ! تۇ! كە مندالت نىبە! ئەگەر وەكوو من سى مندالت بىوايە دلنبا بە كە مووت دەلەرېتەوہ.“ ”من گوتم پىتان. ئىستا خۇتان بىرى لى كەنەوہ!“ وەستاي بەنا بە قۇلى، لوولەى ھەوت تىرەكەى دەدەرەوشاندەوہ.

۲۱

چەن سال لە مەرگى خۇپارزەكە تىبەرېوہ؟ سى، چوار يان پىنج سال؟ لە نىزىكەى ئەوہلېن رۇژانى مانگى سەرماوہ لائەبەك بۇ پەنادانى سەگەكە ئامادە ئەبى. لەسەر ئەم باسە كە بىگومان گرنىكىكى زۇر كەمى ھەبە، كول و كورت

لە كۇبوونەوہى ئەنجومەنى شار وتووېژ كرابوو و ھىچكەس پىشنىارى كوشتنى ئازەل يان جىبەجى كردنى بۇ جىگەبەكى ترى نەكرد. ئىستافانۇى دارتاش راسپاردەىى درووستكردى لائەبەك كە لەسەر دىوارەكە دابنرېت، گر تە ئەستو. لائەبەك بەرەنگى سوور بۇ ئەوہى كە لەگەل رەنگ نەماى كلىسەى سەرەكى كە ھەمووى لە ئاجۇر بوو ناكوك نەبى. ”چ كارىكى ئابرووبەرە. چ دەبەنگىبەكا!“ ھەموو ئەمە دەلېن، بۇ ئەوہبەكە نىشان بەن كە ئەم بىرۇكەبە ھى كەسانىكى ترە. كەواتە، ترس لە سەگىك كە خۇداى بىنېوہ، ئىدى نەپتىبەك نىبە؟ بەلام قەت درووست ناكرىت. رۇژانى ئەوہلى مانگى سەرماوہ، بەردەستى نانەواى كە لە كاتمىرى چوارى بەربەيان بۇ سەر كارەكەى دەچىت، وەك ھەموو جارىك لە مەيدانەكە دەچىت. لە پىي كۇلەدىوارەكە، شتىكى رەش و بىجولوہ دەبىنىت. دەسى لى دەدات و تاكوو نانەواى بە خىزىبە دەچىت. دەندىنتە كە دەبىنىت ئەو ھەسكەھەسك دېتە نىوہو پراسپاردەكات: ”چ رۇپداوہ؟“ كورەكە كە ھەناسەى دەرنايە دەلېت: ”مردا! مردا!“

”كى مردوہ؟“

”ئەو سەگە شوومە... لەسەر زەوى دۇزىمەوہ، وەكوو بەرد وشك بىوو.“

۲۲

ئايا ھەناسەبەكى راحەت دەر دەكەن؟ ئايا ھەلپەر كى و سەما دەكەن؟ لە كۇتايىدا ئەو بەشەى ناٹارامى خودا رۇبىشتبوو. بەلام ماوہەبەكى زۇرى خاياند. ئىستا چۇن ئەبى بەرەودوا بەگەرىنەوہ؟ چۇن ئەبى سەر لە نوئ دەستپىكەبىن؟ گشت لاوان لەو سالانەدا بە خووہبەكى نۇى راھاتىبوون. دوعا و نزاى رۇژى يە كەشمەمە، بەھەر شىوہەبەك شايى بەخش بوو. كوفربىژىبە كانىش ئىستاكە رپون نەبوو كە بۇچى زاپەلەبەكى فشە و دروى ھەبوو. بە كورتى دەرەتېكى باش ھاتبووہ پىشەوہ، بەلام بى كەلك بوو. دواىبىش: ئەگەر ئەو ھەموو گەندەلىبەى پىشوو دەسىپىكەتەوہ، ئايا وەكوو دان پىنان بە ھەموو شتىك نەبوو؟ چ تىكۇشانىك كە بۇ شاردنەوہى نەكرا و ئىستا ئەبى بە شەر مەزارىبەوہ ھەموو شتىكى دەر كەوېت؟ ئاوايىبەك كە لەبەر رىز بۇ سەگىك، ژيانى گۇرابوو، تاكوو ئەو پەرى سەنورە كانىش ببوہ گالئەجار. وېزى ئەوہ: ئازەلەكە ئەبى لە كوئ بكرېتە ژېر خۇلەوہ؟ لە باخى نەتەوہبى. نا! نا! لە دلى ئاواى؟ قەتا! خەلك ئىگىجار لە دەسى وەرەز ببوون. لە گەناوہكە؟ پىلوان چاوپان لە يەك دەكرد. ھىچكەس وەرەى قسەبەكى نەبوو. دواى راسپاردەى شارەوانى، ھەمووى لە شىۋاوى دەرھىنا و گوتى: ”دەستورى حكومەتى ئىزنى ئەم كارە نادات.“ لە تەنور بىسوتىنن؟ ئەمە باشترىن كارە. بەلام لە كوئ؟ چ كەسىك ئىزنى ئەوہ دەدات؟ ئىدى خەرىك بوو كارەكە بگاتە كىشەوہەرا. ھىچ كەس سەگى مردووى لە ملكى خۇى قەبوول نەدەكرد. ئەى ئەگەر لە تەنىشتى پىاوى خۇپارېز بكرېتە ژېر خۇلەوہ؟

بەم شىوہەبە، ئەو سەگەى كە خۇداى بىنېوہ بە دارەتەرمىكى چكۇلە، لەسەر كالىسكەكە بەرەو تەپەكان گواسترايەوہ. رۇژى يەكشەمەبە و زۇر كەس بۇ سەبىرانىكى كورت بىبانوبان ھەبە. شەش... ھەوت كالىسكە پەر لە پىاو و ژن بەدواى دارەتەرمە چكۇلەكە بەرې دەكەون و ھەموو تىدەكۇشن خۇشحال بن. ديارە كە بە بىچەوانەى پىشەنگى ھەتاو، كىلگە سەرمابدوہكان و دارە رووتەكان رۋانگەبەكى جوان نادھنە نىشان. گەبىشتە تەپەكان. لە كالىسكەكە ھاتنە خوار و بە پى بەرەو رووخاوەكانى گلكۇ كۇنەكە بەرې دەكەون. مندالە كانىش لە پىشەوہ رادەكەن. دەنگى ھاوارىك لە سەرەو دېتە گوتى: ”داپكە! داپكە! وەرەن و بىنن!“ بەخىرايى ھەنگاوە كانىان زىدەدەكەن. گەبىشتە گلكۇ سىلوسترۇ. لە رۇژانى دواى بەرې كردنى تەرمەكە قەت كەس نەھاتبوو بۇ ئېرە. لە پىي خاجە دارىنەكە، رىك لە رووى بلندى گلكۇ پىاوى خۇپارېز، ئىسقانىكى چكۇلە ھەبە. بەفر و باران وەكوو چلى گەنم بە تەواوى رزاو و ناسك و سىبى كردوہ. ئىسقانى سەگىك..

بە ھەل ھەل مردوو ۋە ماشەللا مەھەمى - چىيا

پىردونترانى بەپەلە رىنگە شارى گرتە بەر و خۇي كىرد بە دەفتەرى رۇژنامەدا. بەرپىرس بە شاگەشكەيى و رووخۇشەھە بەرەوپىرى ھات: تىكايە مامۇستا گيان. فەرموون دانىش... نا. ئەو مۇبلە رەحەتتەرە... جگەرە؟ بەداخوھە ئەم فەندەكانە ھىچكات ناگرېن... فەرموون. ئەمەش پاكەتى جگەرە... ئىستە بەرەرموون بزانين ئەم بەختەورە و بە بىنىنى ئىوھ رووى تىكرودووين، ئەمەگدارى چ شىتېكىن؟

بەراستى واى پىشان ئەدا ياخود لە راستىدا ئاگاي لە ھەوالىك نەبوو كە لە رۇژنامەكەيدا چاپ ببوو؟ پىردونترانى لەم باسە سەرى سوورما. - ئاخىر... ئاخىر... لە رۇژنامەى ئەمەرۇ، لە لاپەرەى سىپھەمدا، ھەوالى مردنى من چاپ كراوہ... -

ھەوالى مەرگى ئىوھ؟ - مودىر، رۇژنامە دەق كراوھ كەى لە سەر مېزەكە ھەلگرت و لاپەرەكانى كىردوھە. چاوى پىنى كەوت. تىگەيشت يان واى پىشان دا كە تىگەيشتوھە. چەند چىر كەپەك دەستپاچە بوو، دوايى بە جۇرىكى سەرسوور ھىنەر بە خۇيدا ھاتوھە و كەوتە كۆكە: ئىم ئىم ئىم، رووداويك روويدا. واپە؟ لىرەدا دووبەرەكەيەكى سەپرلە ئارادا يە - ۋەك باوكىك وا لە پىش چاوى جىنويى پىندراوھو و بە گۇ مندالەكەيدا بىتتەوھ - پىردونترانى سەرى لى براوھواری كىرد. دووبەرەكى؟ ئىوھ منتان كوشتوھە. سامناكە. مودىر بە ئەھوھنى و لەسەر خۇ گوتى: بەلى بەلى. گواپە...

ھەقتانە... ماناى خەوەرەكە لەوھى وا راي ئىمە بوو تۇزى ئەولاتر چووہ... لەولاشەو بە ھىوام ئىوھ لەو رېز و حورمەتەى لەلايەن رۇژنامەكەى منەوھ لە ئىوھ و ھونەرەكەتان گىراوھ بە جوانى ئاگادار بن. - كامە حورمەت؟! ئىوھ يەكسەر مال وىراتان كىردووم. بەدبەختان كىردووم. - بەلى نكوولى لىناكەم كە كەمتەرەمىيەك لىرەدا روويدا. - ئىوھ منتان كوشتوھە، بەلام ئەوھتا من لىرەم، زىندووم و ئىوھ ناوى لى ئەنئىن كەمتەرەمى؟! پىاوشىت ئەبى...

- داواكارى ساغ كىردنەوھەكى فەرمى و رىك و پىك و جوان و بە رېز و حورمەتەم ھەر لەو لاپەرەيدا. ھەلبەت وىراي ھەر كارىكى تىش بۇقەرەبووى زەرەم و زىانى من. - زەرەر؟! كاكى من! (مامۇستا بوو بە كاكە و ئەمە نىشانەيەكى باش نەبوو) ئىوھ ھەلىكى زۇر بەرزان بۇ رەخساوھ بەلام تىناگەن. ھەر نەقاشىكى دىكە بايە لە خۇشىاندا پىنى وەعەزى نەدە كەوت. - ھەل؟ شانس؟ -

- بەلى ھەل. ھەر كات ھونەر مەندىك ئەمەرى نىخى بەرھەمەكانى بەرز دەبىتتەوھ. بەلى! بى ئەوھى بتانھەوئى خىزمەتتىكى زۇر بەر زمان پىن كىردووى. - بەس من... يانى من ئەبى رەولى مردوو بگىرم؟ لە چاوان ون بىم؟

- ئەگەر ئىوھ بتانھەوئى لەم دەرفەتە تايەت و بەنرخە وا رووى داوھ، كەلك وەرگىن، بەلى... خۇ ناتانھەوئى خوا نەخواست - ئەم دەرفەتەتان لە دەس دەرجى؟ بىرى لى بگەنەوھ: پىشانگايەكى باش و رىكوپىك لە دواى مردنتان. ئاگادارىيەكى درووست و دەرمان... مامۇستا گيان! ئىمە تەواو تەقلاي خۇمان دەدەين بۇ چاك بەرئىوھردنى. بە ملىۇنان دەگەين و تەنانت زىدەتريش...

- بەلام ئەبى من لە رەوتەكە بچمە دەرى؟! - بەرەرموون بزاتم، ئىوھ براتان ھەپە؟ - بەلى لە ئەفرىقاي باشووردا دەژىت. بۇ؟! - چاكە، كە واپە لە روالەتا وىك دەچن؟! - تا رادەپەك. بەلام ئەو رىشى ھەپە.

- ئەگەر ئىوھيش رىشتان بەئىلنەوھ زۇر باش دەبى. ھەرەھا خۇتان لە باتى براكەتان ئەناسىن. ھىچ كىشەپەكىش ساز ناپى. بەقسەم بگە. بەئىلە رەوتەكە رىنگاي ئاسايى خۇى بىرى، دوايى تىدەگەن. ھەوالىكى راست كارى ئاوەھا... - نازانم... لەئەنجامدا بە ھىچ كارى ناپات... - ببوورە ئاوەھا بى پەردە و رووراست قسان دەكەم. ئىوھ خۇتان كەمى بوونەتە

بەبانيەك، نەقاشى بەناوانگ "لۇچۇپىردونترانى" لە تەمەنى ۴۶ سالىدا، كە سەردەمىك بوو لە مالە فەقىرانەكەى لە ئاوايى وىمركاتەدا دەژيا و سووچى تەنبايى ھەلبىزاردبوو، كاتى رۇژنامەى ئەو رۇژەى كىردوھە، سەرخەتتىكى بىنى كە لە لاي خوارووى ستوونى چەپى لاپەرەى سىپھەم، لە رېزى چوارەمدا، لە چاپ دراوو. بە سەرسوورمانەوھ خۇندىيەوھ: "ھونەرى ئىتاليا عازىتبار بوو. پىردونترانى" نەقاش بەرەحمەتى خوا چوو. بە رىنووسىكى شكەستە، درىژەى ھەوالەكە لە لاي خواروويەوھ نووسراوو: "ویمركاتە، شەوى ھەپنى ۲۱ فېبرە، "لۇچۇپىردونترانى" دواھدواى نەخۇشىنىكى كەمخايەن، كە لە لاين دوكتۇرەكانەوھ ھىچ چارەسەرىكى بۇ نەدۇزرايوھە، بەرەحمەتى خوا چوو.

لەدواى ئەوھ، وتارىكى ئەمەگناسانە و براوپر لە رېز و حورمەت بە ئىمزاى "جىوفاى ئىستىفانى"، رىخنەگرى ھونەرى و ھەرەھا وىنەپەك كە ھى بىست سال لەوھپىش بوو، لە چاپ دراوو. پىردونترانى، بە سەرسوورمانەوھ و بە بى متمانە بە چاوەكانى، نىگاہى پر لە قىن و نەفرەتى بە برگەپرەكى روپەرى پەيامى سەرخۇشىيەكاندا خشانەوھ. ھەرچەن نىگاہىكى پەلە بوو، بەلام رستەپەكى پر لە رىوقىن كە لە زۇر جىگا بە ئەنقەست خۇيان ھەشارداوو، ھەرەھا پەسن كىردىكى يەكجار كە تەژى بوون لە شكۇ و ئەمەگ، لە پىش چاوانى رابىردن. پىردونترانى ھەمان دەم كە حالى ھاتەوھ سەر خۇ، بانگى كىرد: ماتىلدە، ماتىلدە!! ھاوسەرى لە زوورە تەنیشتەكەيدا ھاتە دەنگ: ھا چىپە؟

بە تىكايەكەوھ گوتى: ماتىلدە! وەرە! وەرە! - تاوى سەبىت بى، خەرىكم جەكان ئوتوو ئەكەم. - دە پىت دەلېم وەرە!!!

دەنگى وەھا تىكەلى ترس ببوو كە ماتىلدە ھەروا ئوتووھەكەى داناو و رابىرد. نەقاش ھەروا كە رۇژنامەكەى پىشان دەدا، بە نووزەلەوھ گوتى: بىنوارە، بىنوارە. ژنەكەى سەپرى كىرد: رەنگى ھەلبىزركابوو و بەوپەرى بى عەقلىيەكى سەپرەوھ داپە پىرمەى گىرانيكى دلتەزىن و ھىقە ھىق گوتى: وەى بىرم بۇ لۇچۇى بەستزمانى خۇم. ئازىزەكەم!! پىاوەكە كە ئەمەى بىنى زووپىرىيەك داىگرت و نەراندى: بۇ؟ ئەوھ شىت بووى ماتىلدە؟ مەگەر نامىنى؟ نافامى؟ ئەمە تىنەگەيشتەنە. ھەلەپەكى ترسىنەرە؟

ماتىلدە زوو دەستى لە گىريان كىشا و چاويكى لە مېردەكەى كىرد و روالەتى ئارام بووھە. لە پرەدا ھەر بەو پەلەى تاوى لەمەوبەرەوھ كە ھەستى بە بىوھژنى كىردبوو، بوارى گەپ و گالئەى رەوتەكەى پىش گرت و لە خۇشىاندا ھات بە خۇيدا و لە تاو پىكەنەن وەختە بوو بېچىرى. گوتى: وەى خواپە گيان! چ گالئە جارپەك! چەند بەپىكەنەن. داواى لىبووردن دەكەم. ئەزانى لۇچۇ...؟ ھونەرى ئىتاليا بۇت عازىتبارە، بەلام تۇسپ و ساغ و زىندووى و لىرەى.

پىاوەكە كە عەقلى لە سەر خۇ نەمايوو، بە دەم جىنئوھە گوتى: بەسە! دە بەسسە ئىترا! مەگەر تىناگەى؟ زۇر سامناكە. ئىستە گەرىكى باش بە بەرپىرسى ئەم رۇژنامە دەگىرم! بەلى! ئەم گالئەپە زۇر گرانىيان لەسەر دەكەوئىت.

ھۆي پىكەنن...

- بى ھۆيە. ھەر گىز زىندوۋە كان دېسان ئەو ناوبانگ و رېز
و مەزنايە تىيەي پىشوو يان دەس نەكەوتتەو... لە دىنياي
ھونەرىشدا ھەر ئەم باسە ھەيە و بىرار ھەر واپى. زىندوۋ
كردنەو تان لە دواي ساللەھا پەسن كردن و گەرەيى و شكۆ،
خراپترىن ئاسەواری ھەيە.

نەيتوانى دزايەتى لە گەل بكت. گەرايەو ھۆ
مالەكەيان لە دىھاتا و لە ژوررىكدا خۆي شارەو. ريشى ھاتبوو،
ھاوژىنەكەي عازىبەتار بوو. دۆستە ناسراوەكانى دەھاتنە سەردانى.
بە تايبەت ئوسكار پرادىللى، كە ئەويش ھەر نەقاش و ھەميشەيش
لە گەللى بوو. دوايە دەستەي كىر ياران دەر كەوتن، تاجىرەكان،
كولكسىۆنيرەكان و ئەو سەوداگەرەنەي كە بۇنيان بە پارەو ئەكرد.
ئەو تابلوانەي كە پىشتر بە ھەزار چەرمەسەرى بە چل و پەنجا
ھەزار ئەگەيشتن. ئىستە گەيشتوونەتە دووسەت ھەزار. كارىكى
زۆر ئاسايى. لەو لاشەو پىردونترانى لە ھەشارەكەيدا تابلۆ لە دواي
تابلۆ نەقاشى ئەكيشا. ھەلبەت بە واژۆي رىكەوتى سالانى پىشوو.
دواي مانگىك ريشى تا رادەبەكەي باش
درىژ ببوو، پىردونترانى لەبرى براكەي كە لە ئەفريقاي
باشوورە ھاتبىتەو، وىراي لە نىوخەلكدا دەر كەوئى.
چاويلكەبەكەي خستبوو سەرچاوى و بەزاراوى بىانىش
دەدا. بەلام لە چاوى خەلكەو زۆر شىوئى براكەي دەدا.
لە پىاسەبەكەي دواي سووچنشىنيەكەي، بۆ گوئى ھەلخستنىك
بەرەو قەبران رۆشت. بەردە تاشىك خەرىك بوو ناوہەكەي
لە گەل رىكەوتى لە داىك بوون و مردنەكەي لە سەر بەردىكى
مەرمەرى گەرە لە نىو دەستەقەبرە بنەمالەبىيەكەياندا ھەلدەقەند.
گوئى كە برايتى و دەر كە برۆنزيەكەي كەردەو و بە پلىكانى
سەرداوەكەدا دابەزى. لەوئىدا تاپووتى خزمەكانيان بەك لە سەر
بەك دانرابوون. چەندە زۆر! تاپووتىكى زۆر جوان و نوئى لى بوو.
لەسەر تەلەبەكەي برنجى نووسرابوو (لۆچۆ پىردونترانى). دەرگاي
تاپووتەكە بە پىچ و مۆرە قاچم كرابوو. بەسامىكى شاش و وىشەو
بە ئەنگوست زەبرىكى لە سىندووقەكە دا. خوايە شوکور! مەحفەرەكە خالى بوو.
لە كاتىكدا كە ئاومەن و رەونى ئوسكار رۆژ بەدواي رۆژ زياتر ئەبوو،
وا ئەھانە پىش چا كە ماتىلدە سەر لە نوئى خەرىكە ئەيشكوئى.
بە ھەر حال عازىبەتارى بى كەوتبوو. پىردونترانى بەتىكەلىك لە كەيف و خۆشى و دل
بەدوايەو شونى ئەم تىكچوونەكەوتبوو. شەوئىكىان ئاگادار بوو كە دللى گرتووە. سالەھايە
ئەم دلگرتنەي ھەست بى نە كەردبوو، بەلام ئىستە دللى بە بىوژنەكەي خۆبەو بوو.
لەولاشەو ئايا ئاومەن و رەونى ھەميشەگى پرادىللى بى ھۆ نەبوو؟
كاتى پىردونترانى ئەم بىرۆكەي بە گوئى ھاوسەريا
چرپاند، ھەندى توند و تىز و بە توورەبىيەو ۋەلامى داىبەو:
- چىت لە سەردايە؟ ئوسكارى بىچارە! تەنيا دۆستى راستەقىنەي تۆ، ھەر ئەو.
تەنيا كەسبەكە بەراستى خەفەتت لى ئەخوات! خۆي ئەخاتە دەر دىسەرەو
تا تەنيايەكەنىم قارا بدات و نەھىلنى ھەست بە تەنيائى بكم. كەچى تۆ گومانىت
لەيەتى؟! تەرىق بەرەو، شەرم بنگرى.

ئەو شەمان لە بىر نەچى پىشانگايەك لە دواي مردنى لە شاردا
بەرپوئەچوو. كە زۆر سەركەوتوو و بەرز و بە بەرەبوو. جگە لە خەرج و
بەرچى كە دەرچوو، بە تەواوتى پىنج و نىو مىليۆن دەخلى بوو. بەدواي ئەو دەدا
لەبىرچوونەو بەكەي كورس، زۆر بەلەز پىردونترانى و كارەكانى داگرت. ناوبردى لە
راپۆرتەكان و گوڤارەكاندا ھاتە كەمايەسى و لەئاكەمدا زۆر زوو براپەو ۋە ئىتر نەما.
بە سەر سوورمانىكى پر بە دەرەو ۋە ئىبىينى كە دىنيا بى پىردونترانىش ھەر

لە سوورانەو دەيە و بەرەو پىش ئەروات. ھەرەكوو جارن خۆر لە خۆرەلاتەو
ئەھات و لە خۆرنشەنەو ئەنىشت. قەرەواشەكان ھەر ۋەكوو جارن بەيانىان تۆزى
فەرشەكانيان ئەتەكلەند. شەمەندەفەرەكان غارىان دەدا. خەلكەكەش ئەيانخوارد
و خۆشيان رانەبوارد. شەوانەش جھىلان و كچۆلان ھەرەوك رابردو لە
درىژايى مەجھەرە رەشەكەي باخەگەرەدا رادەوستان و يەكتريان رادەمووسى.
تا ئەو بەكە رۆژىكىان دواي پىاسە كردن لە نىو ئاواييدا گەرايەو بۇمال.
قەمسەلەي دۆستە خۆشەويستەكەي (ئوسكار پرادىللى) لە ھۆلەكەدا
بەدارەو بوو، ناسىيەو. مالەكە بىدەنگ، زۆر كۆك و لەبەردلان بوو.
لەو لاوہ دەنگىكى ئارامى چرپە و ھەناسەبەكەي ھاتە بەرگوئى.
پاچرىكى پاچرىكى، تا نىو دەرگاكە رۆشتە دواو. ھىواشىك چووە دەرەو بە پىاسە
و قەدەم لىدان بەرەو گۆرستان رۆشت. عەسرىكى بارانى و زۆر لەبەردلان بوو.
ھەرۋا كە لە ھەمبەرى گۆرە مالباتىيەكەياندا راوہستابوو. روانىيە
دەورەبەرى، پەلەو ۋە ريش نەدەفرى. ئەلقەرەزە بورۆنزيەكەي كەردەو.
كاتى بوو لىل خەرىك بوو ھىور ھىور ھەوا تارىك بى، ھىدى ھىدى بە چەقۇبىكى
بچوو كەو ۋە پىچى مەحفەرى تازەي تاپووتەكەي خۆي (لۆچۆ پىردونترانى) كەردەو.
بە ئەو پەرى ھىمانايەتەو دەر كەكەي ئاوەلا كەرد، بەپشتەو، جۆرىك كە شىاوى
مردووان و نىشانەي خەونىكى ئەبەدى ۋە تەھەتايى بى راكشاوبى ئەو بەكە دەسپاچە
بىت، زۆر لەسەر خۆ دەر كەي تاپووتى كىشايە ژوور. كاتى كە ھىشتا كولانچەكەي كە
بچوو كە ماپوو، بۆ تاوى گوئى رادىرا گوايە كەسىك بانگى لى بكت. بەلام كەس
بانگى لى نەكرد. ئەو سا بە ئاسوودەبىيەو دەر كەي تاپووتى لە سەر خۆي داخست.

دیواری شاری ئاناگور و: محمد ئیسماعیل نزار م. نارن

ماشینە که زور بەخیرایی دەرویشت و ماگالون که لەلام دانیشتیوو ریک لە سەعاتی یازدە و سی و حەوت خولە کدا گوتی: "ئەو تا ئاغام" و بەراستی من دیواری شاری ئاناگورم بە بەرزایی بیست تاسی میتر، بە رەنگی زەرد و نەپراوە و لە جێ جیشدا، بە بورجگەلیکی بچوو کەو کەوتە بەرچاو کە هەزاران هەزار کیلۆمەتر درێژاییە کە ی بوو. کاتیەک نزیک بوومەو، چاوم بەو خێوەتە هەلداوانە ی لای دیوارە کە کەوت. خێوەتگەلیکی هەزارانە. خێوەتگەلیکی ئاسایی. خێوەتگەلی کەسانیکی دەولەمەند بە شکلی ھۆدە و ئالایەکی شەکاوە لەسەری. پرسیم: "ئەوانە کین؟" ماگالون بۆی باس کردم: "ئەمانە کە رووبەرووی دەروازەکان دانیشتون بە هیوان بچنە ناو شارمە."

- "کەواتە دەروازە گەلیکیش لە گۆرپدایە؟"
- "گەلیک دەروازە ی هەیه. گەورە، چووکە، رەنگە لە سەد زیاتریش. بەلام شارە کە هیندە بەرینە کە مەودای نیوانیان زور بەرچاو و دیارە."
- "دە ی کەنگی ئەم دەروازانە دە کەنەو؟"
- "دەروازەکان -دەکرێ بلین- قەت ناکرینەو. دەلین هەندیکیان دەکریتەو بەلام دیار نییە ئەمشەو، سبە ی داوی سێ مانگ یا پاشی پەنجا سال. لە راستیدا نەینێ هەرەگەورە ی شاری ئاناگور هەر ئەمەیه."
گەشتینی. لە هەمبەر دەروازە کە راوەستاین کە دەتگوت لە پۆلا ساز کراوە. گەلیک کەس لەوی چاوەری بوون. چۆلەوانانی چەماوە، سۆلکەران، ژانی روودا پۆشراو، راھیبان، شەرکەران ی بە

چاوساغە خۆجیبیە کە ی شاری تیبیستی، پیتی گوتم هەردەما بە کە ئەگەر گەرەکم بیت دیواری شاری ئاناگور ببینم دەگەلم دیت. چاوم لە نەقشە کرد، شاری ئاناگوری تیدا نەبوو. تەنانت لە نەقشەکانی جیھانگەریشدا کە گەلیک وردەکاری لە خۆ دەگرن، ئاماژە بە کە ی نە کرابوو. گوتم: "ئەو چ شاریکە لە نەقشە ی جوغرافیادا، هێچ ناویشانیکی نییە؟" لە وەلامدا گوتی: "شاریکی گەورە یە، زور دەولەمەند و بەهێز، بەلام ناوی لە نەقشە ی جوغرافیادا تۆمار نە کراوە. چون دەولەتە کە ی ئیمە، ئەوی، بە فەرمی نانسیت. یان نا هەروا نیشان دەدات کە نانسیت. ئەم شارە، خودمۆختارە و لەبەر دەستی هێچ دەولەتیکدا نییە. شاریکی سەربەخۆ یە و تەنانت وەزیرانی پادشاش ناتوانن بچنە نیوی. هێچ دانوستانیکی لە گەل ولاتانی دوور و نزیکدا نییە. دەرگاکی گالە دراوان

و سەدان سەدە یە لەناو چوار دیواری بی کە لە بەری خۆیدا رۆژگاری بەسەردا تیدە پەڕیت. بەو پیبەش کە هەرگیز ئەو شارە کەسی لێ دەرنەچوو، زور جوان دیارە کە خەلکە کە ی چ بە خۆشی تیبدا دەژین!"
من دیسانەو پرسیمەو: "چون نەقشەکان، هێچ شاریکیان بە ناوی ئاناگور تۆمار نە کردوو، رەنگە ئەم شارە یەکیک لە ولاتە ئەفسانەییەکان بیت. پیم وا بی هەمووشی بەھوی رەنگدانەوی تیشکە لە چۆلەوانیدا نە شتیکی تر."
رینۆنە کە کە ناوی ماگالون بوو، وەک بلئی گوئی لێ نەبووی، گوتی: "وا باشە ئیمە دوو سەعات بەر لە بەیانی وەرێ کەوین، بە ماشینە کە ی تۆدەمەو نیمەرۆ دەگەینە نزیک شاری ئاناگور، ئاغا. سەعات سیی نزیک پارشی بەدواتدا دیم گەورەم."
- "شاریک وەک ئەو ی باسی دە کە ی، بە جەغزی گەورە گەورە و بە پیتی درشتی چاپ، لە نەقشەکاندا تۆمار دەکریت. لە کاتی کدا من هێچ ئاماژە و هیمایەکم بە ناوی ئاناگور- کە رەنگە هەر نەبیت- نەدۆزیو تەو. دەگەل ئەو شەدا، سەعات سیی بەیانی حازر دەبم و دیم، ماگالون!"
لە سەعات سیی بەرەبەیان، بە چرایەکی رووناکەو بەرەو باشوور لەناو چۆلەوانییە کدا بەرێ کەوتین. بەو هیوایە ی کە خۆم گەرم دابینم، سیگارم لە داوی سیگار دادەگیرساند. لەلای چەپم، شەبەقی ئاسۆم دیت و دوایە تاو ھەلات و تیشکی بەسەر چۆلەوانییە کە دا پزاندا تا هەموو جیبە ک گەرم گەرم داھات. بەجۆریک کە لە نزیکمانەو، ئەو زریچە و زەلکاوانە دەبیران کە زار و کەفرەکان بەروونی لەناویندا رەنگیان دەدایەو. لە راستیشدا، ئا و هەر نەبوو، تەنانت بەقەرە سەتلیکیش. هەرچی بوو لم و خیزەلانی تاو سوت بوو.

چەك تەياركراو، تەننەت شازادەبەكەش بە بارەگای بچووکی خۆبەو. جارچارەكەسەك بەداردەستەكە لەدەروازەكە دەكوتاوگرمەبەك دەهاتەبەرگوتی. رێنۆنەكە گوتی: "ئێی دەمدن تا ئەناگورویەكان بە بیستنی دەنگی دەرگاگە، بێن و بیکەنەو. لە هەموانیشرا وەهاپە هەتا دەرگاگە نەكوتری هەرگیز كەسەك ناین كە بیکاتەو."

من تووشی شك بووم: "جا دلنیاپەك هەپە كە لەوبەری دیوار كەسەكی لی بی؟ شار خۆ ناکری بی جەماوەر بیت."

ماگالۆن بزەبەكی هات: "كەسانیک كە یەكەم جار دینە ئیرە هەروا بیر دەكەنەو. بۆخۆشم زەمانیکي شك دەكرد لەوێ پشت ئەو دیوارە كەسەكی لی بزی. بەلام شتەكە تەواو پیچەوانەپە. هەندیک شەوان كە ولات رووناك بیت، دووكەلی شارەكە، وەك دووكەلی ژمارەپەكی زۆر بخووردان كە بەرو ئاسمان هەلدەستی، دەبیرن. ئەووش نیشانەپەكە كە لە شاردا، خەلكانیک دەژین و ئاگر دەكەنەو و چیشت لی دەنن. تازە، بەلگەپەكی بەهیزتریش هەپە: زۆر لەو پش یەكەك لە دەروازەكان كراوئەو." - "كەنگی؟"

- "استیت دەوت، ریکەوتەكە روون نییە. هەندیک دەلین مانگیك، مانگ و نیویك لەمەو، بەلام كەسانیک تر ئەو بابەتە دەگەریننەو بۆ كات و ساتیک زۆر دوورتر. دوو، سێ، یان چوار سال لەو پش. هەندیکیش تەننەت ئەم رووداو دەگەریننەو بۆ دەورە پادشایەتی سولتان ئەحمەد ئیهرگان."

- "ئەحمەد ئیهرگان كەنگی پادشا بوو؟"
- "تەقربەن سێ سەدە لەو پش، بەلام تۆ زۆر بەختەوێ ئاغم، بروانە! هەرچەند نیمەرۆپە و هەوا زۆر گەرمە بەلام لەوێ دەووكەل هەلدەستی." سەرەرای گەرمی كەش و هەوا، دەنگ و هەرا و هورپاەكی لەناكو، خێوئەنگاگە تەنییەو. هەموو لە خێوئەنگاگان هاتبوونە دەری و بە ئامازە ئەنگوست، دوو ئەستوونی لەرزۆكی دووكەلی خۆلەمیشیان بە یەكتر نیشان دەدا كە لەودبو لیواری دیوارەكەو هەلدەستا. لەم دەنگەدەنگە تاسەبارانە كە ساتبەساتیش بەرزتر دەبوو هیچ تینەدەگەیشتم. بەلام تاسە و تەمەرزۆپەكی زۆری پێو دیار بوو. وەك بلیی ئەم دوو ئەستوونە كەل، سەمەرەترین دیاردە دنیایە و مزگنییەكی تازە زۆر خۆشی پێیە. شتیك كە لەبەر ئەم هۆیانە من پێم وا بوو لەخۆو زۆر گەورە كراوئەو. بەر لە هەر شتیك، دیتنی دووكەل، بە هیچ چەشنیك بە مانای ئەو نەبوو كە دەروازەكان خەریك ئەو لە دەكرن. كەواتە بەلگەپەكی باشیش بۆ جیزن و هەلپەركی نەبوو.

دووھەم: ئەم دەنگە دەنگە زۆرە كە بلیین لەولای دیوارەكەو گوئیان تیو بووس، لەبەری ئەوێ هانییان بدات بۆ كەردنەوێ دەروازەكان، بە پیچەوانەو پەژوانی دەكردنەو.

سێھەم ئەم دووكەلانە، نەیدەتوانی بیسەلمینی لە ئەناگوردا خەلكانیک نیشتەجین. تۆ بلیی لەبەر ئاگر كە تەنەو پەكی سوتفە بە هۆی تینی گەرمی هەتاووە نەبیت؟ یا نا هەر زۆر دوور بۆی بچین تۆ بلیی ئەم ئاگرە دائیسوانە كاری ئەو تالانكەرانە نەبیت كە لە رێی نەینیسەو بۆ تالانی ئەم شارە مردوو و بی جووقەوارە چوونەتە ناوی؟ لەبەر خۆمەو گوتم: "زۆر سەپەرە كە جیا لە دووكەل، ئەناگور، هیچ نیشانەپەكی دیکە ژبانی لی بەدی ناکری. نە دەنگی، نە ئاھەنگی، نە وەرینی سەگی، نە تەننەت یاساویك و ئازانی یا كەسەكی كەندەو كۆش لەسەر دیواری. زۆر سەپەرە. بۆپە پرسیم: "ماگالۆن، پێم بلی بزانم كەنگی دەرگاگە كراو؟ چەند كەس تانیا بچنە ژوورەو؟" ماگالۆن گوتی: "تەنیا پیاویك."

- "ئەوانی تر چی؟ بۆ دواو پال نران؟"

- ئەوانیتر كی؟ كەسەك لە گۆرئ نەبوو. ئەم

رووداو دەگەریننەو بۆ یەكەك لە بچووكتین

دەروازەكانی شار كە زیارەتكەران لی غافل ببوون.

لەو رۆژەدا كەسێ لەوێ چاوەرئ نەبوو. بەرەبەری

شەو، رێبوری كە لە رێو هاتبوو، دەرگەكە

كوتا، نەیدەزانی كە ئەم شارە ئەناگورە. كاتیك هات

بەھیوای شتیكی وا نەبوو. تەنیا سەرپەنایەكی بۆ خەوی

شەو دەویست. هەر لە هیچ شتیكیش ناگادار نەبوو.

زۆر بە هەلگەوت رێی كەوتبوو ئەوێ. رەنگە هەر

لەبەر ئەووش دەرگایان بۆ والا كەردیت.

تا ئەو جیەپە پێوئەندی بە منەو هەپە، بیست و

پینج سال چاوەروان مامەو و لە دەروەدی دیوارەكە

خێوئەم هەلدا. بەلام دەرگاگە نەكراو. ئیستاش

دەگەریمەو و لاتەكە خۆم، زیارەتكەرە چاوەروانەكان،

كە باروینە سەفەرم دەبینن، سەر رادەو شین

و دەلین: كورە هاواری! زۆر توورە! هەپەو،

كەمێ سەبەت هەپ! تۆ داخوایت لە ژبان زۆر.

کۆتایی دنیا

ون محمد ئىسماعیل نۆزلەم. م. ئارال

رۆژىك كاتىمىز نىزىك ياز دەي بە يانى، مېشتە كۆلە بەك لە تەشقى ئاسمانى شاردنا و دەدر كەوت. ئەوسا، بەئەسپايى بەشكلى پەنجە بەك دەرھات و وەك كو چنگى مەزنى مەرگ، لە جىنى خۇيدا، داووستا. وىدە چوو بەردىنە بىت، بەلام نا، بەردىنە نەبوو. وا دەھاتە بەرچا و لە گۆشت بى، بەلام نا، لە گۆشتىش نەبوو. دەتگوت لە ھەور ساز كرابوو، بەلام نا، ھەورىنىش نەبوو. خودا بوو و ئاخىرى دىنيا بوو. ورتەورتى كە دواتر بوو بە نالە و پاشانىش بوو بە ھاوارىك، بە ھەموو ولا تدا بلا و بۆو و بوو بە دەنگىكى بەرز و بە كپارچەي مەترسىدار كە وەك گوررەي شەيبورىك بەرمو ئاسمان ھەلگشا. لوئىزا و پىيترۆ، لەبەر ھەتاوى نيانى ئەو دەمەدا، لە گۆرە پانىكى بچووك بوون كە بە مالىكى خەيالى و پاژىك لە باخچە بەك، پەرزىن كرابوو. لە ئاسماندا، لە بەرزايەكى نادىارو، دەستەكە ھەروا داووستابوو. دەلاقەكان لەناو ھاوارى پارانەو و سامناكىدا دەكرانەو و قەد و بالاي ژنانىكى جوان لە كراسى تەسك و تەنگدا، بۇ دىتتى ئەم رووداو و دەدر دەكەوت. لە كاتىكدا ھاوارە سەرەتايەكانى شار، ھىور دەبوو، خەلكى، تاقولوق و بە ھەلات ھەلات لە مالەكانى دەھاتنە دەرى و ھەستىيان دەكرد پىداويستىيان بە جوولانەو يان ھەر كارىكى دىكە ھەيە. نەياندەزانى خۇ بە چىيەو ھەلواسن. لوئىزا، بەگور دەگريا و ھىقەھىق دەبگوت: ”دەمزانى دەبى لىرەدا تەواو بى... كلىسىە چى ودوعاى چى... مەھچەم بەبىر نەبوو، گۆيم نەدەدا بەھىچ، ئىستاش... وا ھەست دەكەم ھەر دەبوو واى لى ھاتايە. پىيترۆ بۇ ھىور كەرنەو دەبوو چى بى بلنى؟ خۇشى وەك مندالى وە گريان كەوتىو. ھەموو خەلكى بەتايەت ژنان دەگريان. لەم ناوھدا تەنيا دوو قەشەي پىر و دلئەر لە كاتىكدا كە پىكەو ھەنگاوەكانىيان ھەلدەھىناو، بە خۇشحالىيەو دەروىشتن و زۆر بە دلخۇشىيەو، بە ناسراوترىن رىبوارەكانىيان رادەگەباند: ”دروژنەكان! ئىتر كارتان كەوتووتە قۇبى، ئىستا ئىتر دەست لە درۆ و دەلەسە ھەلدەگرن؟ ھا؟ ئىستا ئىمە براوھىن.“ پىشەكەنەن - ”ھەمىشە گالئەتان بە ئىمە دەكرد، پىتان دەگوتىن ئىماندارانى نەزان، ئىستا روون دەبىتەو كىن درۆزن و فىلئازا“ وەك مندالانى قوتابخانە شاد بوون و بەناو ئاپۆرەي ئەو خەلكەدا كە سەپەر لەوانىيان دەروانى بى ئەوئە بوئىن دژكەدەو بەك بنوئىن - تىدەپەرىن. ھىشتا بەك دوو خولەكەك لە پىچى كۆلانەكەدا لەبەر چاوان ون نەبوو بوون كە پياوى - تۆمەز دەرفەتەيكى گرانبايى لە كىس چوو بىت! - ھەر لە خۆو و دەوايان كەوت و لە كاتىكدا چەپۆكى بە نىوچاوانى خۇيدا دەكىشا، دەينەراند: ”ھاوار بەمالم! چەنى گەمزەبىن ئىمە! بەخت ھەتا بەردەر كەت بىت و بەھىلى بروات.“ بەلام تازە كەس نەبەدەتوانى بە تۆزى رېئى ئەو دوو قەشە خۇشحالە بگاتەو. لەگەل ئەوئەشدا ژنان و ھەروەھا ئەو پياو لەخۇبايەنەي جارائىش، بە دوو جىئودانەو، ناؤمىد و دلئەرد، بە وەرەزىيەو لە كلىساكان دەگەرەنەو. باشترىن قەشەكانىش بىز بىوون. دەيانگوت: رەنگە لەلەيەن بەرپرسانى پلەبەرز و خاومەن كۆمپانىياكانەو كەردرايىتن. بەلام لە ھەمووى سەپتر ئەو بوو كە پارە - ئەگەرچى ئاخىر زەمان بوو - بەلام ھىشتا بە شىو بەكى سەرسوور ھىنەر جىگە و پىنگەي خۇي راگرتبوو. رەنگە بەھۇئى ئەوئە بووبى كە دەيانگوت ھىشتا چەند خولەك، چەن كاتىمىر و رەنگە چەن رۆژى دىكەي ماو. سەبارەت بە قەشە حازر بە خەزمەتەكانى كلىسا شەو، ھىندە حەشامەتەيكى سەرسوور ھىنەر كۆبىوونەو كە ھىچكەس برىواي

نەدەكرد و تەننەت باس لەو رووداوانەش دەكرا كە بە ھۇئى ئاپۆرەي خەلكەو پىشەھاتبوون. يان ئەو كەسانەي كە بۆقۇلبىرپىنى خەلكى، بەجلوبەگى قەشەكانەو، پەيدا بىوون و بۇ وەرگرتنى دانپىيانى گوناباران، تەننەت دەچوونە بەر دەركەي مالائىش و داواي پارە بەكى زۆرىشىيان لە خەلكى دەكرد. بە پىچەوانەي ئەوئەو، لاوھەكان، بە جووتە و بەخىرايى لە جەماوەر دوور دەكەوتەنەو و بى ھىچ شەرمىك، لەسەر چىمەنەكان دەكەوتە تىكئالان و رامووسان. لەگەل ئەوئەشدا، لەبەر تىنى خۆرەتاو، دەستەكە زىاتەر ھاوونگى خاكى لىدەرھاتبوو، ھەر بۆيە زىاتەر ھەراسى دەخستە دلانەو. دەنگۆيەك داکەوت كە گوايە كارەساتەكە بەم زووانە روو دەدا. ھەندىكىش بە دلئەيەو دەيانگوت ئەم چاوەروانىيە لە نىوەرۆ زىاتەر ناخايەنى. لەو دەمەدا، لەبەر ھەيوانى داپۆشراو و خۇشى خانووبەرە بەك كە دوو پلە لە ئاستى زەويەو بەرزتر بوو، قەشە بەكى لاو، كە سەرى دانەواندبوو، راويچكەي دەكرد. وەك بلئى ناويئى خۇ بە زۆرىدا بگا. لەم كاتىمىرە و لەم مالە بەبىرىق و باقى و پىر لە زنى بى شەرمەدا، بوونى قەشە بەك ئاسايى نەبوو. لە گۆشە و كەنارەو ھاوار بەرز بۆو: ”قەشە! قەشە!“ خەلك، بەر لەوئە قەشەكە بتوانى دەرجىت تەوانىان دەسەجى پىشى بى بگرن و بە سەرىدا بگورپىن: ”ئىمە دان بە تاوانەكانماندا دەھىنەن، تۆش گوئمان لى بگرا، تۆش قەشەكانى ئىمە بىسە!“ رەنگى ھەلەزىكا و بەرمو شەوستانىكى چكۆلە و جوان كە وەك مىنەرى لەناو ھەيوانەكەدا وىدەچوو بۇ ئەو كارە دايبىن كراو، پالاي پىو نا. ھەر دەسەجى جەماوەرىكى زۆر ژن و پياو، بە ژاؤوئە و سەسر شان و مىلى بەكترىندا، پەرىن و بەسەر ئەستوون و دىوارە نەمەكانى دەوروبەردا ھەلرۆچكان. قەشەكە، دەستى بە وەرگرتنى دانپىيانان كەرد و خىرا خىرا گوئى ھەلدەخست بۇ نەپىيەكانى ئەو كەسانەي نەيدەناسىن و بە ھەناسەپەر كىوھ دانىان بە گوناحەكانىندا دەھىنا و لەو نەدەترسان كەس گوئى بداتە قەشەكانىيان. بەر لەوئە قەشەكانىيان كۆتايى بى بى، بە دەستى راست، خاچىكى بچووكى دەكىشا، بە دەبەخشى و خىرا رووى دەكردە تاوانبارىكى دىكە. بەلام ھەژماریان لە رادە بەدر بوو. قەشەكە، بە پەرۆشەو بۇ دەوروبەرى دەروانى و لە دەرياي ھەلچووئە ئەو گوناحانە خورد دەبوو كە بۇ لىبوردن لەبەر دەمىدا شىن بىو. لوئىزا و پىيترۆش زۆر بە زەھمەت خۇيان بى گەباند و بە نۆرە تەوانىان قەشەكانىيان بە گوئىدا بەدن. ژنىكى جوان لە ترسى ئەوئە نەكا كات دوايى بىت و وەفريا نەكەوئى، زۆر سەرشىتانە و بە شىو بەكى نەفسىزمانە، پەيتاپەيتا دەبىقزاند: ”ھەرگىز ناچمە كۆرى عىبادەت، درۆيان دەكەم و زۆر گوناحى ترىش... خۆت پىي زياد بەك... لەبەر ترسىش نىيە لىرەم، بروام بى بەكەن، تەنيا لەبەر ئەوئە كە ئاواتمە لە بچمە لاى خودا. سوئىند دەخۆم كە ...“ وەھا ئەم قەشەي دەكرد كە خۇشى برواي پىكردبوون. قەشەكە، ورتەورتىكى لىوھەت: ”مەن لە تۆ خۇش دەبم...“ ئىنجا گوئى بۇ قەشەكانى پىيترۆ ھەلخست. بەلام دلەر او كىيەكى لەرادەبەدەر كەوتە ناو خەلكەكەو. بە كىك پەرسى: چەندى ماو بۇ ئاخىرى دىنيا؟ بەكىكى دىكە - وەك بلئى زۆر ئاگاي لىبى - چاويكى لە كاتىمىرە كەي كەرد و وەك بىەوئى ئەم بەك، گوئى: دە خولەك. قەشەكە گوئى لەم قەشە بەبوو كەتوپر ھەولېدا پاشە كەش بەك، بەلام جەماوەرى نارازى و تىنو، نەيانەپىشت. وىدەچوو يايى ھەبىت و ديار بوو ھىچ كام لەو دانپىيانە، بە قەد ورتەورتىك نايەنە گوئى. پەيتاپەيتا خاچى دەكىشا و ئوتوماتىك دووپاتى دەكردەو: ”مەن تۆدەبەخشم...“ دەنگى پياويك لەناو حەشامەتەكەو راپگەباند: ”ھەشت خولەك“ ھەر بە راست قەشەكەش دەلەرزا. پىيەكانى وەك ئەو دەمەي مندالىك مانى شتىك دەگرى، دەكوتا بەسەر بەردە مەرمەرە كاندا. بوپەرى ناؤمىد بىيەو دەپارايەو: ”ئەي مەن چى؟ ئەي مەن چى؟“ ئەو بە لەعنەت بووانە، خەرىكوون ئەويان لە رزگارى بىبەش دەكرد. سەريان لەقور نىن. ئەرى دەبوو چلۇن خۇي چۆن رزگار بگات؟ دەبوو چلۇن بە خەمى خۆبەو بىت؟ خەرىكبوو گريان دايدەگرت. لەو عالمە كە گشتى تىنووى بەھەشت بوون دەپارايەو: ”ئەي مەن چى؟ ئەي مەن چى؟“ بەلام كەس، گووى بە كلالوى نەدەپىتو...

کورپ دېختک : سار سولتانی

دهستدابوو، ئەم دەستاودەستی پې دەکرد. کاتژمېر نزیك سې نیوهرۆ بوو و تاقمیک بالندە جۆراوجۆری نەناسراو، رەنگە لەبەر دەست پیکردنی یەکم ساتەکانی ئیوارە، لەسەر چلۆوکی دارەکان دەستیان کردبوو بە قیرەوقیر و جریوهریویکی شیتانە. خاتوو کلارا بە بی ئەوێ لەسەر کامواچینەکە سەر هەلبیستی، هانەهانە دۆلفی دەدا: "هەستە دەی هەستە، هەستە برۆ کایە بکە" - "کایە لەگەڵ کێ؟"

- "هەبھوو! لەگەڵ ئەو منداڵانە. خۆ هەموو پیکەو هاورین، وانیه؟"
دۆلفی گوتی: "نا، هاورین نین، کاتی دەچمە لایان، گالتەم پیندە کەن."
- "چونکە پینت دەلین کاهوو، بۆیە وادەلێی؟"
- "پیمخۆش نییە، نامەهوی پیم بلین کاهوو."
- "بە رای من ناویکی خوین شیرنانهی و ئەمن هیچ پنی قەلس نيم."
بەلام دۆلفی بە قەلسی گوتی: "پیم خۆش نییە پیم بلین کاهوو."

منالەکانی دیکە زۆری کاتەکان کایە شەریان دەکرد. ئەمرۆش هەروا، دۆلفی بە کجار هەولی دابوو لەگەڵیان تیکەل بیت و کایەیان لەگەڵدا بکا، بەلام ئەوان بییان گوتبوو کاهوو و دابووینە قاقای پیکەنین. ئەوان هەموویان کەم تا کورتیک سوور کارە و کرچوکال بوون، بەلام دۆلفی رەشتالە بوو. قەزەسەریکی کورت و پێشەسەری بە لایەکی نیوجاوانیدا لادابوو. ئەوان قاجوقولیان قەلەو و رەختە و هی دۆلفی بەلام، کز و لاواز وەک قامیش وابوو. ئەوان وەک کور کەرویشک هەلەبەزین و دادەبەزین و دۆلفیش هەرچەندی دەنوو سايەخۆی، تاقەتی نەبوو تۆزیشیان بشکینێ. ئەوان تەفەنگ، شمشیر، قەپانچەلە، تیروو کەوان، سەرنیزە و کلای شەریان هەبوو. تەننات کوری "ئەندازیار قەیس" ییشیان لەگەڵدا بوو کە وەک شەروانە سوار چاکەکە نیو چە کدارانی ریزیم، زریبەکی بریقەداریشی هەبوو. ئەوان ئەگەرچی هاوتەمەن و هاورین بوون، بەلام بارتەقایی یە کدنیا دژوینی سووکوچرووکیان دەزانی و دۆلفی تەننات نەشیدەویرا ئەو دژوینانە لای کەس بدرکینێ. ئەوان بە هیز بوون و ئەو لاواز و مردەلۆخە. بەلام ئەمجارە جیاواز بوو، دۆلفی بە تەفەنگەو هاتبوو. هەر بۆیە منالەکان لە نیو خویاندا کردیانە سرتووخوروت و وردەوردە لێی نزیك بوونەوه.

خاتوو کلارا هەر لەسەر عادەتی جاران دەستی کورپ پینت سالاکە گرت و لەگەڵ خۆی بردی بۆ پارکی میلی که لە پەنا چەمی شار بوو. کاتژمیر نزیك سې نیوهرۆ بوو، هەوا ئەوەندەش خۆش نەبوو. جار جار تاو هەلەدەهات و جار جار تاوا دەبوو و سۆزە بايەکیش لە لای چەمەکەو دەهات. منالەکەش کە منالیکێ جوان نەبوو، بەلکۆو دەتوانم بلیم کز و لاواز، شل و شەویق و روحی بە بەرەو نەبوو؛ رەنگووروی زەرەهەلگەراوی مەیلەوسەوزی هەلگەرابوو، بەمجۆرە کە هەوالەکانی، کاتی سەریان داویشتە سەری و گالتەیان پیندەکرد بە "کاهوو" بانگیان دەکرد.

منالە رەنگ زەرەدەکان بە پێچەوانە ی رەنگوو روویان دوو چاوی رەشی گەورەیان هەیه کە لە دەمووچاوی رەنگ هەلگەراویندا بە زەقی دیتەبەرچا و دەمووچاویان وەبەر دل دەکەوێ، بەلام "دۆلفی" بچکۆلانە بە پێچەوانەوه، دوو چاوی چکۆلە و بی شکل وشەمایلی هەبوو کە بی هیچ هۆکاریکی تابەت، بۆ ئەملاوئەولا دەسووران و دەیانروانی. ئەورۆ ئەو منالە نیویان نابوو کاهوو، تەفەنگیکێ نوێی بچووکی پینبوو کە گولەیی وردیلەیی پیندەویشت.

هەر چیهەک بووی، گرینگ ئەو بوو کە یەک تەفەنگ بەلام ئەو وپرای منالەکانی دیکە کایە نەدەکرد و قەرەمی لە قەرەیان نەدەدا، چونکە منالەکانی دیکە وا راهاوتبوون کە گالتەیی پیکەن و سەركۆنەیی بکەن و بيشکیننەوه، هەر بۆیە خۆی دەبوارد لە کایە کردن لەگەڵ ئەوان، تەننات ئەگەر بە تاقی تەنیش مابایەوه.

دەلین نازەلەکان تیناگەن خەمی تەنایی چیه، هەر بۆیە دەتوانن بە تەنیش کایە خویان بکەن، بەلام ئینسان ئەو تواناییی نییە و کاتیک هەولیش دەدا بە تەنیا دریزە بە کایەکانی بدات، زۆر زوو دلەراو کەئیهکی زیاتر لە جاران دايدەگرێ. لەو دۆخە دا کاتیک منالەکان لە پيش دۆلفی دەهاتن و دەچوون ، دۆلفی تەفەنگەکەیی بە دەستەوه دەگرت و تەقەیی لێ دەکردن، هەلبەت نە لە رووی رق و دووژنایەتییهوه، بەلکۆو کەم تا کورتیک لەبەر ئەوێ کە ناراستەوخۆ تەفەنگەکان نیشان بدات و پینان بلی: ئەها دیوتانە منیش ئەورۆ شەروانم و تەفەنگم هەیه، بۆچی بانگم ناکەن لەگەڵتان کایە بکەم؟ منالەکانی شەقامە پر درەختەکە، سرنجیان دەدا بە تەفەنگە نوێیەکەیی دۆلفی. تەفەنگ شتیکی هەرزانیایی بوو، بەلام هەرچی بی لە ئی ئەوان تازەتر و جیاوازتر بوو، هەر بۆیە ببوو هۆی کونجکۆلی و ئیرەیی پین بردنی ئەوان. یەکیان گوتی: "بینتان کاهوو تەفەنگیکێ تازەیی پیه؟"

یەکی دیکە لە منالەکان گوتی: "کاهوو ئەو تەفەنگەیی بۆیە هیناوه کە فەقەت نیشانمان بدات و خۆ رانی و ئیمەیی پین قەلس بکا، دنا کایەمان لەگەڵ ناکات و تەننات بە تەنیش هەر کایەیی پین ناکات و تەفەنگەکەشی خۆ قۆرازەیه" سەپەمینیان گوتی: "چونکە لیمان دەترسێ، بۆیە کایەمان لەگەڵ ناکات" و ئەوێ گوتی: "دەی باشە. ئەو هەر مالۆسێکی پيسه..."

خاتوو کلارا لەبەر تاوی لەسەر کورسیکە دانیشتبوو و سەرقالی چینی کاموا بوو، دۆلفیش وەک گیزیک لە پەنای دانیشتبوو. لە خۆی رانەدەدیت بچینە شەقامە پر درەختەکە و دەوریک لیبdat، هەروا بیواز و بی نامانج، تەفەنگەکەیی

دا. هه موو سپړه یان لیگر تېوو و ده یان ئەنگاوت، هه تا تیریک برابوهر بهر گوچکەه کی کەوت و دیسان له تەختی عەرز یان راکیشا و رژانه سەری. به نووکه شەق و پینلاخه کفت کفتیان کرد. هه م و آلتیر هه م ژینیرال و شەروانه کان: "بگره ئەو شەقەش، بگره دە ی فرمانده کاهوو!" له کوتاییدا ههستی کرد هه موویان رایان کرد. له و بهری چه مه که ئاوازی موسیقایه کی حیماسی بلارو دهبوو. و نپرای گریانیکی خه مناک، نازای گیانی وه ک میژوو که ده لهرزی. له دهورو بهری خویدا بو تهنه کهه کی ده گهرا، دوزییه وه به لام تهنه که ببوو به ئاسنه واله یه کی قورازه و یه کی له مناله کان لوله ی تهنه کهه کی هه لقه نده بوو و ئیتر به که لک نه ده هات. به ئاسنه واله له توکوت کراوه وه و به لووتیکه که خویتی له ده چورا و چوکی بریندار و سه رو گویلاکی خولای خوی گیانده کن دایکی له شقلمه پرده خته که.

- "ئە ی خودایه، ئە وه چت کردوه دۆلفی؟" هه ر پرسیری لی نه کرد ئە وه چییان به سه ر هیناوی؛ به لکوو دهبکووت ئە وه چت کردوه، رقی خورسکی ژنی مالان ئاوا بوو: ده ستیک جلکی به ته واری له به ین چوو بوو. به لام هه ر ئە وه ده سه ته جلکه نه بوو، به لکوو له و رو داوه دا، دوزان و شکانه وه له ناخی دایکیدای خوی حه شار دابوو و بیری ده کرده وه: ئە و کوره به ده به خته چ پیاویکی خویتری و ده سه ته وه ستانی له در ده چنی؟ له داها توو دا چ چاره نوو سیکی سه رشورانه چاوه رپیه تی؟ ئە و ژنه بوچ بوی نه لوابوو منالیکي کرچوکال و سوور کاره ی وه ک ئە و منالانه ی نیو باخه که بینیته سه ر دونیا؟ بوچی دۆلفی ئاوا به خاوی و درهنگ هه لده دات؟ بوچی قهت رهنگی به رووه وه نییه؟ بو هه چکسه خوشی ناوی؟ بو ئە وه نده تر سنوکه هه رچی ده گاتی زوولمیکي لیده کا؟ له خه یالی خویدا تیده کوشا بزانی ئە و کوره پاش پازده بیست سالی دیکه چون ده بی و چی به سه ر دئ. حهزی ده کرد به جلوه برگی نزامییه وه و له پشی له شگری سووار چاکه نزامییه کاندا بیینی، یا ده ست له ناو ده ستی کچیکي جوان، یا وه ک خاوه ن داری فرۆشگایه کی گوره یا پاپوره وانی هیزه دره یاییه کان ها تیا ته به بهر چاوی، به لام له خه یالیشدا سه ر که وتوو نه بوو. هه م میسه وه ک کوریکي داهیزاو له پشت کورسی قوتابخانه، داهیزاو و پشت چه ماو له سه ر کورسی نوو سینگه و چاپخانه کان، یا له پشت میزی فرمانگه خولاییه کان دانیشتوه و پینوسیک و یه ک به سه ته کاغزه ی له پیش خوی کۆ کردوه ته وه. پیاویکی به ده به خت و چاره ره ش. دۆلفی ده بوو به پیاویکی به ده به خت و قوروه سه ر.

خاتوونیکي جحیل و پاکوخواوین که له که گه ل خاتوو کلارا قسه ی
 ده کرد به دلسوزییه وه گوتی: "ئۆیش کوری به سه ته زمان!" و له حالیکدا سه ری راده وه شانده، ده ستی به سه روسیمای دۆلفی دا ده هینا و نوازی ده کرد. کوره به ئە مه گ ناسییه وه، سه ری هه لئینا و هه ولی دا به بزوه بروایتته ژنه جحیل که. بارته قای چر که ساتیک روونا کایه ک له ده موو چاوه ر هنگ بز کاهه کی نیشت. ده موو چاویک که هه موو ته نیاییه تاله کانی بوونه وه ریکی ناسک و شکینه ر، پاک، سوو کایه تی پیکراو و بی تاوانی تیدا حه شار دراوو و به به و په رپی حه زه وه، تامه زوی دلنه وای و هه ستیکي بی خه وش و بی وینه ی میهره بانو بوو. هه ر چه ند نازارایکی به کجار قورسی له جه سه تا بوو، به لام ئە و ساته هیند جوان بوو که به زمان به ریاس نه ده درا. ئە و هه سه ته بو ساتیک و بو دواسات بوو که بوی ریکه وت. ئە و کوریکي نه جیب و میهره بان و دلپر و دلشکاو بوو که نه یه دزانی هۆی ئە و زه بروو ژنگانه ی دونیای دهورو به ری چییه و له و جیهانه سارده ی دهورو به ری، خوازیاری که میک خۆشوویستی و دۆستایه تی بوو. به لام ته نها چه ند ساتیک بوو. دایکی به تووره یی گوتی: "یاللا ده ی وه ره جله کانت بگوره" و به تووندی پریدایه و به ره مال راکیشا. مناله که وا ده گریا سه ری به هه نیسه که وه ده چوو: له و کانه دا کتوپر ده موو چاوی گورا و شکلی رق و قینی به خو گرت و عه زمی جه زم کرد و له حالیکدا بی ئە وه ی هۆشی به خو وه بی لیوی خوی ده کرۆشت، بریاری یه کجاره کی خوی ده کرد.

خاتوونه که یتر و پرای مالوایی له دایکی، به ده نگیکی به رز گوتی: "هاوار له ده ست ئە م منالانه. به هیوا ی دیداریکی دیکه خاتوو هیتلیر.

ماکس، کوری ئە ندازیار فه یس گوتی: "تفهنگیکي جوانت هه یه، نیشانمان ده". دۆلفی به یه ی ئە وه ی که بیانداتی، هیشتی لی ورد بینه وه و بیینی. ماکس تفهنگیکي ساچه می به ملیه وه هه لواسیوو که نرخه که ی بیست به رانه بری نرخه تفهنگه که ی دۆلفی بوو. به فیزیکه وه چاویکی له تفهنگه که ی دۆلفی کرد و گوتی: "خراب نییه". دۆلفی له و قسه یه یه کجار خۆشحال بوو. و آلتیر به چاویکی دیکه خیریکه رانه وه گوتی: "ئه تۆش ده توانی بی، به و تفهنگه ته وه به شه ر بی". مندالی سپه م گوتی: "ئه ری، ده توانی به و تفهنگه وه بیته فرمانده". دۆلفی به سه رسوورمانه وه چاوی لیده کرد. هیشتا ناوی کاهوو به سه ر زاریاندا نه ها تبوو، هه ر بویه ئه ر خه یان بوو و له که لیان یه ک که وت. پاشان ره وتی شه ر کردنی ئە ورۆزه یان بو باس کرد. هیزی ژینیرال ماکس له کیوه کاندا نیشته جی بوون و هیزی ژینیرال و آلتیر هه ولیان ده دار یگاکانی تیهه لچووون به ره و نیوقه دی کیوه کان بدۆزه وه و بیانکه نه وه. دوو کیوه که له راسته قینه دا ئە و دوو ته پکه بچوو که شیناوه ره ده بوون که به ربلارو گوتی و ده وه نی لی روابووون و ریکه کانی تیهرینیش، رپیه کی باریکی ئە سه تم و سه ره ولیژ بوو که خویان سازیان کردبوو. دۆلفی له ی فرمانده یی هیزی و آلتیری بو ته رخان کرا.

دوایی هیزه کانی شه ر به چه ن تاقمی بچوو کتر دابه ش کران و هه ر تاقمه ی بو دارشتی گه لاله و پلانی نه ینی شه ر خویان له قووژینیک خزانده یه که مین جار بوو دۆلفی هه ستی ده کرد که مناله کان ئە ویش به هه مند دیننه ئە ژمار. و آلتیر ئه ر کیکي یه کجار به ر پرسیرانه ی پی سپارد: ده بویه فرماندیتی ده ستی پیشه روی شه ری کردبا و له راستیدا دوو منال که ویده چوو شتیکی لی بزانی، به قه پانچه له پرچه ک کرابووون بو چاوه دیری و بوونه باد یگار دی خۆبه خشی فرمانده که یان (دۆلفی) و بو ئە و ئه ر که گه ره یه ی دۆزینه وه ی ریکه ی تیهرینه کان، تا سه رووی له شکر به رپیان کرد. هه م و آلتیر، هه م شه رانه کانی دیکه ش، زور زیاتر له راده ی پینوسیت، روو خۆش و به بزوه ده یان وانییه دۆلفی. به و شیوه له لیواری کوپه رپیه کی باریکی سه ره ولیژنی ئە سه تم نریک بووه. له ملا و له ولای تیهره رگه که، میرگ و ده وه نیکي سه ره ولیژنی لیوو که جینی مه ترسی بوو و گومانی ئە وه یان لیده کرد دوژمنان به سه ر کرده یی ماکس، له پشت ده وه نه کان خویان حه شار دای و که مینیان لی گرتیتن. به لام هه چ شتیکی دیار نه بوو. و آلتیر به گوفت و لفتیکي خۆمانه ده ستووری به دۆلفی دا و گوتی: یاللا فرمانده دۆلفی، زووه کا ئە وان نه گه ییون، وه ری بکه ون و هیرش به رن. گه لکوو ئیوه گه یشته خواری ئیمه ش ده گه ینی و خۆمان بو به رگری ته یار ده که ین. به لام به هه لاتن به ره و پشی برۆ تائه و جیهی ده توانی تیژ ته هلی، له وانه یه وه به بینه سه رمان. دۆلفی ئاوریکی لیدانه وه و دیتی نه ک هه ر و آلتیر به لکوو شه رانه کانی دیکه ش بزیه کی سه ریران له سه ر لیوه. بو ساتیک دوو دل بوو و پرسیری کرد: "چییه؟" ژینیرال ده ستووری دا: "یاللا فرمانده هیرش به ره..."

له و کانه دا، له و بهر چه مه که کوریکي موزیک ژنه ی نزامی که لییان دیار نه بوون تیده په رین. کوته کوتی سه رسوور هینه ری ته پله که وه کوو شه پوله کانی ژیان دای له دلی دۆلفی و له و کانه دا که به وره به رزی و له خۆباییه وه، تفهنگه که ی هه لده گوشی، کاریگه ریه کی سه بری تیا دروست کرد و هه ستی کرد بو سه ر که وتن بانگه یشت کراوه. وه ها دهنگی هه لئینا که هه چکات له دۆخیکي ئاساییدا نه یه ده توانی به و جوره ده نگ هه لپری: "مناله کان هیرش!" خیرا و به پر تاو خوی له سه ره ولیژنه که هاویشته خواری. له و ئانه دا وه ک له پشت سه ریه وه بو مییک ته قییه ته وه، مناله کان دایان له قاقای پیکه نین. به لام تازه خوی فری دابوو ده رفه تی گه رانه وه شی نه بوو. هه ستی کرد قاجیکي به شتیکه وه بووه و گیری کردوه، له ده سلانیمتری عه زه که دا په تکیکیان دابه ستبوو. به سه ره وه دراه به عه رزدا و لووتی زه بریکي تووندی بهر که وت و تفهنگه که ی له ده ستی ده بری. شه به نگی موسیقای دلگری لیژنه ی موزیک ژنه کان تیکه لی زه نازنا و ته ق و تۆقی شه رانه کان ببوو. هه ولی دا هه ستیته سه ریچ. به لام دوژمنان له پشت ده وه نه کانه وه که وتنه سه ری و وه به ر سنده گل و قور و لمیان

دلۆپىك

ۋ فرىا پوۋىسى

دلۆپە ئاۋىك لە پىلكانە كانەۋە سەردە كەۋى. گوۋىت لە دەنگە كەبەتە؟ لە تارىكايدا لەسەر قەرەۋىلە كەم راكشاوم و گوۋى لە دەنگى ھەنگاۋە ناديارە كانى دەگرم. ئەو چۈنە دەروا بە رېدا؟ دەپەر؟ دەنگى تىك تىك لەدۋاى يەك دەبىستى. دۋاى دلۆپە كە دەۋىستى و رەنگە لە درىژاى شەۋدا ديار نەمىنى. ديسان دېتەسەر و بەپىچەۋانەى دلۆپە كانى دىكە كە بە پىي پىلمبوونيان بە ياساى كىشى زەۋى، دەكەۋە خوار و لە كۇتاييدا ھەروا كە لە ھەموو دنيادا باۋە، تىك تىك دەنگ دەدەنەۋە، ئەم دلۆپە لە درىژاى پىلكانەى ”ئى“ *دا لە موجتەمەئىكى ئاپارتمانى گەرە، ھىۋاش ھىۋاش خۇى دەكىشىتە سەرى. ئىمە كەسە گەرە و زىرەك و ھەرە ھەستيارە كانى موجتەمە، ئاگامان لىي نەبوو. بەلكوو كارە كەۋى نەۋمى يە كەم، كە كچىكى رەنگ پەرىو و گەمژە، بە لە دواھەمىن كاتمىرە كانى شەۋدا كە ھەموان خەۋيان لىكەۋتەۋ، ئاگاي لىبوو. ماۋە يەك دۋاى ئەۋە نەيتۋانى بەرى خۇى بگرى. لە قەرەۋىلە كەۋى ھاتە خوار و ھەلات تا كەبىانۋى مالا كە لە خەۋ ھەلسىنى. ھىۋاش برماندى: ”خاتوون، خاتوون!“ خاتوونە كە تلىكى داۋ وتى: ”چىە، چىبوۋە؟“ ”دلۆپىكە خاتوون، دلۆپىكە كە لە پىلكانە كان دېتە سەرى!“ خاتوون بە سەرسورمانەۋە لىي پەرسى: ”چى، چى؟“ كچە كارە كەۋە كە دوۋپاتى كەدەۋە: ”دلۆپىكە كە لە پىلكانە كان دېتە سەرى!“ و خەرىكىو گرىانىك دەبىگرت. خاتوون گوۋرى لىگرت: ”دالاچۇ، لالاچۇ، شىت بوۋى؟ دەى برۇبنوۋ! ئەۋە ھى ئەۋە بە كە شەرابت خوار دوۋەتەۋە، جىي شەرمە بەراستى. ماۋە يە كە ھەر چى بەيانىيە لەۋ شەرابەى نىۋ قوتوۋە كە كەم دەبىتەۋە! دېلە بەباى پىسە، ئەگەر پىت واپە...“ بەلام كچە خىرا روۋى ناپە ھەلاتن و لەژىر پەتائىيە كەدا خۇى شاردەۋە. دۋاى خاتوون كە ئىتر خەۋنى لى زراپوۋ، لە بىدەنگىدا بىرى دەكردەۋە: ”گەس نازانى چى بە زەبىنى ئەۋ گەۋجە گەبىشتەۋە.“ ئەۋسا بى ئەۋەى بىھەۋى گونى بۇ ئەۋ شەۋە رادىرا كە بە سەر ھەموو جىھاندا زال بىبوو. ئەۋىش ئەۋ دەنگە سەپروسەمەرى ھاتە گوۋى، بەراستى دلۆپىك دەھاتە سەر. خاتوون كە ژىكى مەبلەۋ رىكۋىكى و نەزم بوو، بۇ ساتىك بىرى كەدەۋە كە بچىتە دەر و خۇى ھەموو شتىك بىنىت. بەلام لەۋ روۋناكىيە كزەى لە چراى ھەلۋاسراۋ بە نەردە كانەۋە، دەپرا بەسەر ئەۋ ناۋەدا، چى دەھاتە بەر چاۋى؟ چلۋن دەيتۋانى بەۋ سەرمایە شۇپى دلۆپىك لەۋ نىۋە شەۋەدا و لە درىژاى پىلكانە كاندا، بگرىتە بەر رانان؟ ھەۋالە كە لە رۇژانى دۋاى ئەۋە شەۋەدا، ھىۋر ھىۋر لە بنەمالە يەكەۋە بۇ بنەمالە يەكىتر بلاۋ دەبوۋە و ئىستا ئىتر ھەموو دانىشتوۋانى موجتەمەكە، ئاگاپان لەۋ باسە ھەبە؛ تەنانت ئەگەر واپان پى باش بى كە ۋەك دەنگۋىەكى ناچىزەى بى بايەخ كە باس كەردنى جىگە شەرمە، قەسە لەسەر نەكەن. ئىستا گەلىك گوۋى لە نىۋ دلى تارىكىدا – كاتىك كە شەۋ بۇ زالبوون بەسەر تىرەى مرۇفدا، دادپت – قولاغ دەبەۋە و ھەر كەسەۋ بىر لە شتىك دەكاتەۋە. ھەنىك شەۋە دلۆپە كە بىدەنگ دەبىت. بەلام ھەنىك لە شەۋە كانى دىكە، چەندەھا كاتمىرى يەك لە دۋاى يەك، ھىچ ئىشىكى دىكەى نىيە جگە لە جىگۋر كى و گەران. سەرەۋە، سەرەۋە؛ ۋانە چىتر نابى بوۋىستى. كاتى دەنگى پىي نەرمى دەگاتە

ئاستانەى دەرگاكان، دلە كان تەپەتەپ دەكەۋە لىدان. شكور بۇ خوا؛ رانەۋەستا. ئىستا خەرىكە تىك تىك دوور ئەكەۋىتەۋە و بەرمە نەۋمى سەرووت دەچى. من بە دلنىيايەۋە دەزانم كە كرىنشىنە كانى نەۋمە كانى خوارەۋە، ۋانە زانن ئىتر پارىزراۋن. ئەۋان پىيان واپە دلۆپە كە، ھەر كە لە دەرگا كەۋى شوققە كەى ئەۋان تىپەرى، ئىتر بابە تىك نامىنى كە بىتتە ھۇى ترس و نازار دانىان. كە چى كەسانىكى ۋەك من كە لە نەۋمى شەشەمى موجتەمەكەم، ئىستا دەبى ھۆبە كىان بۇ دلەۋا كە ھەبىت. بەلام كى دەلى دلۆپە كە لە شەۋانى داھاتوۋدا، ديسان لەۋ جىگەۋە كە دواھەم جار دەنگى بىستراۋ، رىگا كەۋى دەست پىندە كاتەۋە؟ كى چووزانى ديسان لە سەرەتاۋە، لە ھەمان يەكەم پىلكانەى ھەمىشە شىدار و تەزى لە زىلى بەجىماۋەۋە، دەست پىناكانەۋە؟ نا، ئەۋانىش ناشى پارىزراۋن. كاتىك لە مال دىنە دەر، بە وردى سەرنجى پىلكانە كان دەدەن كە نەۋە كا شۋىنەۋارىكى لى بەجىماى. ھەروا كە پىشىنى دەكرا، ھىچ شۋىنەۋارىكى لى بەجى نەماۋە. لە گەل ئەۋەشدا بەيانى، چ كەسىك ئەم بابەتەى لا گرىنگ دەبىت؟ مرۇف لە گەل ھەلاتنى خۇردا، بەھىز دەبىتەۋە. خۇى شىرىكە، ئەگەر چى چەن كاتمىر پىش ئەۋە ترسنۇك و بى ھىز بوۋىت. نەۋە كا حەق بەۋان بى كەۋا لە نىۋنەۋمى يەكەم. لە گەل ئەۋەشدا خۇ ئىمەش لەۋە پىش ھىچ دەنگىكىمان نەدەبىست و لىي مەعاف بوۋىن، ھەموۋى چەن شەۋىكە ئەۋ دەنگە دېتە گوۋىمان. دلۆپە كە ھىشتا دوورە. ۋاپە. ئىمە تەنيا تىك تىكىكى كز دىتە گوۋىمان. زايلە يەكى لاۋاز لەۋپەرى دىۋارە كانەۋە. بەۋ ھالە شەۋە، ئەۋە دەرىدە خات كە خەرىكە سەر دەكەۋىت و بەردەۋام نىك دەبىتەۋە لىمان. تەنانت خەۋتن لە ژۋورە كانى ناۋ شوققە كە و دوور لە پىلكانە كان، بى فايدە يە. باشتەر ۋاپە گوۋىمان لە دەنگى بى، ھەتا ئەۋەى كە شەۋانە لە شك و گوۋمانى بوون و نەۋونىدا، سەر بىنىنەۋە. ئەۋ كەسەى كە لە ژۋورە نەپىنەپىنە كاندا دەخەۋى، جار و بار ناتۋانى خۇى بگرى و بە ھىۋاشى سەرەتاتەكى نىۋ پارەۋە كە دەكات و بىتو لە ژۋورە ساردەكەى پىشت دەرگاى شوققە كەش بىت، ھەناسەى لە سىنەيدا حەپس دەكات و گوۋى دەگرى. كاتىك دەنگى دەبىستى، توۋشى ھەراسىكى بى برانەۋە دەبىت و چىتر ناۋىرئى دوور بگەۋىتەۋە. بەلام لە ھەموۋى خراپتر ئەۋ كاتەبە كە ھەموو شۋىنىك ئارام: ئەگەر ۋاپى كى چووزانى ھەتا ئەۋ دەگەرئىتەۋە بىخەۋى، رىك لە ھەمان كاندا دەنگە كە دەست پىناكانەۋە؟ كەۋاتە چ ژىانىكى سەپەر. نە دەكرى سكالاپەك تۇمار بگەپن، نە دەتۋانىن بە شۋىن رىگە چارە يەكەۋە بىن و نەش دەتۋانىن ھۆكارىك رەچاۋ بگەپن كە پىۋا دلى ئۇقرە بگرىت. تەنانت ناشكرى ئەۋانىتر، دانىشتۋانى دىكەى شوققە كانى موجتەمەكە كە ھىچ نازانن، تىيانگە بەنن. ھەموۋىان بەۋپەرى نىيەت باشىيەكى نازار دەروە دەپرسن: ”ئاخر ئەم دلۆپە چىيە؟ نەۋە كا مشكىك بى؟ بان بۇقىكى بچۈك كە لە ژىر زەمىنەۋە دەپەرىۋە؟“ نا بەراستى. پىداگرى دەكەن لەسەر ئەۋە كە: ”دەى كەۋاتە پىدە چى نىشانە يەك بىت؟ ۋەك بىھەۋى سەمبولى مەرگمان پىشان بدات، يان ھىماى مەترسىيە كى گەرە بى؟ يان ئامازە يەك بى بەۋ سالانەى كە تىدە پەرن؟“ نا كاكىنە! زۇر حاسانە، ئەۋە دلۆپىكە و بەس. ئەۋەندە نەبى دلۆپىكە كە لە پىلكانە كانەۋە سەردەكەۋى. ”يان بە شىۋە يەكى زۇر ناسك خەرىكە دەپەۋى خەۋن و خەيالە كانى زىانمان نىشان بدات؟ ئەۋ مەلئەندە خەبالاۋىيە دوورانەى كە تەنيا لەۋى دەتۋانىن خۇشبەختى راستەقىنە بىنىنە پىش چاۋى خۇمان؟ بەۋردى: شتىكى شاعىرانە يە؟“ نا، بىنگومان. ”يا خود بۇ جىگە دوور دەستە كان، سەر سنورى جىھان، بەرمە ئەۋ شۋىنەى كە ھەرگىز پىيان ناگەپن؟“ بەلام نا، لە گەل ئىۋەمە، ھىچ گالتە و جەفەنگىك لە ئارادا نىيە. ھىچ مانايەكى دوۋلايەن لەمە بەدى ناكرى. تا ئەۋ جىيەى كە روون و ئاشكرايە، رىك پىۋەندى بە دلۆپىكەۋە ھەبە كە لە كاتى داھاتنى شەۋدا، لە پىلكانە كان سەر دەكەۋى. تىك تىك؛ بە شىۋازىكى پىر نەپنى؛ پىلكانە بە پىلكانە. ئەۋسا ھەموان دەترسىنى.

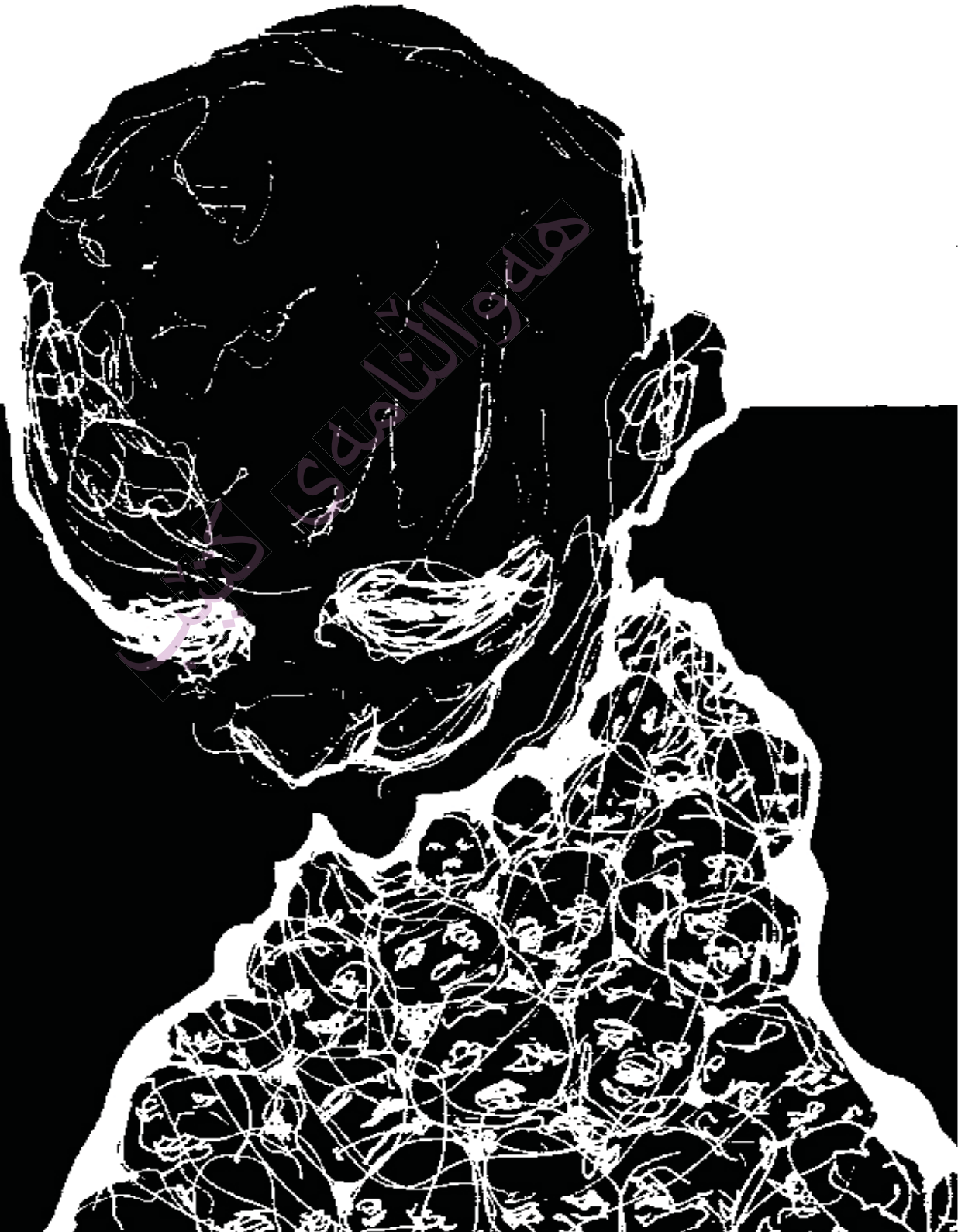
هالائنی بی سوود

ون سار سادقی

جار جار ئاورئیکی له پشتهسه‌ری ده‌دایه‌وه و ههستی ده‌کرد
ئهو کهسه نه‌ناسراوه ده‌بینی که به‌رده‌وام وه‌دووی که‌وتوووه.
ئیتیر پیر و که‌نه‌فت ببوو، به‌لام نه‌ده‌وئستا و ههر ده‌رۆیی.خه‌لکی
به‌سه‌رسامییه‌وه چاویان لیده‌کرد. ههر هه‌لده‌هات و چونکه
هیزوهرشتی جحیلئیکی بیست‌ساله‌ی نه‌ماپوو، ئاکاره‌کانی وه‌ک
شیت ده‌هاته به‌رچاو. درۆیی و ده‌گه‌رایه‌وه و دیسان ده‌رۆییه‌وه.
ئیتستاش ههر به‌رئگه‌وه‌یه.

جار جار ئاورئیک ده‌دانه‌وه و چاویک له دو‌او ده‌کات و دیسان خیرا،
ملی رێگه‌ ده‌گرێته‌وه‌به‌ر.
بیتوو یۆ ئانئیک بو‌یستی، بیتوو پشوو بدات، بیتوو به‌شتیکه‌وه
بخافلئ، ئیتیر کاری ته‌واوه.

ئیتیر ته‌مه‌نی په‌نجا ساله‌ بوو که تیگه‌بیشت که‌سیک کون‌به‌کون
له‌ دو‌ویه‌تی. به‌ دل‌ه‌راوکئیه‌که‌وه هه‌نگاوه‌کانی گورجتر کرد.
رۆیی و رۆیی هه‌تا سه‌ر زه‌وین و زه‌ریا و چوارقورنه‌کان و
به‌رزونه‌ویی کو‌یستانه ئه‌سته‌مه‌کانی، هه‌موو تیپه‌ر کرد و

شاعیران خولقیندانی جیهانیک دیک

وت وویزی تلپیتی کۆقاری "شی" له کۆل شاعیر جلال مەلەکش

فریاد و نەسی

که گەیشتم، له مال چوو بووه دەر و هیشتا نەگەرابوو. بیریان کاتژمیر ۴ نیوارە بوو. چەن دەقە یەک لە بەر دەر گاکە یان ویستام و کتو بڕ هات بە میشکەمدا که تادینتەوه، کەمیک فیلم و وینە بگرم. مالنکی کۆن و کەفنا را که لکۆو بە کەم دیتنی، خیرا تیدە گەیشتی که ئەو ماله، تەمەنیک مرۆفانە ی بەسەر بردوو و بە رۆح، بە بۆنە ی رۆحیکەوه له تەنیشتیدا، له نیو دار و دیواری کەونینە ی، ژیاوه و زەمانی تیبەراندوو. دەرختیک وەها بەر دەرگا و حەوشە کە ی دا بۆشیبوو که یە کەوری خولیا ی خەوتنیک درێژ خایەن لە ژێر ئەو دەرختە کۆنە دا دا ئیدە گرتی. له پیلکانە کانی کۆلانە که چومە سەر و دوور بینه کەم هەر وا بە دەستووه بوو. لە بەر دەر گاکە وەر گەرامهوه و زاویە ی دوور بینه کەم گر تە شاری سنه. باران هیور هیور دەباری و رەنگی هەموو شاری گۆر ببوو و ختووتی ساختمانه کان، هیزی خۆیان لە دەست دا بوو و کشابوونەوه له جینگە و پینگە ی خۆیان. شار ورد ببوو، بەلام له هەمیشە بە هەبەت تر دەینواند. تاکسییه کی زەرد له دەستی چە پەوه له کۆلانە که نزیک بووه و لە بەر پیلکانە کاندرا ایگرت. شاعیر یکی تیکشکاوی ئارام، دەرگای کردووه و له تاکسییه که دا بەزی. له دووروهه سلوم کرد، بەلام دلێم نەهات دوور بینه کەم لایەم. بە پیکە نینیک ئارامهوه وه لامی دامهوه و هیواش هیواش له پیلکانە کان لایدا و رۆی بەر وه پەنای دیواری حەوشە ی ماله که یان که لقوچلی دەرختە وه حشییە که، نزیک عەرز ی کۆلانە که ببوو. شەش حەوت بە چکە پشیلە له ژێر لقوچلە کان هاتنە دەر و هۆمە نیان بۆ برد و دەستیان کرد بە لەستەوه ی دەست و بالای. شتیکی بۆ هینابوونەوه و له دەلقە که دەر یهینا و بە دەم دواندنی بە چکە پشیلە کانهوه، کردی بە دەمیانەوه. زانی خەریکەم فیلمی لیدە گرم، وتی ئەوه چی ئە کە ی؟ کورە بلاوی نە کە بتەوه، دوا ی ئە لین ئەوه بۆ خۆنواندن ئەو کارانە ئە کات و پیکە نی... ماوه ی دوو مانگیک دەبوو که دەهاتم و دەچووم تا هەلنکی گونجاو پەیدا ببی بۆ دانیشتن له گەل ئەو شاعیرە ی که شیعەر و هەلبەستە کانی دەست بە دەست له نیوان گەوره و بچووکی ئەم وه لاتە دا دە گەڕین و له حەینی روودانی هەر کارەساتیک و پینشەتانی هەر تەنگانە یە کدا، پینشکەش دە گەڕین و دە خویندرینەوه. بەلام خۆی دیار نییه و کەم کەس تا ئیستا له کۆر و کۆبوونەوه یه کی فەرمی -بە تاییەت له رۆژ هەلات-، له بۆنە و رێورەسمیک، له دانیشتنیک چەن قۆلی شاعیرانە و تەنانەت له بەر دەم کامبیرایە کی ناوخۆ و دەرە کی بینووتی. "جەلال مەلەکش"، شاعیر ی هەموو چینه کانی کۆمەلگایە و دە کری بە حاسانی له سەر هەر شیعەر و هەلبەستینیک بنووسی، بەلام زۆر ئەستەمە بتەوی دیریک له سەر کەسایەتی خۆی و ژبانی تاکە کەسی ئەو شاعیرە ئاشنا بە رەنجە، بینیتە سەر کاغەز. له راستیدا بە هۆی هۆگری مامۆستاوه بە گوندی مندالی و میرد مندالی خۆی و چوونی رۆژانە ی و سەردانی له باخ و باخاتی ئەو گوندە، زۆر کەم له شار دەست دە کەویت و ئەوه ندەش که بتوانی دوا ی ماوه یە ک گەران و پرسیار له دۆستانی، له شوینیک بە دیداری شاد ببیتەوه، بی گومان ئەو شوینە هەر هەمان بەرزاییه کانی حەسەن ئاوا ی شاری سنه و له مانی دا بکیبە تی. ئەو دا بکە ی که خۆی وتەنی مامۆستا هاتوو ئەگای لهو بی که تەنیا نە بی، بەلام ئەوه دا بکیبە تی که ئەگای له مامۆستایە و هیشتاش وه ک مندالیک وشک و تەری دە کانهوه و هەموو هەست و هۆشی له لای ئەوه که خوا نەخواست ئیشیک، ئازاریک و ناخۆشییه کی نە بی.

ژبانی جلال مەلەكشا، ئەوەندەى رۆژ و نشیو بە خۆوە بېینیووە كە تەنەنەت ئەوانەشى كە ناشانای دۇخى ئەدەب و سیاسەت لەم ناوچە پەر لە مەترسییە نین، دەتوان بە حاسانای نیشانەى ئەو ئیش و رەنجانەى كە بە سەر ئەو روخە جوانەى ئەدەبى كوردیدا هاتوو، بە نیو جوانییەووە و لە قەلافتەى تىكر ماویدا، بېیین و لە راستیدا شیوێ ژبان و قسە كەردن و شیعر خۆبندنەووەى ماموستا، بى ئەووەى لە لایەن خۆبەووە هیچ هەولێكى بۇ درابى، دەتوانى ئەو بەسەر هاتە تالوسویرانەى وا بە درىژای تەمەن بە سەرىدا هاتوو، بۆمان بگىریتەووە و بە دنلیاییەووە كەسێك نییە بۇ چەن خولەك لە نزیكى دانیشى و گوێی لە قسەكانى بېت و نەزانى چیهە چەر مەسەرى و ناكوکی بە سەر ژبانیدا هاتوو و نەبىنى روخى ئەو بەرپزە ئەوەندە لە گەل دەسەلات و سیاسەتى رۆژى وەلاتەكەى نەگونجاو بوو و نەیتوانیووە سازش بكا كە وردەوردە رینگەى تەرىكى گرتوو تە بەر و پەر اووێزىكى هەلبژاردوو كە هەم خواستى دەسەلات بوو و هەمیش خواستى ئەو كەسانەى كە بە جۆرىك لە جۆرەكان لە دەنگى راستگۆیانەى مەلەكشا لە شیعردا هەراسان بوون و هەمیشە بە جۆرىك لە جۆرەكان نەگەرانى حوزوروى ئەو لە بۆنە و رېورەسەماكاندا بوون. بەلام ئەم پەر اووێزە هەرگیز نەیتوانى مەلەكشا لە هەست و نەستى كۆمەلگادا بىریتەووە و رۆژ بە رۆژ زیاتر شیعرەكانى و شیوێ هزر و ژبانى ئەم ئەدیبه جوانە مەزنە، چوونە نیو لایەنەكانى كۆمەلگاوە و لە هەمیشە خۆشەویست تر و مەقبولتر بوو لە لای خەلكەكەى خۆى. وەها كە ئیستاش هەر رېورەسمىكى فەرمى و نافەرمى لە رۆژەلاتى كوردستان — تەبەت لە شارى سنە — بەرپووە دەچیت، ماله بچكۆلە هەزارانەكەى داىكى لە بەر زابىبەكانى حەسەنئاوای سنە، دەبیتە مەكۆى كۆبوونەووەى عاشقان و دلسۆزانى ئەدەبى كوردى و ئەووەى جىبى سەرنجە ئەووەى كە لە رۆژانى ئەو رېورەسمانەدا، مالى مەلەكشاى شاعیر لە سالونە فەر هەنگیبه كانی شار، قەرەبالتەرە و هەر ئەمە خۆى نیشانەبەكە بۇ خۆشەویستى ئەم شاعیرە راستگۆیە. هەرچەن ئەم رووداو بوو تە هوى دنگەرانى كار بە دەستان و بەرپرسانى فەر هەنگى، بەلام بە دنلیاییەووە نامازە بە كیشە بەووەى كە شیعرى مەلەكشا و هەر گەى كوتاو تە نیو كۆمەلگەى كوردییەووە كە بە كەس نكوولى و بەرگری لى ناكړیت و باشتر وایە ئەو بەرپرسانەى كە بەو پەرى بى یاساییەووە لەو كۆبوونەوانە نارەحەت دەبن، خۆیان قولى لى هەلمان و بواری ئەو بەدەن بە هۆگرانى شیعرى مەلەكشا، كە جاروبار دیدارىك نوى بكەنەووە و بە روخسارى شیعرى ئەو كەسایە تیبه جوانەى ئەدەب، شاد ببنەووە. ئەو شاعیرەى كە هیشتاش باوهرى تەواوى بە كار و كار و كار هەبە و دەلى دەبى هەموو رۆژىك بە جددییەتەووە كار بكەین هەتا دەتوانین ئەو پروسە مەزنە — ئەدەب — بە رىكوپىكى بەدینه دەست بەرەكانى دواى خومان. بە قەد هەموو شاعیران و نووسەرەن قسەى پیبه و هەر ئەو ئەو حەقیقەتە تالە دەردەخات كە تا ئیستا ئەو جۆرەى كە شیوای كەسایە تیبه ئەو و روخى شیعرەكانییەتى، ئاوری لى نەدراو تەووە و روانگە نایابەكای لە سەر ئەدەبیات و كۆمەلگە، بە باشى تۆمان نەكراوە. بەو بۆنەووە دەچینە ماله بچكۆلانەكەى و دەیدونین تا لا پەرە بەكى زیاتر لە زانست و ئەدەب و هزرى ئەو كەسایە تیبه خۆشەویستەى ئەدەبى كوردى بخەینە بەر دەست ئیووە ئازیز.

فریا: پێش هەرشتیک پرسیارم لەسەر بارودۆخى جەستەبى و روخى خۆتە و دەمووى بزەنم لە ئیستادا بارى سەلامەتیت چۆنە؟

مەلەكشا: بارى سەلامەتیم باشە و هەروا كە دەمبىن هیشتاش بە خۆشى و نازابەتى ژبان دەكەم، نیو سروسەت دەچم، كاروبارى خۆم بەرپووە دەبەم و لە هەمووى گرینگتر دەخوینمەووە و دەنووسم.

فریا: واتە ئیستاش شیعر دەنووسى؟ دواھەمین شیعرىك كە نووسیت كەى

بوو و پێم خۆشە بزەنم روانگەى راستەقینەى تۆ لەسەر شیعر چیبە؟ مەلەكشا: بەلى، ئەمە گین دەكرى نەنووسم؟ ئەم شاعیر بە چى شاعیرە، هەر بە نووسىنى شیعرە كە دەتوانى بلێ من شاعیرم، منیش هەر دەنووسم و دواھەمین شیعر بەك دوو شەو لەمەو بەر تەواو كەرد. من پێم وایە ئەگەر شیعر نەكەینە كەرەستە بەك بۇ خۆ نواندن و نامرازىك بۇ دەربرىنى بىروپروا سیاسى و دینى و... — كەن و نەهیلین شیعر و شوعار جىگەیان بگۆردریت و لە جىاتى وشەى شاعیرانە و روانگەى ئینسانى، نووسراوە كەلمان پەربىن لە دروشمى سیاسى؛ ئەووە ئیتر هەرگیز شیعر لىمان ناتۆریت و دەتوانین بەردەوام شیعر بنووسین. باسى روانگەى منت كەرد لەسەر شیعر، دەمووى ئەووە بلێم كە بىتو ئیمە بتوانین شیعرییەتى شیعر، وەك خۆى بياریزىن و نەهیلین بىتە دەستەچیلەى هیچ مەرام و بىر و پەروا، ئیتر شیعر هەر درىژە بە ژبانى خۆى دەدات و لە هەر شوێنێكدا كە پىوستى كۆمەلگە بى، دەتوانى هەم مێژوو، هەم ئابىن، هەم سیاسەت و... بىت. هەروا كە هەموومان باش دەزانین شیعرمان هەبە لە زمانى كوردیدا كە رەنگە هەى ۱۵۰۰ سال لەمەو بەر بىت و لە سەردەمى هاننى ئیسلامدا بۇ ئەم ناوچە، نووسرا. دەبىن و هەبا بە زمانى شیعر، مێژوو لە خۆیدا تۆمار كەردوو كە رەنگە دەقە مێژووییەكان بەو جوانییە و بە شیوێ بەك كە لە هەموو دەورە بەكدا هەستى مرۆقدۆستانە بىزۆنى، باسى ئەو كۆشتورنەیان نەكەردى. وەها بە شیعر و لە رینگەى وشە و كیش و دووپاكرەنەووەى هەستە جەرگەرەكان، باس لە وێرانى و بەدبەختى خەلك لەو سەردەمەدا كە، كە بىگومان مێژوو هەرگیز بەو وردەكارىیانەووە و لەو روانگەووە باسى ئەو كارسانەى نەكەردوو. من پێم وایە هەمیشە هەم و غەمە هەر ئەووە بوو و لە شیعرەكانیشما هەر وام كەردوو. لە كاتى روودانى هەر كارسانىكدا بەسەر ئەم كەلە لىقەو ماوێ خۆماندا، من بە زمانى شیعر باسى دەرد و نازارە كەمانم كەردوو و هەرگیز بى دەنگ و بى هەلوێست نەبووم لە ئاست ئەو گشتە مەنەتى و ناخۆشییانەى كە لە مێژوو ئەم چەنسالەدا، بەسەرماندا هاتوو. دەبىنى لە زۆر كاتدا، شیعرەكانیشم كارىگەریتى سەدان مانقیستى سیاسى بوو. من هەرگیز وەكوو شاعیرىك لە ئاست هیچ یەك لەو زۆلماندا بیدەنگ نەبووم. لەبىرتانە كاتى كارسانەكەى "ئاپلان" لە دەریای تور كیا رووى دا، هەموو دنیا بە شیوێ بەكى سیاسییانە هەلوێستیان گرت و دەشتوانم بلێم زۆرەى ئەو هەلوێستانە، لە لایەن كەسانىكەووە كە خۆیان هۆكارى ئەو كارسانە بوون، پەرواگەندایەكى سیاسى بوو بۇ خۆیان. كاتى هاواریان دەكەرد ئەو رەسالى سەدەى ئیمەیه و بە مەكرەووە دەكران. من بە شیعر بە گوێى نوستووى ئەواندا هاوارم دەكەرد كە ئەو رەسالى ئیووە. ئیووە كە هوى دروست بوونى ئەم سەدە بە بوون و ئیستاش نكوولى لە هەموو دزبویەكانى خۆتان دەكەن. بەلام نازان هیشتا كەسانىك هەر ماون كە بە دەنگى خۆشان نەبى، بە دەنگى شیعر و چىرۆك و هزریان بە گوێماندا هاوار دەكەن و رۆژىك دەبى هەر بە وشە و بە شیعر، كۆتایى بە ناخەزى و بەدەرەوشتى هەموو ئەو ملههورانە بەین...

فریا: بە تیر و تەسەلى باسى خۆتمان بۇ بكە. باسى ئەو مێژووی بوو هوى دروست بوونى كەسایەتى جەلالى مەلەكشا. دەمانەوى خۆینەرمانان بزەنم لە كوێو و چۆن دەستت پىكر دوو و بە ئیتر گەبشتوو؟ سەرەتا لە گەل شیعرى كوردى چۆر رووبەر و بوونەووە و چۆنمان مامەلە لە گەل زمانى زگماكى خۆتان كەردوو بۇ نووسىنى شیعر؟ بە تەبەت لە سەردەمىكدا كە رەنگە نووسین بە زمانى زگماكى — ئەویش نووسىنى شیعر — زۆر سەخت و ئەستەم بووبیت. ئەووە دیارە و تا ئیستا لە زۆر جىگەدا باسى لىكرارە، ئەووە بە كە ئیووە لە سەردەمى خۆتاندا، بە كىك بوون لە كەسایە تیبه پىشەنگەكانى شیعرى كوردى و تەنەنەت جار و بارىش زۆرىك لە قۇناغە جىاوازە ئەدەبىیەكان و سەبەكە تەبە تیبه كانی ئەو سەردەمە، ئیووە دەخەنە پال خۆیان و وەك بە كىك لە داھینەرانی ئەو رەوتە دیارانە، لە رۆژەلاتى كوردستاندا، ناوتان دەبەن. لە لایەكى دىكەشەووە زۆرىك لە شاعیرانى بەناو بانگى سەردەم — وەك شىر كۆ بىكەس — بە باشى باسى ئیووە دەكەن و وەك بە كىك لە بالەكانى شیعرى

کوردی له رۆژه لاتدا ناوتان دهبات. لهو سهردهمه شدا هه ندیک شاعیری دیکه که ئیستا خویان دهنگیکی دیارن له ئه ده بی کوردی رۆژه لاتدا، له گه ل ئیوه هاوهری و هاوهرز بوون -وه کوو بهر بزبان فهره ی دوون ئه رشه دی و ئیبراهیم ئه حمه دی نیا- که گه شه به کی تایبه تیتان به شیعری ئه و سهرده مه ی رۆژه لات دابوو. ده مه ی به وردی باسی ئه و مزاره تایبه ته م بۆ بکه ن.

مه له کشا: سه ره تا پیم خۆشه خالیکی گرینگتر له وانه بینه ناراه و ئه ویش ئه وه به که ده بی دیان به ودا بنیم که من پیاویکی گوندیم. واته که سیکم که هیشتا ش و هه میشه هه ر عاشقی گوند و سروشت و کشتو کال و هه موو ئه و لایه نه گوندیانه م که مرۆفی مودیرن لیبی وه مزن و له گه لی بیگانه ن. هیشتا ش هه موو و جوودی من به گوشت و پیست و ئیسقانه وه، هه ر گوندییه و تا کوو بشمینم له گوند نابریم. هیشتا ش له گوندی خۆمان زوینم هه ر هه یه و مالیشم هه ر له وئ ماوه و ده خوارم تا کو تایی ته مه نم هه روا بمینمه وه. هه ربۆیه راشه کاوانه ده لیم ئه م خالی گوندنشین و خۆشیستنی سروشته له لایه ن منه وه، کاریگه ریه کی ئه و تۆی له سه ر روح و هزری من دانا وه و هه میشه ش ئه و کاریگه ریتیه به روخساری شیعره کانه مه وه ده مینیه وه. هه ر ئه م حه زه کاریکی کردو وه که هه میشه هه موو

هه وئ و تیکۆشانی من له پرۆسه ئه ده بیی شیعردا ئه وه بی که ئاوری جددی له بارو دۆخی مرۆفی گوندنشین -یان باشتر وایه بلیم مرۆفی سروشتی- بده مه وه و هه وئ بده م شیعره کانه هاواری گوندییه کان و سروشتپه ره ره کان بن. به لام به داخوه بارو دۆخی ژبانم به بۆنه ی پیشه ی باو کمه وه که کارمه ندیکی ده و له تی بوو، ناچاری کردین که بینه شار و بۆ هه میشه ش له شار بمینینه وه. له شاریشدا له جیگایه ک ده ژابین که جیبی ژبانی مودیری گشتی ئه و سازمانه بوو که باو کم کارمه ندی ئه وئ بوو. ژبانی ئه ویش به بۆنه ی هاوسنییه تی له گه ل مودیری گشتی ئه و سازمانه و دیکه ی کارمه نده کانی، بووه هۆی ئه وه ی که ئاگه داری شیوازکی دیکه ی ژبان له ده ره بری خۆمان بین که ئه ویش ژبانیکه بۆرژوازیانه و لوکسی شاری بوو. لیره دا دژوازییه کی گه ره له ژبانی مندا دروست بوو: ژبانی کاریگه ری و هه ژارانیه ی ئیمه له هاوسنییه تی ئه و ژبانه لوکسه بۆرژوازیانه ی مودیر و کارمه نده بالاده سته کان. به راوردی ژبانی دوو که سایه تی ئه م دوو بواره -کاریگه ریک و مودیری- ده بیته هۆی تیرامانی زیاتری مندالیک که هه موو خویلیای ئه وه به بیته شاعیر و هاواره کانی خه لگی گونده که ی خۆی به گوئی دنیا بگه نه یته. ئه م

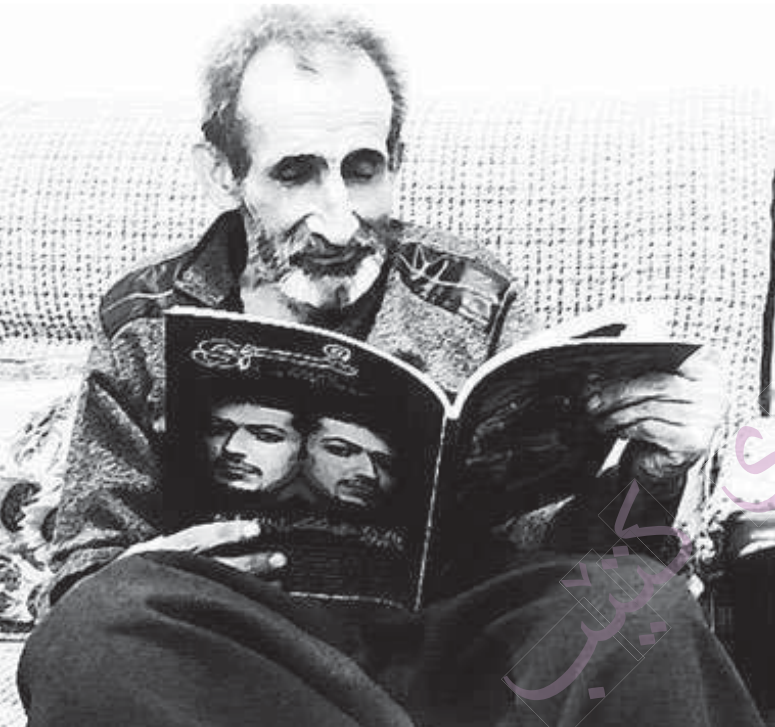
دژوازی و پارادۆکسه که له هه موو شتیکدا به حاسانی ده بیندرا، له جلوه به رگه کاند، له شیوه ی قسه کردنه کاند، له شیوه ی هه لسه کوته ی که سه کاند، له شتومه کی نیو ماله کاند، به حاسانی ده هاتنه بهر چاو، ببوونه هۆی ئه وه ی که زیاتر بیر له ژبان و ئازاره کانی و که مو کووری و مه رووم بوونه کانی بکه مه وه. ئه م پارادۆکسه، رهنگه له وجودی مندا زۆر نه بوو بیه هۆی نه فره ت و رق، به لام جوړیک بیزاری له مندا به نسه ت ئه و که سانه وه که بی هه چ هۆیه ک ژبانیکه خۆشته ر و شاهانه تر له ئیمه یان هه بوو، دروست کردبوو. جوړیک جیاوازی و له به کنه چوون که هه ر ئه م جیاوازی و له یه کنه چوونه بوو خه ریکبوو و ده مه رده ریگه ی بۆ ده رده خسته م و ده بیردم به ره و شیعره وه و له شیعریشدا که ئاساییه ئه و دژوازییه، رهنگدانه وه ی خۆی هه بیته. له راستیدا ئه و دژوازیی چینایه تیه ی کۆمه لگه ی ئیرانی -که به ئاشکرا له نیو کورد و فارسدا هه بوو، ئیستاش هه ر هه یه- رۆژه رۆژ زیاتر له من و شیعردا بالای کردو وه و له گه لمان گه ره بووه. ئه و سهرده مه به تایبه ت له نیو سیاسیه کاند، زۆر تر باس له و دژوازیی چینایه تیه ده کرا و منیش هه ر به و دژوازییه وه سیاسه ت و دوچار شیعرم ده ست پیکرد. خه بات له دژی ئه مپریالیزم و چینه بۆرژواکانی کۆمه لگه، ده بوونه هه وینی شیعره کانه م و به م روانگه وه هاتمه دنای ئه ده بییه وه. ته نانه ت به که مین زیندانیش که چووم، هه ر له پینا و ئه و خه باته بوو که له و سهرده مدا به بۆنه ی روانگه تایبه تیه کانی مار کسه وه له مندا شکلی گرتبوو. چه ند سالیگ به م بۆنه وه له زیندانا مامه وه و دوا ی ئه وه ش چه ن جاریک به بۆنه ی بابته ی دیکه ی وه کوو بابته ته نه تها یه تیه کان که و ته مه وه نیو زیندان و ئه م زیندان چوونانه م بووه هۆی ئه وه ی له گه ل که سایه تیه گه ره کانی ئه و سهرده مه و به ره هه مه ناوازه کانیان ئاشنا بیم. له سهرده می شوژی سپی ئیراندا که ریفۆرمخوازییه کی جددی شکلی گرتبوو، له قوتابخانه و به ندیخانه، یه کیک له و که سانه بووم که هه میشه بانگه شه ی ئه و خه باته تازه له دا یکووم ده کرد و جاروباریش شیعرم له و باره یه وه ده نووسی و ده مخویندومه. ئیمه ئاوا گه ره بووین: به زیندان و شاریه ده کران و گرتن و ئه شکهنجه، مندالی و میرمندالیمان تپه راند. منیش وه ک زۆریک له شاعیرانی کوردی ئیرانی، له خویندنه وه و نووسینی شیعر به زمانی فارسییه وه ده ستم پیکرد. که م که م له گه ل شاعیرانی ناسرا و نه ناسراوی ئه و سهرده مه ی ئیران، پیوه ندیم دروست کرد و له زۆریه ک له کو بوونه وه کاند شیعرم ده خویندومه. ته نانه ت جاریک چه ن شیعریکم بۆ ئه حمه دی شاملوو خویندومه -به پیکه نینه وه- که زۆر به دلی نه بوو و وتی له و شیوازه شیعرییه وه ره ده ر، کاتی خۆت به فیرۆ مه ده له وه زیاتر. له گه ل که سانی دیکه ش وه ک خوسره ی گو لسه رخی پیوه ندی باشم هه بوو. چونکه شه و رۆژ به شوین جه ره یانی سیاسیه رۆژی ئیرانه وه بووم و ده مویست سه ری لی ده ره به ئیم. نه ک به مه به سته ی ئه وه ی که داخه ل به و جه ره یانانه بیم، نا زیاتر به مه به سته ی ئه ده بیات و شیعر وام ده کرد و ده مویست کار بکه م. نزیکیش بوومه وه لیان. به لام که له گه ل زمانی زگماکی خۆم ئاشنا بوومه وه و زانیم به و زمانه جوانتر و باشتر ده وتانم شیعر بنووسم، له و جه ره یانانه دوور که و ته مه وه و زیاتر هاتمه وه به ره و هه سته ته تها یه تیه کانی خۆمان که به هه موو شیوه یه ک پامال کرابوون و له بهر چاونه ده گیران.

فریا: سه ره تا که ده ستتان کرد به نووسین به زمانی زگماکی، شیعره کانتان له چ ریگایه که وه بلاو ده کرده وه؟

مه له کشا: ئه و سهرده مه نه گو فاریکی وه ها هه بوو که تایبه ت بی به شیعر و بابته تی کوردی، نه که سیش به جوړیکی جددی بیری له چاپ و بلاو کردنه وه ی کتیب ده کردومه. زۆر تر له کو بوونه وه و پرۆه سه مه سیاسیه کان بوو که جار و بار هه لیک ده ره خسا بۆ که سانیکی وه ک من که شیعریک بخوینینه وه. سالانیکه زۆر دوا ی ئه وه که که م که م گو فاری کوردی هاتنه ئاراه، منیش له گو فار و هه فته نامه کان نزیک بوومه وه. ئه گه رچی زیاتر له رووی باندبازی و که س و ئاشنا و رۆشناهو کاره کان چاپ ده کران. به لام من زۆر پشتر له وه و له سهرده می فارسی نووسینمدا، چه ن که سیکم په یدا کرد که بتوانم له ریگه ی ئه وانه وه خۆم

زۆرىك لهو سالانهى كه كتيبه كاني بهر يزتان له پيشانگاي كتيب پيشكەش كراوه، فرۆشيكى باشى بووه و پيشوازيه كى بى وينه لى كراوه. ئايا ئەم پيشوازي و فرۆشه باشه، هيچ داهايتيكى بو ئيوه وه كوو نووسهري كتيبه كان هه به؟ يا خود باشتەر وايه بلیم ئەو دەز گايانهى كه كتيبه كاني بهر يزتان چاپ و بلاو ده كهنهوه، له داهايتى فرۆشى ئەو كتيبه كه جارى وايه به چهندين چاپ ده گات، بهشى ئيوه چۆن حسيب ده كهن؟

مهله كشا: بهلى. ئەوه زۆربهى ئەو كتيبانه كه ئيمسال ئەو فرۆشه باشهيان هه بووه، چاپى دووههم و سيههم و تهنانهت پينجه ميشى بووه. بهلام به داخهوه بهشى ئيمه لهو پيشوازيه باشانهى كه لتيان ده كرى و يا بلين نامينهوه به سهر دهستى دهز گاي چاپه كانهوه، له سهدا ده و دوازهيه و ئەمه زۆر بهشيكى كه مه بو كسيك كه به راستى ماندوو دهى به بهرهمهينانى ئەو كتيبهوه و ده كرى بلیم بو كسيك كه تهمنى خۆى له سهر نووسىنى شيعر داناهه و هه موو ئەو شيعرانهش ده بن به كتيبيك كه داهايتى رهنج و ئيش و چهرمه سهرى زيانتى، بهلام خۆى بهشيكى زۆر كه له لايه نه پوزيتيفه كەى — كه چاپ و بلاو بوونهوه و فرۆشى كتيبه كانه — دهستى ده گريت. به گشتى بارودۆخى هه موومان وايه و هيچمان لهوه باشتەر نين،

تازه ده كرى بلیم كه ئەو بهشه ده دوازه له سهديه، بو من ئاوا حسيب ده كرى، ئەگينا بو شاعيران و نووسه رانى ديكه زۆر لهوه كه متهر و رنكه ههر نه شببت. بهلام چارى ناچاره و هيچى له گه ل ناكرى. وايان ليكر دووين كه تهنيا بهوه رازى بين كه شكور كتيبه كانمان چاپ ده بن و ده چنه بهر دهستى خوينه ر، ئيتر هيچيشمان لى دهست نه كهوت، كيشه نيبه. ئەمه فهزاي ناپرؤفيشنال بوونى ئەدهب و كلتوره له وه لاتهى ئيمه دا و هيچيشى له گه ل ناكرى. هه ليهت هه ندېك له وه شانخانه هه باشترن و بهشيكى زياتر بو من حسيب ده كهن، بهلام به گشتى كيشه كه ههر هه به و چاره سهرى ئەسته مه.

فريا: له چۆنويه تى چاپى كتيبه كان له بوارى كواليتى و ديزاين و جۆرى كاغەز و رووبه رگ و... رازى بوون؟

مهله كشا: نا. بهداخه وه جارى وايه كتيبيك له بازاردا نايابيش بووه من هيشتا نهمديوه، چيگا به وهى پيش چاپ و بلاو بوونهوى، چهن بهر گيكى كتيبه كه م نيشان بدىر بو ئەوهى كه راي من بزنان. كتيبي كۆبه ره مه كان، له چاپى

دهر خه م. يه كيان هه سه نى موزه ييه ن بوو و يه كيشيان عه ليه رزا ته بابى. ئيسماعيل خويى و نوورى عه لاش كه سانيك بوون كه زۆر هه ولتيان ده دا يارمه تيم بدن لهو بواره دا. گوڤاريكى بهر شكه سه تهمان گرته خو به نيوى "ئوميدى ئيران" كه به شيوازيكى جددى توانيمان گه شهى پى بدهينه وه و ناوى بخه ينه وه نيو رۆژنامه و گوڤاره كاني ئەو سه رده مهى ئيران و تهنانهت رۆژهى چاپى گوڤاره كهش تاناستيكى باش چوه سه ر. ههر ئەو كاره بووه هۆى ئەوهى كه تا راده يه كى باش بناسرين و لهو ماوه دا كه سانيكى جددى داواى باه تيان لى كردم بو چاپ. ئەوه بو من زۆر سه رسوور هينه ر بوو. لهو كاته دا خوسره و گولسور خيش له گه ل خيزانى گوڤاريكى چاپ ده كرد به نيوى "رازى گولى سوور" كه گوڤاريكى زۆر پرؤفيشنال بوو. هه موو شو ماره يه ك باه تى منى چاپ ده كرد و به تايهت شو ماره ي شهش يا كهوت بوو كه دؤسيه يه كى تايه تى له سه ر من كردبووه و تيبدا كه سانيكى زۆر له سه ر شيعره كانم نووسيبويان و رۆژه يه كى باشى شيعره كانيشمى پاشكۆى دؤسيه يه كه كردبوو كه به گشتى نزيك ۴۰ لاپه ريه كى ده گرته وه. گولسور خى خۆمى خوش ده بوست و تهنانهت چهن جاريش ها ته مالمان و زۆر نزيك بووين بيكه وه.

له بوارى ناسراني شيعره كانيشم به زمانى زگماكى كه ده توانم بلیم زياتر له داوى شو رشى ئيرانه وه و به تايهت له گوڤارى سه روهى ئەو سه رده مه دا كه سه ره تاي بوو و ئاوپرېكى باش و جدديى له ئەدهب و هونه رى كوردى ده دا يه وه، ده ستى پيكر د. زۆربهى شو ماره كاني سه ره باه تى منى تيدا بوو و ماوه يه كيش تهنانهت هاو كاريه كى جدديى ئەو گوڤاره م كرد و وه كوو پيشه يه ك تيبدا كارم ده كرد. ههر ئەوه بووه هۆى ئەوه كه شيعره كاني من به زمانى كوردى زياتر ئاوپرېان لى بدرېته وه و تهنانهت كه سايه تيبه گه ره كاني ئەده بى كورديش لوتفى خۇيان نواند و له سه ر كاره كاني من قسه يان كرد. سه رده ميك له گه ل خوالخوشبوو مارف ئاغايى به شوين كۆبوونه وه و ساغ كردنه وهى كاره كاني سواره ئىلخانى زاده كه وتين و توانيمان لهو بواره شدا زۆر كار بكه ين. به گشتى هه موو ئەو هه ولانه بوونه هۆى ئەوهى كه كه م كه م له نيو كۆمه لگه ئى ده به دؤستى كورديدا جيگه و بيگه يه كى ديار به ده ست بهينم و شيعره كانم ئاوپرې جدديى لى بدرېته وه.

فريا: چۆن بوو بربارت دا به كوردى بنووسيت و واز له فارسى نووين بهينيت؟ ئايا لهو ئالوگۆرهى زمانى نووسينت خوشحال هه؟ پيت وانيبه بهو كاره غه درت له خوت كردي؟

مهله كشا: من نه ك تهنيا په شي مان نيم لهو كاره، بهلكوو زۆر يش شادمان و رازيم. چونكه ئەوهى راستى بى ئيمه تهنانهت ئەو كاتهش كه خه ريكن به زمانيكى ديكه ي جگه له زمانى خۇمان ده نووسين، له راستيدا خه ريكن خۇمان ته رجمه ده كه ينه وه و ئەو جۆرهى كه زمانى دا يكي مان شاره زاي هه موو كه لو كوونه كاني بيروه زرى مروڤانهى ئيمه به بو ده برينى هه ست و سۆز مان، زمانيكى ديكه ناتوانى ئەو كاره مان بو بكت. هه موو هه ستيكى ئيمه به زمانى دا يكي مانه و ههر بهو زمانه يه كه وه رگرى ئيش و ئازاره كانمان و خوشحالى و شانازى و سه ربه رزى و ديكه ي هه سه ته كانمان ده بين. كه واته تهنيا بهو زمانه شه ده توانين به باشى به يانى بكه ينه وه. زمانى ئيمه زياتر پيوستى به كار و خزمهت هه به و ده بى ههر كام له ئيمه له جيگه ي خۇمانه وه هه ولى بو بدين كه زياتر گه شهى پى بدين و رازا وه ترى بكه ين. بۆه ههر گيز به شي مان نيم له وهى كه ريگه ي خزمهت و گه شه دان به زمانى دا يكي مم هه لېزارد و له م ريگه شدا رنكه چهرمه سه رى و له مپه رگه ليكى زۆرم له سه ر رى بووبى، بهلام ئيستا كه ئاوپرې لى ده ده مه وه، پر به دل رازيم له هه موو ئەو ئازارانه شى كه له پيناو ئەو زمانه دا كيشا ومه.

فريا: له پيشانگاي كتيبي ئيمسالى سه نه كه له م ماوه دا بهر ئوه چوو، كتيبي كۆى بهر هه مه كاني بهر يزتان وه كوو كتيبيك كه له نيو كتيبه كاني دهز گاي چاپى پانيزدا زياترين فرۆشى كرديوو ناوى برا بوو، ههروه ها كتيبي كاره ساتيش له ريزى سبه مه مى دهز گاي كاليجدا ناوى ها تبوو. به گشتى ئيمساليش و

به كهمى كه به داخهوه به هيچ شيوه يه ك رازى نه بووم. به لام له چاپى دووه مهيدا، هاورپيه كم به ناوى "رما نه قشبه ندى" هاو كارى كردم و توانيمان كواليتى كتىبه كه له بوارى ديزاين و چينى شيعره كانهوه، تا ناستىكى زور بهرز بكه ينهوه و باشتربى له جارى يه كهم. خاتونىكى هاورپشم ههيه له كانادا كه ئه وىش بؤ بردنه سهروهى ناستى كواليتى كتىبه كانم، زور يارمه تيم ده دات. خالىكى جى سهرنج كه پيم خوش بو تى بگيرمه وه ئه وه يه: كه له چاپى دووه همى ئه و كتىبه دا، كتىبى "زه زه زه جىرى شه هيدان" كه كومه له شيعرىكى زوى خوم بوو، هه ر به مجه و زى ئه و كؤبه ره مه مانه چاپمان كرد و به چاپى دووه مه كه مان زياد كرد و له ۴۰۰ لاپه ره وه كردمانه ۶۰۰ لاپه ره. كه ئه وه زور بووه هوى رهامه ندى و خوشحالى خوم. هه ليه ت من ده ربايسته ئه وه نيم كتىبى كم به چاپى شه شه م و حه وتم بگات، به لام هه ول ده دم له چاپه كنى ديكه دا، بوارى كواليتى كتىبه كه له وهى كه هه يه باشتري بكم و به رز ترى بكه مه وه.

فريا: له باشوور له شاره كانى هه ولير و سلينامى - و له لايه ن ده رگاى چاپ و په خشه كانى ئه و نه، تا ئىستا هيچ پيشنيارى كتان بؤ چاپى كتىبه كانتان له وى هه بووه؟ ئايا به ته مائى ئه وه نين روژىك له روژان كوى كتىبه كانتان له وىش - بؤ خوئنه رانى ئه وى - چاپ بكه ن؟

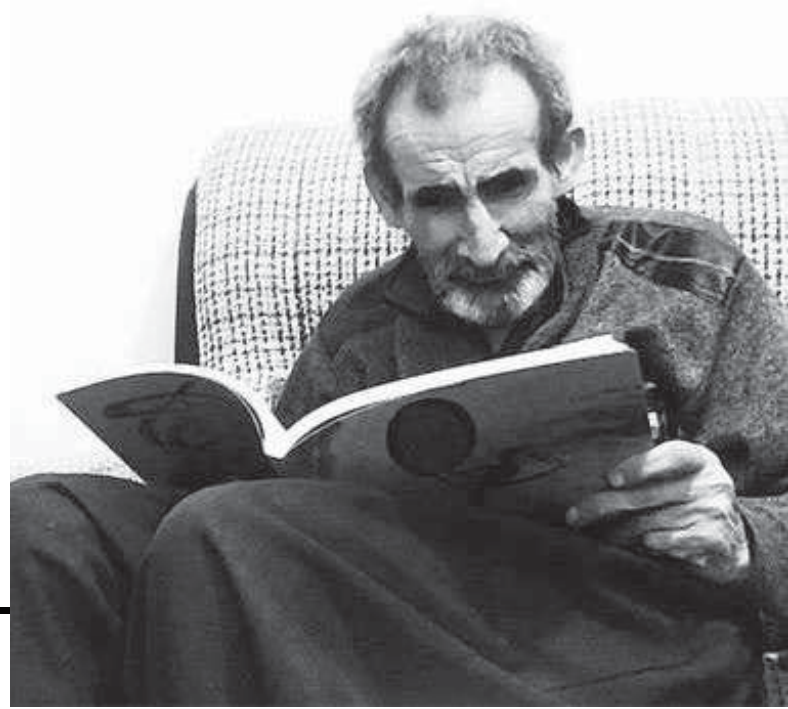
مه له كشا: بى گومان تا ئىستا له لايه ن دوستى نازيمه وه كا كا نازاد به رزنجى له ده رگاى چاپ و په خشى سه رده م، چن جار پيشنيارى ئه وم پىدراوه كه ئه و كاره بكم. به لام به داخه وه هه ر جاره ي به بؤنه يه كه وه، دو كه وتوو وه و نه كراوه. به دلنبايه وه له باشوور رپه وه يه كى باشى خوئنه رى ئه ده بيمان هه يه كه زوربه ي ئه و خوئنه رانه به جوژىك له گه ل شيعره كانى من ئاشنان و خوازبارى كتىبه كانم هه ن. به لام به داخه وه به هوى نه خوشى و نه توانينى منه وه، تا ئىستا نه كراوه بچمه ئه وى و گريبه ستياين له گه ل بكم بؤ چاپى كتىبه كانم. هه ليه ت چن سال له مه وه به ر چوم و ته نانه ت له لايه ن به ريز مه سه وود بارزانيشه وه پيشنيارى مانه وم پىدرا و ته نانه ت مال و زيانىكى باشيشان خسته ئىختيارى خوم و دايكه مه وه، به لام نه متوانى و به هوى ئه وهى كه دل م ته نيا له م شاره ئوقره ده گري ت و ده حه سيته وه، گه رامه وه. به لام به ته مام به مزو وانه ديسان بچمه وه و له وى چهنده ها كور و كؤبوونه وهى باش بؤ خوئنده وهى شيعرم به ده سته وه ده بى كه له لايه ن ستافه ئه ده بى هونه ريه كان و كه ناله ناسراوه كانى ئه و نه وه به رپه وه ده چي ت. ئوميدم واپه كه بتوانم له گه ل ده رگا ناسراوه كانى چاپ و په خشى كتىبى شدا، گريبه ستىكى باش بنووسم بؤ چاپى كتىبه كانم له وى. ئه وهى راستى بى باشوورى كوردستان له ئىستادا هه لىكى باشه بؤ نووسه ران و هونه رمه ندانى ئيمه كه بتوانم له وى كاره كانيان

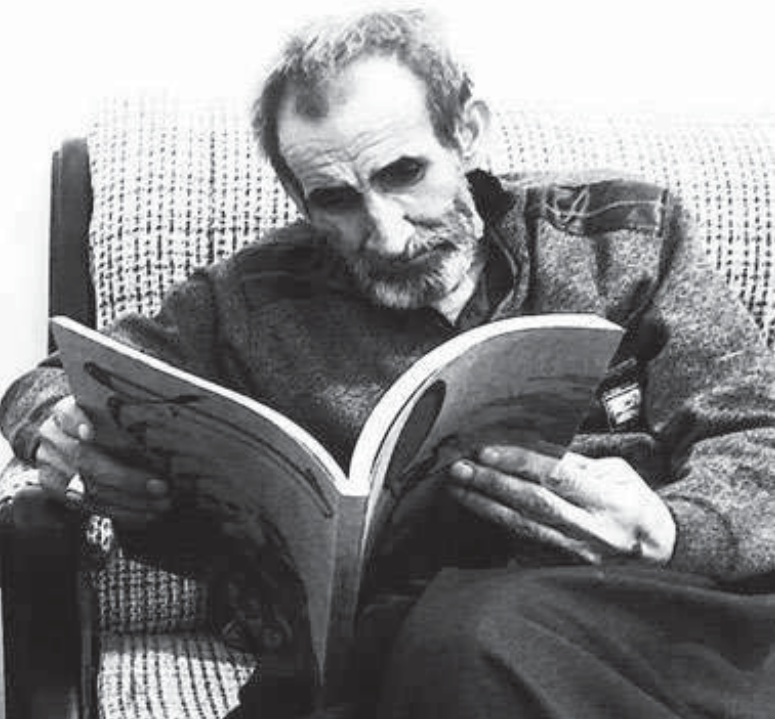
بلاو بكه نه وه. به لام به مه ر جىك له وىش باسى بانديازى و ئاشنا و روشنا نه ياته گوژى و زيات مه به ستياين له خرمه ت و ناساندى ئه ده بياتىكى جدى و پرؤفيشنال بى تا ناساندى كه سه نزى كه كنى خوڤان له بارى خزمه تى و سياسيه وه. ئىستا له هه موو كاتىك باشتربى ده توانين له فرسه ته كانى ئه وى كه لك و به رگيرن بؤ ده له مه مند كردنى ئه ده بياته كه مان و به جيه انى كردنى ئه م پرؤسه مه زنه كلتور يه.

فريا: شيعره كانى ئيه ئه وه ندى كه له فه زاي مه جازى و توره كومه لايه تيه كاندا، ده ست به ده ست ده گه ريت، له فه زاي چاپى و وه شاندا وه كوو كتىب ياخود گوڤار، به و جوژه كه شياوه، به داخه وه كارى له سه ر نه كراوه و هه ر ئه مه رنكه به جوژىك له جوژه كان به ره ره مه كانى ئيه وى و ليكره بى ت كه ناستى رينووسى و چنينيان، به پى نووسينى ناسره زايانه ي كه سه كان له و جوژه فه زايانه دا، دا به زيت. هه ليه ت ئه م كيشه يه به گشتى له گه ل زوژىك له نووسه رانى كورد هه يه. به لام له به ره ره مه كانى ئيه ودا ره نگه نانه وهى ئه م خاله به جوژىكى ديكه بووه. ئيه بؤ زور بؤنه ي تايه ت وه كوو شه هيدبوونى كه سايه تيه گه وه ره كانى كورد، ئيعدامى روله كانمان، كوره وه كانى كورد له چوار پارچه ي كوردستان، هه رس هينانى سياسه ت و ئابورى له پارچه غه درليكره وه كانى ديكه ي كوردستان و... هه ت، زور باهه تى گه وه و تايه تيتان نووسيه كه به حاسانى هه ر له رپه گه ي ئه م توره كومه لايه تيه نانه وه، زووتر له كتىبه كانتان چوونه ته نيو خه لكى. ئايا ئه م خاله چهنىك دلخوازى خوتانه و راي به ريز تان له سه ر ئه م باهه ته چيه ؟

مه له كشا: ئه وهى به پيوستى ده زانم باسى لي بكه م، ئه وه يه كه پيم خوشه خوئنه رانم بزنان كه من به راستى شاعبرى "بؤنه" نيم و كهم شيعرم هه يه كه به تايه ت بؤ بؤنه يه كى ديار و تايه تى ميژوو ييم نووسين، نا. ئه گه ر دانيشى به وردى شيعره كانى من بخوئسته وه و رپه گه وتى نووسينه كه يان به راورد بكه ي، ده بىنى كه زوژىك له و شيعرانه به هيچ بؤنه يه كه وه نه نووسراون و ته نانه ت له گه ل رپه گه وتى ئه و بؤنه يه كى خه لكى پىيان واپه بؤنه ي فلا نه شيعرى من، مه ودايه كى زوربان هه يه. به لام ئه وه رنكه لايه نىكى ميژووى ئيمه، يا خود شيوازىكى ئه و جوژه شيعرانه بى كه وه ها به حاسانى له گه ل بؤنه جوژاو جوژه كاندا، ده گونجيت و رپك ده خرين. بؤ نموونه من بى ئه وهى له بىرى شتىكدا بوويتم يا مه به ستى كم بووى، ها تووم له شيعرىكدا له سه ر مه رگى كه سيك، شه هيدىك وه كوو ناوئىكى گشتى نه ك ناوئىك به نموونه، چهن كؤيله يه كم نووسيه، دوايى لىيان پرسيم - به پيكه نينه وه: يه خه يان گر تووم - كه ئه و شيعره ت بؤ كى نووسيه؟ بؤ كيم وتوو؟ ئه بى ئه م هه موو ساله بؤتان ده ر كه وتبى كه من لايه نگرى هيچ جيزيىك و رپنازىكى تايه ت نيم، ئه وه شى كه ده بىنن هه ر ئه و شيوه نى كه وا من كردومه به شيعر بؤ شه هيدىك و كه سايه تيه كى ناديار، به بؤنه ي شه هيدبوونى رپه رانى كورده وه داندراره، من ناگه دارى نه بووم و ناكرى بؤ ئه وش هيچ وه لامىكى لايه نىكى تايه ت بده مه وه كه بؤ وابه وه؟ ئه وه ده گه رپته وه بؤ ميژووى ئيمه و ئه و به سه ره اتانه ي كه وا له دريژاى ئه م ميژووه دا به سه رماندا ها توون. ئيتر به مه حزى ئه وه شاعبرىك له شوئنىك شيوه نىك ده هونئيه وه، خيرا ئه و به سه ره اتانه ده گريته وه، نابى كه سى پى تاوانبار بكرى ت و بخريته ژير پرسيا ره وه. زور نموونه ي ديكه ي ئاوا هه ن. بؤ نموونه شيعرى كم هه يه كه ئاوا ده ست پي ده كات: كه خوم ناسى، وتم دايه/ من كيم و چيم؟

له هه زاران جىگه ئه و شيعره به كار ها تووه و رنكه هه ركه س به مه رامى خوى به بارىكا خستبى تى. له حا لىكدا مه به ستى من هيچ يه ك له وانه نه بووه كه باسى لي ده كريت. هه ر كه سيكىش موختره له بؤنه و رپوره سمى خويدا شيعرى من يا هه ر شاعبرىكى ديكه به كار به ينىت و له مابه ينى وتار و پرؤگرامه كانيدا، بيخوئيه تيه وه. به لام ئه وه نابيه ته هوى ئه وه كه خه خه بخه ينه سه ر شاعيره كه ي و بلين تو سه ر به رپنخراوه و حيزبه ي كه شيعره كه ي توبان خوئنده وه توه و يا نه خير و تو ئه و شيعره ت بؤ ئه و بؤنه يه نووسيه. من پيكه نينم به م روانكه و هه لوئيه ته ي هه ندىك كه س و لايه ن دي ت. من وه كوو خوم ئىستا به و قنعه ته

قسەى پىدەكەم، پىئى دەژىم، پىئى دەگرىم و ھەموو خۆشى و ناخۆشىيەكانم بەو زمانەئەزمون دەكەم و لەگەل ھەموو تايەتمەندىيەكانى ئەو زمانەدا ئاشنام. كاتىك ئىژم: ئىخ، كزەى جەرگم! دە وەرە بە فارسى ئەم ھەستەم بۆ دەرپرە، بەشىوئەكە كە كوردىك ھەستى پىئى بچوولت.

فرىا: پرسىارنىكى گرىنگ كە ھەبە، چۆنەتە ھەلسوكەوتى رۆژنامە و گوڤارە كوردىيەكانە لە گەل بەر بزانان. چەندە ئاگەدارى ئەو بابەتە ھەى كە لەسەر ئىوھ دەنووسرىت و لە رۆژنامە و گوڤارەكاندا بلاو دەبىتەوھ. ئابا ئەوانەى گەتگۆبان لە گەل كوردووى، چەندە دەروھەست و راست بوون بە نەسبەت پرسىارەكانىان و ئەو وەلامانەى ئىوھ كە بە لارىندا بردىبىتەيان يان نا؟

مەلەكشا: ئەوھى راستى بى، ھەروا كە پىشترىش باسەم كرد، تەفيا لە رىگەى دۆستانەو ئاگەدار دەكرىمەوھ و زۆر جار لىنك يا خود وىنەى ئەو بابەتەى لە سەر شىعەرەكانى من نووسراون، بە دەستەم دەكات. ھەلبەت لە بواری وتار و شىكارى شىعەرەكانەو كە ئەوھ من نابى ھىچ بلىم، چونكە ماڤى ئەو تووژەرەبە كە خۆى چۆتى پى زانستى و پسپۆرەنە بى، لەسەر بابەتەك بدووت و بە پىئى ئەو خويندەوھى كە لەو بابەتە ھەبەتەى، شىكارى و تووژىنەوھى خۆى پىشكەش بكت. بۆ نمونە ھەر لەو ژمارەى گوڤارى ”شى“دا كە ئىوھ خويندەوھەكتان لەسەر شىعەرەكانى من و دىباى نووسىنم، دانابوو و بە قەلمەى ھاوړى لار ”ئەنوەرى عەرەب“ نووسرابوو. بە گشتى شىكارىيەكى خراب نىيە، بەلام لە زۆر جىگەدا بى ئەوھى ئەو جوړە كە شىاوھ بچىتە ئىو ناخى راستەقىنەى شىعەرەكانەو، باسى ئەوھ بۆ خوينەر دەكا كە دىبا شىعەرەى من، دىبايەكى تارىك و ناوئىدەنەبە. لە حاالىكا ئەوھ بە راي من خويندەوھەكى دروست نىيە. ئەمە من خۆم نابى باسى بكەم، بەلام پىووستە خوينەر ئەوھ بزائىت كە ئەو بىرۆكەبە دروست نىيە. چونكە لە شىعەرەكانى مندا، تەننەت لەوانەدا كە بۆنى خەم و كەسەرىيەكى قوولى لىدى، ئومىد بەرق دەداتەوھ و بە ئاشكرا دەدرەوشىتەوھ. ھەرچەن پىم واپى خوينەر خۆى ئەمە بزائى و پىووست بەوھ نەكاروون كوردەوھى بۆ بدرت. چونكە ھەروا كە وتم بۆ ئەو وتار و لىكوولەنەوانەى كە لەسەر شىعەرەكانى من نووسراون و لە گوڤار و رۆژنامەكاندا بلاو بوونەو، پىووست ناكا من دەخالت لە ھىچ خالىكىدا بكەم. بەلام كاتىك باسەكە دىتە سەر گەتگۆ و وتووژ، ئىتر جىواز دەبىتەوھ. دەبى رۆژنامەنووس ئەوھندە دەروھەست بى بە كارىك كە دەيكا كە ھىچ قسەبەكى ناراست نەنى، بە زارى ئەو كەسەوھ كە خەرىكە وت و وىژى لەگەل دەكات. زۆر جار ئەو شتە بۆ من پىش ھاتوھ كە بە داخوھ بووھتە ھۆى ناراحتى و دلئىشانم. بۆ نمونە لەم دوايەنەدا

كەبىشتووم كە شىعەر دەبى بچىتە ئىو خەلك. شاعىر دەبى ھەموو ھەولى ئەوھ بى كە شىعەرەكانى رىگە بكەنە ئىو دلى كۆمەلگا و بىنە و بىردى سەر زمانى خەلكى ئەو كۆمەلگايە. ھەلبەت دىارە مەبەستى من لەمە، شىعەرەى كلاسىك و سوننەتى نىيە، بەلكوو من باسى شىعەرەى نوئى ئەكەم. شىعەرەى نوئى زىاتر باسى ژانەكانى كۆمەلگايە و ئىتر لەو روانگەبەى شىعەرەى سوننەتى و كلاسىك كە ھەر باسى گوول و بولبول بوو، دوور دەكەوتەوھ و زىاتر لەسەر ئەوھ پىنداگرى دەكات كە ئازارە مېژووويەكانى گەلەكەى بەرباس بداتەوھ. ئەم خالەش كە باسەمان لىكرد، خۆى نىشانەبەكە بۆ ئەو مەبەستەى كە وتم. واتە ئەوھى وا شىعەرەك بۆ ھەر بۆنە و رىوئەسمىكى دىبارىكراو، بەكار دەھىندرىت و دەخرىتە پال ئەو جوړە بوئانە، خۆى نىشان دەدات كە ئەو شىعەرە باسى ئازارە گشتىيەكانى كۆمەلگاي كوردوھ و چووتە ئىو دلى كۆمەلگا و بە پىكەنىنەوھ-چىش لەمە باشتر؟

فرىا: دوايىن بابەتەىك كە لە ئىوھ بلاو بووئەتەوھ چى بووھ و لە كام بلاووكدا و كەى بلاو بووھتەوھ؟

مەلەكشا: ئەوھى راستى بى زۆر حسىبى ئەوانەم لە دەستدا نىيە. دوايىن بابەتەىك كە بلاو بووئەتەوھ و خۆم ئاگەدارى بىم بە شىوھى وتار بووھ كە لە گوڤارە كوردىيەكاندا و لەسەر كارەكانى من نووسراوھ. بابەتەى خۆشەم لەم چەند مانگەى دوايىدا لە چەند گوڤارىكى كوردىيە ناوخوا و دەروھدا بلاو بووھتەوھ كە بە داخوھ ئىستا لە زەيىندا نىيە كام گوڤارە بوون. چونكە ئەوھى راستى بى من زۆر ئىھتىمام نادەم بە كۆ كوردەوھى ئەو لاپەرە گوڤارەنى كە كارەكانى منى تىدا بلاو بووھتەوھ و ھەمىشە بە پەرشوبلاوى لەملاوئەولا بىنىومىن، يا لە رىگەى دۆستانەوھ ئاگەدار بوومەتەوھ. مروڤ كاتى تەمەنى تىپەر دەبى و دەروا بەرەو زوور، زۆر تاقەتى ھەنىك كارى نامىنچ. منىش وەك خۆم ھەمىشە-بە خەمى نووسىنەوھ بووم زىاتر. بۆ بلاو كوردەوھى بابەت ھەمىشە كات ھەبە و نەشەى بە پىكەنىنەوھ-دواى مردن كەسانىكى دلسۆز ھەر پەيدا دەبى كە شانى ژىر بدەن و بابەتەكان بلاو بكەنەوھ. ئەوھختە ئەوھى باشە ھەرچى بكەوتە دەستىان چاپى دەكەن. -كەمىك پىدەكەنى و دواى چەن چركە بىدەنگى دىسان درىژە بە قسەكانى دەداتەوھ و دەلى- زەمانىك لە گەل مارقدا-سماڤ ئاغايى- دەگەرەين بە شوپىن شىعەرەكانى سوارە ئىلخانى زادەدا و ھەموو ھەموغەممان ئەوھ بوو شىعەرەكانى بە كاملى پەيدا بكەن. ھەمىشە قسەم ئەوھ بوو بۆ مارق، ئەمگوت: ”مارڤ ئەوھت لە بىر بى سوارە لە چاو شىعەرەى فارسىدا، شاعىرى زۆر گەرە نىيە، ھاا ئەوھت لەبىر بىت. ئەگەر بى تەعەسوب حسىبى بكەن، ئەو شاعىرى دەرەجە سى شىعەرەى فارسىيە. “كەچى ئىستا ئەبىسىم كەسانىك ھەلساون و ئەلەين سوارە ھىچ كەمىيەكى لە شاعىرە گەرەكانى فارس نىيە و تەننەت لە گەل شاعىرانىكى وەك نىما و شاملوو بەراوردى دەكەن. من ئەم تەعەسوبەم پى باش نىيە. كابر چوھ لەسەر سوارە نووسىوئى: شاعىرىكى تاقانە كە شىعەرەكانى گشتى دانسقەن و تازە وەكوو ئەو وجودى نابىتەوھ! كاكە بۆ وا دەكەن؟ دەتائەوھى بەو كارانە چى بسەلمىنن. بەخووا ئەو تەعەسوبە جگە لە سووكى و بى بايەخ كوردنى ئەو شتەنى كە ھەمانە و پىووستە بە بى تەعەسوب خويندەوھىيان لەسەر بكەن تا مېژوووى ئەدەبىيەى خۆمانى پى دروست بكەن؛ ھىچ دەسكەوتىكى دىكەى نىيە بۆمان. داوەرەبەكانى ئىمە ھىچى زانستىيانە نىن و كاتىكىش قسە دەكەى ھەمووى تاوانبارت دەكەن بەوھى كە رىزى كەسە باشەكانى خۆمان ناگرم. وا نىيە برا. كەسكىك بەئىن بە چاوىكى زانستىيانە و شىعەرەناسانە، بەراوردى بكت. زمانى زگمكى جىواوزى زۆرە لەگەل زمانىكى بىگنە كە تۆ دەتەوھ شىعەرە پى بنووسى. من سەرەتا بە زمانى فارسى دەستم بە نووسىنى شىعەرە كرد. دلئىا بن ئەگەر سەد سالى دىكە خۆم ماندوو بكردايە بە نووسىنى شىعەرەى فارسىيەوھ، ھەرگىز نەدەگەبىشتە شىعەرەى ئەخەوانى سالى. من لە نىوھى رىگەدا بووم كە شىعەرەى فارسىم لاپرد و ھاتمەوھ نىو زمانى زگمكى خۆم و بە كوردى دەستم بە نووسىنى شىعەرە كرد. بەو حالەوھ ھەر يەكەم شىعەرەى كوردىم بووھ و بىردى زمانى خەلكى ئەو سەرەدەم. ئەزانى بۆ؟ چونكە ئەوھ زمانىكە كە من بىرى پى دەكەمەوھ،

لهوه گرینگتريش ئهوه يه له تهنگانه كاندا كه دهبنين كيشه يه كي جددى بۇ كۆمەلگە دېتە پېش، وه كوو كوشتنى كۆلپهران، يا خود زۆرېك لهو پرۆسه جهر گېرانهى كه سالانه به سه رماندا دېن، يهك نووسهر و هونه رمه ندى كورد — ته ناهت له كاناله تاكه كه سسيه كانى خۇشياندا له فه يسبووك و ئىنستاگرام و تيلېگرام و... مته قبان لى نايهت. پېنج هزار بېدهنگى... ئهوه له حالېكدا يه كه له وه لاتانى ديكه — زۆر دوور نه چين، ته ناهت — له نيو ههر ئه م كۆمەلگه يه ي فارسي په ناده ستي خۇماندا، له ههر كيشه يه كي ورد و درشتى كۆمەلگه دا، هه ست به سېهرى قورسى نووسهران و هونه رمندان ده كه ين و زۆر جار ده بنين ده سلات له ترسى لايه نگر يه كانى ئه وان له مزاره كۆمە لايه تيبه كاندا و لهو زولمانه ي له كۆمەلگه يان ده كرى، ده كشيته وه و ناوېرى چيدى درېزه بهو باس و خواسه بدات. پېم خۇشه بير و راي بهر پزتان له سهر ئه م نه بوونى تهعه هوود و دهره ست بوونه ي نووسهران و هونه رمندانى كورد بزانه م. مهله كشا: به داخه وه ئه وه كيشه يه كي زۆر گه وه و رېشه داره و پېم وانه ي چيتر به قسه كردن و به رياس دانه وه ي، چاره سهرى بكرى. من پېم خۇشه له سهر ئه م بايه ته به وردى قسه بكه م و هه موو هو كاره كان و خه ساره كانى ئه م خاله گرينگه بخه مه به رياس. به لام هه روا كه ده زانن ناكرى. ههر ئه وه نه بوونى تهعه هووده كار يكي كرده وه كه ئه وه چه ند كه سه ش له نيو شاعيران و نووسهراندا كه ده توانن و ده يانه وي قسه بكه ن، نه وېرن به عامى ئاشكرا پشتگيرى له كۆمەلگه يان بكه ن. ئه گه رچى من ههر له به شيعره كانم، هه ميشه دهره وه ست بوونى خۇم نيشان داوه و به زمانى وشه به كۆمەلگه م و توه كه له گه لتاندام، به لام... — هه ناسه يه كي قوول هه لده كيشيت و بېدهنگ ده بېت. وه ها كه ئيتر مافى ئه وه به خۇم نادم له وه زياتر درېزه بهو باسه بده م.

فريا: پرسيارىك كه رهنگه زور به كه مى له نووسهرىك كرابيت له بوارى ماددىي ئه ده بيا نه وه يه و ئه وېش ئه وه يه ئايا ئه ده بيات چه نده توانبويتى بژيوى رۆژانه ت ته ئمين بكات و بتز به نيت؟
مهله كشا: هېچ به داخه وه ئه ده بيات نه ك ته نيا نه يتوانيه من بژيه نيت و بژيوى رۆژانه ي ژيانم ته ئمين بكات، به لكوو زياتر منيشى به قوردا بردوه و هه ميشه ئه وه من بووم بۇ ئه وم خه رج كرده وه و له هه موو خه ز و تاسه كانم گوزه راوم، ئه وه هېچى بۇ من نه كرده وه تا ئيستا...

فريا: ئايا پنت وايه رۆژىك له رۆژان، ئه ده بيات چيتر به م شيوه له گن رۆله كانى خوى مامه له يه كي وا دلره قانه نه كات و رۆژگارنىك بيت كه نووسهران و شاعيرانى ئيمه ش له ريگه ي كتبه كانيانه وه بژين و كارى چاپ و په خشى كتبه له نيو ئيمه شدا وه ها پرؤفېشنال بېته وه كه چيتر پيوست به وه نه كا نووسهرانمان له لايه كه وه به شوين بژيوى رۆژانه ي ژياناندا عه قدا ل بن و له لايه كي ديكه شه وه له خه مى نووسين و ته وا و كردنى به ره مه كانيان و چاپ و بلاو كرده وه ياندا بن؟

مهله كشا: نا، پېم وا نه ي ئه وه شته هه رگيز رووبدات. يان لايكه م به م زوونه رووبدات. هه لبه ت ئه وه نيشانه ي به دىنى من نيه، به لكوو من ئه وه وه كوو رووى راستى باسه كه ديومه و ئه زمونم كرده وه، ده بخه مه به رده ست. رهنگه له ئه وروپا، له ئه مريك، ئه وه شته بۇ نووسه رىكى ئيمه تا ئاستىك رووبدات — كه ده بنين بۇ نووسه رانى خۇيان له ئاستىكى زۆر بالا، ئه وه بايه ته بايه خى خوى په يدا كرده وه و چيتر نووسه رانان ناچار نين بۇ په يدا كردنى بژيوى رۆژانه ي ژيانان،

له لايه ن دۇستىك مه وه ئاگه دار كرامه وه كه له رۆژنامه ي هه ولېردا باه تىك وه كوو ناساندى من بلاو بووه ته وه كه گوايه له وېدا باس له وه كراوه كه شاملوو له سهر شيعرى من قسه ي كرده وه و وتوبه تى شيعرى من و شه فعي كه ده كنى وه كوو يه ك وان و... هه ندىك قسه ي زور نايه جى ديكه كه به راستى بۇ من زور جى داخه ئه و قسانه به بى ئه وه ي هېچ تهعه هوود و راستى به كه له خۇ بگرن و پرن له درؤ و ناراستى، له رۆژنامه يه كي كور ديدا بلاو ده بنه وه. يان له زور وتووېژى ديكه دا كه له خۇرا هه ندىك قسه ي ناراست و درؤ نراوه به ده مى منه وه. له حالېكدا من هه ميشه وتوومه كه ئه وانه گشتى درؤن و شاملوو هه رگيز له هېچ شوئىك باسى منى نه كرده وه. ته نيا ئه و باسه نه يى كه خۇم جارى تر ئامزه م پيكر دوه و وتوومه كاتىك شيعرم له حوزورى شاملوودا خوئنده وه، زور به ناخوشى و توره بيه وه باسى شيعره كه مى كرد و وتى دهره ي ئه و شيعره ئيتر به سهر چوه. ئيتر من نازانم ئه مه له كوئ شاملوو شتى واى دهره رى من وتوه، خۇم نه مزانيوه؟ به دلنبايه وه من باهرم وايه شاعير كه سايه تيبه ك نيه كه به ته ئيد و تاريقى شاعيرىكى ديكه بېته شاعير و به رز بېته وه. شاعير له ريگه ي شيعره كانىيه وه په يونده ي ده كا به دلئ كۆمەلگه ي خويه وه و ته نيا شيعره ده بېته هوى سه نگىنى و سووكى شاعيرىك. هيوادارم رۆژىك رۆژنامه وانشى له لاي ئيمه به و ئاسته پرؤفېشناله بگات كه نووسهران و شاعيران و هونه رمندان هه راسى ئه وه يان نه يى له گه ل

گوڤار و رۆژنامه، دانىشتن بكه ن و نه ترسن له وه ي قسه كانيان ته حريف ده كريت و به لارېدا ده بردى. كه ئه وه به دلنبايه وه له سهر كه سايه تى راسته قينه ي ئه و شاعير و هونه رمندانه كارىگه رى خرابى ده بېت و نابى رۆژنامه كان ئيجازه بدن بۇ بازارگه رمى خۇيان، هه موو چه شنه درؤ و ناراستى به كه له سهر ژيانى كه سايه تيبه ئه ده ي و هونه ريه كان، بگانه ده ست كۆمەلگه و بېته هوى رووخانيان.

فريا: شتىك كه ئيمرؤ به راستى له نيو كۆمەلگه ي شاعيران و نووسه رانى ئيمه دا، به شيوه يه كي زور نازاره خشانه هه ست به نه بوونى ده كه ين، دهره وه ست بوونى نووسه رانمانه. ئه و جوړه ي كه من ئاگه دارى ئه و بايه ته هه م، هه ر ئيستا له رۆژه لات زياتر له پېنج هزار نووسه ر و شاعيران هه يه كه له هه موو كوړ و كۆبوونه وه كاندا، ده بندرين و ته ناهت زۆرينه ي ئه مانه چه نده ها كتىبى بلاو كراويان هه يه. به لام ده بنين هېشتا رېزه ي چاپى كتىبى نووسه رىكى كورد له ۵۰۰ دانه و هه زاردانه دايه، كه ئه م ئامزه يه كي تاله به وه ي كه ته ناهت شاعيران و نووسه رانى ئيمه، ئماده نين كتىبى يه كترين بكرن و به و جوړه پشتوانى له خۇيان و له و كۆمەلگه ي كه هه ميشه له لايه ن چاوچوكانه وه، خه ز به نه مانى ده كرى، بكه ن.

شاعیر بوون پەشیمان نیم. هەر نووسەر و شاعیریک به بروای من خودخالهقه، واته نووسهران خالق و ئەفرینەری دنیاپەکن که خۆیان به جوانی دەزانن و هەز دەکەن هەموو خەلک لەو جوانییە بەشدار بێت. نووسهران چیهێا جیهانی جیاوز دروست دەکەن و مەرفانێکی جیاواز لەم مەرفانەیی لە دەرووبەرمان هەن دەخولقێنن. ریک وەک خودا حاکمن به سەر ژبانی ئەو مەرفانە و ئەو جیهانەدا که دەیخولقێنن. وەک خودا به مەیلی خۆی، دەیانزێنێ، دەیانکووژێ، چیی بێ خوش بێ لەگەڵیان دەیکا. ئەمە چێژێکی کەم نییە و پێم وانەبێ هەرگیز بتوانم دەستبەرداری ئەم چێژە بێم. بەلام ئەوەی راستی بێ هەموو خواست و هەزی من ئەوەیە که ئەگەر جارێکی دیکە لە دایک بوومەوه، لە رێگەیی شێعر نووسینەوه ژبان نەکەم. بەلکوو هەزم لە کشتوکالە و خۆزگەم دەخواست لە گوندیک لە دایک بێمەوه که هەر لە مندالییەوه خەریکی کشتوکال بێم، بەلام به رۆحیکی شاعیرانەوه. هەر بەم رۆحەوه که ئیستا خەریکی نووسین و خولقاندنم. چونکه هەرخوا که پێشتر باسم کرد شاعیر بوون ژبانی منی به قوردا بردهخوار و هەرگیز هیچ خزمەتیکی ئابووری به من نەکرد. بەلکوو ئەوەشی که بووم لێ سەندم و لە رێگەیی ئەدەب و شێعر و کتێبدا، پێی خەرج کردم. بۆیه پێم خوش نییە بێمەوه به شاعیر، بەلام ئاواتم ئەوەیە ئەگەر جارێکی دیکە ئەو هەلەم بۆ برەخسێ، کشاوهرزێکی شاعیر بێم و شاعیرانە ژبان بکەم.

له سەر نووسینه‌کانیان بوستن و ماوه ماوه لێی دابڕین- چونکه ئەوان ئیتر به پێی ئەو گشتە تەمرینی رۆشنیرییه که کردویانە و خۆیان له باری کلتوری و هونەرییهوه بههیز و پتەو کردووه‌تەوه، بوونی نووسەر و ئەدەبیات بۆ کۆمه‌لگا به زەرورەتیکی زۆر جددی دەزانن و هەر خەلکەکه خۆی -تەنانهت به کرپن و خۆپێندەوهی کتیبیش بووی- ناهیلان نووسەرانیان په‌کیان بکهوێت. هەر به‌و هۆیه‌شه که رێژهی چاپ و فرۆشی کتیب له‌وی هەزار ئەوه‌ندهی لای ئیتمه‌یه. به‌لام له‌و لاتانی رۆژه‌لاتدا -به‌تابه‌ت ئەو وه‌لاتانه‌ی که تێیدا هیچ دەنگێکی دیموکراسی نییه- هەموو نووسەران و هونەر‌مەندانی به‌خرابترین شیوه‌ ده‌ژین و دەمرن و هیچ رێژیک له‌ به‌هه‌مه‌کانیان ناگیریت و تەنانهت رێژه‌ی چاپ و فرۆشی کتیبه‌کانیشیان -به‌زۆرمه‌لی- خۆی ده‌گه‌یه‌نێته ٥٠٠ دانە و هەزار دانە که به‌داخه‌وه خەرجی چاپه‌کەشی دەرناهینیتەوه. لێره‌ هیچ شاعیر و نووسەرێک نابینی بارودۆخیکی باشی هەبێ.

فریا: وه‌کوو دواهه‌مین پرسیار: ئەگەر جارێکی دیکه له‌ دایک بیه‌تەوه، ئاماده‌ی دیسان بیه‌تە شاعیر؟ پیت خوشه‌ ئەگەر وابوو، به‌چ زمانیک له‌ دایک بیه‌تەوه و بیه‌تە شاعیری چ زمانیک؟
مه‌له‌کشا: (به‌پێکه‌نینیکی تاله‌وه) ئەری و نا. بێگومان، ئەگەر جارێکی دیکه له‌ دایک بیه‌تەوه پێم خوشه‌ بیه‌ شاعیر به‌لام نه‌ک شاعیریک که شێعر دەنووسی. من له‌

بروه‌لات

چل ساله‌ من
 نەرم خۆم له‌ لۆل ناوه
 ده‌ بێلێرم و ئەسک ئه‌رێرم
 رێگه‌ بێ دوور تەمەن ئه‌بێرم
 بستر خالم ده‌ست ناوه‌ر
 ئه‌م جه‌سته‌ پر له‌ ئازاره‌ر
 تیا بێلێرم

پرسی ناسنامە ل ئیلام و کرماشان وتووینیک ل گەل نووسەر و پەرخنەگەر: عادل قادری شەریف فەلاح

”زەمان“ یەک کە تۆ غەیبەت بوو لە میژوو، یان ھەر ھۆکارێکی تری بوو سیستم و پێکھاتگەلی ئایینی جیاجیا و نایدۆلۆژیک و ڕێنە دەسەلاتیان گرتوو و تۆیان خستۆتە ناو میژووی خۆیان و کراوی بە بەشیک لە پەراویزی میژووی ئەوان. تەنانت تاسەدەیی ھەشتەمی کۆچی ھیچ ناویک لە کوردستان لە ئارا دا نەبوو و ئەمە ”ھەمدوللا مستەوفی“ لە کتێبی ”نەھالقولوب و فضل اللہ العمری لە مسالک الابصار“ بوون کە بەکەمجار ناوی کوردستانیان بە کار ھێنا کە ئەوەش لەژێر سیبەر و چێگالی زالی میژوونووسی و سیستمی سیاسی-کۆلتوری خۆیان، تا پێش لەمانە لە ھەموو ئەو دەقەنەیی کە ئاماژە بەک بە کورد کراوە لە چوارچۆنی زاراوەگەلی ”موم الاکراد“ (رەشمالەکانی کورد) یان معاقل الاکراد (قەلاکانی کورد) بوو، وە کۆو دیاڕە زۆر تر وە کۆو کۆچەر و قەرەج لە سۆنگەیی خۆیانەو چاویان لە ئیمە کردوو و دواتریش کە مستەوفی و العمری دەلێن کوردستان مەبەستیان شوینیکی جوگرافیەیی بۆ ئامانجەکانی خۆیان، شوینیک کە بیخەنە ژێر رکیفی خۆیان و ھەرئیمیک کە بۆ تەراتینە وەخت و ناوختەکانیان لەبار بێت، بەلام ئەم حالەتەدا بەشیک کیشەیی ئەوانە بەشیرتی پرسیارە لە نەبوون و غیابی ئیمە، و ئیمە دەبیت لەم سۆنگەییەو چاوی لە میژوو و دواجار شوناس بکەین، تاکوو میژوو بە گشتی و میژووی خۆمان بەتایبەتی نەخەینە بەردەم پرسیار و کۆلشت و بۆ رەھەندە جیاجیاکانی نەگەرئین و بەشیرتی جوگراوچۆر نەبووسینەو ناتوانین باسی شوناس بکەین و بەتایبەتی شوناسی نەتەوہیی. ئیمە دەزانین شوناسی نەتەوہیی لە رۆژھەلاتی ناوین بە مانا مۆدێرنەکەیی لە قەوارەیی دەولەت-نەتەوہ کاندایا لە کۆتایبەکانی سەدەیی نۆزدە و سەرەتاکانی سەدەیی بیست ھاتە ئاراو و ئەوەندەش دەستی بازراگان و کۆمپانیا ئەورووپی و ئینگلیزییەکانی تیدا بوو ئەوەندە دەستی سیاسەتوان و بێرەمەندەکانیان تیدا نەبوو، ھەر بۆیە میژووی ئیمە ھەمیشە لە لایەن فاتحانەو نووسراوەتەو و کراوە بە ھی خۆیان کە تۆ غەیبەتیکیی سوغرات بە ھەر ھۆیکە کرد... یان بەسەر تدا سەپا، یان ھەر شتیکیی دیکە ئیتر غەیبەتە کۆبراکت قەتعی دەبیتەو و چەقی کارساتە کەش ئەمە بە کە میژوو بە دەست دەسەلاتدارانەوہیی و بەم پێیە فۆکۆ گوتەنی زانست و مەخریفەش دەکەوتە دەستیان و زانست تەنھا باسی ئەو شتە دەکات کە ئەوان دەیانەوینت و... بەم ھەموو ھاو کیشە لیل و سەیرانە ئیمە چۆن دەتوانین شوین پێی شوناس و لەو پێشەو شوناسی نەتەوہیی بدۆزینەو؟ ئەگەر چی لەرووی زانستی میژوویەو جیاوازی و ھێلی ئاکادیمیک و ورد دانراو لە نیوان میژوویناندن (historiography) و میژوونووسی (Writing history) دا و یەکەمیان دەپەرژیتە سەر فۆرم و شیوازەکانی گێرانەو و گۆشەنیگا جۆراوچۆرەکان بۆ میژوو و بەپێی ئەوەش شوناس و دووھەمیان فۆکۆسی لەسەر تۆمار کردن و نووسینەوہیی بەروار و کات و ساتی رووداوەکان، بەلام ئیمە ناتوانین لە ھیچکام لەم رەھەنانەدا ئیدعیایەکی ئەوتۆ بکەین، ئەگەر چی لە میژوو و یناندندا ئیمە دەتوانین نموونەیی کۆمەلایەتی دەقی بەینینەوہ کە لەخۆگری دەقە ئەدەبیە کاتیش بن، ھەر لە ئەحمەدی خانی و فەقی تەیران و وہفایی و قاتح و مەلای گەرە و برایانی مۆکرانی و نالی و مەحوی و... دەست پێدەکن تا دەگەنە گۆران و شترکۆ بیکەس و جەمیل سایب و حەسەنی قزلبجی و... لەو پێشەو تا دەگاتە ”جەمشید خانی مامم کە ھەمیشە بە لگەل خۆیدا دەبیرد“ ی بەختیار علی و گیلانی خۆینی عەتا موحەمەد و... کە رەھەندی و یناندنی میژوو لە شکلە گشتییە کەیدا گێردراوەتەو. لە ھەموو ئەمانەدا ھەول و درووشانەیی تاییبەت و جوان ھەییە بۆ و یناندنی میژوو و نیگارکردنی ئەو بوونەیی ناوی میژوو کە دەشیت

”عادل قادری“ نووسەر و رۆژنامەوانی چالاکی ئەم سەردەمەیی رۆژھەلاتە کە بەردەوام لە زۆربەیی رۆژنامە و گۆنارەکانی ناوخوا و دەرەوہی وەلاتدا، لەسەر بابەتگەلی جیاوازی ئەدەبی، کۆمەلایەتی و سیاسی رۆژھەف، شیکاری و خۆیندەوہی جەدیدی و وردبێنانەیی ھەبوو و توانیوتی لە ماوہی چەن سالی رابردوودا، وە کۆو یەک لەو سیما دلسۆزانە دەرەوہی کە بەو پەری دەرەوہستی و ئەمەگداربێوہ بە نەسبەت کۆمەلگەیی خۆی، ھەلوئیت و ھزری جەدی و زانستیانەیی نیشان داو. عادل لە ئیستادا، یەک لەو دەگمەن نووسەرانیە کە بە وردی ئاکەداری دۆخی رۆژھەلات-بە تاییبەت لە ناوچەکانی ئیلام و کرماشان- ھەییە و خۆیندەوہی کە قوولی لەسەر کیشە و پرسەکانی ئەم تافەیی ئەو دوو کۆمەلگەیی ھەییە. ئەم دیمانەیی بۆ بەرپرسدانەوہی کیشەکانی ئیلام و کرماشان لەسەر پرسە شوناسخوازەکانی ئیمرو، ساز کراوە کە لە رووی واقیعیەو ئاماژە بە زۆربەیی کیشە جەدیدیەکانی ئەو بەشەیی رۆژھەلات دەکات.

شەریف فەلاح: پیناسە و تیروانیینی ئیوہ بۆ ناسنامە (شوناسی) نەتەوہیی چییە و پیت وایە رەگ و بنەچە و توخمەکانی چین و چۆن گەشە دەکات؟

عادل قادری: لە راستیدا وەلامدانەوہی ئەم پرسیارە لێرەدا بە شێوہییەکی خیرا و سەریبێی دەکریت، چونکە بۆ گەران بەدوای شوینیکانی شوناس و نەتەوہی و دەرکەوتن و تیکەلبوونیان لە یەک قەبارەدا، دەین ئیمە بەنیو میژوویەکی دوور و درێژ و لە ھەمانکاتدا دوور و نیزیکی سەفەر بکەین و بەدوای وینەکانی شوناسی خۆماندا بگەرئین لە ئاویئە میژوودا، ئاویئە یەک کە ھەم لەرووی سیاسییەو و ھەم لەرووی میژوونووسییەو سەدان و بگرە ھەزاران لەتی تیکەوتووە و ھەر لەتیکیشی کەوتۆتە شوینیک، بۆیە دەتوانم بڵیم بەشیک ھەر زۆری ئەو قەیرانە گەرەبەیی لە رەھەندگەلی جۆراوچۆرەو کۆمەلگەیی کوردی و بوونی مرۆف کوردی تەنیوہتەو لەم ئاریشە و قەیرانە زەبەلاحی کە ناوی پیواری، یان غیابی ئامادەیی ئیمەییە لە میژوودا زەق بووتەو. میژوو روویریکی گەرەبە بۆ دەر کردن و فامکردنی شوناس بە ھەموو رەھەندە زۆر و زەبەندەکانییەو، راستە کە شوناس لە ھەندئ و اتادا فۆرم و دەرکەوتەییەکی ئایدۆلۆژیکیی ھەییە، بەلام لایەنی گشتی و وجودی شوناس بابەتیکیی یونقیترسال و جیھانگیرە و ھیچ کۆلتور و شارستانیە تیکیش بوونی نەبوو لە دنیا کە بەناو قەیرانیکیی گەرەیی شوناسدا تینە پەربینت. پەییوہست بە میژووی خۆمانەو، دەشیت چەند شتی گشتی بڵیم ئەو کات دەچمە سەر وەلامیکیی وردتر بە پرسیارە کەتان. ئیمە تا ھەنوو کەش و بەپێی ھەندئ پیوہی ئەوروپی ناتوانین بڵین خاوەن میژوویەکی دیار و بی گری و گۆلین، بۆ؟ چونکە سەرەرای ھەموو ئەو باسانەیی کە لەبارەیی کەونینە و دێرینەبوونی جوگرافیا و شارستانیەت و کۆلتوری مرۆبی ئیمەوہ دەکریت ھیشتا ئیمە خاوەنی میتۆدیکیی میژوونووسی ھاوچەرخ نین واتە ئەو میژوویە کە بۆ ئیمە نووسراو ئەگەر بەپێی پیوہی زامەندی لیک دەینەو، ئەو یەکەمین دەقی میژوونووسی کوردی ھی شەرەفخانی بەدلیسییە و بە فارسی نووسراو و خودی شەرەفخانی کە لە ۱۵۴۲ی زاینی ۹۴۹ی قەمەری لە تیزیکی شاری قوم لەدایک بوو و چونکە وەکوو فەرمانبەر یەک لە سیستم و پیکھاتە سیاسییەکانی ئێرانی سەفەوی و عوسمانی تورکان دا ئیشی کردوو، بێگومان کتیبە کە لێژێر کاریگەری تیروانین و فۆرمی گێرانەو و تۆمارکردنی واقیع و رووداوەکان و بەپێی دیسکورسی سیاسی-ئایینی سەفەوی و عوسمانی. لێرە دا یە تیدەگەین کە واتای ”زەمان“ چەندە لە ھەنوی میژوودا گرینگە،

وه کوو جیاوازی زاراه و شیوه‌زاره‌کانی خواری روژ‌ه‌لات له سه‌روو، جیاوازی نایینی و کولتوری و... دابراپیکه له نیوان ناوچه‌کانی کرماشان و ئیلام له گهل ناوچه‌کانی نه‌ده‌لان و موکریان دروست کرد، نه‌گه‌رچی نه‌ده‌لان و موکریانیش نیسته‌ش خویان وه کوو دوو فۆرمی کولتوری جیا له پیکهاتی کولتوریکی هاوبه‌ش و گه‌ره‌تر (کولتوری گشتی کوردی) نه‌و دابراپه‌یان له‌گهل یه‌کدی هه‌یه و ده‌کری زۆر باسی بکه‌ین، به‌لام به‌رای من گرینگی و قورسایه‌ی باسه‌که ده‌بیت له‌سه‌ر کرماشان و ئیلام بیت، دوو پارێزگا و رووبه‌ری پرچه‌شمه‌ت له‌ کورد به‌ نایینی جۆراوجۆر و شیوه‌زاری ده‌وله‌مهند و رهنگ‌له‌یه‌ی له‌ژێر سیسته‌میکه‌ی سیاسی- نایینیدا که‌وتنه‌ ژێر مه‌ترسیه‌ی توانه‌وه و له‌ناوچوون، که هه‌لبه‌ت من له‌ رووه‌ سیاسی و سیسته‌میکه‌یدا ده‌لێم دروستبوونی ئەم مه‌ترسیه‌ به‌شیکه‌ی پلانی حکوومه‌ت و فۆرمیک له‌ نه‌ندازیاری کولتورییه‌، و به‌شی تری نه‌و فیگۆر و ژێسته‌ قه‌به و باپیر روخساره‌ بوو که موکریان و نه‌ده‌لایه‌یه‌کان له‌ ئاست هه‌موو نه‌و فه‌زا فه‌ره‌هنگی و کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیه‌ی ده‌یانگه‌رته‌ به‌ر و نه‌وه‌نده‌ هۆکاری دابراپه‌یان بوون، نه‌وه‌نده‌ هۆکاریک نه‌بوو بۆ راکیشانی رۆحی شوناسی کوردی ئیلام و کرماشان، نه‌و دژنواندنی و بالاگرته‌نی "خود"ی کوردی له‌ موکریان و تاراده‌یه‌ کیش سنه‌ دافعه‌ و پالنه‌ریکی نه‌رێنی بوو بۆ نه‌وه‌ی نه‌و هه‌سته‌ی که‌ من پێی ده‌لێم "غوربه‌ت" له‌ناو نیشتمان و له‌خۆنهامۆبوونی رۆحی شوناس بیته‌ تاراه و ئەم هه‌سته‌ش وای کرد خه‌لکی نه‌و ناوچانه‌ به‌ دوا‌ی شوینیکی "ناشنا" و دوور له‌ غوربه‌تا بگه‌رین و کی باشته‌ له‌ سیسته‌میکه‌ی نایینی-سیاسیه‌ی که‌ نه‌و چاوساغی و شویندۆزییه‌یان بۆ ده‌کات؟! نه‌وه‌یه‌ که‌ لای من وایه‌ به‌شیک له‌ قه‌یران و غوربه‌ت و نامۆیه‌ی شوناسی کوردی له‌ ئیلام و کرماشان له‌ رۆحی له‌خۆنهامۆبووگ و ناتاه‌وای گشتی کورده‌وه‌ سه‌رچاوه‌ ده‌گریت، نه‌گه‌رچی سیسته‌میش لێره‌دا رۆل ده‌گێریت، به‌لام نه‌و هه‌ر ئیشتی نه‌وه‌یه‌، گرینگ ئەمه‌یه‌ که‌ ئیمه‌ ده‌بی چۆن له‌ ئاستی پلان و ستراتیژیه‌کانی سیسته‌مدا ده‌جولێینه‌وه‌، واته‌ پرسیاره‌ بنه‌مایه‌یه‌ که‌

ئهمه‌یه‌ بۆچی کوردانی سه‌روو له‌ ئاسته‌ کولتوری و کۆمه‌لایه‌تی و ته‌نانه‌ت سیاسیه‌که‌شدا بشتی کوردانی خواریویان چۆل کرد و زه‌وینیان بۆ سیسته‌می حکومه‌تی کۆماری خالی کرد؟ ئایا نه‌گه‌ر رۆحیه‌تیکه‌ی شوناسمه‌ندی گشتی له‌ ناو کوردی روژ‌ه‌لات ناماده‌ بایه‌، ئەمه‌ رووی ده‌دا؟ بۆ نه‌وه‌یه‌ که‌ خه‌سارناسیه‌یه‌که‌ ده‌بیت له‌ ئاونه‌ی "خود"ی گشتی کورد دا روو بدات، چوون له‌م هه‌موو سالانه‌دا له‌ زۆر ئاوپندا روخسار و ده‌مامکه‌ جیاجیاکانی حکومه‌تی ده‌سه‌لاتداری ئیرانیمان بینوه‌، نه‌وه‌ی که‌ ماوه‌ و ده‌بی تیبیگه‌ین ئەمه‌یه‌، که‌ چۆن له‌ ئاستی کارت و دامه‌کانی کایه‌ سیاسی و کولتوری و کۆمه‌لایه‌تیه‌کانی سیسته‌مدا کارت و دامه‌ و سه‌ربازی خۆمان به‌کار به‌ینین؟ ئەمه‌ش کاری نه‌و رۆحه‌ گشتی و یه‌کانگه‌ری کورده‌ که‌ بوونی وه‌کوو خه‌ونیکه‌ و نه‌بوونیشی

گه‌ره‌ترین مۆته‌که‌، بۆیه‌ ده‌لێم نه‌و وشارییه‌ی که‌ ده‌بیت له‌باره‌ی شوناسه‌وه‌ هه‌بیت له‌ ئاستیکدا نییه‌ که‌ به‌ ئاسانی شوناسی کورد وه‌کوو واقیعیکی بی قه‌یران قبوول بکه‌ین و باسی لیه‌و بکه‌ین، هه‌یشتا روانی خه‌له‌کی و گونده‌کی و ده‌ره‌به‌گایه‌تی (تاراده‌یه‌کی به‌رچاو) ده‌سه‌لاتیان هه‌یه‌ و له‌ شکلی شار و شارچیتیدا خۆیان به‌رهم ده‌ینه‌وه‌، نه‌گه‌ر ورد بینه‌وه‌ له‌ نۆرمی ره‌فتار و نه‌و قسه‌ و مه‌ته‌ل و قسه‌لۆکه‌نی که‌ شاره‌ جیاجیاکانی روژ‌ه‌لات بۆ یه‌کتی به‌کاری دینن به‌ ساده‌ی تیده‌گه‌ین که‌ له‌ گهل شوناسیکه‌ی له‌ت له‌ت و هه‌لاسه‌لا کراودا به‌ره‌رووین، یان باشته‌ر بلێین له‌ گهل کۆمابه‌ک ورده‌ شوناس رووبه‌رووین که‌ ئاستیک له‌ وشاری و تیگه‌یشتنیکه‌ به‌کۆمه‌ل پێوسته‌ تاکوو ناوی شوناسی لی بنیین و ئەم وشارییه‌ش به‌ پله‌ی یه‌که‌م له‌ رووه‌ کولتوری و لایه‌نی وشارییه‌ میژووویه‌که‌ دپته‌ کایه‌وه‌ که‌ ته‌مانه‌ش وابه‌سته‌ی کۆمه‌لیک میکانیزمی ریکخراوه‌یی و سیسته‌می و سیاسی و ئابوورین. به‌گشتی نه‌و دابراپه‌ گه‌ره‌ له‌ نیوان شاره‌کانی موکریان و شاره‌کانی نه‌رده‌لانیشین و ته‌بعه‌ن له‌ نیوان کرماشان و ئیلامیش هه‌یه‌ تا بچووکتر و بچووکتریش ده‌بیته‌وه‌ و کیشه‌ و دابراپه‌ که‌ ده‌گاته‌ ئاستی دوو شاری وه‌کوو ئیلام و نه‌یوان که‌ هه‌ر دووک سه‌ر به‌ یه‌ک پارێزگاشن و زۆر نێزیک له‌ یه‌ک به‌لام شوناسیان نه‌وه‌ندی له‌ دژبه‌رايه‌تیی یه‌که‌یدا به‌رجه‌سته‌ ده‌بیته‌وه‌، نیو نه‌وه‌ندی له‌ خواستی پیکه‌وه‌ژیان و ته‌عامل و دانوستاندن ده‌رناکه‌وت. نه‌گه‌رچی ناگری به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی باسی نه‌وه‌ش نه‌که‌م که‌ دۆخی زمانی کوردی و به‌رهمه‌ نه‌ده‌بی و هه‌نریه‌یه‌کان له‌م دوو شاره‌ و له‌م سالانه‌ی دوایدا گه‌شه‌یه‌کی پێشبینی نه‌کراویان به‌خۆه‌ بینوه‌، به‌ ده‌یان کتیبه‌ی نه‌ده‌بی و میژوویی هه‌م به‌ زمانی کوردی و هه‌م به‌ فارسی چاپ بوونه‌ و له‌ ئیلام به‌ چه‌ندین هۆکار ئەم هه‌ولانه‌ باشته‌ر و سه‌رکه‌وتووتر نه‌نجامی خواردوو. ته‌نانه‌ت له‌رووی که‌ناله‌ پارێزگایه‌کانیشه‌وه‌ که‌نالی ئیلام له‌ که‌نالی زاگروسی کرماشان رهنگ و بۆیه‌کی ره‌سه‌نتر و کوردانه‌تری هه‌یه‌ و شوناس تیدا زه‌قتر، شتیکی تر که‌ ده‌بی باسی بکه‌م لێره‌دا ئەمه‌یه‌ که‌ مه‌رح نییه‌ وای بیر بکه‌ینه‌وه‌

که‌ نه‌و که‌ناله‌ به‌ته‌واوه‌تی له‌ ژێر رکیفی سیسته‌می ده‌نگ و رهنگی کۆماری ئیسلامی دان (هه‌رچه‌ند ئەمه‌ش نکوولی ناگریت)، به‌لکوو کۆمه‌لیک که‌سی مه‌ده‌نی و وێژدانی کوردانه‌ به‌ میکانیزمی جۆراوجۆره‌وه‌ جیگه‌ی خۆیان کردۆته‌وه‌ له‌وی و به‌راستی رۆلێکی باشیان هه‌بووه‌ له‌ بووژاندنه‌وه‌ی دابونه‌ریت و به‌تایه‌تی زمانی کوردی، که‌نالی کرماشان زۆر که‌مه‌تر له‌ چاوی که‌نالی ئیلام ئەم خالانه‌ی پیکاره‌. من پێم وایه‌ که‌نالی ئیلام له‌ که‌نالی سه‌نش زیاتر رهنگ و بۆی کوردانه‌ی تیدا زه‌ق کراوته‌وه‌، هه‌موو ئەم باسانه‌ ته‌نها نه‌خشانندی وینه‌یه‌ که‌ له‌ ده‌رکه‌وته‌کان و چالاکیه‌کانی خه‌لکی کورد له‌و شوینانه‌، نه‌ک دانپێنان به‌ شوناسیکه‌ی بێ قه‌یران و کیشمه‌ کیش.

شه‌ریف فه‌لاح: هه‌روه‌ک ده‌زانن زمان به‌ یه‌کیک له‌ هه‌وینه‌کانی گه‌وه‌ری پیناسه‌ی نه‌ته‌وه‌ (لاتیکه‌م له‌ ولاتانی روژ‌ه‌لاتی ناغین) دپته‌ ئەژمار، ئایا نه‌خویندن به‌ زمانی دایکی له‌ ئیلام و کرماشان و پیاو

غایب) بوونیان له چه قی بزوتنه وه سیاسی و فرههنگییه کان چهنده کاریگری له لاوازی ههست و وشاری نه تهوه بی هه بووه؟

عادل قادری: بیگومان هه وه کوو باسیشم کرد لهه سهردهمه ی ئیمه دا تنهها توخمیکی والا و هه ماو که گهوهه ری نه تهوه ی پی دناسریت و تععیر له شوناسی ئیمه ده کات زمانه، زمان به و اتا فراوانه کای لیره دا مه به ستمه واته سیسته میک له نیشانه کان که تییدا جلوه گر گیش هه نیشانه ی نهو زمانه ن و زمان. زمان به واتای نووسین و سیسته میک بو پهروه ده و راهینان و فیر کردنی به ره ی دهااتووش دباره رولی چاره نووسسازی هه یه. له راستیدا به ره له وه ی بیمه سهه کروکی پرسپاره کهت ده شیت نهوه بلیم که قسه کردن به زاراه و شیوه زاری گه ره ک و کولانه که مان به واتای زانیی زمان نییه (دباره مه به ست لیره دا له زانین نهو روله یه که زمان له یه که خستی شوناسی نه تهوه و دروست کردنی سیسته میک له نیشانه کان ده یگریت که له ریگه یه وه بیر بگریته وه و گیره نهوه بگریت، نه گینا نه مه ش شیوه و فۆرمیکه له زانیی زماندا، به لام له سرووشتی ترین و خۆمالیترین ئاستیدا) واته لهه شوینه وه گریگی پرسپاره کهت درده که کویت، وه کوو تیشکم خسته سهه ری، راسته زانیی زمان له ئاسته گشتیه که ییدا، یان وه کوو زمانناسی ده لیت له ئاسته سرووشتییه که ییدا چه شتیکه له زانین، به لام له فه زایه کی گلوبال و جیهانگیری ئیسته ماندا نابیت زانیی زمان به وه و له ویندا کورت بگریته وه، به لکوو ده بیت له ریگه ی پهروه ده و فیر کردنی و دواتر ریخراوه یی و دم و ده زایگی کردن و... نهو زمانه بکه کویت ناو پرۆسه ی جیهانی نوی و پروات بهروه هه قی رووداوه فیکری و زانستی و معریفیه کانی نهه جیهانه نوییه. دروست کردنی له مه ره به ره دهه بگریته ژماره ۱۵ ی یاسای کوماری ئیسلامی (یاسایه ک که دا کوکی له مافی خویندن به زمانی دایکی هه موو نه تهوه کانی ئیران ده کات) به نیسه بت کورده وه دوو هۆکاری سهه کی و گشتی هه یه، وه کوو یاسا دباره چهن دین و چهن دان ساله ئهه بگره و چهن بگریته تر به کورتی و خاوی دان بهه مافه دا ده نین، به لام پرسپاره نه مه یه بۆچی نهه بگرانه ره چاوا نا کرین؟ بۆچی ناچنه خانه ی جیهه جیگر نه وه؟ هه موو نه کتیره سیاسییه کانی حکومهت و تنانهت ریفرۆمخوازان و رووشنیرانی دور له حکومهتیش ده لیتن ده بی، نهه بگرانه جیهه جی بیت! نه گه ره نهه دانپیدا تانه له خواست و والاییه کی کولتوری و سیاسییه وه دیت که واته بۆ جیهه جی ناچی؟ باشم له بیره له سهه ده می زانکۆدا و له گه رمه ی هه لپژاردنه کاندای سهه رۆکی دوکتربنالی بنکه ی خویندنه وه ستراتیژییه کانی ئیران که بالی راستی ریبه ری کوماری ئیسلامیه هات بو کۆریک و له سهه زۆر بابته قسه کرا، ئیمه وه کوو خویند کارانی کورد باسمان له وه کرد که بۆیه به شداری کورد له هه لپژاردنه کاندای کهمه چوون شتی که خۆتان نووسیوتانه باوه رتان پیتی نییه، یاسایه ک که خۆتان په سه ندتان کردوه جیهه جی ناکن، وتی کله بگریته ده لیتن، وتمان بگریته ۱۵ و ۲۴... وتی نازانم باسی چ ده کات باسی بکن بۆم! ئیمه ش یاسایه ک که خۆیان نووسیویویان بیرمان خسته وه! دواتر زۆر به نارامی و پشتگوین خسته وه وتی، ده بی نهه بگرانه جیهه جی بیت! بۆیه ده لیتن جیهه جی نه کردنی نهه بگریته، یان بگرانه له کوردستان ده گه رپه ته وه بو دوو هۆکار یه کهم هۆکاری سیاسی - نه منی و دووهه م هۆکاری کولتوری - کومه لایه تی له ولاتی ئیران. هه ر کام لهه هۆکاره دووفاقانه نهو بتر یان پشت قایمتر ده کات و له پیوهندنیه کی چهن د لایه نه له گه ل یه کدان به مه به سستی دوستبوونی یه ک زمان، یه ک کولتور، یه ک بیر کردنه وه و یه ک سیسته م که نه مه ش جهوه ره ی سیسته میکی سیاسی - نایینه که هه لخیزارای سیسته میکی کومه لایه تی - کولتوری ئیرانه. سیسته می سیاسی وه کوو دباره هه ج کات به چاوی نه ری نییه وه نه پروانیه ته نهه بابه ته وه و هیشتا وه کوو خواستیکی سیاسی دزیره چاوی لیده کات، نه که وه کوو مافیکی یاسایی و مرۆیی، که سیسته میکی بالاده سستی سیاسیش به هه موو هیزی راگه یانن و ده سه لاتی مانیفیست کردنی خۆیه وه نه مه ی په ره ییدا، بیگومان له رووی کولتوری و کومه لایه تیشه وه هۆگر و لایه نگر بو نهه "ئینکار کردن" و "جیهه جی نه کردن" و ره تکردنه وه یه ی خۆی په ییدا ده کات و خۆی به یونیه ری نهو هاوبیره کومه لایه تی و کولتور یانه ده زانیت که هیناونه سهه گو شه نیگای خۆی. بۆیه ئیستاش تا قمیکی زۆر کهم له نووسه ران و رووشنیرانی ئیرانی و به تابیت سیاسییه کان نهه مافی نه تهوه کان یان بگریته که نه مه ش تنهها له کانی هه لپژاردن و کایه سیاسی

و ریخراوه ییه کاندای ده که کویته رۆژ هه ف و بیر یان دیته وه. به گشتی بوونی نهه حالته قه برانیک بو زمان دروست ده کات که بوونی ده خاته به رده م چهن دین مه ترسییه وه و رنگه ئیستا ناسوی خسهاره کانمان لی دیار نه بیت. نه گه رچی چهن دین فیرگی فیر کردنی زمانی کوردی له ههندی له شاره کوردنیشینه کاندای هه یه و له زانکۆی سنه ش به شی زمان و نه ده بی کوردی به سهه ره رشتی ده سه جادی له کارناسی بالادا ههندی خویند کار وهرده گریته، به لام نایا نهه هه ل و ده رفه ته په ره تها وه و که مو کورتانه به سن بوونی نه ته وه یه کی گه ره؟ نایا ده بیت تنهها جلوه گرگی کوردی به هیما کی که ونینه بوونی ئیران له فیستیقاله جیهانیه کاندای بزانیته و بخریته روو! نهویش به مه به سستی هه لخیله تانندی کورد. بۆیه من پیم وایه هه رچهن ده ریورسم و ریژ له جلوه گرگی و ههندی فۆرم و شکلی تری کولتور بگریته، به لام ریژ له زمانه که نه گریته له پلانیکی سیاسی و فریوکارانه زیاتر هه چیتر نییه. هه لبه ت وه کوو پیشتریش تیشکیکم خسته سهه ری ده کری باسی هه بوونی که نالگه لی پارێزگایش بگریته که له ههندی پارێزگای وه کوو نیلام و سنه که ناله کان له ریگه ی کهسانی دلسۆز و کورده وه خزمهت به چهن د توخمیکی کولتوری و له وانه ش زمان ده کهن و زمانی کوردیان له نامو بوون و غهواره بوون ده ره نیاوه، له ههندی پارێزگای دیکه ش وه کوو کرمانش تنهها ئه پنهانه و کالته و رووشاندنی روخساری زمانی کوردیه، بۆیه زمانی کوردی له کرمانش له مه ترسییه کی گه ره تر دایه له چاوه ی شوینه کانیتر، هه رچهن لهه رووه له ههندی ناوچه ی سهه رووی رۆژ هه لات و له شوینیکی وه کوو شاهین قه لاش که له گه ل تورکانی خاوه ن ده سه لاندای هاوسی و تیکه لان دۆخه که له مه ش خراپتره. که دۆخه گشتیه که ناوا بوو نهو وشارییه نه ته وه ییه کی پیوستیه کانی جیهانی نوی و سهه رده م وه لام بداته وه بوونیکی زۆر ده له مه و خۆنه گرتوی هه یه، نه گینا به ده ره له مه کورد له رووی وشارییه نه ته وه ییه وه له هه موو نه ته وه کانیتری ئیران باشتره. نه گه رچی نهه به و اتایه نییه له قه برانی شوناسی نه ته وه ییدا نازی.

شهریف فهلاح: هه ره وه ک ده زانین له پرۆسه ی رووشیری کوردی و فرههنگی له نیلام و کرمانشاندای له چوار ده یه رابردوودا به ینا به یان، ههندی چالاک و بزاونی فرههنگی هه بووه و کومه لیک نوخه و ئیلیت سهه ر یان هه لداوه، نه مانه چ

کاریگریه کیان له به ره و پیشچوونی نهو بزافه دا هه بووه؟

عادل قادری: بیگومان کاریگریه کیان به راده ی پیوست نه بوون گه ره بهو هۆکارانه ی که پیشتر باس کرد، به لام سهه ر یان نه مه ش کاری مه ده نی و کولتوری پیوستی به چهن د شت هه یه که ئیمه ی کورد به داخه وه تییدا زۆر لاوازی. قبو ل کردنی جیاوازییه کانی یه کتر و لیبوورده یی و پیکه وه هه لکردن و بینینی لایه نی نه ری نی یه کدی و... له ناو چالاکیه مه ده نی و کولتوری و نه ده بییه کانی کوردی (به نیلام و کرمانشانیسه وه) نهه رۆحیه ته له ئاستیکی زۆر نرم دایه و ئیراده یه ک بو سپرنه وه و تیروزی یه کدی و قبو ل نه کردنی رای جیاواز هه یه که به ر یان من ده رمنجامی پهروه ده یه له ژیر سیسته میکی سیاسی - ئیینی ره هاخواردا که مۆدیلی تاکیکی تاک ره هه ند و دیکتاتوری له ناو کومه لگه ی کوردی به ره هم هیناوه. سهه ر یان هه موو نه مانه ش قهت نکوولی له بوونی توانست و وه زی ده یان نووسه ر و شاعیر و چالاک له کرمانشاندای نیلام نا کریت که له رۆژانی تاریک و نووته که چاوی زمان و کولتوری ئیمه دا بوون به سووته مه نی هه لکردنی مۆمی ژبانن و بووژانه وه ی زمان و نه ده ب و کولتورمان. پیم وایه له نیلام به تابیه تی نهه حالته سهه ر که تووتر بووه، چونکه نیلام هه م وه کوو شوین شوینیکی بنه سه ته و هه میش کولتوریکی شه قله شکاتر و بیگریته یه یه، بۆیه سهه ر یان هاوبه شی نایینی له گه ل سیسته م قهت لانی زمان و کولتور و دا به ریه ته کی به ره نه داوه، واته به هو ی باره جوگرافییه که ی و بنه سبوونی هه رشی کولتوری راسته وخو که متهر توانویه کاریگری له سهه ر دابنیت، به لام له روویه کی تره وه مه رج نییه هه ر لهه م ئاسته دا به باشی بمینتیه وه، چونکه "گرانه وه" به هه موو واتایه کییه وه دواچار خۆی ده کات به سهه رزه مینه بنه سه ته کانیشا. دۆخی کرمانشاندای خراپتره، چونکه شوینیکی ژبووله تیکه و له هه موو روویه که وه پلانی ورد و درشتی بو پارێزراوه، کرمانشاندای ئیتر له میزه نه شاری شیرینه و نه ش ده توانی کچه

جیرانت تیدا خوش بویت! بویه من پرسیار له خوم ده کم دهی چ بکهین له کرماشان کاتیک هممو ئهم قهیراننه ههیه و خوشمان بهو هۆکارانهی باس کردن، ناتوانی بهرادهی پیویست کاربگه ببن؟

شهریف فەلاح: بهرای ئیوه گهشه کردنی رهوتی رۆشنیبری و فەرهنگی یارمهتیی شوناس و وشیاریی نهتهوهیی دهات؟ ههروهک دهزانی له نیوهی دووهمی دهیهی ههفتای ههتاوییهوه رهوتی بووزانهوهی زمان و ئهدهیی کوردی (بهتایبهت شینعر) له کرماشان دهستی پیکردوه؟

عادل قادری: بیگومان رهوتی رۆشنیبری و کولتوری ئهگه به پلان و بهرنامهوه بیت دیر یان زوو کاربگهری خوی دهردهخت و تا ئیستاش کهم و زور ئهم کاربگهریانه دیارن و نهینهیشتوو زمانی کوردی لهوه زیاتر رنگی روخساری ههلبزکزیت. دروستبوونی بنکهی فیرکاری زمان و دهرکهوتنی ئهجمههه ئهدهیهیی کان و بهرپوهچوونی کۆره رۆشنیبری و کولتورییهکان ههموویان کاربگهرن له راسانهوهی شوناس و وشیاریی نهتهوهیی. له نیوهی دووهمی دهیهی حهفتا بهم لاره به هاتنه سهر کاری دهولتی خاتمهیی ههناسهیهک به بهر زمان و کولتوری ههموو نهتهوهکان هاتهوه و ههندیک دهسهکوت هاتنه ئاراهه که بوون به بنهمایهک بۆ داهاتوو تاکوو کاری زۆرت و وشیارانهتر بکریت، بهلام ههر وهکوو پیشتریش وتم دۆخی کرماشان به تایبهت و ئیلام جیاوازان له ناوچه کوردنشینهکانی تری ئیران. ئهمه له لایهک و له لایهکی دیکهش ئهم چالاکییه رۆشنیبری و کولتوریانه که متمر بوونه هوی دروستبوونی پردیکی پێوهندی بۆ بهکخستن و پهکدهنگییهکی سهرتاسهری و بهگشتی ئیمه بهردهوام وهکوو ”دوورگه“ ههر شاریک له لایهک ژبانی کولتوری و رۆشنیبری خوی بهسهر بردهوه و له کاتی پێویستدا ههندی شتی بۆ ئهم دوورگهیهوه هیناوه و ههندی شتی ههناردهی دهرهوهی دوورگه که کردوه. وهکوو له پرسیاره کهشتدا ئامازت پێ داوه شینعر رۆلی سهرهکی و بنههرتی گیراوه له پروسهیهدا و ئهمهش تایبهتمهندییهکی کولتوری کورده که بهردهوام شینعر لپهسهند بووه و بۆ ماوهیهکه له میژوووهکی لیل و پیلوه! بیگومان شینعر (لاتیکهه بهر لهوهی تووشی چهشنیک له قهیرانی خوینهر بیت و له گهرموگورپی جارانی بکهویت) کاربگهری ئهرینی و بههیزی ههبووه له به جهماوهریکردن و گهشاندنهوهی رهوته کولتوری و رۆشنیبرییهکاندا، مرۆفی کورد هیچ کات بێ شینعر ههلی نهکردوه و ئیمه ئیستاش سهدان شانامه خوینی کوردمان ههیه له کرماشان و ئیلام که له ریزهسههه کانی شانامه خوینی کوردا چ له ههموو ولاتی ئیران و چ له کرماشان و ئیلام ناماده دهن و حهشیمهتییکی زۆریان لێ کۆ دهیتهوه و به تاسوق و حهزهوه گوێرادیریان دهن که ئهمهش سهلمینههری رۆلی ئهرینی و کاربگهری شینعر له رهوهیه. کهله پووری زاوهکی و فولکلور و شانامهکان له ناوچهکاندا ئیجگار دهولمهندن و له چاوی ئهوه دهولمهندی و فراوانییهدا هیچ نهکراوه و ئهگهچی ئیستاش به هوی تومار نهبوونیان مهترسیی فهوتانیان لهسهره، بهلام ههر نیشانهی نامادهیی شینعر وهکوو چالاکییهکی فهرهنگی لهناو خهلك و زاخوادانی یادمههرییان به ههست و خهون و خهپالی شینعر. خوشبهختانه لهم دواپایانه به ههولتی چهند ئاکادیمیستیکی کورد له کرماشان و ئیلام لهوانهش ههولته تازه و جیاوازهکانی د. بیهرووژ چههمن ئارا رهگ و ریشه و رهچهلهکی شانامه کوردی و پیگه و جیگه و زور لایهتیر له قهوارهیی تیزی دوکتورادا له زانکویهکی ئالمان پیشکesh کراوه که بیگومان جیگهیی دلخوشی و دهسوخوشیه.

شهریف فەلاح: فره کولتوری و فره ئایینی و ئایینزایی له ئیلام و کرماشان، چهنده له کزبوونی شوناسی نهتهوهییدا دوری ههبووه؟

عادل قادری: له راستیدا فره ئایینی و فرهزاراوهیی خوی له خویدا دهتوانیت ئامبانییک بیت بۆ بزۆزی و مایهیی دهولمهندی شوناس و کولتوری کومهلگه بیت. فره کولتوریش بهههمان شیوه، بهلام لهم رهوهوه دۆخی شارگهلیکی وهکوو ئیلام و کرماشان زۆتر خهساری لیکهوتوتهوه تاکوو قازانج بۆ نمونه فره ئایینی له کرماشان بووته هوی ئهوهی که دابراپنیک قوول و بهپیی ئهوهش رق و برینیکی گهوره له

نیوان شیعه و سونه و قهلهخانیدا دروست بکریت. چونکه زۆرینهی کاربهدهستانی بالایی ئیداری و تهناهت مام ناوهندی له لایهن دهسهلاتهوه دیاری دهکرین و مهرجی دامهزراندیان شیعه بوونیانه ئهم دابرا و رق و برینه چهند قات دهیتهوه. باسی ئهوهش که دهسهلات خوی کومهلگه میکانیزمی سیاسی- ئایینی ریک دهخت تاکوو رهوایی به لایهنیکی ئایینی بدات و باقییه که یان بخانه پهراویزهوه و بهم شیوهیهش به شکلیکی سیستماتیکی دابرا و قهلهت و قهیرانه که قوولتر دهکاتهوه با بمینیت، بهلام ئهگه ئایین که مههنگ بیتهوه رنگه بهشیک لهم قهیرانه چارهسهر بکریت، بهلام ئهمه له رۆژهلاتی ناویندا خهون و خولیاوه و له کورستاندا خهپاله و له کرماشانیدا ورینهیه! چونکه دین به شیوهیهک رهگناؤ بووته ههناوی یادمههرمانهوه له ههر لایهکهوه که مههنگ بیتهوه له لایهکی دیکهوه به روخسار و دهمامکیتروه دیتهوه. له بهر ئهمانه و زور هۆکاری دیکه ئهوه فره ئایینی و فره زاواهییه نهتهما کاتیک دهتوانیت مایهیی پیشکهوون و گهشانهوه بیت که له رنگه دهسهلات (لاتیکهه له رنگه ریخراوهی مهدهنی و ئهجمههه جۆراوجۆرهکان- که نیمانه-...) پلانیکه تۆکه له سهر بنهمای پیکهوه ژبان و پهکترناسین و پهکتر قهبولکردن گهلاله بکریت.

شهریف فەلاح: وهک نووسهریک که نزیک له روداو و جموجوله فهرهنگییهکانی ئیلام و کرماشان، ههست دهکری لهم دوو دهیهدا ههندی جموجول و کاری خورسک و تاکه کهسی کراوه، جهنابت چۆنی لیک دهدهیهوه و داهاتووی شوناسی نهتهوهیی و فهرهنگی له دوو پارێزگایه چۆن دهبینی؟

عادل قادری: بهلی بیگومان له دوو دهیهی رابردوودا بههوی ههناسهیهکی کاتی سیاسی بوار رهخسا ههندی نووسهر و شاعیر و تۆزه له بوارگهلی جیاچیدا و به شیوهی تاکه کهسی و فهدی کارهکانیان بلۆ بکههوه، ههم له قهوارهی کتیب و ههمیش له دووتویی حهوتنهنامه و گوڤارهکاندا که پچرپچر و ناوهناوه دهردهچوون. له راستیدا له رهوهوه مرۆفی کورد زۆتر کاری پیدهکری و بهدهسهکوت تریشه، بهلام ههمیشه نهبوونی ههلی چاپ و بلۆکردنهوه ناوهمییدییهک دروست دهکات. ههموو ئهوه که سهانه چاویان له دۆستان و رۆشنیریان و نووسهران و دهزگاکانی چاپ و بلۆکردنهوهی باشوور بریوه بۆ یارمهتیی چاپ و بلۆکردنهوهی کتیبهکانیان. دیاره بهداخهوه ئهم پردمش زور تهندرست و درێژخایهیش نهبوو، بۆیه وهها حالهتیک مهترسیی گهوره لهسهر وهه و توانست و خواستی چالاکانی کولتوری و ئهدهیی ئهم ناوچه و بهپیی ئهمهش لهسهر کولتور و زمان و ئهدهیی ئهم ناوچه دروست دهکات، لهم دوو پارێزگایه به شار و شارۆچکه و دیهات و شارهدی و گونده دوردهسته کانیسهوه کهله پووریکی دهست بۆنهبراو و شقل نهشکاو و فولکلور ههیه که تومار نهکراوه، ئهوه ههموو دهولمهندی و زهنگینی و رهنگینییهی شینعر و حیکایهت و چیرۆک و ئهفسانه و راز و کایه و ههلهپهکی و شانامه... ههر ئهمانه دهبنه داهاتووی شوناسی ئیمه لهم دوو پارێزگایاندا. ئهگه یارمهتیی تۆزهرا و نووسهران و ئهدیبان نهدریت ئهمانه دهفوتین. من لیرهوه داوا له ئهنیستیتۆی کهله پووری کوردیی دهکم بهرنامهیهکی راستهوخو و تهندرست و ئاگاداران به بۆ ئهم ههله و دهرفته گهواره دابریژیت. چهندین دۆستی دوور و نیزیکی له گوشه و قوژینی ههر دوو پارێزگایه ئیسی گهورهیان کردوه، پهک حیکایهته کۆنهکانی له گوندهکان کۆ کردوتهوه له رنگه ریگۆر دیرهوه که له گهله دهیان کهسی بهسالاچوو و له گیانهلادا خوی ماندوو کردوه تا ئهمه کوردوه، پهکی دی وشه کۆنهکان و مهتهلی کۆ کردوتهوه و پهکی دی پێوهندی جله کۆنهکانی کرماشانی له گهله ههندیک دهستهواژه و وشه و ریکهوه مند (تعبیری زمانیی کۆن لیک داوهتهوه، ههر کام لهمانه چهندین کتیبیان لهم بابته نامادهیه، بهلام کوا بهپیرهوههاتی باشوور؟ کوا خهمیان بۆ پاراستنی شوناس لهم پارێزگا بهرزخهیانهدا که له تهنیشت دۆزهخهوه ئاگره که یان بهر دهکهویت؟

بهرای من داهاتووی شوناسی نهتهوهیی و کولتوریمان لهم دوو پارێزگایه پیهوهندی له گهله پلانی ئیمه بۆ کۆکردنهوهی ئهوه کهله پووره و چاپ و بلۆکردنهوه و له دواجاردا به رۆژهف کردنیان ههیه.

شعیر کوردی قەمسق قەرین نەشق ژبان مە

وت و وێرە گەرد شاعر ناسیای کورد: دۆکتۆر علی ئۆلفەتی

مۆحەبە جەواد جەلیلیان

نۆستالۆژیایگ هەمیشە وەل مەنا بوو ک ئێر ئی زوانە وە پێ نیه نووسیه پێد و نیه خوێنیه پێد؟ چه وە سەری هاتیە؟ ک تووبەنم بووشم ئەو بەشە، بەش ژبان فۆلکلۆر مەن لە ئاوی وە حساو تیه پێدن و ئی ژبانە فرەیش ئێر گەنگ بوو.

بەلام لە مزار شیعەر، مەن جیا لە زاراوێ کەلھوری و گەپەلیگ لەوای بەیت هەلووسە و شیعەرەیل کلاسیک و فۆلکلۆر؛ یەکم جار لە منالی وەل یەکیگەو لە سەرییل کارگەری کردم ک لە شیعەرەیل «عەبدۆلا پەشیو» و «شیر کۆبیکەس» ئێر وەت و هەست کەدم یانە ئێرێ مەن فرە رەنگین بوون. تووبەنم بووشم لە ئەو سەردەمە کە مەن هەلایە لە تەمەن دە-یانزە سالان بووم؛ لان کەم لە کرماشان و

لە بەین هابو بەریل خومە، هیچ کەس عەبدۆلا پەشیو نەناسی و هەر لە ئەو تەمەن دە - یانزە سالانە تووبەنستم زاراوێ سوورانی هالی بووم و هەر ئی باوتیشە بوویە مدوو یە ک بتووام بنووسم

پ: بێ گومان شوون پای شیعەرەیل جنابد لە ژبان گەل کورد وە خاصی دیاریه؛ یەئ شاعر وە چ شیوە یگ تووبەنیدەهەم لە باوەت شیعەر ئاوانگارد قەسەیل فرە یگ ئێر وە تەن داشتوود و هەم لە ناو بەین زوورم مەردم بەردەنگەیل فرە یگ بیناشتوود و شوون کاری بگرن؟

ج: وە راس لە ئێرە وە یەئ چشت بائەس ئامازە بکەم؛ ئیمە یەئ بر هاوچەرە بوومن ک هاتیە ناو گەپ شیعەر و لە تفاق جیاوازیگ کەفتوومن. تووام کە بیشتر ئی گەپە شیوە و بکەم؛ کار گەورایگ کە هاوئەسلەیل و هاوچەرە خەیل ئیمە وە یە کەو ئەنجام دايم یە

ئەدەبیات کوردی لە سەردەم هاوچەرە و لە زاراوێ کوردی خوارین، سالەیل فرە یگە کە وە دەسمییەت خاون بیڕەیل دەسلات دارینگ، رەوت دیاری خوئی پیا کردینە و ئێر بانان خاصی وەرە نووا چوود. بێ گومان ئەگەر بتوایم لە شاعر ناسیا و جیاوازیگ پینشروو بیڕەیم کە گامەیل بەنرخ و گەورایگ لە ئی باوەتە هیز دایە؛ بائەس وە دۆکتۆر علی ئۆلفەتی ئامازە بکەیم. وە راس ئۆلفەتی، ناو دیار بینگ ئێر تەمام بەردەنگەیل ئەدەبیات کوردی لە ناوچەیل کرماشان و ئیلامە.

علی ئۆلفەتی جیا لە یە ک وە گەرد پرتوو کەیل پرهاز و جیاواز، شوون پای خوئی لە شیعەر هاوچەرە فارسی دیاری کردین؛ تا ئێرنگە بەرەمەیل کوردی فرە یگ لە

هەر دۆ باوەت شیعەر کلاسیک و شیعەر ئازاد بلاو کردینە ک تووبەنم وە کتاوہیل: گەرمەشین، گیان، گەرمینیان وە شیوەی کلاسیک و کتاوہیل: سانەناو، سزبان وە فر و سرووت باشوور لە مزار ئازاد ئامازە بکەیم. هەرکام لە ئی کتاوہیلە کارگەری تایبەت بە خوێنیان داشتنە. دۆکتۆر ئۆلفەتی جیا لە رینگای شیعەرەو، کارگەری فرە یگ لە بان موسیقای کوردی لە زاراوێ کەلھوری داشتیە. وەت و وینژ ئیمە وە گەرد ئی شاعر و نووسەر خاون ناو؛ پینشکەش وە بەردەنگەیل هەنین بوود:

پ: یەکم جار کەمیگ لەبارەئ خوێدان و پەيوەندی وەل کار زوان و ئەدەبیات کوردی بە تایبەت خەریک بوون وە مزار شیعەر، ئەو جوور ک زانین؛ ئێر بەردەنگەیل گەپ بینین؟

ج: شیعەر کوردی تەمسق تەرین چشت ژبان مەن؛ هەر لە سەردەم منالییەو مەن وە باوەت شیعەر یەئ هەست و شەوق جیاوازیگ داشتە. یەئ ئەزە تەمەنی و

بوو ک هاتیمن هەر ئهو نوورگه ک «بوودریار» لهبارهی مژار میدیا داشتیه؛ له ناو باوخت شیعری له کرماشان وه ری بردیم. ئیمه بی گومان هاتیم ئرای شیعری بهردنگ کووه کردیم. ئیمه له دریزای میژووا وه شیوهی پیهن و به یازینگ بهردنگ وهرو شیعری هاوردیم. شیعریش له ئی سهردهمه له ناوبه یین مهردم هەر ئهو جووره ک یه کم جار وه تم یهئ چشت ته مسقیگ بوو؛ یانی ئیمه باش تهرین دهرهفت له دهسمان بوو ئرای یه ک مهردم بانه ناو گهپ شیعری. ئیمه له لایهن گهل خوهمانه و پشتیوانی کریایمن و مهردم هاز دانه پیمان؛ هەر ئهو شیوه ک ئیمه هاز دایمنه ئهوان. یه بوو ک هاتیمن «شیعری» نووسایم و بهردنگ داشتیم؛ باهرم یهسه که گاههس بهردنگ ئیمه بئشتر له زاراوایل تره ک بوو ک له ناو کرماشان وه پی نووسان یا قسه کردن ته نانهت زوان فارسیش. ئیمه ئهو سهردهمه دایمنه سر و ئیرنگه هایمنه سهردهم تره ک که بتوو به یینم دوجاره وه گهرد رموت جیاوازیگ هەر ئهو بهردنگه یله وهرو شیعری ئاوانگارد (شیعری نوو یا شیعری تازه) باریم. ئی نوورگه و ئی ئامانجه ئیرنگه ئرا ئیمه یهئ خال دیاریه که هەر لیوا مهنیه و له بانئ کار که یمن. ئی رموت گهورا ههوه جهس ک وه یهئ ئاراهوی دیاریگ پرهسید؛ یانی ههرسهئ ئیمه دیریم له باوخت شیعری ئاوانگارد کار که یمن؛ بهلام هیمان لهوائ پرتوو که یلیگ ک هاوچه ره خیل خوهمان له ئداههئ شیعری کیش داربلوو کردنه؛ شیعری ئازاد ئهو جی بهردوامه له ناو مهردم وانه کردیه.

پ: ئه گهر ئمکانی ههس؛ که میگ لهبارهی دهسلاتهیل شیعری ئازاد ئرمان گهپ بیهن و بووشین که دهسمیهت دان شیعری ئازاد ئرای سقان گرتن و بتاو بوون بانهمای زوان کوردی (زوورم کوردی کرماشانی)؛ تا چ ئه ندازه یگ بویه؟

ج: شیعری ئازاد له ولاتهیل تره ک وه یهئ ئاراهوی دیاریگ رهسیه؛ بهلام له کرماشان لیوا نییه و ته نیا له ناوبه یین یهئ بر تابه تیگ شوون پائی دیاریه. شیعری ئازاد کوردی ئیرنگه باههس یه ک یگ له مه بهسته ییل سه ره کی ئیمه بوو. شیعری ئازاد له زاراهوی کوردی خوارین، هیمان له ناو مهردم ئهو جووره که ههوه جهس؛ پيشوازی له ئی نهوویه و چوودنه یهئ ههنازیگ که باههس له بانئ کار بکریه یئد و بی گومان ههوه جهئ دیاری ئیمه یهسه ک فره له شاعریل و دهسلات داره یل، بتوو یه یین بهردوامی وه ئی رموت گهورا بیهن. وه دهرهچ تره کهو ئه گهر بتوام بووشم؛ رموت شیعری کوردی له کرماشان دۆ بهسه. یهئ باوختی ک بهردنگ هاتیهسه پائی کار و یارمهت ئیمه داس، بهلام بهش تره ک هیمان نه توویه نستیه جی دیاری خوهئ پنا بکه یئد.

بهلام لهبارهی شیعری ئازاد باههس بووشم ک ئداههئ بنچینه دار و نه تهوه ئی سرؤشت شیعری له تهمام ولاتهیل ههس، له ولات ئیمه ییش باههس شوون خوهئ وه دی بکه یئد. ئیرنگه ئی زوان ئیمه چ دهسلاتهیل و دهره تانه یلیگ له ئی باوخته و دیرید؛ خوهئ توویه نید گهپ جیاوازیگ بوو بهلام من ههرده جار وه تمه ک ئیمه هایمنه ناو یهئ راوهات قهل و ناکامیگ. وه ئی مدوووه ک زوان ئیمه ئاموزش نه ییره یئد یا وه پی نه نووسیه یئد؛ فره له که سه یل وهل ئی گه په و تووش گیجه ل تیهن ته نانهت خوهمانیش ک وهخت بئشتریگ ئرا ئی کاره نایمنه؛ هه میش کیشه یل تابه تی خوهمان دیریم. هه نای زوان دهره فتیگ ئرا ئاموزش نیا شتوو؛ بی گومان ئهو زوانه له کات نووسانیش تووش کیشه یل فره یگ تیه یئد. بهلام چشتیگ ک من وه مدوو ئه زموون خوهم توویه نیم گهپ بیهم یهسه ک من هه یچ کیشه یگ له ئی باوخته نهوونم ک ئیمه شیعری ئاوانگار کار نه که یمن.

پ: وه نوورگه ئی جناب، ههوه جهئ ئه ده بیات ناوچه ئی خوهمان له سهردهم ئه روو هورده و بوون له بان کام له ئی دۆ باوه ته سه؟ شیعری یا تیکست؟ (مه به ستمان له تیکست؛ وه گتیران، چیرۆک، وتار و رخنهس)

ج: باههس بزانیم له ههر شوونیگ که زوان، بی دهسلاته؛ یه کم دهسمیهت ئرا زوان، شیعری وهته و ئیمه ئیرنگه له ناو ئه ده بیات ولات خوهمان ئی نوورگه وه

چهو دوونیمن ک شیعری هیمان یه کم قسه که یئد. هاتی کهم تا کوتی بهرههه تیکست هاتوو دهنه ده یشت؛ بهلام ئایانی تیکسته جهنی وه کارمان هاتیه؛ چهنی توویه نستیه کارگه ری بنه یئدن؛ ته نیا له باوخت میژووی دس پی کردنه. ههرسه ئی تانی سهردهمه تیکسته ییل پرهازیگ بلوو بوویه؛ ئه گهر بتوام ناو بارم؛ باههس وه بهرههه نووسه ره یلیگ لهوائ ناکو جله یلیان، مه سهوود قه نه بری، ئازاد ئقبالی، نه سرین باباخانی، سادق سامه ره ئی ... ئامازه بکه م. بهرههه تیکست ههس بهلام وه راس هیمان فره له ره و جاری سقان نه گردیه. یه تیه یئدنه بان یه کم پرسیارمان ک وهختیگ زوان ئاموزش نیره یئد؛ ته نیا هه نهر دهم دس، شیعری. له جههان سیمیش هه نهر شیعری، میژوو تابه تی خوهئ دیرید. یانی هه نای تیه یمن و تماشا که ییم؛ دوونیمن ک له ولاتهیل جههان سیمه؛ شیعری هه میسه وه بوونه ئی یهئ دهسلات یا نوورگه یگ له ژبان کارگه ری داشتیه. منیش وهل ئیوه هاوریم ک شیعری ئیمه پا وه پائی تیکستمان وهرو نووا ناتیه.

ئه زموون نیشان داس ک ئه ده بیات کرماشان ئه گهر له سهردهمیگ له باوخته ییل جیاواز دوویا کهفتیه؛ له نوو خوهئ وه ئهو دوویانی زاراهه گان کوردی رهسانیه.

پ: وه نوورگه ئی خوهمان؛ که لک وهر گرتن له بنه مای ئه ستوره ئی زوان، باوه ره یل مهردم کورد و دهسلاتهیل فولکلور تا چ ئه ندازه یگ توویه نید له بان قوول کردن زه یین و فام خوه یئده وار و دهسمیهت دان وه نووسه ر، کارگه ری داشتوو؟

ج: بنوورن! هه نهر conceptual یا مهفهوومی، میژوو دریزیک له پشت خوهئ دیرید؛ هه نای ئیمه له بانئ هورده و بووم؛ دوونیمن ک له ناو ههر ولاتیگ هه م تابه ته مندیه یل زوانی ههس و هه م تابه ته مندیه یل کانسپتی یا معنایی (توو یه نی ئه ستوره بوو یا باوه، مه ته ل و رپوره سمیل دیاری) یانه گشتیان توویه ن وه ههر که سیگ ک له باوره یل جیاواز کار هه نهری که یئد، دهسمیهت بیهن. وه راس چشتیگ ک پشتگی له ئیمه که یئدن و یارمه تمان ده یئد؛ ههر ئی هور و فام و باوه ره یله سه. نوورگه یگ ک مهردم ناوچه ئی ئیمه وه ژبان دیرن یا دهره چیگ که وه پیه و تماشا ئی مه رگ و خوهشی و سرؤشت که ن؛ توویه نید جیا له ئافراندن که نسپت، جیاوازی و تابه ته مندیه یل بکه یئدنه ری. وه راس ئیمه له ئی باوخته و پشتمان فره پره و ناسنامه ئی دهو له من و ره سه نیگ دیریم. زانیمن فره له نووسه ره یل دهه ئی په نجای کرماشان هاتن ههر له ئی باوخته یله که لک وهر گرتن و له ناو کارنایش سه ره کهو توو بوون. ئرا نموونه ئی دیاری توونم وه نووسه ره یلیگ وه کوو نه مر دهروشیان، عه لی مه مه د ئه فقانی و مه نسور یاقووی ئامازه بکه م. له ناو شیعریش ئیمه ئی مژاره وه کار گردیمنه؛ لان که م له یه کم رموتیگ ک ئرا شیعری کوردی بهردنگ کووه کردیم، کارگه ری و دهسه کف ئیمه ههر وه مدوو ئی دهو له مهنی زوانه بویه ک فره له ئی باوخته و دهسمیه تمان داس. یانه چشته یلیگن ک ئیمه نه توویه نیم بشاریمنه وهئ و چهومان وه رووی بوه سیم.

پ: ئه گهر هاورئ بوون؛ بایمنه سه ره ئه ده بیات کرماشان و بئشتر له بانئ هورده و بووم؛ ئایا شیعری کوردی له کرماشان توویه نستیه هاو له ئه دوویانی ناوچه یل کورد؛ وهرو نووا بچوودن و خوهئ وه بهردنگه یل جیاواز ئه ده بیات کوردی بناسنید؟

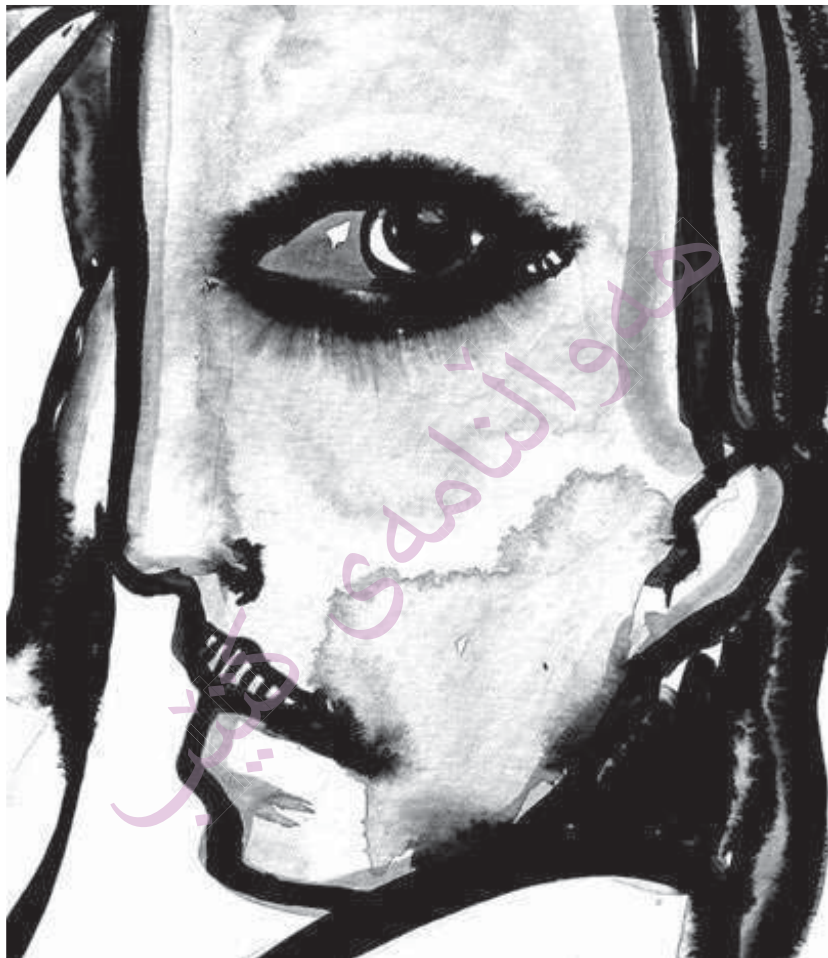
ج: باهرم یهسه ک شیعری کرماشان؛ چه ن تووک داسه و توویه نیم شیعری نوو له کرماشان شیعری کوردیش وه حساو باریم ک جیا له گهپ هه بوونی ک وهرجه ئی له یه لان که م له بیست سال له یه وه ر دیاری کریانه؛ بهلام ئه روو توویه نیم بووشیم ک شیعری کوردی کرماشان و ئیلام جیا له رموت چه ندیه تی، له باوخت چۆنیه تی؛ وه شیوه ئی ئاگاداران و خاسیگ وهرو نووا هاتنه. باههس بزانیم و دیاری بکه ییم ک ئاوت و چاوهرانی ئیمه له ئی زاراهه چهس؛ ئایا هیوائ خوهمان له زاراهه یگ که هلا یه دو یس په نجا گله روژنامه له پشت خوهئ دیرید؛ باههس بکه ییم وهل زاراهه یگ که ته نانهت له ئیلام و کرماشان هیمان روژنامه ئی سه ره خویگ ئرا خوهئ نه یئد؟

بهلام ئه گهر بتوایم تهمام ئی شیوازه یله بنه یمنه شان یه ک و تماشا ئی گشتیان

بکه‌یم؛ شیعر کوردی کرماشان یه‌ئ شیعر چۆنیه‌تیه ک کارگه‌ری خوه‌ئ داشتیییه. ته‌ناهت وه جیگای که‌سیگ که خوه‌م شیعر فارسی نووسم؛ من باوهرم یه‌سه ک شیعر فارسی کرماشان له نوورگه‌ئ چۆنیه‌تی له شیعر کوردی که‌فتیه‌سه دوویا. ئیمه خه‌ریکه ک بجه‌یمنه ناو به‌ره‌ئ سییم نووسان و سه‌ره‌وتن گه‌ورایگ ئرای ئی شیعره وه دهمس هاتیییه. ئی پیشوازی خاسه له ناو نه‌سل جوان تریش هه‌س. یانه گشتی دوجاره هه‌لگه‌ردنه سه‌ر نوورگه‌ئ «بوودریار» که له پرسنار پیشروو ئامازه وه پین کردیم.

پ: بانان ئه‌ده‌بیات کرماشان له سه‌رده‌م هاوچه‌رخ ئرای چ ئاسوویگ وه‌ره‌و نووا چوود؟
ج: گه‌پ دان له‌باره‌ئ بانان شیعر فره سه‌خته و کاریگ نیبه ک ئایم بتوویه‌نی وه ئاسانی نوورگه‌ئ خوه‌ئ بووشید؛ به‌لام ئه‌گه‌ر ئمروو له‌ناو جه‌هان تماشای بکه‌یم و بزانیم ئایا باوه‌ت شیعر له دنیا گرنگ هه‌س یا نه؟ ئایا ئاوات خوازی ئیمه

له شیعر له روو ئاگادارییه؟
ئایا شیعر توویه‌نسته‌ئیه ئرای هه‌وه‌جه‌یل جیاواز مه‌ردم ولایمگ بیناستوود؟ من باوهرم یه‌سه ک شیعر له سه‌رده‌م هاوچه‌رخ وه‌ره‌و ئاسوویگ چوود ک بنه‌مای تابه‌تی خوه‌ئ دیاری بکه‌ئید و جیاوازی خوه‌ئ بکه‌ئیدنه ده‌یشت؛ و هه‌ر لایوا شیعر یگ مه‌به‌ست سه‌ره‌کی منه؛ یانی جووریگ شیعر هه‌س ک له جه‌رخه‌یل گه‌ورای زانستی له‌باره‌ئ گه‌پ دهن و له زانکوه‌گانیس وه چه‌و یه‌ئ مه‌به‌ست دیاری بایه‌خ دانه‌سه پین و له‌بائی هوروده بوونه. به‌لام برینگ تره‌ک هه‌ن که شیعر ئرایان لمر سه‌ره‌کی کۆمه‌لگا نیبه. ئه‌گه‌ر بایمن و هه‌ر ئی روداو له ناو شیعر فارسی شییهو بکه‌یم؛ ئایا ته‌مام مه‌ردم شیعر ئازاد فارسی

له جه‌رخه‌ئ کارامه بوون بارینده ده‌یشت. برینگ هه‌ن ک گاهه‌س ده‌ره‌قه‌ت نیاشتوون یا خوه‌شیان ناتیه؛ تووان و ته‌قه‌لا که‌ن که وه‌گه‌رد ته‌حریک هه‌ست مه‌ردم و ده‌سمیه‌ت گرتن له میدیاگان؛ ناوینیانینگ ئرای خوه‌یان وه دهمس بارن؛ به‌لام بایه‌س پین زانن ک یانه به‌رده‌وام نیه‌مین و ته‌نیا له سه‌رده‌م کوئیگ وه ئامانج خوه‌یان نزیکه‌و بوون. ئه‌لبه‌ت خوه‌م له زانکوه «راسه» خوه‌نیمه‌و وه ده‌سلاته‌یل میدیا باوهر دیرم به‌لام بایه‌س ئاگادار بوومن ک وه بوونه‌ئ ده‌ره‌تانه‌یل میدیا نه‌خله‌تیه‌یم و تووش گیجه‌ل «عوام گرایی» نایمن. وه ده‌روه‌چ تره‌که‌و؛ ئافراندن به‌ره‌مه‌یل «عوام گرایانه» ئیمه‌یش توویه‌نیدن کیشه و خساریگ ئرای نوورگه‌ئ مه‌ردم بوود و باوهر مه‌ردم بارینده سه‌ر یه‌ ک شیعر هه‌ر یه‌سه و چشت تره‌ک نیبه. ئیمه بایه‌س بزانیم و ئاگادار بووم ک وه چ شیوه‌یگ کار بکه‌یم تا هه‌م شیعر سه‌ره‌رز بمینئ و ده‌سلاته‌ئ له کیس نه‌چوود و هه‌م بیر و باوهر به‌رده‌نگ وه‌ره‌و ئاسووه‌یل به‌رزتر بارینم. به‌رده‌نگ خوه‌ئ بایه‌س به‌ش گه‌ورایگ له به‌ره‌م بوود.

پ: له په‌رتخ ئی وه‌ت و وینزه؛ له‌باره‌ئ به‌ره‌مه‌یل یگ که ئیره‌نگه له سه‌ریان کار که‌بن یا کتاوه‌یل ئاماده‌ئ چاپ خوه‌دان له هه‌ر دۆ زوان فارسی و کوردی ئرامان بیوشن؟
ج: بریارم یه‌سه که له سال ۹۷، دۆ یا سی کوومه شیعر بلاو بکه‌م. یه‌کیگ له لیبیان کوومه شیعر یگ وه زوان فارسیه که له بلاوگه‌یگ له ته‌ئیران تبه‌ئنده ده‌یشت. له‌باره‌ئ پرتووک تره‌ک؛ چه‌ن سالیگ هه‌س ک خوه‌م وه روانگه‌ئ دیاریگ له‌ناو شیعر ئازاد دهمس پینا کردمه و ئامانج یه‌سه ک ئی کوومه شیعره ئمسال وه دهمس به‌رده‌نگه‌یل شیعر به‌سه‌ئید و هاتی ئه‌گه‌ر ده‌رفه‌تیگ بیناستووم کتاویگ له شیعره‌یل کلاسیک خوه‌میش وه چاپ بیه‌یم. هیوادارم چه‌رخه‌ئ به‌ربلاو بوون بایه‌خ بیشتریگ پینا بکه‌ئید وشاعره‌یل

و نووسه‌ریلمان بیشتتر شوون ئی کاره بگرن، چۆنکه وه راس کۆمه‌لگای ئیمه هه‌وه‌جه دیرئید؛ هه‌ر ئه‌و جووره ک «بورخس» ئووشید به‌شت یه‌ئ جایگه وه کوو کتاوخانه. ئامانج گشتیمان بایه‌س یه‌ بوود ک پرتووکه‌یل په‌راز و به‌نرخ بلاو بکه‌یم تا کارگه‌ری بیشتریگ له به‌ین مه‌ردم داشتوود و له دریزای میژوو به‌رده‌وام بوون. باوهرم یه‌سه که له باوه‌ت چاپ کتاو نه‌بایه‌س نوورگه‌ئ سه‌رده‌می بیناستووم. کار نه‌شر هاتی شیوه‌ئ ئالشت بوود؛ به‌لام هه‌میشه یارمه‌ت گه‌ورایگ و نووا چین کۆمه‌لگا دیندن و بایس بوودن ک ده‌روه‌چینگ وه‌ره‌و رخنه و خسار ناسی واز بکه‌یم. و له ئاکامیش هه‌رچی به‌ره‌مه‌یل بیشتریگ بلاو بکه‌یم؛ ده‌سمیه‌ت فره‌یگ وه زوان خوه‌مان دایمنه.

ئرای یه‌ک وه‌خت ناین و وه پرسناره‌یل ئی وه‌ت و وینزه جواو داین؛ له لیدان سپاس و فه‌یزانی که‌یم.

خوه‌ن؟ زهمان فره‌یگ نیبه ک ئی ره‌وت نووخوازیه بنه‌مای بتاویگ پینا کردییه و پینا گومان ئرای یه‌ک بتاواند یه‌ئ هه‌ست و نوورگه‌ئ هه‌زار ساله‌ئ گه‌ل بگوهره‌ئید؛ هه‌وه‌جه وه ده‌رفه‌ت بیشتریگ دیرئید. هه‌رسه‌ئ له ناوچه‌یل کرماشان و ئیلام پرتووک فره‌یگ بلاو نه‌کریمنه ک بتواویم ئاوت و چاوهروانی فره‌یگیس داشتووم.

پ: ئه‌گه‌ر بتواوین وه کیشه‌ئ دیاریگ له ئه‌ده‌بیات کوردی ئمروو له ناوچه‌یل کرماشان و ئیلام ئامازه بکه‌بن؛ زوورم له چ باوتیگه‌و ئرامان گه‌پ ده‌ین؟

ج: یه‌کیگ له گیجه‌له‌یل و مه‌ته‌رسیه‌یل یگ که ئرای شیعر کوردی له کرماشان و ئیلام هه‌س؛ بایه‌خ دان بین وه‌لیفه‌ت وه «عام گرایی» و به‌رز کردن ئی باوهرسه ک شیعر ته‌نیا ئه‌مرایگ ئرای خوه‌شی و هه‌زبندنه. ئی گیجه‌له‌ توویه‌نیدن ده‌سلاته‌یل تابه‌تی له شیعر بگرئید و شیعر له ره‌وت سه‌ره‌کی خوه‌ئ گله‌و بیه‌ئیدن و

كودەتاي وش

توويژىك لىسر كىتېبى "تري تەنيا" نووسىنى ئىرسالان چەلبى

ئالان پىرى

ئەرسەلان: رېك وايە، بە قەولى شاعىرى دانىماركى نېلس هاو كە دەلى: دەبى شىئەرە كە زېرەك بى!

ئالان: ئەگەر بىروائىنە شىئەرى "تري تەنيا" من چەندىن جار خوئىندەمە، لەسەرى وەستام، ھەستەم بە ئاوازىكى ستەم لىكراو، نەفەسىكى پەنگخوار دوو كەرد. ئەگەر شىئەرە كە شى بىكە پەنەو (ھەر چەند لەگەل ئەو نېم شىئەر نەشتەر بىكرى) بە لام لىرە ئەگەر بىناى بىكەم دەبىنەم لە سرودىكى سەلمىنەو دەبىت، بوئىر بۇ ھەر كارەساتىك، ئامادە بۇ ھەر شۇرشىك كە ھەنو كە دروست دەبىت، لەھەمان كاتىشدا گەرانەو بە كە بۇ نووشوستى و كەوتن.

ئەرسەلان: ئەو خوئىندەنەو بە زۇر راستە، بۇ منىك كە ئەو شىئەرم نووسىو، رېك ھەلگىرى وھا دۇخىكە و چەند شتى تىرىش.

ئالان: بىيەنە لىرە لە شىئەرى "تري تەنيا" وا دەنووسىت:

كە ھەناسەى سوورى شاخ

بىروائىتە دلئەتو

ئەگەر شاخ ئەستىرە بەك شك با،

بەرۇكى بى رەزاي رۇحتەو

ئەرسەلان: بەلى

ئالان: كەسىك شاخ بىناسىت دەبىت لە ناوكى شاخ بزائىت، تۇ بەستراوى بە پتەوبى شاخ بەلام وشەكانت فرىات دەكەون تا نىئانانە بنوسىت؛ ئەگىنا تۇ بەرد باش دەناسىت بەلام دلئت نا پەلئىت بەردانە بنووسىت بۇ بە ياخى دەبىت. ئەرسەلان: بۇم سەرنجراكىش بوو. زۇر جار بوو ھەم ھەستىكەم بوو، بەك شت سەيرە بە لامەو، تا دىت من ھەز ناكەم شتى جوان لە شىئەر دا بە كار بىنەم، ھەز دەكەم شتى جوان لە ناو پىستىر شتەكان دا بىيەنەو و بىدەم بە خوئىنەر. ئەگەر رووراستر بىدەم بۇ ئەو نائووسم كە خوئىنەر چىژ لە شىئەرەكان بەرى، بەلكوو بۇ ئەو دەنووسم كە بىزارى كەم و پىي بىلەم ئاگادار بە بەردەوام ھەوالى كارەساتبار بەرپتەو بە!

ئالان: ئەمەش وا دەكات جىاواز بنووسىت، جوانى بۇ كلاسىكەكان بوو.

ئەرسەلان: بەلى، تۇ سەير كە زۇرىنەى ئەو شىئەرە نوپىئانە كە دەنووسى ئىستا كىش و سەروابان نەماو، زمان ھەر ئەو زمانە كلاسىكە، وشە ھەر ھەمان كار كەردى كۆنى ھەيە، كەم وا ھەيە شىئەرىك بىيىنە كە بە ناوەرۇك نوئى بىت، ھەر دوو نەروئىن ئەو شىئەرەى تۇ بە ناوى شارى لەرىنەو كە لە ساپتىك بلاوم كەدەو ئەو بە ناوەرۇك و بە پەيام نوپىئە باسى شار و كەلكەلىكانى شار دەكات، بەلام لە ھەموو بە ناو شىئەرەى كە ئىستا دەنووسى كەم وا ھەيە شىئەر بە راستى نوئى بىيىنە.

ئالان: شىئەر دەبىت خۇى جار بۇ خۇى بدات نەك شاعىر.

ئەرسەلان: بىت، شىئەرى چاك خوئىنەرى خۇى دەبىتتەو.

ئالان: ئىمە كلاسىك دەخوئىنەنەو، دەچىنە قولايى رۇحىئانەتەو، بەلام ئەو تىرمان ناكات، شىئەر لەو دەر چوو تەنھا رۇحانى بىت، ئىستا شىئەر ھەلگىرى ماناى تىفكرىن و ياخىبوونىشە.

ماويەكە (ئەرسەلان چەلبەى) دەناسم، لە رېى سكرتېرى DanskPen سەو راسپىئىر درام كە ھەوال پرسى ئەو شاعىرە رۇژ ھەلاتىيە پەناھەندەيەى دانىمارك بىكەم. ئەرسەلان چەلبەى خۇى پەيوەندى بەو رىكخراو كەردبوو، ئەو كاتەى ھىشتا كەسى پەناھەرىيەكەى لە ژىر تاوو توئدا كەردندا بوو. دواى پىشكەش كەردنى خۇم و قسە كەردن سەبارەت بە سىستىمى پەناھەندەيى و دواتر گەتوگۇكانمان بەدەر نەبوون لەسەر ئەدەب و زمان و شىئەر. بوئىنە ھاورىيە كەرتى و ناو بەناو بۇ بە كەرتىمان دەنووسى. ئەرسەلان كىتېبىكى خۇى بە مايل بۇ ناردەم، (تري تەنيا) ھەر لە سەرەتاو ناونىشانەكەى سەرنجراكىش بوو. دوا بەدواى خوئىندەنەو كۇ شىئەرەكە ئەم گەتوگۇبەمان لە ماسنجرە ئەنجام دا.

ئالان: چۇن (تري تەنيا) ت نووسى؟

ئەرسەلان: سەرەتا دەموىست بە جۇرىك ماناى تەنىيلى لە رادەبەدەر نىشان بەدەم، بە جۇرىك كە ئەو تەنىيە سەرسوور ھىنەرە زۇر تر زەق بىكەمەو كە مرقى سەردەمى مۇدبىر تووشى ھاتووو، ئىتەر بەو جۇرە كارى زمانىم لە سەر كەرد؛ تىن ھىنا پىشەو، بۇ ئەوئەى جەخت بىكەم لە سەرى، كاتى خۇى كە چاپ بوو ھەلايەكى لە سەر ساز بوو، ھەندىك پىيان جوان بوو ھەندىكىش نا.

ئالان: بەلام لەم نامىلكە شىئەر بە تەكىكى زۇر نوئىم بەدىكەرد، ئەگەر ھەر لە ناوئىشانى نامىلكە كەو دەستپىكە بىن، خوئىنەر دەووستىت، رادەچلە كىتېت.

ئايە ھەلە بەك ھەيە لىرە؟ ئايە ئەرسەلان چى دەبەوت بلى؟

ئەرسەلان: وايە، دوروستە لە چەند جىگای تىرىش كەلكم لى وەر گرتوو ھەك: تىرىن خامۇشى، تىرىن بەرد، فەرھاد پىربال كەلكى لى وەر گرتبوو، ھەلبەت لە كۇ شىئەرىكى فارسىدا، ئامازەى بە كىتېبەكەى منىش كەردبوو كە لەوئى وەر گرتوو. كىتېبە شىئەرىيەك بوو بە زمانى فارسى كە لە تاران بلاو بوو.

پ: ئەمە داتاشىنى زمانە؟ يان ياخى بوونە لە وشە؟ يان مەبەستى تۇبە جىاواز دەرىكەوئىت؟

ئەرسەلان: زۇر تر مەبەستەم كودەتا بە دژى ئەو وشەيە بوو، يان ھەمان ياخى بوون كە جوانت ئامازە پىدا، ديارە ھەولى زمانىشى لە پشت بوو.

ئالان: باش بوو وشەى كودەتات بەكار ھىنا، چونكە شىئەر كودەتايە بەسەر ھەموو مانا و شوئىن و تەننەت شوناسىش.

ئەرسەلان: بە راستىش ھەر وايە، پىم وايە شىئەر كودەتايە بە سەر زماندا، لە بابەتەكەى لە سەر كىتېبە وەر گىرەنەكەى جەنابت نووسىبووم، ئامازە بەكى كورتم پىداو، ھەلبەت لە زمان رىچار دىرەو كە دەلى زمان لە شىئەر دا زۇر دەلمەندترە لە زمان لە فەلسەفە و زانست دا، زمان لە شىئەر دا ئىجگار بەر بلاو، شىئەر ھەموو كارىك بە زمان دەكات.

ئالان: ئەو يارىكەرنە بە وشە و بە ھەمەئاھەنگى خەيال شىئەر جىاوازى خۇى دەردەخات.

نەرسەلەن: بەلج، ئەرکی شیعەر زۆر گرانتر و قورستر، لەو سەردەمە دا کە شیعەر کەس باپەخیککی ئەوتۆی ناداتی بەلام لە گەل ئەوەشدا شیعەری باش خوینەری خۆی ھەر ھەبە، جامن ئیوی ئەو جۆرە شیعەرانی کە ئەوڕۆ کە بە لیشاواو بلاو دەبنەو نەرسەلەن: شیعەری قوون لیکەوتوو!

ئالان: لە شیعەرەکانی ئەم دوایانەدا جۆرە تۆرەبۆنیکی لە سیستەمی مەروبی و بەتایبەتی سیستەمی رۆژئاوایی دیمانە دەکەرت، ئایا ھۆکاری ئەوە ئەو روداوانە ئەم دواییە ناوچەکە یە کە شیعەرت کردۆتە بەشیک لە بەرھەنگارییە بۆنارەوایەتی سیستەمی پێشکەوتووەکان؟

نەرسەلەن: بەلج لە راستیدا ئەو شیعەرانی ھەموو ئەو کولکارییانە نیشان دەدا کە زۆری ئەو لە ولاتە پێشکەوتووەکانەو سەرچاوە دەگرن، ھونەرمەند و نووسەر بە پەلە یە کەم لە ئاست ئەوانە دا بەرپرسە و دەبی لەقویان بەدا، ھونەرمەند لە ئاست ھەر ھەموو روداوە سیاسی و کۆمەلایەتیەکان دا بەرپرسە و دەبی لە رینگە بەرھەمە کە یەو بەرھەڵستی بێتەو ئەویش بە پێی پێویست بە شیوەیەکی زۆر رادیکال.

ئالان: ئایا تاراوگە ئەدەبیکی جیاوازی پێ نیشان دای؟ ئایا بەرکەوتەو چەندین دژبەیک بوویتەو؟ کایە رەھەندی نووسین و بلاکردنەو لە تاراوگە وەک پێویست چاوەروانکراو بوو؟

نەرسەلەن: لە راستیدا ئەو شیواوە نووسینە من کە بە شیوەیەکی رووت و رادیکال لە گەل دەق مامەلە دەکەم ریشە لە جۆری رواتینی مندا، من پێم وایە کاتی ئەو ھاتوو کە شیعەر لە چیاکان و مێرگ و چیمەن بێنێت دەری و زرگاری کەین و بیبەنە شار و شەقام و ئاوەڕۆکان و ھەر ھەموو نەھامەتی و قەیرانەکانی ژبانی مۆدێرنی شار نیشان بەدین. واتە بەر لە ھاتنی من بۆ رۆژئاوا من ھەر بەو شیواوە رادیکالە دەمنووسی، ئەوئەندە دەستم راکەشتی دەقە شیعەریەکانی جیھانم خۆیندبوو و ئاشنایم ھەبوو لە گەل ئەدەبی رۆژئاوا، بەلام لە گەل ئەوەشدا تاراوگە دەوری ئەزینی خۆی ھەبوو لە نووسین و بەرھەمە کەنم ئەویش رەنگە بە باریکی تەدا، رەنگە لە ناوچۆ لە بەر سیستەمی داپلۆسینەر و توتالیتە و فاشیست و سانسۆرچی و ھەکوو کۆماری ئیسلامی ئێران زۆر مەودای ئەو نەبا بە ئیشتیای دل کەف و کۆلی خۆم لە ناو شیعەر دا ھەلرێژم، بەلام لێرە ئەو بەرھەستە نییە و بە دلنیا یەو کاربگەری خۆی ھەبە و داشیناوە.

ئالان: ھەر بەدەم قسە کانمان نیوێ شیعەری "ترین تەنیا" م کردە دانیمارکی. ئەگەر رازی بیت پێم خۆشە یە کەم شیعەری تۆ بە دانیمارکی ئەم شیعەرە بیت و من بیکەمە دانیمارکی...

نەرسەلەن: ھەوالتیککی خۆش بوو، دەست خۆش بۆ تۆ، مایە شاناژیمە.

ھاویری بووی

لە گەل شاخدا.

لە سینە تەدا

دەنگیک لە داوینی.

کە ترپە ھات

سەرما و

ھەلۆەری گەرما

لە دلێ بەردیندا.

تۆ لە ترین تەنیا کلۆ بەفری زستان ترینی تەنیا

بە مەرگی کرپوێ لە غوربە تەدا

ساردترین وشە بە لێوی دوورییەو.

روانیت پەنجەرە یە کە بە رووی پێستی گوناھباری شەقام

کە پێخواسە رێبوار لە تەنیشتی

لە تەنیشتی پەنجەرەشدا،

پێخواسە سلاوت.

کە ھەناسە سوری شاخ

بروانیتە دلتەو

ئەگەر شاخ ئەستیرە یە ک شک با،

بە بەرۆکی بی رەزای رۆختەو.

بە لام تۆ

مە کە سل و

ترس مەخۆ

سەرما ئەم ھیلە تەمناکە تەمەنت

سەر لە ئاوات ناهینی دەر

تۆ بە رینگەوتنامە شاخ و شورشی دل

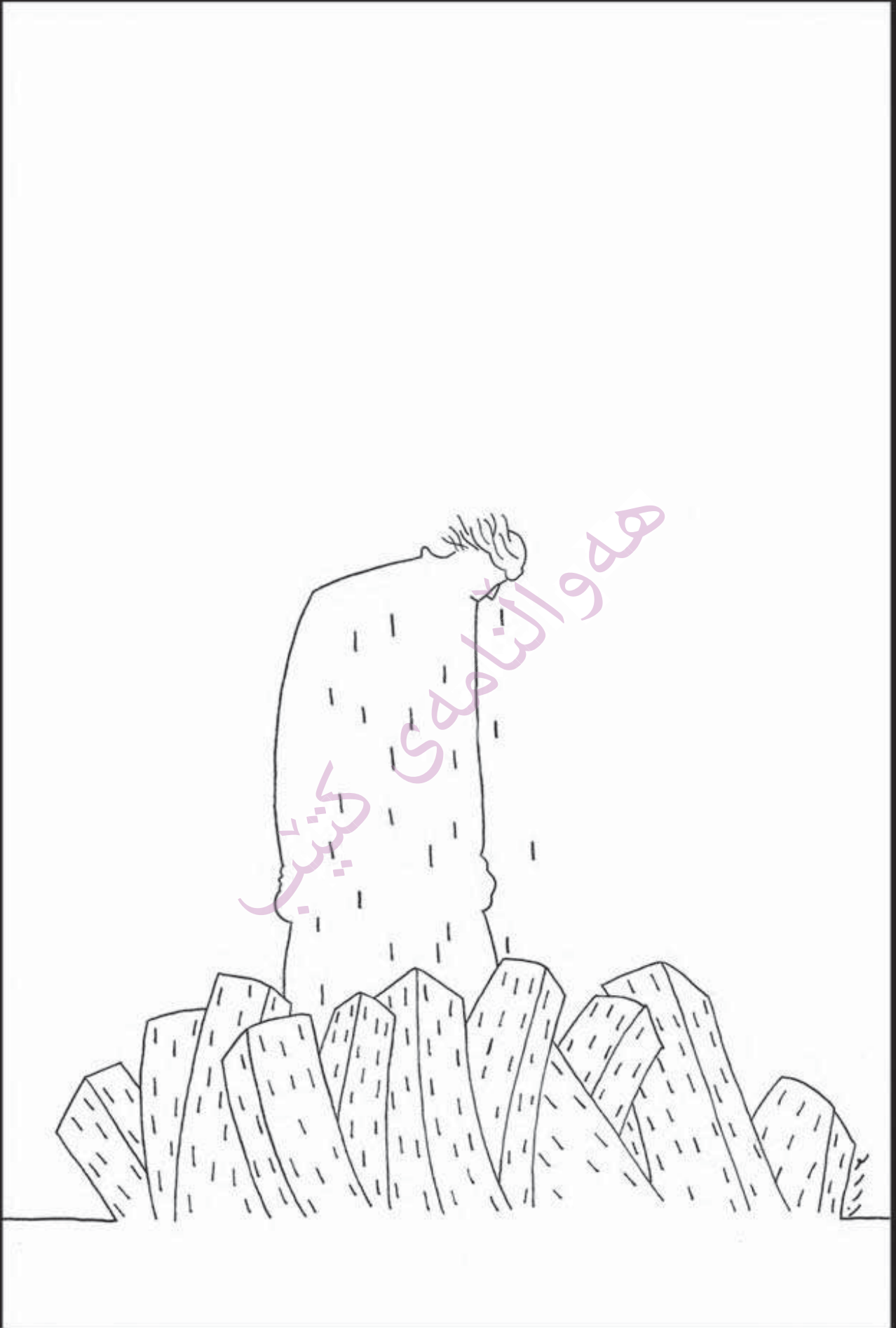
دەببە ناگر و

دەرنیوێتە ناگر.

دەفتەرە شیعەری ترین تەنیا (نەرسەلەن چەلمی)

ژمارە لاپەرە: ۷۸

کارتون: سوران کوردیپور

به یادی قوربانیان وزبانلیکه وتووانی بوومه له رزه ی کرماشان

فُرات چوہری

دُرسیہی تالیہتی گفاری «شی» پور پھانہ ووسی پاکوری

بہ قہ لہمی نووسہ ران:

مہ حمد ئوز تونج. کاکشار ئور مار. سید اسلام دعاگو. جمال مشماہی.
توسنہ رھشید. تیمور خلیل. جلیل جلیل. ئارزن ئاری. عہ بدوللا پہ شیو.
فہرہاد پیربال. فہرہاد شاہ لہ. موراد جوان. نیزامہ ددین ئاککورت

از ماردین تا سوئد

نگاهی گذران زندگی فراات چوری

فراات چوری در سال ۱۹۵۹ در یکی از روستاهای استان ماردین (کردستان ترکیه) چشم به جهان گشود. در اوایل دهه هفتاد به همراه خانواده به نصیبین مهاجرت می‌کند و در همان شهر وارد فعالیت‌های سیاسی می‌گردد، با همکاری دوستانش موسسه‌ی فرهنگی را بنیان می‌نهد و به‌عنوان مسئول اجرایی آن به فعالیت می‌پردازد که بعدها ریاست آن را بعهده می‌گیرد. نویسندگی **فراات چوری** نیز از همان سال‌ها شروع می‌شود. فرات با هدف نوشتن و نویسندگی در دنیای آزاد، در سال ۱۹۸۰ به سوئد مهاجرت و در همان سال اولین کتاب خود را به چاپ رساند و تا بحال به شکلی فعال در فعالیت‌های ادبی حضور دارد. در اوایل دهه هشتاد وی با نوشته‌ها و داستانهایش با اکثر مجله‌ها و روزنامه‌های کردی ارتباط برقرار کرد. زمانی که به این نتیجه رسید که کردها ادبیات و سیاست حزبی را از هم جدا نمی‌کنند. در مارس ۱۹۹۲ دست‌به‌انتشار مجله ادبی «نودم» زد و به مدت ده سال بدون وقفه آن را منتشر نمود. برای اولین بار با انتشار «نودم»، ادبیات و سیاست از هم جدا شدند. همچنین فرات چوری با «نودم» اسامی جدیدی را به لیست نویسندگان کرد زبان افزود که نقش مهمی در ورود ادبیات کردی به زندگی روزانه داشتند. **چوری** پس از انتشار نودم (modem) مجله «نودم و رگر» را منتشر کرد که مجله‌ای تمام‌تخصصی در زمینه ترجمه ادبیات جهان به زبان کردی بود. او همچنین انتشارات نودم را نیز بنیان نهاد و نزدیک به ۱۰۰ اثر کردی را به کتابخانه کردی هدیه کرد. پس از چندی مجله هاوار را که سرآغاز ادبیات نوین کردی بود، جمع آوری و در دو جلد به چاپ رساند. **فراات چوری** از سال ۱۹۸۰ به این سو، به کار داستان‌نویسی مشغول است و در میان نسل جدید تبعیدیان کرد جزء اولین کسانی می‌باشد که به هنر داستان‌نویسی پرداخته است. اکثر داستانهای وی به زبانهای سوئدی، آلمانی، عربی، ترکی و کردی سورانی ترجمه شده و به برخی از زبانهای دیگر در حال ترجمه‌اند. همچنین داستانهای وی در دانشنامه‌های داستانهای آلمانی و عربی و ترکی نیز جای گرفته است. **فراات چوری** عضو اتحادیه نویسندگان سوئد و همچنین عضو انجمن قلم و مسئول کمیته نویسندگان مهاجران انجمن می‌باشد. وی در سوئد در رشته تعلیم و تربیت کودکان، فرهنگ و آداب و رسوم باستان و تاریخ ادبیات روسیه را به پایان رسانده است. او همزمان با فعالیت ادبی بعنوان مدرس و مترجم کتابخانه ملی سوئد و در انجمن فرهنگی دولت سوئد به‌عنوان کارشناس مسائل ادبیات باستان (هندی و کردی) و ادبیات عقلانی فعالیت کرده است. **چوری** با شعر وارد ادبیات شد اما ادبیات داستانی را فعالیت اصلی خود قرار داده و اکنون با داستان در حال فعالیت است. او با داستان‌هایش «پاییز دیر هنگام»، «یکی را خواهم کشت»، «سیلاب» و «مار یا ملکه بود»، معروف شد و توجه خوانندگان را به خود جلب کرد. همه داستان‌هایش به ترکی ترجمه و منتشر شده و در مطبوعات ترکی نقدهای خوبی بر آنها نوشته شده است. از کارهای برجسته‌ای که **فراات چوری** انجام داده است، تالیف دانشنامه ادبیات داستانی کردی می‌باشد که **چوری** در این مجموعه، داستان‌های کردی را از آغاز تاکنون جمع آوری و چکیده‌ای از زندگی نویسنده هر داستان را در این کتاب آورده است. این کتاب داستانی‌هایی از لهجه‌های مختلف کردی را نیز دربر گرفته است. امسال **فراات چوری** جایزه ادبی ترجمه را از آکادمی سوئد برای ترجمه ادبیات سوئدی به زبان کردی دریافت کرد. و این همان آکادمی است که هر ساله جایزه ادبی نوبل را به خالقان آثار ادبی بزرگ، اهدا می‌کند. او از سال ۱۹۸۰ تا کنون که مشغول فعالیت ادبی است در مجموع ۴۰ عنوان کتاب را اعم از تألیف و ترجمه منتشر کرده است.

عنوان

برخی از آثار منتشره **فراات چوری**:

* حمله می‌کنند (۱۹۸۰) * بزرگ می‌شوند (۱۹۸۱) * مادر عزیزاست (۱۹۸۳) * اسیر (۱۹۸۶) * کبوتر سپید (۱۹۹۲) * فرهنگ، هنر و ادبیات (۱۹۹۶) * گفتار بزرگان (۱۹۹۵) * داستان خانواده عبدو (۱۹۹۹) * در منزل میر جلاذت عالی بدرخان (۱۹۹۸) * امواج دریای سیاه (۱۹۹۷) * عشقی پژمرده (۲۰۰۲) * دانشنامه داستانهای کردی (۲۰۰۳) * پاییز دیر هنگام (۲۰۰۵) وی همچنین نزدیک به چهارده عنوان از آثار نویسندگان مشهور جهان از جمله داستایوسکی، چخوف، یاشار کمال، ساموئل بکت و... را به زبان کردی ترجمه کرده است.

ادبیات کردی خود را پای ادبیات جهان رسانده است

مصاحب محمد اوزتونج با فرات جوری

ترجمه: سید اسلام دعاگو

اوزتونج: از نظر شما ادبیات مدرن چیست؟

فرات جوری: هر چند با دیدگاه‌ها و استانداردهای جهانی ادبیات مدرن اگر تعریف شود، بنظم ادبیات مدرن آن ادبیاتی است که در هیچ قالبی جای نمی‌گیرد، همراه دیوار آزادی اندیشه اوج گرفته و قید و بندهای بردگی را پاره می‌کند. خود را اسیر تئولوژی و ایدئولوژی نکرده و با فرمان حاکمیت و دیکتاتورهای همراهی نمی‌کند. مرزها را می‌پیماید و جای خود را در دل خوانندگان جهانی به آرامی باز می‌کند.

اوزتونج: بنظم ادبیات جهان بدون رمان ناقص است، رمان هم با آشنایی به زبان پیشرفته خلق می‌شود. اما زمانی که به وضعیت کردها نگاه می‌کنیم به علل مختلف با مشکل مواجه و جلوی پیش‌رشد کردها را سد کرده‌اند. شما که داستان کردی می‌نویسید مشکلات فراروی داستان نویسی کردی را در چه می‌بینید؟

فرات جوری: بدون شک رمان یکی از شاخصه‌های اساسی ادبیات مدرن می‌باشد. هر چند قدمت شعر هزاران سال هم باشد، ولی یکی از شاخه‌های مدنیت ادبیات است که ظهور کرده و قدمتش به حدود نیم‌هزاره می‌رسد که بیشترین آن در دو بیست سال اخیر تولید شده است. همانند همه شاخه‌های ادبیات هنر داستان نویسی، بر پایه زبان و ساختار آن است. هر چند زندگی مدنی گفتار و ساختاری نو به زبان افزوده و بعضی از زبان‌ها غنی هم باشند اما به جهت بروز عواملی، پیشرفت نکرده و محروم مانده‌اند. زبان کردی هم چنین زبانی است. درست است که بخاطر علل سیاسی، پیشرفت چندانی نداشته ولی دارای بنیادی محکم و استوار است. بسیاری از داستان‌های کردی با توصیف شخصیت‌هایشان، چهره‌دستانی به خود می‌گیرند و بسیار تأثیرگذار نیز هستند. مهمی آنان، سیببند سلوی، گر و کولک و ده‌ها داستان کردی دیگر که با هنرمندی تمام خلق شده‌اند و انسان از زبان و تصویر هنری آن می‌بوهت می‌ماند. با این همه باز هم آداب و رسوم و ادبیات کلاسیکی یکصد ساله داریم که به تصوف، غنا و تصویرهای خودرسته، آراسته‌اند. می‌بینیم که هم ادبیات شفاهی مان و هم ادبیات مکتوب‌مان، انسان را محور خود قرار داده و بر روی زندگی انسان زوم کرده است. یعنی فردیت را در مرکز آن قرار داده و خود را در بردگی خفه نکرده است. به خودی خود داستان مدرن هم بیشتر بر اساس فردیت است. بخاطر اینکه مدنیت، زندگی برده‌وار را که محصول جامعه روستایی یا فئودالیست بوده، بررسی و تحلیل می‌کند. انسان در شهرهای بزرگ از جمع جدا و تنها مانده و فرد می‌شود. این فردیت است که خود را در متن داستان قرار می‌دهد و بدست داستان نویسان چیره‌دست، خلق شده و تبدیل به شخصیت می‌شوند و آن شخصیت‌ها نیز برای جامعه‌الگو می‌شوند.

اوزتونج: مگر در ادبیات کردی نیز چنین نمونه‌هایی داریم؟

فرات جوری: همه جامعه کردی، هر چند هم چهره مدنیت به خود می‌گیرد، اما باز هم خود را به کلی از جامعه فئودالی، عشیرهای، حزبی و جمعی آزاد نکرده و فردیت را راه نینداخته است. بدین خاطر در جامعه ما فرد نمی‌تواند با فردی دیگر با هم باشند. زمانی نیز که دو فرد با هم باشند، جور دیگری نگاهشان می‌کند و آنها را وابسته بهم می‌دانند. وقتی که من در داستانم، بدنبال صید افراد ضعیف می‌روم و آنها را از گوشه‌های دنج‌شان بیرون می‌کنم، وضعیت‌شان را فاش می‌کنم و نگاه‌ها را متوجه‌شان می‌کنم. با فکر و اندیشه‌ام من واقعیت‌شان را روایت می‌کنم. بدین سبب می‌توانم با نقدهایی روبرو شوم که چرا من بدنبال چنین انسان‌هایی هستم و در مورد قهرمان‌ها نمی‌نویسم. برای من آنها، قهرمان‌های بسیار اصیل هستند و ماندگارند.

اوزتونج: آیا ادبیات کردی (چه کلاسیک و چه معاصر) در جهان به آن سطحی که شایسته‌اش بوده، رسیده است؟

فرات جوری: بدون شک میتوانم بگویم، اگر مهم و زین احمد خانی از طرف یک انگلیسی، فرانسوی یا اروپایی دیگر نگاشته می‌شد، اکنون به اکثریت زبانهای دنیا برگردانده شده و در بیشتر مدارس دنیا به عنوان درس ادبیات تدریس می‌شد و چه‌بسا در تئاترهای جهانی، اوپراها و فیلم‌ها نیز به تصویر در می‌آمدند. اما مهم و زین از طرف یک شاعر کرد نوشته شده بود و بعنوان اثری کردی در خانه ماند و بعدها با انقلاب حروف در هم فرو ریخت و چندین نسل از آن بی‌بهره ماندند. بدین جهت در جایگاه ادبی، چیزی که ما به دنیا تقدیم کنیم، نبوده و دریغاً همیشه به‌عنوان قاتل و راهزن در دنیا معرفی شده بودیم. اما این اواخر، بخصوص پانزده-بیست سال اخیر در زبان و ادبیات کردی حرکت و جنبش خوبی راه افتاده که با ساختن ادبیاتی توانمند بتواند در بازار دنیا ارزشمند باشد و رنسانس ادبیات کردی را راه بیاندازد. اگر چه نمی‌توانم بگویم که ادبیات کردی کلاسیک و مدرن در جهان به سطحی رسیده که شایسته آن است اما به جرات میتوانم گفت که خود را به سطوح والای ادبیات مطلوب جهان رسانده است.

اوزتونج: بدون شک بخاطر آزادی زبان در برخی از کشورهای اروپایی، ادبیات کردی در غربت پیشرفت کرد، اما دوری از وطن و فرهنگ هم به گونه‌ای دیگر بر ادبیات تأثیر داشته، اینطور نیست؟

فرات جوری: با نگاهی گذرا به تاریخ و ادبیات مدرن کردی، می‌توان متوجه این نکته شد که ادبیات مدرن کردی بیشتر در غربت شکوفا و شاخ و برگ گرفته است. ادبیات کردی امکان شکوفایی در جغرافیای خود را نداشته (و در این ده-پانزده سال اخیر) در تبعید شکفته و بارور شده است که در تبعید نیز تنها نسل اول به زبان و ادبیات کردی مشغول شده‌اند، نسل دوم به آن نپرداخته‌اند. همچنین نسل اول هم با مسئولیت سیاسی و معرفی خود بار آمدند و در ضمن برای احیاء زبان و نجات آن از نابودی، مقاومت کرده و در احساسات نوستالوژیک خود، در آتش خاطره‌ها سوخته و تلاش کرده که ادبیات مدرن کردی را هم‌پایه ادبیات جهان نماید. طولانی شدن زندگی در تبعید نیز باعث شده نویسندگان مان از پیشرفت و تغییرات وطن‌شان دور و بی‌خبر بمانند و با عادات و فرهنگ کشورهایی که در آن زندگی می‌کنند خو بگیرند. امروز به اندازه‌ای که من با زبان سوئدی به مطالعه ادبیات می‌پردازم، به آن میزان به زبان ترکی و کردی نمی‌خوانم. لذا در هر صورت در جایگاه ساختن ادبیات و ماندگاری، انسان هم تغییر می‌کند که اثر این تغییر خود را در ادبیات هم نشان می‌دهد.

اوزتونج: به نظر تان خطر جدی فراروی ادبیات کردی معاصر چیست؟

فرات جوری: شاید ادبیات خطر جدی را پشت سر گذاشته باشد. امروز نه تنها هزاران بلکه ده‌ها هزار اثر کردی وجود دارد. اما با این همه لازم است که ما توجه کنیم همیشه در مرز خطر هستیم. آن هم به وضعیت سیاسی کردها وابسته است. هنگامی که وضعیت کردها متشنج شده، زبان ممنوع و ادبیات در تنگنا قرار بگیرد، زمانی که نفسی کشیده و فضا برای زبان‌شان باز شود، اثراتش در ادبیات ما هم نمود پیدا کرده است و خواهد کرد. بنابراین خطر یا بازدارندگی ادبیات کردی به وضعیت دولت‌ها، آینده مردم کرد و زبانش بستگی دارد.

اوزتونج: سیاسیون کرد که غالباً از جوانب مختلف مدیریت می‌شوند، می‌خواهند ادبیات را زیر سلطه خود ببرند. در حالی که برآیند ادبیات آزادی است. وضعیت ادبیات

را از این منظر چگونه ارزیابی می‌کنید؟

زبانش خواهد بود. اگر اینگونه ادامه داشته باشد و ما بدنبال ساختن ادبیاتی جهانی باشیم، بین ما و خوانندگان فاصله خواهد افتاد و این فاصله می‌تواند ما را به مرز خطر ببرد. **اوز تونج:** با لهجه‌های کردی بادی، سورانی و زازا آثاری نوشته می‌شود، اما وقتی می‌نگری، می‌بینی که فقط آثار لهجه‌های خودشان را مطالعه می‌کنند. بر این اساس ما می‌توانیم بگوییم که ادبیات مشترک کردی وجود دارد یا بوجود خواهد آمد؟

فرات جوری: درست است. به جز تعداد خیلی از مطلعین هر سه لهجه، اکثریت تکلم کنندگان اطلاعی از لهجه‌های دیگر ندارند. اگر الفبای لهجه‌های بادی و سورانی متفاوت نبودند، شاید اطلاع بهتری از ادبیات آنها پیدا می‌کردیم. اما به علت یک جدایی الفبایی، فاصله‌ای که بین دو لهجه مهم کردی وجود دارد، هر روز بیشتر می‌شود و آنچه مهم است این که برای هر لهجه استانداردی تنظیم و با آن ادبیاتی نگاشته شود. از طرف دیگر هر سه لهجه جملات و واژگان همدیگر را بکار ببرند تا از این راه لهجه‌ها را به هم نزدیک و همه یک ادبیات مشترک کردی ایجاد نمایند.

اوز تونج: محمد اوزون در یکی از مصاحبه‌هایش گفته: «فرات جوری را در ادبیات کردی تایید می‌کنم». شما این وصف را چگونه می‌بینید؟

فرات جوری: این از جوانمردی محمد اوزون است. مرحوم اوزون دوست و رفیق بسیار نزدیک بود. او ادیب شایسته‌ای بود و در ادبیات کردی جایگاه بزرگی را خالی گذاشت و رفت...

اوز تونج: فرات جوری برای ادبیات مدرن کردی شخصیتی نام‌آشناست. زحمات بسیاری برای زبان کردی از طریق ترجمه کشیده است. اکنون جوری چه می‌نویسد و به چه مشغول است؟

فرات جوری: برای گفته‌های دوستانه‌ام متشکرم. اکنون مشغول ترجمه داستانی سوئدی از آقای هژمار سودربرگ بنام «دکتر گلاس» به زبان کردی می‌باشم. **اوز تونج:** در یک از نوشته‌هایت از برگشتن از سوئد به ترکیه حرف زده بودید. نوشته‌های که اغلب نویسندگان و هنرمندان ترک به ترکیه برگشته‌اند، اما کردها برگشته‌اند. مگر در فکر بازگشت هستید؟ برای بازگشت نویسندگان و هنرمندانی همانند شما چه چیزی نیاز است؟

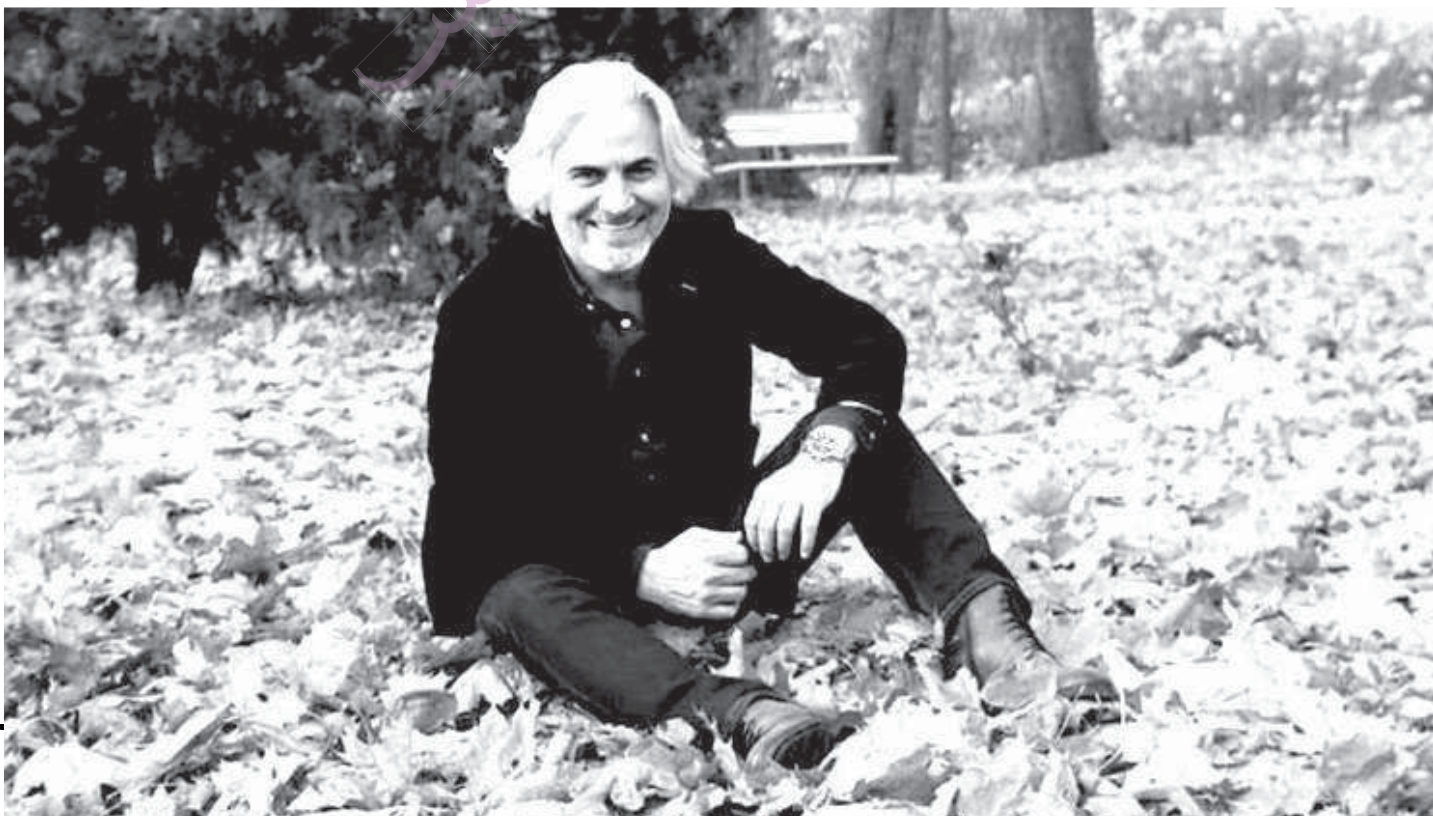
فرات جوری: من در سال‌های نود آماده بازگشت بودم. می‌خواستم به دیاربکر بازگشته و در آنجا مجله نودم را منتشر کنم. در همین اثناء کشتارهای «اعمال مخفی» آغاز و برادرم کوچکم هم در تپاخ ۱۹۹۴ با خشونت کشته شد دیگر دلم از بازگشت سرد شد و در حال حاضر به آن فکر نمی‌کنم.

فرات جوری: اغلب سازمانهای کردی که در سال‌های دهه هفتاد ظهور کردند، چپ بودند. خودشان را چپ‌های مارکسیسم و لیننیسم نشان می‌دادند و می‌خواستند بر اساس این فلسفه حرکت کنند. لذا آن تحلیل‌هایی از ادبیات که در زمان حرکت انقلاب بلشویکی روسیه اتفاق افتاده بود، به کردها و ترک‌ها و دیگر ملل این نواحی نیز منتقل شده بود. مگر ادبیات برای کیست؟ برای مردم، برای احزابی که سکندر مردم‌اند، یا برای ادبیات و ایستایی ادبیات برای خودش؟ روسیه که دارای سبک ادبی والایی بود، با حاکمیت بلشویک‌ها آن غنای ادبی‌اش از بین رفت. درخت ادبیات‌شان هرس شد و تنها پاچه‌خواران ادبی ماندند. ادبیاتی ماندگار که قرار است از مرزها عبور کند با پاچه‌خواران دوام نمی‌یابد. امروز بین کردها هم بسیاری از پاچه‌خواران ادبی وجود دارند و همین‌طور تعدادی به‌دنبال عقل‌گرایی و دل‌شان می‌روند. اما هستند کسانی که ادبیات مدرن کردی با آن‌ها احیاء خواهد شد و بوسیله آن‌ها بر سیل جهانی قرار خواهد گرفت. **وز تونج:** در سالهای اخیر خواندن و مطالعه متون -علی‌الخصوص ادبی- به زبان کردی بسیار رونق داشته است. این اتفاق چگونه تاثیری بر ادبیات کردی خواهد داشت؟

فرات جوری: آزادی کردها در توجه به زبان کردی و تاثیرات مثبتی است که این آزادی بر ادبیات‌اش خواهد گذاشت. حتی در صورت کساد بازار هم، چنانچه تلامذ در نویسندگی و آفرینش ادبیات کردی باشد، آنها با حرکات مقطعی خود، خوانندگان صادق را پیدا خواهند کرد. چنانچه از وضعیت موجود نیز شاکی باشند، باز هم در حوزه ادبیات حال و هوایی مثبت وجود دارد. اما ما باید به‌دنبال راه‌های فعال کردن بیش‌ازپیش ادبیات کردی باشیم. بازار کساد را رونق بخشیم و به ادبیات خودمان بهایی دوباره عطا کنیم.

اوز تونج: زبان ادبیات از زبان زندگی می‌مکد، ولی اکنون کردها زبان‌شان را نه در زندگی بلکه در مدارس، اجتماعات و غیره یاد می‌گیرند. زبان زندگی، چگونه ادبیاتی را ترویج می‌کند؟ آیا اینگونه ادبیات می‌تواند زندگی را ترسیم نماید؟

فرات جوری: درست است، زبان کردی در زندگی روزانه کمتر بکار برده می‌شود. به غیر از ستمی که بر زبان کردی شده است، کردها خود نیز به زبان‌شان اهمیت نمی‌دهند. زبان کردی زبان آموزش نیز نیست. حتی در گردهماییها و جلسات و مراودات روزانه هم صدای کردها شنیده نمی‌شود. آنان که سازندگان ادبیات کردی هستند هم منابع روشفکری خود را نه از کردی بلکه از دیگر زبانها می‌گیرند. پس تا زمانی که زبان کردی در تمام جنبه‌های زندگی بکار برده نمی‌شود و در زمینه روشفکری خودش را به مرحله مدنیت نرسانده باشد، ناقص خواهد بود. قدرت روشفکری انسان به اندازه دانش و

فرا ت جوری را چگونه شناختیم؟

کاکس رومل

ترجمه به فارسی: جمال مشملی

آن سال در سایه آن مجله نودم صفحه‌ای نو در زندگی خیلی از ما دانشجویان گرد رقم خورده بود. لذا می‌خواهم بگویم که فقط انتشار مجله ماهانه نودم برای شروع معرفی شناسنامه فرهنگی-سیاسی فرات جوری و تحقیق بر روی فعالیت‌های این چهره نامدار گرد کافی می‌باشد. کسانی که تجربه کار روزنامه نگاری و مطبوعات را دارند، بهتر می‌فهمند که چه می‌گویم. ده سال کار کردن بر روی نشر مجله‌ای پر محتوی همچون نودم کاری آسان نیست. زمانی که من در سال ۱۹۹۸-۹۹ ویراستاری چهار شماره از مجله هنر را بر عهده گرفتم، آن زمان فهمیدم که فرات جوری چه قهرمانی بوده است. چقدر فداکاری، تحقیق، بررسی‌های میدانی گسترده و زحمات بی‌نهایت شبانه روز لازم است که آدمی بتواند به مدت زمان ۱۰ سال پیایی مجله‌ای همچون نودم را بدون وقفه منتشر سازد. اراده و پشتکاری خیلی قوی برای انجام این امر مقدس لازم است. در کنار این همه کار چاپ و پخش نیز کاری سهل نیست، مخصوصا در میان جامعه‌گردی که هنوز هم فرهنگ مطالعه روزمره برایشان به امری طبیعی و رایج تبدیل نشده است، کاری بس دشوار است. فرات جوری در کار خودش بدون حيله و مکر و بهتر است بگویم شخصیتی راستین و چهره‌ای فوق العاده درست و دقیق است.

عشق فرات جوری ادامه عشق جلادت بدرخان است:

من بر این باورم که عشق جلادت بدرخان فرزند میر بوتانی بعد از سال‌های دور و دراز باری دگر با متد و روشی نوین در میان ذهن نویسنده نامدار فرات جوری جایگاه ویژه خود را پیدا کرده است. دیگر نمی‌دانم که آیا وحی الهی بوده یا امری عاشقانه طبیعی؟ این دو شخص با اینکه خواستار حقوق گرد و کردستان هستند ولی بر روی یک مبانی اساسی دیگر هم مجادله می‌ورزند: زبان و ادبیات گردی مدرن. در راستای این فعالیت‌ها اهدافی همچون: گرامر، نگارش صحیح، غنی سازی زبان گردی و چندین کار و اهداف مشابه دیگر را دنبال می‌کنند. دست و پنجه نرم کردن با خیلی از موانع، چشم پوشی از بسیاری از اهداف و آرزوهای زندگی روزمره که آدمی به امید آنها زندگی می‌کند و تحمل درد و رنج‌های زندگی، اراده‌ای بسی پولادین می‌خواهد. فرات و جلادت هر دو نیز در این راه پر مشقت و دردناک غریبی و مملو از بی‌امکاناتی نالیده و رنج بردن ولی هیچگاه از مسیر و اهداف راه خود قدمی پس نزدند.

در زندگی آدمی خیلی از کارها دوباره و ده‌باره می‌شوند، ولی معنای زندگی زمانی گرانبها می‌باشد که کاری جدید بر نام آدمی قید گردد. در تاریخ زندگی بشریت نیز این امر مهم است زمانی که نام نویسنده، هنرمند یا محقق و دانشمندی شنیده می‌شود، آشکار گردد که او چه کارهای نوینی انجام داده است. ویکتور هوگو، جگر خون، پاستور، آلفرد برنهارد نوبل، مادام کوری و صدها شخصیت دیگر هر کدام با کاری نوین به چهره‌های ماندگار تاریخ مبدل شدند. کار فرات مطابق معیارهای آن سال‌ها کاری نو بود. فرات جوری به غیر از

ارزش و بهای سن هر انسان به میزان اثر و کارهای بجا مانده او سنجیده می‌شود. بدین سبب من باور دارم اگر کسی ۱۵۰ سال زندگی کند ولی برای جامعه خود و انسانیت غیر مفید و سودمند باشد، باید در کنار نام و نام خانوادگی او بر روی سنگ قبرش این نوشته نیز حک گردد: سن ۷ سال! بر عکس این افراد، کسانی نیز هستند که در مدت کوتاه زندگی ۴۰-۳۰ ساله خود کارهای بزرگی می‌کنند، در حالی که ارزش و بهای کارشان بیشتر از ۱۵۰ سال است. چونکه آنان با زحمات خودشان به چهره‌های ماندگار تبدیل شده‌اند. نمونه بارز این افراد استاد دلدار است که با سرودن شعر «ای رقیب» نام خود را برای همیشه در دل تاریخ حک کرده است.

چندین سال است که شخصا، بر روی زندگی و آثار نامداران گرد کار می‌کنم. تحقیقاتی همچون نامداران کیستند، چکار کرده‌اند، برای جامعه، مردم و جهانیان چقدر سودمند بوده‌اند و پرسش‌های دیگری از این دست... این‌ها سوالاتی هستند که در زندگی نامداران گرد توجه من را به خود جلب می‌کنند.

کارنامه همت تلاش و کارهای استاد فرات جوری چنان بوده که آدمی سر تعظیم در برابر آثار و زحمات ایشان فرود آورد. البته عشق او به زبان گردی و آرزوی کردستانی ایشان زودتر بذر این علاقه را در دل ایشان کاشته. آثار او و بذریه‌های پاشیده‌اش، چندین سال است که ما رنگ آن را دیده و طعم آن را می‌چشیم. بدین سبب فرات جوری شخصیتی است که از سنین جوانی خودش، به شخصیتی نامدار در میان کردها تبدیل شده.

سال ۱۹۹۳ بود که در شهر تبریز دانشجو بودم. آن زمان کردها در شمال کردستان در مرحله‌ای نو از شورش و قیام خود علیه استبداد، ظلم و انکار سیستم کمالیسم بودند. کردها از همه سو دست به فعالیت‌ها و تلاش‌های جدید زده بودند. تغییرات از همه سو به سرعت در حال رخ دادن بود. این امر باعث می‌شد حرارت تلاش و مجادله کردهای شمال کردستان بر روی ما نیز موثر باشد. ما گروهی از جوانان خون گرم از ماکو، ارومیه، قوچان، مهاباد، سنندج، سقز، بجنورد، خوی، سلماس و شهرهای متعدد دیگر از مناطق مختلف از شرق کردستان دور هم گرد آمده و در کنار فعالیت‌های سیاسی، سعی در آموزش و یادگیری زبان گردی نیز داشتیم. به ویژه ما کرمانج‌ها علاقه شدیدی به یادگیری و خواندن و نوشتن به زبان گردی آن هم با الفبای لاتین داشتیم. ولی برای یادگیری کتاب، مجله یا نشریه‌ای را از کجا باید پیدا می‌کردیم؟ هیچ چیز پیدا نمی‌شد.

روزی از روزهای بهار سال ۱۹۹۳ بود. یکی از دوست‌های من صبح زود در دانشکده، خودش را با عجله به من رساند و با خوش‌رویی به من گفت: «من امروز یک مژده خوب، خوش و گرانبه‌تر برات دارم» و بعد از زیر کت خودش مجله «نودم» را بیرون کشید. همانند آنکه چیز خیلی مقدسی به من داده باشد، من آن را تا شب پیش خودم قائم کردم. آن شب زودتر از تمامی شب‌های دیگر به خانه رفتم و به همراه برادرم شروع به خواندن صفحات مجله کردیم، ولی هریک از صفحات آن را طی ساعات‌ها به اتمام می‌رساندیم. در

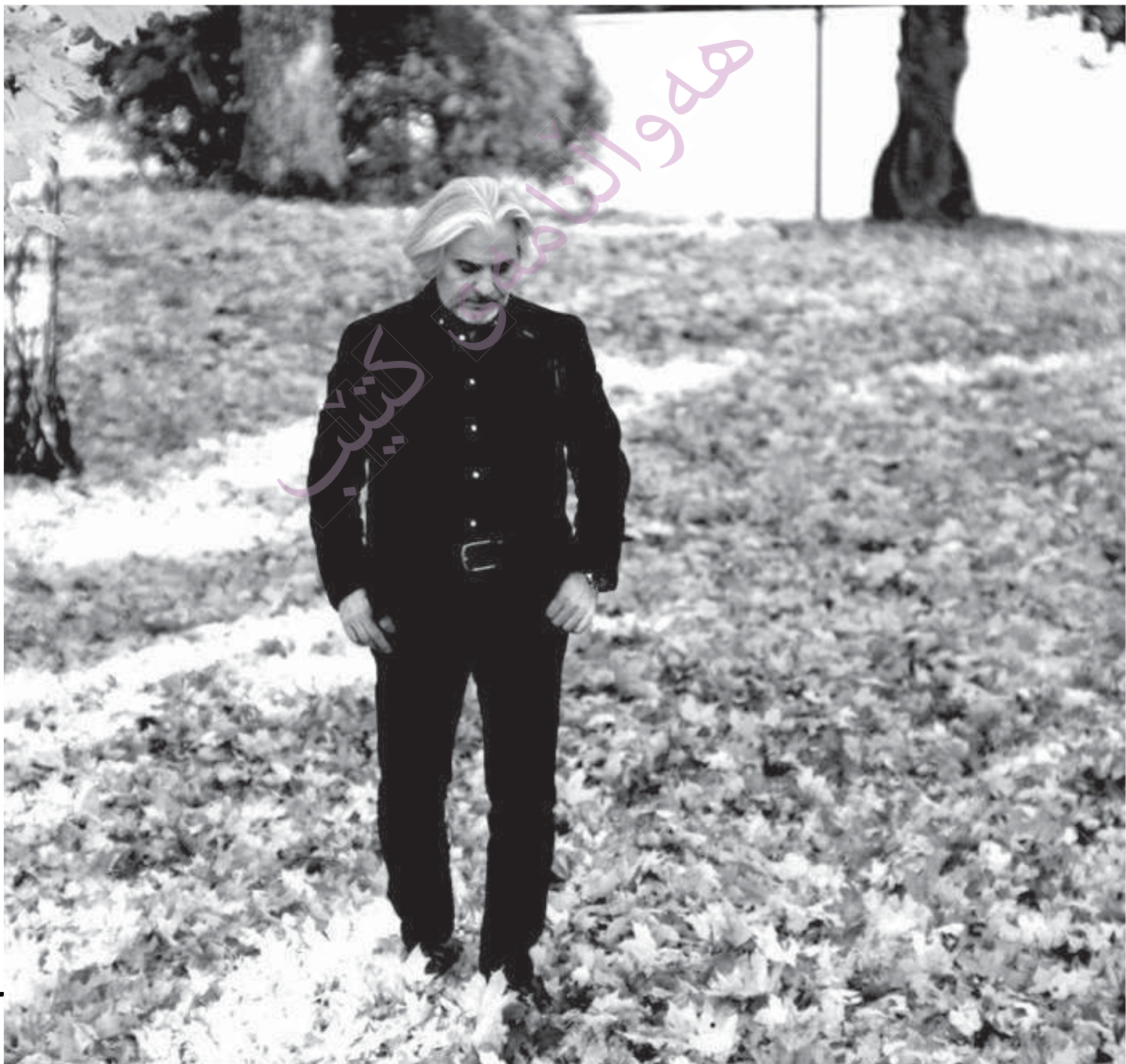
انتشار مجله نودم به پیوست آن مجله‌ای به نام «نودم ترجمه» نیز منتشر می‌کرد. بعد ها انتشارات نودم را نیز بنا نهاد. در سایه انتشارات و کتابخانه نودم، امروزه به جرات می‌توان گفت که کتابخانه‌گردی بخشی از سرمایه خود را وامدار جوری است.

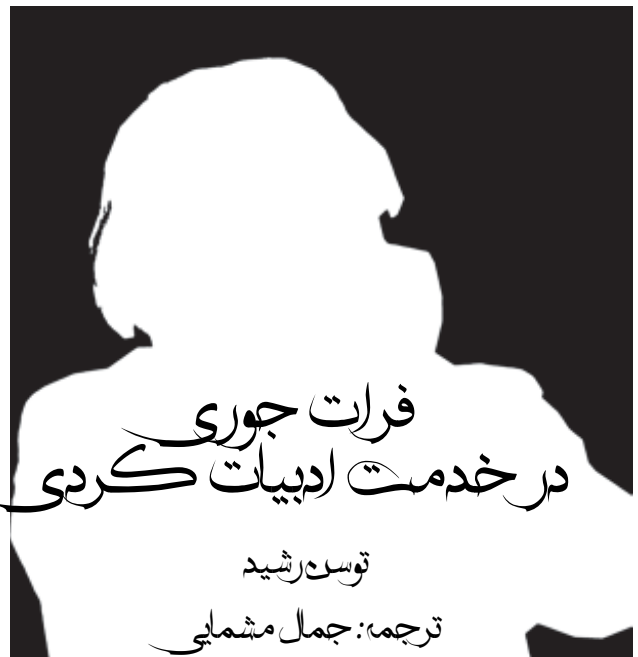
زمانی نیز که کشورهای غالب در حال تلاش بودند که ادبیات مکتوب‌گردی را بدون پایه و اساس نشان بدهند، فرات مجله «هاوار» را گردآوری کرده و در قالب دو مجلد مجزا منتشر کرد. در صفحات نودم صدها شاعر، نویسنده، هنرمند و خواننده و فعال‌گرد معرفی شدند. به همراه آن روحی تازه در کالبد روشنفکران‌گرد تزریق شد. شخصیت‌زن‌گرد در فعالیت‌های فرات جوری خیلی چشمگیر است. گفتگو با امیره روشن بدرخان و چندین زن دیگر‌گرد در مطبوعات مکتوب‌گردی کاری نو بود. من در دو اثر و مقاله‌های فرات جوری فلسفه زندگی و اندیشه خانواده بزرگ بدرخانی را به خوبی شناختم. چنین سوژه‌هایی قطعا برای آینده سینمای‌گردی نیز سودمند خواهند بود. هر کدام از این گفتگوها به تنهایی می‌توانند مبنای یک فیلم سینمایی یا یک سریال تلویزیونی بلند باشند.

فرات جوری در اندیشه و عملکرد خود شخصیتی کرد است، ولی در جداسازی بعضی از عوامل نیز استادی به تمام معنی است. شاید هدف اولیه او از انتشار

مجله نودم نیز این بود که ادبیات و سیاست حزبی را از هم جدا سازد. او از نسل اولیه داستان‌نویس‌های تبعیدی است که الگوی خوبی هم برای نسل‌های بعدی شد که کارهای خود را به شیوه‌های حرفه‌ای انجام دهند. در واقع فرات راه جلالت بدرخان را در پیش گرفت و امروزه نیز ده‌ها نفر راه فرات جوری را ادامه می‌دهند. مگر خوشبختی بزرگتر از این می‌تواند چه یا اینکه چطور باشد؟

من نمی‌دانم که اکنون فرات جوری به چه متد یا اینکه پروژه‌های مشغول هستند، ولی تاکنون او توانسته در موضوعات مختلف مهر خود را بر بیش از ۴۰ اثر متفاوت بزند (حدود ۲۰ کتاب را خودش تالیف نموده و ۲۰ کتاب را نیز به زبان‌گردی ترجمه کرده است) او هنوز هم جوان و صاحب اراده‌ای قوی و شکست‌ناپذیر می‌باشد. بدین خاطر نیز خوب می‌دانم که هنوز هم راهی دراز و یک زندگی پربار در پیش روی اوست. همچنین امروزه این فرصت در اقلیم کردستان فراهم شده که احزاب، سازمان‌ها و نهادهای‌گرد از تجربه‌ها و آموخته‌های استاد فرات جوری بهره‌جویند و آنها را بکار ببرند. امیدوارم شخصیت‌هایی همچون فرات جوری در میان ما بیشتر و بیشتر شوند. بیایید تا زمانی که زنده هستیم قدر همدیگر را بیشتر بدانیم.

شخصی بر منافع جمعی و اندیشه آزادیخواهی غلبه می‌کند و او این معضل جدی را در این جامعه دگرگون‌شده، می‌بیند. او خودش را در آن جامعه غریب می‌بیند. و در چنین وضعیتی می‌خواهد تنها به عشق پناه ببرد. فرات جوری در امر ترجمه نیز بسیار فعال بوده است. او با ترجمه‌های خود ادبیات کردی را غنی‌تر کرده است، افکار و اندیشه‌ها و ذهنیت‌های جدیدی را وارد این ادبیات کرده است، او همچون یک متخصص ادبیات جهانی گلچینی از بهترین آثار ادبی جهان را برای خوانندگان کرد خود ترجمه کرده است: فتودر داستایفسکی، سامنول بکت، آنتون چخوف، ژان پاول سارتر، جان استاین بک، یاشار کمال.

فرات جوری همچون نویسنده و مترجم جایگاه ویژه‌ای در ادبیات کردی دارد. ولی بنظر من بزرگترین خدمتی که فرات جوری به ادبیات کردی کرده است، چاپ «مجله نودم» است.

سال‌های درازی مطبوعات کردی در زیر دست احزاب و سازمان‌های سیاسی بودند. هر چند اکثر آن روزنامه‌ها و مجلات، خودشان را مستقل اعلام می‌کردند، ولی باز هم آنها نمی‌توانستند تمامی روشنفکران کردی را دور خود گرد بیاورند. در ابتدا به مجله نودم نیز با چشم شک و دودلی می‌نگریستند و به این فکر می‌کردند که از طرف چه کسانی پشتیبانی می‌شود ولی طولی نکشید که به زودی ثابت شد که «نودم» یک مجله مستقل و بی طرف است.

مجله نودم بعد از مجله هاوار جلاوت پدرخان، نخستین مجله کرمانجی بود، چنان که توانسته بود روشنفکران کرد را در چهار گوشه کردستان و هم چنین در خارج از کردستان دور خود گرد آورد، مجله نودم از لحاظ محتوایی بسیار غنی و همچون جامعه کردی آن زمان قوی بود. داستان، شعر، نقد ادبی، مشکلات اجتماعی، سیاسی، ترجمه آثار ادبیات جهانی، که به پیوست مجله اصلی یک نسخه دیگر به نام «نودم ترجمه» منتشر می‌شد. تمامی این موارد در داخل مجله نودم جای می‌گرفتند.

مجله نودم فرصت خوبی به بسیاری از نویسندگان نوین داد که آثار خود را به خوانندگان کرد برسانند و با این فعالیت خود، ادبیات کردی را گسترش و توسعه داد.

این مجله بعد از اتمام دادن به عمر کاری خود، هم چنان جای خالی در دل مخاطبین خود را عمیق تر کرده. هر چند وب سایت‌های اینترنتی و فضای مجازی امروزه نقش مهمی دارند ولی باز هم نتوانسته‌اند جای خالی آن را بگیرند.

بعد از توقف انتشار مجله نودم، فرات جوری هم چنان کار خدمت به ادبیات کردی را ادامه داد. بعد از تلاش و همتی سخت‌کوشانه، فرات جوری در سال ۲۰۰۳ «آنتولوژی داستان‌های کردی» را چاپ می‌کند. برای اولین بار در تاریخ ادبیات کردی، داستان‌های داستان نویسان کرد را از چهار گوشه کردستان و هم چنین جهان، به سه گویش کردی غالب، که از ملا محمود بایزیدی شروع شده، گرد آورده کرده و در دو جلد به خوانندگان تقدیم می‌کند. در حقیقت این یک خدمت اساسی است. این «آنتولوژی» می‌تواند مبنای تدریس در کلاس‌های درس ادبیات کردی در دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی شود.

این «آنتولوژی» غنی، پر محتوی و پر رنگ بودن نثر کردی را در جهان به نمایش می‌گذارد.

فرات جوری همچون یک انسان نیز شخصیتی والا در میان جامعه دارد. در ارتباطات روزانه او به آسانی ارتباطی از ته دل برقرار می‌نماید، تعداد زیادی از روشنفکران بزرگ کرد و غیر کرد او را همچون دوست خود می‌دانند، او نیز همیشه آماده است که دست دوستی و حسن نیت را به سوی روشنفکران جهانی دراز کند.

فرات جوری در ادبیات کردی شخصیتی نامدار و معروف است. اکثر نویسندگان ما در کردستان ترکیه، در واقع یا ادبیات را بخشی از فعالیت‌های سیاسی خود بکار برده و یا اینکه بعد از کنار کشیدن از میدان سیاست به سوی ادبیات می‌رفتند. ولی فرات جوری در همان ابتدا تمامی نیروی خود را بر روی نویسندگی گذاشته و به هدف قلمی آزاد در سال ۱۹۸۰ میهن خود را ترک کرد. او سال‌های زندگی کودکی و بخشی از نوجوانی خود را در شهر نصیبین ترکیه امروزی گذارنده است و دور نیست که ایشان تاثیر نوشتار کردی خود را از کردهای سوریه گرفته باشد، زیرا آن سال‌ها کمتر کسی در کردستان ترکیه با زبان کردی می‌نوشت. فرات جوری در آثار خودش راستگو است، به همین خاطر نیز خوانندگان به او باور راسخ دارند. این یکی از شروط اساسی ادبیات بوده که بسیار نقش مهم و پر رنگی در پیشبرد آن دارد. او برای داشتن قلمی آزاد، وطن خود را ترک کرده و ارزش قلم آزاد را به خوبی می‌فهمد. او در آثار خود برای خودش مرزی تعریف نمی‌کند و مرزهای تعیین شده را نیز به رسمیت نمی‌شناسد. فرات جوری بیشتر همچون داستان نویس شناخته شده است. داستان‌های او مضمون زندگی در وطن و هم چنین در غربت و تبعید می‌باشند.

در اینجا می‌خواهم یکی از داستان‌های او را به یاد بیاورم، که تاثیر زیادی بر روی شخص من داشته است: «کبوتر سپید» در این داستان او تراژدی خاورمیانه را به قلم درآورده و در برابر دیدگان ما به نمایش می‌گذارد، مقوله‌ای که به نام «کشتن برای ناموس» معروف شده است. من به عنوان یک خواننده تحت تاثیر شدید این داستان او قرار گرفته و با آن لرزیده‌ام. بله، فرات جوری چندین سال زودتر از آنکه «کشتن برای ناموس» برای جامعه غربی به معضلی بزرگ تبدیل شود، آن را به زبان آورده و در برابر دیدگان جهانیان از آن انتقاد کرده است.

«پاییز دیر وقت» اولین رمان فرات جوری است. در این رمان او وضعیت جامعه کردی در کردستان را به نمایش گذاشته است. قهرمان رمان همچون شورشگری در سال ۱۹۸۰ وطن خود را ترک می‌کند، بعد از سالیان دراز مدت تبعید، به وطن خود باز می‌گردد ولی دیگر او آن وطن و میهنی که آنجا را ترک کرده بود را پیدا نمی‌کند. این بار دیگر به جای آن جامعه‌ای که اندیشه و افکار آزادیخواهی در میان آن غالب بود، جامعه‌ای آشفته و به هم خورده را مشاهده می‌کند، که اکثر اوقات سودها و منافع

یکی را خواهیم کشت...

برشی از ترجمه رمان مشهور فرات جوری
سید اسلام دعاگو

توان بلند شدن از رختخواب را ندارم، گویی مرا در هاون بزرگی کوبیده‌اند و مثل قلوهای در دهان توله سگ‌ها پاره پاره می‌کنند. کاش امروز اصلاً از رخت‌خواب بلند نمی‌شدم، شاید آن صدا را از یاد برده و کسی را نمی‌کشتم.

بلند می‌شوم، روی تخت نه چندان بلندم، می‌نشینم. از کنارش پاهایم را آویزان می‌کنم. دستانم را کنارم روی لبه تخت می‌گذارم، به آنها تکیه می‌دهم، سرم را بالا می‌گیرم، داخل اتاقم را ورنداز می‌کنم.

اتاق خواب و کار من است. اتاقی کوچک و دنج، کافی برای کارم... به غیر از تخت‌خواب و میز تحریری کوچک که کنار تخت‌خواب گذاشته‌ام دو قفسه کتاب هم، یک طرف دیوار را اشغال کرده‌اند. در اتاق بی‌پنجره‌ام، طرف راست در، رخت‌آویز و ساعت آویزی روی دیوار قرار دارد.

مدتی‌است، به این تابلو چشم دوخته‌ام، اینقدر خیره می‌شوم که خود را در میان تابلو می‌بینم و آرام از پائین دستم را به ساعت آویزان دراز می‌کنم. می‌خواهم پائین بیارم، دستم می‌سوزد. فوری دستم را پس می‌کشم. زمانی که به خود می‌آیم و دست راستم را نگاه می‌کنم، سوسک سیاهی روی دستم نشسته است.

می‌توانم با دست چپم رویش بکوبم و له‌لورده‌اش کنم، اما این کار را انجام نمی‌دهم. به زمین نمی‌اندازمش و با دمپایی... نه، با دمپایی هم له‌اش نخواهم. به آرامی روی زمین ول‌اش می‌کنم.

به زور بلند شدم و به دست‌شویی رفتم، آبی به سرو صورتم کشیدم، همین که خواستم از دست‌شویی بیرون بیایم، با مادرم روبرو می‌شوم، مثل اینکه انتظار نداشت که این وقت از صبح من بیدار شده باشم، شاید به همین دلیل است، می‌پرسد:

- مگه تو بیدار شده‌ای، پسرم؟

می‌گویم: آره، مادرم.

بدون تأمل و خسته وار وارد آشپزخانه می‌شوم. مادر به دنبالم می‌آید و فوری جای را روی اجاق می‌گذارد. روی صندلی پشت میز آشپزخانه می‌نشینم و زانوانم را روی میزی که سیگار و جا سیگاری خالی آنجاست می‌گذارم و سرم را ما بین کف دستانم قرار می‌دهم.

مادرم که پیر شده، هنوز هم مثل اینکه بچه کوچکی باشم با من برخورد می‌کند. دو روز قبل چهل و دو ساله شدم. ولی هنوز هم وقتی صدایم می‌زند می‌گوید: «فرزندم، لاوی من، طفلکم، قهرمان مادر».

نه، این عنوان‌ها را دوست ندارم، چراکه دیگر بزرگ شده‌ام، می‌خواهم گاه‌گاهی، به اسم خودم «تمو» صدایم کند.

برخی مواقع زیتون، مربا، روغن و پنیر را به نوبت از یخچال درمی‌آورد و روی میز می‌چیند. دوباره نه بنام خودم بلکه با آن اوصاف مرا صدا می‌زند.

- برای طفلکم نیمرو درست کنم؟

-نه.

نه گفتنم با عصبانیت بود. مادر نان روغنی در دست روی برگرداند و با تعجب، چپ‌چپ مرا نگاه کرد و بعد با هیکل نحیف‌اش چرخ می‌زد. نان و چاقوی نان هنوز در دستش، نگاه‌هایش را بر من روانه می‌کند و می‌گوید:

- خدا بد نده پسر، سر صبحی بی‌حالی؟

داستان «یکی را خواهیم کشت» یکی از آثار زیبای فرات جوری در حوزه داستان‌نویسی می‌باشد. او از زاویه دید اول شخص یعنی «من» داستان را روایت می‌کند. این داستان آمیزه‌ای از واقعیت و خیال است که جوری با هنرمندی تصاویر ادبی، حوادث هیجان‌انگیز و بیان ادبی در پی بیان واقعیت‌های جامعه‌اش می‌باشد. او از مرزبندی‌های سیاسی بیزار است و هیچ یک از جریان‌های سیاسی را بر نمی‌تابد. قهرمان‌سازی از اهداف داستان‌نویسی او نیست، وی به دنبال طبقات و افراد مغفول و شناساندن آنها و مشکلات و شیوه زندگی آنهاست. بیان واقعیت، تصویر سازی، نقد تیز (هرچند از برخی آنها رنج می‌برد) حوادث و... از نقاط قوت این داستان است زبان سلیس و کاربرد واژه‌های اصیل نیز می‌تواند از برجستگی زبان این داستان باشد. ترجمه فارسی این اثر توسط سید اسلام دعاگو انجام و در اختیار مجله «شی» قرار گرفته‌است.

یکی را خواهیم کشت

وقتی که ساعت شش و ربع صبح از خواب‌کابوسی‌ام بیدار شدم، بدنم کوفته بود و درد داشت، استخوان‌هایم روزه می‌کشیدند. پتوی نازکی که رویم کشیده بودم، لیزخورده از تخت پائین افتاده بود. بدون اینکه پتو رویم باشد، خیس عرق بودم، بدنم خشک شده بود، علت‌اش هم شاید، بالا آمدن خورشید و کابوسی بود که دیده بودم.

می‌گویم خواب! در رختخوابم دراز کشیده‌ام، توان بلند شدن ندارم، نمی‌دانم و تشخیص هم نمی‌دهم. آنچه را دیده‌ام خواب بوده یا خیال؟ خاطر هست که بسیاری از مواقع، شب‌ها از رختخواب بیرون می‌آمدم، همراه با صدای شهر می‌شدم. چشمانم را که باز می‌کردم، خود را در رختخواب می‌دیدم و در جای خودم وول می‌خوردم. نمی‌توانم به زبان بیاورم، ممکن است واقعیت نباشد. هرزمانی که از خواب بیدار می‌شوم، به محض اینکه کتافم را نگاه کنم، خواهم فهمید که واقعی است یا نه.

قطرات خون از زیر آخرین دکمه پیراهنم پائین سریده ولی هنوز به دکمه وسطی‌اش نرسیده‌اند. زمانی که به‌هوش می‌آیم، به آرامی کشی به خود می‌دهم، صدایی در گوشم می‌پیچد، صدای زنگی که به من می‌گوید: «تو امروز یکی را خواهی کشت».

صدا مرا تکان داد، بعد آرامم کرد. تا بحال همان اتفاق‌هایی افتاده که صدا در گوشم زمزمه کرده. گاهی آن صدای توی خواب، از خیالم می‌گذرد. اغلب مواقع در گوشم صدایی زنگ‌وزنگ می‌کند، می‌گوید: چه خواهد شد؟! چه خواهیم کرد و چه بر سر من و مردم و اطرافیانم خواهد آمد؟! چیزهایی که کسی نمی‌بیند، من می‌بینم. آنها مرا قبول ندارند، از دستم ناراحت و با من قهر می‌کنند. می‌گویند، نمی‌دانند که چطور و چگونه‌ام. برخی می‌گویند قبل از دستگیری آدم دیگری بودم. وقتی که نزدشان دستگیر شدم، بسیاری از آنها رویشان را از من برگرداندند و مرا ترک کردند، ملاقاتم نمی‌آمدند که هیچ، حتی کسی برایم دو خط نامه هم ننوشت که در این چهار دیواری سرد و تاریک کمی دلگرم باشم. صبح، صبح شوم، مثل کابوسی بر جسم نحیف و لاغرم ولو شده و مرا می‌خورد.

انگار دیگر صبح‌ها بسیار سر حال بوده‌ام. درست است، باید خوشحال می‌بودم، به خاطر افکارم پانزده سال زندانی شدم، با اینکه شکنجه‌های سنگینی متحمل شدم، اما مقاومت کرده و هیچ اعترافی نکردم و حالا آزاد شده‌ام.

ولی حالا ذره‌ای از علائم آزادی در خطوط چهره‌ام معلوم نیست، چشمانم که کم سو شده و در گرداب ملولی خفه شده‌اند، هیچ اثری از نور زندگی در آنها نمانده است. مادرم از آن خبر دارد و هر روز آن را می‌بیند، ولی هنوز مثل همان «تموی» قبلی با من برخورد می‌کند. به همین دلیل است که نگاهش می‌کنم اما جوابش را نمی‌دهم. فکر می‌کنم اولین بار است که می‌بینم عمری از او گذشته، طره‌های برفی و گیسوان سفیدش در زیر روسری‌اش دیده می‌شوند. صورتش چین‌وچروک شده، از خوراک افتاده و پوست و استخوان‌اش مانده است. هرچه می‌گذرد درد سینه‌اش بیشتر می‌شود. سیگاری نیست ولی سرفه‌های تندش مانند کسی است که سالهاست دارد سیگار می‌کشد. خس‌خس می‌کند که از سینه‌اش می‌آید مثل گزن سینه‌اش را می‌برد و دردی آزاردهنده به تمام جسم‌اش وارد می‌کند. این اواخر هم حرکاتش کند شده، به‌سختی بلند می‌شود و به‌سختی می‌نشیند و به‌سختی بر نوک پاهایش فشار می‌آورد.

دوباره می‌پرسد:

- ده بگو طفلکم، اتفاقی افتاده؟

- نه مادر، چیزی نشده، خوب نخوابیده‌ام انگار.

- چرا، مگر خواب بد دیده‌ای؟

مادرم از خواب هایم می‌ترسد. هر آنچه تا حالا در خواب دیده‌ام درست از آب درآمد. حتی قبل از اینکه دستگیر شوم به مادرم گفتم:

- مادر، دستگیر خواهم شد و پانزده سال را در زندان خواهم ماند.

دستگیر شدم، پانزده سال در زندان ماندم. یک بار هم می‌خواستیم برویم روستا خانه دایه‌ام، در راه به مادرم گفتم:

- مادر برایم مثل روز روشن است که دایه‌ام سگته می‌کند و می‌میرد.

وقتی رفتیم روستا، بعد از شام، سر نماز عشاء، دیدم که پاهای دایه‌ام سست شد و با آن قد بلندش یکباره به زمین افتاد.

یکباره به دلم می‌افتد که از روی صندلی بپریم و چاقو را از دستش در بیاورم و دوتا چاقو حواله‌اش کنم. هم خودم را از اینکه امروز کسی را خواهم کشت و هم خود را از دست این مادر پیر رها کنم. پیر زنی که حالا برایم صبحانه آماده می‌کند دو سال دیگر سر بارم خواهد شد، که تا مرگش من هم رنج خواهم کشید. نمی‌توانم بکشم‌اش، ولی فکر اینکه نمی‌توانم مادرم را نگاه کنم مرا زجر می‌دهد. می‌دانم که او بخاطر من خودش را بسیار رنج داده و خودش را خسته کرده است. به غیر از نه ماهی که در شکم‌اش بوده‌ام، می‌دانید چهل و دو سال هم بهم خدمت کرده. اولین حرف‌ها را او در زبانم نهاده و اولین قدم‌ها را همراهام آمده، بی‌خوابی‌های شبانه‌اش حاصل گریه‌ها و بدبینی‌های دوران بچگی‌ام بوده. به‌خاطر مخفی کردن کتابهایم زهره ترکش کرده بودم، پانزده سال باعث نگرانی‌اش جلو زندان شده بودم، آبرویش را زیر پوتین نظامیان انداخته، پایمال کرده و بخاطر من، ژاندارم‌ها، گیسوانش را گرفته و او را کشان کشان به دنبال خود کشیده‌اند. کسی که بخاطرم اینقدر رنج دیده و تحمل نموده تا به ارزشم پشت پا نزنم، لازم است برایش ارزش قائل شوم.

به همین دلیل بهش احترام می‌گذارم. اگر حتی خودش هم نگوید، تا زنده‌ام خود را مدیون او می‌دانم و تا زمانی که هستم از او مواظبت خواهم کرد و نخواهم گذاشت که به دست‌وپای کسی بیافتد. ولی به خاطر او در گرفتن چند تصمیم دو دلم. اینکه درد و رنج‌اش تمام شده و حدس اینکه از قدم بیافتد و محتاج دیگران شود. این افکاری که در سرم می‌گذرند و به دلم خطور کرده و در چهره‌ام نیز خود را نشان می‌دهند. به همین دلیل مادرم با چشمانی متعجب و وسواسی مرا آرزو می‌کند. بخاطر همین آرزو امواج ترس، او را در خود می‌پیچند، زورکی لبخندی از درون بیرون آورده و باهش رنگ چهره‌ام را تغییر

می‌دهم و می‌گویم:

- نه مادر، خوبم، تنها کمی سردرد دارم.

مادرم مرا خوب می‌شناسد و گفته‌هایم را باور نمی‌کند. برایم صبحانه آماده می‌کند، نان روغنی را می‌برد و در سبد کوچک نان قرار می‌دهد. دمکش را روی قوری گذاشته و آنها را روی میز می‌چیند.

امیدوارم که از پدرم و اعضا دیگر خانواده‌ام سؤال نکنند، اگر هم سؤال کنند، جواب نخواهم داد. حداقل حالا جواب نخواهم داد.

حالا من و مادرم تنها هستیم. مدتی است که تنها اینجا زندگی می‌کنیم. راستش را بخواهید او تنها اینجا زندگی می‌کرد. یک ماه است که من با او زندگی می‌کنم. درست است که من در این شهر زندگی می‌کردم ولی به‌غیر از چهار دیواری جایی نرفته‌ام. قد کشیدن و بزرگ شدن جوانان شهر را ندیده‌ام، پانزده سال از مشاهده طلوع و غروب خورشید شهر بی‌نصیب بوده‌ام.

مادرم هم در بین این چهاردیواری با یک شکم سیر و دو شکم گرسنه زندگی را سر کرده. هرچند خانه بزرگ نیست، اما خوب است که خانه خودمان است، مستأجر نیستیم. خانه را پدرم نه، بلکه دایه‌ام برای مادرم خریده‌است. اما سکونت در این شهر فکر پدرم بود. سودی از این خانه و از این شهر و از من ندید، حتی مادرم را هم ندید! آن مادری که تا حالا هیچ وقت کشتنش از سرم نگذشته. ولی وقتی چاقو در دستش سراپا ایستاده و من خواب اینکه یکی را خواهم کشت دیده‌ام، می‌خواهم از جایم بپریم و با کاردی که در دستش است، بدن لاغر اندامش را روی زمین، دراز کش کنم. ولی امروز نمی‌کشم‌اش. برای کشتن صیدم مدتی به دنبالش بیرون خواهم رفت.

می‌دانم یکی را خواهم کشت، ولی هر کسی را نخواهم کشت. باید آن کسی را که خواهم کشت خودم انتخاب کنم. نه اینکه او مرا انتخاب کند. تا حالا در زندگی‌ام، انتخاب نکرده‌ام، بلکه همیشه انتخاب شده‌ام. رای نداده‌ام. بلکه به دنبال آراء دودیده‌ام. ولی امروز نتیجه خوابم، مرا از این وضعیت بیرون خواهد آورد. هنگامی که به آرامی لقمه نان را جدا می‌کنم، بدون میل می‌جوم و نگاهی به استکان چایی که مادرم برایم ریخته می‌کنم. در فکر قربانی‌ام هستم، به فکر نتیجه گرفتن یک جان هستم. زمانی که امروز یکی را کشتم، نگاه خواهم کرد. روحش چگونه می‌رود و آخرین خواسته‌اش چیست؟

چرا نسبت به او حس ترحم خواهم داشت؟ مگر خدا روزانه جان چندین بچه را توسط والدینشان نمی‌گیرد؟ نه تنها با چاقو بلکه با وسایل مختلف آن‌ها را می‌کشند، برخی را می‌سوزانند، تعدادی را در آب غرق می‌کنند. سرطان هم که همیشه جان عده‌ای را با پنجه‌هایش می‌گیرد و هر روز در اخبار می‌شنویم و می‌بینیم. زمینش را می‌لرزاند و خانه برخی را بر سرشان ویران می‌کند، برخی خانواده‌ها را از ریشه نابود می‌کند و گهگاهی نیز امواج دریایش را به غرش او می‌دارد و بندگانش را به درون دریا فرو می‌برد.

هر چند انسان قوی هیكلی هستم اما تا حالا کسی را اذیت نکرده‌ام، تا حالا کسی را نکشته‌ام. از کشتن قربانی ذره‌ای غمگین خواهم شد ولی دو ضربه چاقو بیشتر نخواهم زد تا درد نکشد. جای ضربه چاقو معلوم خواهد بود.

باور ندارم که گناهانم از قربانی‌ام باشد، مگر خدا به کسی رحم می‌کند؟ حاشا، نه اینکه من خودم را به خدا تشبیه کنم بلکه خدا دستور می‌دهد و من انجام می‌دهم، مگر انسان می‌تواند ادعای خدایی کند؟ اگر این ادعا را داشته باشم، لازم است که دست از کشتن یکی بکشم و پیش پای مادرم بیافتم.

اگر بیرون نروم و به دنبال شکارم نگردم، مادرم را خواهم کشت.

می‌توانم با دو دستم گلویش را بفشارم و روحش را از او بگیرم. او همیشه از من می‌خواهد شانه‌هایش را ماساژ بدهم.

آری، بلند شوم و به او بگویم:

- مادر، شانه‌هایت را ماساژ بدهم؟

از خوشحالی بال در خواهد آورد، بعد مرا خواهد پائید، دست

رویم خواهد کشید و ازم تعریف می‌کند.

دوران بچگی وقتی همسرش او را طلاق داد و به دنبال همسر دیگری رفت، او بچه کوچکی روی دستش گذاشت و ولش کرد. او مرا به مدرسه نفرستاد. جعبه واکسی برایم خریده بود و هر روز مرا به شهر می‌فرستاد که صبح تا عصر با دستان کوچکم کفش‌های مردان بزرگ سبیلو را واکس کنم و عصر با پول به نزدش برگردم. او پول را از من می‌گرفت، دستی به پشت دستم می‌زد و لیاقتم را ستایش می‌کرد. اما من نمی‌خواستم شایستگی‌ام را با واکس کردن کفش مردم نشان بدهم. می‌خواستم صبح‌ها با طنزهای بیدار شوم، مادرم صبحانه را آماده کند، لباس مدرسه‌ام را بپوشم، کیف مدرسه‌ام را ببندم و همراه با بچه‌های محل، از کوچه‌ها به سمت مدرسه راه بیافتیم. اول صبحی دوستانم با کیف‌های پر از کتاب و لباس‌های تازه مدرسه، به هم می‌رسیدند، با شوخی و خنده به طرف مدرسه می‌رفتند و من هم صندوق واکسی‌ام را به کولم زده، سرم را پائین می‌انداختم و از عصبانیت در درون حرص و جوش می‌خوردم. دلم می‌سوخت و برای سیر کردن شکم مادر و برادر کوچکم به داخل شهر می‌رفتم. بچه شیطونی در بین بچه‌ها بود که دست از سرم بر نمی‌داشت و همیشه مسخره‌ام می‌کرد و به کفش‌های پاره‌ام دست می‌زد و با زبان ترکی که در مدرسه یاد گرفته بود، مرا آزار می‌داد. با اینکه چشمانم لوچ نبودند، ولی او با انگشتانش به طرفم نشانه می‌رفت و به دوستانش می‌گفت:

- هاهاها! نگاش کنید چشاش لوچه... بله، من چشم لوچ ماندم. اما او درس خواند و پیشرفت کرد و حالا او کارمندی صاحب منصب است. مانند او به مدرسه نرفتم، ولی از او بیشتر خوانده‌ام، کتاب‌هایی که تا به حال مطالعه کرده‌ام اگر جمع کنید کتابخانه بزرگی خواهند شد. ولی چه فایده، اگرم چنین کتابخانه‌ای بشود، مرا به عنوان دربان آنجا هم قبول نمی‌کنند. انگار آخرین غذای مادرم خواهد بود، این بار با اشتها می‌خورد. وقتی می‌بیند که نان در سبد کم شده بلند

می‌شود و نانی را روی تخته نان می‌گذارد و با چاقو قطعه‌قطعه‌اش می‌کند. چاقو با چنان زیبایی و آرامشی نان را می‌برد که انگار هیچ رنجشی برای نان ندارد و قطعه‌های برش خورده را به نرمی از هم باز می‌کند. مادرم با دستان لاغرش آن چهارپنچ قطعه نان را می‌کند و توی سبد روی میز می‌گذارد. بلند می‌شود، دست می‌برد لقمه‌های بردارد، پشیمان می‌شود، دستش را می‌کشد و دیگر نمی‌خورد. همیشه در فکرش هستم. به طرفم برمی‌گردد.

- پسر، ناراحتی را در چهره‌ات می‌بینم. انشالله خیر باشد...

- مادر، خیر است.

چیزی نمانده بود که بگویم «من یکی را خواهم کشت» اما نمی‌گویم، هنوز

نصمیم‌ام جدی نیست که چه کسی را خواهم کشت. امکان دارد بعد از صبحانه در توانم نبینم بدنبال کشتن کسی بروم. می‌شود روح مادرم را بگیرم. اگر مادرم را بکشم چیزی احساس نخواهم کرد. حتی به خاطرش گریه هم نخواهم کرد و راحت خواهد شد. اگر نمیرد احساس نزدیکی با مرگ خواهد داشت و احساس آرامش به او دست خواهد داد. آن مرگی که همه را می‌هراساند، بجز خواب چیز دیگری نیست. خواب است و بس. برای عده‌ای خوابی هراسناک است و برای عده‌ای دیگر خوابی خوش، وصله‌ای که روح را از جسم می‌کشد، برقی از آن بلند شده و دور و برش از آن روشن خواهد شد.

فیلم زندگی‌ام از نظرم می‌گذرد. روح صاحب جسم از آن خارج شده و به جسدی که روی زمین دراز کشیده، نگاه می‌کند. اول هیچ دردی را حس نمی‌کند، شاید نمی‌داند آنکه مرده، اوست. مادرم می‌پرسد:

- پسرم چرا صبحانه‌ات را نمی‌خوری؟

روشن است دست از خوردن صبحانه کشیده و وارد دنیای افکارم شده‌ام. بعد از لحظه‌ای باید بلند شوم و لباس بپوشم، شانه‌ای به سرم بکشم و بیرون بروم. خدا کند دختر همسایه‌مان دوباره دم در نیاید و مرا نیاید. آنقدر مرا دوست دارد که گاهگاهی برایم هدیه می‌گیرد و به مادرم کمک می‌کند. مادرم می‌داند که بخاطر من به او کمک می‌کند، ولی تا حالا نرسیده که با او ازدواج می‌کنم یا نه؟ اگر با او ازدواج هم بکنم، من نیازی به ملحفه سفید نمی‌بینم که توی جهیزیه‌اش گذاشته و همراهش بفرستند. قطره‌های خون بر آن بچکد؟ او پرده افسانه‌ایش را خیلی پیش‌تر پاره کرده است. اگر جلویم نمایان شود، با چاقو او را خواهم کشت. نمی‌خواهم چشمانم خون سرخش را ببیند، از طرف دیگر من با کشتنش هیچ نتیجه‌ای بدست نخواهم آورد. مردم خواهند گفت که قتل ناموسی است و شاید بسیاری از مردم نیز خواهند گفت که حق‌اش بوده، اگر او موهایش را روی شانه‌هایش پریشان نمی‌کرد، کفش‌های پاشنه بلند نمی‌پوشید، با چشمان هوایی و لبان شهوانی‌اش، نگاه‌های جوانان را به

دنبال خودش نمی‌کشاند، هرگز به قتل نمی‌رسید...

اگر قرار است کسی را که به قتل می‌رسانم زن باشد، بهتر است مادرم باشد. آیا از این به بعد سن مادرم دیگر به چه دردی خواهد خورد؟

گاهی اوقات از او می‌پرسم:

- چطوری مادر؟

او با گله می‌گوید:

- مگر قرار است چطور باشم، طفلکم؟ صبح، شب می‌شود و شب به صبح

می‌رسد؛ همین!

فرات ما

تیمور خلیل

است. او به تنهایی به مدت ۱۰ سال یک مجله گرانقدر، پر محتوی و غنی به نام «نودم» را منتشر کرده است. او سال‌ها کاری هم وزن کار یک فرهنگستان را به تنهایی انجام داده است. ممکن است کسانی به فکر فرو روند که چگونه امکان دارد، تنها یک نفر بتواند چنین کاری را به تنهایی انجام دهد. تضمین و دلیل اصلی این کار این بود که او با تمامی روشنفکران کرد، میانه خوبی داشت. همچنان که در میان تمامی ملت‌ها مشهود است، در میان کردها نیز بعضی از روشنفکران همدیگر را دوست ندارند، قدر هم را نمی‌دانند. دلیل اصلی این کار نیز یا رقابت و حسودی است یا جهالت. ولی فرات چنان رفتار میکرد که میانه خوبی با همگان داشت. با افراد عاقل و پاک دوست بود و با رقبای نیز رابطه خوبی داشت. افراد رقیب نیز در سال‌های ارتباط بین خود و فرات، جوانمردی و بزرگواری او را دیده و دست از رقابت بر می‌داشتند، و با ایشان دوست میشدند. دلیل اصلی کیفیت مطالب مجله او قوانین خاص او بود، او مطالبی که نظم و روزنامه نگاری در آن نبودند را چاپ نمیکرد.

در پروسه انتشار مجله نودم فرات جوری یک مجله پیوست به صورت ضمیمه به نام «نودم ترجمه» منتشر کرد و بعد ها انتشارات نودم را نیز تاسیس نمود. او در سایه انتشارات نودم حدود ۱۰۰ اثر جدید به کتابخانه کردی افزوده است. همچنین او مجله هاوار را که مبنای ادبیات کردی مدرن است، مجدداً گرد آوردی کرده و در دو جلد چاپ کرده است. در این اواخر ایشان کتابی ارزشمند با نام «آنتولوژی داستان کردی» جلد ۲-۱ (۱۸۵۶-۲۰۰۳) آماده کرده و به چاپ رسانده است. در بین آنها خیلی از آثار کردهای شوروی نیز دیده می‌شوند. ولی ارزش والای کار او با ترجمه آثار او به زبان‌های متعدد جهان ثابت شده است. هم چنین داستان‌های او در آنتولوژی آلمانی، سوئدی، عربی و ترکی قرار گرفته اند.

در میان روشنفکران جهان و هم چنین کردها، بعضی‌ها میهن پرور هستند، کسانی تحصیل کرده و جوانمرد، بعضی‌ها عاقل و پاک و به ندرت کسانی پیدا شوند که همزمان هم میهن پرور، هم تحصیل کرده و جوانمرد، هم عاقل و پاک باشند، فرات جوری یکی از آنهاست.

از دهه ی ۳۰ تاکنون در ارمنستان کارهای ادبی متعددی برای پیشرفت و توسعه ادبیات کردی انجام شده است، ما این کار را تنها برای چندین هزار نفر از کردهای شوروی سابق یا تنها برای کردهای ارمنستان انجام نمی‌دادیم. ما همیشه آرزوی این را داشتیم که نتیجه کارها و فعالیت‌های ما به ملت ما هم برسد. به خصوص کردهای کردستان شمالی (ترکیه امروزی). سیاست شوروی سابق و مرزهای پولادین مانع خیلی قوی بین ما کردها ایجاد می‌کردند.

بعد ها ما متوجه شدیم که چند نفر از کردستان ترکیه، که افراد باسواد و تحصیل کرده‌ای بودند، سعی می‌کنند با ما ارتباط برقرار کنند و با آثار ما آشنا شوند. آنها فرات جوری، کمال بورکای، محمد اوزون، ندیم داگدویرن، هالوک اوزترک و روحت بودند و ما از آن همه تلاش بی‌وقفه آنها می‌فهمیدیم که آنان به خوبی از مسیر پیشرفت فرهنگ و ادبیات ما مطلع هستند و میخواهند بیشتر با ما آشنا بشوند، ما تخمین می‌زدیم که خیلی از روشنفکران کردهای ترکیه در کار نویسندگی و روزنامه نگاری کار ما را به عنوان الگو و سرمشق خود قرار داده اند. باید حقیقت را گفت که «زخم سیاه» اثر موسی انتر نمی‌توانست پا در رکاب آثار عرب شمو، قاچاخه میراد، شکوی حسن و احمد میرازی نهد.

این افراد در بین ما و کردهای ترکیه همچون یک پل شدند. آنان کتاب‌های ما را از الفبای کریمی به الفبای لاتین ترجمه و نشر کرده و به دست مردم کرد می‌رساندند. ولی خواه ناخواه در میان آنان یکی دو نفر بودند که تلاش و خدمات ارزنده‌ای انجام می‌دادند و پیروز شدند، پیروزی که به اندازه فعالیت‌های یک سازمان گرانقدر بودند. یکی از آن اشخاص فرات جوری بود. این روشنفکر ارجمند در مجله ی خود «نودم» دهها اثر ارزنده روشنفکران ما را نشر داد، کتاب‌های عگید خود، سیما سمند را به الفبای لاتین برده و آنها را چاپ کرد. او ادبیات کردهای شوروی را همچون ادبیات تمامی کردهای جهان دانسته است.

فرات جوری کسی که هنوز نصف عمر خود را نیز نگذرانده اکنون ۱۳ کتاب ادبی با کیفیت بالا، که یکی از آنها نیز رمان میباشد، نوشته و منتشر کرده است. او ۱۵ جلد از کارهای ادیبان معروف جهانی را به کردی ترجمه و ادبیات ما را غنی‌تر کرده

فرات جوری

جلیل جلیل

و والایی کیفیت، عشق خوانندگان به سوی مجله، تمامی این فاکتورها از رهبر و خالق آن مجله، فرات جوری نشأت می‌گرفت. فعالیت حرفه‌ای او در مطبوعات در زمینه توسعه و قوی‌تر شدن مبنای گسترش، پیشرفت و استاندارد سازی کلمات مکتوب، پایه‌ای اساسی شد. صاحب نودم با شخصیت وزین و دارای هیبت بی‌همتای خود، باعث گسترش روحیه در میان سایر نویسندگان مجله نیز شده بود. و این چنین ایشان، آنان را در دور خود و دور مجله گرد می‌آورد و میدان همکاری را برای همگی بازتر می‌کرد. در حقیقت او راه دموکراسی رسمی و عدم سانسور زبانی و گویشی را در مجله سر مشق قرار داده بود. خصوصیات زبان مکتوب را مشخص نموده بود و نوشته‌ها طبق این فرم‌ها در مجله چاپ می‌شدند. فرات جوری هیچ وقت در طرز نوشتار و نگارش دیگران دخالت نمی‌کرد. قلم دستان خودش را در میان نوشته‌های دیگر نویسندگان نمی‌برد، ولی نکته قابل توجه اینجاست که کیفیت، محتوی و پرباری مجله، نویسندگان را مجبور می‌کرد که ارزش والایی آن را حفظ کنند، در نتیجه خودشان را به زحمت انداخته و نوشته‌های خود را طبق درجه ارزش زبانی مجله آماده می‌کردند.

نودم شمعدانی از روشنایی شد برای پیمودن راه ادبیات. سخت است که آدمی به آن فکر کند که دیگر فرات جوری همانند قبل به روزهای اول انتشار مجله نودم بر نمی‌گردد و آن فعالیت مقدس و ارزشمند را ادامه نمی‌دهد. حیف است ولی متأسفانه دیگر شماره‌های مجله نودم به تاریخ می‌پیوندند. من میدانم که خوانندگان کمبود آن را در زندگی خود حس می‌کنند، جای آن برای آنان همیشه خالی است. تمامی آن چهل شماره نودم برای تبدیل شدن به سنگ بزرگ گرانیتهی کافی می‌باشند، که پیکر گراندفرات جوری را بر روی خود به عنوان شخصیت توسعه دهنده راه ادبیات و زبان گردی مکتوب، سربلند نگه دارد.

هنر ترجمه برای پیشبرد زبان مکتوب در میان تمامی خلق‌ها، بسیار مهم و والا می‌باشد. این امر در میان ادبیات گردی زیاد چشمگیر نیست. با جرات و افتخار می‌توان گفت که خدمت فرات جوری در این امر نیز چشمگیر و خیلی ارزشمند است. آثار متعددی از نوشته‌های مکتوب کلاسیک جهانی با دستان ایشان به زبان گردی ترجمه شده‌اند. فرات جوری با ترجمه‌های خود پلی محکم در میان زبان ادبی دو ملت ساخت، این کار او امری مهم بود که صاحب قلمان سوئدی علاقه بیشتر و ارزش والاتری برای زبان گردی قائل شوند، همچنین ارزش آن را با چشمان خود دیده و با تمام وجود خود حس کنند و پشتیبان آن باشند که آن زبان نیز در میان صفوف ادبیات جهانی جایگاه ویژه خود را بیابد.

فرات جوری صاحب کتاب‌های متعددی است، این کتاب‌ها شامل: شعر، خاطرات، سفرنامه، داستان، رمان و نمایشنامه‌هایی گرانبیه می‌باشند. آثار و تحقیقات گردی در میان ادبیات جهانی به صورت چشمگیری دیده می‌شود. در تمامی این کتاب‌ها شهرت و ورزشگری قلم فرات جوری به چشم می‌خورد.

فرات جوری در این راه بزرگ همیشه در حال جستجو بوده و برای خود

با خوشحالی به استقبال فرصتی می‌روم که برایم پیش آمده تا در مورد فرات جوری بنویسم، زیرا کار ایشان درباره پیشبرد و توسعه ادبیات گردی مدرن، درباره زبان و ادبیات گردی و گسترش پیشه روشنفکری، بوده و خصوصاً فعالیت ایشان در حوزه روشنفکری و در زمینه رسانه و انتشارات، بسیار چشمگیر و ستودنی است. این امر امروزه ایجاب می‌کند ما از کارها و فعالیت‌های ارزشمند و گراندفرات او سخن گفته و به تحقیق بپردازیم. در ابتدا باید بگویم که فرات جوری مثال و نمونه بارز و آشکار یک روشنفکر حقیقی گرد است. اکنون باید اساس و مبنای این مثال را در چندین مرحله مرور کنیم. مرحله روشنفکری عمومی، مرحله ادبیات و کاراکتر شخصیتی. سمبل زندگی واقعی، در میان آحاد مردم گرد که به خوبی در میان آنان زندگی کرده است، تحقیق بر زندگی تاریخی و باستانی گردی از قبیل جنبه‌های: اجتماعی، سوسیال، اقتصادی، تاریخی و فلسفی مواردی هستند که تکمیل کننده شخصیت فرات جوری هستند. او برای پیشبرد اهداف و آرزوهای جوانان نسل جدید کردستان، در زندگی دور و دشوارشان همچون یک رهبر و راهنما می‌باشد.

فرات جوری خیلی زود به این نتیجه رسید که هدف و اشتیاق قلبی او خدمت به فرهنگ و زبان گردی است و بی درنگ در این راه پر مشقت و افتخار آفرین قرار گرفت. چنان که معلوم است او خودش را زیاد به سیاست وابسته نکرده است. فرات جوری در حوزه روشنفکری به کبوتری آزاد تبدیل گشته. البته آن شروطی که او برای آزادی در ترکیه آرزو داشت، همچون یک «گناه و جرم» محسوب می‌شد، بدین خاطر نیز در برابر او معضلات و مشکلات متعددی وجود داشته‌اند. برای پرواز عقابی آزاد، آسمانی صاف و شفاف لازم بود. آن آسمان زمانی برای فرات جوری باز شد، که او نیز به همراه خیلی از جوانان روشنفکر و آزادی خواه، خودش را به اروپا رسانده و در کشور سوئد مقیم و ساکن شد.

در همان ابتدا نیز فرات جوری درک کرده بود که در یک سرزمین آزاد وظیفه او چیست. در سال ۱۹۸۰ زمانی که آن جوان ۲۱ ساله به سوئد رسید، مجموعه اشعار خودش را چاپ کرد. عشق به کتاب در زندگی‌اش به شناسنامه اصلی او تبدیل گردید، از آن به بعد او با زرنگی و ذکاوت تمام در میان کاروان روشنفکری، مترجمی، شعر و نثر قرار گرفته و با زبان مادری‌اش روزنامه و مجله منتشر می‌کرد.

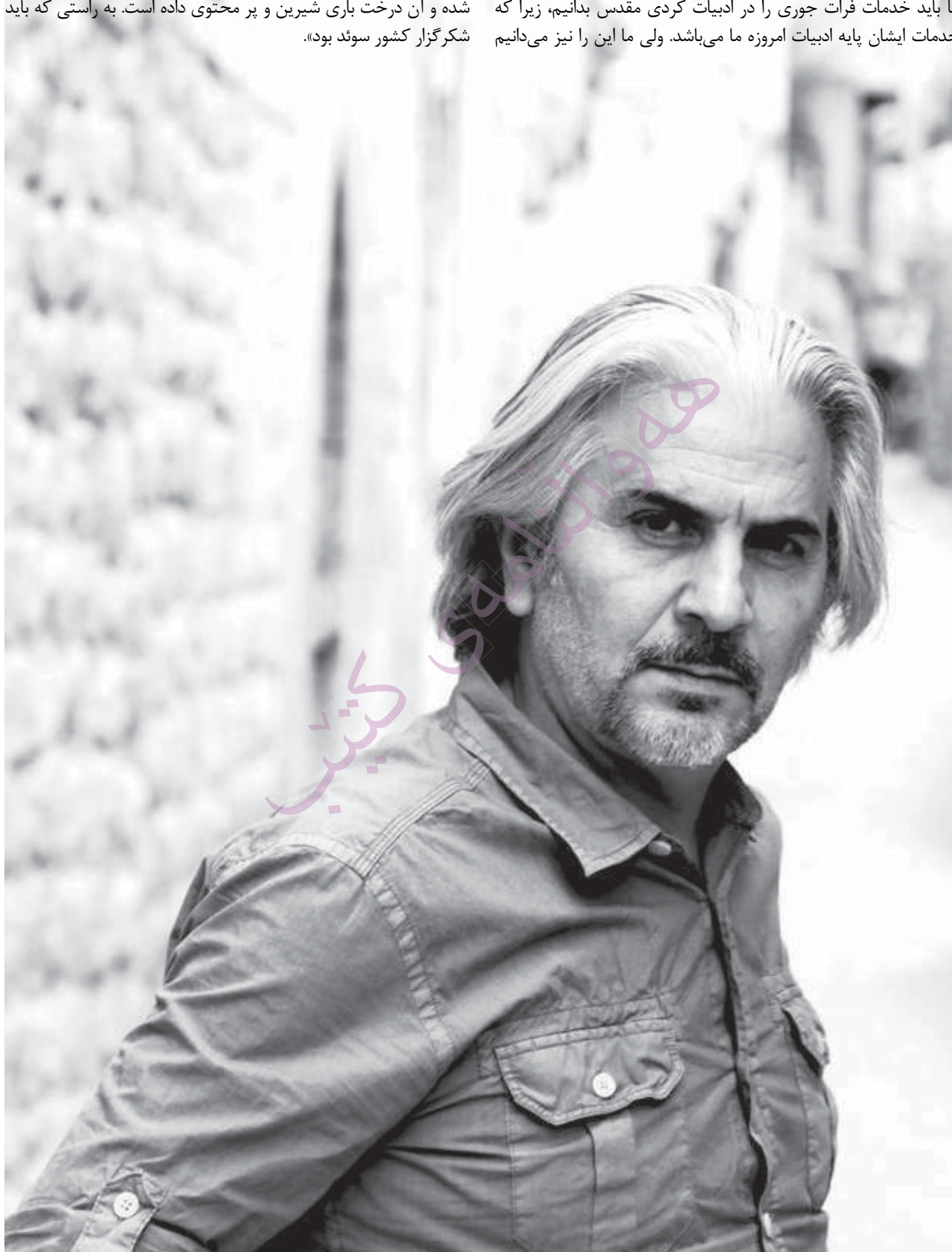
سال ۱۹۹۲ در زندگی فرات جوری یک سال نمادین است، با پایه گذاری و انتشار مجله «نودم». آن وقت بود که فرات جوری ثابت کرد اگر ادبیات از بند حزبی‌گرایی دور باشد می‌تواند قوی‌تر هم عمل کند. آزادی فکر و رهیافت‌های بزرگتری برای جامعه آزاد به ارمغان می‌آورد. فکر آزاد مایه اندیشه‌های گرم است که به سوی میهن و دموکراسی، درخواست راه آزادی و رهایی و پیشرفت است، که همگی جزئی از اندیشه او می‌باشند.

زمانی که کسی می‌خواهد زحمات و خدمات فرات جوری را بسنجد، باید به صورت ویژه بر روی مجله «نودم» تحقیق کند و نقش این مجله را در پیشبرد ادبیات گردی مدرن، ارزیابی کند. انتشار طولانی مدت، دینامیک

که این نویسنده، مترجم و روشنفکر کرد هنوز هم بر راه خدمت به زبان مادری است و ما انتظارات متعددی از ایشان داریم، که ایشان با نوشته‌های جدید خود، ما را شاد کرده و ما را از شماره‌های نو مجله نودم محروم نکنند. من حرف کوتاه و آخرم را در مورد فرات جوری اینگونه به اتمام میرسانم: «بذر سالم بر روی خاکی سالم رشد کرده، شکوفا گردیده، همچون درختی شده و آن درخت باری شیرین و پر محتوی داده است. به راستی که باید شکرگزار کشور سوئد بود».

دوستانی یافته است، به خیلی از نویسندگان کمک کرده است، که آنان نیز وارد دنیای ادبیات شوند. این روشنفکر کرد انتشاراتی به نام «نودم» نیز بنا نهاده است. آن نیز از آرزوهای والای او نشأت گرفته. فرات جوری در واقع کمک شایانی به نویسندگان نسل جدید نموده که آنان نیز ثمره کار خود را ببینند.

ما باید خدمات فرات جوری را در ادبیات کردی مقدس بدانیم، زیرا که خدمات ایشان پایه ادبیات امروزه ما می‌باشد. ولی ما این را نیز می‌دانیم

لشکست

داستانی از فرات جوری
ترجمه: سید اسلام دعاگو

هله و النامه می

انجمن. - نه خانم به انجمن نرفته بودیم به خانه عثمان رفته بودیم. - به خانه عثمان رفته بودید؟
مرد آنقدر خسته بود که نمی دانست چه می گوید، به غیر از خواب چیزی به یادش نمی آمد، می خواست سخن کوتاه کند و بخوابد.
- برایتان چه اهمیت دارد که من کجا رفته ام یا نرفته ام؟ - چطور برایم اهمیت ندارد؟ چطور برایم اهمیت ندارد؟ - خانم دست از سرم بردار تا بخوابم خوابم می آید. - تو بی خوابی نه، چرا نه؟! - خانم به تو گفتم دست از سر من بردار. - من دست بردار نیستم، امشب چه کرده ای باید به من بگویی. مرد با لبخندی از روی بی میلی گفت: - خانم مگر من چه خواهم کرد؟ - خودت میدانی که چیکار میکنی. - حالا تو می توانی به من تهمت هم بزنی. - نه خیر، ملانک دور و برت هستند، می توانی چیکار کنی؟
مرد دوباره خنده ای از روی بی میلی کرد و با این خنده عصبی شد و با صدای بلند به زن گفت:

- اگر این رفتار را با من ادامه دهی مرا به وطن بفرست. وطن بهتر است. می توانیم خودمان را اداره کنیم، دیگر از دست شما خسته شدم.
پس از آن مرد زمانی خودش را به خواب زد، ولی نشد؟ گله و شکایت همسرش اجازه نداد به خواب برود. خودش نیز این را می دانست.
بدون اینکه لامپ را روشن نماید خود را به میز وسط اتاق نزدیک کرد، خم شد پاکت سیگارش را برداشت و سیگاری در آورد و روشن کرد و چند پک پشت سر هم به آن زد، زن منتظر بود که چیزی بگوید، ولی وقتی چیزی نگفت او دوباره شروع کرد:

ساعت سه شب به منزل برگشت. بدون اینکه کسی را از خواب بیدار کند در را باز کرد و داخل شد. اثری از نوشیدن شراب در او نبود، ولی با این همه کمی تلو تلو می خورد. تلو تلو خوران کتش را در آورد و به رخت آویز آویزان کرد، بدون اینکه چراغی را روشن کنند به اتاق خوابش رفت، زنش که از اول شب خواب به چشمانش نرفته بود، در انتظارش بود و الکی خود را به خواب زده بود. نفس کشیدنش مثل کسی بود که در خواب سنگین باشد. مرد به خیال اینکه او را بیدار نکند لباسهایش را در آورد و به وسط اتاق انداخت، بعد آرام در کنار زنش دراز کشید، با وارد شدن مرد به رختخواب مثل اینکه زن از خواب بیدار شده باشد خود را غلطاند، با خمیازه و نگرانی الکی از همسرش پرسید:
- آمدی؟

مرد که بوی عرق از دهنش می آمد و آن شب اصلا حال بگو مگو نداشت، با صدای آرام گفت:

- بله. - مگر ساعت چند است؟

وقتی مرد می خواست ساعت را الکی بگوید چشمش به ساعت قرمز روی دیوار که روبروی آنها بود و می درخشید افتاد و مجبور شد که راستش را بگوید

- ساعت سه است.

زن خودش می دانست که ساعت سه است از اول شب به ساعت روی دیوار چشم دوخته بود.

- تا حالا کجا بودی؟ - مدتی در خانه احمد بودیم و بعد به انجمن رفتیم.
- مگر انجمن تا این ساعت باز است؟ - مگه من گفتم انجمن؟ - بله گفتمی

- من میدانم دوباره نزد آن قحبه رفته بودی، آن قحبه کپل گنده ... آن قحبه عرق خور که با نصف شهر ارتباط دارد ...

مرد حرفش را برید: - مثل سگ پارس و زبان درازی نکن! زن با عصبانیت جواب داد: - اگر اینطور نیست بگو اینطور نیست! وقتی مرد سکوت کرد زن دوباره گفت: - بله، مگر اینطور نیست؟ - مرد با عصبانیت گفت: نه ... نه اینطور نیست. زن خیلی عصبانی بود دیگر چیزی نمی دید. خیلی با اطمینان و با صدای بلند گفت: من به راه خود می روم. مرد به این حرفهایش عادت کرده بود این بار هم جدی نگرفت و گفت:

- تو به هر جهنمی میروی برد. این را گفت و رویش را برگرداند و خواست

زن گفت:

- من به تو می گویم اگر دست از این کارهایت برداری من می روم، من یک دقیقه هم در این خانه نخواهم ماند، بچه هایم را می برم و می روم. مرد خیلی خسته بود، زیر لب گفت:

- برو...

زن گفت: من می روم. از رختخواب بلند شد و لامپ را روشن کرد. مرد که هنوز کاملا غلت نخورده بود با خود گفت: .

- دختر، این وقت شب از سر من دست بردار ... زن که بغض گلویش را گرفته بود با صدای بلند گفت: من دارم جدی صحبت می کنم. با صدای جر و بحث آنها بچه کوچکشان که در اتاق بغلی خوابیده بود شروع به گریه کرد، وقتی مرد صدای بچه را شنید، از رختخواب بلند شد و یک سیلی محکم به صورت زنش زد و به پدر و مادرش فحش داد. در این بین بچه دیگر آنها نیز بیدار شد، ولی پدرشان سرشان فریاد زد و آنها دوباره به اتاق هایشان برگشتند.

ساعت نزدیک چهار بود، یواش یواش تاریکی جاییش را به روشنی صبح می داد.

مرد که از حرفش پائین نمی آمد و اعمالش را درست می دید، به حرف کسی گوش نمی داد و هر آنچه خودش می خواست انجام داد. همسرش هم که خیلی با عناد و یکدنده بود، او هم از حرفش پائین نمی آمد او هر چند می دانست بعد از داشتن یک فرزند، طلاق کار آسانی نیست اما با این همه تصمیمش را گرفته بود که اگر چنانچه مرد بار دیگر این کار را تکرار کند از وی جدا شود. چندین بار مرد را بخشیده و مرد هم برای او قسم خورده بود، که دیگر این کار را نکند، ولی هیچوقت به گفته اش متعهد نبود. بعد از دو سه روز دوباره از منزل بیرون رفت. اغلب شبها به منزل بر نمی گشت شهبایی هم که بر می گشت مثل امشب ساعت سه و چهار شب می آمد. مرد سیگاری روشن کرد، روی صندلی نشست و سر به زیر انداخت و فکر می کرد، زن هم دست به کمر رو به نقطه نامعلومی خیره شده بود.

زن رویش را برگرداند و رو به مرد کرد، مرد هنوز در فکر بود، زن بعضی وقتها می خواست مرد را با چاقو بزند و بکشد، اما هر چه می کرد نفرتی نسبت به او به دلش نمی رفت، هر چند با دوستان زنش بارها مشورت کرده و آنها به او گفته بودند که دست از این مرد بردارد و طلاق بگیرد، ولی نمی توانست از همسرش دست بردارد. زمانی که او را میزد می توانست از رفتارش گله و شکایت بکند. اما امشب کارد به استخوانش رسیده بود، حرکتهای مردش امشب مثل کلافی از مارها در شکمش بود و آزارش می داد. مراده مکرر با آن دختر و خوش و بش آنها جلو چشمانش مجسم می شد.

زمانی که به کارهای شوهرش فکر می کرد دیوانه میشد و عقل از سرش می پرید و این بار هم چنین شد. ناگهان به مرد گفت:

- سرت را مثل زنها پایین نیانداز ... و بعد چیزی به ذهنش نرسید. مرد ناراحت شد، اما چیزی نگفت و ساکت ماند.

زن دوباره شروع کردن دارد، آن جنده بد ریخت کپل گنده ... - به نظر تو آن جنده دوستت دارد؟ آن جنده با نیمی از شهر رابطه مرد گفت: زن بس کن، کافیسیت. - بس نیست. - بس کن. - تمام نمی کنم باید امروز همه چیز روشن شود. - هر گهی میخوری بخور.

زن گفت: از خانه ام برو بیرون! با این نجاست به رختخوابم نیا و نجس نکن! مثل اینکه مرد به خطایش پی برده باشد، چیزی نگفت، اما زن با عصبانیت لباسهایش را جمع کرد و به سر و رویش کوبید گفت:

- از خانه ام برو بیرون، برو پیش آن جنده!

مرد با عصبانیت از جایش بلند شد و به زن هجوم آورد و شروع به زدن او کرد، به هر جایش که شد زد، نه دست، نه سر، نه پشت، نه رو، نه چشم هیچ جایش برایش مهم نبود و هر جایش را که می زد داد و فریاد زن بلند می شد، بچه هایش بیدار شده و به اتاق آمدند، از ترس همه به دور هم جمع شدند، یکسره همه با صدای بلند گریه میکردند، پدر و مادرشان ملاحظه ای نسبت به بچه ها نداشتند و هر دو مشغول دعوا بودند. در این هنگام مرد چیزی به سر زن کوبید و سرش را شکست و خون از سر و صورت و لباسهایش پائین می آمد و در کف اتاق پخش میشد.

هنوز آنها کاملا از هم جدا نشده بودند و دعوا ادامه داشت که پلیس در محل حاضر شد، حتما همسایه بغلی اطلاع داده بود. دو نفر پلیس قد بلند چارشانه با سگهای تند و تیزشان از ماشین بیرون پریدند و با سرعت وارد خانه شدند و روی مرد تپانچه کشیدند.

مرد هیچ مقاومتی از خود نشان نداد، می دانست که پلیس به دستها دست بند خواهد زد، دستهایش را جلو آورد که پلیس دست بند بزند. پلیس به سرعت دستهایش را بست و به طرف اتومبیل برد و دوباره به داخل خانه برگشت هر چند زخم خانم خیلی عمیق نبود ولی با این همه تلفنی از اورژانس آمبولانس خواست و تا آمبولانس رسید او از زن سوالاتی پرسید و در دفترچه یادداشتش نوشت.

مرد دو ماه در زندان ماند، سومین ماه که آزاد شد، زن مسئله طلاق را پیش کشید و آنها با رأی دادگاه از هم جدا شدند. دادگاه بچه ها و خانه را به زن داد و مرد نیز پیش آن دختر بیست و دو ساله که وارد بیست سومین سال عمرش میشد و در بیمارستان کار می کرد رفت. ماه اول با هم به خوبی و خوشی بسر بردند، به خاطر علاقه ای که با هم داشتند یک هفته مرخصی گرفتند و با هم به (lanzeroteye) رفتند. شب و روز از هم جدا نمی شدند به غیر از هنگام خوردن و حمام کردن همه وقت با هم بودند و یک لحظه همدیگر را تنها نمی گذاشتند.

آنها تمام هفته را با هم به خوبی و خوشی به سر بردند و مرخصی را تمام کردند و به منزل برگشتند، خیلی به هم علاقه داشتند، تا اینکه یک روز وقتی دختره از سر کار بر می گشت مرد به استقبالش رفت اما دختره خیلی به سردی او را تحویل گرفت و رویش را از او برگرداند که این برخورد توجه مرد را جلب کرد و قبل از این که او چیزی بگوید دختر گفت :

- لازم است برای خودت خانه ای پیدا کنی من می خواهم تنها باشم.

مرد تعجب کرد، اگر هفت خنجر به او می زدی قطره ای خون از او نمی آمد. این چه بود ؟ مگر نه اینکه آنها به هم تعهد داده بودند که با هم باشند و سال آینده با هم به kretaye بروند و آنجا نامزد شوند و هفته های خوبی با هم بگذرانند ؟ مگر دختره این قول و قرارها را از یاد برده بود؟

دو سه روزی با هم بودند، اما نسبت به همدیگر خیلی سرد بودند، هر چند مرد می خواست خود را به او نزدیک کند اما دختره خودش را از او دور می کرد و سر خود را با کاری گرم می کرد تا از دست او خلاص شود، در این

فاصله دو سه روزه تنها یکبار با هم خوابیدند آن هم نه به میل دختر بلکه با اصرار مرد و وقتی که مرد نمی خواست از خانه او بیرون رود دو روز به او مهلت داد که از خانه او بیرون رود و به او یادآور شد که در غیر این صورت پلیس او را از خانه بیرون خواهد کرد. مرد هم چون مدت زیادی بود در سوئد اقامت داشت به قانون آنجا و آزادی زنان آشنائی داشت. بناچار خانه ای کهنه دانشجویی برای خود پیدا و به آنجا نقل مکان کرد. ولی با این همه که رفته بود دختر را ول نمی کرد و شب و روز به او تلفن می زد و هر بار نزدیک نیم ساعت صحبت می کرد. او هر قدر که به دختر می گفت : چطور عشقت اینگونه پایان یافت ؟ دختره جواب می داد : « من می خواهم تنها باشم». دختره برای اینکه با او قطع رابطه کند و دیگر صدایش را نشنود تلفنش را عوض کرد که این کار تاثیر زیادی بر روحیه مرد گذاشت. احساس می کرد دنیا روی سرش خراب شده است و از همه چیز بیزار شده بود. دو سه روزی سیگار زیادی کشید و زیاد نوشید و یک هفته سر کار نرفت. هر کاری کرد دختره از خیالش بیرون نمی رفت. -

یک روز نزدیک ظهر که سوار اتوبوس شد دید که دست دختره در دست یک جوان امریکایی است و در جلو مغازه های به لباسها نگاه می کنند. تا وقتی که اتوبوس کوچه را دور زد او از پشت سر آنها را نگاه کرد.

چهار پنج ماه طول کشید تا آن دختر را فراموش کند، اما تنهایی برایش خیلی سخت بود، تنها بخواب، تنها بیدار شو و بیوش. بارها او روع رختخوابش دراز می کشید و بی صدا و ساکت به نقطه ای خیره میشد، اگر اینطور ادامه می داد بعید نبود دیوانه شود.

پاسی از شب گذشته بود، بلند شد و به زن قبلی اش تلفن زد. زن با صدای تلفن از خواب پرید و گوشی تلفن را برداشت :

- الو... - الو... منم... - خیر باشد، این وقت شب تلفن زدی !؟

هر چند پانزده سال با هم زندگی کرده و این چند ماه بود که از هم جدا بودند، مرد نمی توانست مانند قبل خیلی آزاد با او صحبت کند و این دفعه بچه اش را بهانه کرد:

- میخواستم با تمو صحبت کنم.

- تمو، الان خوابیده، صبح زود به مدرسه خواهد رفت، می توانید فردا بعد از برگشتن از مدرسه زنگ بزنید، شب به خیرا زن تلفن را قطع کرد و این خیلی به او برخورد، اما برویش نیاورد. قدری روی رختخوابش دراز کشید و سیگاری روشن کرد و کشید، وقتی سیگارش تمام شد بار دیگر به زن تلفن زد. .

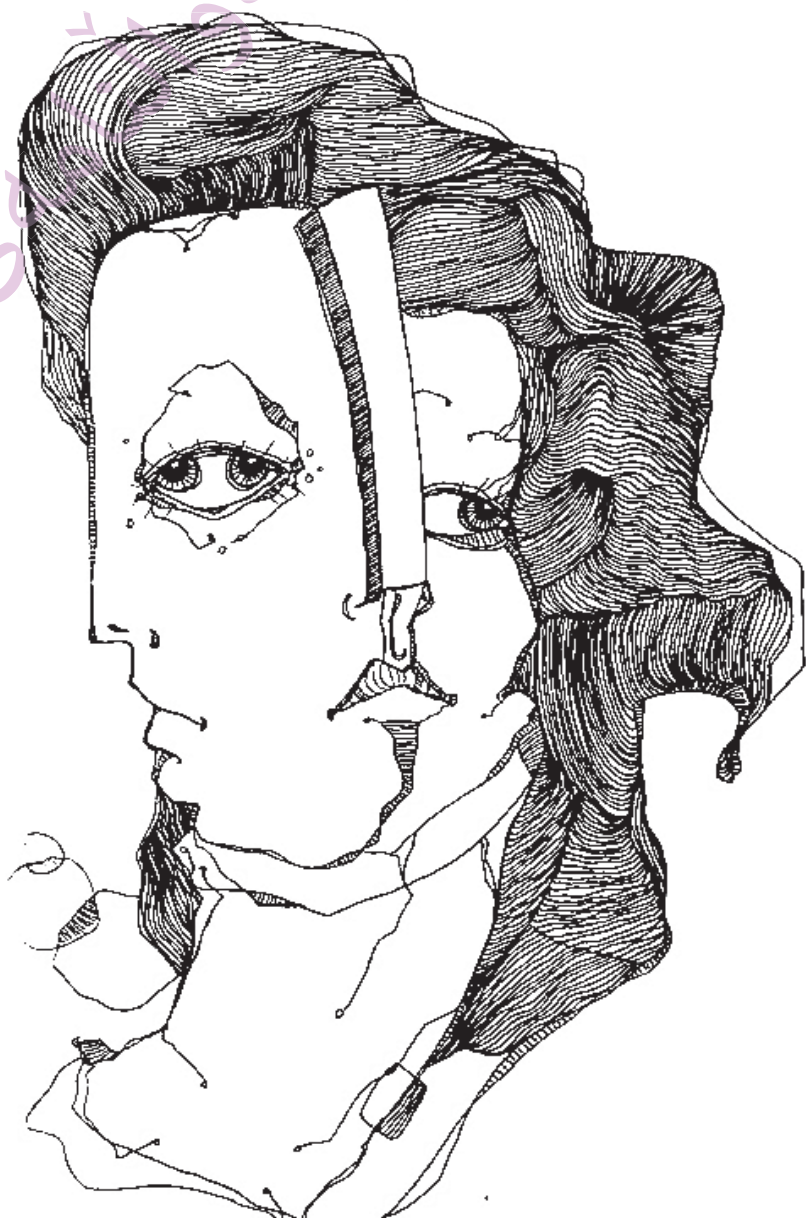
- خانم اگر امکان باشد، چند لحظه ای با هم صحبت کنیم. زن گفت : - از چه صحبت کنیم. - از وضع خودمان. - چه وضعی ؟ - مگر نمی شود دوباره با هم باشیم ؟ - من حالا دیگه راحتیم از من دست بردار. زن این را گفت، اما اگر به خاطر بچه ها هم بود دلش می خواست که دوباره به هم برسند.

- خانم هر انسانی یک بار اشتباه می کند.

زن می دانست که او حالا به او نیاز دارد و حالا زن خود را در نقطه قدرت میدید.

آن شب بیش از یک ساعت آنها تلفنی با یکدیگر صحبت کردند، هر چند مرد خیلی تلاش کرد که آن شب به خانه زن برود ولی زن قبول نکرد، اما بعد با پا درمیانی چند خانواده با هم آشتی کردند.

به در خواست زن آنها از آن شهر کوچ کردند و در شهر دیگری ساکن شدند و مرد که هم در سوئد و هم در وطن معلم بود از کار معلمی دست کشید و همراه دوستش که او هم در وطن کار وکالت میکرد و در سوئد شغل آزاد داشت با هم رستورانی را باز کردند که رستوران آنها با دادن غذاهای کردی شهرتی کسب کرد.

نایست، برو آرزو آری

همین طور ، نصیبین قامشلوک مانند دو محله یک شهر باشند در کنار هم ، مرز به مرز وسیع می شوند . آب بونسر «جخ جخ» آبی که از چشمه سیاه و سفید سرچشمه می گیرد ، هر دو ناحیه را دو پاره و جاری می شود و بطرف خاک قبل از تاریخ بعد از اینکه مرز به دست قاسمین به خاک کشیده شد هم ، ولی ناحیه نتوانست آن جدایی را هضم کند ، اما بخاطر مردم ، سور بن خط و ترکیه هم سرخط ماند!

.....

زبان فرات نمی تواند، که به بن خط سور بگوید!

ولی، دور باشد هم، سالها هم اگر دور باشد، به اندازه من، او در نصیبین است .

همین که انسان از دیارش دور می شود، حسرت غریبی بیشتر دلش را میگیرد.

جوری ، غریب است ، امروز.

غریبی معروف.

به واسطه ژورنال بودن معروف است، به واسطه نویسندگی اش معروف است، به واسطه انتشاراتش معروف است.

ممکن است برخی تصور کنند به دلیل دوستی دیرینه مان این حرفها را می زنم، اما چنین نیست و بارها هم خواهیم گفت:

در تاریخ ادبیات کردی بعد از حرکت «هاوار»، انتشار مجله «نودم» در غربت حرکت

ادبی بسیار ارزشمندی می باشد. خودم از ابتدا تا آخر با اشعارم همراه این حرکت بودم.

بخش اعظم اشعارم بوسیله نودم منتشر شدند. چنانچه می خواستم و رضایت نشان

داده بودم ، یقین دارم که دیوان اشعارم را در سالهای ۹۴-۹۵ منتشر می کردند. اما

با پافشاری و اسرار خواستم که در داخل انتشار یابد. فعالیت انتشاراتی جوری کمتر

از فعالیت های ژورنالیستی اش نیست. در

سوئد به تعداد کتابهای داستان و شعر،

زبان اصلی را از سوئدی به کردی و

بالعکس ترجمه کرده : «ملک عشق:

روژن بارناس» ، «رنگین کمان: نورالدین

زازا» ، «گل سرخ: سلیمان دمیر» ، «تیرو و

زیبایی قلم: محمد اوزون» و آثار متعدد

دیگری که به زبان سوئدی ترجمه و

باعث معرفی آنها به ملت سوئد شد.

مگر نه نان مردان بر مردان دین است؟

اکنون -هرچند کوتاه، اما- می خواهم

نظری هم به نویسندگی جوری داشته

باشم:

جوری عزیز هم مثل اکثر شاعران کرد

در اوایل رو به لگام اسب شعر نمود.

برای نمونه قبل از اینکه به سوئد رو

کند در نصیبین شاعری را آغاز و

اولین دیوانش بنام «هجوم میکنند»

را در سال ۱۹۸۰ منتشر کرد. جوری

عزیز بعد از شعر با اثری بنام «زندانی»

۱۹۸۶ داستان نویسی را انتخاب می کند

و از آن زمان تا کنون بعنوان داستان

نویس شناخته می شود. خصوصاً سال

۲۰۰۳ با انتشار دانشنامه داستان های کردی، جوری دوست داستینی به عنوان یکی از

آگاهان تاریخ داستان نویسی کردی پا به عرصه نهاد. بله، با این همه تلاش متعدد، او

بدون توقف، بدون گله و شکایت رو به پاییز دیرگاه «پاییزا درهنگ» داستان، همچنان

بی هیچ وقفه ای ادامه می دهد!

من هم که هنوز شاعر مانده ام.

برادر ، خدا قوت.

در این شهرکی که من و گریه های کوچهایم، همدیگر را می شناختیم، گرمای تابستان نفس گیر، نه تنها نفسم را بلکه نفس گنجشکها و گریهها را نیز تنگ کرده بود. نه صدای عطسه گریهها و نه روی شاخه های درخت حیاط، صدای جیک جیک گنجشکان می آمد. در این گرمای نیمروز، من بخت برگشته، پیاده به راه افتاده بودم. روی پل المان هوش هوش، مسجد قزلی، قهوه خانه خرابه، باغچه نافدو و... به طرف چاپخانه «دوستار» می رفتم. بخاطر دو مورد: اول اینکه جای این چاپخانه همیشه تازه دم بود و آن دیگر، فرات جوری معمولاً این اطراف دیده می شد. گرما که سر گنجشکان را سوزانده و مغز آنها را تکان می داد. کم مانده که دیوانه ای را به دیوانه های نصیبین اضافه کند: شاعری! چاپچی که می خواست دومین جای را جلویم بگذارد، یکبار فرات: یکی هم برای من بذار، نشست و همزمان با نشست گفت:

- کارگران پنبه الان چه می کنند؟

- کارگرا را ول کن خودت چه کردی؟

بعد از سر دادن آه کوتاهی گفت:

- من دو دل، برم، نرم؟

در «آمد» به مناسبت روزهای

ادبیات وقتی همدیگر را دیدیم، آن

ملاقات باعث شد که ما آن ایام را،

ایام قبل از سالهای ۸۰ را گاهی با

غمگینی و گاهی با لبخند به یاد هم

بیاوریم... مثل الان یاد می یابد، پدر

و مادر، خواهر و برادران، دوستان

و رفیقان راه، همه می گفتند: نرو!

همین «نرو» گفتن ها در دل فرات،

با مرزهای پیش رو، مرزی دیگر از

جنس دودلی و شک اضافه کرد.

بعد از بحث زیاد در مورد این رفتن

و ماندن، در همان چاپخانه ازش

پرسیدم:

- تو برای چی میری داداش؟

- برای اینکه بنویسم!

- نه، نایست!

.....

من عاشق شعر بودم و سال ۱۹۶۹

به خود و اطرافیانم می گفتم، به

سوئد خواهم رفت و شاعر خواهم

شدم! این حرف تا آخر سال ۱۹۷۶ ادامه داشت. بدنبال دلدادهای، من هم از دل افتادم

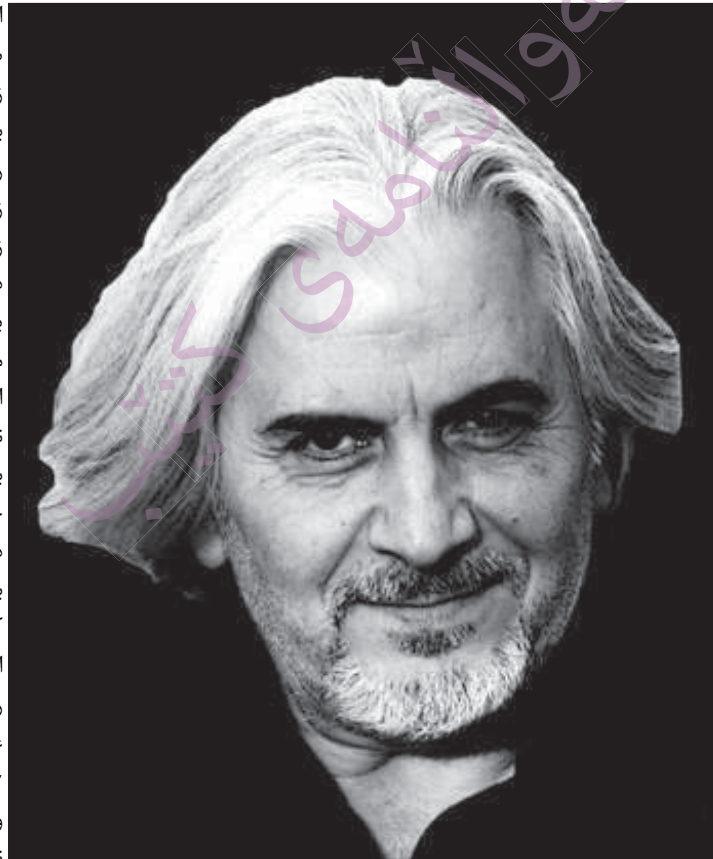
و هم از سوئد آن سرچشمه خواب و خیالهای دوران جوانیم...

شاید به خاطر نرفتنم، می خواستم فرات را از رفتن منصرف کنم. بعد از همین دیدارها،

مدتی کوتاه، فرات ناپدید شد. به از چند ماه ناپدید شدنش کودتای نظامی اتفاق افتاد

و هرکس، کوچک و بزرگ، ترو خشک، همه خواب و خیالهای انقلاب، از نصیبین

رنگین یا عصری و طرف سحری کوتاه خود را به پشت سیم مرز سور رساندند!

8 مارس فرات جوری

در هشتم مارس ۱۹۸۲ از انجمن همایش زنان استاد چتین اجازه سخنرانی گرفت و به گرمی اینگونه سخن گفت :

من در اینجا زیاد از برنامه زنان دنیا بحث نخواهم کرد، منظورم این نیست که زنان جهان دارای برنامه ای نیستند، بله، دارند... هزارها... زنان اروپا هم دارند. آنها نیز زبردستند، آنها هم استثمار می‌شوند. اما چون در اینجا هدفم زنان کرد است، نمی‌خواهم به تفصیل در مورد زنان جهان بحث بکنم، آری دوستان! همانطوری که می‌دانید، زنان کرد زیر دستند، آنها از نظر جنسی، ملی و صنفی زیر دست می‌باشند. جامعه ما جامعه‌ای عقب مانده است؛ باز مانده از فئودالیسم. در این جامعه عقب مانده و مریض، تشکیلات زنان و زنان زیبای ما، زیر فشار ظلم و ستم شدید می‌نالند. آنها مثل حیوانات خرید و فروش می‌شوند، عشق و خوشی و زندگی برای آنها ممنوع است، آنها برده‌اند. دوستان! لازم است که ما تحصیل کرده‌ها و روشنفکران، از زنانمان حمایت کنیم، دختران را به مدرسه بفرستیم، تربیت کنیم و زانی آگاه و مطلع بار بیاوریم، کاری کنیم به میل خود ازدواج کنند، زنان را با خود به اجتماعات، مراسم، همایشها و جشنها ببریم، مقدمات درس خواندنشان را فراهم کنیم که مدرن شوند، دوستان! کوتاه سخن آنکه زنان ما باید مستقل و آزاد باشند؟

استاد چتین با این گفته‌ها سخنانش را پایان داد و از مسئول همایش بخاطر اینکه اجازه سخنرانی به او داده بود تشکر کرد. آن مقدار قهوه‌ای که قبل از سخنرانی در نعلبکی ریخته بود و سرد شده بود را، بدون اینکه صدای نوشیدن آن بیاید بالا کشید و نگاهی به روزنامه‌ای که روی میز در جلویش بود انداخت و ساکت شد، قریب به سی نفر در همایش شرکت داشتند که از سی نفر فقط یک نفر زن بود و معلوم بود که سخنان استاد چتین در او تاثیر کرده بود. او به آرامی و بدون اینکه کسی متوجه شود اشکهایش را پاک می‌کرد.

بعد از استاد چتین کس دیگری اجازه سخنرانی خواست که بطور مختصر از هشتم مارس و جنبش زنان و نقش آنها در حرکت صنوف کارگری و فیمینیسیم و اینکه چگونه زنان کرد بخشی از جنبش زنان جهان هستند، سخن راند.

اجتماع آنها کوتاه، اما گرم و بحث انگیز و سودمند بود که با موفقیت پایان یافت، و این موفقیت در پایان اجتماع از چهره شرکت‌کنندگان مشخص بود. استاد چتین بعد از اتمام همایش همراه با دو دوستش به آبخو فروشی رفتند و هر یک، یکی دو تا آبخو خوردند. پاسی از شب گذشته بود و حدود ساعت یازده و نیم شب به خانه‌شان رفتند. استاد چتین هر چند کلید داشت اما مثل همیشه زنگ در را زد و منتظر باز کردن آن شد، بار اول که در را زد، کسی آن را باز نکرد، بار دوم و سوم و چهارمین بار زنش با چشمانی خواب آلود و با لباس خواب در را باز کرد. با باز کردن در استاد چتین سرش فریاد کشید:

-تا بیست بار زنگ را نزنم در را باز نمی‌کنی؟

-صدای زنگ را نشنیدم. زن این را با چشمان خواب آلود گفت.

-صدا را نمی‌شنوی بله؟ و با لحن تندی پرسید: اگر صدای گولی بود چطور؟ گولی دوست زنش بود. چون در وطن هم همسایه بودند، بعضی وقتها همدیگر را می‌دیدند.

استاد از دیدار آنها ناراحت می‌شد و علت ناراحتیش را بد بودن گولی می‌دانست.

-باز چی شده خیر باشه؟

استاد چتین کتش را در آورد و با عصبانیت سرش داد کشید و گفت :

-ساکت، دوباره زبانت باز شد. این را گفت و وارد آشپز خانه شد. به هر دو قابلمه روی اجاق گاز نگاهی انداخت، وقتی غذای مانده ظهر را دید با صدای بلند گفت :

-از غذا درست کردن هم که دست کشیده‌ای، برای خودت خانم شده‌ای! -مگه نگفتی امشب برای شام نیمام؟ من هم شب دیر به خونه آمدم، غذا داشتیم حیقم آمد دور بریزم و غذای دیگه‌ای درست کنم.

استاد چتین با بی‌میلی چند قاشقی از غذا را خورد و روی صندلی پشت میز آشپزخانه نشست.

زنش که از بی‌خوابی آشفته بود در کنارش نشست.

-پاشو برایم چایی درست کن، این را بدون اینکه به او نگاه کند گفت.

زن بلند شد قوری را نصف آب کرد و روی اجاق گذاشت و کنارش نشست -زیاد به همایش اومده بودند؟

زن از او پرسید.

-بله زیاد بودند. استاد با بی‌میلی جوابش را داد.

-زن‌ها هم بودند؟

- بله، تنها تو را کم داشت...!

- خیر باشد امشب؟

- خیر است، دیگه شما نه غذا درست می‌کنی، نه لباس می‌شوری، نه خانه را

رفت‌وروب می‌کنی! تنها با گولی می‌نشینی و پشت سر

مردم حرف می‌زنی! دفعه بعد بدون اجازه من بیرون نرو...!

زن هیچ معنایی در گفته هایش ندید، بلند شد چایی

را دم کرد و آورد جلویش گذاشت و رفت که بخوابد.

گرنگی فرات جەوهری لەوهدایە: لەکوێ بۆکی چی چۆن دەنووسی عەبدوللەشیو

یەكەم لە ناوئەوێ کوردستانەوێ تاکوتووک دەچووێ دەرەوێ. ئەوێ لە سالانی دوایدا سەرئێکی لە باکووری کوردستان دای، هەستی لە ژبانی رۆژانە خەلک راگرێتی، تی دەگا، هەر یەك لەوانە ژبانی خۆیان تەرخان کردووێ بۆ زمانی نەتەوێ کە خۆیان دەبێ بە زیندوویی پەیکەری بۆ بکری.

لە شارە گەورەکانی باکووری کوردستان، نەك هەر ئەو حیزبانە لافی کوردایەتی لێ دەدەن، بگرە گەورە و پچووکی ئەو شارانە، بەکردهوێ، بە تەواوی زمانی بێگانەیان قەبوول کردووێ و بێ ئەوێ تۆزێک شەرم لە سەر و سەكوتی کوردانە پەیکەر بکەن، بە تورکی قسە دەکەن بە تورکی دەخویننەوێ و بێر دەکەنەوێ. دەلیم، کە پیاو ئەمە دەبینی و بیریکی لێ دەکاتەوێ، بە دەست خۆی نییە، بێر لە چەند پەیکەریک دەکاتەوێ. چەند پەیکەریکی بالانما بۆ فرات جەوهری و هەموو ئەو سەربازە خۆبەخشانە ژبانی خۆیان بۆ زمانیکێ سیوی و بیکەس داناوێ و دادەنێن... دەبانەوێ میلیتەیک بەهۆش بێننەوێ، کە بە دەستی خۆی پەتی بۆ گەردنی کەسایەتی خۆی هەلواسیوێ... میلیتەیک کە خەریکە ئەوێ لەبیر دەکا کە زمان پەيوەندی بە نامووسەوێ هەبە!

لە دنیای نووسینی کوردیدا قەلەمدار دەگمەن نین، بەلام هەندیکیان شوینی تایبەت لە دل و دەروونی خەلکدا داگیر دەکەن و بە ئاسانیش شوپ و جێپەنجەیان لەسەر رووبەری کولتوری نەتەوێ و مەرفایەتی ناسرێتەوێ. فرات جەوهری یەکیکە لەوانە. رەنگە فرات یەك لەو ناوێ دەگمەنانە باکووری کوردستان بێ کە بیست سالێک پێش ئیستا، لە رێگە چالاکییەکانییەوێ، پێی ئاشنا بووم. لە سالانی دوايشدا، دۆستایەتیم لەگەڵ ئەو کەلەپیاوێ جوامیرە هەم مایە سەرلەندییە، هەم تام و چێژ. گرنگی فرات جەوهری هەر لەوێ نییە کە دەنووسی، بەلکوو لەوێ دایە، چۆن و چی دەنووسی، لە کوێ و بۆ کێ.

من هەر جارێکی گۆفاری "ئوودەم" سی کاک فراتم دەبینی، یەكسەر "گەلاوێژ"م بەخەیاڵدا دەهات. لەرووی زمان و قورساییی بابەتەکانەوێ، گۆفاری گەلاوێژ، لە سییەکان و چلەکانی سەدە رابردوودا، چ رۆلێکی بینی لە ژبانی رۆحیی روناکبیرانی باشووری کوردستاندا، نوودەمیش هەمان رۆلی بینی بۆ روناکبیرانی باکوور. هەلبەتە کە ئەمە دەلیم، ئەوێش لە بەر چاوی دەگرم، کە ئەمە دوايي لە هەندەرەوێ بۆ ناوێ و ولات دەچوو، لە کاتیکیدا ئەوێ

فرات جەوهرى:

ئۇلقى

پېۋىندى

نېۋات

دوۋ

نەسل

فرھادپېرىل

ناسىۋنالېستانەى تەنگ بۇ داھىنان گرفتار بېوو. ئەدەبىيات و داھىنان واتاى ناسىۋنالېزىمى دەگەياند و ھېچى تر. نەسلى -نەۋەى- پېش فرات جەوهرى، نەسلىكى سەر بەم ناسىۋنالېستە دەردەدارە بوو؛ ئەدەبىيات و داھىنانى لە دېدىكى ناسىۋنالېستى تەنگەۋە تەماشاشا دەکرد و پېۋەرە ئىستاتىكى و تەكنىكىەكان بۇ داھىنان لە لاىان كز بوو. لېرەۋە بايەخى فرات جەوهرى دەست پېدەكا. لېرەۋە ياخيپوون و دابران و رچەشكاندىنى جەوهرى دەست پېدەكا. من وازانم ئىتر پېۋىست ناكا لەم بارەيەۋە ھېچىتر بلىم. بەلام بۇ روونكردەنەۋە دەلىم؛ فرات بە كۆمەلئ دەستاۋەردى تەكنىكى تازەۋە -بە نېسبەت كورد- دېتە ناۋ مەيدانى ھونەرى گېرانەۋەى چىرۇك. ھەرۋەھا بە جىھانپىنپىيەكى ئىستاتىكى و جىاۋازەۋە لە چاۋ نەسلى پېشۋوى خۇى... لە ھەمان كاتىشدا ھەندى كىشە و تېم و ئەزموونى ئەوتۆمان بۇ دەگېرپتەۋە كە پېشتر بەو شېۋە فراۋان و قوۋلە باسيان لى نەكراۋە. ئەم دېدە ئىستاتىكە مودېرنە لە ناۋ تەنانەت گۇقارە دانسقە و ھاۋچەرخەكەشى، رەنگى داۋەتەۋە كە بە ناۋى "ئوودەم" لە ستۇكھۆلم بلاۋى دەگردەۋە و لە ھەموو ئەوروپا و لە ناۋ دىاسپۇرا بى ھاۋتا بوو لە تازەگەرىدا. بەراستى رەۋتىكى مودېرن و جىاۋازى ھەبوو. ئەمەش ديسان دەگەرتتەۋە بۇ تاييەتمەندى فرات خۇى. فرات نووسەرىكى مودېرن و نوپخۋازە. خەۋن بەمەۋە دەبىنى كە نەسلى داھاتوۋى نووسەرانى گەنجى كورد لە توركىا، رازى نەبن بەو شتانەى كە ئەمرۆ ھەن و سبەينى دى ھەبن... فرات نووسەرىكى داخۋازىكار (ئىگزىستانسىيالىست) و ياخى و خەۋنپىنە...

يەكەم جار فرات جەوهرىم لە سالى ۱۹۸۳دا ناسى، كاتى ۋەرگېرى ناۋدارمان "شوكور مستەفا" چىرۇكىكى ئەۋى لە پىتى لاتىنپىيەۋە ۋەرگېرابوۋە سەر ئەلفابىنى عەرەبى و لە گۇقارىكى كوردىدا، بلاۋ كرابوۋە و خوئندمەۋە. وازانم ناۋى چىرۇكەكە "گەقۇكا سىي" بوو. باش نايەتەۋە بېرم. ئەۋ كاتە من ھىشتا فراتم بە دىتن نەناسىبوو، ھېچ شتىكى دىكەى ئەۋىشم نەخوئندبوۋە؛ بەلام لە رېگەى ئەۋ چىرۇكەيەۋە زانىم فرات جەوهرى چىرۇكنووسىكى ھونەرمەندە. من دىتنى خۇم دەلىم و دانى پىدا دەنىم؛ لە ناۋ ئەۋ چىرۇكنووسانەى بە پىتى لاتىنى دەنووسن (و بە زاراۋەى كرمانجى باكور)، "فرات جەوهرى" و "مخەمەد ئۆزۇن" و "كوردۇ" چىرۇكنووسى كوردى سوورىيالى لى بترازى (كە لە پارس دەژى و بە فەرەنسىش دەنووسى)، لە گەل چەن چىرۇكنووسىكى دىكەى دەگمەنى گەنجى ۋەك "ئىبراھىم ئايدۇغان" كە ئەۋىش ھەر لە پارس دەژى، تا ئىستا نەكەۋتوۋمەتە سەر ھېچ چىرۇكنووسىكى ئەۋتۆى دىكە كە سەرسامم بكن!

من كارم بەسەر ئەۋ ھەموو خزمەتە كلتورپىيەۋە نىيە كە فرات لە رېگەى چالاكى و تەرجمەكانى خۇيەۋە، كە زياترن لە يازدە كىتىبى ۋەرگېردراۋ بۇ كوردى و پېشكەش بە گەلەكەى خۇى كوردوۋە؛ قسەم لەسەر ئەدەبىيات و داھىنانەكەيەتى.

بە ھۆى ئەۋەى كە لە ۱۹۲۳-ەۋە ناسنامە و كلتورى كوردى، ھەرۋەھا داھىنان بە زمانى كوردى لە توركىا، قەدەغە كراۋە؛ بۇيە خودى كوردەۋەى نووسىن بە زمانى كوردى، خۇى لە خۇيدا خەباتىكى سىياسى بوۋە و "داھىنانىك" بوۋە! بۇيەش دەبىنن ئەدەبىياتى كوردى تا سالانى دۋاى نەسلى مووسا عەنتەرىش، تەنانەت تا سالانى ھەشتاكانىش، بە داخەۋە لە ناۋ ھەمان دىدى

كۆتۈرىسى

فرات جەمەتى

مەركىزىي نۇسخا سۆزلىرى: فرەھاد شاكىلى

دەرەھە باراننىكى بەخۇرپىش دەبارى، كچە تەر نەبوو. چاۋەكانى كچە ۋەك دوو مووروى شىن دەبرىسكانەۋە و لىۋە گۆشتنەكانى، رەنگى گۇناكانىيان ۋەر گر تىبوو. بالاي بەرز، ناۋقەدى بارىك و سمتەكانى گۆشتن بوون. بەو شىۋەيە لە سوۋچىكى ژورەكەدا بەسەر پىۋە راۋەستابوو. باسكى بەر دابوونەۋە، مىلى بە لارەھە گر تىبوو و بۇ ھالى براكەي دەگرىا. دەپگوت:

كاكە، ئەۋە چىت بەسەر ھاتوۋە؟ براكەم، كوا گەنجىتېيەكەت؟ خوشكەكەي خۆتت بۇچى كۆشت؟ چۈن دەستت تىچوو تۋانیت بمكوزى؟ چۈن دەستت چوۋە ئەۋ خوشكەي وا ئەۋەندە خۆشت دەۋىست؟ ئاخخخ... چەندە بىرت دەكەم. ئاخخخ... چەندە ھەز دەكەم لە ئامىزىت بگرم. چەندە ھەز دەكەم برا تاقانەكەم لە ئامىزىت بگرم. چەندە ھەز دەكەم رووناكىي چاۋەكەم لە ئامىزىت بگرم. كاكى من، باۋكى من، براكەم... بەلام ناتوانم. ئەگەر ئىستاكە دەستى تۆم لىبىكەۋى، لىت ون دەبم. چونكە من مردووم. تۆ منت كۆشت... ئاخخخ... كاكە گىيان چەندە تۆم خۆش دەۋىست. بۇ لەبىرت نىيە كە باسى زەماۋەندەكەي تۆمان دەكرد؟ تۆ پىت گوتم دەبى خۆت سەر چۆبىيەكە بگرتتە دەست. دېتەۋە بىرت كاكە گىيان؟ دېتەۋە بىرت چەند كەمى مابوو تا زەماۋەندەكەت؟ سالىك دواي ئەۋەي منت كۆشتىبوو - دواي كۆشتنەكەي من - دەستگىرانەكەي تۆش خۆي فرى دابوۋە بەردەم شەمەنەفەرىك و خۆي كۆشتىبوو. رىك لەو رۆژەدا دەبوو ئىۋە شايىتان بگردايە و منىش ئەۋ رۆژە سەر چۆبىيە گۆقەندى براكەم بگىشاىە. رىك لەو رۆژەدا بوو دەستگىرانەكە بە مېۋانى ھاتبوۋە لام. باسى ھالى تۆي بۇ كرىبووم و گوتبوى دواي ئەۋەي تۆ منت كۆشتىبوو، گىرابوۋىت. ئەۋىش تەھمولى نەكردىبوو. لە دەردى ئەقنى تۆ، خۆي فرى دابوۋە بەردەم قەتار و مردىبوو. دەمىكە ئاگام لىي نەماۋە. لە دواي ئەۋ شەۋەي كە لە گرتوۋخانە، پىكەۋە ھاتبوۋىنە خەۋنت، ئىتر من ئەۋم نەبىنەۋە. ئەگەر بىسىت كە تۆ بەر دراۋىت، لە ھەر كۆپەك بىت ھەر دېت. چەند جار رىك وىستمان پىكەۋە بىنە سەردانت. بەلام ياساۋلەكان دەياترساندىن، لە ترسى ئەۋان نەماندەۋىزا بىنن. دەستگىرانەكەت، بىرى ھەر لاي تۆبە. ئەۋ رۆژە بە مېۋاندارى ھاتبوۋە لام پىي گوتىبووم، بە ھەر شىۋەيەك دەبى با بىي، ھەر خۆمى پى دەگەيەنم. لە ھەر دوو دىيادا شوو كرىدى لە خۇ ھەرام كرىدوۋە. ئەۋ بە ھۆي تۆۋە شىت بوۋىبوو كاكە گىيان، تەنبا لەبەر ئەۋەي منت كۆشتىبوو، تۆزىك لىت زور بوۋىبوو. بەلام ئەۋ رۆژەي كە مېۋانى من بوو، تكام لى كرىدوۋە كە لە كاكەم خۆش بىت. ئەۋىش بەلنى دابوۋم لىت خۆش بىت. پىم گوتىبوو: ”چ دەبى، براكەم تاقانەيە، لىي خۆش بە“. وتىبووم: ”براكەم گوناھە، دلئ زور ناسكە“. وتىبووم: ”براكەم ھەتا ئىمرۆ نازارى مىروولەيە كىشى نەداۋە، بەلام مىنى كۆشتوۋە، قەيدى نىيە، ئەۋىش تاۋانى ئەۋى تىا نەبوو... خەلك واپان لىكرد“. ئەگەر خەلك واپان لى نەكردىباي، تۆ چۆن خوشكى خۆتت دەكۆشت؟ چۈن دەستت دەچوۋە من؟ من بە دەستگىرانەكەتم گوت، كاتى تەقەكەت لىكردىبووم، چاۋى خۆتت نوقاندىبوو. وتم: ”دەستى نەدەچوۋە من“. وتم: ”مروقى زور خۆش دەۋىست“. وتىشىم كە تۆ منت زور خۆش دەۋىست. ئەي وا نىيە؟ ئەي مەگەر خۆشت نەدەۋىستىم؟ ئەي مەگەر تۆ منت خۆش ناۋى كاكە گىيان؟

دلۋە فرمىسكەكانى چاۋى كورە، بە سەر رىشە نەتاشراۋەكەيدا دادەگەرەنە

پىنچ رۆژ بوو لە بەندىخانە بەردرابوو. ئەگەرچى تەمەنىشى تەنبا سىۋىپىنچ سال بوو، تالى موۋى رەش چىيە لە قزىدا نەمابوو. گۇناكانى قوپابوون و چرچولۇچى روومەتى دەتگوت ھىي پىرەپىۋاۋىكن. ئەۋ روومەتەي كە جاران سوور و سىي و پر لە ژيان بوو، ئىستا زەرد ھەلگەرابوو. بەژنوبالاي بەرزى كە سەردەمىك كچانى گەرەك بە ئاۋاتەۋە بوون چاۋىكىيان پىبىكەۋى، ئىستا چەمابوۋە. ئەۋ ئىستاكە ئىتر گەنجەكەي پازدە سال لەمەۋىپىش نەبوو، ۋەك پىرەپىۋاۋىكى لى ھاتىبوو.

بەلى، پىنچ رۆژ بوو لە بەندىخانە بەردرابوو... ئىستاش لە نەۋمى سىيەم، لە بەر پەنجەرى ژوروى كار كرىدەكەي خۇيدا دانىشتىبوو... تەماشاي دەروە، تەماشاي يەكەم بارانى پايىزى دەكرد. جارۋارىش لەپر دەستى بە پىكەنن دەكرد، يا بە چىە شتىكى دەگوت دىسان بىدەنگ دەبوو. ئەمەيان بەرھەمى سالانى بەندىخانەكەي بوو. پىنچ رۆژ لەمەۋىپىش كە لە بەندىخانە بەر درابوو، باۋكى و خزمە نىكەكانى ھەستىيان بەمە كرىدو، بۇيە ھەر زوۋ پىشانى دوكتورىكى ناساۋى خۇيان دابوو. دوكتورىش شتىكى ۋاى لى تىنەكەيشتېۋو، تەنباۋىتېۋو: ”دەبى بىيەن بۇ ئانكارا“. بەلام نە ئەۋ دەۋىست بچى، نە ھال و گوزەرانى مالاكەشىان ھىندە باش بوو كە بىيەن بۇ ئانكارا. رۆژىكىيان پىرەۋىكىيان لەو گونداۋى شاخەۋە ھىنابوو تا ھەندىك دەرمانى بۇ بگرتتەۋە و ۋىردىكى بەسەردا بخوئى. بەلام ئەۋ زىاتر لە دە دەقىقە بە پىرەژن پىكەنىبوو. پاشان پەلامارى دابوو، ھەردو دەستى لە قورگى توند كرىدو، ئەگەر ئەندامانى مال لەۋى نەبوۋنايە ھەر لەۋىدا پىرەژنەكەي دەتالساند. پىرەژن كە بە زور خۆي لە دەستى رزگار كرىدو لە دەرگاۋە بۇي دەرچوۋىبو، ھىندەي لاۋىكى بەھىز راي كرىدو. بارانەكە ھەندى جار بە خور دەبارى و ھەندى جارىش ئەۋەندە كەم بوو دەتگوت ھەر ئىستا خۆشى دەكاتەۋە، بەلام دىسان بە خور دايدە كرىدو. ئەۋىش ھەر دوو ئانىشىكى نابوۋە سەر مېزەكە، سەرى خستىبوۋە ناولەپى ھەردو دەستى و بى ئەۋەي چاۋ بىرۋىكىنىت تەماشاي يەكەم بارانى دەكرد. ھەندى جار دەۋىست بە چاۋ ۋەدوۋى دلۋەبارانىك بگەۋىت كە لە ھەۋاۋە دىتە خوارۋە تا دەگاتە زەۋى. بەلام ھەر ھىندەي دەزانى دلۋىي دىكە دەكەۋە پىشى ئەۋ دلۋىيە و بىر و زەينى ئەمىش پەرت دەبوو. جارنىكىش بىرى لە باران كرىدوۋە. ئەۋ گەۋالە ھەۋرە رەشانەي بەرى ئاسمانى بە زەريايەكى ۋەك گلگىرى كوندار شوپھاندبوو. لەۋ كاتەدا دىسان پىرەژنەكەي ئەۋ رۆژەي بىر كەۋتەۋە. دىسان قاقا دەستى كرىدەۋە بە پىكەنن. پاشان لەپر پىكەننەكەي برى. چاۋەكانى بە ھەپەسانەۋە، زاق زاق كرىدوۋە. بەۋ چاۋە زاقانەۋە تەماشاي ھەۋرەكانى دەكرد. بەلى، ۋابوو، لە ناۋ ھەۋرە رەشەكەۋە، كۆتۈرىكى سىي دىار بوو. كۆتۈرە سىيەكە تا نىكتەر دەۋە گەرەتر دەبوو. كە گەرەترىش دەبوو لە خوشكەكەي ئەۋ دەچوو. بەلى خوشكەكەي بوو، بە چاۋى خۆي دەبىنى كە ئەۋە.

ئەمجار ئانىشىكى لە مېزەكە بەرز كرىدەۋە و ھەردو دەستى توند نايە سەر مېزەكە و زاق زاق تەماشاي خوشكەكەي كرىد. خوشكى كراسىكى تەنكى لەبەر كرىدو، پەلكىكى لە داۋى ئەسپ بە ناۋچەۋانىيەۋە گرى دابوو و بە بەر پەنجەرى ژورۋەكەيدا دەفرى و دەۋىست لە پەنجەرەكەۋە بىتە ژورۋە. كە ھەستى بەمە كرىد يەكسەر لە جىگەكەي خۆي راپەرى و پەنجەرەكەي كرىدەۋە. لەگەل كرانەۋەي پەنجەرەكە، خوشكى بە فرىن ھاتە ژورۋە. ئەگەرچى لە

دوره‌ی کرد. لهو رۆژمه که بهر درابوو، ئەمە‌ی له لا بووبوو خووبه‌ک. له‌پر چاوی داچه‌قاند و تەماشای دووری کرد. نا، هه‌له‌ نه‌بوو. ئەوی له‌ دوورمه‌ دیار بوو و پرووی تیکردبوو، به‌ره‌و ئەم به‌ بآلفرئ دهات، خوشکه‌که‌ی بوو. کوره‌ به‌ کسه‌ر له‌ جیه‌که‌ی خۆی راپه‌ری و په‌نجه‌ره‌که‌ی کردوه. خوشکه‌که‌ی له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ هاته‌ ژووری و دیسان چوووه‌ سوچه‌که‌ی جارانی خۆی.

پیم و تبه‌ویت کاکه‌ گیان، پیم و تبه‌ویت که‌ دهستی تۆم به‌ر بکه‌ویت من له‌ چاوان ون ده‌بم. ئیستا ئیتر نابێ دهستم بۆ به‌یت، ئە‌گه‌ر ده‌ستت به‌ر من بکه‌ویت دیسان له‌ چاوان ون ده‌بمه‌وه.

جاریک وا دیار بوو ون بوو، به‌لام دیسان په‌یدا بووه‌وه. یا رهنه‌گه‌ کوره‌ وای هه‌ست کردبیت. ئە‌مجار زاق زاق تەماشای خوشکه‌که‌ی کرد، بینی ئه‌ری، راسته‌. ئەوی له‌ سووچی ژووره‌که‌دا کروشکه‌ی کردوه و ملی به‌ لاره‌وه‌ گرتوه‌، خوشکه‌که‌یه‌تی. ئەو خوشکه‌ی که‌ چهند ده‌قیقه‌یه‌ک له‌مه‌وپیش کراسیکی سپی و تهنکی له‌به‌ردا بوو و روومه‌تی ئال و کولمه‌کانی سوور بوون، ئیستا له‌ پیش چاوی کوره‌، وه‌ک پانزده‌ سال له‌مه‌وپیشی لێ هاتبوو: قژه‌که‌ی تیکچرژابوو، کراسه‌که‌ی دراو، له‌ر و لاواز و بی هیز. کوره‌ له‌پر هاواری لێ به‌رز بۆوه‌ و له‌گه‌ل هاوار کردنه‌که‌یدا، چهند جاریک له‌سه‌ر یه‌ک وتی: "نا. نا" به‌ ده‌نگی هاواره‌که‌ی ئەو، دایک و باوک و خوشکه‌ بچکۆله‌کانی خه‌به‌ریان بۆوه. به‌لام که‌ بینیان هه‌یج نبیه‌، دیسان چوووه‌وه‌ ناو جیگا‌کانی خۆیان. به‌لام دایکی په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌ی ئەوی داخست. ئەوی له‌ سه‌ر مینه‌دریک پال خست، ماوه‌یه‌ک له‌ ژوور سه‌ریه‌وه‌ دانیشت. سه‌ری که‌ وه‌ک به‌فر سپی بووبوو، بۆی ده‌شیل. ئەویش هه‌ر وه‌ک مندالیککی بچوک، سه‌ری خسته‌ سه‌ر رانی دایکی و هه‌ر دوو ئەژنۆی خۆی بردنه‌ سه‌ره‌وه‌ و له‌ زگی خۆی نزیک کردنه‌وه. دایکی به‌زه‌یی به‌و حاله‌ی کوره‌که‌یدا هاته‌وه‌ و ئەو کوره‌ی که‌ وه‌ک شاخیک وابوو،

دیسان بنه‌ماله‌که‌یان روویان سپی بێت و سه‌رله‌نوێ شه‌ره‌ف و نامووسی خۆیان وه‌ریگر نه‌وه‌، کوشتنی کچه‌ پێویست بوو. کوره‌ش ئەمە‌ی ده‌زانی بۆه‌ کوشتنی خوشکه‌که‌ی قه‌بوول کردبوو. ده‌مانچه‌که‌ی له‌ مامی وه‌ر گرتبوو، دووجار چوووه‌ ژووری بۆ لای خوشکه‌که‌ی نیشانی لێ گرتبوو. به‌لام ده‌ستی تیی نه‌چوووبوو، تیی نه‌گرتبوو. هه‌ر به‌ پێوه‌ راوه‌ستابوو، زاق زاق تەماشای خوشکه‌که‌ی کردبوو. خوشکه‌که‌شی ملی لار کردبۆوه، به‌ سه‌روفرێکی تیکچرژاو و به‌ شیوه‌ی پیره‌ژنیککی ناو چیرۆکان، تەماشای براکه‌ی کردبوو. نه‌ ئەو و نه‌ براکه‌یشی، چشتیکیان به‌ یه‌کدی نه‌گوتبوو. رۆژی سێهه‌م که‌ براکه‌ی له‌ نیوه‌شه‌ودا به‌ توندی ده‌رگا‌که‌ی کردبۆوه، دیتبووی خوشکه‌که‌ی له‌ سووچیکی ژووره‌که‌دا به‌ پێوه‌ راوه‌ستاو.

که‌ خوشکه‌که‌ی چاوی پنی که‌وتبوو، وه‌ک زانیبیتی ئیتر ئەم جاره‌ ده‌کوژری، بۆ براکه‌ی پیکه‌نبوو. له‌و کاته‌دا له‌ به‌ر چاوی براکه‌یدا، وه‌ک جالجالۆکه‌یه‌ک دیار بوو. کوره‌ له‌و حاله‌ی ئەو زۆر ترسابوو، وه‌ک ئەوه‌ی سه‌تلی ئاوت کردبێ به‌ سه‌ریدا، له‌ ئاره‌قه‌دا نوقم بووبوو. چاوه‌کانی وه‌ک دوو سه‌ره‌بزوت سوور هه‌لگه‌رابوون و ده‌ریه‌ریبوون و له‌ گه‌ل قیره‌یه‌که‌دا گرتبوویه‌ خوشکه‌که‌ی. گولله‌ی یه‌که‌م میشکی پێاندبوو. له‌به‌ر ئەوه‌ش که‌ هه‌موو گولله‌کانی گرتبووه‌ هه‌ر ئەو جیه‌، به‌لام کچه‌ هه‌ر به‌ گولله‌ی یه‌که‌م ئەژنۆی شل بووبوو و به‌ هیواشی که‌وتبووه‌ سه‌ر زه‌ویه‌که‌. هه‌ر حه‌وت گولله‌که‌ی تیی گرتبوون، به‌ر عه‌ینی شوین که‌وتبوون.

ئیاره‌ که‌ به‌ سه‌ری پێچراوه‌وه‌ له‌ سه‌ر نوینه‌که‌ راکشابوو و زاق زاق تەماشای بنمیچی ژووره‌که‌ی ده‌کرد، بیری له‌وه‌ ده‌کرده‌وه. بیری له‌ سالانی به‌ندیخانه‌که‌ی ده‌کرده‌وه. زۆر به‌سه‌رهاتی هه‌بوو. له‌ گه‌ل خه‌لکیکی زۆر هه‌ستابوو و دانیشتبوو. زۆر خه‌لکی ناسراوی دیتبوون. بۆ کات به‌سه‌ربردن و بۆ ئەوه‌ی خۆی له‌

بیر بچیته‌وه‌، زۆر کتیبی خۆیندبوونه‌وه. دواتر ره‌وشتی خراب بووبوو و له‌ کتیب خۆیندن سارد بووبۆوه. که‌ ده‌هاته‌ سه‌ردانی نه‌یده‌ویست که‌س ببینیت. تا ماوه‌یه‌کی زۆر دوور و درێژ له‌ گه‌ل هاواری و دۆسته‌کانی به‌ندیخانه‌که‌یشیدا قسه‌ی نه‌کردبوو. بیری له‌مه‌یش ده‌کرده‌وه. پاشان له‌پر راست بووه‌وه‌ و دانیشت. دوا‌ی که‌میکیش چوو بۆ ژووری کارکردنه‌که‌ی خۆی. یازده‌ سال له‌مه‌وبه‌ر که‌ هه‌شتا ئەم به‌لایه‌یان به‌سه‌ردا نه‌هاتبوو، ره‌وشتی ئابووری بنه‌ماله‌که‌یان زۆر چاک بوو. بیجگه‌ له‌ خانوویه‌کی سینه‌هۆمی، سی دووکانی جلفرو‌وشیشیان له‌ شاره‌که‌دا هه‌بوو. ئەو ژووری کار کردنه‌ تهنیا هه‌ی خۆی بوو. چوو، له‌به‌رده‌م میزه‌که‌یدا دانیشته‌وه‌، هه‌ردوو ئانیشکی نایه‌ سه‌ر میزه‌که‌، سه‌ر خسته‌ ناو له‌پی هه‌ر دوو ده‌ستی و له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ تەماشای

داڕێژیه‌ی کتێب

دەرگاکه‌ی داخستبوو و چووبووه دهرهوه. کوره‌ش خه‌وی نه‌هاتبوو، نیوسه‌عایتیک دوا‌ی دهرچوونی دایکی، هه‌ستابووه سهر پین و دیسان چووبوو بۆ ژووری کار کردنه‌کهی. ههر له‌گه‌ل گه‌یشتنه ژووره‌که، یه‌کسه‌ر په‌نجه‌ره‌کهی کردبووه، به‌لام دیسان دایخستبوو. پاشان ههمدیس کردبوویهوه. ئەمجار له‌په‌ر له‌ناو ژووره‌که‌وه دهنگیک هاتبوو. کوره‌راپه‌ریبوو. ناوری دابوو، بینیبوو‌ی که دیسان خوشکه‌کهی له‌سووچی ژووره‌که‌دا ملی به‌لاره‌وه گرتوو و ده‌یه‌وی شتی به‌برای خۆی بلن. براکشی که‌میک کشابوووه دواوه، له‌سووچی ژووره‌که‌له‌سهر کورسییه‌ک دانیشتبوو، ئەویش ملی خوار کردبووه و تهماشای خوشکه‌کهی کردبوو. جارنیک وای به‌دلدا هاتبوو که ئەمه خوشکه‌کهی نییه، ههر له‌بهر چاوی ئەمدا وا دياره. به‌لام وه‌ک بلنی خوشکه‌کهی زانیبیتی بیر له‌چی ده‌کاتهوه، بۆیه ههر زوو پینی گوتبوو:

—من خوشکی تۆم، با‌وه‌که‌م! من سوڤ گولم. ئەوه‌تا ههر ئیستا له‌لای ده‌ستگیرانه‌که‌ته‌وه‌هاتووم.

کوره‌ دیسان باش تهماشای کردبوو، ئەوه خوشکه‌ی پیش پانزده‌سال و چوارپینج مانگی خۆی، هینابوووه‌بیری خۆی. بینیبوو‌ی که هیچ گۆرانی‌ک له خوشکه‌که‌یدا رووی نه‌داوه. ئەوه جوانییه‌ی پیش پانزده‌سال و چهند مانگی، هیشتا ههر وه‌کوو خۆی ماوه.

—ئا ئیم‌رۆ ده‌ستگیرانه‌که‌تم بینن. وتی: ”ئه‌گه‌ر دهرۆی بۆ لای، سلاری منی پین بگه‌یه‌نه، پینی بلنی من چاوه‌روانی ئەوم، له‌و زیاتر من که‌سی دیکه‌م ناوی. با ئەویش که‌سی دیکه‌ی نه‌وی.“ ده‌یویست له‌گه‌ل من بیته، به‌لام نه‌هات. وتی: ”پینی بلنی با ئەوه‌بیته.“ وتی: ”ئه‌ی حه‌قی خۆم نییه‌ که ئەوه‌بیته و چاوی پینم بکه‌ویت؟“ پینم وت: ”به‌لنی، حه‌قی خۆته، من ده‌چم کاکم ده‌هینم و دینم. ئەوه ئیستا خه‌ریکی ئاماده‌کارییه، ئیستا چاوه‌رمانه، ئەوه‌نده سه‌یری رینگای کردوو، چاوی خیل بووه.“ ده‌ی یاللا کاکه، با برۆین.

ئیستا خوشکه‌کهی چووبووه به‌ر په‌نجه‌ره‌که، ههر دوو ده‌ستی خستبووه ناو په‌نجه‌ره‌که و به‌براکه‌ی ده‌گوت، که دیسان فرمیسه‌که‌کانی دهرژانه‌سهر روومه‌ته‌ریشنه‌کهی، پینی ده‌گوت: ”ده‌ی با برۆین!“ کچه‌له‌په‌نجه‌ره‌که‌وه چوو دهرن. له‌دووره‌وه‌ده‌نگی له‌گویی کوره‌دا دهرزینگایه‌وه: ”تۆش به‌دوا‌ی مندا وهره‌کاکه، من چاوه‌رپیتم...“

کوره‌ش ههر دوو ده‌ستی خسته‌ناو په‌نجه‌ره‌که‌وه و چوو سه‌روه و به‌دووی خوشکه‌که‌یدا، خۆی هه‌لدا.

به‌یانی زوو، کاتی مه‌لا له‌م‌زگه‌وته‌وه‌گه‌راپه‌وه مالی، له‌دووره‌وه‌بینی یه‌کیک له‌کۆلانه‌که‌دا که‌وتوو. سه‌گیک و توتکه‌سه‌گیک به‌ده‌وریدا دین و ده‌چن و بوئی پیوه‌ده‌کن.

که مه‌لا نزیک بووه تیگه‌یشت ئەمه‌کوری دراوسیکه‌بانه. که خۆی فری دابوو، پیشتر له‌سهر سک که‌وتبوو. ئەمجار که‌وتبووه سهر پشت. نیوه‌ی چه‌پی روومه‌تی نه‌ماوو، میشکی پزابوووه سهر زوییه‌که. مه‌لا ئەوه‌چهند میشه سه‌وزه‌ی که به‌سووری ته‌رمه‌که‌یه‌وه‌گیزه‌گیزیان بوو، دووری خستنه‌وه و به‌ده‌ستماله‌کهی، سهر و رووی کوره‌ی داپۆشی.

که‌چی ئیستا که‌وتبووه‌حالیکی وا خراپه‌وه، ناگری به‌ر ده‌دایه‌دل و دهروونی ئەم. ماوه‌یه‌ک بیری له‌سالانی مندالی و گهنجیه‌تی کوره‌کهی کرده‌وه و ئەوه کچانه‌ی گه‌ره‌کی هاتنه‌وه‌بیر که له‌بهر خاتری کوره‌قۆزه‌کهی، چه‌نده‌با‌ه‌خیان به‌ئهم‌ده‌دا و ریزیان ده‌گرت. چه‌نده‌دایکی سه‌ری ده‌شیل، ئەویش زیاتر خۆی به‌مندالیک ده‌زانی و فرمیسه‌کی چاوی دلۆپ دلۆپ ده‌هاته‌خواره‌وه. دایکیشی بۆ ئەوه‌ی فرمیسه‌که‌کانی نه‌رژینه‌سهر روومه‌تی کوره‌کهی، به‌سهر‌پۆشه‌کهی، فرمیسه‌که‌کانی خۆی ده‌سپین و له‌عنه‌تی ههموو دنیا‌ی له‌مالی مامه‌کانی ده‌کرد. مالی مامه‌کانی که‌کاتی خۆی زۆر ناحه‌قییه‌کی گه‌وره‌یان له‌ئهم کردبوو و ئەوه‌مامه‌ی که‌بووبوووه‌هۆی کوشتنی کچه‌کهی و بووبوووه‌هۆی ئەوه‌ی کوره‌کهی ئەمه‌ی به‌سهر‌بیته.

له‌عنه‌تی له‌و مامه‌ی ده‌کرد. له‌دلی خۆیدا له‌عنه‌تی ده‌کرد. ده‌یگوت هه‌وارت کوپ‌کردمه‌وه، خودا هه‌واری تۆش کوپ‌بکاته‌وه. ده‌یگوت تۆ مالی منت ویران کرد، خودا مالی تۆش ویران بکات. ده‌یگوت خودا ناوی ره‌ش داگه‌رپینته‌چاوت. ده‌یگوت و ده‌یگوت.

کوره‌ دوا‌ی تاویک له‌سهر رانی دایکی خه‌وی لی که‌وت. به‌لام دایکی بۆ ئەوه‌ی خه‌به‌ری نه‌بیته‌وه، تا سه‌عات سینی نیوه‌شه‌وه، پینی ئەوه‌ی خۆی بجوولینته‌وه، هه‌روا دانیشته. به‌لام کاتی ئیدی له‌بهر ته‌زینی رانی، ئیداره‌ی

نه‌کردبوو، ناچار کوره‌ی به‌خه‌به‌ر هینابوووه که بجیت له‌سهر نوینه‌کهی خۆی بخه‌ویته. کوره‌ش له‌په‌ر له‌خه‌و راپه‌ریبوو و ئەوه‌ئاره‌قه‌ی به‌هۆی خه‌ونیک‌ی ترسناکه‌وه به‌نیوچه‌وانییه‌وه‌ماوو، به‌پشته‌ده‌ستی سه‌ریبووی. دایکی ده‌ستی گرتبوو، بردبووی بۆ ژووری خه‌وتنه‌کهی و له‌سهر نوینه‌کهی پالی خستبوو و خه‌واندبووی. روومه‌تی ماچ کردبوو، گلۆپه‌کهی کووزاندبووه و به‌ئه‌سپایی

سبارت بر رومانی "من یه کیک نه کوژم"

دیما ئی کی "موراد جوان" له گیل نووسر "فرات جهووری"

خۆم تهواو ده بیته، جاری وایه دوو یا سێ سال و جاری وایه کاتیکی زیاتریش ده خایه نیت. هەر باسیک که جینه جینی بکه، به بهر پرسیار یتیهوه دایدنیم. له بهر ئهوه، ئه گهر خۆیندنهوهی بهرهمی ئه ده بی بهک یا دوو روژان بخایه نیت، بۆ رهخنه لیکرتنی پیوسته پیدابجیتهوه، به وردی و قوولتر پیداجوونهوهی بۆ بکات. پیوسته وهک نووسهری بابه ته که خۆی پیوه ماندوو بکات و له نووسه ریدا ژیرتر و کاتناس بیت و زیاتر له خۆی ئاگاداری ئه ده بیات و فهن و کابه کانی بیت. من ده بینم که له م کۆتایانه دا که سانیکی دلسۆز خۆیان به کاری رهخنه کاربیهوه ماندوو ده کهن، رهخنه له بهرهمه کان ده گرن و قامک له سه ر خالی زۆر گرینگ دادهنین، بهلام من له سه ر ئه م برۆایه م که ئه توانیش ههر له پرۆسه ی خۆپینگه یانندن. هه موو رهخنه و بۆچونه کان که له سه ر "من یه کیک نه کوژم" پشکه شکران له رووی دلسۆزی و به نییه تی پاکه وه نووسراون. ههر چیان وتبیت، ههر چۆن لینی تیگه یشتن، ئه رینی یا نه رینی، به ههر چه شنیک رهخنه یان گرتبیت، بۆچوونی خۆیانه و ریزی من بۆ بۆچونه کانیان بیسنووهر.

موراد جوان: رومان له دوو بهش پیک دیت. بیروایهک له سه ر رۆمانه کهت هه یه، که پیمان وایه زیاتر له رۆمانیک، له دوو چیرۆک پیکه اتوه. ههر چه ند هه ندیک پرد و بهشی تا راده یهک دیار و خوشه له کهوت هه ن که ههر دوو بهشی رۆمان به یهک ده به ستنه وه. هه ندیک تایبه تمه ندیشیان هه یه که به راستی فکر و گومان له مینشکی مروفتا پیکدینی که ئایا ئه مانه دوو چیرۆک یا دوو بهشی بهک رۆمان؟ جهناب چی ئه لینی به که سانیکی که ده لئین "ئه و دوو چیرۆکه"؟

فرات جهوهری: به لێ، وهک فه رموت، رۆمان له دوو بهش پیکه اتوه. ههر یهک له بهشکان چیرۆکیکه، بهلام ههر دوو چیرۆکه که له شوینیک به یهک ده گهن. ههر چه ند فۆرمی ههر دوو چیرۆکه که، شیوه ی چاکردنی و دنیای کاره کته ره کان جیاواز هه ست پیکریت، ههر دوو چیرۆک له یهک ئاراسته سه رچاوه یان گرتوه، ژبان و هه لکه وته کانی ژبانیان به رینگه ی تراز یندیه وه به یهک ده گهن و ده یانکاته یهک. کاره کته ره کانی ههر دوو بهشکه ش به هیوا ی زرگاری شه ره یان هه لساون، بهلام وهک قاره مان نه گه راونه ته وه، ههر دوویان دیل بوونه و یه خسیری شه ره کۆنه که ی خۆیانن. شه ره که ئامیزی خۆی بۆیان ئاوه له ناکات، بۆیان نابیه شوینی هه سانه وه و نایانپارێزیت. هه و دوو چیرۆک، ههر چه ند له یه کتر جیاوازیش بن، پیکه وه نه زموونی ههر دوو کاره کته ری رۆمان پیکدین و له کۆتاییدا ده بنه یهک. هه لکه وته کانی نیو رۆمان ئامرازه کانی پیکه وه به ستن. ئه م رووداوه ی که بۆ کاره کته ر و خۆین هه لکه وتن، بۆ نووسه ر واین. من بۆخۆم زۆر له سه ر ئه م هه لکه وته نه راهه ستام و ویستم به ساته کانی ژبان و رووداوه کانی چاره واران نه کراو، یا به ده رفه ته کان، له پردا پیکه وه بیانه ستمه وه، چیرۆکی خۆم به سه ری که وه بینم و بیکه م به ئه زموونیکی سه رنجراکیش.

موراد جوان: له رۆمانه که دا سێ قاره مانێ به نه ره تی هه ن، که به سه ره اته کانیان تیکه لاو ده بینت و رۆمانه که پیکدینن. ئه و کاته ی که رۆمانه که م خۆیندنه وه هه ستم کرد به به هیزبوونی رۆلی ههر سێ قاره مانه که. ئه کریت بلین رۆلی قاره مانێ نووسه ر له ریزی دووهه م دا یه. هه تا ئه کریت واش بلین که ئه م که سه ته نیا بۆ ئه وه

موراد جوان: من رۆمانی نویی بهر یزت به ناوی "من یه کیک نه کوژم" به نه فه سیک خۆیندنه وه. هه م بابه تیکی سه رنجراکیشی موگناتیسی و به هه یه جان بوو، هه میش زمانیکی ساده و ره وانی هه بوو، وهک به له میکی سه ر ئاوی کراوه بوو که پیدایه برۆیت. سه ره رای سه رقالیه زۆره کانی خۆم، توانیم له دوو روژدا ته واوی که م. پیرۆزبایه تی ئه که م بۆ گه نجینه یهک که پشکه شی په ر توو که خانه ی کولتوری کوردیت کردوه. ئه م رۆمانه چه ند هه فته به که له نیوخۆ بلاو بۆته وه، کار دانه وه ی چۆن بووه؟ خۆینه ران چۆن پشوازیان لینی کردوه؟ چی به ده ستت گه یشتوه؟

فرات جهوهری: زۆر سیاس بۆ تیبینه کانت که خۆش و دۆستانه بوون. هه ره وها زۆر سیاس بۆ ئه وه ی که سه ره رای سه رقالیت، ده رفه تی خۆیندنه وه ی رۆمانه که ت هه بووه. راسته، ئه مه چه ند هه فته به که که رۆمانه که ده رچوه، بلاو بووته وه و به شیک له خۆینه ران و ئوگرانی ئه ده بیات به ده سته یان گه یشتوه، خۆیندوو یانه ته وه، که سانیکی به نووسین، به شیوه ی زا ره کی، به ته له فۆن و به ئیما یل بیر و رای خۆیان سه باره ت به رۆمانه که م پیرا گه یان دووم. بنگۆمان نووسینی به ره همیکی ئه ده بی کاریکی گرینگه و هه ره وها خۆیندنه وه ی به ره همی ئه ده بییش کاریکی گرینگه. به ره همی ئه ده بی که ته نجامی رمان و خه یالی نووسه ره، به بیرۆکه، بابه ت، رووداو و سه مبه له کان چینه راه و له وانه یه شتی شاره وای تیدا بیت، جاری وایه وهک خۆی و جاری واش هه یه به پیچه وانه ی خۆی له سه ر خۆین هه ر کاریکه ری دادنه ی. جاری وایه، به ره همی ئه ده بی ده که وینه ده ست خۆین هه ریکی هینده ژیر و زه ره ک که شتی و ئه دۆز یته وه نووسه ر خۆی بیر لینه کردۆته وه. چۆنکه نووسه ریک به ئاماده کرنی به ره همیکی ئه ده بی دونه یه کی نو، مروفتی نو، شتی نو و سرووشتیکی نو ده خۆلقینیت، ئه م دروستکراوه ی نووسه ر، ئه م دونه یه کی که نووسه ر ئاوه دانی کردۆته وه، ئه توانیت خۆی به شیوه یه کتر کاریکه ری له سه ر مینشکی خۆین هه ر بکات. سێ خۆین هه ر و یا سه د خۆین هه ر ئه توان له سه ر یهک به ره م بیرۆرای جیاوازیان هه بیت، به شیوه یه کی جیاواز لینی تیبگه ن و باسی بکه ن. تیگه یشتنی به شیک له خۆین هه ران ئه کریت نزیکی بناغه ی ئه و رمانه بیت که نووسه ر هه یوووه، بهلام وهک خۆی نه بیت. له بهر ئه مه بۆ من هه بوونی بیرۆرای جیاواز واته ی سه ر که وتنی به ره همه که مه. بۆته وه ی له پرسیا ره که ی جهنابیشت سه باره ت به وه که "کار دانه وه ی لای خۆین هه ران چی بووه؟" دوور نه که ومه وه، ئه توانم به کۆرتی بلیم که کار دانه وه کان تا ئیستا ئه رینی (پۆز یتیف) بوونه. ئه م شتانه ی که له را گه یان دینیش تا ئیستا بلاو بوونه ته وه، دیارن. بهلام شتیکی سه رنجراکیش که هه ستم پیتی کردوه ئه وه یه که به شیکیان سه ره تار رۆمانه که و به شیکیان به شی کۆتایان خۆسوتوه.

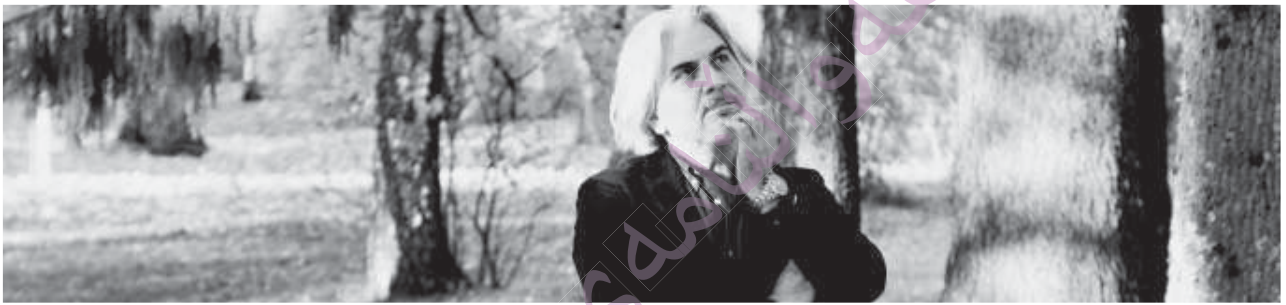
موراد جوان: تا ئیستا چه ند نووسراوه بۆ ناساندنی و چه ند هه لسه نگاندنی ئه ده بی به ئه رینی بلاو کراونه ته وه. رات چیه سه باره ت به م هه لسه نگاندانه؟

فرات جهوهری: کاتیکی به ره همیکی ده نووسم، ته واوی ده که م، به چاپی ده گه یه نم و له بازار بلاو ده بیته وه، ئیتر له ده ستم ده ره چیت. ئیتر ئه و به ره همه مه ته نیا هی خۆم نییه، ده بیته مولکی گشتی. ههر که س ده بیته خاوه ن بیرورا له سه ری، ههر که سیک چۆن تینی بگات، نیشاندهری به ره همه که یه. بهلام من به ره همیکی له ناو یهک یا دوو روژان ناووسم. تا به ره همیکی له مینشکی خۆم ده مه بییت و له لای

نییه، له راستیدا دژه قارمانه، بهلام وهک "سربازی ون" ټویش قارمانیکی بی ناو و نیشانه.

موراد جوان: با بگه ریننهوه سر بابه تی دووبه شی و یا دووچیرؤکی. ټو کاته ی پرتووه که کم تهواو کرد، ههستیکی وا رؤی تیکردم، که به شی یه کم رهنگیکی دهروونیی هه یه و به شی دووهه م زیاتر تراژیدیه کی بواری فیزیکی ژبانه و یا خود راستیی کومه لگه نیشان دهدات. هه تا ده که ویتنه دؤخیک که به شی یه کم له ناستی رومانیکی دهرووناسی و ټه می دووهه م ربالیستییه. جه نابت چی ټه لیتت بؤ ټه م گومانانه ی له منشکی مندا ساز بوونه؟

فرات جهوه ری: گومانه کانت له جیی خویدان. به شی یه کم که له گوشه نیگی "من" هه هاتووه ته نووسین مۆنولوگیکه، مۆنولوگی کاره کتیری ژماره یه ک. له ریگی ټه م مۆنولوگه وه هه م دنیای نیوخو و هه م دنیای دهروه ی ټو دهناسیته وه. دنیای دهروه ی ټو زیاتر به رهنکه کانی کامیرا دیار ټه بیت، بهلام گرینگ دنیای نیوخوی ټه وه. دنیای نیوخوی ټو شاراوه یه، جیهانیکی روخواوه، زهری فیزیکی که لیدراوه، له جهسته به وه تیپه ری رؤحی بووه و درزیک بیوتنه ی له رؤحی داوه. ټو له تراومایکی گراندا ده ژیت، پیوستی به یارمه تییه، پیوستی به ساری کردنی رؤح و به خؤداچوونه وه یه. بهلام که سیک نیه که لئی بیته خاوه، که سیک که دهستی بگریت و دلداریی بداته وه پهیدا نابیت. هیچ دوکتور و دهرووناسیک که به تایبته کاتی بوی ترخان بکات، نییه. ټو له دوزه خی

خوی له هه موو بواریکدا ده سووتیت. له میتودی فلاشبهک خوم راسپاردوه به سایکونالیزم و پاشه کشه. جاری وایه به رهو منالی ټو دهرؤم و جاری واشه ټو بوخوی ده که ویتنه بیر کی کات و رؤژانی رابردوو. کاره کتیری دووهه م واته "دیانا" له کاتی ټیستادا ټه ژیت. بهلام ټه گهر له م بارودوخه کی تییدایه رزگار نه بیت، قهدهری ټویش وهک قارمانی یه که می لیدیت. ژبانی سیاسی "دیانا" ټه کریت وهک پاشخانی ژبانی "ټه مو" چاولیکریت. له بن سیبه ری ژبانی "دیانا" دا، ویستومه ویتنه یه کی کومه لایه تی، سیاسی و فکری کوردان له سرده مه بخره ووو. بیگومان سره رای خه بالیوونی، هه ر ویستومه دؤخه که وهک خوی به کراسیکی ریئالیستی پیشکشی خوینه ران بکه م.

موراد جوان: له رومان "پاییزی درنگ" دا دیار بوو، له مه شدا به باشی دیاره، قارمانه کانت له دهروانیکه وه دین که یا له هه ندران ژباون، یا له به ندیخانه دا ماون و گه راونه ته وه نیو کومه لگه یه ک که سالانیکه نه پانینیوه. بهلام ټه وان ده گهر نه وه نیو کومه لگه یه ک که دووره له خه یالیان و ټه وه کی بوی تیکوشاون. حه تا کومه لگه یه ک که تیکچوو و پیچه وانه ی نایدیالیانه، جما؟ له بهر ټه وه یه که تیکوشانی قارمانه کانت سره نه که وتوو، یا له بهر تیکشکاو بیانه؟ نایا ټه وان به شوین ټووتویی و خه ون و خه یاله وه بوون و دووی ټه زموونی زور تال و ناخوش وهک به ندیخانه، گرتن و کؤچهری پنیان که وته سر عهرز و له راستیی ژبان تیگه یشتن، یا به هه لکه وت جیلی کومه لگه له گه لیان ناگونجیت؟

فرات جهوه ری: نیبیک به سی ساله که خوم له دهروه ی ولات، له هه ندران ده ژیم. له سرده می مندا به هه زاران کچ و لوی کورد ده هاتنه گرتن و

هینراوه که دوو قارمانی تر بهرز بکاته وه و به یه کترین بگه یه نیت، نه بو خوی. به تایبته ټه م دوو قارمانه له بهر چاوم وهک یه ک گرینگ بوون بو رومانه که. بهلام له چاویکوه تینیک که سه بارت به رومانه که له گه لټ کراوه، خوینده مه که قارمانی به شی یه که مت وهک قارمانی سره کی پیناسه کردوه. هوی سره کی بوونی ټو و ټه وه کی که ټو له "دیانا" گرینگتر بیت چیه؟

فرات جهوه ری: هه لسه نگانده که ت راسته. له روماندا سی قارمانی سره کی هه ن: "ټه مو"، "دیانا" و نووسر. له بهر ټه وه کی که به شی یه که می رومانه که به شیوه ی "من" نووسراوه، "ټه مو" بی ناو ده مینیت و هه تا له هیندیک له نووسینه کانی سه بارت به رومانه که ټه وه که "قارمانی بی ناو" ناسیندراوه. "دیانا" قارمانی دووهه م، "دیانا" نیوی شاراوه یه. ټه م ناوه دوور له شار ناوناوه. قارمانی سیهه میش نووسره، که بؤ کونفرانسیکی ټه ده بی له سویتدوه گه راوه ته وه ټو شاره ی که هه ر دوو قارمانی پیشوو له نیو دژه خیکدان. نووسر هاورپی بیست سی سال پیشتری قارمانی یه که مه، که پیش گرتنی هاورپی که ی چوته هه ندران و دوی ټو هاورپی که ی گیراوه و پاژده سال له به ندیخانه ماوه ته وه و په یوه ندیان بچراوه. به کیکیان وهک نووسر له هه ندرانه وه گه راوه ته وه شاره که، ټه ویتریان دوی پاژده سال زیندان دیواره کانی روخواون و له و نیوه ماوه ته وه. نووسر ناگی له هاورپی که ی نییه و نازانیت که نازاد کراوه، بهلام قارمانی یه که م ناگاداره له هاتنی نووسر و دوی کؤشتنی که سیک و یا پیش ټه وه کی که سیک بکؤژیت، ده یه ویت بچیته کونفرانسی هاورپی که ی، ټه کریت

چه قو که ی له دلی هاورپی خوی، له دلی نووسر هه لکوتیت. خوینه ټه مه له مۆنولوگی ټو که جاری وایه شیزوفرنیایه هه ست پیده کات. قهدهر ټه وان دوو جار رووبه روی یه کتر ده کاته وه، هه ر دوو جاریش به شیوه یه کی تراژیدیک. به هوی ټه م هه لکه وتانه و پارچه کاغزیک نووسر "دیانا" ده دؤزیته وه. هه روا ټیمه به ریگی نووسره وه ده بیته بیهری ټه زموونه کانی "دیانا" و له کؤتاییدا قارمانی یه که م باشر وهک قارمان یا کاره کتیری سره کی دهره که ویت.

موراد جوان: له هه ندیک له نووسراوه کانی پیناسه کردن و ره خه ییش بینیم، که هاورپی یه که به نیت که قارمانی به شی یه که م بیناوه. من خوم زور به ناشکرای نیوی ټوم دیت. نایا ټو "ټه مو" نییه، جه نابت چی ټه لئی؟ گه لو له بهر چی ههستیکی وا پیکه اتوه که ټو بیناوه؟

فرات جهوه ری: به لی، نای "ټه مو" یه، بهلام هه لسه نگانده ره خه گرانیش به جیهی. "ټه مو" ټیتر "ټه مو" پیشوو نیه. هه تا دایکیشی به م ناوه بانگی ناکات. له لایه ک ټو قارمانیه تیبه ی نه ماوه. ټو ټیتر تیئورسیه و تیکوشه ری پیشوو نییه، خه لکی له دهری نییه، له کراسیکی خه مگیندا ده ژیت و له ناگری ته نیاییدا نه سووتیت. خه ونه کانی، ټیده ناله کانی و نامانجه کانی تیکچوونه؛ ره نجه کانی، لاییتی و ریز و حورمه تی له ده ست داوه. ټو گه نجه ی که کانتیک قامت بهرز، سر بلند، برواوه خو بوو و له شوین گؤرانکری گه وره بوو ټیتر ټه وه نه ماوه، ټه م گه نجه ریشتوه و به شیوه یه کیتر گه راوه ته وه. ټه مه کی که تازه هاتوه، به خه یالی تیکشکاو، به هیوای لاواز وه بروانیکچووی هاتوه ته وه. ټو له نیو پردی ره شبینی له سر دیواری خه مۆکی گیری خواردوه، ټیتر قارمانیک

بیسەرۆشویڻ دەرکران. ئەوانەى که له ولات دەرکران نەگەرانهوه، بهلام ههموو کاتیک هەر به فکری گەرانهوهدا دەژین. زۆربهیان هەر وهک خۆیان ماون، له رابردودا دەژین، ئەوان پێیان وایه که مەرۆفەکانی نیوخوی ولاتیش وهک خۆیان ماون و نەگۆراون. بهلام وانیه، هیچ شتیک وهک خۆی نامییت، ههموو شتیک بهردهوام له گۆراندايه. مەرۆفەکانی ههندهران له لایهک به ئیش و نازاری کۆچبهرییهوه بهندن و له لایهکیترهوه به خهیاڵی گەرانهوه بو ولاتی باوک و باپیرانیان. لێرهدا من بهندکرانیش وهک ئەوانه دهبینم که به ناچاری له دهرهوی ولات دهژین. ئەگەر کهسیک یازده سال له گرتووخانهی دیاربه کردا ماییت، ئەو له ولات و له شاری خۆی دووره و دوور له گۆرانکارییهکانی ولات و شارهکهی ژیاوه. له بهر ئەمه، جیاوازییهکی فرههنگی و کاتی دهکهوتیه نێو ئەمانهی نیوخۆ و ئەوانه له ههندهران. رهنگیان وهک یهک و زمانیشیان وهک یهک بیت، جههان و شیوازی بێر کردنهوهیان گۆراوه. کاتیک که ئەلیم ئەمانه له تاراوگه و له بهندیخانن به ناگری تامهز زووبونهوه دهبوو، بهو مانایه نیه که ئەمانه له ولاتن له خۆشی و شاییدا دهژین. ئەگەر ئەمانه له تاراوگه و یا بهندیخانن دهردی دلێان ههبيت، ئەمانه له نێو ولات هەر دوو ئیشیان ههیه. ئەوان ههم به فیزیکی رهنجیان کیشاوه، ههم له بواری دهررونی. ئەمانه نێو ولات کلهبیان لهوانه ههندهران ههیه، ئەمانه ههندهران حمزیان له ئەمانه نێو ولات نیه. مانای ئەوهیه که کات و جیلهکان جیاوازییهکی فرههنگی خستووته نێو ئەمانه نیوخۆ و ئەوانه له ههندهران. له بهر ئەمه، کاتیک قارمانانی بهندیکراو و یا کۆچبهری من دهگەرینهوه ولاتی خۆیان و مەرۆفەکانی سهردهمی پیشوو نابین، ئەو گهرمییهی پیشوو ههست پیناکهن، بی هیوا ئەبن، زیز ئەبن، ههست به ناخۆشهویستی دهکن. یا کاتیک که ئەوان به دلپاکی نیزیکی هاوولاتییهکی نیوخۆی دهبنهوه و فیلیان لێ ئهکریت، ئەوان ناومید دهبن. من نموونهیهکی کۆنکریتان بۆ باس ئەکه، من ئەم بهاره له ولات بووم، جوامیتریکم بینی که ده-دوازه سال له زینداندان ماوو، بهلام من نهمزانیوو. ئەو وا سانه و نهرم و نیان بوو، دهتگوت تا ئیستا شهپیکێ لینه دراوه و ناتوانیت نازار به میروولهیهک بگهیهنیت. بهلام کاتیک لیم بیست که ئەو زیاتر له ده سال له گرتووخانه ماوهتوه، ئیتر له ژبانی دهرهکهی زیاتر، باری دهررونیی سهرنجی منی راکیشا. کاتیک ئیواره له گلاسیک پیکهوه دانیشین، ئەو دهمی وهبوو، گریان کهوته گهرووی و وتی: "ئهو کاتهی له شاری خۆم له بهندیخانه نازاد کرام، ههستم کرد وهک ئەوهی که له ولاتیکی غهریب بم، من هیچ شتیکم نهناسییهوه. ئەو ئیوارهیه دهرکهوتمه سهر بالکۆن، دهستهکانم به میله ناسنه کانهوه گرت، چاوم له شارهکه کرد و ویستم هاوار بکه و بلیم "ئهی شارهکه، ئەوا من نازاد کراوم". بهلام دهنگم دهرنهات. گهرامهوه نێو مالهکه، تهنیا دایکه پیرهکه لهوئ بینی. بهربهیانیی زوو هیندیک پارهم ههلگرت و چوومه دوکان، بهلام من نه پارهکانم دهناسییهوه، نه له لای من قیمهتیان ههبوو، لهبهر ئەوه ئەم شتانهی که پێویستم بوون کۆمکردهوه و ههموو پارهکه له سهر میزهکه دانا. خاوهن دووکانهکه چاویکی له من کرد، بهشی خۆی ههلگرت و ئەوهیتریشی دایهوه دهست من. چهند رۆژم ئاوا بهسهر برد. دووایی تیکهیشتم که ئەوان فیلیم لیدهکهن، پارهی زیادیم لیدهستین، و ههتا بهشیکیان له ژیر سمیلهکانیاوه پیم پیدهکهن. له بهندیخانه پاره بۆ ئیمه قیمهتی نهبوو، بایهخمان به دۆستایهتی و مەرۆفایهتی دهدا. دهبی ئەوه بلیم که ئەم جوامیتره هیچ پهیهوهندییهکی به کاره کتهرهکانی رۆمانی "من یهکیک ئەکۆژم" لهوه نیه. ئەوکاته من رۆمانهکهم نووسیبوو و تهواوم کردبوو. بهلام بێنیم که کهسیک به تهنیا ئەتوانیت بێته سهمبولی دهستهیهک یا جیللیک له کۆمهلهکه.

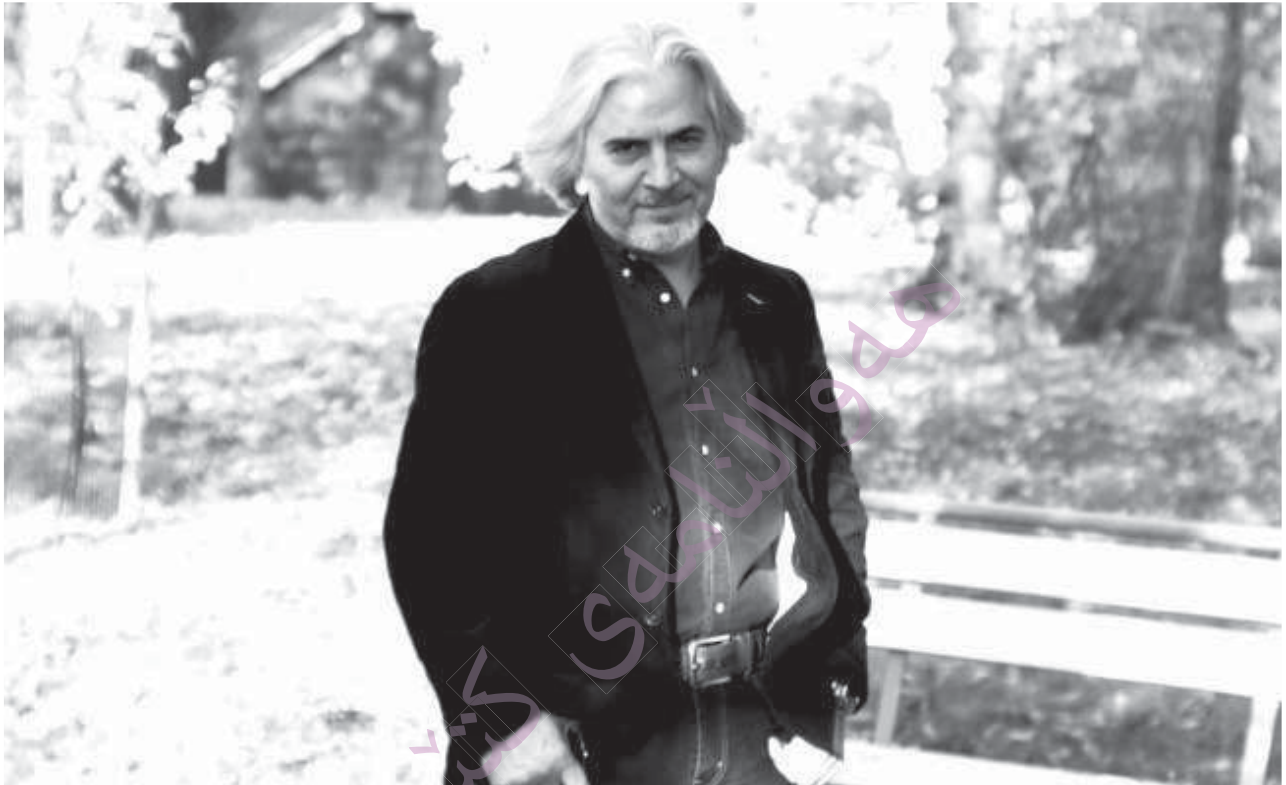
سهرهراى ئەوهی که دهبینم ولامهکهم درێژه، به ئیزنت چهند قسهیهک له سهر کاره کتهرهکانی هەر دوو رۆمانهکه دهلیمهوه. "فهردا"، کاره کتهری رۆمانی یهکه واته "پاییزی درنگ"، ههم له ههندهران ماوهتوه، ههمیش دووره لهم بزاقهی که ئەمرۆ له ولات ههمانه. ئەو له سهردهمیکیترهوه هاوتوه، ههم له

سیاسهت دوور کهوتوتهوه، ههمیش دووره له بزاقی ئەمرۆیی. کاتیک ئەو دواى بیست و ههشت سال دهگهڕێتهوه باوهشی نیشتمان، بارودۆخی ولات ئەو دهباته نێو سیاسهت. بێجگه له ژبانی له ههندهران، ئەو له سالانی کۆتاییدا هیچ فیداکارییهکی بۆ نیشتمانی نەکردوه، بهلام رەخنه له ههموو ههلهکان دهگرت، ئەو ناتوانیت هیچ کهسیک وهک خۆی لیبکات، بهلام دواى سهردهمیکی زولمی سهر نیشتمان، ئەو وهک ههر کهسیکی دیکه لێ دیت. کاره کتهرهکانی رۆمانی "من یهکیک ئەکۆژم" سهر به بزاقی ئەمرۆیی. ئەوان قورباتیان داوه، خهباتیان کردوه، بۆ چیاکان رایانکردوه، سهریان وهدیوارهکانی بهندیخانهکان کهوتوه، نازاری فیزیکی و رۆحیان چیشتووه. زۆر کەس له پیناو رهنجهکانی ئەوان بهرز بوونهتوه و بهرز ئەبنهوه، له سهر نیوی ئەوان بوونهته خاوهن ناو و پله و پایه، بهلام ئەوانیان له بێر کردوه، گوئیان بێ نادهن، برینهکانیان ساریژانکهتوه. من به هەر دوو رۆمانهکه ویستومه سهرنج بخره سهر بارودۆخی ولات و هاوولاتیان و دۆخه که بکهم به بابتهی گفتموگۆ.

موراد جوان: وشایی سیاسی و ههتا دهسهکتهکانی سیاسی و فرههنگی کۆمهلهگه کوردی له ماوهی ۲۰-۱۵ سالی رابردودا گهیشتووهته قوناعیکی پینشکهوتوتر و بهریتر. ئەمه له رۆمانهکاندا به روونی دیار نیه. هەر چهند له ژیرهوه ئەتوانی ئەوانیش بینی. بهلام ئەمه زیاتر سهرنجی توی راکیشاوه و له رۆمانهکاندا جینی گرتووه دارمانی کۆمهلهگه، بێخهمی و ههست به بهر پراسایهتی نهکردنی مەرۆفەکانه. ئەم ئاست بهرزى سیاسی و دۆخی دارمانی کۆمهلهگه به دست مەرۆفەکان چۆن له گهلهک ههلهدهسهنگینی، پهیهوهندیان چیه؟ ئایا دوو بابته، دوو شتی جیاوازان و ههر کامهیان به رینگای خویهوه دهجۆلنیت؟

فرات جههری: بێگومان ئیستا کورد له ههموو کاتیک زیاتر له سهر پێیه. بزاقی کوردان له ههفتاکان تهنیا جۆلانهوهی گهنجان بوو، ئیستا بهریتر بوتهوه، بووته جۆلانهوهی گشتیی جهماوهر. له ههموو شتیک گرینگتر، ئەمرۆ ههموو پیکهاتهکانی کۆمهلهگه کوردی له سهر پین و بهشدان له سیاسهت. ئەمرۆ منالان له سهر پین، ژنان له پیشهوهن، به دهیان شارهوانی له دهستی کورداندان، دهیان پهلهمانتار به نوینهرایهتی کوردان له پهلهمانن، کوردان خاوهن تهلهفیزیبون، گوفا، رۆژنامه، ناوهن و چاپخانهن. کوردان به ههموو شیوهیهک ههبن و له رۆژهفدان. بهلام له لایهکیترهوه ئەزانین که به ههزاران گوندی کوردان سوتینراون و دانیشتووانی له شارهکان بلبووونهتوه. ئاگادارین که به ههزاران کچ و کوری کورد له بهندیخانهکاندان و به ههزاران کچ و لاوی کورد له سهر چیاکان، به دهیان ههزار کورد ناچاری کۆچ کراون بۆ میترۆپولهکانی تورکیا و ولاتی ئەوروپا، به سهدان ههزار مال تیکچوونه و ئەمانه ههمویان پیکهوه، تیکهلاوی ههندیک دهسکوت، برینی قولیان لهسهر جهستهی کۆمهلهگه کوردی داناوه و تراژیدییان پیکهیناوه. کاتیک کۆمهلهگهکه سالی له شهردا بیت، و ئەم شههره به نهجامیکی باش کۆتایی پین نههاتیت و ههر بهردهوام بیت، لهم کۆمهلهگهیه بواری دهررونیی مەرۆفەکان بریندار دهبيت و تیکدهچیت. کۆمهلهگه ناخۆش دهکویت، به وتهیهکیتر تووشی دارمان دهبيت. ئەم بوواری نهخۆشییهی کۆمهلهگه جیگه سهرنجی سیاسهتهداران نییه، ئەمانه به بواره سهختهکاندا سیاسهت دهکهن، خۆیان دهخهنه نێو رۆژهف و بهرز دهبنهوه. ئەمه ههم کۆمهلهگه تورهکهکان دهگرتیهوه، ههم بۆ ئەمریکیهکان وایه و ههم بۆ کوردان. بهلام وهک نووسهریک ئەرکی ئیمه چیه؟ کاره کهمان ئەوهیه که تیکهلاوی بکهین له گهله مەرۆفەکان و له نێو ئەواندا تاکهکان ههلبیزیرین و به باشی بیاناسین و بکهوینه قولایی رۆحیان، ئەوان بهرز بکهینهوه و بیکهین به بابتهی گفتموگۆ. ههموو کهسیک ئەتوانیت تاریفی قارمانیک بکات، بهلام کی باسی قارمانانی شاراهه بکات؟ قارمانهکانی نادیار ئەوانه که مالیان سووتینراوه، ئەوانه که له نیشتمانیان دهرکراون، ئەوانه که به هۆی شههره تووشی سوالکردن بوون، ئەو ژنه شههیدانهن که ناچار به لهشفرۆشی دهبن، ئەوانه

بیر كەوتەو، ئىزنىم بەدەت، ئەمە وەك نمونەى كۇتايى بۇ وەلامدانەوہى ئەم پرسیارە دېنمەو. لە سالى ۱۹۹۴ ئىمە ۴۰۰ نووسەر لە سى ولانى جياوازەوہ بە كەشتىيەك چوبنە سەفەرى "دەرياي رەش". لە نيو ھاوسەفەرە كاندا چەند نووسەرى توركىش ھەبوون وەك "جان يوجەل" سى رەحمەتى و "ئۇرھان پاموك". من و "جان يوجەل" ھەر پىنكەوہ دادەنشتىن و لە سەر كورد و تورك و ئەدەبىياتى كوردى و توركى قسەمان دەكرد. ئەو دەپوت ئەم كۆمەلگەيانەى كە مۇدېرن نەبوونە، چۇن ئەتوانن بىن بە پۇستمۇدېرن؟ ئىوارەيەك "ئۇرھان پاموك" یش ھاتە كۆبوونەوہ كەمان، "جان يوجەل" لىنى پرسی، ئايا تۇ ئەدەبىياتى پۇستمۇدېرن دەنوسى؟ "ئۇرھان پاموك" وتى "ئا، ھەندىك رەخنەگرى ئەدەبى دەيخەنە ئەم قالىبەو". واىە، مرفۇ بنووسىت، كەسانى شارەزا و رەخنەگرى ئەدەبى بەرھەمەكانى مرفۇ دەخەنە قالىبىك و ناوى لە سەر دادەنتىن.

منیش بى ئەوہى كە بىر لە شىوازەكانى ئەدەبى بەكەمەوہ دەنوسم و شروڤەكە بۇ خاوەن نەزەران بەجى دەھىلم.

موراد جوان: سەبارەت بە رۇمانى دوايىت باس لەوہ كراوہ كە گۇيا ئەو بە زمان و تەكنىكىكى وا نووسراوہ كە بە ئاسانى دەكرىت بەكەويتە نيو بوارى سىنەمايى. من بوخۇم بەتايبەت بەشى يەكەم دوور لەم تەكنىكە بىنى، ئەو دىمەنەى ھالى رۇجىي قارەمانى بەشى يەكەم و فكر و پلانەكانى كە لە مېشكى تىپەر دەبن و بەم دلەراوكنى بەتىنەى كە لە رۇمانەكەدا ھەيە چۇن ئەكرىت لە گەل پەردەى سىنەما بگونجىت؟ جەنابت رات چىە لە سەر ئەمە، ئايا ئەو كاتەى كە ئەم رۇمانەت دەنوسى، بىرت لەوہ كرىبۇوہ كە بە شىوہەك بىنوسى كە بكرىتە فىلم؟

فرات جەوہرى: بەلى، ئەم بوچوونە بەتايبەت لە لاىەن سىنارىست "ئابدىن پارىلتى" پېشكەش كراوہ. "ئا، پارىلتى" تا ئىستا بۇ تەلەقىزىوئەكانى توركى زنجىرەفىلمى ئامادەكردووہ و سىنارىيۇ فىلمى سىنەمايىشى نووسىوہ. ئەو بوخۇى ئەم رۇمانەى نىزىك لە سىنەما بىنىوہ و پىي باش بووہ. من پروام بە "ئابدىن" ھەيە، ئەگەر خۇى بىيەوئە ئەتوانىت رۇجى رۇمانەكە تىپەرى سىنەماش بكات. بەلام لە لاىەكىترەوہ قسەكەت راستە، بە تايبەت بەشى يەكەم كە لە مۇنۇلۇگى نىوخۇي پىك ھاتووہ و ساىكۇلۇزىكە، كاتىك بخرىتە سەر

كە بە ناچارى روو لە دزى دەكەن و ئەوانەن كە تا گەروو تووشى نەخۇشىيە دەروونىيەكان بوون. كاتىك لەم بابەتە نىزىك دەبمەوہ، پىويستە باسى ھەر دوو لا بەكەم. بەلام مەبەستى باسەكەم دۇزىنەوہى چارەسەرى نىيە، ئامانجى من تەنيا دەستىشانكردنى دۇخەكە و كىشەكەيە.

موراد جوان: تو خۇت لە شوئىنكىك باسى ئەوہت كرىدووہ كە لە نيو رۇمانەكەت ئەكرىت زۇر دىباردە و شىوازى وئەبى پىكەوہ دىبار بن. چۇن وا دەبىت؟ ئايا ئەمە بەھىزبوون و يا لاوازى رۇمانەكە دەگەيەنىت؟ يا ئەم پىنداكرتەنە كە رۇمانەكان لە بەكتر جىا دەكاتەوہ، زىدەرۇبىيە، لەوانەبە ئاسايى نەبىت رۇمانى ساىكۇلۇزىك و رىپالىست، پىشكىنەر و ماجەرايى يا مۇدېرن و پۇستمۇدېرن لە بەكتر جىا بەكەتەوہ؟ فرات جەوہرى: پىشترىش وتووہ و ئىستاش دۇياتى دەكەمەوہ كە ھەموو

كاتىك لە قالىبەكلىشەكان دلئەنگم و ھىچ كاتىك نامەوئەت لە قالىبىكى دىبارىكراودا خۇم بەستەمەوہ، يا بە پىي كلىشەيەك ھەلسوكەوت بەكەم. لەبەر ئەمە، كاتىك كە دەنوسم، ئالىم كە رۇمانەكەم بەو شىوہەيە و يا بەم شىوہەيە بنووسم كە ئەو بەكەوئەتە فلان يا بىقان شىوازى ئەدەبى و وئەبىي. بەراى من ئەم كراسە بۇ ئەدەبىيات تەنگە. بەراى خۇم ئەم نووسەرانەى كە بە ئاكاى دەيانەوئەت بەرھەمەكەيان بە پىي شىوازىكى دىبارىكراوى ئەدەبى بنووسن، خۇيان گىرۇدەى ئايدۇلۇزىيەك دەكەن. راستە، وەك ئىزمى سىياسى زۇر ئىزمى ئەدەبىش پىدا بوونە، بەشىكى زۇريان وەك نارەزاى سىياسى سەريان ھەلداوہ، ھەندىكىش لە دزى يەكتر دەركەوتووونە و پىش كەوتوون. كاتىك من لە سەدەى بىستەمدا ھەستەم و پىنداگرى لەسەر ئەوہ بەكەم كە وەك رىپالىستىك "بالزاک" سى بنووسم، وەك ناتورالىستىكى "زۇلا" سى بنووسم، وەك سوررپالىستىكى "بىرتۇن" سى بنووسم، وەك مۇدېرنىستىكى "زۇيس" سى بنووسم؛ ئايى، ئەوكات من شتىك لە ئەدەبىيات زىاد ئاكەم، تەنيا وەك كۆپىيەكى خراب دەمىنەمەوہ. زۇربەى ئىزمەكانى ئەدەبى وەك بزاقەكانى ھونەرىي و ئارشىتىكى پەرەيان سەندووہ، بەلام دوايى ھەندىك لە نووسەران ئەويان لە ئەدەبىياتىش ئەزموون كرىدووہ. بەتايبەت پۇستمۇدېرنىزىم كە بوخۇى لە مۇدېرنىزمەوہ سەرچاوەى گرتووہ، يا وەك كاردانەوہەيەك، لە دزى ئەم پىشكەوتووہ، زىاتر چەمكىكى تايبەت بە ئەندازىارىيە. ئىستا نمونەيەكەم

قوتوی میزه که ئەنوووسم“ ئەنیا ئوستورەیه که و بەس! خوینەران ئەبی له بیران بیت که سەردەمیک خۆم له دژی وەرگیرانی بەرھەمەکانی کوردی بۆ تورکی بووم. ئەو له کاتی کەدابوو که نووسینی کوردی جیی نەگرتبوو، کوردەکان بە کوردی نەیانەنووسی، ھەموو شتیک که دەنووسرا بۆ ئەدەبیاتی تورکی دەبوو بە مال و کوردی قەدەغە بوو. بەلام ئەمڕۆ دۆخە که جیاوازه. ئەمڕۆ نووسین بە زمانی کوردی ھەیه و پیشکەوتوو. کاتیک رۆمانەکم بە تورکی دەرە کەوێت، کەس نالیت نووسەرە کە ی تورکە، من وە ک نووسەریکی کورد دەکەومە بازاری تورکیا. له لایە کیتەرە، دواي ”محەممەد ئوزون“ بەرھەمەکانی چوار-پینج نووسەری دیکە کورد بە تورکی وەرگیراوان. راستە، رۆمانی ”پاییزی درەنگ“ ی من له لایەن ”موحسین کیزیلکابا“ له لایەن چاپخانە ”ئیتھاکیه“ وە بلاو کرایە وە ئەوان زۆر لئی رازی بوون. له چاپەمەنیی تورکیادا ھەندیک رۆژنامە ی وە ک ”رادیکال“، ”تارف“، ”سەباح“، ”زەمان“، ”قیرگول“ و ئەوانی تر نووسرا وە ئانالیزان له سەری نووسی و بۆ جاری یە کەم له میژوویی سی سالی نووسەریم له پەرتوو کەم پارەم دەستکەوت، بەلام بەداخە و ئەو پەرتوو کە بە کوردی نەبوو، بە تورکی بوو.

موراد جوان: ئیستا بە چییە وە خەریکی، له داھاتووی نیزی کدا چ پلانیکت ھەیه؟ فرات جەوہری: ھەنووکە من ئیتر دەستم له کاری رۆژنامەوانی، چاپخانە و وەرگیران ھەلگرتوو و ئەنیا خەریکی نووسینی رۆمانم. ئیستا زۆر خەریکی خویندەنەوم، بەلام ئەگەر گەریم بێم ئەم زستانە دەست بە نووسینی رۆمانی نوی دەکەم.

وەرگیران له شیوەزاری کورمانجیە وە بۆ شیوەزاری سۆرانی: ولات نەھری پیندا چوونە وە: کەریم فەر خە پور

سینەما و ئەم رۆخە ئەگەر له سینەماش نەتوانیت خۆی دەر بپریت، ئەکریت تیکجیت. ئەو بە تەواوی بەستراوە تەو بە تیگە بشتن و شارەزایی سیناریست و دەرھینەر.

بەلام کاتیک دەنووسم، من بیر لەم شتانە ناکەمەو که ئەم بە زمانیکی تر وەرگیریت، بێی بە فیلم، بێی بە ئۆپیرا، یا بە شانۆ. من ئەنیا سەرنج دەدەمە چیرۆکە کە ی خۆم.

موراد جوان: ئایا رۆمانە کوردییە کانی دیکە ئەخوینییە وە؟ رۆمانی کوردی له چ قوناقیکدا یە، ئایا ئەکریت باس له رۆمانی کوردی بکریت؟

فرات جەوہری: بەلی، من بە خویندەنەوان شاد ئەبم، خۆشم له ھیندیکیان دیت، له بەشیکیان کەمتر و له ھیندەکیان ھیچ خۆشم نایەت. ئەگەر باسی ھەبوون و یا نەبوونی رۆمانی کوردی بکریت، ئەتوانم بە ئاسانی بلیم که ئەو له بەرەو پیشکەوتنە و بێگومان بوونی ھەیه. نە ئەنیا رۆمانی کوردی، چیرۆکی کوردی و ھەلبەستی کوردیشمان ھەیه و له ئاستیکی بەرزدان.

موراد جوان: با بگەرینە وە سەر کوردستانی باکوور. ”محەممەد ئوزون“ ھەموو رۆمانەکانی خۆی پیشتر بە کوردی نووسی و دواتر وەرگیراوە تە سەر زمانی تورکی و بلاوی کردوونە وە. ھیندیک کەس ئەلین که ”محەممەد ئوزون“ کاتیک له ناو کوردانی کوردستانی باکوور ناسرا که رۆمانەکانی بە تورکی بلاوونە وە. ”پاییزی درەنگ“ ھە کە ی توش بە تورکی دەرچوو. پین وایە زۆری پیناچیت ”من یەکیک ئە کوژم“ یش بە تورکی دەرئەچیت. بۆ چی ئەمە پیویستە؟ رۆمانووس دەپەوتت زۆر تر بخویندەرتە وە، بناسریت یا ھۆ بە کیتری ھە یە؟

فرات جەوہری: راستە، ھەرچەند ”محەممەد ئوزون“ رۆمانەکانی بە کوردی دەنووسین، بەلام ئەو له ریگە ی زمانی تورکییە وە ناویانگی نووسەری بە دەستھینا و له تورکیا بوو بە نووسەریکی ناسرا و دواي ماوہ یە کیش بوو بە یەکیک له نووسەران ی خوینەری زمانی تورکی. بێگومان مافی ھەر نووسەر ی کە بیینیت که پەرتوو کە کانی بلاو دەرئە وە و دەخویندەرتە وە. ئەم قسە یە ی که ئەلین ”من بۆ

FIRAT CEWERI

“

"Firat Ceweri, değerlerin zulüm ve baskı karşısında yok olduğu, insani duyguların köreltiği bir ortamda, yazgisına boyun eğen insanların, katilken bile maktul olanların hikâyesini anlatmaya devam ediyor."

”

li erdê rûniştiye, serê te daniye ser çoka xwe û porê te miz dide. Tu hê tam bi ser hişê xwe ve nehatibû, ji te re wek xewnekê hat. Te ew bi xumamî dît. Gava tu bi ser hişê xwe ve hatî û te ew xwîn meraq kir, wê bi tirs got:
– Xwîna çi?

Ew xwîna ku li ber çavên te li wê rasta odê belav bûbû, tu bir demeke din. Te wek pehîneke xurt di nav lingên xwe de his kir, janeke dilêş xwe di hemû laşê te de da der. Lê baş bû te zû xwe ji wê dema dojhê vekîsand. Hûn paşê rabûn, ew tazî, te jî derpikê kinik kişand xwe û hûn derbaşî mitfaxê bûn. Saeta li mitfaxê pêncê sibehê nîşan dida. Berfa li derve ya ku ji sernê ziwa bûbû, ji şewqa elektrîkên kuçê wek mircanan diçûrisî. Digel ku tu perde li ber pencereya mitfaxê tunebû jî, dîsa Rozîn tazî bû. Ew azad bû.

Tu jî li mala wê azad bû, qet nebe, heta hingî te wilo his dikir û haya te ji tiştên ku wê paşê bibûna tunebû. Tiştê ku paşê bû û bi serê te de hat, te digot qey ji filmekî sînemayê pengiziye û hatiye bûye perçakî jiyana te.

Rozîn bi laşê xwe yê spehî sarinc vekir, qutîkek ava pirtûqalan jê derxist, xwe dirêjî du qedehan kir, yek ji te re û yek jî ji xwe re dagirt. Paşê rûn, penîr, nan û xiyar derxistin ser masê û ji we re sandiwîç çêkirin. Dûre ne bi gotina te, lê ew bi xwe rabû û çû ji serşokê bornozê xwe yê pembe li xwe kir û hat li cihê xwe rûnişt. Ew pir dilşa xuya bû. Dilşa bû, yê ku wenda kiribû, bi salan lê geriyabû, dîtibû û ew yek aniha li hemberî wê rûniştibû û di berbanga sibehê de pê re xurînî dikir.

Piştî ku we bi bêdengî her yekê çend qert li sandiwîçên xwe xistin, wê serê xwe hilda, bi kûranî û bi hezkirin li te nêrî û hêdîka di ber xwe de got:

– Tu nizanî bê ez çiqasî li te geriyam. Ez li hemû kuçê û kolanên bajêr, li hemû kafê, restorant û dikanan li te geriyam. Ez li hemû otobusên bajêr siwar bûm û çûm vî serî û wî seriyê bajêr, li te geriyam. Lê min tu nedît. Ez sê rojan li ser hev, li her derê bajêr geriyam, lê bêfêde bû. Ma tu çûbû ku?

Te jî berê xwe dabûyî, te ziq li çavên wê dinêrî, ji ecêbmayînê devê te ji hev mabû û ji ber ku tu ewqasî xayizî gotinên wê bûbû, te nizanîbû ya ku wê dawî kir pirs bû an na.

Digel ku wê bi rewşa te ya ruhî dizanîbû û hertim li dû

kewandina birînên te bûn, dîsa mîna ku ew jê bêhay bû, got:

– Ma te çawa keda ewqas salên me da ber lingan û tu çû? Hii, te çawa wilo kir?

Te xwe wenda kir, tu çû demeke din.

– Heke min xwe nedaya alî ez ê dîsa bihatama girtin, ez ê bi salan di hepsan de bimama, wan ê îşkenceyên nedîtî li min bikirana.

Paşê tu ji nişkê ve lê hay bû ku tu behsa demeke din dikî. Tu tavilê bi ser hişê xwe ve hatî û te peyv guhert.

– Tu bi rastî dibêjî ku ez û tu bi hev re jiyane? Heke wilo be jî nayê bîra min.

– Ji xwe problema min û te ew bû. Te tiştêk dikir, paşê

te digot: “Nayê bîra min.” Te xwe ji bîr dikir. Dem, nav û cih nedihatîn bîra te. Tu ditirsiya. Ma nayê bîra te bê min çawa tu dixist hemêza xwe, min tu di hemêza xwe de diguvaşt û digot: ”Li vir tiştêk tuneye, kes nikarin tadê li te bikin.” Ma nayê bîra te bê tu çiqasî di hemêza min de digiriya?

Na, nedihat bîra te.

Ew piştî kêliyêkê rabû, çû serşokê û bi bornozekî spî vegeriya. Wê ew bornoz dirêjî te kir û got:

– Kerem bike, ev jî bornozê te ye. Ma nayê bîra te ku me bi hev re ev ji te re kirîbû?

Na, ew jî nedihat bîra te.

wê jî wek Rozîn di bîra te de mabû. Rozîn dizanîbû berê we li ku ye, lê haya te jê tunebû. Milên we di milên hev de, hûn bi dilxweşîyeke sivîk di binê sermaya hişk de dimeşîyan. Xortaniya te li te eyan bûbû, tu bi dû ketîbû û qedere destê te xistibû destê vê xatûnê. Gava hûn ketin taxeke villayan êdî te fêhm kir ku berê we li mala wê ye. Ji bo ku tu dilê xwe têxî cih, tu lê zîvirî û te pirsî:

– Em diçin ku, berê me li ku ye?

Ew sekinî, li te zîvirî, devê te maçî kir û got:

– Em diçin malê, delalê min!

Te hê baş bala xwe nedabû rûyê wê, herçiqasî bi bejnê di bejna te de bû jî, te spehîtiya rûyê wê nedîtibû. Lê ew bi gotinên xwe spehî bû.

Gava hûn gihîştin ber deriyê villaya wê û elektrîka wê otomatîk pê ket, te dît ku rûyê wê jî spehî ye.

Milê wê hê di milê te de bû. Li ber derî wê milê xwe ji yê te derxist, çentê xwe ji milê xwe yê din kir, bi destekî hundirê çente peland û mifte jê derxist. Hema ku wê derî vekir, zû ji hundir ve kilît kir, çentê xwe avêt wê rasta korîdorê û xwe avêt stûyê te. Kê dera te ket ber,

maçî kir. Paşê bi herdu destan xwe avêt milên te, tu hinekî ji xwe bi dûr xist, bi melûlî li rûyê te nêrî û bi gazin got:

– Te çima ez hiştim û tu çû?

Mîna ku wê tu bi salan wenda kiribû û ji xwe re ji nû ve dîtibû. Te tişteke jê fêhm nekir. Wê her digot: ”Çawa destên te ji min bûn, te çawa ez hiştim û tu çû?”

Te demekê got belkî te dişibîne hezkirekî xwe, lê wê navê te hildida û digot: ”Ma te nizanîbû bê min çiqasî ji te hez dikir, ez çiqasî ji te hez dikim?”

Herçiqas te dil dikir ku hûn derbasî mitfaxê bibin û qahweyekê bidin ser jî, wê tu bi dest û lepan ber bi odeya razanê ve kişîşand. Piştî tiştê ku xwendevan texmîn dikin we bi hev kir, wê destê xwe dirêjî lampeya kêmşewq ya li ber serê xwe kir, te xwe li ser piştê, wê jî xwe li ser dev dirêj kir, serê xwe ber bi te ve zîvirand, li rûyê te nêrî, bi tilikên xwe rûyê te miz da, awirên xwe bera çavên te da, kelogirî bû û dîsa got:

– Te çawa dev ji min berda û tu çû? Ma te nizanîbû bê min çiqasî ji te hez dikir?

Ev cara pêşî bû ku te rûyê wê bi vê zelaliyê didît. Rûyê wê wek yê jina te Mariayê bû. Spehî bû. Lê xumamiyekê xwe di awirên wê de davêt ser spehîtiya rûyê wê. Di rûyê wê de xemgîniyeke efsûnî hebû. Te jî hêdîka tiliyên xwe dirêjî biska wê ya ku ketibû ser çavên wê kir, li pişt guhê wê bi cih kir û te tilikên xwe li ser rûyê wê gerandin. Dûre te bi herdu destan serê wê ber bi xwe ve kişand û ew maçî kir.

Wê paşê ji ser text destê xwe dirêjî pakêta li ber serê xwe kir, cigareyek jê derxist, pê xist û dixana xwe bi kêlekê de berda aliyê din. Heta ku cigareya xwe qedand jî peyv ji dev derneket. Cigareya xwe di nav xeyalî kûr de, bi kûranî kişand. Te jî nexwest tu bédengiyê xera bikî û wê ji xeyalên wê bi dûr bixî. Ji xwe ya ku tu tê de bû, xeyal bi xwe bû. Encama tesadufiyekê bû. Tu bê armanc derketibû bajêr, tu li xortaniya xwe rast hatibû, ji berdêla xortaniya te vê xanimê bi destê te girtibû, dil dabû te, tu li vê malê kiribû mêvan û niha jî va ye tu di nav nivînê we de bû. Ev tesadufiyek bû, belê, lê ya ku te fêhm nedikir ew bû ku wê tu nas dikir.

Gava piştî kişandina cigarê wê dîsa gotinên xwe ên kêliya berê dubare kirin, te xwe negirt û jê pirsî:

– Gelo tu min û hinin din tevlihev nakî?

– Tu çawa wilo dibêjî? wê got. Te çawa evqasî zû ez ji bîr kirim?

Paşê dîsa ew bi ser te ve daqûl bû û tu maçî kir. Herçiqas maçîkirina piştî kişandina cigarê hinekî madê te xeland jî, te jî bersiva wê da û we hevdu bir û anî. Hûn dûre ji ser text daketin û li erdê bi hev şa bûn. Gava carekê çavên te li nav lingên te ket, te dît ku tu di xwînê de mayî. Wê yeka ha tu pir tirsand. Tu nabêjî hema tu gêj dibî û bêhiş dikevî. Tu nizanî bê tu çiqasî li wê rasta odê li erdê ma, lê gava te çavên xwe vekirin, te dît ew

Maria melekek bû

Beşek ji romana Firat Cewerî

Prolog

Berî bi çend rojan min romana xwe ya nû qedandibû, çavê dawî lê gerandibû, nixteya dawî danî bû û ji weşanxanê re şandibû.

Piştî xelaskirina her romanê valahiyek dikeve jiyana min. Ew karakterên ku ez ava dikim, bi salan bi wan re hevaltî û dostaniyê datînim, ji nişkê ve ji jiyana min derdikevin, ji destên min difilitin, difirin û diçin. Ji bo ku ez şûna wan dagirim, karakterin nû ava bikim û bi wan re têkevim dostaniyekê ez li mijarên nû digirim. Ew mijar jî piraniya caran xwe di demsalên payizê de dirêjî fikir û xeyalên min dikin.

Ji bo peydakirina mijarên nû ez carina nikarim di cihê xwe de rawestim û bêsebir vir de û wê de dilebitim; carina jî ez hildikişim odeya xwe ya banî, li ber maseya xwe ya hemberî pencerê rûdinê, herdu enîşkên xwe datînim ser masê, serê xwe dixim nav kefên destên xwe, bi melûlî li derve dinêrim, di xeyalan de kûr diçim û li hêviya fikra romaneke nû radiwestim.

Ez dîsa di pozisyoneke welê de rûniştibûm û di fikran de kûr daketibûm, zengilê telefona di bêrika min de ez veciniqandim. Min bi lez destê xwe avêt bêrika xwe û telefon derxist. Di ekranê de "dolt number" (hejmara veşartî) xuya dikir, loma min bersiv neda û telefon danî ser masê. Telefonên ku ez nas nakim ez zû bi zû bersivê nadim, lê dîsa ji fikra "gelo ew kî bû?" heta demekê dev ji min bernade.

Hê welê, telefonê dîsa lêxist. Min vê carê tavilê rahiştê û bersiv da:

–Halo!

–Hej, det är från polisen. (Merheba, ez ji polîsyanê digirim).

Ez di cihê xwe de sar mam. Gelo polîs ji bo çi li min digeriya?

Polîsê ku li ecêbmayîbûna min hay bû, bi dengê sakîn got:

–Em dixwazin tu werî polîsyanê, çend pirsên ku em ji te bikin hene.

Wê kêliya ku te herdu destên xwe xistibûn bin çengên

xwe, tu li hemberî camekana kincan rawestiyabû û te li kinc û modelên di camekanê de temaşe dikir, her tişt hat guhertin; hemû jiyana te serobino bû. Te hingî ji nişkê ve xortaniya xwe di camekanê de dît. Xortaniya te, bi bejna xwe ya zirav, bi por û cênîkên xwe ên dirêj û bi rûyê xwe yê bi ken li pişt te rawestiyabû û bi te re li camekanê temaşe dikir. Tu tavilê li pişt xwe zivirî da ku tu xortaniya xwe zevt bikî, lê te dît wa ye jina te li pişt te rawestiyaye û li te dinêre. Tu li wê nesekinî û te da dû xortaniya xwe. Gava te xwe avêtîyê û ew li te zivirî, te dît ku ew ne tu yî, te xwe tê de nas nekir. Loma tu di cihê xwe de sar ma. Di wê navê de, te dît wa ye jineke ciwan, temenê wê li dor sihî, porê xwe yê dirêj û zer bi nav milên xwe de berdaye û bi çavên xwe ên şînê derxist bi te re dibeşîşe.

Bêyî ku tu bifikirî, te got:

– Ez li xwe digirim, li xortaniya xwe digirim.

– Xortaniya te di dilê te yê zindî de dilive, wê got.

Gotinên wê tu ji xortaniya ku di ber te re bihurîbû ve ber bi wê ve kişand. Wê destên xwe dirêjî te kirin, te bi destên wê girtin û te herdu destên xwe xistin nav kefên destên wê. Digel ku derve sar bû jî, dîsa kefên destên wê germ bûn û ew germahiya laşê wê di hemû laşê te de geriya. Belkî jî ya ku tu lê digeriya ne xortaniya te bû, ev bû, germahiya vê zindiyê bû. Xortaniya te tu hiştibû û çûbû, lê vê xatûnê destê xwe dirêjî te kiribû. Ew ne jina te bû, ne wek wê bû; belkî jî ew bû, Xwedê rengê din dabûyê, kirasekî din lê kiribû û ew bi vî rengî nazil kiribû.

Wê tu hemêz kir, tu di hemêza xwe de guvaşt û di ber xwe de got:

– Min çiqasî bêriya te kiriye, ez çiqasî li dû te geriyam.

Bêyî ku tu zêde bifikirî û rewşê fêhm bikî, te got:

– Ez yê te me, ez ê hertim yê te bim!

Dawî li berfa ku ji sibehê de dibariya hatibû, herder spî bûbû û sermayeke hişk xwe bera ser bajêr dabû.

Te û vê xanima ku destên we di destên hev de hê li navên hev nepirsîbû, hûn tenê bi hisan tevgeriyabûn.

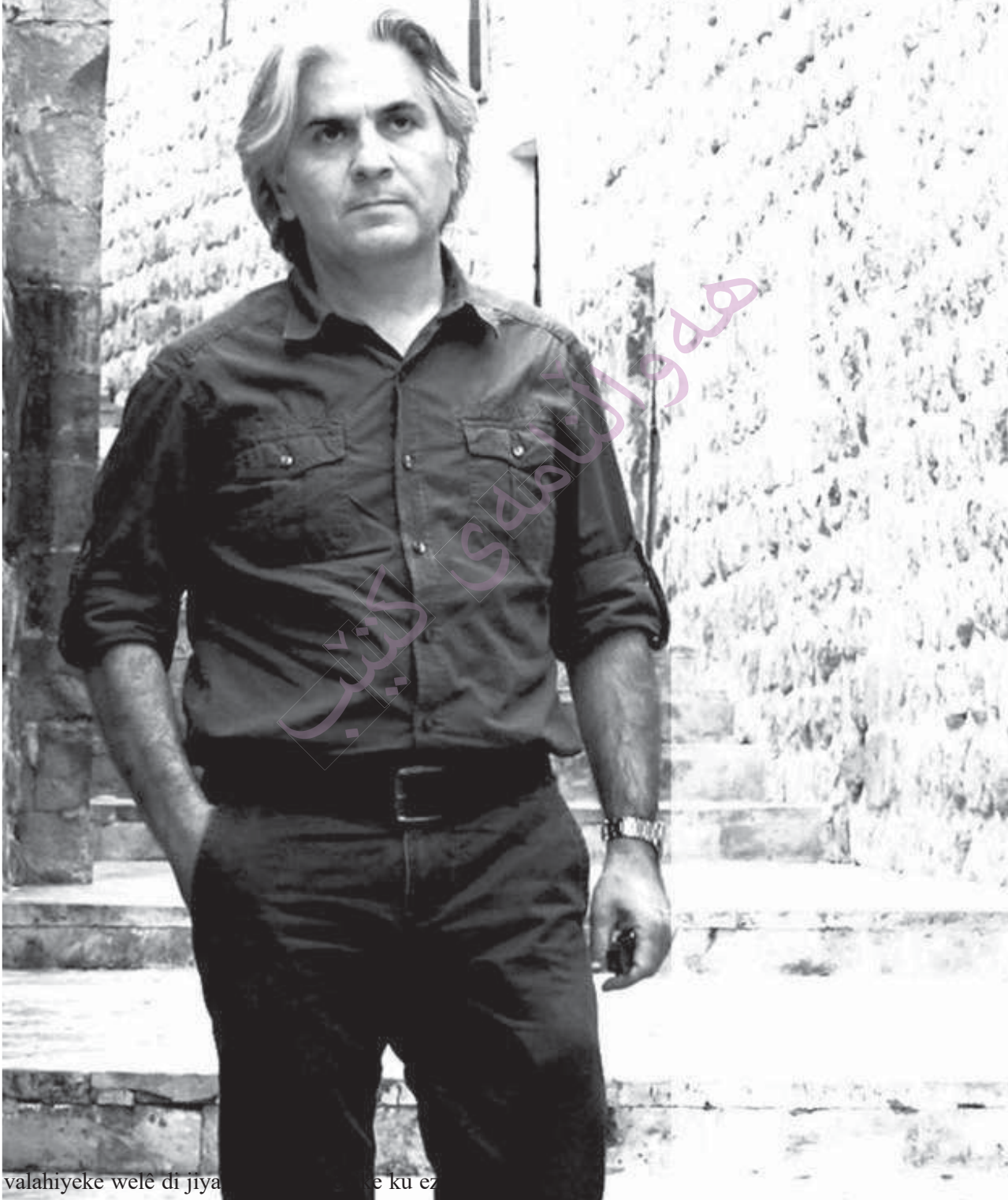
Gava hûn hinekî li nav bajêr meşiyar û we riya xwe dagerand kolanekê, te navê xwe jê re got û te li yê wê pirsî. Qet nebe wê êdî dizanîbû navê te Daniel e û navê

bixwînin, hem jî daxwaza nivîsandina bi Swêdî li ba min xurt dibe. Ev jî nişana ku ez ê di ber Nivîskariya xwe a bi Kurdî re hêdî hêdî derbasî nivîsandina bi zarê Swêdî jî bikim.

Nizamettîn: Ji bo meraqa xwendevanan ez bipirsim çî projeyên te hene ji bo dema pêş?

Cewerî: Nivîskarî nexweşiyek e û ev nexweşî jî heta mirinê dev ji mirov bernade. Jiyanêke bêyî nivîsan

ji bo min pir êmane tê Jiyanêke bêyî nivîsandinê tavilê alaya têkçûnê hildim. Loma, ez bêyî navbir dinivîsînim û heta ji min tê ez behsa naverok û mijarên roman û çîrokên xwe nakim. Ez niha jî li ser romanekê dixebitim, heke karakterên wê bi a min bikin, ez ê zû xelas bikim; lê heke ew li dijî min serî hildin, min protesto bikin û bi a min nekin, ez ê demêke dirêj pê mijûl bibim û em ê hevdu têr bibin û bînin.

valahiyeke welê di jiyanê de ku ez

di nava siyasetê de ne. Ew li gund û bajaran, li çol çıyan li ser lingan in. Ew têkoşînê didin, şer dikin, dikujin û tèn kuştin. Ew tèn girtin û sirgûnê welatên xerîbiyê dibin. Beşekî mezin ji entelîjensiya Kurdan li sirgûnê dijî, digel ku dilê wan ji bo vegera welêt lêdixê û ew di nava nexweşiyên nostaljiyê de vedigevizin jî, dîsa nikarin an nema dixwazin vegezin welatê xwe. Tiştê ez dikim, bêyî ku ez aliyekî bigirim, ez li ser rewş û psîkolojiya van mirovan radiwestim. Yekî/yeka ku sîh salî ji welatê xwe bi dûr ketibe û nikaribe lê vegere, çi his dike? Yekî/yeka ku di ber armanca xwe de deh panzdeh salan di girtîgehan de mabe û

tiştêk bi dest nexistibe dikeve çi rewşê? Yekî/yeka ku bi salan ji bo rizgarêya welatê xwe li çıyan beziyabe û hêsîr ketibe, çi tê serî? Ha ez li dû van mirovan im. Qehreman an jî antîqehremanên min ew in. Herdu romanên min jî, yanî hem "Payiza Dereng" hem jî "Ez ê Yekî Bikujim" li ser dema me ne, li ser îro ne û rewşa ku em tê de ne tînin zimên. Dema me hesas e, her kes rîska ku li ser vê hesasiyetê raweste nade ber çavan. Ne dûr e ku piştî romanek du romanên din ez li dîrokê vegezin.

Nîzametîn: Teknîka romana te gelek balkêş e û di benda xwe de, weke ku tê gotin ya pêşîn e. Gelek kes qebûl dikin ku, hûnandin û teknîka wê biserkeftî ye. Lê ev hûnandin û teknîk tevî ku deflek e ji bo romana modern, ji aliyê rexnegiran ve zêde nehatiye famkirin û heta hinekan romanê wek du çîrokên dirêj binav kirine. Gelo çi ye ferqa teknîka romana te?

Cewerî: Gava ez dinivîsînim ez edebiyata xwe di qalibekî de heps nakim û naxwazim di îzmeke edebî de bifetisînim. Herwiha ez xwe ji qalib û şablonan jî dûr digirim û bi awayekî azad pê de diçim. Gava ez bingehê berhemekê datînim û stûnên wê diçikînim, ez xwe dispêrim hundirê xwe û bi fantazyên xwe wê

dixemilînim. Ez di pêvajoya afirandina berhemekê de bi ser riyên nû vedibim, teknîkên nû diceribînim û bi cesaret ava dikim. Ez carina di eynî berhemê de stîlên cihê bi kar tînim, demên cihê di nav hev de dihûnim, çîrokên cihê vedibêjim, lê bi xelean wan bi hev ve girê didim û dikim berhemeke konsantre. Romana min a pêşî Payiza Dereng ji sê dem, sê stîl û sê çîrokên cihê pêk tê. Tu wê ji hev veçinî, tu ê bikaribî wek sê romanên cihê jî bixwîni, trîlogiyek e, lê hûnandina beşan a di hundirê hev de û xelekên ku wan digihînin hev û bi hev de girê didin, wê dike romaneke hevdem. Ez ê Yekî Bikujim du çîrok, bi du awa û du stîlên cihê hatiye nivîsandin, lê xelekên tesadufiyê, bûyer û qedera karakteran herdu çîrokên bi hev ve girê dide. Herdu çîrokên ku di beşa yekê de nêzikî hev dibin, piştî bêhnvedaneke dirêj di dawiyê de ji nişkê ve dibe çîrokek û romanê tîne pê. Ez romana klasîk nanivîsînim ku bi awayekî kronolojîk pê de biçim, her tiştî ji xwendevanan re eşkere bikim û hê xwendevan di destpêka rûpelekî de bin bizanibin wê di rûpelê piştî wê de çi bibe. Yan na me ê bigota çima James Joyce di 150-200 rûpelên romana xwe Odysseus (Ulysses) de Bloom bi kirasê teatroyî derdixê ser dikê û dîsa wî vedigerîne nav prosayê pexşanê?

Nîzametîn: Ev ev demeka dirêj e tu wek nivîskar û wergêrekî çalak li Swêdê kar dikî. Tu qet difikirî ji bo dema pêş ku bi zimanê swêdi ji binivîsînî?

Cewerî: Ev nêzikî sî salî ye ku ez li Swêdê dijîm. Min da dûv evîna xwe, yanî min da dûv evîna ziman û edebiyata Kurdî û ez hatim Swêdê. Min ji bo nivîsandina bi Kurdî welatê xwe terk kir û bi ser rêya sirgûnê ketim. Ji sala ku min lingên xwe avêtine Swêdê, min şev û rojên xwe kirine yek û ji bo armanca xwe dixebitim. Min hemû dem û jiyana xwe a li Swêdê di ber ziman û edebiyata Kurdî de bihurandiye. Gava ez konsantreyî nivîsandina edebiyata Kurdî bûm û min rewşa ziman û edebiyata Kurdî dida ber çavan, min digot ez ê hemû jiyana xwe tenê bi Kurdî binivîsim. Heke min ji destpêkê ve ev enerjîya xwe bidaya Swêdî, bêguman min ê niha bi çendan kitêbên Swêdî li dûv xwe hiştibana.

Bi taybetî jî piştî ku ez ji bo Komîteya Karger a PENa Swêdê hatim hilbijartin û bûm berpirsiyarê Komîteya Nivîskarên Sirgûnê, fîkra nivîsandina Swêdî jî li ba min xurttir bû. Digel ku min tîkiliyên xwe ên germ bi nivîskarên Kurd re parastine, der û doreke min a fireh ji entelektuel û nivîskarên swêdîyan jî heye. Hem ew dixwazin tiştên min bi Swêdî

Min di vê romanê de hinekî xwe nêzikî vê mijarê kiriye, min bi xwe tu bersiv ji rewşa wan re nedîtiye û ez bi ser rêya rizgarêya wan jî venebûme, lê min xwestiye ez pîrsekê bavêjim ortê da em li wan hay bibin, li ser rewşa wan bifikirin û belkî em wek rewşenbîr, siyasetvan û millet destê xwe dirêjî van hêjahiyên xwe bikin, keda wan bi bîr binin û ji nû ve rûmeta wan li wan vegefrînin.

Nîzametfîn: Di romana te de çîroka mirovên ji rêzê, yên bêçare, yên ku nexwedî serkeftinan in heye. Di vê pirtûkê de çîroka wan qehremanên mezin tune. Ev diyardeyek e ku tu jî dipejirî ew qernê qehremanan di romanê de qediyaye. Gelo ew sedem çî bûn ku te ber bi nivîsandina romaneka wiha de bir ku her sê qereker mirovên ji rêzê ne?

Cewerî: Celebên edebiyatê jî wek celebên jiyandê di hundirê guhertin û xweguhertinê de ye. Digel ku ev nêzikî sî salî ye ez li derveyî welêt dijîm jî, dîsa ez piraniya karakterên xwe ji civata Kurdan hildibijêrim. Ez wan bi qelsî û xurtiyên wan hildibijêrim. Ew hem mêrxas in, hem tîrsonak in. Hem hez dikin, hem hez nakin. Hem dixapin, hem dixapînin. Hem dikenin, hem digirî. Hem radizên, hem şiyar in. Yanî mirov in. Barên ku ew nikarin hilgirin ez li wan nakim. Ez wan zêde nanepixînim, wan jî wan xurttir nîşan namim û bi çol û çiyar naxim. Gava ez dibêjim karakterên min mirovên ji rêzê ne, bila neyê maneya ku karakterên min di civatê de bêyî fonksiyon in. Na, her yek jî wan fonksiyoneke wan heye, gelek çaran ew temsîla tiştêkî dikin û wek simbol jî dikarin werin nixandî. Di romana "Ez ê Yekî Bikujim" de ew sê karakterên ku tu wek mirovên ji rêzê bi nav dikî, sê kesên xwediyên sê serpêhatiyên cihê, sê cihanên cihê, lê paşxana hersiyar yek e, ji eynî çavkaniyê derketine, di sê cihokên cihê de diherikin û di golekê de dicivin.

Nîzametfîn: Heke qehreman qels ketibin, tu wan xurt nîşan nadî, tu wan nakî armanca propogandayê...

Cewerî: Rast e, heta ji min hatiye û heta ji min tê ez xwe dûrî edebiyata propogandayê digirim. Di dîrokê de, bi taybetî jî di dema tevgera Bolşevîkan de minaqeşeyên germ di derheqê edebiyatê de çêdibûn; ka gelo edebiyat jî bo gel e, an jî bo edebiyatê ye? Em dizanin ku berî şoreşa Bolşevîkan tradisyoneke xurt a edebiyatê li Rûsyayê hebû û piştî Fransayê Rûsya serkêşa edebiyatê bû. Bi dehan nivîskarên mezin ên mîna Pûşkîn, Tolstoy, Dostoyevskî, Gogol, Çexov û hwd. derxistibû. Lê ramana realîzma sosyalîst û

biserketina şoreşa Bolşevîkan, ku bi xwe li dû avakirina edebiyat û hunera qehremaniya partiyê, a karkeran û a sinifa karker bû, mixabin, dawî li tradisyona xurt a edebiyata Rûsyayê anî û ji bilî çend nivîskarên propogandîst û şelaf gora edebiyata ewçend dewlemend kola. Almanyaya nazîst da dû eynî şopê û xwest qehremanan biafirîne, xwest huner û edebiyata qehremaniya nijada arî derxe û bilind bike. Lê me dît ku ew awayê huner û edebiyatê wek îdeolojiyên afiranderên xwe vala derketin. Armanca bi edebiyatê divê ne ew be ku tu Ramboyan (ez behsa Rimbaud nakim, ji ber ku ew jî wek Rambo tê binavkirin û di hin zimanan de welê jî tê nivîsandin) biafirîni, divê tu xwe dûrî mirovên ji rêzê û humanîzmayê negirî. Dostoyevskî bi mirovên ji rêzê, bi rebenî, dilpakî û saftiya wan mirovên xwe bûye Dostoyevskî û loma jî nemir bûye. Çîroka ramana min a qehremanî û antiqehremaniyê, an jî a qehremanî û mirovên ji rêzê ev e.

Nîzametfîn: Di wêjeya Kurdî de hebandina qehremanan heye. Nivîskar bi yekî digirin û derfînin asîmana. Mirov dibêje qê tîrsek heye, destê xwe nadin vê dema em tê de ne. Wan kesên rojane li

derdora me ne yên feqîr, belengaz, bêçare, yên jirêzê wek karekerekî venagûhêzin nav berhema xwe. Vêca gelek nivîs di derbarê pirtûkên te de hatine nivîsandin. Ji wan nivîsan ez gihîştîme du xalên sereke. Yek; romana **Firat Cewerî** berevajî romanên nivîskarên Kurd ên dîtir vê pêvajoya em tê de ne hildide dest. **Didu; karakterên xwe ji wan mirovên jirêzê yên ku em di jiyandê de her roj rastê wan tên hildibijêre...**

Cewerî: Ji bilî çend salên xortaniyê min siyaseta nekiriye û ev sîh sal in ez dûrî siyaseta rojane a partîtiyê me. Lê ev sîh-çil sal in jî siyaseta ji rojave me derneketiye. Em di civat, di şîn û şahiyên xwe de her siyaseta dipeyivin. Ev nêzikî çil salî ye ku Kurd bi awayekî aktîv

tevgerên wan di bîra min de, peyv û mîmîkên wan li ber çavên min bûn. Erê, min du mirov ji civatê hildabûn, ew nas kiribûn, daketibûm kûraniya ruhiyeta wan, bi psikolojiya wan mijûl dibûm û ne ku ji wan re li riyeke azadiyê digerêyam, lê min dixwest ez wan derxim, eşkere bikim û bikim ku em, civata me, li ser wan bifikirin. Heke min ev roman nenivîsanda, ez ê ji aliyê ûjdan û berpirsiyarêya nivîskariyê ve mehû bibûma, têk biçûma. Van herdu karakteran wê heta mirinê dev ji min bernedana. Wê bihatana xewna min, têtetana xeyalên min û xewên şevan li min biherimandana. Bi rastî jî piştî ku min ev roman nivîsand, min bêhneke kûr î ji dil berda û ez pê rehet bûm. Lê di pêvajoya nivîsandina wê de ez ketibûm rewşeke

xerab, ez di kirasê herdu karakteran de digerêyam û ez pê gelekî diêşiyam. Min ev roman pir ji dil û bi germî nivîsand. Loma jî gelek caran bêyî hemdê min hêsirên min diherikîn. Temo û Dîana li ber çavên min diketin rewşên xerab, ew di nava pirika jiyane de vedigevizîn û min nikaribû tiştek bikira; min nikaribû ew ji wî celebê jiyane rizgar bikirana. Min xwe sebeb didît, ez bûm ê ku bûbû celadê van herdu dilpakên welêt û bi dû cîhan û jiyana wan ketibûm. Heke min bixwesta min dikaribû qed-

era wan biguherta, lê heke min qedera wan biguherta ez ê hingî nebûma afiranderê wan û ew ê jî nebûna ew. Aniha ew hene, dibe ku ew bibin sebaba ku em li dû bi sedan Temo û Dîanayên din bigerin, destên alîkariyê dirêjî wan bikin, di ber dilê wan bidin, wan ji rewşa kambax rizgar bikin û ji berdêla ricimandinê xelata rûmetê bi wan ve bikin.

Nîzametîn: Tu çima karakterên wiha hildibijêri, armanca te bi vê yekê çi ye?

Cewerî: Min berê jî di çend nivîs û hevpeyvînên xwe de gotiye, armanca min ne ew e ku ez li dû qehremanan bigerim. Her kes dikare pesnê qehremanên xuyayî bide. Qehremanên xuyayî xwe nîşanî her kesî didin, ew diyar in û şabaş bi ser wan de dibarin. Ez berevajiyê wê dikim, ez li dû qehremanên veşirtî di-

gerim û wan derdixim rûkala dinyayê. Ew, ên ku bi rastî qehreman in lê ketine xefika jiyane û nikarin jê derkevin.

Li Ewropayê, li civatên modern an jî li sistemên ku qîmeta mirovan û mafên mirovan lê heye, gava mirovek tade lê hatibe, sîleyek an jî du pehîn lê ketibin, an jî bi awayekî hatibe tehdîtîkirin, ji bo ku ew mirov ji tirs û trauma xwe rizgar bibe, ew bi mehan diçe ser doktor û psikologan. Em dizanin ku bi hezaran keç û xortên Kurdan ketine zîndanên û di îşkenceyên giran re derbas bûne; bi deh sal û panzdeh salan di zîndanên de mane. Gava derdikevin, ma ew jî êşên xwe, ji traumayên xwe rizgar dibin? Kî li van mirovan xwedî derdikeve? Kî destê alîkariyê dirêjî wan dike û wan

ji nû ve adapteyî jiyaneke normal dike? Ew di nava civata ku êdî ji wan re xerîb bûye de, roj bi roj dihelin û roj bi roj di agirê êşa xwe de dişewitin.

Di salên nodî de bi hezaran xort û zilamên Kurd hatine kuştin. Gelo çi bi malbatên wan kuştîyan hat? Jinên wan ên ciwan ketin çi rewşê, li ku ne, çi dikin, di psikolojiyê de çawa de vedigevizin? Çima li hin bajarên Kurdan bi sedan keç û jinên Kurdan rizgarêya xwe di xwekuştinê de dibînin? Keçikên Kurdan ên çekdar ku mîna xezalan li çiyayên welêt dibezin, gava ku dikevin destên hêzên dewletê, di îşkenceyên nedîtî re derbas dibin, sir nadin û derbasî aliyê neyêr nabin, gelo ew dikevin çi rewşê; an jî hêzên dewletê wan bi çi awayî mecbûrî jiyaneke bêrûmet dikin? Gelo em çiqasî serê xwe bi vê mijara damarjiyanê re diêşînin û li riyên çareseriyê digerin?

Nûdem'ê a pêşî derxist. Bêguman berî derxistina hejmara pêşî ez bi salan ji bo amadehiya wê xebitî bûm, min têkilî bi nivîskarên Kurd ên seranserî dinyayê re danîbû û ji wan re soza derxistina govareke edebî a serbixwe da bû. Fikra kê a siyasî çî bûya, kî siyasî çawa bifikirêya, bala min nedikişand, bala min li ser kalîteya nivîs û naveroka wan a edebî bû. Di destpêka weşana Nûdem'ê de herçiqas hin zehmetî derketin pêşiya min jî, lê ji ber ku haya min ji wan zehmetiyan hebû û min xwe ji wan zehmetiyan re amade kiribû, min di demeke kurt de zora zehmetiyan bir û piştî weşana çend salan a bêyî navbir Nûdem bû navek, bû navnîşanek û di edebiyata Kurdî de bû pîvanek. Di Nûdem'ê de du nivîs gihan hev, Nûdem'ê doh gihand

îro, îro ji sibehê re amade kir. Wê xwe spart paşerojê û berê wê li pêşerojê bû. Ew bi demê re meşîya û hevdem tevgerêya. Siyaset ji siyasethvanan re hişt û edebiyat kir karê edebiyathvanan. Di pêvajoya deh salên weşana Nûdem'ê de edebiyata Kurdî hem li Swêd'ê, hem jî li deverên din ên dinyayê aktuel bû. Ez dibêjim belkî loma ye ku Nûdem tê bîra mirov û hê jî edebiyathezên Kurd li Nûdem'ê digerin.

Nîzametîn: Berî ku ez werim ser romana te ya nû "Ez ê yekî bikujim" ez dixwazim vê bipirsim; gelo Nûdem'ê bandoreka çawa li Nivîskariya te kiriye?

Cewerî: Herçiqas Nûdem ji karê min ê nivîskariyê re hinekî bûbe asteng û kiribe ku Nivîskariya min hêdîtir bimeşe jî, dîsa ji bo min tecrubeyeke mezin bû. Ji ber pîrbûna karên Nûdem'ê, min kêma dinivîsand,

lê ez bi şev û roj li ser nivîsên Nûdem'ê dixebitîm. Dema Nûdem'ê ne wek niha bû, Internet ji bo me xewnek bû, komputer kêma bûn, sînor girtî bûn, rewşa Kurda kambax bû. Ji hemû perçeyên welêt ji me re nivîs dihatin. Kurdên binxetê, ên bakur, başûr û rojhilat nivîsên xwe bi destan dinivîsandin, carina jî bi destan dişandin. Gava wan bi postê dişandin, ew li sînoran asê diman û polîsan dest datanîn ser. Hingî Nivîskariya Kurdî baş rûneniştibû û gelek kes di Nivîskariya xwe de xam bûn, min nivîs serast dikirin, ew li komputerê bar dikirin, formek dida ziman û naveroka hinek nivîsan û bi wî awayî diweşandin.

Berî Nûdem'ê bi salan tecrubeya min a nivîskariyê hebû, çar-pênc kitêbên min derketibûn, min di

redaksiyona govaran de cih girtibû û di gelek govar û rojnameyan de nivîsandibû. Dibe ku Nûdem'ê di warê edîtorî û disîplîna xebatê de tesîr li min kiribe, ez tê de pişiyabim, lê ji aliyê din ve ez dibêjim wê tesîreke neyênî li Nivîskariya min û tempoya min a nivîskariyê kir. Belkî îro ji berdêla deh cildên Nûdem'ê min deh roman li dû xwe hiştibûna. Bêguman ev belkî ye, lê ji ber ku Nûdem'ê di edebiyata Kurdî a modern de demek vekir û navê xwe

lêxist, ez tu poşmaniyê his nakim û dibêjim xwezî min deh salên din jî Nûdem derxistibûya.

Nîzametîn: Tu hinek dikarî bahsa pêvajoya nivîsandina romana xwe ya dawî ya bi navê "Ez ê Yekî Bikujim" bikî? Çi bû sedem ku te biryar da tu vê romanê binivîsî?

Cewerî: Ji mêj ve ye min fikra vê romanê bi xwe re hildigirt. Ez gelek caran pê diêşiyam. Ez gelek şevan ji xewê dipengizîm, mîna qehremanê romanê Temo, ji xewnên kabûsî şiyar dibûm û di xeyalan de diherifim. Ez di xeyalên xwe de bi mehan, belkî bi salan bi herdu karakterên sereke; bi Temo û Dîanayê re jiyam. Min ew wek motîv ji jiyana rastî girtine, lê di fantazi-yên xwe de ew bi laş û gewde kirine û kirine perçak ji xwe. Ez bi ku de biçûma ew bi min re bûn, liv û

Ez Di Romanê de Teknîkên Nû Diceribînîm

Hevpeyvîn: Nîzametîn Akkurt

Stockholm - Firat Cewerî li Dêrika Mêrdîn'ê hatiye dinê. Di destpêka salên heftêyan de bi malbata xwe re koçî Nisêbîn'ê kir û di dawiya heftêyan bi hin hevalên xwe re komeleyeke kulturî ava kir. Nivîskariya Cewerî ya bi Kurdî jî di wan salan de destpêkir.

Firat Cewerî bi armanca nivîsandineke azad di sala 1980an de terka welêt kir û li Swêd'ê bi cih bû. Di heman salê de jî wî kitêbeke xwe da çapê. Ji wê salê û bi vir de Cewerî di nav tevger û çalakiyên edebiyata Kurdî de ye. Di destpêka salên 80an de wî bi nivîs û çîrokên xwe beşdarî li govarên Kurdî ên seranserî dinyayê kir. Wî di adara 1992an de dest bi weşandina govara Nûdem'ê kir û deh salan bêyî navbir derxist. Herwiha Cewerî bi rêya Nûdem'ê bi çendan navên nû li edebiyata Kurdî zêde kirin û di aktuelhiştina edebiyata Kurdî de roleke mezin list.

Di prosesa weşana Nûdem'ê de Cewerî govareke xwerû werger bi navê Nûdem Werger derxist û weşanxaneya Nûdem'ê ava kir. Wî govara Hawar'ê ku bingehê edebiyata Kurdî ya nûjen e, ji nû ve civand û mîna du cildan çap kir.

Heta niha F. Cewerî di warên cihê de çar-deh kitêb nivîsandine û panzdeh kitêb jî wergerandine Kurdî. Çîrok û kitêbên Firat Cewerî wergerêyane Swêdî, Almanî, Erêbî, Tirkî, Farsî û zaravayê Soranî. Herwiha çîrokên wî di antolojiyên Swêdî, Almanî, Erêbî û Tirkî de jî cih girtine û bûne film û piyes.

Firat Ceweriyê ku hê jî li Swêd'ê dije, endamê Yekîtiya Nivîskarên Swêd'ê ye û di Komîteya Karger ya PENa Swêd'ê de jî berpirsiyarê nivîskarên sirgûnê ye.

Nîzametîn: Gelek nivîskarên Kurd li Swêd'ê mane û dimînin jî. Xebateka hêja a kurmanciyê li Swêd'ê hatiye kirin. Lê dema ku mirov dibêje Swêd yekser Nûdem tê bira mirov. Tu dikarî hinekî behsa Nûdem'ê bikî?

Cewerî: Rast e ku rola Kurdên Swêd'ê a di warê ziman û edebiyata Kurdî de diyar û berbiçav e. Herçiqas destpêka vê xebatê dirêjî salên heftêyan bibe jî, bêtir piştî salên heştêyan û bi xurtî jî di destpêka salên nodî de xwe nîşan da. Di wan salan de gelek govar û rojnameyên Kurdan derdiketin, lê giraniya wan siyasî bûn. Digel ku ew organên rêxistin û dezgehên siyasî bûn, dîsa wan cih didan edebiyatê jî. Ez nêzîkî wan govaran dibûm, min bi awayekî aktîv alîkarêya hinan ji wan dikir û ez bi nivîsên xwe jî beşdarî hinan dibûm. Lê wê yekê ez têr nedikirim. Ez hingî aboneyên zêdeyî panzdeh govarên edebî ên Tirkî û Swêdî

bûm. Min ew dixwendin, min bala xwe dida naveroka wan û estetîka wan dianî ber çavên xwe. Gava ez baş têgihîştim ku wê edebiyata Kurdî tenê bi çend rûpelên ku di govarên siyasî de têne weşandin bi pêş nekeve, qonaxan gav neke û cihê xwe ê pêwîst di nava edebiyata cihanê a modern de çêneke, pêwîstiya derxistina govareke edebî a di pîvanên govarên dinyayê de li ba min peyda bû û min di bihara 1992an de hejmara

